

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Przewodnictwo Polski w Radzie Unii Europejskiej

Raport końcowy z przygotowania i sprawowania prezydencji

**złożony przez Pełnomocnika Rządu ds. Przygotowania Organów Administracji
Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa
w Radzie Unii Europejskiej**

**na podstawie § 1. pkt 2. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2008 r.
(Dz. U. nr 133, poz. 843 z późn. zm.)**

Raport przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 17 kwietnia 2012 r.

Warszawa, kwiecień 2012

Spis treści

1.	Koncepcja przygotowań i sprawowania prezydencji	8
1.1.	Uwarunkowania formalno-prawne.....	8
1.2.	Geopolityczny kontekst polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej.....	10
1.3.	Struktury zaangażowane.....	12
1.3.1.	Pełnomocnik Rządu i jego obsługa	12
1.3.2.	Jednostki zaangażowane w kraju.....	18
1.3.2.1.	Zarządzanie kryzysowe	25
1.3.3.	Zaangażowanie placówek dyplomatycznych	26
1.3.4.	Rola i zadania SP RP w Brukseli	27
1.3.4.1.	Zespół koordynujący Meeting Planning Coordinator - MPC	27
1.4.	Koordynacja i proces decyzyjny w okresie przygotowań i sprawowania prezydencji.....	28
1.4.1.	Zespoły opiniujące – doradcze.....	28
1.4.2.	Koordynacja międzyresortowa	29
1.4.2.1.	Komitet Europejski Rady Ministrów (KERM).....	29
1.4.2.2.	Komitet do Spraw Europejskich (KSE).....	32
1.4.2.3.	Komitet wspomagający do spraw Prezydencji Rzeczypospolitej Polskiej w Radzie - Zespół wczesnego informowania i analizowania dossier europejskiego	37
1.4.3.	KRM/Rada Ministrów	39
1.5.	Współpraca międzynarodowa	40
1.5.1.	Współpraca z państwami członkowskimi.....	40
1.5.1.1.	Konsultacje dwustronne	41
1.5.1.2.	Współpraca z prezydencją węgierską.....	42
1.5.2.	Współpraca z instytucjami UE	43
1.5.2.1.	Współpraca z Komisją Europejską, Sekretariatem Generalnym Rady UE oraz Gabinetem Przewodniczącego RE.....	43
1.5.2.2.	Współpraca z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych	44
1.5.2.3.	Współpraca w państwach trzecich.....	45
1.5.3.	Współpraca z Parlamentem Europejskim.....	46
1.5.3.1.	Współpraca z Parlamentem Europejskim w okresie przygotowań do objęcia przez Polskę prezydencji w Radzie UE	46
1.5.3.2.	Współpraca z Parlamentem Europejskim podczas sprawowania przez Polskę prezydencji w Radzie UE	54
1.5.4.	Współpraca prezydencji polskiej z instytucjami doradczymi UE (Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny oraz Komitet Regionów)	58
2.	Organizacja przygotowań i przebieg prezydencji	61

2.1.	Budżet.....	61
2.2.	Partnerzy biznesowi prezydencji.....	64
2.3.	Zarządzanie zasobami ludzkimi	65
2.3.1.	Korpus Prezydencji	65
2.3.1.1.	System motywacyjno – lojalnościowy	66
2.3.2.	Szkolenia	67
2.3.2.1.	Szkolenia centralne dla Korpusu Prezydencji:	67
2.3.2.2.	Szkolenia dla innych grup docelowych	71
2.3.2.3.	Staże i wizyty studyjne	74
2.3.3.	Wzmocnienie kadrowe administracji i placówek zagranicznych.....	74
2.3.3.1.	Oddelegowanie pracowników z instytucji UE do polskiej administracji na czas sprawowania przez Polskę przewodnictwa	74
2.3.3.2.	Wzmocnienie Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE oraz innych placówek dyplomatycznych	75
2.4.	Organizacja spotkań	76
2.4.1.	Spotkania w kraju.....	76
2.4.1.1.	Planowanie działań logistycznych.....	76
2.4.1.2.	Statystyki spotkań krajowych.....	79
2.4.1.3.	Spotkania pod patronatem prezydencji.....	79
2.4.2.	Logistyka spotkań krajowych.....	80
2.4.2.1.	Akredytacja uczestników i dostęp do obiektów konferencyjnych.....	80
2.4.2.2.	Rezerwacja pokoi hotelowych.....	81
2.4.2.3.	Oficerowie Łącznikowi	81
2.4.2.4.	Lotniska i salony VIP	82
2.4.2.5.	Transport	82
2.4.2.6.	Aranżacja i wyposażenie obiektów konferencyjnych.....	83
2.4.2.7.	Obsługa konferencyjna spotkań.....	85
2.4.2.8.	Obsługa tłumaczeniowa spotkań	87
2.4.2.9.	Uroczyste kolacje i catering w obiektach konferencyjnych	88
2.4.2.10.	Upominki dla uczestników spotkań.....	89
2.4.3.	Klub Przyjaciół Prezydencji	89
2.4.4.	Zielona prezydencja.....	90
2.4.5.	Spotkania w Brukseli.....	93
2.4.6.	Inne spotkania za granicą	99
2.5.	Promocja, informacja, kultura	101
2.5.1.	Identyfikacja wizualna.....	101
2.5.1.1.	System identyfikacji wizualnej.....	101
2.5.1.2.	Logo polskiej prezydencji	102

2.5.1.3.	Materiały promocyjne i akcesoria konferencyjne	103
2.5.2.	Upominki i prezenty prezydencji	104
2.5.3.	Publikacje	106
2.5.4.	Meble prezydencji	108
2.5.5.	Spójność identyfikacji wizualnej prezydencji w całej administracji	110
2.5.6.	Komunikacja (NGO, Internet, działania społeczne).....	110
2.5.6.1.	Komunikacja wewnętrzna podczas prezydencji	110
2.5.6.2.	Działania społeczne - promocja polskiej prezydencji w internecie	112
2.5.6.3.	Strony internetowe.....	112
2.5.6.4.	Media społecznościowe.....	116
2.5.6.5.	Projekty specjalne.....	119
2.5.7.	Patronaty polskiej prezydencji 2011.....	122
2.5.8.	Edukacja, informacja, dialog ze szkołami i organizacjami pozarządowymi w kraju.....	124
2.5.8.1.	Współpraca z organizacjami pozarządowymi	124
2.5.8.2.	Konkurs dla organizacji pozarządowych – promocja prezydencji	125
2.5.8.3.	Edukacja, projekty angażujące młodzież i nauczycieli.....	126
2.5.8.4.	Projekty realizowane w przestrzeni miejskiej	128
2.5.8.5.	Projekty dla mediów.....	129
2.5.8.6.	Badania opinii publicznej	130
2.5.9.	Program kulturalny	131
2.5.10.	Krajowy Program Kulturalny Polskiej Prezydencji 2011	132
2.5.10.1.	Najważniejsze projekty realizowane w kraju	132
2.5.11.	Zagraniczny Program Kulturalny Polskiej Prezydencji 2011	138
2.5.11.1.	Najważniejsze wydarzenia realizowane zagranicą	138
2.5.11.2.	Oficjalny portal programu kulturalnego prezydencji.....	141
2.5.12.	Dyplomacja publiczna i współpraca z mediami	141
2.5.12.1.	Public Affairs	141
2.5.12.2.	Media Relations.....	143
2.5.12.3.	Koordinacja, planowanie, ewaluacja	144
2.5.12.4.	Zarządzanie Kryzysem	144
2.5.12.5.	Public Relations.....	144
3.	Przygotowanie i realizacja programu prezydencji.....	146
3.1.	Przygotowania programowe	146
3.1.1.	Przygotowania analityczne	146
3.1.1.1.	Ekspertyza CEPS.....	146
3.1.1.2.	Wizyty studyjne.....	146
3.1.1.3.	Prace analityczne	147

3.1.1.4.	Publikacje	147
3.1.1.5.	Współpraca z Zespołem Doradców Zewnętrznych	148
3.1.2.	System fiszek.....	149
3.1.2.1.	Inwentaryzacja spraw na agendzie polskiej prezydencji	149
3.1.2.2.	Budowa systemu fiszek programowych	150
3.1.2.3.	Obsługa systemu fiszek w trakcie prezydencji	152
3.2.	Współpraca w trio i program 18-miesięczny.....	154
3.3.	Priorytety.....	156
3.4.	Proces przygotowania programu 6-miesięcznego	160
3.5.	Realizacja programu.....	162
3.5.1.	Proces legislacyjny i inne elementy realizacji programu	162
3.6.	Rada ds. Ogólnych	173
3.6.1.	Rozszerzenie.....	173
3.6.2.	Wieloletnie Ramy Finansowe.....	174
3.6.3.	Polityka spójności jako skuteczna, efektywna i terytorialnie zróżnicowana odpowiedź na wyzwania rozwojowe Unii Europejskiej	175
3.6.4.	Pierwszy przegląd Strategii UE dla regionu Morza Bałtyckiego	175
3.6.5.	Europejski Obszar Gospodarczy, współpraca z krajami EFTA	176
3.6.6.	Zagadnienia jądrowe	176
3.6.7.	Integracja i optymalizacja Europejskiego Systemu Statystycznego.....	177
3.6.8.	Zintegrowana polityka morska	178
3.7.	Rada ds. Zagranicznych.....	179
3.7.1.	Stosunki zewnętrzne UE.....	179
3.7.2.	Współpraca rozwojowa i pomoc humanitarna	181
3.7.3.	Polityka handlowa	182
3.7.4.	Sprawy konsularne	183
3.8.	Rada ds. Gospodarczych i Finansowych	184
3.9.	Rada ds. Konkurencyjności	186
3.9.1.	Rynek wewnętrzny	186
3.9.2.	Bardziej konkurencyjna gospodarka europejska	189
3.9.3.	Europejska Przestrzeń Badawcza	192
3.10.	Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii	193
3.10.1.	Transport	193
3.10.2.	Telekomunikacja i społeczeństwo informacyjne.....	195

3.10.3.	Energia.....	196
3.11.	Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych	198
3.11.1.	Sprawy wewnętrzne.....	198
3.11.2.	Migracje, azyl i zarządzanie granicami	199
3.11.3.	Mobilność.....	201
3.11.4.	Wymiar sprawiedliwości	202
3.11.5.	Wymiar zewnętrzny Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości	204
3.12.	Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa.....	204
3.12.1.	Reforma Wspólnej Polityki Rolnej.....	204
3.12.2.	Reforma Wspólnej Polityki Rybackiej	208
3.12.3.	Kwestie weterynaryjne i fitosanitarne	209
3.12.4.	Bezpieczeństwo żywności	209
3.13.	Rada ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych, Zdrowia i Ochrony Konsumentów.....	210
3.13.1.	Zatrudnienie i polityka społeczna.....	210
3.13.2.	Zdrowie	214
3.13.3.	Ochrona konsumentów	215
3.14.	Rada ds. Środowiska	216
3.14.1.	Zmiany klimatu	216
3.14.2.	Ochrona różnorodności biologicznej.....	216
3.14.2.1.	Proces zrównoważonego rozwoju (Rio+20).....	217
3.14.3.	Efektywne wykorzystywanie zasobów.....	218
3.14.4.	Bieżące prace dotyczące instrumentów polityki ochrony środowiska	218
3.15.	Rada ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu.....	220
3.15.1.	Kompetencje dla Europy	220
3.15.2.	Edukacja (oświata i szkolnictwo wyższe)	220
3.15.3.	Młodzież.....	221
3.15.4.	Kultura.....	221
3.15.5.	Sprawy audiowizualne.....	222
3.15.6.	Sport	222
4.	Wizerunek i ocena prezydencji w kraju oraz za granicą	224
4.1.	Polska prezydencja oczami kluczowych interesariuszy w Brukseli.....	224
4.2.	Wizerunek prezydencji w mediach europejskich	225
4.3.	Wizerunek prezydencji w mediach polskich.....	226

Wykaz tabel.....	232
Wykaz wykresów	233
Wykaz załączników.....	234

1. Koncepcja przygotowań i sprawowania prezydencji

1.1. Uwarunkowania formalno-prawne

Pierwsza, a zatem historyczna prezydencja Rzeczypospolitej Polskiej w Radzie Unii Europejskiej wyznaczona¹ decyzją Rady Unii Europejskiej na okres 1.07 – 31.12.2011 r. przypadła na późniejszą połowę drugiego roku obowiązywania postanowień Traktatu z Lizbony (TL)². Oznaczało to, że nowe ramy instytucjonalne Unii Europejskiej (UE) i sposób jej funkcjonowania określone Traktatem z Lizbony nie zostały jeszcze w pełni ukształtowane. W efekcie skonfrontowania polskiego przewodnictwa z taką sytuacją **Rada Ministrów uznała, iż z jednej strony polska prezydencja zmierzać będzie do skutecznego kierowania poszczególnymi formacjami sektorowymi Rady przy braku możliwości kierowania przygotowaniami, przebiegiem i rezultatami posiedzeń Rady Europejskiej, z drugiej zaś będzie starała się kształtować te sfery funkcjonowania UE, których określenie TL pozostawia prezydencji, i które tym samym dają prezydencji pole manewru do podjęcia i przeprowadzenia własnych inicjatyw.** Celem było także wytworzenie takich sposobów i metod działania, które mogłyby na stałe wejść do praktyki kolejnych państw sprawujących przewodnictwo.

Z punktu widzenia kolejnych prezydencji i zmodyfikowanej formuły ich sprawowania, do ważniejszych zmian zmniejszających ich kompetencje należało zwłaszcza powołanie przewodniczącego Rady Europejskiej, ustanowienie wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, wzmocnienie pozycji przewodniczącego Komisji Europejskiej (KE) oraz nadanie większej roli Parlamentowi Europejskiemu (PE). W efekcie tych zmian każde państwo członkowskie sprawuje obecnie przewodnictwo jedynie w poszczególnych składach Rady UE z wyjątkiem Rady do Spraw Zagranicznych przez okres sześciu miesięcy, przy czym odbywa się to w ramach uprzednio ustalonych grup trzech państw członkowskich przez łączny okres 18 miesięcy³.

Jako czwarte państwo sprawujące przewodnictwo w reżimie postanowień Traktatu z Lizbony oraz czwarty nowy kraj z rozszerzenia z 2004 r., przygotowując się do polskiego przewodnictwa, rząd RP zdecydował się na prezydencję ambitną i aktywną - zarówno co do treści, jak i formy. W kwestiach organizacyjnych przewodnictwa w Radzie UE, rząd podjął decyzję o promowaniu podczas polskiej prezydencji poszczególnych regionów Polski. Koncepcja ta realizowana była poprzez przygotowanie i zorganizowanie ważniejszych nieformalnych spotkań różnych szczebli w wybranych miastach Polski.

W zakresie problematyki merytorycznej postanowiono wykorzystywać przewodnictwo w Radzie do Spraw Ogólnych, COREPER I i II i innych strukturach unijnych na rzecz podejmowania konkretnych inicjatyw merytorycznych istotnych z punktu widzenia szeroko rozumianych interesów Polski. Miało to służyć konsolidowaniu międzynarodowego wizerunku naszego kraju, jako jednego z najważniejszych, aktywnych i kompetentnych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Skuteczne sprawowanie prezydencji, w tym zwłaszcza występowanie z inicjatywami w zakresie relacji z krajami trzecimi na pograniczu kompetencji prezydencji i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, C. Ashton (Wysoka Przedstawiciel/WP),

¹ decyzja Rady UE z 1.01.2007 r. w sprawie porządku sprawowania prezydencji w Radzie. Dz. Urz. UE 2007 L1/11

² formalnie Traktat Lizbony wszedł w życie 1.12.2009 r.

³ art. 2 akapit pierwszy decyzji Rady Europejskiej z 1.12.2009 r. w sprawie sprawowania prezydencji Rady Unii Europejskiej, Dz. Urz. UE 2009 L 315/50

wymagało wcześniejszych uzgodnień i bieżącej współpracy. Skuteczne i konsekwentne stosowanie takiej koncepcji pozwoliło polskiej prezydencji efektywnie – w ramach zmniejszonych prerogatyw prezydencji rotacyjnej - włączyć się w problematykę polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE wobec państw trzecich, w tym na przykład wspierania przez Unię Europejską ruchów demokratycznych w regionie Afryki Północnej. Umożliwiło także skuteczne przygotowanie i przeprowadzenie najwyższego rangą wydarzenia polskiej prezydencji, jakim był szczyt Partnerstwa Wschodniego, który pierwotnie miał zostać zrealizowany w pierwszej połowie 2011 r. przez przewodnictwo węgierskie.

Sprawowanie prezydencji w warunkach obowiązywania postanowień Traktatu z Lizbony wymagało wcześniejszych ustaleń i utrzymywania stałych kontaktów roboczych i konsultacji z partnerami z tria, w tym zwłaszcza ze stroną duńską. Kontakty te miały miejsce na poziomie ministrów spraw zagranicznych, ministrów do spraw europejskich oraz na szczeblu ministrów i przedstawicieli ministerstw odpowiedzialnych za prowadzenie problematyki sektorowej. Regularne i częste kontakty w okresie przygotowawczym zaowocowały przyjęciem dokumentów programowych i uzgodnień na okres 18 - miesięcznej prezydencji wszystkich trzech państw naszego tria w części strategicznej oraz operacyjnej. W maju 2011 r. w Warszawie miało miejsce spotkanie Prezesa Rady Ministrów RP, Donalda Tuska, z Prezydentem Republiki Cypryjskiej oraz Premierem Królestwa Danii, podczas którego omówili oni najważniejsze kwestie trójkątnej współpracy podczas nadchodzącej prezydencji grupowej naszych państw.

W kontekście zwiększonej roli Parlamentu Europejskiego ważnym aspektem polskiej prezydencji było wypracowanie skutecznej formuły współpracy z tą instytucją. Celowi temu służyła wczesna identyfikacja i nawiązanie kontaktów przez kierownictwo ministerstw i urzędów centralnych z najważniejszymi przedstawicielami PE oraz regularny dialog w trakcie prezydencji; częsta obecność Pełnomocnika oraz polskich ministrów na sesjach plenarnych PE i posiedzeniach komisji PE, w tym udział w wielu debatach parlamentarnych, jak również wprowadzenie dodatkowego forum dialogu z PE w postaci comiesięcznych nieformalnych debat ministrów prezydencji z posłami PE pn. *Meet the presidency* w Strasburgu. Najważniejszymi wydarzeniami w okresie przygotowań do prezydencji, które ukształtowały relacje prezydencji z PE były wizyty w Warszawie Konferencji Przewodniczących PE, największych grup politycznych PE oraz sektorowych komisji PE, jak również spotkanie Pełnomocnika z Konferencją Przewodniczących Komisji PE w czerwcu 2011 r., podczas którego zaprezentował priorytety i program polskiej prezydencji w poszczególnych sektorach prac unijnych, sformułował oczekiwania prezydencji wobec Parlamentu Europejskiego i przedstawił wizję współpracy polskiej prezydencji z tą instytucją.

W efekcie długotrwałych i wielopłaszczyznowych przygotowań do polskiego przewodnictwa w Radzie UE, ani nowa jakość funkcjonowania instytucji europejskich w nowych warunkach obowiązywania Traktatu z Lizbony, ani wyzwania wynikające z braku wcześniejszych doświadczeń w sprawowaniu prezydencji w Radzie UE nie wpłynęły na obniżenie skuteczności organizacyjnej i merytorycznej polskiego przewodnictwa, zwłaszcza w porównaniu do bardziej doświadczonych w tym zakresie państw członkowskich. W konsekwencji można uznać, iż profesjonalny charakter przygotowań organizacyjno–merytorycznych w powiązaniu z brakiem kompleksów pozwoliły ambitnie i skutecznie włączyć się polskiej prezydencji do formułowania, prowadzenia i przedstawiania jej stanowiska w szeregu priorytetowych kwestiach na wszystkich forach unijnych. Świadczyć o tym może między innymi aktywność polskiej prezydencji w debatach w Parlamencie Europejskim, m.in. nt. Wieloletnich Ram Finansowych, kryzysu

finansowego, gospodarczego i społecznego w UE czy Stanu Unii Europejskiej, przygotowania do posiedzeń Rady Europejskiej, udział w wypracowaniu i przyjęciu porozumienia w sprawie unijnych działań antykryzysowych, przyjęcie warszawskiej Wspólnej Deklaracji Partnerstwa Wschodniego oraz wypracowanie porozumienia w sprawie stanowiska UE na szczyt klimatyczny w Durbanie.

W zmienionych Traktatem z Lizbony uwarunkowaniach formalno – prawnych należy uznać, iż tam, gdzie było to korzystne i możliwe, polska prezydencja wykorzystała ogólny charakter tych postanowień dla nadania korzystnych kierunków merytorycznych i politycznych w kształtowaniu polityki europejskiej.

1.2. Geopolityczny kontekst polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej

Na arenie międzynarodowej pierwsza połowa 2011 r. charakteryzowała się przede wszystkim utrzymującym się kryzysem finansowym i gospodarczym w większości państw europejskich. Rosnące zagrożenie załamania się euro jako wspólnej waluty państw członkowskich UE, dodatkowo skupiło na sobie uwagę reszty świata, w tym liderów państw należących do G 20. Na te problemy nałożyła się trwająca od dłuższego czasu recesja i poważna niepewność co do dalszego rozwoju gospodarki amerykańskiej. W skali globalnej okres przygotowań i sprawowania polskiej prezydencji charakteryzował się epokowymi przemianami w świecie arabskim, gdzie obywatele Tunezji, Egiptu oraz Libii rozpoczęli walkę na rzecz demokracji i poszanowania praw człowieka. Jakkolwiek było oczywiste, że dla legitymizacji tych ruchów demokratycznych główny ciężar działań musieli przyjąć na siebie sami Tunezyjczycy, Egipcjanie i Libijczycy, to nie kryli oni głębokiej nadziei, że Sojusz Atlantycki i inne międzynarodowe struktury polityczno–gospodarcze, jak np. ONZ i UE, aktywnie wesprą ich prodemokratyczne działania. Pomimo niekorzystnej sytuacji gospodarczej większości państw członkowskich NATO i UE, nie pozostały one obojętne na dramatyczne potrzeby arabskiej wiosny.

W najbliższym sąsiedztwie Polski międzynarodową uwagę skupiało na sobie przede wszystkim nasilenie represji wobec opozycji, w tym działaczy polskiej mniejszości na Białorusi, przez Prezydenta Aleksandra Łukaszenkę. W okresie pierwszego półrocza 2011 r. międzynarodowa opinia publiczna była też zaniepokojona podjęciem surowych działań politycznych i prawnych przez ukraiński aparat państwowy wobec liderki ukraińskiej opozycji, Julii Tymoszenko. Taki stosunek władz obydwu państw do standardów i wartości europejskich miał wpływ na dwa ważne, nadchodzące wydarzenia dotyczące obydwu tych państw podczas polskiego przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej. W pierwszym przypadku była to organizacja i wynik przełożonego na wrzesień 2011 r. w Warszawie szczytu Partnerstwa Wschodniego. Drugą kwestią były trwające od dłuższego czasu negocjacje Ukrainy z Unią Europejską w sprawie umowy stowarzyszeniowej, w tym umowy o pogłębionej wszechstronnej strefie wolnego handlu (DCFTA). W obydwu przypadkach, przy uwzględnieniu ich odmienności, zachodziły uzasadnione obawy, że wydarzenia w tych krajach mogą doprowadzić do pogorszenia się relacji politycznych z Unią Europejską. W efekcie tego, zbliżenie Mińska i Kijowa ze strukturami unijnymi - poprzez polską inicjatywę szczytu Partnerstwa Wschodniego oraz uzgodnienie umowy stowarzyszeniowej z Ukrainą - stawało się zagrożone. Jednocześnie Unia Europejska zaczęła coraz bardziej zdawać sobie sprawę z tego, że jej dotychczasowa polityka wobec

sąsiadów przyniosła umiarkowane rezultaty i okazała się za mało elastyczna wobec zmian zachodzących w jej zróżnicowanym otoczeniu.⁴

Na agendzie unijnej w pierwszym półroczu 2011 r. priorytetowe miejsce zajmowała problematyka dotycząca polityczno-gospodarczego kryzysu w Grecji, problemów strefy euro oraz rysująca się coraz mocniej koncepcja Unii Europejskiej dwóch prędkości. W tym kontekście państwa członkowskie UE z uwagą i różnym stopniem akceptacji śledziły wysiłki przywódców Niemiec i Francji mające na celu pomoc Grecji w przezwyciężeniu jej wewnętrznego kryzysu gospodarczo-społecznego. Zachodziła uzasadniona obawa, że kryzys grecki może mieć katastrofalne następstwa także dla pozostałych państw UE. Unia Europejska z niepokojem obserwowała towarzyszące kryzysowi greckiemu, pojawiające się poważne sygnały o strukturalnych trudnościach ekonomicznych doświadczanych w tym okresie przez inne gospodarki europejskie, w tym zwłaszcza Irlandii, Hiszpanii, Portugalii i Włoch.

Z perspektywy nadchodzącej prezydencji Polski w Radzie Unii Europejskiej olbrzymie znaczenie miały wewnętrzne wysiłki Unii Europejskiej zmierzające do uzgodnienia z Parlamentem Europejskim i szybkie wprowadzenie w życie zestawu sześciu aktów prawnych mających wzmocnić nadzór nad finansami państw strefy euro znanego pod obiegową nazwą, tzw. *Sześciopaku*. Bardzo istotną sprawą w kontekście nadchodzącej polskiej prezydencji była kwestia dalszego rozszerzenia Unii Europejskiej, w tym zwłaszcza zakończenie negocjacji akcesyjnych z Chorwacją oraz ich kontynuowanie z Turcją. Stronie polskiej – jako przyszłej prezydencji – zależało także na kontynuowaniu dobrej współpracy z przewodniczącym Rady Europejskiej, Wysoką Przedstawiciel oraz Komisją Europejską w wciąż niezakończonym procesie wypracowywania opóźnionej umowy o współpracy Unii Europejskiej z Federacją Rosyjską. Kwestia ostatecznego sformalizowania relacji między obydwoma podmiotami była także istotna w kontekście przedłużających się negocjacji w sprawie akcesji Rosji do Światowej Organizacji Handlu. Pomimo wcześniejszych nadziei pokładanych w zdynamizowaniu stosunków unijno – rosyjskich poprzez inicjatywę *Partnerstwa dla Modernizacji*, roczny okres jej funkcjonowania wykazał brak nowych i konkretnych elementów wzajemnej współpracy.

Ogólnie rzecz ujmując w przeddzień polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej sytuacja międzynarodowa była bardzo skomplikowana politycznie i gospodarczo. Pogarszające się relacje polityczne pomiędzy USA i Pakistanem po śmierci Osamy bin Ladena, rosnąca rola gospodarcza i polityczna Chińskiej Republiki Ludowej, rozwijająca się wzajemna współpraca największych gospodarek wschodzących, tj. Brazylii, Rosji, Indii, Chin oraz RPA - w pewnym stopniu kosztem relacji tych państw z Unią Europejską - oraz niepewność dotycząca gospodarki amerykańskiej to ważniejsze elementy sytuacji międzynarodowej w okresie poprzedzającym polską prezydencję.

Z drugiej strony brak przyjęcia przez Unię Europejską konkretnych rozwiązań dotyczących uzdrowienia gospodarki greckiej, oraz szerzej, strefy euro na forum unijnym, groźba drugiej fali globalnego kryzysu finansowego, straty finansowe i niedokapitalizowanie wielu czołowych banków europejskich, w tym zwłaszcza niemieckich i francuskich oraz rozszerzająca się walka zbrojna o demokrację w Afryce Północnej, w tym szczególnie w Libii rodziły obawę, że polskie przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej zostanie skutecznie przesłonięte bieżącymi trudnościami finansowo-gospodarczymi państw obszaru UE i konfliktami zbrojnymi w Afryce Północnej. Z perspektywy czasu ocenić można jednak, iż sprawna organizacja polskiej

⁴ 25.05.2011 r. KE oraz WP przedstawiły dokument pt.: *Nowy odzew na zmieniające się sąsiedztwo*, który zawiera wnioski z ponad rocznego przeglądu Europejskiej Polityki Sąsiedztwa oraz propozycje jej usprawnienia.

prezydencji w oparciu o wcześniejsze uzgodnienia z partnerami oraz instytucjami unijnymi pozwoliły prezydencji rotacyjnej skutecznie skoncentrować się na wcześniej wskazanych priorytetach w ramach poszczególnych rad sektorowych – w tym zwłaszcza kwestiach budżetowo-finansowych. Z drugiej strony – pomimo ograniczeń wynikających z Traktatu z Lizbony – na mocy wcześniejszych dyskusji i konsultacji z przewodniczącym Rady Europejskiej, przewodniczącym Komisji Europejskiej oraz WP, polska prezydencja aktywnie włączyła się do planowania i wdrażania polityki zagranicznej UE, szczególnie w zakresie reakcji UE na arabskie powstania antyreżimowe oraz w zakresie polityki sąsiedztwa i programu Partnerstwa Wschodniego. Ważnym aspektem w tym zakresie było także współprzewodniczenie polskiej prezydencji wielu spotkaniom z partnerami z państw trzecich i tym samym skuteczne włączenie się do wewnętrznego dialogu politycznego UE w sprawach zagranicznych.

1.3. Struktury zaangażowane

1.3.1. Pełnomocnik Rządu i jego obsługa

Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.07.2008 r.⁵ ustanowiony został Pełnomocnik Rządu do spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej (Pełnomocnik). Funkcję tę objął sekretarz stanu w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej, Pan Mikołaj Dowgielewicz. Wśród zadań Pełnomocnika znalazły się:

- 1) koordynowanie działań organów administracji rządowej w zakresie przygotowania do sprawowania przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej;
- 2) opracowanie projektu rządowego Programu Przygotowań Rzeczypospolitej Polskiej do Objęcia i Sprawowania Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej (...);
- 3) koordynowanie prac związanych z przygotowaniem programu i kalendarza przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej (...), a także koordynowanie prac związanych z wyborem priorytetów sektorowych (...);
- 4) inicjowanie oraz koordynowanie prac związanych z przygotowaniem projektów aktów prawnych (...);
- 5) koordynowanie prac mających na celu oszacowanie wysokości środków niezbędnych na wydatki związane z przygotowaniem i sprawowaniem przewodnictwa (...);
- 6) koordynowanie działań organów administracji rządowej w zakresie szkolenia i doskonalenia zawodowego kadry administracji i służb publicznych (...);
- 7) współpraca z instytucjami edukacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie szkolenia i doskonalenia zawodowego (...);
- 8) utrzymywanie kontaktów i wymiana doświadczeń z organami administracji państw członkowskich (...);

⁵ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15.07.2008 r. w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej (Dz. U. nr 133, poz. 843 z późn. zm.).

- 9) koordynowanie współpracy z instytucjami odpowiedzialnymi za przygotowania do sprawowania przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej państw mających wspólnie z Rzeczpospolitą Polską sprawować przewodnictwo grupowe;
- 10) opiniowanie projektów aktów normatywnych powszechnie obowiązujących oraz innych dokumentów rządowych, dotyczących przygotowania organów administracji rządowej do sprawowania przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej.

Organy administracji rządowej zostały zobowiązane do współdziałania i udzielania pomocy Pełnomocnikowi w realizacji powyższych zadań. Uzyskał on również uprawnienie do powoływania zespołów o charakterze opiniodawczo-doradczym, a także zlecania ekspertyz.

Obsługa merytoryczna, organizacyjno-prawna, techniczna i kancelaryjno-biurowa Pełnomocnika została powierzona Urzędowi Komitetu Integracji Europejskiej(UKIE). W związku z połączeniem urzędu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych, od dnia 1.01.2010 r. zadanie to przejęło MSZ.

Korzystając z przysługujących mu kompetencji Pełnomocnik powołał⁶ międzyresortowe zespoły opiniująco-doradcze ds. budżetu, ds. logistyki i bezpieczeństwa, ds. promocji i kultury oraz ds. zarządzania zasobami ludzkimi, a także Zespół Ekspertów Zewnętrznych do spraw Programowania prezydencji RP w Radzie UE. Rolą zespołów było opracowywanie wytycznych i zaleceń w odniesieniu do leżących w zakresie ich właściwości merytorycznej aspektów przygotowań do objęcia i sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej. Brały one również udział w przygotowaniu projektów dokumentów Pełnomocnika, przedkładanych do akceptacji Komitetu Europejskiego Rady Ministrów (KERM), a następnie Komitetu do Spraw Europejskich (KSE)⁷ i Rady Ministrów (RM). Więcej informacji na temat działalności zespołów ujęto w punkcie 1.4.1.

Udział przedstawicieli poszczególnych jednostek administracji rządowej w pracach zespołów opiniująco-doradczych należy uznać za efektywny, szczególnie w tych przypadkach, kiedy byli oni wyposażeni w odpowiednio szeroki zakres kompetencji decyzyjnych, pozwalających im na realną realizację, w ramach zobowiązań jednostek delegujących, ustaleń podjętych przez zespół.

Pełnomocnik powołał również w marcu 2010 r. zespół oficerów łącznikowych ds. współpracy z Pełnomocnikiem we wszelkich sprawach związanych z Parlamentem Europejskim w celu zapewnienia efektywnej koordynacji przygotowań ministerstw i urzędów centralnych do prezydencji w aspekcie współpracy z tą instytucją.

⁶ Decyzja nr 1 Pełnomocnika Rządu do spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej z dnia 9.09.2008 r. w sprawie powołania międzyresortowych zespołów doradczych (z późn. zm.) oraz Decyzja nr 1/2009 Pełnomocnika Rządu do spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej z dnia 5.05.2009 r. w sprawie powołania Zespołu Ekspertów Zewnętrznych do spraw Programowania Prezydencji Rzeczypospolitej Polskiej w Radzie Unii Europejskiej (z późn. zm.)

⁷ Po zniesieniu Komitetu Integracji Europejskiej ustawą z dnia 27.08.2009 r. o Komitecie do Spraw Europejskich (Dz. U. nr 161, poz. 1277).

W celu dostosowania treści rozporządzenia powołującego Pełnomocnika do stanu faktycznego wynikającego z połączenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej⁸ wydane zostało stosowne rozporządzenie zmieniające.⁹

W celu zapewnienia koordynacji zadań związanych z zagwarantowaniem bezpiecznego przebiegu prezydencji, powołany został, na mocy *Zarządzenia Nr 60 Prezesa Rady Ministrów z dnia 28.07.2009 r.*, Międzyresortowy Zespół do spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa w Trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r. Utworzenie tego Zespołu było uwarunkowane nowelizacją rozporządzenia powołującego Pełnomocnika, w zakresie modyfikacji przysługujących mu kompetencji w obszarze koordynacji zapewnienia bezpieczeństwa w trakcie przygotowania i sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską przewodnictwa w Radzie UE.¹⁰

Kolejna zmiana w strukturze przygotowań do objęcia przez Polskę przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej była wynikiem powołania Pełnomocnika Rządu do spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa w Trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r.¹¹ W dniu 28.06.2010 r., Prezes Rady Ministrów powołał na to stanowisko podsekretarza stanu w MSWiA – Pana Adama Rapackiego. Do jego zadań należała koordynacja działań podejmowanych przez organy administracji rządowej, szczególnie wyspecjalizowane służby znajdujące się w strukturze MSWiA, w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa w trakcie przygotowywania i sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską przewodnictwa w Radzie UE. Działania te obejmowały m.in. zapewnienie bezpieczeństwa obiektów konferencyjnych i uczestników spotkań, ochronę przeciwpożarową, zabezpieczenie medyczne. Pełnomocnika wspomagał, powołany przez niego *Zarządzeniem nr 1 z dnia 8.07.2010 r.*, międzyresortowy Zespół do Spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa w Trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r., stanowiący gremium o charakterze opiniotwórczo-doradczym.

Rozstrzygnięcia dotyczące procesu przygotowań były podejmowane na forum Komitetu Europejskiego Rady Ministrów, a następnie Komitetu do Spraw Europejskich, jak również Komitetu Rady Ministrów (KRM) i Rady Ministrów. Najważniejsze dokumenty, dotyczące przygotowań do objęcia i sprawowania przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej, które zostały przyjęte, przedstawia poniższa tabela.

Tabela nr 1. Dokumenty dotyczące przygotowań do prezydencji.

Nazwa dokumentu	Data przyjęcia/rozpatrzenia
<i>Rozporządzenie w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do spraw</i>	15.07.2008 r. (RM)

⁸ Likwidacja Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej nastąpiła na podstawie ustawy z dnia 27.08.2009 r. o Komitecie do Spraw Europejskich (Dz. U. nr 161, poz. 1277).

⁹ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12.01.2010 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej (Dz. U. nr 7, poz. 47).

¹⁰ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7.07.2009 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej (Dz. U. nr 112, poz. 920).

¹¹ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28.05.2010 r. w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa w Trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r. (Dz. U. nr 98, poz. 628).

<i>Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej</i>	
<i>Program przygotowań do objęcia i sprawowania Przewodnictwa w Radzie UE</i>	28.10.2008 r. (KERM) 13.01.2009 r. (RM)
<i>Informacja na temat sposobu obsługi organów przygotowawczych Rady Unii Europejskiej – określenie modelu prezydencji polskiej w 2011 r.</i>	28.11.2008 r. (KERM)
<i>Wytyczne dla ministerstw i urzędów centralnych w sprawie szacowania kosztów związanych z organizacją i obsługą polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II poł. 2011 r.</i>	2.03.2009 r. (KERM)
<i>Informacja w sprawie określenia dla instytucji uczestniczących w przygotowaniach do przewodnictwa w Radzie UE limitów zgłoszeń do korpusu prezydencji, objętego systemem szkoleń centralnych</i>	12.05.2009 r. (KERM)
<i>Program Wieloletni. Przygotowanie, obsługa i sprawowanie Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.</i> <i>Uchwała ws. ustanowienia programu wieloletniego zapewniającego finansowanie na poziomie 430 mln złotych przygotowań i sprawowania przez Polskę Prezydencji</i>	9.06.2009 r. (KERM) 23.06.2009 r. (RM)
<i>Obiekty rekomendowane jako miejsca spotkań krajowych podczas polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r.</i>	29.06.2009 r. (RM)
<i>Katalog Dobrych Praktyk. Wytyczne dotyczące umów partnerskich z podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą na potrzeby organizacji polskiej prezydencji.</i>	21.07.2009 r. (KERM)
<i>Priorytety i programowanie polskiej prezydencji w UE w 2011 r.</i>	21.07.2009 r. (KERM)
<i>Strategiczne założenia oprawy artystycznej towarzyszącej polskiej prezydencji w II połowie 2011</i>	30.07.2009 r. (KERM)
<i>Przygotowania do polskiej Prezydencji w Radzie UE - prace nad kalendarzem spotkań prezydencji</i>	8.09.2009 r. (KERM)
<i>Informacja na temat dodatkowego podziału środków z rezerwy celowej budżetu państwa część 83, poz. 9 „Koszty związane z przygotowaniem administracji do objęcia przez Polskę Prezydencji w UE oraz reprezentacją przed ETS” na realizację staży i wizyt studyjnych w roku 2009 w ramach przygotowań do prezydencji Polski w Radzie UE</i>	8.09.2009 r. (KERM)
<i>Kryteria wyznaczania priorytetów sektorowych polskiego przewodnictwa w Radzie UE.</i>	22.09.2009 r. (KERM)
<i>Informacja na temat wyboru stolic państw członkowskich UE oraz państw pozaeuropejskich, w których realizowany będzie program kulturalny towarzyszący polskiej Prezydencji w drugiej połowie 2011 r.</i>	13.10.2009 r. (KERM)
<i>Przygotowania do polskiej Prezydencji w Radzie UE - prace nad kalendarzem spotkań Prezydencji cz.2</i>	27.10.2009 r. (KERM)
<i>Dokument wykonawczy do programu wieloletniego pn. Przygotowanie, obsługa i sprawowanie Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.</i>	22.12.2009 r. (KERM)

<i>Organizacja obsługi tłumaczeniowej spotkań odbywających się podczas Prezydencji Polski.</i>	22.12.2009 r. (KERM)
<i>Założenia Programu Kulturalnego Polskiego Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 roku w Polsce i w Brukseli.</i>	29.01.2010 r. (KERM)
<i>Kalendarz spotkań planowanych podczas Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r.</i>	12.02.2010 r. (KERM)
<i>Rekomendacje dla ministrów dot. współpracy z Parlamentem Europejskim w okresie przygotowań oraz sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie</i>	3.03.2010 r. (KSE)
<i>Zasady finansowania i organizacji spotkań organizowanych w kraju podczas polskiej Prezydencji</i>	9.03.2010 r. (KSE)
<i>załącznik 5.3 Lista spotkań organizowanych centralnie w trakcie przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 roku</i>	
<i>załącznik uzupełniający Lista spotkań na które przewiduje się udostępnienie obiektu Prezydencji</i>	9.04.2010 r. (KSE)
<i>Stałe Przedstawicielstwo RP przy UE w Brukseli i inne placówki dyplomatyczne – wzmocnienie kadrowe na czas Prezydencji</i>	19.03.2010 r. (KSE)
<i>Lista spotkań organizowanych w kraju podczas Polskiej Prezydencji dla których przewiduje się udzielenie wsparcia finansowego w ramach centralnej części Programu Wieloletniego (w ramach puli 30 mln).</i>	11.05.2010 r. (KSE)
<i>Informowanie społeczeństwa polskiego o Prezydencji Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 roku</i>	28.05.2010 r. (KSE)
<i>Wzmocnienie kadrowe na czas Prezydencji. Stałe Przedstawicielstwo RP przy UE w Brukseli i inne placówki dyplomatyczne – część II.</i>	2.06.2010 r. (KSE)
<i>Wstępna listy priorytetów programowych polskiej prezydencji</i>	2.07.2010 r. (KSE) 21.07.2010 r. (RM)
<i>Wzmocnienie kadrowe na czas Prezydencji. Stałe Przedstawicielstwo RP przy UE w Brukseli i inne placówki dyplomatyczne – część III.</i>	6.07.2010 r. (KSE)
<i>Programowanie polskiej Prezydencji. System fiszek: koncepcja i dane techniczne projektu</i>	13.07.2010 r. (KSE)
<i>Wytyczne dotyczące polityki komunikacyjnej polskiej Prezydencji w Radzie UE w 2011 roku.</i>	30.07.2010 r. (KSE)
<i>Projekt wkładu Polski do programu 18-miesięcznego trio Polska-Dania-Cypr</i>	14.09.2010 r. (KSE)
<i>Zasady organizacji spotkań planowanych podczas polskiego przewodnictwa w Radzie UE w 2011 r.</i>	19.11.2010 r. (KSE)
<i>Główne założenia systemu koordynacji polskiej polityki europejskiej w okresie prezydencji.</i>	30.11.2010 r. (KSE)
<i>Informacja w sprawie uaktualnienia wytycznych dotyczących współpracy z partnerami nieodpłatnie wspierającymi organizację prezydencji Polski w Radzie UE w drugiej połowie 2011 r.</i>	30.11.2010 r. (KSE)

<i>Kalendarz spotkań planowanych podczas polskiego Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r.</i>	16.12.2010 r. (KSE)
<i>Stale Przedstawicielstwo RP przy UE w Brukseli i inne placówki dyplomatyczne. Wzmocnienie kadrowe na czas Prezydencji. Część 4.</i>	21.12.2010 r. (KSE)
<i>Program zabezpieczenia spotkań w trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczypospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r.</i>	21.01.2011 r. (KSE)
<i>Program 6-miesięczny polskiej Prezydencji w Radzie UE w II połowie 2011 r.</i>	8.03.2011 r. (KSE) 31.05.2011 r. (RM)
<i>Informacja nt. współpracy z Parlamentem Europejskim – przygotowania do Prezydencji Polski w Radzie UE.</i>	22.03.2011 r. (KSE)
<i>Zasady dokonywania zmian w kalendarzu polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r.</i>	1.04.2011 r. (KSE)
<i>Informacja na temat tłumaczenia wystąpień Ministrów w Parlamencie Europejskim w trakcie polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej</i>	1.04.2011 r. (KSE)
<i>Aneks do Programu Zabezpieczenia Spotkań w Trakcie Przygotowania i Sprawowania Przewodnictwa RP w Radzie Unii Europejskiej w 2011 roku – „Koncepcja zabezpieczenia przeciwpożarowego spotkań ministerialnych”.</i>	19.04.2011 r. (KSE)
<i>Podział środków finansowych na dodatkowe wynagrodzenie członków korpusu Prezydencji oraz innych osób zaangażowanych w przygotowania i sprawowanie prezydencji Polski w Radzie Unii Europejskiej w 2012 r.</i>	10.05.2011 r. (KSE)
<i>Informacja na temat prezentacji przez ministrów programu prezydencji w komisjach Parlamentu Europejskiego w lipcu 2011 r.</i>	17.05.2011 r. (KSE)
<i>Informacja ws. wdrożenia systemu EWD-P w okresie od stycznia 2009 r. do stycznia 2011 r. wraz z propozycją dalszych działań w kontekście przygotowań Polski do objęcia i sprawowania przewodnictwa w Radzie UE</i>	24.05.2011 (KSE)
<i>Kalendarz Polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej 2011</i>	24.05.2011 (KSE)
<i>Wstępna lista Grup Roboczych, które będą zorganizowane oficjalnie w Polsce w ramach Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej</i>	7.06.2011 r. (KSE)
<i>Zbiorcza lista spotkań planowanych do zorganizowania podczas Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r.</i>	28.06.2011 r. (KSE)
<i>Wstępne porządki obrad poszczególnych formacji Rady w trakcie polskiej prezydencji</i>	28.06.2011 r. (KSE)

Komórką organizacyjną, która została wyznaczona do koordynacji działań organizacyjnych związanych z przygotowaniem do polskiego przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej, był Departament Koordynacji Przygotowań i Obsługi Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej (po połączeniu UKIE z MSZ – Departament Koordynacji Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej – DKP). Do zadań departamentu należało: opracowanie i wdrożenie strategii przygotowań do prezydencji, w tym ustalenie modelu współpracy pomiędzy zaangażowanymi jednostkami administracji, opracowanie i monitorowanie wykonania

wieloletniego programu finansowego, opracowanie i aktualizacja kalendarza spotkań planowanych w ramach polskiej prezydencji, przygotowanie logistyczne najważniejszych spotkań krajowych, organizacja szkoleń dla członków korpusu prezydencji, działania informacyjno-promocyjne. Komórką organizacyjną, która odpowiadała za koordynację przygotowań programowych był Departament Analiz i Strategii (po połączeniu UKIE z MSZ – Departament Polityki Ekonomicznej – DPE).

Koordynacja przygotowań do prezydencji w aspekcie współpracy Parlamentem Europejskim, w tym koordynacja prac zespołu oficerów łącznikowych ds. współpracy z Pełnomocnikiem we wszelkich sprawach związanych z PE została umiejscowiona w Sekretariacie Ministra, w wydziale ds. obsługi Przewodniczącego Komitetu Spraw Europejskich.

1.3.2. Jednostki zaangażowane w kraju

Niezależnie od zespołów międzyresortowych, powołanych decyzją Pełnomocnika z dnia 9.09.2008 r., w poszczególnych ministerstwach funkcjonowały wewnętrzne struktury, mające na celu koordynację działań związanych z przygotowaniem do przewodnictwa Polski w Radzie UE, prowadzonych przez dany urząd. Ich wykaz przedstawia tabela nr 2.

Tabela nr 2. Zespoły resortowe powołane w celu przygotowania prezydencji.

Urząd	Nazwa zespołu	Data powołania
GUS	Zespół do spraw Prezydencji polskiej w Radzie Unii Europejskiej w Głównym Urzędzie Statystycznym	31.10.2008 r.
KPRM	Zespół do spraw przygotowania KPRM do realizacji zadań związanych z przygotowaniem do polskiego przewodnictwa w Radzie UE	8.09.2008 r.
MEN	Zespół do spraw koordynacji przygotowań Ministerstwa Edukacji Narodowej do realizacji zadań związanych z przejęciem przez Rzeczpospolitą Polską przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.	17.10.2008 r.
MF	Zespół do spraw koordynacji przygotowań Ministerstwa Finansów do realizacji zadań związanych z przejęciem przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r.	31.01.2007 r.
MG	Zespół Programowy do spraw Prezydencji Polski w Radzie Unii Europejskiej; od listopada 2009 r. Komitet Sterujący, Zespół Projektowy oraz 4 Zespoły Zadaniowe w ramach projektu pn. „Polska Prezydencja UE w MG”	23.08.2007 r.
MI	Zespół ds. przygotowania Ministerstwa Infrastruktury do realizacji zadań związanych ze sprawowaniem przez Rzeczpospolitą Polską przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 roku	28.11.2008 r.
MKiDN	Zespół ds. sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej	29.04.2008 r.
MNiSW	Zespół do Spraw Prezydencji polskiej w Radzie Unii Europejskiej	4.04.2008 r.
MON	Zespół do spraw udziału Ministerstwa Obrony Narodowej w	14.08.2008 r.

	sprawowaniu przez Rzeczpospolitą Polską przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej	
MPiPS	Zespół do spraw przygotowania Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej do realizacji zadań związanych ze sprawowaniem przez Rzeczpospolitą Polską przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.	24.09.2008 r.
MRiRW	Zespół do spraw koordynacji przygotowań MRiRW oraz jednostek podległych lub nadzorowanych przez Ministra RiRW do realizacji zadań związanych z przyjęciem przez RP przewodnictwa w Radzie UE	3.10.2008 r.
MRR	Zespół Realizacyjny do Spraw Prezydencji Rzeczypospolitej Polskiej w Radzie UE	21.10.2008 r.
MS	Zespół ds. koordynacji przygotowań Ministerstwa Sprawiedliwości do realizacji zadań związanych z przejęciem przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE w 2011 r.	1.09.2008 r.
MSP	Zespół ds. koordynacji przygotowań MSP do realizacji zadań związanych z przejęciem przez Polskę przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w drugiej połowie 2011 roku	8.09.2008 r.
MSWiA	Zespół ds. przygotowania MSWiA do realizacji zadań wynikających ze sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską przewodnictwa w Radzie UE	17.10.2008 r.
MSiT	Zespół do spraw Prezydencji Polski w Radzie UE w obszarze właściwości Ministra Sportu i Turystyki	12.08.2008 r.
MSZ	Pełnomocnik Ministra Spraw Zagranicznych do spraw przygotowań do objęcia przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 roku	14.07.2008 r.
MŚ	Zespół ds. przygotowania resortu środowiska do realizacji zadań związanych z przewodnictwem Rzeczypospolitej Polskiej w Radzie Unii Europejskiej	15.12.2008 r.
MZ	Zespół ds. koordynacji przygotowań MZ do realizacji zadań wynikających z przejęcia przez Rzeczpospolitą Polską przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r.	14.11.2008 r.
PAA	Zespół do Spraw Prezydencji polskiej w Radzie Unii Europejskiej	17.09.2008 r.
UKIE	Zespół do spraw przygotowań do sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej	2.10.2007 r.
UOKiK	Zespół ds. koordynacji przygotowań Urzędu do realizacji zadań związanych z przejęciem przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE	14.08.2008 r.

Na potrzeby bieżącej koordynacji i współpracy na poziomie roboczym utworzona została lista punktów kontaktowych – osób odpowiedzialnych za kontakty z urzędem obsługującym Pełnomocnika oraz koordynację przepływu informacji w poszczególnych jednostkach administracji rządowej. Tym samym tradycyjny obieg informacji, w postaci dokumentów papierowych, został skutecznie wzmocniony i przyspieszony, choć nie całkowicie zastąpiony, przez korespondencję elektroniczną i kontakty telefoniczne. Ponadto w okresie przygotowań

organizowane były cykliczne spotkania punktów kontaktowych z pracownikami departamentów koordynacyjnych.

W ramach monitorowania postępu przygotowań w uczestniczących w nich jednostkach przeprowadzone zostały badania ankietowe, na podstawie których formułowane były wnioski i rekomendacje dotyczące dalszych działań.

Celem pierwszego z badań, które zostało zrealizowane przez Urząd Komitetu Integracji Europejskiej w maju 2008 r., było uzyskanie obrazu początkowego stanu świadomości jednostek administracji publicznej wobec przyszłego objęcia przez Polskę przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej. Formularz ankiety składał się z 7 pytań, z których każde zostało uszczegółowione dodatkowymi podpunktami. Łącznie badaniem objęto 27 ministerstw i urzędów centralnych¹².

Raport w sprawie stanu przygotowań administracji publicznej do objęcia Prezydencji w Radzie UE w II połowie 2011 r., opracowany na podstawie nadesłanych odpowiedzi został przyjęty przez Komitet Europejski Rady Ministrów w dniu 15.07.2008 r. Zawierał on między innymi wnioski i rekomendacje dotyczące obiegu dokumentów, stanu przygotowań, wykorzystania doświadczeń innych państw członkowskich UE, szkolenia i motywowania kadr oraz środków finansowych, a także projektowany harmonogram działań, których realizacja została wówczas uznana za priorytetową.

W celu weryfikacji rezultatów, które zostały osiągnięte w ciągu roku od przyjęcia *Raportu*, Pełnomocnik skierował do jednostek administracji publicznej zaangażowanych w proces przygotowań kolejną edycję ankiety. Formularz składający się z 16 pytań pogrupowanych w cztery kategorie: stan przygotowań, koordynacja i przepływ informacji, współpraca międzynarodowa oraz zasoby ludzkie i przygotowanie kadr, został rozesłany do 46 jednostek, w tym do Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ministerstw i urzędów centralnych.

Wyniki badania ujawniły głębokie zróżnicowanie stanu wiedzy i przygotowań, tak między ministerstwami i ich jednostkami podległymi, jak też pomiędzy samymi ministerstwami. Uzyskane odpowiedzi, sformułowane na ich podstawie wnioski oraz rekomendacje, a także podsumowanie działań horyzontalnych zrealizowanych przez Urząd Komitetu Integracji Europejskiej zostały przedstawione w dokumencie pt. *Weryfikacja stanu przygotowań administracji publicznej do objęcia prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.*, przyjętym przez KERM w dniu 24.11.2009 r. Sformułowane zostały w nim zalecenia dotyczące monitoringu przygotowań, opracowania podręcznika postępowania w sytuacjach kryzysowych, obiegu informacji niejawnych, rozwiązań w zakresie regulacji zobowiązań wynikających ze stosunku pracy osób zaangażowanych w przygotowania i obsługę prezydencji, koordynacji i przepływu informacji oraz współpracy międzynarodowej.

¹² Główny Inspektorat Weterynarii, Główny Urząd Miar, Główny Urząd Statystyczny, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, Ministerstwo Edukacji Narodowej, Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Gospodarki, Ministerstwo Infrastruktury, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwo Obrony Narodowej, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Skarbu Państwa, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Ministerstwo Sportu i Turystyki, Ministerstwo Środowiska, Ministerstwo Zdrowia, Narodowy Bank Polski, Państwowa Agencja Atomistyki, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Urząd Patentowy RP i Urząd Zamówień Publicznych.

W 2009 roku na wniosek Prezesa Rady Ministrów i z inicjatywy Pełnomocnika Rządu do spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez RP Przewodnictwa w Radzie UE w ministerstwach i urzędach centralnych oraz w jednostkach im podległym został przeprowadzony audyt zlecony pt. *Przygotowanie jednostek sektora finansów publicznych do sprawowania przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE w 2011 r.* Jego celem była ocena efektywności, racjonalności i spójności przygotowań do sprawowania przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE w 2011 r.

Wyniki tego badania pozwoliły na zidentyfikowanie obszarów potencjalnych ryzyk związanych z przygotowaniem. Dały również możliwość pozyskania informacji z jednostek uczestniczących w procesie przygotowań o ich propozycjach usprawnienia tego procesu lub podniesienia efektywności, racjonalności i spójności przygotowań na poziomie poszczególnych jednostek, resortów i całej administracji. Audyt pozwolił również na zebranie dobrych praktyk, zalecanych do szerszego stosowania.

Rozpoczęcie audytu wewnętrznego zleconego, poprzedzone wcześniejszymi pracami przygotowawczymi pomiędzy Urzędem KIE, Kancelarią Prezesa Rady Ministrów i Ministerstwem Finansów, nastąpiło w dniu 26.10.2009 roku i trwało do 31.12.2009 roku.

Na podstawie jego wyników w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej opracowano dokument pt. *Mapa ryzyk związanych z przygotowaniem i obsługą polskiej Prezydencji w Radzie UE.* W dokumencie wskazano obszary problemowe i ewentualne nieprawidłowości w zakresie prowadzonych przygotowań, potencjalne ryzyka związane z przygotowaniem i obsługą prezydencji oraz propozycje usprawnienia procesu przygotowań i zaleceń w ramach dobrych praktyk. Do najważniejszych potencjalnych problemów zaliczono przede wszystkim: nieprawidłowości w przepływie informacji, fluktuację kadr w ramach Korpusu Prezydencji, braki kadrowe, deficyt środków finansowych na zaplanowane wydarzenia, nieskuteczne wykorzystanie doświadczeń państw członkowskich sprawujących już prezydencję oraz ryzyko niewystarczającej współpracy z państwem, po którym Polska przejmuje przewodnictwo - Węgrami. Dokument był przedmiotem obrad Komitetu do Spraw Europejskich na posiedzeniu w dniu 23.02.2010 roku. Realizując zobowiązanie podjęte na tym posiedzeniu, opracowano kolejny dokument obejmujący potencjalne czynniki ryzyka nieuwzględnione w wynikach audytu, który w dniu 22.06.2010 r. został przyjęty przez KSE.

W 2010 roku Najwyższa Izba Kontroli przeprowadziła kontrolę realizacji zadań w ramach przygotowań organów administracji rządowej do sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej.

Celem kontroli była ocena prawidłowości działań organów administracji rządowej realizujących zadania w zakresie przygotowań, określonych m.in. w Programie przygotowań Rzeczypospolitej Polskiej do objęcia i sprawowania Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej. Przede wszystkim kontrola miała na celu sprawdzenie, czy:

- Pełnomocnik Rządu do Spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej oraz kierownicy jednostek administracji rządowej właściwie zaplanowali zadania niezbędne do przygotowania, a następnie do sprawowania przez Polskę przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej,

- Pełnomocnik Rządu i kierownicy jednostek administracji rządowej właściwie zorganizowali realizację zadań niezbędnych do przygotowania a następnie do sprawowania przez Polskę przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej,
- Pełnomocnik Rządu i kierownicy jednostek administracji rządowej właściwie realizują i monitorują działania niezbędne do przygotowania a następnie do sprawowania przez Polskę przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej.

Kontrolą NIK objęto następujące obszary przygotowań: programowanie działań Rady Unii Europejskiej, logistyczne aspekty przeprowadzenia prezydencji oraz przygotowanie osób zaangażowanych w proces przygotowania i sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej czyli, tak zwany Korpus Prezydencji.

Skontrolowano Kancelarię Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwo Finansów oraz Ministerstwo Spraw Zagranicznych. W Ministerstwie Spraw Zagranicznych przeprowadzono jednocześnie dwie kontrole, jedna dotyczyła zadań Ministra Spraw Zagranicznych, a druga realizacji zadań wykonywanych przez Pełnomocnika Rządu do Spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej.

Najwyższa Izba Kontroli zakresem kontroli objęła okres od 15.07.2008 r. do 4.10.2010 r. Czynności kontrolne przeprowadzono w okresie od 14.07.2010 r. do 27.10.2010 r.

Ogłoszenie przez Najwyższą Izbę Kontroli wyników raportu z kontroli przygotowań do polskiej prezydencji nastąpiło w dniu 21.02.2011 r. Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie oceniła przygotowania organów administracji rządowej do realizacji zadań związanych z polskim przewodnictwem. Według Najwyższej Izby Kontroli Rząd prawidłowo zaplanował niezbędne do przejścia prezydencji zadania, konsekwentnie je realizuje i umiejętnie korzysta z doświadczeń państw, które już przewodniczyły Radzie UE.

Ponadto zarówno Pełnomocnik Rządu do spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej, jak też Pełnomocnik Rządu do spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa w Trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r. przedkładali Komitetowi Europejskiemu Rady Ministrów (Komitetowi do Spraw Europejskich) i Radzie Ministrów kwartalne sprawozdania ze swojej działalności. Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego przygotowywało z kolei raporty dotyczące programu kulturalnego. Zestawienie sporządzonych dokumentów przedstawia tabela nr 3.

Tabela nr 3. Raporty sprawozdawcze

Nazwa dokumentu	Data przyjęcia/rozpatrzenia
<i>Raport w sprawie stanu przygotowań administracji publicznej do objęcia Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.</i>	15.07.2008 r. (KERM)
<i>Weryfikacja stanu przygotowań administracji publicznej do objęcia prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.</i>	24.11.2009 r. (KERM)
<i>Sprawozdanie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego za rok 2009 z prac nad Programem Kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie UE w 2011 roku.</i>	29.01.2010 r. (KSE)

<i>Stan realizacji prac nad programem kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 roku w Polsce i w Brukseli.</i>	9.02.2010 r. (KSE)
<i>Stan realizacji prac nad programem kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 roku w stolicach europejskich (poza Brukselą) i pozaeuropejskich.</i>	12.02.2010 r. (KSE)
<i>Raport na temat stanu przygotowań do Prezydencji polskiej w 2011 r. – mapa ryzyk i propozycje działań zaradczych.</i>	23.02.2010 r. (KSE)
<i>Sprawozdanie z działalności Pełnomocnika Rządu ds. Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez RP Przewodnictwa w Radzie UE za rok 2009 i I kwartał 2010</i>	8.06.2011 r. (KSE)
<i>Aneks do Mapy ryzyk związanych z przygotowaniem i obsługą polskiej Prezydencji w Radzie UE</i>	22.06.2010 r. (KSE)
<i>Przygotowania Polski do objęcia Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej – informacja o działalności Pełnomocnika w II kwartale 2010 r.</i>	30.07.2010 r. (KSE)
<i>Sprawozdanie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego za II kwartał 2010 r. z prac nad programem kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie UE w 2011 roku.</i>	30.07.2010 r. (KSE)
<i>Sprawozdanie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego za III kwartał 2010 r. z prac nad programem kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie UE w 2011 roku.</i>	26.10.2010 r. (KSE)
<i>Przygotowania Polski do objęcia Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej – informacja o działalności Pełnomocnika w III kwartale 2010 r.</i>	5.11.2010 r. (KSE)
<i>Sprawozdanie z działalności Pełnomocnika do Spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa w Trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczypospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r. za II półrocze 2010 roku</i>	21.01.2011 r. (KSE)
<i>Przygotowania Polski do objęcia Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej – informacja o działalności Pełnomocnika w IV kwartale 2010 r.</i>	28.01.2011 r. (KSE)
<i>Sprawozdanie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego za IV kwartał 2010 r. z prac nad Programem Kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie UE w 2011 r.</i>	11.02.2011 r. (KSE)
<i>Sprawozdanie z działalności Pełnomocnika Rządu do Spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa w trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczypospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r. (za okres od 1.01 do 31.03.2011 r.).</i>	19.04.2011 r. (KSE)
<i>Przygotowania Polski do objęcia Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej – informacja o działalności Pełnomocnika w I kwartale 2011 r.</i>	10.05.2011 r. (KSE)
<i>Przygotowania Polski do objęcia Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej – informacja o działalności Pełnomocnika w II kwartale 2011 r.</i>	28.06.2011 r. (KSE)
<i>Sprawozdanie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego za drugi kwartał 2011 roku z prac nad programem kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie UE w 2011 roku</i>	10.10.2011 r. (KSE)

Dodatkowo Komitetowi Europejskiemu Rady Ministrów, a następnie Komitetowi do Spraw Europejskich przedkładane były od września 2008 r. informacje bieżące, opisujące aktualny stan przygotowań w obszarach budżetu, logistyki, informacji i promocji oraz zasobów ludzkich. Kompleksowe sprawozdania przygotowywane były także dla Sejmu i Senatu RP.

Istotnym elementem przygotowań do polskiej prezydencji i jej obsługi była współpraca z władzami samorządowymi, jak również terenowymi jednostkami administracji. W przypadku spotkań organizowanych centralnie współpraca z przedstawicielami urzędów wojewódzkich, marszałkowskich oraz miast, w obszarach kompetencji poszczególnych jednostek, leżała po stronie urzędu obsługującego Pełnomocnika. W przypadku pozostałych wydarzeń komponent współpracy z partnerami regionalnymi leżał w gestii urzędu zgłaszającego dane spotkanie.

W myśl przyjętej koncepcji organizacyjnej, w każdym województwie wyznaczony został pełnomocnik, którego zadaniem było koordynowanie działań związanych z przygotowaniem do prezydencji w regionie. Współpraca koncentrowała się na zagadnieniach związanych z bezpieczeństwem, wykorzystaniem przestrzeni publicznej do celów związanych z organizacją wydarzeń prezydencji oraz organizacji programu kulturalno-artystycznego i programu dla osób towarzyszących.

Ponadto w pięciu województwach, w których w poszczególnych miesiącach zlokalizowane były centralne obiekty konferencyjne polskiej prezydencji (dolnośląskie, mazowieckie, małopolskie, pomorskie oraz wielkopolskie), powołane zostały *wojewódzkie zespoły do spraw zapewnienia bezpieczeństwa spotkań w trakcie Przewodnictwa RP w Radzie UE*.

Intensywna współpraca w obszarach prewencji policyjnej, zabezpieczenia medycznego oraz bezpieczeństwa przeciwpożarowego realizowana była z lokalnymi jednostkami Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Zakładami Opieki Zdrowotnej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. W działania w obszarze bezpieczeństwa zaangażowane były również delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

W ramach zabezpieczenia spotkań objętych I i II kategorią bezpieczeństwa¹³ Biuro Ochrony Rządu realizowało działania obejmujące ochronę osób, obiektów i urzędów, rozpoznawanie i analizowanie potencjalnych zagrożeń oraz zapobieganie ich powstawaniu, koordynację działań ochronnych i wykonywanie ochrony bezpośredniej.

Główne zadania Policji, jako służby wiodącej w zapewnieniu bezpieczeństwa spotkań kategorii III oraz IV, obejmowały prewencyjne i operacyjne zabezpieczenie obiektów oraz osób, sprawdzenie i zabezpieczenie pirotechniczne obiektów spotkań oraz pojazdów floty prezydencji, określenie przebiegów wygrodzeń i wskazanie sposobu organizacji ruchu drogowego w rejonie obiektów spotkań, eskortowanie pojazdów, którymi przemieszczali się przewodniczący delegacji w randze ministra lub równorzędnej, opracowanie i przygotowanie do realizacji procedur ewakuacji z obiektów spotkań prezydencji.

¹³ Zgodnie z ustaleniami Zespołu do Spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa w Trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r. każde ze spotkań ujętych w oficjalnym kalendarzu polskiej prezydencji zostało przyporządkowane do jednej z czterech kategorii, oznaczających poziom stosowanych środków bezpieczeństwa. Głównym kryterium była ranga uczestników danego wydarzenia: kategoria I – głowy państw i szefowie rządów, kategoria II - ministrowie konstytucyjni, chronieni na podstawie ustawy z dnia 16.03.2001 r. o Biurze Ochrony Rządu, kategoria III – pozostali ministrowie konstytucyjni, kategoria IV – eksperci.

Państwowa Straż Pożarna w szczególności dokonywała oględzin obiektów, w których odbywały się główne spotkania polskiej prezydencji oraz uzgodnień z ich właścicielami, zarządcami lub użytkownikami, w zakresie ochrony przeciwpożarowej. PSP udzielała także wsparcia policji w zakresie zapobiegania zagrożeniom chemicznym, biologicznym, radiologicznym i jądrowym.

Najważniejsze działania Straży Granicznej w ramach zabezpieczania spotkań prezydencji obejmowały zabezpieczenie lotniczych placówek granicznych, w tym dokonywanie kontroli paszportowej i wizowej, a także zabezpieczenie wyznaczonych rejonów portów morskich i linii brzegowej od strony morza w bezpośrednim sąsiedztwie miejsc spotkań.

Zagadnienia w zakresie rozpoznania i przeciwdziałania potencjalnym zagrożeniom przeciwko bezpieczeństwu państwa realizowane były przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu oraz Służbę Kontrwywiadu Wojskowego.

Zabezpieczeniem medycznym objętych zostało łącznie 49 spotkań I, II lub III kategorii bezpieczeństwa.

1.3.2.1. Zarządzanie kryzysowe

Analiza wcześniejszych przewodnictw, przeprowadzona we wstępnej fazie przygotowań do problematyki zarządzania kryzysowego podczas polskiej prezydencji, wykazała, iż działania unijne w zakresie zarządzania kryzysowego stanowią około 10 procent prac UE podczas każdej prezydencji. Symptomatyczne okazało się też to, że często umiejętność sprawnego reagowania na zagrożenia kryzysowe staje się ważnym, jeśli nie najbardziej spektakularnym kryterium oceny sprawowania prezydencji. Dlatego też przygotowania dotyczące zarządzania kryzysowego – obok przygotowań w sferze merytorycznej oraz organizacyjno – logistycznej - od samego początku znajdowały się w głównym nurcie prac przygotowawczych do polskiej prezydencji. W świetle prawdopodobnego wejścia w życie Traktatu z Lizbony z uwagą analizowane były koncepcje zmian organizacyjnych struktur unijnych zajmujących się zarządzaniem kryzysowym.

Uznano, iż dla właściwego przygotowania się do efektywnego zarządzania kryzysowego podczas prezydencji konieczne będzie pozyskanie doświadczeń i technik dotyczących zarządzania kryzysowego od przedstawicieli tzw. starych państw unijnych, które wielokrotnie sprawowały już w przeszłości prezydencję w Unii Europejskiej. Niezależnie od tego, kierownictwo i pracownicy DKP, a także przedstawiciele Centrum Operacyjnego MSZ (CO MSZ), uczestniczyli w spotkaniach z urzędnikami nowych krajów członkowskich, którzy zaangażowani byli w przygotowania przewodnictw swoich państw w latach 2009 – 2011. W pierwszej grupie państw znalazły się m.in. Niemcy, Francja oraz Hiszpania, a w drugiej Słowenia, Czechy oraz Węgry.

Intensywne kontakty z przedstawicielami bardziej doświadczonych państw unijnych wzbogacone o konsultacje z urzędnikami Sekretariatu Generalnego Rady UE (SG RUE) i Komisji Europejskiej już na wczesnym etapie przygotowań potwierdziły konieczność nadania wysokiego priorytetu problematyce zarządzania kryzysowego w procesie przygotowań do polskiej prezydencji. Wstrzymanie dostaw gazu ziemnego przez Rosję dla Ukrainy za prezydencji czeskiej, trzęsienie ziemi na Haiti i wybuch wulkanu Eyjafjallajökull w Islandii podczas przewodnictwa hiszpańskiego potwierdziły, że nieprzewidziane zjawiska wywołane przez człowieka lub spowodowane siłami natury mogą poważnie zakłócić prace całej UE i jeszcze bardziej skomplikować proces sprawowania prezydencji.

W rezultacie intensywnych rozmów i wcześniejszych kontaktów z przedstawicielami instytucji UE i państw członkowskich UE, zorganizowane zostało międzynarodowe seminarium pt. *Zarządzanie kryzysowe podczas prezydencji* (14-15.12.2009 r.). Pozwoliło ono zobrazować przedstawicielom zainteresowanych instytucji krajowych wagę tej problematyki oraz zapoznać się z unijnymi warunkami i standardami zarządzania kryzysowego. Przedstawione prezentacje i dyskusja dotyczyły kwestii politycznych, reagowania prezydencji na kryzys polityczny i katastrofy naturalne oraz zmian wynikających z wejścia w życie Traktatu z Lizbony. Uczestnicy omówili najważniejsze aspekty komunikacji kryzysowej oraz koordynacji przepływu informacji, a także praktyczne aspekty reagowania prezydencji na kryzysy różnego typu.

W celu usprawnienia przygotowań w zakresie zarządzania kryzysowego powstała ekspertyza pt. *Zarządzanie kryzysowe i reagowanie na kryzys w aspekcie przewodnictwa Polski w UE, Opis mechanizmów, jakimi dysponuje prezydencja w przypadku zaistnienia sytuacji kryzysowej oraz studium przypadku reakcji prezydencji na kryzys polityczny*.

Problematyka zarządzania kryzysowego znalazła ważne miejsce w przygotowanym *Przewodniku dla placówek dyplomatycznych RP dotyczącym polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej* (1.07 - 31.12.2011 r.). Temat ten był przedstawiony szefom polskich placówek dyplomatycznych podczas narady ambasadorów RP.

MSZ, we współpracy z Rządowym Centrum Bezpieczeństwa, podjął inicjatywę opracowania standardowej procedury działań mających na celu przygotowanie procedury zarządzania kryzysowego dostosowanej do specyficznych potrzeb MSZ w warunkach polskiego przewodnictwa w Radzie UE - *Ścieżka działań wewnętrznych MSZ w zakresie monitorowania, informowania i podejmowania decyzji w kwestiach dotyczących zarządzania kryzysowego podczas polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej*.

1.3.3. Zaangażowanie placówek dyplomatycznych

W przygotowanie i sprawowanie prezydencji były zaangażowane polskie placówki dyplomatyczne z całego świata – Ambasad, Stałe Przedstawicielstwa, Konsulaty oraz Instytuty Polskie. Część placówek promowała Polskę i polską prezydencję w ramach regularnych zadań, części powierzono dodatkowe obowiązki ściśle związane z polskim przewodnictwem w Radzie Unii Europejskiej, w ramach kilku obszarów zadaniowych.

Wielu placówkom dyplomatycznym powierzono organizację wydarzeń zaplanowanych do realizacji poza granicami kraju, a także wsparcie resortów w organizacji spotkań zagranicznych. W związku z tym w ciągu całego 2011 roku placówki prowadziły liczne prace przygotowawcze, głównie o charakterze organizacyjnym i logistycznym, a w II połowie 2011 roku realizowały zaplanowane wydarzenia. Działania te koordynowane były z Delegaturami UE w krajach urzędowania, które od momentu wejścia w życie Traktatu z Lizbony pełnią wiodącą rolę koordynującą politykę zagraniczną UE w państwach trzecich. Wśród zrealizowanych spotkań były przede wszystkim konferencje, seminaria, posiedzenia grup roboczych, fora ministerialne, konsultacje merytoryczne, rady, warsztaty i wiele innych, a także liczne wydarzenia okalające.

Bardzo istotną częścią aktywności polskich placówek zagranicznych były inicjatywy w obszarze dyplomacji publicznej i kulturalnej. Ich głównym celem było wzmocnienie przekazu politycznego polskiej prezydencji oraz promocja pozytywnego wizerunku Polski (szerzej na ten temat w rozdziale 2.5.11. Zagraniczny Program Kulturalny Polskiej Prezydencji 2011.).

Ważnym obszarem zadaniowym była powierzona wybranym placówkom rola reprezentacji UE, z którą wiązało się przygotowanie regularnych spotkań i przewodniczenie nim. Były to przede wszystkim spotkania szefów placówek UE akredytowanych w danym kraju (Heads of Missions – HoMs) oraz inne spotkania na różnym szczeblu poświęcone sprawom politycznym, ekonomicznym, konsularnym, wizowym i kulturalnym (szerzej w rozdziale 1.5.2.3. Współpraca w państwach trzecich.).

1.3.4. Rola i zadania SP RP w Brukseli

Szczególną rolę w trakcie polskiego przewodnictwa odegrało Stale Przedstawicielstwo RP przy UE (SP RP przy UE). Placówka ta pełniła funkcję koordynatora współpracy między administracją rządową kraju sprawującego prezydencję a instytucjami Unii Europejskiej i miała do odegrania kluczową rolę w zakresie obsługi organów przygotowawczych Rady UE, polegającą na prowadzeniu prac Komitetu Stałych Przedstawicieli (COREPER II oraz COREPER I), grup roboczych i innych komitetów Rady. SP RP przy UE było także odpowiedzialne za stronę logistyczną organizacji prac prezydencji w Brukseli, w tym między innymi za ustalenie kalendarza posiedzeń grup roboczych, przygotowanie konferencji i seminariów oraz dystrybucję materiałów promocyjnych prezydencji. Do ważnych zadań SP RP przy UE należało również utrzymywanie kontaktów z europejskimi mediami.

W dniu 23.05.2011 r. z udziałem Premiera RP, Pana Donalda Tuska otwarto nową siedzibę Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE w Brukseli. W uroczystości udział wzięli również przewodniczący Parlamentu Europejskiego J. Buzek, przewodniczący Rady Europejskiej H. van Rompuy oraz przewodniczący Komisji Europejskiej J. M. Barroso.

1.3.4.1. Zespół koordynujący Meeting Planning Coordinator - MPC

Ze względu na powierzone SP RP przy UE zadanie przygotowania oraz koordynacji sprawowania polskiej prezydencji w Brukseli, utworzony został zespół koordynujący (*Meeting Planning Coordinator - MPC*). Był on odpowiedzialny między innymi za opracowanie oraz aktualizację kalendarza posiedzeń grup roboczych, obsługę posiedzeń grup roboczych i rad sektorowych, zapewnienie tłumaczeń i koordynację współpracy z DG SCIC (Dyrekcja Generalna ds. tłumaczeń ustnych), współpracę z Sekretariatem Generalnym Rady UE oraz KE, a także za realizację zadań związanych z obsługą logistyczną oraz finansową prezydencji.

W celu zapoznania się z dobrymi praktykami w zakresie tworzenia kalendarza posiedzeń grup roboczych, planowania budżetu oraz harmonogramu wydatków, obsługi logistycznej prezydencji, Zespół MPC nawiązał kontakty z koordynatorami prezydencji węgierskiej, belgijskiej oraz hiszpańskiej. Przeprowadził również serię spotkań roboczych z pracownikami SG RUE, w trakcie których ustalano zasady współpracy dotyczące prowadzenia kalendarza prezydencji, zamawiania cateringu oraz innych usług, dystrybucji upominków dla delegatów, instalacji dekoracji, a także rozliczeń finansowych.

Zespół MPC nadzorował także prace nad przygotowaniem Instrukcji wewnętrznej, mającej na celu zebranie dobrych praktyk dotyczących procedur planowania kalendarza posiedzeń grup roboczych, organizacji spotkań przygotowawczych Rady UE oraz innych procedur związanych z pracami grup roboczych. Przeznaczona była dla przewodniczących grup roboczych oraz innych pracowników zaangażowanych w obsługę organów przygotowawczych Rady, a przedstawiona

przewodniczącym i ich zastępcom na warsztatach zorganizowanych przez Zespół MPC w Warszawie (kwiecień 2011 r.) i Brukseli.

W celu zapewnienia dobrego przepływu informacji z ponad 200 osobowym zespołem przewodniczących i ich zastępców zarówno w kraju jak i w SP, zbudowano specjalnie dedykowaną temu zadaniu sieć baz danych i skrzynek poczty elektronicznej.

1.4. Koordynacja i proces decyzyjny w okresie przygotowań i sprawowania prezydencji

1.4.1. Zespoły opiniująco – doradcze

Zadaniem zespołów było merytoryczne wsparcie Pełnomocnika w procesie przygotowań do objęcia i sprawowania prezydencji. Zespoły opracowywały wytyczne i zalecenia leżące w zakresie ich właściwości merytorycznej. Brały także udział w przygotowaniu projektów dokumentów Pełnomocnika, przedkładanych do akceptacji Komitetu do Spraw Europejskich (wcześniej: Komitetu Europejskiego Rady Ministrów) i Rady Ministrów.

Decyzją Pełnomocnika z dnia 9.09.2008 r. w sprawie powołania międzyresortowych zespołów doradczych powołano: zespół ds. budżetu, zespół ds. logistyki i bezpieczeństwa, zespół ds. promocji i kultury, zespół ds. zarządzania zasobami ludzkimi.

Międzyresortowy zespół doradczy (Zespół do Spraw Programowych Prezydencji) został powołany Decyzją Pełnomocnika z dnia 9.04.2010 r. w celu wspomagania działań Pełnomocnika w zakresie przygotowań programowych prezydencji. Jego głównym zadaniem było wypracowanie wytycznych i zaleceń w obszarze przygotowań programowych (m.in. w zakresie listy priorytetów prezydencji, Programu 6-miesięcznego prezydencji, wkładu do Programu 18-miesięcznego trio Polska-Dania-Cypr, fiszek programowych, priorytetów sektorowych, agend Rad sektorowych, uwag do dokumentu programowego PE dot. priorytetowych dossier na agendzie prac PE w trakcie polskiej prezydencji w UE). Służył także do wymiany informacji między resortami w zakresie przygotowań oraz stanowił forum wstępnego uzgadniania aspektów programowych przed formalnym podejmowaniem decyzji przez KSE. Koordynatorami zespołów byli przedstawiciele ministerstw i urzędów centralnych zaangażowani w ich pracę. W przypadku zespołów ds.: budżetu, promocji i kultury, zasobów ludzkich byli to przedstawiciele UKiE, a następnie MSZ. Koordynatorem zespołu ds. logistyki i bezpieczeństwa był przedstawiciel MSWiA, a następnie przedstawiciel MSZ, zaś zespołu ds. programowych – przedstawiciel MSZ.

Członkowie zespołów byli delegowani przez poszczególne ministerstwa i urzędy, wskazane w decyzjach powołujących, wedle ich potrzeb i wewnętrznej oceny. Ze względu na konieczność zapewnienia funkcjonalności zespołów i ich sprawnego działania, do prac w zespołach nie zostały zaproszone wszystkie ministerstwa i urzędy biorące udział w procesie przygotowań do polskiej prezydencji. Jednakże, w trosce o zapewnienie reprezentatywności działań, Pełnomocnik wyrażał zgodę na dołączenie do zespołów przedstawicieli resortów, które wyraziły taką wolę. Ze względu na doradczy charakter zespołów i ich elastyczną strukturę nie opracowano regulaminów określających ich funkcjonowanie.

Oprócz stałych członków w spotkaniach brali udział obserwatorzy, będący zazwyczaj przedstawicielami resortów zainteresowanych danym zagadnieniem opracowywanych przez zespół. W spotkaniach uczestniczyli także zapraszani eksperci z różnych instytucji, w tym również przedstawiciele Kancelarii Sejmu i Senatu RP. Ponadto w pracach zespołów brali udział pracownicy urzędu obsługującego Pełnomocnika, zgodnie z ich zakresem zadań i kompetencjami.

Obsługę zespołów zapewniał Departament Koordynacji Przewodnictwa Polski w Radzie UE MSZ (wcześniej: Departament Koordynacji Przygotowań i Obsługi Przewodnictwa Polski w Radzie UE UKIE) oraz Departament Polityki Ekonomicznej MSZ (zespół ds. programowych). Departament prowadził roboczą bazę danych uczestników posiedzeń zespołów oraz odpowiadał za koordynację komunikacji z nimi. Komunikacja w ramach zespołów odbywała się na posiedzeniach oraz w drodze korespondencji elektronicznej. Informacje na temat odbytych spotkań zespołów (agendy i notatki ze spotkań) były również dostępne dla członków Korpusu Prezydencji – użytkowników sieci extranet: <https://extranet.prezydencjaue.gov.pl> oraz przekazywane drogą elektroniczną ministerstwom i urzędom, które wyraziły takie zainteresowanie.

W związku z przekazaniem kompetencji w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa spotkań do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz powołaniem przez MSWiA odrębnego zespołu, którego zadaniem było opracowanie i wdrożenie koncepcji zabezpieczenia prezydencji, rola zespołu ds. logistyki i bezpieczeństwa została ograniczona.

Informacje na temat rezultatów prac zespołów były ujmowane w notatkach z prac poszczególnych zespołów, a także w dokumentach sprawozdawczych dotyczących działalności Pełnomocnika (były to informacje bieżące oraz sprawozdania kwartalne Pełnomocnika nt. przygotowań Polski do objęcia przewodnictwa w Radzie UE, przedstawiane na posiedzeniach KERM i KSE). Liczbę spotkań zespołów opiniująco-doradczych przedstawia poniższa tabela.

Tabela nr 4. Spotkania zespołów opiniująco-doradczych Pełnomocnika

Nazwa zespołu	Liczba spotkań w latach 2008-2012
Zespół ds. programowych Prezydencji	18 spotkań (w latach 2010-2011)
Zespół ds. budżetu	40 spotkań (w latach 2008-2012)
Zespół ds. logistyki i bezpieczeństwa	12 spotkań (w latach 2008-2010) ¹⁴
Zespół ds. promocji i kultury	14 spotkań (w latach 2008-2010)
Zespół ds. zarządzania zasobami ludzkimi	17 spotkań (w latach 2008-2011)
Łącznie w latach 2008-2012¹⁵	101 spotkań

1.4.2. Koordynacja międzyresortowa

1.4.2.1. Komitet Europejski Rady Ministrów (KERM)

Koordynacja działań organów administracji państwowej w zakresie przygotowań do sprawowania przewodnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r. odbywała się w ramach funkcjonującego systemu koordynacji polityki europejskiej.

Zgodnie z zarządzeniem nr 30 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23.03.2004 r. (M.P. 2004 nr 14 poz. 223 z późn. zm.) podstawowym organem opiniodawczo-doradczym oraz pomocniczym Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów wykonującym zadania w tym zakresie był Komitet Europejski Rady Ministrów.

¹⁴ W związku z powołaniem przez MSWiA odrębnego zespołu do spraw opracowania i wdrożenia koncepcji zabezpieczenia prezydencji, ostatnie spotkanie zespołu ds. logistyki i bezpieczeństwa odbyło się w lipcu 2010 r.

¹⁵ Oprócz posiedzeń Zespoły realizowały uzgodnienia również w trybie obiegowym.

KERM pełnił rolę operatywnego ciała decyzyjnego, na którego forum uzgadniano i podejmowano decyzje oraz rozstrzygano większość kwestii wynikających z członkostwa RP w UE. Na mocy wyżej przywołanego zarządzenia KERM rozpatrywał między innymi „analizy, oceny i wnioski oraz dokumenty dotyczące przygotowania organów administracji rządowej i sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej”.

Proces przygotowań do polskiej prezydencji obejmował szereg obszarów i był procesem niezwykle skomplikowanym, dynamicznym i wymagającym doskonałej koordynacji, a kluczową rolę w tym procesie odegrał właśnie KERM. Na posiedzeniach Komitetu regularnie przyjmowane były dokumenty związane z przygotowaniem do sprawowania przez RP przewodnictwa w Radzie UE¹⁶, omawiane były kolejne etapy przygotowań oraz wyznaczano zadania do realizacji. Na forum KERM miała miejsce również stała wymiana informacji w zakresie stanu przygotowań do polskiego przewodnictwa.

Na posiedzeniu w dniu 31.07.2007 r. KERM przyjął *Założenia przygotowań administracji polskiej do sprawowania przez RP prezydencji w Radzie UE w II połowie 2011 r.* inicjując w ten sposób na swoim forum formalny proces przygotowań do sprawowania przez RP przewodnictwa w Radzie UE. W dokumencie tym przedstawiono informację dotyczącą zadań do realizacji w związku z przygotowaniem do sprawowania przewodnictwa oraz podsumowano doświadczenia krajów, które sprawowały już prezydencję.

Na podstawie przeprowadzonych w jednostkach administracji badań opracowany został *Raport w sprawie stanu przygotowań administracji publicznej do objęcia prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.*, przyjęty przez KERM po dyskusji na posiedzeniu w dniu 15.07.2008 r. Podczas posiedzenia Komitet zobowiązał ministerstwa i urzędy centralne do realizacji zadań wskazanych w raporcie.

Kolejnym istotnym punktem w pracach Komitetu w ramach przygotowań do polskiej prezydencji było przyjęcie przez KERM w dniu 28.10.2008 r., przedłożonego przez Pełnomocnika Rządu do spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie UE, *„Programu przygotowań Rzeczypospolitej Polskiej do objęcia i sprawowania przewodnictwa w Radzie UE*, który stanowił formalną podstawę do podejmowania działań mających na celu sprawne przygotowanie do polskiej prezydencji oraz określał zadania niezbędne do realizacji przez administrację publiczną w różnych obszarach przygotowań: logistyka, zarządzanie zasobami ludzkimi, informacja i promocja oraz programowanie, wraz z harmonogramem działań. Dokument został rekomendowany do rozpatrzenia Radzie Ministrów.

Po przyjęciu programu, wraz z postępami w jego realizacji na forum KERM regularnie rozpatrywano dokumenty związane z operacjonalizacją programu m.in. w kwestiach budżetowych, programowania, informacji i promocji. W ramach regularnego monitoringu realizacji zadań czterokrotnie przedstawiano na posiedzeniach KERM informacje kwartalne o bieżącym stanie przygotowań do przewodnictwa RP w Radzie UE (2.02, 12.05, 30.07 oraz 24.11.2009 r.).

Na forum KERM podejmowane były decyzje i rozstrzygnięcia związane z koordynacją i realizacją zadań związanych z przygotowaniem programu przewodnictwa Polski w Radzie UE, a także związane z wyborem priorytetów sektorowych RP i priorytetów przewodnictwa.

¹⁶ Zestawienie dokumentów dotyczących przygotowania i sprawowania przez RP przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. procedowanych w ramach KERM oraz KSE stanowi załącznik do *Raportu*.

Na posiedzeniu KERM w dniu 28.11.2008 r. przyjęto dokument *Informacja na temat sposobu obsługi organów przygotowawczych Rady Unii Europejskiej – określenie modelu prezydencji polskiej w 2011 r.* w którym model polskiej prezydencji określono, jako model mieszany – sprawowany z kraju i z Brukseli.

21.07.2009 r. KERM przyjął pakiet dokumentów programowych, w zakres którego weszły opracowania dotyczące metodologii wyboru priorytetów oraz programowania prac polskiej prezydencji. Ponadto, przyjęto harmonogram prac trio Polska-Dania-Cypr oraz wytyczne dla resortów, dotyczące sporządzenia przeglądu spraw, które mogły być istotne na agendzie UE podczas polskiej prezydencji w 2011 roku. Ministerstwa zobowiązano do przekazania Pełnomocnikowi wyników przeglądu (tzw. inwentaryzacji) w formacie tabeli oraz notatek o każdym z obszarów polityk.

W dokumencie *Kryteria wyznaczania priorytetów sektorowych polskiego przewodnictwa w Radzie UE* przyjętym w dniu 22.09.2009 r. Komitet zatwierdził wytyczne w tym zakresie. Dokument ten został rekomendowany do rozpatrzenia Radzie Ministrów.

Zaktualizowana propozycja priorytetów polskiej prezydencji została ostatecznie przyjęta na posiedzeniu KERM w dniu 16.10.2009 r. oraz rekomendowana do rozpatrzenia Radzie Ministrów.

Wytyczne określające zadania resortów w zakresie przeprowadzenia inwentaryzacji spraw na agendzie UE w trakcie polskiej prezydencji zostały zawarte w dokumencie *Priorytety i programowanie polskiej prezydencji w Unii Europejskiej w 2011 r. – aspekty operacyjne*, przyjętym przez KERM 21.07.2009 r. W październiku i listopadzie 2009 r. na podstawie wkładów z ministerstw i urzędów centralnych, opracowano *Informację na temat inwentaryzacji spraw (policy issues) przypadających na drugą połowę 2011 r.*, która została rozpatrzona na posiedzeniu KERM w dniu 1.12.2009 r. Komitet zobowiązał ponadto resorty do dokonania aktualizacji katalogu spraw po opublikowaniu programu prac Komisji Europejskiej na lata 2010-2014.

Na forum KERM toczyły się również prace związane z koordynacją treści programu kulturalnego prezydencji. 28.08.2009 r. przyjęto *Strategiczne założenia programu kulturalnego polskiej prezydencji w II połowie 2011 r.*, natomiast 13.10.2009 r. dokonano wyboru stolic dziesięciu państw, w których miał być realizowany program kulturalny towarzyszący polskiej prezydencji za granicą. Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, jako wykonawca zadania specjalnego, jakim było opracowanie i realizacja programu kulturalnego prezydencji regularnie przedkładało sprawozdania z wykonanych działań.

KERM odegrał również istotną rolę w zakresie koordynacji i realizacji zadań związanych z logistycznym aspektem przeprowadzenia prezydencji. Jednym z najważniejszych wyzwań w tym zakresie było opracowanie terminarza spotkań i wydarzeń zaplanowanych na drugą połowę 2011 r. Opracowany przez MSZ na podstawie zgłoszeń przekazanych przez ministerstwa i urzędy centralne wstępny kalendarz polskiej prezydencji zaprezentowany został na forum KERM w dniach 8.09 i 27.10.2009 r.

Kluczową kwestią dla sprawnej i terminowej realizacji wszystkich zadań związanych z przygotowaniem i prowadzeniem polskiego przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 roku było zapewnienie finansowania podejmowanych działań. W związku z powyższym, KERM na posiedzeniu w dniu 9.06.2009 r. przyjął program wieloletni pod nazwą *Przygotowanie, obsługa i sprawowanie przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.*

W ramach programu wieloletniego dokonano całościowego zestawienia planowanych kosztów w związku z polską prezydencją, tj. kosztów koordynowanych na poziomie centralnym przez Pełnomocnika, jak również kosztów wynikających z udziału ministerstw oraz urzędów centralnych w przygotowaniach i sprawowaniu przewodnictwa w Radzie UE. W dniu 30.10.2009 r. przyjęto nowelizację programu wieloletniego. Powyższe dokumenty zostały rekomendowane do rozpatrzenia stałemu Komitetowi Rady Ministrów.

Dodatkowo, w dniu 22.12.2009 r. KERM przyjął dokument wykonawczy do programu wieloletniego, mający na celu określenie zasad wykorzystania środków oraz ustalenie systemu sprawozdawczości. Dzięki temu wszystkie instytucje – beneficjenci programu wieloletniego dysponujący środkami – zostały podporządkowane jednolitym zasadom służącym sprawnemu i przejrzystemu zarządzaniu finansami prezydencji.

W związku z prowadzonymi w 2009 r. pracami nad pozyskaniem partnerów do współpracy przy organizacji oraz podczas sprawowania prezydencji w dniu 21.07.2009 r. KERM zatwierdził *Katalog dobrych praktyk – wytyczne dotyczące umów partnerskich na potrzeby organizacji polskiej prezydencji*. Dokument ten określał zasady współpracy administracji publicznej z sektorem prywatnym, w szczególności zasady, na jakich mogłoby odbywać się nieodpłatne dostarczanie przez podmioty sektora prywatnego pewnych towarów i usług na potrzeby sprawowania przewodnictwa przez Polskę.

W ramach koordynacji działań organów administracji rządowej w zakresie szkolenia i doskonalenia zawodowego kadry administracji i służb publicznych do wykonywania zadań związanych ze sprawowaniem przewodnictwa w Radzie UE, podczas pierwszego półrocza 2009 roku opracowane zostały wytyczne oraz limity zgłoszeń do Korpusu Prezydencji, który był szkolony w systemie centralnym.

1.4.2.2. Komitet do Spraw Europejskich (KSE)

Wraz z wejściem w życie w dniu 1.01.2010 r. ustawy z dnia 27.08.2009 r. o Komitecie do Spraw Europejskich¹⁷ zadania związane z koordynacją przygotowań do prezydencji przejęte zostały przez nowoutworzony Komitet¹⁸.

Przygotowania do posiedzeń KSE realizowane były na forum Zespołu przygotowawczego KSE¹⁹, który dokonywał uzgodnień uwag zgłaszanych do dokumentów KSE i rekomendował Komitetowi stosowne decyzje. Wypracowane w ramach tego systemu mechanizmy monitoringu i komunikacji, gwarantowały bieżącą wymianę informacji o sposobie i stanie realizacji zadań oraz zagrożeniach związanych z procesem przygotowań do polskiego przewodnictwa. Miało to szczególne znaczenie od początku 2010 r. kiedy to nastąpiła intensyfikacja prac w tym zakresie.

W ramach regularnego monitoringu realizacji zadań związanych z procesem przygotowań do polskiej prezydencji czterokrotnie przedstawiano na forum KSE informacje o bieżącym stanie przygotowań do przewodnictwa RP w Radzie UE (8.06, 30.07.2010 r. oraz 28.01, 10.05.2011 r.). Ponadto w dniach 28.06 oraz 21.11.2011 r. KSE zatwierdził informację o działalności Pełnomocnika Rządu ds. Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez

¹⁷ Dz.U. 2009 nr 161 poz. 1277

¹⁸ Jednocześnie przestał funkcjonować Komitet Europejski Rady Ministrów [zniesiony zarządzeniem nr 37 Prezesa Rady Ministrów z 10.06.2010 r. (M.P. 2010 nr 44 poz. 625)]

¹⁹ Powołany na mocy zarządzenia nr 1/2010 Przewodniczącego Komitetu do Spraw Europejskich z 26.11.2010 r.

RP Przewodnictwa w Radzie UE w II oraz III kwartale 2011 r. Powyższe dokumenty zostały rekomendowane do rozpatrzenia Radzie Ministrów.

Na bazie audytu przeprowadzonego we wszystkich ministerstwach i urzędach centralnych w IV kwartale 2009 r. powstał dokument przedstawiający mapę ryzyk związanych z procesem przygotowań do polskiej prezydencji, który był przedmiotem obrad KSE (z udziałem Dyrektorów Generalnych instytucji wchodzących w Komitetu) w dniu 23.02.2010 r. W dokumencie wskazano obszary problemowe i ewentualne nieprawidłowości w zakresie prowadzonych przygotowań, potencjalne ryzyka związane z przygotowaniem i obsługą prezydencji oraz propozycje usprawnienia procesu przygotowań i zaleceń w ramach dobrych praktyk.

Realizując zobowiązanie podjęte na ww. posiedzeniu opracowano dokument obejmujący potencjalne czynniki ryzyka nieuwzględnione w wynikach audytu, który w dniu 22.06.2010 r. został przyjęty przez KSE.

W ramach koordynacji i realizacji zadań związanych z przygotowaniem programu przewodnictwa Polski w Radzie UE, a także prac związanych z wyborem priorytetów sektorowych RP i priorytetów przewodnictwa, od początku 2010 r. na forum KSE prowadzone były intensywne działania mające na celu sporządzenie listy priorytetów prezydencji – ogólnych i sektorowych – w poszczególnych formacjach Rady UE.

W dokumencie Pełnomocnika Rządu z dnia 17.02.2010 r. *Harmonogram prezentacji priorytetów sektorowych na forum KSE – I kwartał 2010 r.* jako termin prezentacji priorytetów sektorowych przez poszczególne resorty wskazany został marzec 2010 r.

Na posiedzeniu KSE w dniu 2.03.2010 r. została zainicjowana dyskusja na temat już opracowanych sektorowych priorytetów polskiej prezydencji w zakresie właściwości poszczególnych formacji Rady UE. Do końca maja 2010 r. omówiono priorytety przewidziane do prezentowania na forum:

- Rady ds. Gospodarczych i Finansowych (KSE 2.03.2010 r.);
- Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii (KSE 9 i 19.03.2010 r. oraz 13.04.2010 r.);
- Rady ds. Środowiska (KSE 9.03.2010 r.);
- Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (KSE 12.03.2010 r.);
- Rady ds. Konkurencyjności (KSE 20.04.2010 r. oraz 13.05.2010 r.);
- Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (KSE 19.03.2010 r.);
- Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich (KSE 26.03.2010 r.);
- Rady ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury (KSE 20.04.2010 r.);
- Rady do Spraw Ogólnych (KSE 23.04.2010 r.);
- Rady do Spraw Zagranicznych²⁰ (KSE 28.05.2010 r.).

²⁰ Wraz ze wstępną listą działań, projektów i programów do realizacji w ramach Partnerstwa Wschodniego

Na posiedzeniu KSE w dniu 7.05.2010 r. z udziałem Pani Catherine Day, Sekretarz Generalnej Komisji Europejskiej, Członkowie KSE przeprowadzili dyskusję na temat priorytetów KE na 2010 r. w kontekście przygotowań do objęcia przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE.

2.07.2010 r. na posiedzeniu KSE przyjęto *Wstępną listę priorytetów polskiego przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r.*. Dokument uwzględniał w szczególności wnioski resortów wynikające z analizy programu prac Komisji Europejskiej na 2010 r. oraz aktualizację katalogu spraw, które miały pojawić się na agendzie polskiej prezydencji. Dokument został rekomendowany do rozpatrzenia Radzie Ministrów.

13.07.2010 r. KSE zatwierdził dokument *Programowanie polskiej prezydencji w Radzie UE. System fiszek: koncepcja i dane techniczne projektu*, w którym ostatecznie sformułowano wymogi jakie powinien spełniać przedmiotowy system.

30.07.2010 r. Pełnomocnik Rządu przedstawił na forum KSE *Informację na temat inwentaryzacji spraw (policy issues) przypadających na drugą połowę 2011 r. – katalog spraw, które pojawią się na agendzie polskiej prezydencji*. Komitet zaakceptował zaktualizowaną wersję katalogu.

Od lutego 2011 r., m.in. w związku z opublikowaniem programu prac Komisji Europejskiej na 2011 r., na forum KSE prezentowane były *Aktualizacje Katalogu spraw, które mogą pojawić się w drugiej połowie 2011 r. na agendzie polskiej prezydencji*.

Kolejno przedkładane były aktualizacje w zakresie:

- Rady ds. Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN) oraz Rady ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu (EYCS) – 1.02.2011 r.;
- Rady do Spraw Ogólnych (GAC) oraz Rady ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii (TTE) – 8.02.2011 r.;
- Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (JHA), Rady ds. Konkurencyjności (COMPET) oraz Rady ds. Środowiska (ENVI) – 11.02.2011 r.;
- Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (AGRIFISH) – 18.02.2011 r.;
- Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich (EPSCO) – 22.02.2011 r.;
- Rady do Spraw Zagranicznych (FAC) – 17.05.2011 r.

W czerwcu 2011 r. na forum KSE został uruchomiony proces przyjmowania fiszek programowych, będących podstawowym narzędziem prac polskiej prezydencji. Każda z fiszek przedstawiała ściśle określone wytyczne do negocjacji (w tym marginesy negocjacyjne) oraz cele do osiągnięcia w kwestiach, jakie były przewidziane do omówienia na forum UE w czasie prezydencji, także z uwzględnieniem procesu decyzyjnego w ramach Parlamentu Europejskiego.

Komitet zatwierdzał mandat negocjacyjny (punkty w fiszkach: *opis znaczenia dla polskiej prezydencji i dla Polski, cel prezydencji / pożądany rezultat; margines negocjacyjny*). Harmonogram przyjęcia fiszek przez KSE przedstawiał się następująco: w dniu 21.06.2011 r. - Rada EPSCO, Rada GAC, Rada AGRIFISH, Rada ENVI, pakiet fiszek programowych

związanych z WRF²¹, Rada JHA, Rada ECOFIN, w dniu 28.06.2011 r. - Rada TTE, Rada EYCS, Rada COMPET, Rada FAC.

Po przyjęciu fiszek przez KSE wszystkie resorty i urzędy centralne zostały zobligowane do wprowadzenia fiszek do systemu on-line oraz do bieżącej aktualizacji fiszek.

Niezwyczajnie istotnym elementem procesu przygotowań do przewodnictwa Polski w Radzie UE było uzgodnienie na posiedzeniu KSE w dniu 8.03.2011 r. *Programu 6-miesięcznego polskiej prezydencji w Radzie UE w II połowie 2011 r.*²². Przyjęcie przez KSE przedmiotowego programu nie oznaczało oczywiście zakończenia prowadzenia nad nim prac. W związku z dużą dynamiką prac legislacyjnych na forum UE, KSE przyjął jeszcze dwie aktualizacje programu: 17.05 i 21.06.2011 r. Powyższe dokumenty zostały rekomendowane do rozpatrzenia Radzie Ministrów.

KSE kontynuował również prace związane z koordynacją i realizacją zadań w zakresie logistycznego aspektu przeprowadzenia prezydencji.

Po wejściu w życie Decyzji Rady Europejskiej z dnia 1.12.2009 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego²³, niezbędne stało się ponowne przeanalizowanie, a w konsekwencji zmiana terminów niektórych spotkań przewidzianych do zorganizowania podczas polskiego przewodnictwa. Procedura ta została zakończona w dniu 12.02.2010 r., wraz z przyjęciem przez KSE zaktualizowanej wersji wstępnego kalendarza spotkań²⁴.

W dniu 9.03.2010 r. KSE przyjął dokument *Zasady organizacji i finansowania spotkań organizowanych w kraju podczas polskiej prezydencji*, natomiast w dniu 9.04.2010 r. uzgodniono *Listę spotkań, na które przewiduje się udostępnienie obiektu prezydencji*.

Podjęte zostały również prace nad stworzeniem procedury aktualizacji Kalendarza Prezydencji, która ostatecznie została przyjęta przez KSE dnia 1.04.2011 r.

W dniu 24.05.2011 r. został zatwierdzony przez KSE *Kalendarz Polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej 2011*. Przedmiotowy dokument uwzględniał posiedzenia Rady Europejskiej, formalne i nieformalne posiedzenia Rady UE w jej różnych formacjach oraz nieformalne spotkania ministrów. Jego anglojęzyczna wersja została przekazana Sekretariatowi Generalnemu Rady UE i państwom członkowskim.

Dodatkowo, 7.06.2011 r. KSE przyjął dokument w sprawie listy 15 spotkań Grup Roboczych, które miały zostać zorganizowane oficjalnie w Polsce w ramach prezydencji. Lista ta została przekazana do Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE w Brukseli w celu przyjęcia przez COREPER.

Ostateczną wersję Kalendarza Polskiej Prezydencji przyjęto 28.06.2011 r.

Na forum KSE toczyły się również prace związane z zapewnieniem bezpieczeństwa w trakcie polskiej prezydencji. Na posiedzeniu w dniu 21.01.2011 r. przedstawiono *Program zabezpieczenia spotkań w trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczypospolitą Polską*

²¹ Wyjątkowy tryb przyjmowania tego pakietu jako całości był powiązany z decyzją KSE z 17.05.2011 r. w sprawie nieporuszania kwestii finansowych związanych z WRF na radach sektorowych oraz wynikał z konieczności zapewnienia spójności zagadnień powiązanych z WRF.

²² Program 18-miesięczny Trio Polska-Dania-Cypr został przyjęty przez KSE 14.09.2010 r.

²³ Decyzja Rady Europejskiej z dnia 1.12.2009 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego (2009/882/UE) (Dz. Urz. UE L 315 z dnia 2.12.2009 r.)

²⁴ Kalendarz Prezydencji był na bieżąco konsultowany również ze Stałym Przedstawicielstwem RP przy UE.

przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r. oraz Sprawozdanie z działalności Pełnomocnika do Spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa w Trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczypospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r. (za II półrocze 2010 roku). Kolejne sprawozdania z działalności Pełnomocnika do Spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa były przedkładane Członkom Komitetu jeszcze czterokrotnie – w kwietniu, lipcu i październiku 2011 r. oraz w styczniu 2012 r.

W ramach przeprowadzanych w trakcie przygotowań do polskiej prezydencji duży nacisk także na forum KSE położono na współpracę z Parlamentem Europejskim.

W celu zapewnienia należytej spójności i efektywności tej współpracy przygotowano *Rekomendacje dla ministrów dotyczące współpracy z Parlamentem Europejskim w okresie przygotowań oraz sprawowania przez Rzeczypospolitą Polską przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej*, przyjęte przez KSE na posiedzeniu w dniu 5.03.2010 r. KSE zobowiązał ponadto ministerstwa i urzędy centralne do wyznaczenia tzw. oficerów łącznikowych do współpracy z Pełnomocnikiem Rządu we wszelkich kwestiach związanych z Parlamentem Europejskim.

Na posiedzeniu KSE w dniu 25.06.2010 r. przeprowadzono dyskusję na temat współpracy z PE w kontekście przygotowań do objęcia przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE, z udziałem Sekretarza Generalnego Parlamentu Europejskiego, Pana Klausa Welle.

24.05.2011 r. odbyło się spotkanie konsultacyjne Członków KSE z Panem Markiem Morą, Szefem Gabinetu SG RUE Pierre de Boissieu, oraz Panem Davidem Harleyem, byłym zastępcą SG PE, na temat przesłuchań w PE, współpracy prezydencji z Sekretariatem Generalnym Rady Unii Europejskiej oraz Parlamentem Europejskim.

Komitet do Spraw Europejskich regularnie rozpatrywał i zatwierdzał poszczególne aspekty przygotowań administracji do prezydencji w obszarze współpracy z PE, m.in.:

- 0) zakres identyfikacji kluczowych przedstawicieli w PE z punktu widzenia sektorowych priorytetów prezydencji (w dn. 9.11.2010 r.);
- 1) realizacją spotkań członków kierownictwa ministerstw i urzędów centralnych ze zidentyfikowanymi kluczowymi przedstawicielami PE (w dn. 5.11.2010 r., 9.11.2010 r., 18.01.2011 r., 18.02.2011 r., 1.03.2011 r., 12.04.2011 r.);
- 2) stan przygotowań resortów do wizyt komisji PE, grup politycznych PE oraz Konferencji Przewodniczących PE w Polsce (w dn. 18.03.2011 r. oraz 10.05.2011 r.);
- 3) informacje na temat prezentacji przez ministrów programu prezydencji w komisjach Parlamentu Europejskiego w lipcu 2011 r.” (w dn. 17.05 i 15.06.2011 r.);
- 4) informacja na temat agend sesji plenarnych PE w trakcie polskiej prezydencji, jako podstawa do planowania wystąpień ministrów na forum PE (w dn. 19.04.2011 r.);
- 5) informacja nt. zakresu wsparcia ministrów prezydencji przez służby tłumaczeniowe PE w trakcie wystąpień i spotkań na forum PE (w dn. 1.04.2011 r.);
- 6) informacja nt. potrzeby pre-rezerwacji hoteli na potrzeby udziału ministrów w sesjach plenarnych Parlamentu Europejskiego w Strasburgu (w dn. 8.04.2011 r.).

Rozpoczęcie sprawowania przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE w lipcu 2011 r. wymagało wprowadzenia zmian w funkcjonującym standardowo systemie koordynacji

polityki europejskiej. Istotnemu ograniczeniu uległa aktywność KSE (w trakcie prezydencji nie odbywały się posiedzenia Komitetu), a wszystkie dokumenty uzgadniane były w trybie korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk.

W tym okresie prace Komitetu dotyczyły przede wszystkim spraw związanych z obowiązkami Polski jako państwa członkowskiego lub realizacji zobowiązań wynikających z przepisów krajowych (np. realizacji ustawy kooperacyjnej²⁵).

Większość kompetencji KSE związanych z koordynacją i procesem decyzyjnym w sprawach związanych ze sprawowaniem przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE zostało przejętych na ten okres przez Komitet wspomagający do spraw Prezydencji Rzeczypospolitej Polskiej w Radzie Unii Europejskiej, którego funkcjonowanie zostało przedstawione w dalszej części Raportu. KSE regularnie przyjmował jednak nowe lub zaktualizowane fiszki a także informacje w sprawie fiszek usuwanych z systemu on-line (np. w przypadku gdy KE nie przedstawiła danego projektu).

1.4.2.3. Komitet wspomagający do spraw Prezydencji Rzeczypospolitej Polskiej w Radzie - Zespół wczesnego informowania i analizowania dossier europejskiego

Przygotowania do polskiej prezydencji wymagały podjęcia decyzji ws. właściwego modelu koordynacji na czas sprawowania prezydencji, który pozwoliłby na szybką i bieżącą komunikację między uczestnikami procesu, natychmiastowe reagowanie na sytuacje kryzysowe i nieprzewidziane a wymagające podjęcia pilnych decyzji na szczeblu rządowym.

Model wykorzystany przez polską administrację został zaprojektowany tak, aby zapewnić operacyjność i decyzyjność oraz natychmiastową reakcję polityczną w sprawach wynikających z pełnienia roli kraju przewodniczącego pracom w Radzie UE.

W celu realizacji założonych celów, utworzono Komitet wspomagający do spraw Prezydencji Rzeczypospolitej Polskiej w Radzie - Zespół wczesnego informowania i analizowania dossier europejskiego (KWP - ZWIAD), którego ramy prawne zostały określone w:

- zarządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 21.06.2011 r. w sprawie Komitetu wspomagającego do spraw Prezydencji Rzeczypospolitej Polskiej w Radzie (KWP) (M.P. nr 53, poz. 564),
- uchwale Nr 97 Rady Ministrów z dnia 14.06.2011 r. zmieniającej uchwałę Rady Ministrów w sprawie upoważnienia Komitetu do Spraw Europejskich do rozpatrywania, rozstrzygania lub uzgadniania w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (M.P. nr 50, poz. 554),
- uchwale Nr 96 Rady Ministrów z dnia 14.06.2011 r. zmieniającej uchwałę – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. nr 50, poz. 553).

W skład Komitetu weszli:

- Przewodniczący – Sekretarz do Spraw Europejskich (Minister M. Dowgielewicz);
- Wiceprzewodniczący – Minister-Członek Rady Ministrów (Minister M. Boni);

²⁵ Ustawa z dnia 8.10.2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz.U. 2010, nr 213, poz. 1395)

- dwóch przedstawicieli Szefa KPRM;
- po jednym przedstawicielu MG, MF, MSWiA;
- Przedstawiciel Polski w COREPER II (Amb. J. Tombiński);
- Przedstawiciel Polski w COREPER I (Radca-min. K. Ostrzyniewska).

Na posiedzenia byli również zapraszani przedstawiciele innych resortów, w randze sekretarza lub podsekretarza stanu, jeżeli wymagała tego tematyka spotkania.

Głównym zadaniem KWP było rozpatrywanie stanowisk związanych z realizacją Programu 6-miesięcznego polskiej prezydencji oraz fiszek programowych, jak również rozpatrywanie spraw organizacyjno-logistycznych wynikających z polskiego przewodnictwa w Radzie.

Przewodniczący KWP – Minister Mikołaj Dowgielewicz zwoływał oraz przewodniczył posiedzeniom Komitetu, decydował o ostatecznym programie posiedzenia oraz wskazywał, zgodnie z właściwością, członkom Komitetu zadania do wykonania. Korzystając ze swoich uprawnień Przewodniczący zwracał się również do różnych instytucji z prośbą o udzielenie pomocy w pracach Komitetu oraz zlecał przygotowanie ekspertyz lub opinii.

Niezwłocznie po zakończeniu obrad KWP, sporządzany był protokół ustaleń, który po akceptacji Przewodniczącego i Sekretarza dystrybuowany był do uczestników posiedzenia, a w uzasadnionych przypadkach protokół był również przekazywany do wiadomości innych podmiotów.

Członkom KWP, ich zastępcom oraz osobom stale towarzyszącym i ich zastępcom codziennie przekazywane były biuletyny informacyjne opracowywane w SPRP, prezentujące sygnałne informacje o najważniejszych wydarzeniach w UE i istotnych dla UE oraz biuletyny informacyjne o pracach instytucji UE, w tym materiały opracowywane przez Centrum Operacyjne MSZ.

Członkowie KWP otrzymywali także stanowiska do prezentacji w szczególnie istotnych sprawach w przypadku zainteresowania mediów lub partnerów zewnętrznych (ang. *lines to take*), które przekazywane były wyłącznie w formie elektronicznej.

KWP spotykał się stale w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w miarę możliwości co najmniej dwa razy w tygodniu.

W trakcie polskiej prezydencji odbyło się 37 spotkań KWP podczas których omawiane były najważniejsze wydarzenia, jakie miały miejsce na agendzie europejskiej w trakcie przewodniczenia przez Polskę pracom Rady UE oraz rozstrzygane kwestie związane z taktyką działania polskiej prezydencji. Dotyczyło to przede wszystkim sytuacji, w których przebieg dyskusji na Radzie lub na szczeblu organów przygotowawczych wskazywał na poważne zagrożenie dla osiągnięcia kompromisu, realne zagrożenie dla celów zakładanych w programie prezydencji lub fiszkach tematycznych, bardzo poważne naruszenie interesów Polski, a także sytuacji kryzysowych.

Komitet decydował także o taktyce negocjacyjnej w stosunku do aktów prawnych dyskutowanych na agendzie europejskiej na różnym etapie procedury decyzyjnej.²⁶ Podejmował

²⁶ Przykładowo, KWP analizował przebieg negocjacji w sprawie tzw. „sześciopak” (pakiet pięciu unijnych rozporządzeń i jednej dyrektywy nakładający większą dyscyplinę w finansach publicznych na kraje Unii Europejskiej), projektu rozporządzenia ws. finansowania zintegrowanej polityki morskiej, dyrektywy w sprawie

również decyzje w sprawach nagłych np. wypracowanie kompromisowych propozycji prezydencji w sprawie lub zapewnienie odpowiedniej reprezentacji na potrzeby zwołanej w czasie polskiej prezydencji grupy ad-hoc ds. bezpieczeństwa nuklearnego.

Komitet na bieżąco monitorował również przygotowania, przebieg oraz wyniki Rady Europejskiej, rad sektorowych, a także innych spotkań, kluczowych dla realizacji celów polskiej prezydencji (w tym przede wszystkim: Szczyt Partnerstwa Wschodniego w Warszawie w dn. 29-30.09.2011, Szczyt Równości w Poznaniu w dn. 14-15.11.2011, Konferencja Klimatyczna w Durbanie w dn. 28.11 – 11.12.2011).

Analiza funkcjonowania KWP potwierdziła przyjęcie optymalnego modelu koordynacji aktywności polskiej prezydencji. Dzięki wspólnemu wysiłkowi zagwarantowano współpracę na różnych poziomach europejskiego procesu decyzyjnego, a poprzez prezentowanie spójnego stanowiska prezydencji uzyskano zasadniczy wpływ na kształtowanie agendy oraz programowanie propozycji kompromisowych.

1.4.3. KRM/Rada Ministrów

Zarówno podczas przygotowań, jak i podczas samej prezydencji Komitet Rady Ministrów i Rada Ministrów przyjęły lub zapoznały się z wieloma dokumentami dotyczącymi prezydencji. Dokumenty przyjmowane przez Komitet Rady Ministrów i Radę Ministrów dotyczyły wielu aspektów m.in.: programowych, logistycznych, jak i finansowych.

Dodatkowo Pełnomocnik Rządu do spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez RP Przewodnictwa w Radzie UE na bieżąco informował Członków Rady Ministrów o stanie prac.

Do najważniejszych dokumentów przyjętych przez RM należały:

- Rozporządzenie w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rządu do spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej (15.07.2008 r.);
- Programu przygotowań do objęcia i sprawowania Przewodnictwa w Radzie UE (13.01.2009 r.);
- Uchwała Rady Ministrów ws. ustanowienia programu wieloletniego pn. *Przygotowanie, obsługa i sprawowanie przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II poł. 2011 r.* (23.06.2009 r.) oraz jej późniejsze zmiany;
- Obiekty rekomendowane jako miejsca spotkań krajowych podczas polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r. (29.06.2009 r. tryb obiegowy);
- Wstępna lista priorytetów programowych polskiej prezydencji (21.07.2010 r.);

utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego wprowadzania do obrotu i stosowania produktów biobójczych, projekt rozporządzenia w sprawie *Connecting Europe Facility*, pakietu patentowego, zamknięcia negocjacji akcesyjnych z Chorwacją, oceny skutków regulacji projektów aktów UE (ang. *Impact Assessment*), kwestii przystąpienia Rumunii i Bułgarii do strefy Schengen, czy umowy stowarzyszeniowej z Ukrainą.

- Program 6-miesięczny polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r., przedłożony przez Pełnomocnika Rządu ds. przygotowania organów administracji rządowej i sprawowania przez RP Przewodnictwa w Radzie UE (31.05. 2011 r.).

Ponadto, zgodnie z zobowiązaniem nałożonym na Pełnomocnika przez Komitet Rady Ministrów w dniu 15.06.2009 r., Pełnomocnik przedkładał członkom Komitetu Rady Ministrów kwartalne sprawozdania z realizacji programu wieloletniego. Sprawozdania były również przekazywane do wiadomości Członków Rady Ministrów.

1.5. Współpraca międzynarodowa

1.5.1. Współpraca z państwami członkowskimi

Współpraca z partnerami trio oraz instytucjami unijnymi stanowiła dobrą lekcję, zbliżyła państwa członkowskie, pomogła poznawać instytucje, negocjować stanowiska oraz budować konsensus. Pozwoliła na przeanalizowanie wkładów narodowych do programu (a następnie uwag do tych dokumentów) oraz pozytywnie wpłynęła na stan zaawansowania prac przygotowawczych. W efekcie zacieśnionej współpracy (9 spotkań na poziomie koordynatorów trio), powstał dokument, który odzwierciedlił zarówno wyzwania stojące przed UE, jak też obszary priorytetowe dla wszystkich 3 prezydencji. Współpraca w ramach trio zagwarantowała spójność działań UE.

Strona polska rozpoczęła współpracę w ramach trio z Danią oraz Cyprzem już w 2008 roku. Współpraca ta była kontynuowana na bieżąco zarówno na poziomie Ministrów Spraw Zagranicznych i ministrów sektorowych, jak i Dyrektorów MSZ oraz dyrektorów innych resortów właściwych. Trójstronna współpraca Polska, Dania, Cypr była konsekwentnie prowadzona i rozwijana na szczeblu ministerstw oraz urzędów i instytucji centralnych.

Miały miejsce następujące spotkania na szczeblu koordynatorów ds. prezydencji:

- luty 2008 r. – Kopenhaga (Dania);
- maj 2008 r. – Warszawa (Polska);
- listopad 2008 r. – Nikozja (Cypr);
- maj 2009 r. – Warszawa (Polska);
- listopad 2009 r. – Bruksela (Belgia);
- kwiecień 2010 r. – Ayia Napa (Cypr);
- listopad 2010 r. – Bruksela (Belgia);
- marzec 2011 r. – Bruksela (Belgia);
- maj 2011 r. – Nikozja (Cypr).

Od lipca 2008 r., Pełnomocnik Rządu ds. Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez RP Przewodnictwa w Radzie UE, prowadził intensywny dialog z państwami członkowskimi UE. Współpraca ta realizowana była na czterech głównych płaszczyznach:

- 1) Spotkania w formule trio Polska-Dania-Cypr na szczeblu narodowych koordynatorów przygotowań do prezydencji;
- 2) Konsultacje dwustronne realizowane w celu zapoznania się z doświadczeniami innych państw członkowskich w kwestii przygotowań oraz sprawowania przewodnictwa w Radzie UE;
- 3) Konsultacje dwustronne mające na celu promocję priorytetów polskiej prezydencji oraz zapoznania się z oczekiwaniami innych państw wobec naszego przewodnictwa;
- 4) Współpraca z Węgrami jako prezydencją bezpośrednio poprzedzającą polskie przewodnictwo.

W dniu 9 maja 2011 r. w Warszawie Premier RP, Pan Donald Tusk spotkał się z Premierem Danii L. Lokke Rasmussenem oraz Prezydentem Cypru D. Christofiasem. Rozmowy dotyczyły nadchodzącej polskiej prezydencji oraz rozpoczęcia prac trio Polska-Dania-Cypr.

Współpraca w ramach trio prowadzona jest także po zakończeniu polskiego przewodnictwa. Prowadzona jest intensywna współpraca z Cyprem, mająca na celu m.in. omówienie bieżącej agendy europejskiej i zidentyfikowanie obszarów możliwego wsparcia prezydencji cypryjskiej przez Polskę.

1.5.1.1. Konsultacje dwustronne

Część wizyt zagranicznych Pełnomocnika służyła zapoznaniu się z doświadczeniami państw sprawujących prezydencję przed Polską. Stosowna wiedza była przekazywana zarówno w toku rozmów plenarnych, jak i podczas specjalnych prezentacji przygotowywanych dla polskiej delegacji przez komórki odpowiedzialne za przygotowanie prezydencji w poszczególnych krajach. Takie prezentacje miały miejsce np. podczas wizyty w Kopenhadze i Sztokholmie w styczniu 2009 r. oraz Madrycie w marcu 2009 r.

Pełnomocnik gościł w Warszawie przedstawicieli lub złożył wizyty zagraniczne w niemal wszystkich państwach członkowskich UE. W okresie poprzedzającym polską prezydencję stałym punktem agendy rozmów było przedstawienie priorytetów naszego przewodnictwa oraz zapoznanie się z oczekiwaniami partnerów. Pełnomocnik odbył konsultacje z ministrami ds. europejskich oraz innymi wysokimi rangą przedstawicielami administracji odpowiedzialnymi za sprawy europejskie m.in. z Bułgarii, Czech, Estonii, Rumunii, Niemiec, Francji, Hiszpanii, Szwecji, Grecji, Włoch, Wielkiej Brytanii, Irlandii, Niderlandów, Litwy, Słowacji, Portugalii i Finlandii. Konsultacje prowadzone były także w formule wielostronnej, m.in. w dniu 1.02. 2010 r. w Warszawie na zaproszenie Pełnomocnika odbyło się spotkanie ministrów ds. europejskich państw Trójkąta Weimarskiego.

Obok spotkań i wizyt dwustronnych Pełnomocnik odbył szereg rozmów ze swoimi odpowiednikami na marginesie posiedzeń Rady do Spraw Ogólnych i Rady Europejskiej. Ponadto, towarzyszył regularnie Prezesowi Rady Ministrów, Panu Donaldowi Tusкови w spotkaniach na szczeblu premierów, zarówno w formacie dwu-, jak i wielostronnym (np. współpraca wyszehradzka). Tematyka tych spotkań, szczególnie w miesiącach poprzedzających objęcie przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE dotyczyła przede wszystkim priorytetów polskiej prezydencji.

Aktywne działania na arenie międzynarodowej podejmowane przez Prezesa Rady Ministrów były związane z realizacją szeregu oficjalnych wizyt i spotkań z szefami rządów państw członkowskich UE. Tematyka rozmów przeprowadzonych w pierwszej połowie 2011 r. w dużej

mierze dotyczyła zagadnień związanych z przygotowaniem do prezydentury, zaś spotkania zorganizowane podczas sprawowania przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE wiązały się z wypełnianiem tej funkcji. Były to w szczególności: polsko-hiszpańskie konsultacje międzyrządowe (10.03.2011 r.), wizyty Premiera RP, Pana Donalda Tuska w Austrii (8.04.2011 r.), Wielkiej Brytanii (18.04.2011 r.), Chorwacji (6-7.05.2011 r.), we Francji (3.06.2011 r.), w Republice Czeskiej (15.07.2011 r.) i na Litwie (4.09.2011 r.). W związku z faktem, iż polska prezydentura w terminie zakończyła prace nad pierwszą (angielską) wersją Traktatu Akcesyjnego dla Chorwacji w dniu 17.09.2011 r. w Zagrzebiu Premier D. Tusk uroczystie przekazał tekst projektu Traktatu Premier Jadrance Kosor. Na marginesie grudniowej Rady Europejskiej w Brukseli odbyło się spotkanie Premiera D. Tuska z Premierem Włoch.

Zagadnienia związane z polską prezydenturą poruszane były także podczas wizyt składanych przez europejskich przywódców w Warszawie, w tym wizyty Premiera Węgier (1.12.2010), Finlandii (19.01 oraz 19.12.2011 r.), Malty (5-7.04.2011 r.), Królestwa Niderlandów (17.05.2011 r.), Bułgarii (19-20.05.2011 r.), Szwecji (30.05.2011 r.), Norwegii (10.06.2011 r.), Estonii (13.06.2011 r.), Chorwacji (20.07.2011 r.), Portugalii (15.09.2011 r.) i Danii (27.10.2011 r.), a także podczas konsultacji polsko-niemieckich w dniu 21.06.2011 r. oraz w ramach Grupy Wyszehradzkiej (15.02; 16.06 i 14.10.2011 r.).

1.5.1.2. Współpraca z prezydenturą węgierską

Intensywny dialog i współpraca prowadzone były z Węgrami jako państwem sprawującym przewodnictwo bezpośrednio przed Polską. Po raz pierwszy temat przygotowań do prezydentury pojawił się już w lutym 2008 r. podczas wizyty w Warszawie Sekretarza Stanu ds. UE w MSZ Węgier Gabora Ivana. W czerwcu 2009 r. Pełnomocnik przewodniczył polskiej delegacji podczas konsultacji w Budapeszcie nt. przygotowań do prezydentury. Współpraca kontynuowana była także po zmianie rządu na Węgrzech. W dniu 20.09.2010 r. Pełnomocnik po raz kolejny złożył wizytę w Budapeszcie, gdzie spotkał się z Ministerem Stanu ds. UE w MSZ Enikő Györi, doradcą premiera ds. UE Peterem Gottfriedem oraz Sekretarzem Stanu w MSZ Zsoltem Nemethem.

W dniu 14.01.2011 r. na marginesie nieformalnego GAC w Gödöllő z inicjatywy Węgier odbyło się spotkanie ministrów ds. europejskich Węgier oraz trio Polska-Dania-Cypr poświęcone metodologii prac nad Wieloletnimi Ramami Finansowymi na lata 2014-2020. Spotkanie to zainicjowało regularny dialog w tej dziedzinie, który umożliwił m.in. opracowanie zasad współpracy międzyinstytucjonalnej (zwłaszcza z Parlamentem Europejskim) przy pracach nad nowym budżetem wieloletnim UE.

W dniu 1.06.2011 r. w Budapeszcie odbyło się spotkanie ministrów ds. europejskich państw dwóch trio Hiszpania-Belgia-Węgry i Polska-Dania-Cypr poświęcone przekazaniu portfolio kluczowych spraw na agendzie europejskiej.

W dniu 1.07.2011 roku w Warszawie Premier RP, Pan Donald Tusk uroczystie zainaugurował objęcie przez Polskę prezydentury w Radzie UE. W wydarzeniu tym wzięli udział przewodniczący Parlamentu Europejskiego J. Buzek, przewodniczący Rady Europejskiej H. van Rompuy, przewodniczący Komisji Europejskiej J. M. Barroso oraz wyżsi przedstawiciele państw członkowskich i instytucji unijnych. W tym samym dniu odbyła się uroczystość symbolicznego przekazania przez Premiera Węgier V. Orbana Premierowi D. Tuskowi prezydentury w Radzie UE.

1.5.2. Współpraca z instytucjami UE

1.5.2.1. Współpraca z Komisją Europejską, Sekretariatem Generalnym Rady UE oraz Gabinetem Przewodniczącego RE

W procesie przygotowań za jeden z warunków udanej prezydencji uznano intensyfikację współpracy z Komisją Europejską, Sekretariatem Generalnym Rady UE oraz gabinetem przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuy'a (HvR). W związku z tym już od 2009 r. organizowane były liczne spotkania i konsultacje, mające na celu z jednej strony rozpoznanie agendy europejskiej i konsultacje w sprawie polskich priorytetów i programu, a z drugiej strony zawiązanie bądź zacieśnienie kontaktów osobistych z przedstawicielami instytucji UE. Odzwierciedleniem znaczenia tej współpracy były rekomendacje dla resortów zawarte w dokumencie *Wstępna lista priorytetów polskiego przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r.* przedłożonym przez Pełnomocnika i przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 21.07.2010 r. RM rekomendowała, by każdy resort przeprowadził ściśle konsultacje na temat propozycji priorytetów i programu m.in. z Komisją Europejską i Sekretariatem Generalnym Rady Unii Europejskiej.

Prowadzony był stały dialog z **Gabinetem przewodniczącego RE** w sprawie tematyki Rad Europejskich w czasie polskiej prezydencji w celu jak największego ich powiązania z priorytetami polskiej prezydencji. Polskie propozycje zostały skonkretyzowane pod kątem kryteriów wyboru tematów na RE stosowanych przez Gabinet HvR (wąski temat, powiązanie z agendą pracy UE). W trakcie spotkań konsultowane były propozycje polskich priorytetów. Ostatecznie jednym z tematów odnotowanych podczas Rady Europejskiej w październiku 2011 r. była tematyka wzrostu gospodarczego – jednego z priorytetów polskiego przewodnictwa w UE. Ważnym elementem budowania kontaktów z Gabinetem HvR była wizyta członków Gabinetu przewodniczącego Rady Europejskiej w Warszawie w styczniu 2011 r. Dyskusje toczyły się w ramach czterech sesji tematycznych skupionych wokół proponowanych priorytetów polskiego przewodnictwa, które dotyczyły: źródeł wzrostu w UE, jednolitego rynku, kwestii energetycznych, Partnerstwa Wschodniego i Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony.

W przygotowaniach zwrócono uwagę na wzrost znaczenia roli **SG RUE** w organizacji Rad Europejskich. SG RUE przejął wszystkie dotychczasowe funkcje prezydencji rotacyjnej w zakresie ogólnego zarządzania obradami i redagowania konkluzji oraz w przedkładaniu rozwiązań strategicznych przewodniczącemu RE i jego Gabinetowi. Ważnym tematem kontaktów z SG RUE były Wieloletnie Ramy Finansowe. W przygotowaniach zdawano sobie sprawę, że konieczne jest ustalenie zasad współpracy i trybu prowadzenia negocjacji w sprawie WRF pomiędzy SG RUE a Polską i pozostałymi państwami trio. Organizowane były konsultacje w tym formacie, które zaowocowały opracowaniem wspólnej metodologii prac nad WRF 2014-2020 w Radzie UE. Odrębnym intensywniej współpracy z SG RUE były kontakty w sprawie przygotowania programu 6-miesięcznego prezydencji i agendy poszczególnych Rad oraz przygotowania programu 18-miesięcznego trio.²⁷

Tematem konsultacji z **Komisją Europejską** były plany, priorytety, program oraz przekaz polskiego przewodnictwa w UE. Dokumentem stanowiącym szczególny temat konsultacji był plan pracy Komisji Europejskiej na 2011 r., który stanowił kluczowy dokument z punktu widzenia programowania prac prezydencji przez Polskę. W czasie przygotowań do prezydencji

²⁷ Szerzej w punkcie dotyczących programowania priorytetów i programu 6-miesięcznego oraz współpracy w trio i programu 18-miesięcznego.

odbywały się częste spotkania i konsultacje w tej sprawie. W celu zapewnienia spójności działań prezydencji z planami Komisji Europejskiej strona polska przygotowała i przedstawiła listę pozytywnych inicjatyw z programu prac KE (również z aneksu II), które były kluczowe dla polskiej prezydencji, w celu większego zaangażowania KE w te dossier do końca 2010 r. Wśród nich znalazły się m.in. komunikat w sprawie zewnętrznej polityki energetycznej i komunikat w sprawie handlu elektronicznego. Wg KE najważniejszymi trzema obszarami, które miały być dyskutowane podczas polskiej prezydencji były obszary związane z własnością intelektualną, usługami finansowymi i aspektami społecznymi.

Lepszemu zapoznaniu Komisji z propozycjami Polski i przygotowaniem do prezydencji służyła m.in. wizyta Catherine Day Sekretarz Generalnej KE w maju 2010 r. oraz w okresie bezpośrednio poprzedzającym w kwietniu 2011 r.

Ważnym momentem była organizacja wizyty Rady Ministrów w Komisji Europejskiej w dniu 9.06.2010 r. Na konsultacje składały się trzy zasadnicze części: wspólne posiedzenie plenarne RM i Kolegium Komisarzy, lunch roboczy oraz spotkania ministrów i komisarzy w kłastrach. Odbyły się także spotkania bilateralne Premiera RP, Pana D. Tuska z przewodniczącym Komisji Europejskiej J.M. Barroso. Punktem wyjścia dla rozmów ministrów z komisarzami były przygotowania Polski do prezydencji w UE w 2011 r. oraz bieżąca agenda oraz priorytety UE w okresie najbliższych dwóch lat. Tematyka konsultacji obejmowała w dużej mierze kwestie dotyczące programu polskiej prezydencji. Poza wymiarem merytorycznym, konsultacje były elementem budowy wizerunku Polski – przyszłej prezydencji, jako państwa w pełni zaangażowanego i zdeterminowanego by okres jej przewodnictwa w Radzie UE stał się sukcesem. Wizyta symbolizowała rozpoczęcie właściwego, finalnego etapu przygotowań do prezydencji. Wizyta doprowadziła do lepszego osobistego poznania wszystkich ministrów ze swoimi odpowiednikami w KE. Jednoznacznie pozytywne komentarze wśród przedstawicieli KE oraz mediów brukselskich dotyczące wagi i bezprecedensowego charakteru wydarzenia potwierdzają sukces spotkania. Komisja zadeklarowała generalne poparcie dla priorytetów polskiej prezydencji, które miały być ważnymi punktami w planie pracy Komisji.

Z kolei 8.07.2011 r. w Warszawie odbyło się spotkanie Premiera D. Tuska z przewodniczącym KE J. M. Barroso oraz spotkanie Rady Ministrów z kolegium Komisarzy UE. To tradycyjne spotkanie Rady Ministrów z kolegium Komisarzy miało na celu przedyskutowanie kwestii kluczowych z punktu widzenia prezydencji. Do spotkań Premiera D. Tuska z przewodniczącym KE J. M. Barroso doszło również w dniach 30.08; 20.10 oraz 8-9.12.2011 r.

Ponadto Premier D. Tusk spotykał się z przewodniczącym RE H. van Rompuy'em w dniach 15.03.2011 r., 12.09.2011 r., 29.09.2011 r. (na marginesie szczytu Partnerstwa Wschodniego), 20.10.2011 r. (na marginesie konferencji poświęconej Wieloletnim Ramom Finansowym) oraz 8-9.12.2011 r. (na marginesie Rady Europejskiej) oraz brał udział w posiedzeniach Rady Europejskiej w dniach 24-25.03.2011 r., 23-24.06.2011 r., 23.10.2011 r., 26.10.2011 r. oraz 9.12.2011 r.

1.5.2.2. Współpraca z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych

Przewodnictwo Polski w Radzie UE przypadło w momencie dopełniającej się implementacji Traktatu z Lizbony i związanego z tym procesem wypracowywania jednolitej praktyki wobec spraw odnoszących się zwłaszcza do podziału kompetencji pomiędzy prezydencją a Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ). Dotyczy to zarówno wymiaru wewnętrznego (budowa struktury organizacyjnej Służby, dookreślenie relacji ESDZ z instytucjami europejskimi

i państwami członkowskimi UE), jak i zewnętrznego (realizacja priorytetów działań ESDZ na arenie międzynarodowej).²⁸

Mimo aktywnej postawy w relacjach z ESDZ, Polska nie wychodziła w swych działaniach poza ramy nakreślone przez zapisy TL. Polskie działania nakierowane były na realizację postanowień decyzji Rady UE z 26.07.2010 r. określającej organizację i zasady funkcjonowania ESDZ, a w konsekwencji na wzmacnianie wizerunku ESDZ w świecie i wśród partnerów unijnych. Prezydencji towarzyszyło przekonanie, że zbudowanie sprawnie funkcjonującej i odgrywającej istotną rolę europejskiej dyplomacji, zależy w dużej mierze od skuteczności działań ESDZ.

Polska – w porozumieniu z ESDZ – szeroko wykorzystywała mechanizmy współdziałania prezydencja-ESDZ w obszarze WPZiB. Po raz pierwszy od wejścia w życie Traktatu z Lizbony i stworzenia ESDZ, Minister Spraw Zagranicznych oraz kierownictwo MSZ państwa sprawującego prezydencję na tak dużą skalę zaangażowani byli w zastępowanie Wysokiej Przedstawiciel w kontaktach z państwami trzecimi, pełniąc m.in. rolę przewodniczących delegacji UE.²⁹ Ponadto przedstawiciele kierownictwa MSZ występowali w imieniu Wysokiej Przedstawiciel na sesji plenarnej PE a także przed komisją spraw zagranicznych PE. Ważnym wydarzeniem w kontekście zastępowania Wysokiej Przedstawiciel było zorganizowanie w Polsce i przewodniczenie nieformalnemu spotkaniu ministrów ds. rozwoju.³⁰ Zastosowana przez Polskę praktyka odciążania ESDZ w kontaktach z partnerami trzecimi i na forum PE znalazła uznanie Służby, która zwróciła się do prezydencji duńskiej o kontynuację tego modelu działania.

Polski wkład koncepcyjny w sferze polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE wyraził się w projekcie utworzenia Europejskiego Funduszu na Rzecz Demokracji, propozycjach z zakresu rozwoju WPBiO, współpracy rozwojowej a także intensyfikacji dialogu z partnerami strategicznymi UE.

Sprawność organizacyjna prezydencji polskiej w obszarze WPZiB potwierdzona została przy okazji organizacji nieformalnego spotkania ministrów spraw zagranicznych w formule *Gymnich*. Dzięki ścisłej współpracy z WP C. Ashton udało się przedstawić wyważoną agendę spotkania, która była odzwierciedleniem priorytetów ESDZ i prezydencji (m.in. omówienie kwestii Partnerstwa Wschodniego w drugim dniu spotkania).

1.5.2.3. Współpraca w państwach trzecich

Współpraca prezydencji z ESDZ w państwach trzecich przebiegała dwutorowo. W krajach, w których Unia Europejska posiada swoje delegatury z akredytowanymi ambasadorami na czele, pracownicy polskich placówek dyplomatycznych wspomagali ich działania, ograniczając swoją wiodącą rolę do obszarów wyraźnie wskazanych przez Traktat z Lizbony (m.in. koordynacji spotkań konsularnych). Szczególne znaczenie miała współpraca delegatur UE z polskimi przedstawicielstwami przy organizacjach międzynarodowych. Polscy eksperci i dyplomaci nie tylko wspierali merytorycznie Delegatury UE (charakteryzujące się nierzadko ograniczoną

²⁸ Zgodnie z założeniami Traktatu z Lizbony, celem powstania ESDZ było wzmocnienie pozycji UE na forum międzynarodowym wobec partnerów zewnętrznych oraz określenie sposobów aktywnego zaangażowania UE jako ważnego aktora w polityce międzynarodowej.

²⁹ Minister SZ RP i pozostali członkowie kierownictwa MSZ kilkanaście razy zastępowali Wysoką Przedstawiciel C. Ashton przewodnicząc m.in. radom stowarzyszeniowym i współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi. Minister SZ RP reprezentował Wysoką Przedstawiciel podczas wizyt w Afganistanie i Pakistanie oraz był pierwszym wysokim przedstawicielem UE, który przyleciał do Benghazi i wyraził poparcie dla Tymczasowej Rady Narodowej.

³⁰ Spotkaniu, które odbyło się w dn. 14-15.07.2011 r. w Sopocie przewodniczył Min. K. Stanowski.

obsadą kadrową), ale przede wszystkim brali czynny udział w działaniach na rzecz wzmocnienia roli UE na forum poszczególnych organizacji.

W dziesięciu krajach świata, w których UE nie posiadała swoich przedstawicieli w randze ambasadora, Polska poprzez swoje placówki dyplomatyczne pełniła funkcje tzw. lokalnej reprezentacji Unii Europejskiej, odpowiedzialnej za prowadzenie całości działań dyplomatycznych w imieniu ESDZ, w tym koordynacji działań placówek UE-27 obecnych w danym kraju.³¹

Zarówno w przypadku współpracy z Delegaturami UE, jak i wypełniania funkcji reprezentacji lokalnej UE, Polska podkreślała znaczenie dyplomacji unijnej, jako niezbędnego instrumentu oddziaływania UE na arenie globalnej. Współpracę prezydencji z ESDZ w państwach trzecich można uznać za harmonijną, aczkolwiek – także z racji niezakończonych procesu formowania się ESDZ – niepozbawioną kwestii wymagających dalszego doprecyzowania.

Sprawność organizacyjna polskiej prezydencji i umiejętne prowadzenie kwestii politycznych w trakcie trudnego okresu zmian w otoczeniu i wewnątrz Unii, były wielokrotnie potwierdzane przez instytucje europejskie i naszych partnerów unijnych, w tym przez Wysoką Przedstawiciel C. Ashton.³²

1.5.3. Współpraca z Parlamentem Europejskim

1.5.3.1. Współpraca z Parlamentem Europejskim w okresie przygotowań do objęcia przez Polskę prezydencji w Radzie UE

Jedną z trzech podstawowych funkcji prezydencji (oprócz przewodniczenia pracom Rady i jej organów przygotowawczych oraz reprezentacji UE w stosunkach zewnętrznych) jest reprezentacja Rady w kontaktach z innymi instytucjami i organami UE, w tym z Parlamentem Europejskim. Udana współpraca prezydencji z PE jest jednym z głównych czynników decydujących o jej powodzeniu, ponieważ PE posiada duży wpływ na kształtowanie wizerunku prezydencji oraz dysponuje narzędziami w zakresie realizacji jej priorytetów, szczególnie po wejściu w życie Traktatu z Lizbony, który umocnił pozycję PE w architekturze instytucjonalnej UE, m.in. poprzez przyznanie mu dodatkowych kompetencji legislacyjnych, budżetowych oraz kontrolnych.

Mając na uwadze znaczenie sprawnej współpracy z PE dla powodzenia prezydencji Polski w Radzie, przygotowania do sprawowania przewodnictwa w obszarze relacji z PE rozpoczęto na polecenie i pod kierownictwem Pełnomocnika już na początku 2010 r.³³

³¹ Krajami, w którym Ambasador RP zastępował Ambasadora UE były: Iran, Katar, Korea Płn., Kuba, Kuwejt, Nowa Zelandia, Turkmenistan, Uzbekistan, Watykan, Zjednoczone Emiraty Arabskie. Także w I połowie 2012 r. polskie placówki dyplomatyczne w Kuwejcie i Uzbekistanie wypełniają funkcję lokalnej prezydencji UE.

³² W liście skierowanym 20.12.2011 r. do Min. Radosława Sikorskiego, Wysoka Przedstawiciel C. Ashton podkreśliła wysoką jakość polskiej prezydencji, w tym wyjątkowe zaangażowanie strony polskiej i Ministra SZ RP w działania wspierające Wysoką Przedstawiciel.

³³ Konieczność zainicjowania współpracy Rządu RP z Parlamentem Europejskim na wczesnym etapie przygotowań do prezydencji w Radzie oraz zakres tej współpracy zostały przewidziane zarówno w *Programie Przygotowań Rzeczypospolitej Polskiej do Objęcia i Sprawowania Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej*, dokumencie: *Priorytety i programowanie polskiej prezydencji w Unii Europejskiej w 2011r.*, jak i dokumencie *Rekomendacje dla ministrów dot. współpracy z Parlamentem Europejskim w okresie przygotowań oraz sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie UE*.

Przygotowania i koordynacja współpracy z PE

W ramach przygotowań do przewodnictwa w obszarze relacji z PE zostały podjęte następujące działania:

- 1) Opracowany został dokument ***Rekomendacje dla ministrów dotyczące współpracy z PE w okresie przygotowań i sprawowania Prezydencji***, który został następnie przyjęty przez Komitet do Spraw Europejskich w dn. 5 marca 2010 r. Dokument ten zawiera informacje na temat:
 - organizacji, funkcjonowania i kompetencji PE;
 - roli Premiera i członków rządu, w tym sekretarza stanu ds. europejskich w kontaktach z PE w okresie poprzedzającym przewodnictwo oraz w jego trakcie;
 - rekomendacje działań do podjęcia przez ministrów przed i w trakcie prezydencji, które przyczynią się do wzmocnienia efektywności ich współpracy z PE.

Dokument dystrybuowano we wszystkich ministerstwach i urzędach centralnych administracji rządowej.

- 2) Celem skutecznej implementacji zobowiązań płynących dla ministrów z *Rekomendacji dla ministrów (...)* oraz zwiększenia efektywności przygotowań resortów do współpracy z PE w trakcie prezydencji we wszystkich ministerstwach i urzędach centralnych ustanowiono sieć ***oficerów łącznikowych ds. współpracy z Pełnomocnikiem we wszelkich sprawach związanych z PE***. Oficerowie łącznikowi zostali wyznaczeni przez członków Komitetu do Spraw Europejskich, ich zadaniem było wspieranie odpowiednich ministrów oraz Pełnomocnika w kontaktach z PE przed i w trakcie przewodnictwa. W imieniu Pełnomocnika pracami zespołu oficerów łącznikowych kierował specjalnie do tego wyznaczony pracownik jego sekretariatu.

W okresie poprzedzającym sprawowanie przez Polskę przewodnictwa w Radzie na polecenie Pełnomocnika odbyło się 8 spotkań oficerów łącznikowych (w dniach: 29.03.2010r., 26.05.2010 r., 15.09.2010 r., 29.10.2010 r., 14.01.2011 r., 18.03.2011 r., 5.05.2011 r., 22.06.2011 r.). Spotkania oficerów łącznikowych służyły m.in.:

- przygotowaniu ministerstw i urzędów centralnych do podejmowania kolejnych kroków służących nawiązaniu i rozwijaniu współpracy z PE przed i w trakcie prezydencji, zgodnie z zaleceniami *Rekomendacji dla ministrów (...)*. W szczególności służyły przygotowaniu resortów do identyfikacji i nawiązywania kontaktów z kluczowymi przedstawicielami PE, przygotowaniu resortów do wizyt komisji PE, grup politycznych oraz Konferencji Przewodniczących PE w Polsce oraz przygotowaniu ministrów do udziału w posiedzeniach komisji PE oraz sesji plenarnych PE;
- gromadzeniu przez Pełnomocnika informacji nt. realizacji przez ministerstwa i urzędy centralne kolejnych rekomendacji w ramach przygotowań do prezydencji w relacjach z PE oraz bieżącej współpracy legislacyjnej z PE;
- przekazywaniu ministerstwom i urzędom centralnym z upoważnienia Pełnomocnika informacji i dokumentów dotyczących działań PE oraz państw trójki prezydencji, istotnych z punktu widzenia przygotowań do przewodnictwa (np. planu prac PE w 2011 r., informacji SG RUE nt. stanu relacji Rada-PE, informacji nt. wystąpień ministrów poprzednich prezydencji w komisjach i na sesjach plenarnych PE, zakresu

wsparcia służb tłumaczeniowych PE dla przedstawicieli prezydencji, zakresu wsparcia SG RUE dla ministrów prezydencji w ramach współpracy z PE, zasad współpracy prezydencji z komisjami PE).

- 3) Oprócz regularnych spotkań oficerów łącznikowych na polecenie Pełnomocnika zorganizowane zostały **2 szkolenia dla oficerów łącznikowych** ds. współpracy z Pełnomocnikiem we wszelkich sprawach związanych z PE, których celem było przybliżenie zakresu i zasad współpracy prezydencji z PE:

- szkolenie przeprowadzone przez eksperta z Dyrekcji ds. współpracy międzyinstytucjonalnej w Sekretariacie Generalnym Rady UE w dn. 14.01.2011 r. w Warszawie, w który wzięli również udział dyrektorzy departamentów unijnych w ministerstwach i urzędach centralnych;
- szkolenie przeprowadzone przez ekspertów z Sekretariatu Generalnego PE w dn. 5.05.2011 r. w PE w Brukseli, w którym wzięli również udział kierownicy wydziałów SP RP przy UE w Brukseli.

- 4) Zgodnie z *Rekomendacjami dla ministrów (...)* ministerstwa i urzędy centralne dokonały **identyfikacji kluczowych przedstawicieli w PE z punktu widzenia sektorowych priorytetów prezydencji** (m.in. przewodniczących i wiceprzewodniczących odpowiednich komisji, koordynatorów grup politycznych w komisjach, sprawozdawców i kontrsprawozdawców w ważnych tematach z punktu widzenia priorytetów prezydencji) Zestawienia zidentyfikowanych kluczowych postaci w PE zostały przekazane Pełnomocnikowi przez ministerstwa i urzędy centralne w terminie do 15.10.2010 r. W toku przygotowań do prezydencji podlegały one dalszej aktualizacji i uzupełnieniu, a zbiorcza informacja na ten temat była przedmiotem dyskusji i zatwierdzenia przez Komitet do Spraw Europejskich w dn. 9.11.2010 r.

- 5) W okresie od końca 2010 r. do czasu objęcia przez Polskę prezydencji w Radzie UE miały miejsce **spotkania członków kierownictwa ministerstw i urzędów centralnych ze zidentyfikowanymi kluczowymi przedstawicielami PE**. Spotkania miały na celu nawiązanie nieformalnych kontaktów, wstępne przedstawienie priorytetów i programu prezydencji oraz ustalenie zasad współpracy w trakcie prezydencji. Informacje nt. ww. planowanych i odbytych spotkań były przedmiotem dyskusji i zatwierdzenia przez Komitet do Spraw Europejskich w dn. 5.11.2010 r., 9.11.2010 r., 18.01.2011 r., 18.02.2011 r., 1.03.2011 r., 12.04.2011 r.

Oprócz spotkań na szczeblu politycznym resorty nawiązały kontakty na szczeblu eksperckim z przedstawicielami PE (m.in. pracownikami sekretariatów komisji, doradcami grup politycznych, asystentami polskich i zagranicznych posłów PE) bezpośrednio lub za pośrednictwem SP RP przy UE w Brukseli.

- 6) W okresie poprzedzającym prezydencję **Pełnomocnik odbył szereg spotkań jako Sekretarz Stanu ds. Europejskich w MSZ z kluczowymi przedstawicielami PE** zarówno na szczeblu politycznym, jak i urzędniczym, m.in. z:

- Panem Jerzym Buzkiem, przewodniczącym Parlamentu Europejskiego, urzędnikami Sekretariatu Generalnego PE oraz szefami największych grup politycznych w dn. 17.06.2011 r. podczas wizyty Konferencji Przewodniczących PE w Warszawie;

- Panem Josephem Daulem, przewodniczącym Europejskiej Partii Ludowej w PE oraz kluczowymi posłami w tej grupy (podczas spotkania z Premierem RP w dn. 26.11.2010 r. w Warszawie oraz podczas wizyty grupy EPL w Warszawie w dn. 26.05.2011 r.);
- Panem Martinem Schulzem, przewodniczącym grupy socjaldemokratycznej oraz kluczowymi posłami w tej grupy (podczas spotkania z Premierem RP w dn. 27.09.2010 r. w Warszawie oraz podczas wizyty grupy S&D w Warszawie w dn. 25.05.2011 r.);
- Panem Guy'em Verhofstadtem, przewodniczącym grupy liberalnej w PE oraz kluczowymi posłami tej grupy (podczas spotkania przedstawicielami ALDE w dn. 24.05.2010 r. w Brukseli oraz podczas wizyty grupy ALDE w Warszawie w dn. 11.06.2011 r.);
- Panią Rebecca Harms, przewodniczącą grupy zielonych w PE oraz kluczowymi przedstawicielami tej grupy (w dn. 10.02.2011 r. w Brukseli oraz podczas wizyty grupy Greens/EFA w Warszawie w dn. 16.06.2011 r.);
- Panem Klausem Welle, Sekretarzem Generalnym PE (w dn. 25.06.2010 r. w Warszawie, w dn. 12.01.2011 r. w Brukseli);
- Sekretarzami generalnymi najważniejszych grup politycznych w PE (w dn. 12.01.2011 r. oraz 9.02.2011 r. w Brukseli);
- Polskimi posłami w PE w dn. 12.01.2011 r. oraz 9.02.2011 r. w Brukseli;
- Panem Klausem Heiner Lehne, przewodniczącym Komisji ds. Prawnych PE (JURI) i przewodniczącym Konferencji Przewodniczących Komisji w dn. 12.01.2011 r. w Brukseli);
- Panem Carlo Cassini, przewodniczącym Komisji ds. Konstytucyjnych PE (AFCO) oraz kluczowymi posłami w tej komisji (w dn. 2.09.2011 r. w Brukseli, 25.05.2011 r. w Warszawie oraz 4.07.2011 r. w Strasburgu);
- Przedstawicielami innych komisji PE (m.in. Komisji ds. Handlu Międzynarodowego w dn. 27.06.2011 r. w Warszawie oraz Komisji ds. Rozwoju Regionalnego w dn. 27.06.2011 r. w Warszawie);
- Panią Olgą Cosmidou, Dyrektora Dyrekcji Generalnej ds. Tłumaczeń Ustnych i Konferencji w PE (DG INTE) w dn. 14.03.2011 r. Uzyskane w trakcie spotkania informacje nt. zakresu wsparcia służb tłumaczeniowych PE dla przedstawicieli prezydencji podczas spotkań z PE oraz wytycznych PE nt. wystąpień na forum PE zostały przekazane resortom zarówno kanałem oficerów łącznikowych jak i został przedyskutowany i przyjęty przez Komitet do Spraw Europejskich w dn. 1.04.2011 r.;
- innymi przedstawicielami PE, Sekretariatu Generalnego PE oraz Gabinetu przewodniczącego PE, J. Buzka na marginesie innych spotkań unijnych w Brukseli.

Pełnomocnik, jako Sekretarz Stanu ds. Europejskich, wziął również udział w posiedzeniu Konferencji Przewodniczących Komisji PE w dn. 7.06.2011 r., podczas której zaprezentował priorytety i program prac polskiej prezydencji w Radzie UE.

- 7) W celu zapewnienia efektywnej wsparcia Pełnomocnika w obszarze współpracy z PE w związku z prezydencją Polski w Radzie rozwinięto **kontakty na szczeblu eksperckim pomiędzy sekretariatem Pełnomocnika, a następującymi komórkami w PE:**

- sekretariatami kluczowych komisji PE (AFCO, ENVI, BUDG, ECON, AGRI, JURI, AFET, SEDE, DROI, DEVE);
- sekretariatem Konferencji Przewodniczących Komisji PE oraz Konferencji Przewodniczących PE;
- gabinetem przewodniczącego PE oraz gabinetami przewodniczących grup politycznych;
- dyrekcją ds. planowania sesji plenarnych PE oraz dyrekcją ds. komunikacji PE;
- asystentami przewodniczących klubów polskich w grupach politycznych PE.

Nawiązano również współpracę z Dyrekcją ds. politycznych i międzyinstytucjonalnych w Sekretariacie Generalnym Rady, która odpowiada za wsparcie prezydencji w relacjach z PE. Nawiązano też kontakty z przedstawicielami Belgii, Węgier, Szwecji i Niemiec odpowiadającymi za relacje z PE w centrali oraz w SP tych państw przy UE w Brukseli.

- 8) Na zaproszenie Pełnomocnika w dn. 25.06.2010r. przebywał w Polsce Sekretarz Generalny PE, Pan Klaus Welle. Uczestniczył on w posiedzeniu Komitetu Spraw Europejskich, podczas którego odbyła się pogłębiona dyskusja na temat współpracy prezydencji z PE. Była okazją do uzyskania praktycznych informacji nt. oczekiwań PE dot. relacji z członkami rządu państwa prezydencji. K. Welle spotkał się także (wg właściwości) z Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Panem Tomaszem Arabskim.
- 9) W styczniu 2011 r. rozpoczęto intensywne przygotowania resortów do **wizyt komisji PE, grup politycznych PE oraz Konferencji Przewodniczących PE w Polsce**. Decyzją Pełnomocnika za koordynację przygotowań do wizyt poszczególnych komisji PE odpowiadały odpowiednie ministerstwa i urzędy centralne (za pośrednictwem oficerów łącznikowych), natomiast koordynacja przygotowań do wizyt grup politycznych i Konferencji Przewodniczących PE została zlecona MSZ. Stan przygotowań do wizyt komisji PE, grup politycznych PE oraz Konferencji Przewodniczących PE był przedmiotem obrad i zatwierdzenia przez Komitet do Spraw Europejskich w dn. 18.03.2011 r. oraz 10.05.2011 r.
- 10) Mając na uwadze ograniczoną bazę hotelową w Strasburgu oraz jej bardzo wysokie obłożenie w okresie sesji plenarnych PE, na polecenie Pełnomocnika Komitet do Spraw Europejskich zatwierdził w dn. 8.04.2011r. dokument ***Informacja nt. pilnej potrzeby pre-rezerwacji hoteli na potrzeby udziału ministrów w sesjach plenarnych Parlamentu Europejskiego w Strasburgu***, zobowiązujący resorty do udzielenia upoważnienia SP RP przy UE w Brukseli do pre-rezerwacji pokoi hotelowych w Strasburgu w celu zapewnienia bazy hotelowej dla ministrów oraz delegacji towarzyszących biorących udział w imieniu Rady w sesjach plenarnych PE w Strasburgu.
- 11) W maju 2011r. rozpoczęto **przygotowania do wystąpień ministrów w komisjach PE** celem prezentacji sektorowych priorytetów prezydencji. Zbiorcze informacje dot. harmonogramu wystąpień ministrów oraz podziału kompetencji pomiędzy poszczególnych ministrów były przedmiotem dyskusji i zatwierdzenia przez Komitet do Spraw Europejskich w dn. 17.05.2011r. oraz Komitet Wspomagający do Spraw Prezydencji RP w Radzie UE w dn. 8.07.2011 r.

Zgodnie z propozycją Pełnomocnika w dn. 11-14.07.2011 r. w Brukseli zorganizowano **szkolenia dla ministrów polskiej prezydencji dot. wystąpień w komisjach PE**. Szkolenia

zostały przeprowadzone przez firmę konsultingową Burson Marsteller i obejmowały przekazanie praktycznych informacji działalności komisji oraz symulację wystąpień. Z oferty szkoleń skorzystali następujący ministrowie: Minister Infrastruktury, Minister Zdrowia, Minister Środowiska, Minister Edukacji Narodowej, Prezes UOKiK oraz Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania.

- 12) W celu wzmocnienia współpracy ministerstw i urzędów centralnych z polskimi posłami do PE w związku z prezydencją Polski w Radzie, na polecenie Pełnomocnika w dn. 26.06.2011r. w Warszawie zorganizowane zostały **warsztaty dla asystentów polskich posłów w PE**. Warsztaty składały się z bloku ogólnego oraz 4 bloków tematycznych dot.: spraw zagranicznych; rynku wewnętrznego; spraw gospodarczych i środowiskowych oraz spraw budżetowych, które prowadzili eksperci z poszczególnych resortów. Warsztaty były okazją do wzajemnego poznania wewnętrznych mechanizmów uczestnictwa w pracach UE, prezentacji najważniejszych dla obu stron spraw na agendzie UE oraz ustalenia zasad współpracy w trakcie polskiego przewodnictwa.
- 13) Zgodnie ze zobowiązaniami płynącymi z *Rekomendacji dla ministrów (...)* oraz na polecenie Pełnomocnika ministerstwa i urzędy centralne w okresie poprzedzającym prezydencję prowadziły **regularny monitoring prac legislacyjnych PE** przez odpowiednie departamenty ds. europejskich oraz oficerów łącznikowych ds. PE z wykorzystaniem posiadanych sieci kontaktów na szczeblu politycznym i eksperckim. Pozwoliło to dobre przygotowanie do legislacyjnej współpracy z PE w trakcie przewodnictwa.
- 14) W okresie poprzedzającym przewodnictwo kwestie przygotowań do prezydencji w aspekcie relacji z PE były poruszane przez Pełnomocnika na spotkaniach bilateralnych z członkami rządu i podczas wszelkich spotkań o charakterze koordynującym przygotowania do prezydencji RP, w tym na Radzie Ministrów, były również przedmiotem oficjalnej korespondencji pomiędzy Pełnomocnikiem, a członkami kierownictwa ministerstw i urzędów centralnych.

W maju 2011 r. rozpoczęto **przygotowania do wystąpień ministrów w komisjach PE** celem prezentacji sektorowych priorytetów prezydencji. Zbiorcze informacje dot. harmonogramu wystąpień ministrów oraz podziału kompetencji pomiędzy poszczególnych ministrów były przedmiotem dyskusji i zatwierdzenia przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 17.05. 2011 r. oraz Komitet Wspomagający do Spraw Prezydencji RP w Radzie UE w dniu 8.07. 2011 r.

Zgodnie z propozycją Pełnomocnika w dniu 11-14.07.2011 r. w Brukseli zorganizowano **warsztaty dla ministrów polskiej prezydencji dot. wystąpień w komisjach PE**. Zostały one przeprowadzone przez firmę konsultingową Burson Marsteller i obejmowały przekazanie praktycznych informacji działalności komisji oraz symulację wystąpień. Z oferty szkoleń skorzystali następujący ministrowie: Minister Infrastruktury, Minister Zdrowia, Minister Środowiska, Minister Edukacji Narodowej, Prezes UOKiK oraz Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania.

W celu wzmocnienia współpracy ministerstw i urzędów centralnych z polskimi posłami do PE w związku z prezydencją Polski w Radzie, na polecenie Pełnomocnika w dniu 26.06.2011 r. w Warszawie zorganizowane zostały **warsztaty dla asystentów polskich posłów w PE**. Warsztaty składały się z bloku ogólnego oraz 4 bloków tematycznych dot.: spraw zagranicznych; rynku wewnętrznego; spraw gospodarczych i środowiskowych oraz spraw budżetowych, które prowadzili eksperci z poszczególnych ministerstw i urzędów centralnych. Warsztaty były okazją

do wzajemnego poznania wewnętrznych mechanizmów uczestnictwa w pracach UE, prezentacji najważniejszych dla obu stron spraw na agendzie UE oraz ustalenia zasad współpracy w trakcie polskiego przewodnictwa.

Zgodnie ze zobowiązaniami płynącymi z *Rekomendacji dla ministrów (...)* oraz na polecenie Pełnomocnika ministerstwa i urzędy centralne w okresie poprzedzającym prezydencję prowadziły **regularny monitoring prac legislacyjnych PE** przez odpowiednie departamenty ds. europejskich oraz oficerów łącznikowych ds. współpracy z Pełnomocnikiem we wszelkich aspektach związanych z PE z wykorzystaniem posiadanych sieci kontaktów na szczeblu politycznym i eksperckim. Pozwoliło to na dobre przygotowanie do legislacyjnej współpracy z PE w trakcie przewodnictwa.

W okresie poprzedzającym przewodnictwo kwestie przygotowań do prezydencji w aspekcie relacji z PE były poruszane przez Pełnomocnika na spotkaniach bilateralnych z członkami rządu i podczas wszelkich spotkań o charakterze koordynującym przygotowania do prezydencji RP, w tym podczas posiedzenia Rady Ministrów. Współpraca z PE była również przedmiotem oficjalnej korespondencji pomiędzy Pełnomocnikiem a członkami kierownictwa ministerstw i urzędów centralnych.

Wizyty komisji PE w Polsce

W okresie od kwietnia do czerwca 2011 r. 10 z 20 stałych komisji PE wydelegowało swoich przedstawicieli do odbycia wizyt w Warszawie celem zapoznania się z priorytetami prezydencji w obszarach prac komisji:

- Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (EMPL) w dn. 18-20.04.2011 r.;
- Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia (FEMM) w dn. 16-18.05.2011 r.;
- Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (IMCO) w dn. 16-19.05.2011 r.;
- Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) w dn. 18-20.05.2011 r.;
- Komisja Spraw Gospodarczych i Monetarnych (ECON) w dn. 19-20.05.2011 r.;
- Komisja Spraw Konstytucyjnych (AFCO) w dn. 24-26.05.2011 r.;
- Komisja Budżetu (BUDG) w dn. 27.05.2011 r.;
- Komisja Prawna (JURI) w dn. 16-17.06.2011 r.;
- Komisja Handlu Międzynarodowego (INTA) w dn. 27.06.2011 r.;
- Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (ITRE) w dn. 27-28.06.2011 r.

Podczas wizyt delegacje komisji, składające się z przedstawicieli Prezydium, koordynatorów grup politycznych, wiodących posłów, pracowników sekretariatu komisji i tłumaczy, odbyły się spotkania przede wszystkim z ministrami odpowiadającymi za obszar leżący w kompetencjach komisji, ale również z przedstawicielami odpowiednich komisji parlamentu narodowego jak i przedstawicielami urzędów administracji państwowej lub organizacji społeczeństwa obywatelskiego.

Oprócz tego z wizyty w Polsce przed prezydencją odbyły delegacje następujących komisji:

- Komisja ds. Rybołówstwa (PECH) w celu udziału w projekcie dot. promocji polskiego rybołówstwa w Gdańsku w dniach 16-20.05.2011 r.;
- Komisja Rozwoju Regionalnego (REGI) w dniu 28.06.2011 r. w celu udziału w konferencji *Regiony motorem rozwoju w Polsce*.

Wizyty grup politycznych oraz Konferencji Przewodniczących PE

W II kwartale 2011 r. Pełnomocnik skierował zaproszenia do największych frakcji politycznych Parlamentu Europejskiego do odbycia w Polsce wizyt roboczych przedstawicieli PE w związku ze zbliżającym się przejęciem przez nasz kraj przewodnictwa w Radzie UE. Wizyty takie zwyczajowo organizowane są w państwie członkowskim UE w okresie bezpośrednio poprzedzającym objęcie prezydencji. Celem wizyt była prezentacja priorytetów oraz programu prac prezydencji polskiej przedstawicielom Parlamentu, tj. instytucji będącej głównym partnerem Rady w toku prac legislacyjnych. Organizacja wizyt miała na celu wzmocnienie efektywności współpracy polskiej administracji rządowej z Parlamentem Europejskim w okresie polskiego przewodnictwa.

W odpowiedzi na zaproszenie Pełnomocnika, gotowość odbycia spotkań z przedstawicielami Rządu RP wyraziły cztery najliczniejsze frakcje polityczne PE.

Tabela nr 5. Terminy wizyt grup politycznych oraz Konferencji Przewodniczących PE w Polsce

Lp.	Spotkanie	Termin
1.	Grupa Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów (S&D) – 16 członków delegacji S&D wraz z przewodniczącym grupy, M. Schulzem	25.05.2011 r.
2.	Grupa Europejskiej Partii Ludowej (Chrześcijańscy Demokraci) (EPL) – 8 członków delegacji EPL, z przewodniczącym grupy, J. Daulem	26.05.2011 r.
3.	Grupa Zielonych/Wolne Przymierze Europejskie (Zieloni/EFA) – 9 członków delegacji, z współ-przewodniczącą grupy, R. Harms	16.06.2011 r.
4.	Grupa Porozumienia Liberalów i Demokratów na rzecz Europy (ALDE) - łącznie 30 osób, w tym 17 posłów do PE (koordynatorów ALDE w większości stałych komisji PE) z przewodniczącym frakcji G. Verhofstadtem	11.07.2011 r.
5.	Konferencja Przewodniczących PE – łącznie 35 osób, w tym także przedstawiciele Komisji Europejskiej i SG RUE	16-17.06.2011 r.

Wizyty grup zostały zorganizowane w formule umożliwiającej stronie polskiej prezentację, a także dyskusję z parlamentarzystami nt. głównych priorytetów polskiej prezydencji. Delegaci uczestniczyli w sesjach roboczych z udziałem członków Rady Ministrów oraz kierownictwa poszczególnych ministerstw. Sesjom towarzyszyły spotkania wszystkich przedstawicieli grup politycznych z Prezesem Rady Ministrów oraz lunche robocze na zaproszenie Pełnomocnika oraz kierownictwa MSZ.

W spotkaniu z grupą socjaldemokratów (S&D) wzięli udział przedstawiciele kierownictwa następujących ministerstw: Min. Gospodarki, Min. Finansów, Min. Pracy i Polityki Społecznej, Min. Rozwoju Regionalnego, Min. Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Min. Środowiska, Min. Nauki i Szkolnictwa Wyższego (w towarzystwie podsekretarza stanu ds. europejskich oraz oficerów

łącznikowych ds. współpracy z Pełnomocnikiem Rządu ds. Prezydencji we wszelkich aspektach związanych z PE).

Program przedstawicieli EPL otwierało spotkanie Premiera RP z przewodniczącym grupy, J. Daulem (w cztery oczy). Dodatkowo zorganizowano spotkanie delegacji z Prezydentem RP, Bronisławem Komorowskim. W sesji roboczej ze strony kierownictwa poszczególnych resortów udział wzięli przedstawiciele następujących ministerstw: Min. Gospodarki, Min. Finansów, Min. Rozwoju Regionalnego, Min. Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W przypadku grupy Zielonych spotkanie zostało zorganizowane wokół czterech tematów przewodnich, tj.: zarządzania gospodarczego, energetyki, budżetu oraz reformy WPR. Program wizyty przewidywał spotkanie z Premierem D. Tuskiem oraz sesję roboczą z udziałem Wicepremiera W. Pawlaka oraz członków kierownictwa następujących ministerstw: Min. Spraw Zagranicznych, Min. Rozwoju Regionalnego, Min. Finansów, Min. Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Tematami dyskusji delegacji frakcji liberałów (ALDE) z przedstawicielami Rady Ministrów były m.in.: rynek wewnętrzny, handel, energetyka, WPBiO, obszar wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (JHA), przyszłość polityki spójności oraz reforma WPR. Zagadnienia prezentowali przedstawiciele kierownictwa: Min. Gospodarki, Min. Finansów, Min. Środowiska, Min. Infrastruktury, Min. Obrony Narodowej, Min. Sprawiedliwości, Min. Rozwoju Regionalnego i Min. Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Wizytę zakończyło spotkanie delegatów z Premierem D. Tuskiem.

Organizacja wizyt grup politycznych w Polsce w przededniu objęcia prezydencji, otwarta i wyczerpująca formuła spotkań roboczych, a także duże zaangażowanie przedstawicieli kierownictwa poszczególnych ministerstw wpłynęły korzystnie na współpracę z Parlamentem Europejskim podczas samej prezydencji oraz miały wpływ na pozytywne przyjęcie programu prezentowanego przez Premiera RP, Pana D. Tuska podczas sesji plenarnej PE w dniu 6.07. 2011 r.

Elementem przygotowań do objęcia przewodnictwa RP w Radzie UE w ramach współpracy z Parlamentem Europejskim była także organizacja w Warszawie, w dniach 16-17.06.2011 r. wizyty przedstawicieli Konferencji Przewodniczących PE (KP). Delegacja KP pod przewodnictwem przewodniczącego PE, J. Buzka, wraz z przedstawicielami Komisji Europejskiej oraz Sekretariatu Generalnego Rady UE (łącznie 35 osób delegacji) przybyła na zaproszenie Premiera RP D. Tuska i odbyła spotkania robocze z przedstawicielami najwyższych władz państwowych: Prezydentem RP, Marszałkami Sejmu i Senatu, Premierem polskiego Rządu, członkami Rady Ministrów, posłami na Sejm oraz Senatorami RP (szefami klubów i kół parlamentarnych oraz Komisji ds. Unii Europejskiej i Spraw Zagranicznych).

1.5.3.2. Współpraca z Parlamentem Europejskim podczas sprawowania przez Polskę prezydencji w Radzie UE

- 1) W dniu objęcia przez Polskę prezydencji w Radzie UE 1.07.2011 r. Pełnomocnik wystosował **list do wszystkich posłów w PE informujący o priorytetach polskiego przewodnictwa** oraz o woli zgodnej współpracy prezydencji z PE. Posłowie otrzymali jednocześnie *Who is who - przewodnik po polskiej prezydencji*, w celu ułatwienia kontaktu z najważniejszymi przedstawicielami polskiej prezydencji w centrali oraz w SP RP przy UE w Brukseli.

- 2) W dniach 4-13.07.2011 r. 25 ministrów konstytucyjnych i sekretarzy/podsekretarzy stanu w ministerstwach i urzędach centralnych wzięło **udział w posiedzeniach 15 z 20 stałych komisji PE** w celu prezentacji sektorowych priorytetów i programu prezydencji. Pełnomocnik zaprezentował priorytety i program prac prezydencji na forum Komisji ds. Konstytucyjnych (AFCO) w dn. 4.07.2011 r.

Harmonogram wystąpień ministrów polskiej prezydencji w komisjach PE stanowi załącznik nr 5 do niniejszego raportu.

- 3) W dniu 5.07.2011 r. podczas wizyty w PE w Strasburgu Pełnomocnik odbył **spotkanie z szefami Biur Informacyjnych Parlamentu Europejskiego w państwach członkowskich UE**, podczas którego zaprezentował priorytety i program polskiego przewodnictwa. Szefowie Biur Informacyjnych PE wraz z kierownictwem Dyrekcji ds. Komunikacji PE złożyli również wizytę w Polsce w dn. 15.07.2011 r., gdzie odbyli spotkanie m.in. z Dyrektorem Departamentu Koordynacji Przewodnictwa Polski w Radzie.

- 4) Pełnomocnik oraz – na podstawie jego rekomendacji – ministrowie i szefowie urzędów centralnych, **reprezentowali Radę w debatach na sesjach plenarnych PE** w Strasburgu oraz mini sesjach w Brukseli. Łącznie Premier RP oraz polscy ministrowie wzięli udział w 34 debatach na forum PE w trakcie 12 sesji oraz 2 minisesji plenarnych PE w trakcie polskiego przewodnictwa.

Szczególne znaczenie dla inauguracji oraz podsumowania udanej współpracy polskiej prezydencji z Parlamentem Europejskim miały wystąpienia Premiera RP, Pana Donalda Tuska podczas pierwszej i ostatniej sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego w trakcie polskiego przewodnictwa w Strasburgu w dniach 6.07.2011 r. oraz 4.12.2011 r.

Wykaz wystąpień Premiera RP i ministrów polskiej prezydencji w imieniu Rady podczas sesji plenarnych PE stanowi załącznik nr 6 do niniejszego raportu.

- 5) Podczas sesji plenarnej PE w Strasburgu w dn. 12-15.09.2011 r. w budynku PE zaprezentowana została **wystawa fotografii artystycznej pt. Cześć Polsko!**, przedstawiająca współczesną Polskę widzianą oczami jej mieszkańców. Na wystawę składały się zdjęcia laureatów otwartego konkursu fotograficznego przeprowadzonego z okazji polskiej prezydencji wzbogacone o prace polskich artystów fotografików. Uroczystego otwarcia wystawy w imieniu Pełnomocnika dokonał Ambasador RP przy UE, Jan Tombiński.

- 6) Z inicjatywy Pełnomocnika polska prezydencja zaproponowała posłom do PE nową formułę **debat pomiędzy prezydentą a przedstawicielami PE pn. Meet the Presidency**. Debaty te odbywały się we wtorki w trakcie sesji plenarnych PE w Strasburgu, ich celem było umożliwienie posłom do PE skierowania do ministrów polskiej prezydencji pytań nt. najbardziej aktualnych kwestii z agendy UE. Debaty te stanowiły również okazję do wzmocnienia dialogu międzyinstytucjonalnego w kluczowych kwestiach europejskich.

W trakcie przewodnictwa odbyły się następujące debaty z cyklu *Meet the Presidency*:

- w dn. 27.09.2011 r. nt. *State of the Union* z udziałem Pełnomocnika, Ministra Mikołaja Dowgielewicza;
- w dn. 25.10.2011 r. nt. *European Endowment for Democracy* z udziałem Pełnomocnika, Ministra Mikołaja Dowgielewicza oraz Podsekretarza stanu ds. pomocy rozwojowej w MSZ, Krzysztofa Stanowskiego;

- w dn. 15.11.2011 r. nt. *The Road to Durban* z udziałem Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska, Joanny Maćkowiak-Pandery;
- w dn. 13.12.2011 r. nt. *Quo Vadis Europa?* z udziałem Podsekretarza Stanu w MSZ, Macieja Szpunara oraz posłów zrzeszonych w tzw. Grupie Spinelli.

Debaty z cyklu *Meet the Presidency* zostały wysoko ocenione przez posłów PE oraz stały się wizytówką polskiej prezydencji.

- 7) Z inicjatywy Pełnomocnika polska prezydencja zorganizowała w PE 2 **briefingi śniadaniowe dla posłów PE**, dziennikarzy oraz przedstawicieli think-tanków z udziałem ministrów prezydencji na ważne bieżące tematy z agendy UE :

- w dn. 12.10.2011 r. nt. *Reformy Schengen w obliczu nowych wyzwań* z udziałem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Jerzego Millera;
- w dn. 10.11.2011 r. nt. *Europejskiej polityki energetycznej* z udziałem Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Marcina Korolca.

- 8) W dn. 25.10.2011 r. Pełnomocnik, jako Sekretarz Stanu ds. Europejskich, wziął **udział w posiedzeniu Konferencji Przewodniczących Komisji PE**, podczas której przedstawił osiągnięcia polskiej prezydencji w Radzie UE na półmetku przewodnictwa oraz plany na drugą połowę prezydencji.

- 9) W trakcie wizyt w PE w Strasburgu podczas sesji plenarnych, Pełnomocnik, jako Sekretarz Stanu ds. Europejskich, **podpisywał w imieniu Rady akty prawne UE przyjęte przez Radę i PE**. W imieniu PE podpis składał przewodniczący PE, Jerzy Buzek. W dn. 16.11.2011 r. odbyło się uroczyste podpisanie przez Radę i PE czterech z sześciu aktów prawnych wzmacniających zarządzanie gospodarcze w UE (tzw. *sześciopak*). W imieniu Rady podpis złożył Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów, Wiesław Szczuka.

Pełnomocnik, jako Sekretarz Stanu ds. Europejskich reprezentował Radę w spotkaniach **trilogu oraz komitetu koncyliacyjnego ws. zewnętrznych instrumentów finansowych** w dn. 6.07 oraz 6.09.2011 r.

Ponadto, Pełnomocnik odbywał szereg spotkań z posłami do PE przy okazji wizyt w Brukseli i Strasburgu.

- 10) W okresie sprawowania przez Polskę prezydencji przedstawiciele następujących **komisji PE odbyli wizyty w Polsce**:

- Komisja ds. Kultury i Edukacji (CULT) w celu udziału w Europejskim Kongresie Kultury we Wrocławiu w dn. 8-11.09.2011 r.;
- Komisja Rozwoju Regionalnego (REGI) w dn. 17-18.10.2011 r. w Warszawie;
- Komisja ds. Rozwoju (DEVE)) w celu udziału w Europejskich Dniach Rozwoju w dn. 15-16.12 w Warszawie;
- Podkomisja ds. Bezpieczeństwa (SEDE) w dn. 15-17.12.2011 r. w Warszawie.

Ponadto, przedstawiciele różnych komisji PE wzięli udział w nieformalnych posiedzeniach niektórych Rad sektorowych w Polsce na zaproszenie polskiej prezydencji.

- 11) Z inicjatywy Pełnomocnika polska prezydencja **włączyła PE w dyskusje nad przyszłymi Wieloletnimi Ramami Finansowymi UE**. W tym celu wyznaczeni przez PE posłowie

wzięli udział w nieformalnym posiedzeniu Rady ds. Ogólnych w dn. 28-29.07.2011 r. w Sopocie, podczas którego odbyła się pierwsza dyskusja nt. WRF. Ponadto, polska prezydencja organizowała regularne briefingi i debriefingi dla posłów PE na marginesie tych posiedzeń Rady ds. Ogólnych, podczas których dyskutowano nt. WRF w dn. 18.07; 12.09; 15.11 oraz 5.12.2011 r. PE został również zaproszony do udziału w Konferencji nt. Wieloletnich Ram Finansowych w dn. 20.10.2011 r. w Brukseli.

- 12) W okresie prezydencji **prace kontynuował zespół oficerów łącznikowych ds. współpracy z Pełnomocnikiem we wszelkich sprawach związanych z PE**. Na polecenie Pełnomocnika odbyły się 3 kolejne spotkania oficerów łącznikowych (w dniach: 8.09.; 10.18 oraz 22.11.2011 r.). Spotkania oficerów łącznikowych w trakcie prezydencji służyły m.in.: ustalaniu kwestii merytorycznych oraz organizacyjnych dot. udziału ministrów prezydencji w sesjach plenarnych PE, posiedzeniach komisji PE, udziału w debatach z cyklu *Meet the Presidency* oraz briefingach śniadaniowych dla posłów PE; przekazywaniu aktualnych informacji nt. stanu relacji międzyinstytucjonalnych na linii Rada PE oraz omawianiu bieżącej współpracy między prezydencją a PE).
- 13) W dn. 23.11.2011 r. – 24.01.2012 r. 14 ministrów konstytucyjnych i sekretarzy/podsekretarzy stanu w ministerstwach i urzędach centralnych wzięło **udział w posiedzeniach 10 z 20 stałych komisji PE** w celu podsumowania osiągnięć polskiej prezydencji w poszczególnych obszarach. Zbiorcze informacje dot. harmonogramu wystąpień ministrów oraz podziału kompetencji pomiędzy poszczególnych ministrów były przedmiotem dyskusji i zatwierdzenia przez Komitet Wspomagający do Spraw Prezydencji RP w Radzie UE w dn. 28.11. oraz 6.12.2011 r.

Harmonogram wystąpień ministrów polskiej prezydencji w komisjach PE stanowi załącznik nr 5 do niniejszego raportu.

Zgodnie z propozycją Pełnomocnika w dn. 20.01.2012 r. w Warszawie zorganizowano **szkolenie dla Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej przed wystąpieniem w komisji PE (TRAN)**, który nie uczestniczył w dotychczasowych przygotowaniach do prezydencji w obszarze współpracy z PE. Szkolenie zostało przeprowadzone przez firmę konsultingową Burson Marsteller i obejmowało przekazanie praktycznych informacji działalności komisji oraz symulację wystąpienia.

- 14) Na zakończenie polskiego przewodnictwa Pełnomocnik, jako Sekretarz Stanu ds. Europejskich, wystosował do wszystkich posłów w PE podziękowania za współpracę i zaangażowanie w okresie sprawowania przez Polskę prezydencji w Radzie. Podziękowania w formie pocztówki zawierały listę kwestii omówionych przez obie instytucje na forum PE.

Współpraca Rady z PE: obsługa grup międzyinstytucjonalnych

W lipcu 2011 r. Polska, w imieniu Rady UE, przejęła kontynuowanie dialogu politycznego z PE w celu polepszenia relacji i rozwiązania trzech horyzontalnych tematów międzyinstytucjonalnych na linii Rada-PE-KE. Powyższe prace toczyły się w ramach tzw. Grupy Lehne³⁴, a Radę w jej pracach reprezentował Podsekretarz Stanu w MSZ M. Szpunar.

Najpoważniejszym tematem w pracach Grupy była kwestia tzw. tabel korelacyjnych (lub *tabel zbieżności*) – dokumentów opisujących, w jaki sposób przepisy prawa UE są wdrażane

³⁴ Od nazwiska przewodniczącego Komisji ds. Prawnych PE (JURI) K.H. Lehne, który przewodził delegacji PE.

w państwach członkowskich. Prezydencji polskiej udało się doprowadzić do przyjęcia porozumienia pomiędzy Radą, KE i PE, które zostało w dn. 20.10.2011 r. formalnie potwierdzone przez Konferencję Przewodniczących PE. Wypracowany kompromis pozwolił „odblokować” prace legislacyjne, zwiększyć przejrzystość procesu decyzyjnego oraz skuteczność kontroli stosowania prawa UE, bez nakładania na państwa członkowskie nadmiernych obciążeń administracyjnych.

Podczas polskiej prezydencji doszło do formalnego potwierdzenia porozumienia z PE w sprawie udziału PE w konferencjach międzynarodowych. W dn. 24.10.2011 r. przewodniczący PE J. Buzek w liście do Min. R. Sikorskiego poinformował o zgodzie PE na propozycję Rady dot. formuły udziału posłów w konferencjach międzynarodowych z czerwca 2011 r. PREZ PL udało się także sfinalizować merytoryczną część prac nad porozumieniem międzyinstytucjonalnym Rada-PE w sprawie przekazywania Parlamentowi Europejskiemu i przetwarzania przez PE posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż objęte Wspólną Polityką Zagraniczną i Bezpieczeństwa (WPZiB).

1.5.4. Współpraca prezydencji polskiej z instytucjami doradczymi UE (Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny oraz Komitet Regionów)

W związku z pozytywnymi doświadczeniami krajów sprawujących prezydencję w Radzie UE, a także w perspektywie poszerzonych przez Traktat z Lizbony kompetencji instytucji doradczych UE (Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny oraz Komitet Regionów), również prezydencja polska podjęła współpracę z Komitetami. Kierunki współpracy zostały przedłożone przez MSZ na posiedzeniu Komitetu do Spraw Europejskich w dniu 13.05.2010 r. W następnej kolejności odbyła się seria spotkań Pełnomocnika Rządu z członkami Komitetów, m.in. z przewodniczącym EKES Staffanem Nilsonem (23.06.2010 r.), przewodniczącą KR Mercedes Bresso (13.09.2010 r.), szefem delegacji polskiej do KR Markiem Woźniakiem (14.07.2010 r.) i wiceprzewodniczącym EKES Jackiem Krawczykiem (5.01.2011 r.).

Wystąpienia przedstawicieli rządu na forum EKES i KR związane były z promocją tematów uznawanych za priorytetowe w dziedzinach społecznych, ekonomicznych i regionalnych:

- przedstawienie przez ministra rozwoju regionalnego Elżbietę Bieńkowską podczas 131. posiedzenia prezydium KR w dniu 29.06.2011 r. priorytetów i programu prezydencji polskiej, ze szczególnym uwzględnieniem polityki spójności jako narzędzia inwestycyjnego unijnego budżetu i narzędzia realizacji celów strategii Europa 2020;
- omówienie przez Wicepremiera Waldemara Pawlaka podczas sesji plenarnej EKES w dniu 13.07.2011 r. priorytetów gospodarczych polskiej prezydencji, w tym rozwoju rynku wewnętrznego, budowy stref wolnego handlu z państwami Partnerstwa Wschodniego oraz zwiększenia bezpieczeństwa Europy przez wzmocnienie zewnętrznej polityki energetycznej;
- prezentacja osiągnięć polskiej prezydencji oraz debata z członkami EKES podczas 476. sesji plenarnej EKES w dniach 7-8.12.2011 r. z udziałem podsekretarza stanu w MSZ Grażyny Bernatowicz;
- kolacja wigilijna na koniec polskiej prezydencji, zorganizowana w siedzibie KR przez polskie regiony (14.12.2011 r.).

Opinie rozpoznawcze

Komitety doradcze są miejscem zasięgania opinii przez Komisję Europejską, Parlament i Radę na temat nowych inicjatyw legislacyjnych i programowych, a poszczególne prezydencje składają wnioski dotyczące przygotowania eksperckich analiz w tematach uznanych przez nie za priorytetowe.

W związku z charakterystyką pracy obydwu Komitetów (ok. 6 miesięcy trwa przygotowanie dobrej jakościowo opinii rozpoznawczej), przygotowania do złożenia oficjalnego wniosku o opinie rozpoznawcze przez prezydencję polską zostały rozpoczęte 5.07.2010 r. Na podstawie powyższych prac sformułowana została lista propozycji, którą Komitet do Spraw Europejskich przyjął na posiedzeniu w dn. 19.11.2010 r., a Pełnomocnik Rządu w dn. 30.11.2010 r. skierował do przewodniczących EKES i KR wnioski o przygotowanie opinii rozpoznawczych.

Do EKES zgłoszono następujące tematy opinii z inicjatywy prezydencji polskiej: *Przyszłość rynku pracy w Europie – w poszukiwaniu skutecznej odpowiedzi na tendencje demograficzne, Wpływ kryzysu na zdolność przedsiębiorstw europejskich do podejmowania inwestycji pro-klimatycznych, Partnerstwo Wschodnie a wschodni wymiar polityk UE, ze szczególnym uwzględnieniem polityki rolnej UE – bezpieczeństwo żywności, niezaburzony handel, wzmożona współpraca i pomoc rozwojowa, partnerstwo strategiczne, Zrównoważony rozwój polityki transportowej UE i planowanie sieci TEN-T. Tematy opinii rozpoznawczych dla KR* *Udział poziomu lokalnego i regionalnego w realizacji celów strategii Europa 2020 oraz Komplementarność interwencji krajowych i wspólnotowych ukierunkowanych na zmniejszenie różnic w rozwoju gospodarczym i społecznym.*

Opinie rozpoznawcze z inicjatywy prezydencji polskiej zostały przekazane przez Prezydium Komitetów do prac w komisjach roboczych i po opracowaniu przyjęte na sesjach plenarnych EKES w dn. 15-16.06.2011 r., 13-14.07.2011 r., 26-27.10.2011 r. oraz sesji plenarnej KR w dn. 10-12.10.2011 r. Sprawozdawcy opinii EKES zostali zaproszeni do udziału w debatach i panelach tematycznych podczas konferencji nt. źródeł wzrostu po kryzysie, zorganizowanej w Warszawie w dn. 15.11.2011 r.

Tabela nr 6. Posiedzenia wyjazdowe, konferencje i wydarzenia promocyjne KR i EKES

Termin	Miejsce	Rodzaj wydarzenia
8-9.09.2011 r.	Poznań	Posiedzenie prezydium Komitetu Regionów połączone z posiedzeniem Konferencji Władz Lokalnych i Regionalnych dla Partnerstwa Wschodniego z udziałem komisarza Štefana Füle
30.09.2011 r.	Warszawa, Pałac Prezydencki	Konferencja pt. „Europa aktywnego obywatelstwa: wolontariat” z udziałem: Prezydenta Bronisława Komorowskiego, ministra pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak, komisarza László Andora, przewodniczącego EKES Staffana Nilssona oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego krajów UE i Partnerstwa Wschodniego.
10-13.10.2011 r.	Bruksela	Dziewiąta edycja <i>Open Days</i> – Europejskiego Tygodnia Regionów i Miast. W ramach wydarzenia, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, we współpracy ze wszystkimi polskimi regionami, zorganizowało w brukselskim Parc du Cinquantenaire wydarzenie pod nazwą "Miasteczko polskie". W jego trakcie zaprezentowane zostały projekty zrealizowane

		w Polsce dzięki Funduszom Europejskim we wszystkich województwach. Prezentacja miała charakter pokazów, eksperymentów, wystaw, animacji itp. przygotowanych m.in. przez beneficjentów polityki spójności oraz instytucje odpowiedzialne za wdrażanie Funduszy Europejskich.
11.10.2011 r.	Bruksela	Konferencja pt. „Miejski wymiar polityki spójności” zorganizowana przez biura regionalne w Brukseli.
19-20.10.2011 r.	Warszawa, Sala Kongresowa	Posiedzenie wyjazdowe Komisji COTER Komitetu Regionów oraz Europejski Kongres Gmin Wiejskich: „Jaka polityka spójności dla obszarów wiejskich po 2013 roku” z udziałem Wicepremiera Waldemara Pawlaka i przewodniczącej KR Mercedes Bresso.
7.11.2011 r.	Bruksela	Konferencja pt. „TEN-T na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju regionów” zorganizowana przez biura regionalne w Brukseli.
9.11.2011 r.	Bruksela	Konferencja pt. „Lokalny i regionalny wymiar Partnerstwa Wschodniego” zorganizowana przez biura regionalne w Brukseli.
15.11. 2011 r.	Warszawa, KPRM	Posiedzenie wyjazdowe prezydium EKES i konferencja pt. „Czynniki zrównoważonego wzrostu w okresie pokryzysowym” z udziałem przedstawicieli organizacji pracodawców, pracowników i organizacji pozarządowych.
24-25.11.2011 r.	Kraków	Piąte seminarium EKES na temat wolności mediów i jakości dziennikarstwa w UE i państwach sąsiednich organizowane przez wydział prasowy EKES jako oficjalne wydarzenie towarzyszące prezydencji polskiej i pod patronatem Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Polsce.
30.11.2011 r.	Bruksela	Konferencja pt. „Przyszłość Strategii UE dla regionu Morza Bałtyckiego – innowacje i transfer wiedzy” zorganizowana przez biura regionalne w Brukseli.

2. Organizacja przygotowań i przebieg prezydencji

2.1. Budżet

W latach 2008 - 2009 realizowany był proces szacowania kosztów polskiej prezydencji. Zgodnie z podstawowym założeniem uzgodnionym w ramach międzyresortowego zespołu opiniodawczo – doradczego ds. budżetu konstrukcja programu wieloletniego (budżetu prezydencji) obejmowała dwie części: część centralną koordynowaną przez Pełnomocnika oraz część resortową w ramach której wyodrębniono *zadania własne* ministerstw i urzędów centralnych oraz *zadania specjalne*.

Szacowanie kosztów zadań finansowanych w ramach budżetu centralnego dokonane zostało w oparciu o samodzielnie zgromadzone informacje (analiza rynku, doświadczenia innych prezydencji, założenia własne).

Kalkulacja budżetu centralnego oparta była na określonych założeniach, które determinowały jego wielkość oraz strukturę, tj. wszystkie spotkania na poziomie ministerialnym lub wyższym (spotkania szefów państw i rządów) organizowane były przez służby Pełnomocnika. Ogólny koszt organizacji spotkań na poziomie ministerialnym i wyższym uwzględniał m.in.: koszty zapewnienia ośrodków konferencyjnych, zakwaterowania, wyżywienia i transportu uczestników spotkań, obsługi VIP na lotniskach, jak również koszty tłumaczeń.

Kwestie takie jak bezpieczeństwo spotkań, budowa systemu obiegu informacji niejawnych, zapewnienia infrastruktury informatyczno-telekomunikacyjnej, program kulturalny, wzmocnienie SP RP przy UE w Brukseli oraz innych placówek dyplomatycznych i system motywacyjno- lojalnościowy zostały wyodrębnione jako *zadania specjalne*, które we współpracy z Pełnomocnikiem koordynowane były przez właściwe w tym zakresie urzędy. Środki finansowe na realizację tych zadań zostały ujęte w części resortowej programu.

Szacowanie kosztów *zadań specjalnych* zostało dokonane w UKIE w oparciu o samodzielnie zgromadzone informacje (analiza rynku, doświadczenia innych prezydencji, założenia własne), jak również w oparciu o dane nadesłane przez część zaangażowanych instytucji, które następnie podlegały na bieżąco weryfikacjom w miarę kształtowania się aktualnych założeń i koncepcji organizacji polskiej prezydencji.

Kwoty środków przeznaczonych na finansowanie tzw. *zadań własnych* realizowanych przez ministerstwa i urzędy centralne w związku z przygotowaniem oraz sprawowaniem prezydencji określone zostały na podstawie informacji przekazanych przez właściwe resorty. W celu zapewnienia jednolitej metodologii kalkulacji kosztów przez wszystkie ministerstwa oraz urzędy centralne zaangażowane w przygotowania oraz sprawowanie prezydencji, w marcu 2009 r. w Urzędzie KIE przygotowano dokument pt. *Wytyczne dla ministerstw i urzędów centralnych w sprawie szacowania kosztów związanych z organizacją i obsługą polskiego przewodnictwa w Radzie UE w II poł. 2011 r.*, który w dniu 2.03.2009 r. został przyjęty przez Komitet Europejski Rady Ministrów. Dokument wprowadził standaryzację procedury szacowania kosztów w ministerstwach i urzędach centralnych w związku z polską prezydencją. Wytyczne zostały przygotowane w oparciu o metody kalkulacji przyjęte przez niektóre ministerstwa (tzw. dobre praktyki), analizę rynku oraz założenia własne. Uwzględniając zasady określone ww. dokumencie ministerstwa i urzędy centralne przedłożyły Pełnomocnikowi kalkulacje wysokości środków niezbędnych na sfinansowanie przygotowań oraz sprawowania polskiej prezydencji. W wyniku prac analitycznych i weryfikacji UKIE i MF w zakresie budżetu prezydencji (kwiecień 2009 r.) dodatkowe założenia i wytyczne do przyjętych w dokumencie: *Wytyczne dla ministerstw*

i urzędów centralnych w sprawie szacowania kosztów związanych z organizacją i obsługą polskiego przewodnictwa w Radzie UE w II poł. 2011 r. zostały przedłożone członkom KERM wraz z projektem programu wieloletniego na posiedzeniu w dniu 9.06.2009 r.

W efekcie realizacji procesu szacowania kosztów związanych z polską prezydencją przygotowany został projekt programu wieloletniego pn. *Przygotowanie, obsługa i sprawowanie przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.* Celem ustanowienia programu było zapewnienie finansowania w latach 2010-2012 działań związanych z przygotowaniem oraz sprawowaniem polskiego przewodnictwa w Radzie UE przez 24 ministerstwa oraz urzędy centralne³⁵.

Projekt programu wieloletniego został przedłożony przez Pełnomocnika członkom Komitetu Europejskiego Rady Ministrów, Komitetu Rady Ministrów oraz Rady Ministrów. Oficjalnie został przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 23.06.2009 r. uchwałą nr 113/2009. Zgodnie z ww. uchwałą całkowita wartość nakładów na realizację programu określona została na poziomie ok. 430 mln zł. Źródła finansowania programu, poza środkami z budżetu państwa, stanowiły: środki Counterpart Funds, środki pochodzące z funduszu pożyczkowego projektu Phare PL9903.01 Inicjatywa II, środki z Międzynarodowej Organizacji Frankofonii, a także z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Zgodnie z założeniami przyjętymi na etapie szacowania kosztów w strukturze programu wieloletniego wyodrębnione zostały następujące części:

- a) centralna część programu – obejmująca środki przeznaczone na realizację następujących zadań:
 - 1) obsługa Pełnomocnika Rządu do Spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej;
 - 2) przygotowanie osób uczestniczących w realizacji zadań związanych ze sprawowaniem przez Polskę przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej;
 - 3) organizacja i obsługa spotkań odbywających się podczas przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej;
 - 4) działania promocyjne i informacyjne dotyczące prezydencji.
- b) resortowa część programu – obejmująca środki przeznaczone na realizację następujących zadań:
 - *zadania własne*
 - 1) Organizacja i obsługa spotkań eksperckich w II połowie 2011 r.;
 - 2) Przygotowanie kadr;

³⁵ Główne urzędy zaangażowane w program to: Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Główny Urząd Statystyczny, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji, Ministerstwo Edukacji Narodowej, Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Gospodarki, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwo Obrony Narodowej, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Ministerstwo Skarbu Państwa, Ministerstwo Sportu i Turystyki, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych, Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Środowiska, Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, Ministerstwo Zdrowia, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej, Urząd Zamówień Publicznych.

- 3) Tłumaczenia i inne koszty biurowe związane z prezydencją;
 - 4) Inne wydatki bieżące;
 - 5) Obsługa spotkań zagranicznych;
 - 6) Zakup sprzętu i oprogramowania IT do obsługi spotkań związanych z prezydencją;
 - 7) Inne wydarzenia/spotkania towarzyszące w kraju;
 - 8) Obsługa spotkań zagranicznych przez placówki dyplomatyczne;
 - 9) Obsługa spotkań z udziałem Premiera RP;
 - 10) Wzmocnienie kadrowe SP RP przy UE oraz innych placówek dyplomatycznych.
- *zadania specjalne*
- 1) Program kulturalny – zadanie koordynowane przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
 - 2) Zapewnienie bezpieczeństwa spotkań – zadanie koordynowane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych³⁶;
 - 3) Budowa systemu obiegu informacji niejawnych – zadanie koordynowane przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
 - 4) Infrastruktura informatyczno-telekomunikacyjna – zadanie koordynowane przez Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji³⁷;
 - 5) SP RP przy UE oraz inne placówki dyplomatyczne – zadanie koordynowane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych;
 - 6) System motywacyjno-lojalnościowy – zadanie koordynowane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

W celu zapewnienia możliwości płynnej realizacji zadań związanych z polskim przewodnictwem w Radzie UE program wieloletni był w miarę potrzeb nowelizowany. Nowelizacje programu wieloletniego obejmowały m.in. przesunięcia środków finansowych z obszarów, w których wygenerowane zostały oszczędności do niedoszacowanych obszarów zadaniowych.

W celu wprowadzenia zasad korzystania ze środków finansowych programu wieloletniego i jego obsługi, zarówno w ramach centralnej jak i resortowej części, w urzędzie obsługującym Pełnomocnika opracowany został dokument wykonawczy do programu wieloletniego. Dokument określał m.in. procedurę korzystania ze środków ujętych w rezerwie celowej oraz wspólny

³⁶ Do dnia 18.11.2011 r. koordynatorem zadania specjalnego *Zapewnienie bezpieczeństwa spotkań* był Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21.11.2011 r. w sprawie zniesienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministerstwa Infrastruktury - Dz.U. z 2011 r., Nr 250, poz.1500 oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21.11. 2011 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych - Dz.U. z 2011 r., Nr 250, poz.1502).

³⁷ Do dnia 18.11.2011 r. koordynatorem zadania specjalnego *Infrastruktura informatyczno-telekomunikacyjna* był Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21.11.2011 r. w sprawie zniesienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministerstwa Infrastruktury - Dz.U. z 2011 r., Nr 250, poz.1500 oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21.11. 2011 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji - Dz.U. z 2011 r., Nr 250, poz.1501)

system sprawozdawczości. Służby Pełnomocnika prowadziły bieżący monitoring w zakresie wydatkowania środków programu wieloletniego.

Zgodnie z zapisami dokumentu wykonawczego do programu wieloletniego ministerstwa i urzędy centralne będące beneficjentami programu sporządzały oraz przedkładały Pełnomocnikowi kwartalne sprawozdania z realizacji programu. Na podstawie dostarczonych sprawozdań jednostkowych Pełnomocnik sporządzał zbiorcze sprawozdania z realizacji programu w poszczególnych kwartałach, które przedkładane były do akceptacji członków Komitetu Rady Ministrów. Pełnomocnik sporządzał również zbiorcze sprawozdania z realizacji programu w układzie zadaniowym, które przedkładane były Ministrowi Finansów.

Program wieloletni był wdrażany do projektu ustawy budżetowej w poszczególnych latach okresu 2010-2012 zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie finansów publicznych.

2.2. Partnerzy biznesowi prezydencji

W celu ograniczenia finansowych obciążeń budżetu państwa związanych z przygotowaniem i obsługą prezydencji, opierając się na doświadczeniach poprzednich prezydencji opracowana została procedura transparentnego wyboru i współpracy z partnerami biznesowymi, którzy nieodpłatnie zaangażowali się w organizację i promocję prezydencji. Działania mające na celu pozyskanie partnerów prowadzone były zgodnie z *Regulaminem z dn. 27.07.2010 r. w sprawie procedury wyboru partnerów nieodpłatnie wspierających organizację i promocję Prezydencji Polski w Radzie UE w drugiej połowie 2011 r.*, który był opublikowany na stronie internetowej przygotowań do prezydencji, podobnie jak wszystkie informacje dotyczące przebiegu procedury. W pracach zespołu ds. wyboru partnerów prezydencji od początku brał udział Pełnomocnik MSZ ds. Procedur Antykorupcyjnych.

Zainteresowanie partnerstwem zgłosiło 14 podmiotów z propozycjami nieodpłatnych świadczeń głównie w obszarach transportowym, spożywczym i ICT. Analizując propozycje zgłoszonych podmiotów, brane były pod uwagę w szczególności następujące aspekty:

- Kompleksowość propozycji nieodpłatnych świadczeń;
- Doświadczenie firmy w zapewnieniu proponowanych świadczeń na spotkania odpowiadające randze spotkań prezydencji;
- Zastosowanie w proponowanych świadczeniach innowacyjnych rozwiązań technologicznych w zakresie oddziaływania na środowisko naturalne;
- Prowadzenie działalności gospodarczej zgodnie z koncepcją odpowiedzialności biznesowej i zasadami etyki.

W rezultacie podpisano 6 umów z podmiotami – partnerami prezydencji:

- **Peugeot Polska Sp. z o.o.** użyczyła 117 pojazdów osobowych jako flotę prezydencji do obsługi najważniejszych spotkań organizowanych w Polsce;
- **Scania Polska S.A.** użyczyła 6 autokarów turystycznych Scania Touring HD do transportu delegacji VIP w ramach wybranych spotkań prezydencji;
- **Coca-Cola Poland Services Sp. z o.o.** przekazała ponad 100 000 litrów wody Kropla Beskidu i innych napojów na najważniejsze spotkania prezydencji w Polsce oraz

eleganckie pojemniki do segregacji odpadów opakowaniowych w obiektach konferencyjnych. Dodatkowo firma zapewniła ponad 40 000 litrów wody Kropla Beskidu na spotkania w Brukseli wraz z transportem;

- **PKN Orlen S.A.** przekazała 150 przedpłaconych kart paliwowych typu TANKBANK o łącznej wartości 1 mln złotych. Karty umożliwiły bezpłatne tankowanie pojazdów wchodzących w skład floty prezydencji podczas obsługi najważniejszych spotkań w Polsce;
- **Microsoft Sp. z o.o. Poland** dostarczyła 400 licencji na system operacyjny Windows 7 w wersji ULTIMATE oraz 400 licencji na pakiet biurowy MS Office Professional 2010. Dostarczony software został zainstalowany w sprzęcie komputerowym dostępnym dla delegacji zagranicznych w obiektach prezydencji;
- **Contact Center Sp. z o.o.** (członek grupy TP S.A.) użyczyła ponad 100 telefonów komórkowych z aktywnymi kartami SIM w sieci Orange, 40 zestawów notebook + modem + aktywna karta SIM pozwalających na korzystanie z mobilnego Internetu w sieci Orange przez zespół organizujący spotkania prezydencji. Dodatkowo firma zapewniła zagranicznym delegatom dostęp do Orange Hotspots na pięciu polskich lotniskach w Gdańsku, Wrocławiu, Krakowie, Poznaniu i Warszawie.

Wszyscy partnerzy podpisali umowy jednostronnie zobowiązujące, które zostały opublikowane na stronie internetowej przygotowań do prezydencji. Szacunkowy koszt świadczeń otrzymanych nieodpłatnie od partnerów - i tym samym oszczędności – to kilkanaście milionów złotych.

2.3. Zarządzanie zasobami ludzkimi

2.3.1. Korpus Prezydencji

Utworzenie Korpusu Prezydencji zostało przewidziane w *Programie przygotowań*. W skład Korpusu wchodził pracownicy ministerstw i urzędów centralnych, a także ich jednostek podległych lub nadzorowanych, będący ekspertami merytorycznymi w swoich obszarach. Docelowo w trakcie przewodnictwa mieli oni pełnić funkcje przewodniczących grup roboczych, ich zastępców, delegatów krajowych oraz koordynatorów merytorycznych. Do korpusu włączono również osoby, które koordynowały w swoich instytucjach zadania organizacyjne dotyczące sprawowania przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE (koordynatorzy organizacyjni).

W 2008 r. opracowano wytyczne, zawierające profile i kompetencje wyjściowe, jakie powinny posiadać osoby pełniące poszczególne funkcje w Korpusie Prezydencji³⁸. Zobowiązano również resorty do określenia imiennych list osób, które będą zaangażowane w przygotowanie i przeprowadzenie prezydencji. Z uwagi jednak na zgłoszenia resortów przekraczające znacznie zakładaną wielkość Korpusu, podjęto decyzję o przydzieleniu limitów (szkoleniowych) w Korpusie³⁹.

³⁸ Wytyczne stanowiły załącznik nr 3 do *Raportu w sprawie stanu przygotowań administracji publicznej do objęcia Prezydencji w RUE w II połowie 2011 r.*, który został przyjęty przez KERM na posiedzeniu w dniu 15.07.2008 r.

³⁹ Podział limitów został przyjęty w dokumencie *Informacja w sprawie określenia dla instytucji uczestniczących w przygotowaniach do Przewodnictwa w Radzie UE limitów zgłoszeń do Korpusu Prezydencji, objętego systemem szkoleń centralnych* przyjętym przez KERM w dniu 12.05.2009 r. *Informacja w sprawie podziału szkoleniowych miejsc rezerwowych dla Korpusu Prezydencji*, przyjętym przez KSE w dniu 15.06.2010 r.

Resorty dokonywały zgłoszeń i aktualizacji Korpusu, zgodnie z przyznanym limitem miejsc merytorycznych i organizacyjnych. Kompetencje wyjściowe członka Korpusu i jego wiedza merytoryczna były weryfikowane na poziomie instytucji zgłaszającej. Na podstawie zgłoszeń utworzono bazę około 1 200 osób, wchodzących w skład Korpusu Prezydencji. Osoby te zostały przeszkolone w ramach szkoleń centralnych. Przyjęto, że przeszkolone, a więc zgłoszone do Korpusu, powinny zostać w pierwszej kolejności te osoby, które będą pełnić odpowiednie funkcje w trakcie sprawowania prezydencji.

Niemniej, niektóre resorty utworzyły znacznie większy ilościowo korpus prezydencji, który obejmował wszystkie osoby zaangażowane w przygotowanie i sprawowanie prezydencji w danej instytucji. Natomiast szkoleniami centralnymi objęte zostały osoby o największych potrzebach szkoleniowych pod względem umiejętności i przewidywanych zadań.

Jednym z największych wyzwań tworzenia i funkcjonowania Korpusu Prezydencji było zachowanie jego stabilności. Narzędzia motywacyjne wdrażane zarówno przez Pełnomocnika jak również przez poszczególne instytucje, nie wyeliminowały całkowicie fluktuacji kadr. Była ona w części jednak związana z naturalną rotacją kadr w ministerstwach i urzędach centralnych. Sam proces przygotowań do przewodnictwa był procesem długotrwałym i niezwykle dynamicznym, zaś zmiany w Korpusie wynikały również z modyfikacji koncepcji organizacji przygotowań w resortach.

Dodatkowo, w niektórych resortach podjęto również decyzje o utworzeniu, obok Korpusu centralnego, tzw. korpusów B - złożonych z pracowników, których kierowano na szkolenia organizowane we własnym zakresie. Pracownicy ci stanowili korpus rezerwowy.

2.3.1.1. System motywacyjno – lojalnościowy

System motywacyjno-lojalnościowy dla pracowników administracji rządowej zaangażowanych w przygotowanie i sprawowanie przewodnictwa został przewidziany w *Programie Przygotowań Rzeczypospolitej Polskiej do Objęcia i Sprawowania Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej*, przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 13.01.2009 r.

Wprowadzenie systemu miało z jednej strony poszerzyć wiedzę i umiejętności tych urzędników, a z drugiej zaoferować administracji gwarancję zatrzymania ich przynajmniej do czasu zamknięcia realizacji zadań związanych z przewodnictwem w Radzie UE. Stworzenie jednolitego dla całej administracji rządowej systemu motywacyjno – lojalnościowego było niezbędne z kilku przyczyn, z których najważniejsze było zaangażowanie najlepiej przygotowanych i zmotywowanych osób, a zarazem utrzymanie względnie stałego korpusu takich pracowników, co warunkowało spójność prowadzonych działań, optymalizację nakładów oraz wysoką jakość pracy.

Wprowadzony system motywacyjny składał się z dwóch części: szkoleniowej (szczegółowy opis poniżej) i finansowej.

Część finansowa obejmowała wypłacenie dodatkowego elementu wynagrodzenia w 2011 r. oraz w 2012 r.. Zostały ustalone i przyjęte przez Komitet do Spraw Europejskich⁴⁰ kryteria oraz zasady podziału środków pomiędzy instytucje zaangażowane w przygotowania do prezydencji i

⁴⁰ Zasady podziału środków finansowych na dodatkowe wynagrodzenie członków Korpusu Prezydencji oraz innych osób zaangażowanych w przygotowania i sprawowanie prezydencji Polski w Radzie Unii Europejskiej (KSE - 10.05. 2011 r.);

realizujące program wieloletni. Osobami uprawnionymi do otrzymania dodatkowych środków finansowych byli członkowie Korpusu Prezydencji, którzy wzięli udział w szkoleniach organizowanych w systemie centralnym, sprawujący określone funkcje (przewodniczący, zastępca, delegat krajowy, koordynator merytoryczny, koordynator organizacyjny) oraz inne osoby zaangażowane w przygotowania, obsługę i sprawowanie prezydencji (pełniące role eksperckie, doradcze, organizacyjne lub obsługowe), wskazane przez bezpośrednich przełożonych, w przypadku gdy wkład pracy takich osób był szczególnie istotny w kontekście przygotowań, sprawowania i obsługi prezydencji. Wypłata dodatkowych środków finansowych dla osób uprawnionych odbywała się zgodnie z wewnętrznymi przepisami instytucji.

2.3.2. Szkolenia

Szkolenia były elementem niefinansowym systemu motywacyjno-lojalnościowego. Zgodnie z założeniami *Programu Przygotowań Rzeczypospolitej Polskiej do Objęcia i Sprawowania Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej*, przyjętego przez Radę Ministrów 13.01.2009 r., w ramach szkoleń dla prezydencji zorganizowano:

- szkolenia centralne dla Korpusu Prezydencji (szkolenia z wiedzy o UE, szkolenia miękkie oraz szkolenia językowe – z j. angielskiego oraz z j. francuskiego);
- szkolenia dla innych grup docelowych (szkolenia dla SP RP przy UE, spotkania konsultacyjne z zakresu procesu decyzyjnego UE oraz indywidualne specjalistyczne warsztaty z j. angielskiego dla Ministrów oraz Sekretarzy i Podsekretarzy Stanu, seminaria i warsztaty z zakresu wiedzy o Unii Europejskiej i procesie decyzyjnym dla osób zaangażowanych w sprawowanie prezydencji, szkolenia dla oficerów łącznikowych);
- staże i wizyty studyjne.

2.3.2.1. Szkolenia centralne dla Korpusu Prezydencji:

- specjalistyczne szkolenia z zakresu wiedzy ogólnej na temat systemu prawnego, porządku instytucjonalnego oraz procesu decyzyjnego Unii Europejskiej

Założeniem projektu było dostarczenie wiedzy na temat aspektów horyzontalnych z zakresu systemu prawnego, porządku instytucjonalnego, a także procesu decyzyjnego Unii Europejskiej przyszłym przewodniczącym grup roboczych Rady UE oraz delegatom i koordynatorom krajowym zaangażowanym w unijny proces decyzyjny, posiadającym już specjalistyczną wiedzę z obszaru działań danego resortu. Celem realizacji szkolenia było zapewnienie bazy teoretycznej oraz ujednolicenie wiedzy osób szkolonych w ww. obszarach przed ich przystąpieniem do szkoleń praktycznych z umiejętności (tzw. szkoleń miękkich), stanowiących kolejny element centralnego programu szkoleń.

Wykonawcą szkoleń była Krajowa Szkoła Administracji Publicznej (KSAP). W projekcie szkoleniowym, w roli wykładowców, udział wzięli zarówno eksperci akademicki i pracownicy naukowcy reprezentujący polskie ośrodki uniwersyteckie, jak również polscy oraz zagraniczni przedstawiciele administracji unijnej i państwowej.

Realizacja kursu szkoleniowego rozpoczęła się w październiku 2009 r. i trwała do końca grudnia 2010 r. W okresie tym zorganizowano łącznie 40 sesji szkoleniowych w ramach dwudziestu grup szkoleniowych (łącznie 100 dni szkoleniowych w ramach projektu). Każdy uczestnik kursu został objęty pięcioma dniami szkoleń, w dwóch modułach tematycznych:

- Moduł 1: szkolenie z zakresu porządku prawnego UE (sesja trwająca 2 dni);
- Moduł 2: szkolenie z zakresu instytucji oraz procesu decyzyjnego UE (sesja trwająca 3 dni).

Każdy z uczestników kursu otrzymał także, poza kompletem materiałów szkoleniowych oraz prezentacji opracowanych jednorazowo przez poszczególnych wykładowców, komplet dziewięciu publikacji książkowych (opublikowanych jednocześnie na płycie CD), opracowanych specjalnie na cele realizacji projektu (m.in. dwujęzyczny zbiór dokumentów organizacyjnych instytucji unijnych, skonsolidowaną wersję Traktatu z Lizbony wraz z wprowadzeniem, autorską publikację nt. prezydencji).

W szkoleniach wzięło udział łącznie 1033 uczestników, spośród których 975 osoby uzyskały certyfikat zaliczenia szkolenia (warunkiem otrzymania certyfikatu był udział w zajęciach w wymiarze minimum 3 pełnych dni zajęć szkoleniowych z 5 dni szkolenia oferowanych każdemu z uczestników w ramach ww. kursu). Certyfikat uczestnictwa w szkoleniach otrzymało łącznie w ramach projektu 90% uczestników w stosunku do liczby zaoferowanych instytucjom miejsc.

MSZ monitorowało na bieżąco realizację szkoleń. W oparciu o zbiorczy wynik z ankiet dostarczonych przez uczestników, średnia ocena ogólna szkolenia wyniosła 7 pkt. w skali od 1 do 10 pkt.

- specjalistyczne szkolenia z zakresu praktycznych aspektów uczestnictwa polskiej administracji rządowej w procesie decyzyjnym Unii Europejskiej

Specjalistyczne szkolenia z zakresu praktycznych aspektów uczestnictwa polskiej administracji rządowej w procesie decyzyjnym Unii Europejskiej (tzw. szkolenia miękkie) były realizowane w okresie czerwiec 2010 r. – styczeń 2011 r. przez konsorcjum trzech renomowanych zagranicznych instytucji szkoleniowych (Akademia Dyplomatyczna z Wiednia, Kolegium Europejskie z Brugii oraz Instytut Clingendael z Hagi). Instytucje te były zaangażowane w przygotowanie kadr do prezydencji m.in. w Słowenii, Belgii, Szwecji, Republice Czeskiej i Austrii.

Projekt, współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, realizowany był w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Był to projekt własny Instytucji Pośredniczącej II stopnia – Kancelarii Prezesa Rady Ministrów – realizowany w partnerstwie z Ministerstwem Spraw Zagranicznych. MSZ odpowiadało za część merytoryczną realizacji projektu, w tym za rekrutację uczestników szkolenia. KPRM, jako lider projektu, odpowiadał m.in. za finansowanie i rozliczenie projektu, procedury przetargowe, płatności wobec wykonawców oraz sprawozdawczość projektową.

Szkolenia, prowadzone w języku angielskim, miały na celu doskonalenie umiejętności członków Korpusu Prezydencji (tzw. *soft skills*), w tym m.in. technik negocjacji, prowadzenia posiedzeń grup roboczych Rady UE, zarządzania przepływem informacji, rozwiązywania konfliktów, wypracowywania i redagowania dokumentów:

- Moduł 1: Praktyczne aspekty uczestnictwa i przewodniczenia grupom roboczym Rady UE (36 sesji szkoleniowych; sesja trwająca 2 dni);
- Moduł 2: Techniki negocjacyjne w środowisku europejskim oraz umiejętności interpersonalne (35 sesji szkoleniowych; sesja trwająca 3 dni);

- Moduł 3: Zarządzanie prezydencją w UE w kraju (15 sesji szkoleniowych; sesja trwająca 2 dni).

Grupą docelową projektu było do 1200 członków Korpusu Prezydencji, w podziale na następujące profile szkoleniowe: przewodniczący i zastępcy przewodniczących grup roboczych, delegat krajowy/koordynator merytoryczny (grupa o profilu merytorycznym, do 850 osób) oraz koordynatorzy organizacyjni. Na zakończenie okresu realizacji projektu uczestnicy otrzymali certyfikaty oraz CD-romy zawierające wszystkie materiały szkoleniowe.

Monitoring realizacji harmonogramu szkoleń miękkich prowadzony był poprzez raporty kwartalne oraz raport końcowy. MSZ prowadziło frekwencję uczestników szkoleń. Informacje te były następnie przekazywane ministerstwom i urzędowi.

Ewaluacja szkoleń została przeprowadzona po każdej sesji, na podstawie opinii uczestników wyrażonych w kwestionariuszach. Średnia ocena ogólna szkolenia wyniosła 4,51 pkt. w skali od 1 do 5 pkt.

- Szkolenia językowe dla Korpusu Prezydencji

Szkolenia językowe dla Korpusu Prezydencji obejmowały specjalistyczne grupowe szkolenia z j. angielskiego oraz z j. francuskiego. Szkolenia z j. angielskiego były obowiązkowe; zwolnieniu podlegały osoby legitymujące się aktualnym zaświadczeniem o znajomości języka obcego na wymaganym poziomie docelowym oraz osoby, które w trakcie szkoleń osiągnęły poziom docelowy. Szkolenia z j. francuskiego miały charakter fakultatywny - wyłącznie dla osób zainteresowanych.

Szkolenia językowe były realizowane przez trzy semestry (październik 2009 r. - styczeń 2010 r., luty – czerwiec 2010 r., wrzesień – grudzień 2010 r.). Wykonawcą szkoleń z j. angielskiego była firma Berlitz Poland. Szkolenia z j. francuskiego realizował Instytut Francuski w Warszawie. Były one współfinansowane przez Międzynarodową Organizację Frankofonii, w ramach umowy – *Memorandum w sprawie wprowadzenia programu nauczania języka francuskiego w administracji polskiej*, zawartej w dniu 27.11.2008 r. Stronami Memorandum są Rzeczpospolita Polska, Międzynarodowa Organizacja Frankofonii (MOF), Republika Francuska, Wielkie Księstwo Luksemburga oraz Francuska Wspólnota Belgii.

Tematyka szkoleń dotyczyła zagadnień związanych z Unią Europejską, prezydencją w Radzie Unii Europejskiej, dyplomacją i relacjami międzynarodowymi oraz terminologią prawniczą i administracyjną.

Monitoring realizacji harmonogramu szkoleń językowych prowadzony był poprzez semestralne raporty nt. frekwencji i postępów w nauce uczestników szkoleń. Ponadto po każdym miesiącu przygotowywany był raport dot. frekwencji na zajęciach językowych.

Ewaluacja szkoleń została przeprowadzona po każdym semestrze, na podstawie opinii uczestników wyrażonych w ankietach ewaluacyjnych. Szkolenie z j. angielskiego zostało ocenione przez uczestników raczej pozytywnie, średnia ocena ogólna szkolenia wyniosła 3,78 pkt. w skali od 1 do 6 pkt. Szkolenie z j. francuskiego zostało ocenione bardzo pozytywnie. W oparciu o zbiorczy wynik z ankiet dostarczonych przez uczestników, średnia ocena ogólna szkolenia za trzy semestry zajęć wyniosła 5,06 pkt. w skali od 1 do 6 pkt. Na szczególną uwagę zasługiwał wysoki poziom dydaktyczny szkoleń, staranne dopasowanie do potrzeb uczestników oraz sprostanie wymaganiom wysoce specjalistycznej tematyki.

Podsumowanie danych dotyczących szkoleń dla Korpusu Prezydencji przedstawia tabela nr 7.

Tabela nr 7. Szkolenia centralne dla Korpusu Prezydencji

Szkolenia dla Korpusu Prezydencji		
<u>1.</u>	Specjalistyczne szkolenia z zakresu wiedzy ogólnej na temat systemu prawnego, porządku instytucjonalnego oraz procesu decyzyjnego Unii Europejskiej	
	<u>Wykonawca</u>	<u>Krajowa Szkoła Administracji Publicznej</u>
	<u>Liczba uczestników</u>	<u>1033 osoby</u>
	<u>Okres realizacji</u>	październik 2009 r. - grudzień 2010 r.
	<u>Liczba godzin lub sesji szkoleniowych</u>	40 sesji szkoleniowych (w 2 modułach - po 20 sesji szkoleniowych); łącznie 28,5 godzin szkolenia na uczestnika (5 dni)
	<u>Liczba wydanych certyfikatów/zaświadczeń</u>	975 certyfikatów
	<u>Ewaluacja szkolenia – ocena uczestników</u>	7 pkt. (w skali od 1 do 10 pkt.)
<u>2.</u>	Specjalistyczne szkolenia z zakresu praktycznych aspektów uczestnictwa polskiej administracji rządowej w procesie decyzyjnym Unii Europejskiej	
	<u>Wykonawca</u>	Akademia Dyplomatyczna z Wiednia, Kolegium Europejskie z Brugii oraz Instytut Clingendael z Hagi
	<u>Liczba uczestników</u>	Grupa docelowa: 1 200 członków Korpusu Prezydencji; Moduł 1 - 772 osoby, Moduł 2 - 729 osób, Moduł 3 - 270 osób.
	<u>Okres realizacji</u>	Czerwiec 2010 r. – styczeń 2011 r.
	<u>Liczba godzin lub sesji szkoleniowych</u>	Moduł 1 - 36 sesji szkoleniowych (2 dni), Moduł 2 - 35 sesji szkoleniowych (3 dni), Moduł 3 - 15 sesji szkoleniowych (2 dni).
	<u>Liczba wydanych certyfikatów/zaświadczeń</u>	Wydano 1 656 certyfikatów ukończenia szkoleń – 733 certyfikaty za Moduł 1, 658 certyfikatów za Moduł 2 oraz 265 certyfikatów za Moduł 3.
	<u>Ewaluacja szkolenia – ocena uczestników</u>	Średnia ocena ogólna szkolenia - 4,51 pkt. (w skali od 1 do 5 pkt.)
<u>3.</u>	Specjalistyczne szkolenia z języka angielskiego dla pracowników administracji publicznej dla celów sprawowania przez Polskę Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r.	
	<u>Wykonawca</u>	<u>Berlitz Poland</u>
	<u>Liczba uczestników</u>	Średnio ponad 700 osób w semestrze.

	<u>Okres realizacji</u>	Trzy semestry (październik 2009 r. - styczeń 2010 r., luty – czerwiec 2010 r., wrzesień – grudzień 2010 r.)
	<u>Liczba godzin lub sesji szkoleniowych</u>	180 godzin, tj. 60 godzin zajęć w semestrze na grupę
	<u>Liczba wydanych certyfikatów/zaświadczeń</u>	Wydano 1240 certyfikatów ukończenia szkoleń oraz 296 zaświadczeń o uczestnictwie w szkoleniu (w przypadku niewystarczającej frekwencji, niezaliczenia egzaminu semestralnego przez uczestnika bądź nieprzystąpienia do egzaminu).
	<u>Ewaluacja szkolenia – ocena uczestników</u>	Średnia ocena ogólna szkolenia - 3,78 pkt. (w skali od 1 do 6 pkt.)
4.	Specjalistyczne szkolenia z języka francuskiego dla pracowników administracji publicznej dla celów sprawowania przez Polskę Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r.	
	<u>Wykonawca</u>	<u>Instytut Francuski w Warszawie</u>
	<u>Liczba uczestników</u>	Średnio ponad 200 osób w semestrze (w 24 grupach szkoleniowych)
	<u>Okres realizacji</u>	Trzy semestry (październik 2009 r. - styczeń 2010 r., luty – czerwiec 2010 r., wrzesień – grudzień 2010 r.)
	<u>Liczba godzin lub sesji szkoleniowych</u>	180 godzin, tj. 60 godzin zajęć w semestrze na grupę
	<u>Liczba wydanych certyfikatów/zaświadczeń</u>	Wydano 363 certyfikaty ukończenia szkoleń oraz 112 zaświadczeń o uczestnictwie w szkoleniu (w przypadku niewystarczającej frekwencji, niezaliczenia egzaminu semestralnego przez uczestnika bądź nieprzystąpienia do egzaminu).
	<u>Ewaluacja szkolenia – ocena uczestników</u>	Średnia ocena ogólna szkolenia - 5,06 pkt. (w skali od 1 do 6 pkt.)

2.3.2.2. Szkolenia dla innych grup docelowych

- Szkolenia dla SP RP przy UE w Brukseli

Pracownicy SP RP przy UE, będący członkami Korpusu Prezydencji, zostali objęci w roku 2010 programem szkoleń z umiejętności miękkich (praktycznych aspektów uczestnictwa polskiej administracji rządowej w procesie decyzyjnym UE).

Zorganizowano także jednodniowe seminarium szkoleniowe na temat prawnych aspektów funkcjonowania prezydencji (zrealizowane przez *Akademię Prawa Europejskiego*), natomiast *Centrum Studiów Politycznych i Dyplomatycznych* przeszkoliło pracowników SP RP przy UE w zakresie kontaktów z mediami, obejmujących m.in. autoprezentację i wystąpienia publiczne. Dzięki współpracy z Protokołem Dyplomatycznym MSZ (PD), przeprowadzone zostało także 2-dniowe szkolenie z protokołu dyplomatycznego.

Ponadto pracownicy SP RP przy UE zostali objęci na miejscu specjalistycznymi szkoleniami językowymi. Specjalistyczne szkolenie z j. francuskiego, realizowane przez *Alliance française* w Brukseli, objęło m.in. terminologię UE, kształcenie umiejętności komunikacyjnych w prowadzeniu grup roboczych, spotkań i obrad z elementami negocjacji, komunikację z mediami, tworzenie i interpretowanie dokumentów w j. francuskim. Warsztaty szkoleniowe z j. angielskiego w zakresie słownictwa specjalistycznego, redagowania dokumentów, prowadzenia posiedzeń i spotkań oraz wystąpień publicznych zrealizowała *English Academy*, szkoła językowa wyspecjalizowana w zakresie edukacji językowej kadr administracji. Zorganizowano także półtoramiesięczne szkolenia z j. angielskiego z zakresu pracy z dokumentami dla stanowisk asystencko-sekretarskich.

W roku 2011 Dyrekcja Generalna ds. tłumaczeń ustnych Komisji Europejskiej (DG SCIC) przeprowadziła cykl warsztatów szkoleniowych dla przewodniczących i zastępców grup roboczych. Umożliwiły one uczestnikom doskonalenia warsztatu oraz pogłębienia umiejętności w zakresie wystąpień publicznych. W celu usprawnienia współpracy pomiędzy delegatami a tłumaczami DG SCIC utworzyła specjalny adres kontaktowy do przysyłania materiałów dla tłumaczy na posiedzenia grup roboczych.

Oprócz tego w 2010 r. odbył się szereg wizyt roboczych i studyjnych, zorganizowanych dla poszczególnych resortów, mających na celu zapoznanie się z funkcjonowaniem i organizacją pracy w Radzie UE pod kątem przygotowań do objęcia przewodnictwa w Radzie UE.

- Spotkania konsultacyjne z zakresu procesu decyzyjnego Unii Europejskiej dla Ministrów oraz Sekretarzy i Podsekretarzy Stanu

W okresie kwiecień – lipiec br. odbył się cykl spotkań konsultacyjnych z zakresu procesu decyzyjnego Unii Europejskiej dla Ministrów oraz Sekretarzy i Podsekretarzy Stanu, z udziałem ekspertów z instytucji UE oraz agencji Burson-Marsteller Brussels. Objął on spotkania horyzontalne skierowane do członków Rady Ministrów oraz Komitetu do Spraw Europejskich (po 2 spotkania), a także spotkania tematyczne zorganizowane na życzenie zainteresowanych resortów (4 spotkania).

Tematem cyklu były rola i zadania prezydencji rotacyjnej oraz współpraca z instytucjami UE w ramach procesu decyzyjnego Unii Europejskiej. Szczególny nacisk położono na rolę Ministrów konstytucyjnych oraz Sekretarzy i Podsekretarzy Stanu ds. europejskich, reprezentujących poszczególne działy administracji publicznej państwa sprawującego przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej.

Prelegentami byli eksperci z Sekretariatu Generalnego Rady UE, Komisji Europejskiej, Parlamentu Europejskiego (w tym polscy przedstawiciele ww. instytucji na szczeblach kierowniczych). Lista prelegentów została opracowana w porozumieniu z Sekretariatem Generalnym Rady UE, a także w porozumieniu z ekspertami z Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej. Za realizację konsultacji odpowiadał Departament Koordynacji Przewodnictwa Polski w Radzie UE MSZ.

Spotkania horyzontalne

W ramach cyklu zorganizowano dwa spotkania horyzontalne dla członków Rady Ministrów oraz dwa spotkania dla członków Komitetu do Spraw Europejskich. Członkowie KSE zostali także zaproszeni na jedno ze spotkań dla członków Rady Ministrów. Spotkania zorganizowane zostały na marginesie posiedzeń Rady Ministrów (we współpracy z Departamentem Rady Ministrów

KPRM) oraz na marginesie posiedzeń Komitetu do Spraw Europejskich. Tematyka spotkań obejmowała m.in. współpracę między instytucjami UE a prezydencją rotacyjną, rolę Rady ds. Ogólnych po Traktacie z Lizbony, rolę Sekretariatu Generalnego Rady UE jako partnera prezydencji, proces decyzyjny w UE (w tym procedurę kodecyzji, współpracę w ramach COREPER I oraz współpracę z Parlamentem Europejskim) oraz *know-how* prezydencji.

Spotkania tematyczne

Ponadto Ministerstwo Spraw Zagranicznych koordynowało i uczestniczyło w organizacji spotkań tematycznych – dla Ministrów konstytucyjnych, Sekretarzy i Podsekretarzy Stanu realizujących polityki europejskie w głównych obszarach tematycznych. Spotkania zostały zorganizowane na życzenie zainteresowanych resortów: Ministerstwa Sprawiedliwości, Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej oraz Ministerstwa Gospodarki (w sumie 4 spotkania).

- Indywidualne specjalistyczne warsztaty dla najwyższych urzędników państwowych z zakresu nauki języka angielskiego

Warsztaty były realizowane w okresie marzec – lipiec 2011 r. przez firmę The TOWER na zlecenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Skierowane były do najwyższych urzędników państwowych – Ministrów konstytucyjnych, Sekretarzy i Podsekretarzy Stanu oraz Szefów urzędów centralnych kluczowych dla realizacji polityk europejskich. W warsztatach wzięło udział 19 uczestników.

- Seminaria i warsztaty z zakresu Unii Europejskiej dla osób zaangażowanych w sprawowanie prezydencji

W latach 2008-2010 MSZ, we współpracy z renomowanymi zagranicznymi instytucjami szkoleniowymi, zorganizował cykl seminariów i warsztatów z zakresu wiedzy o Unii Europejskiej i procesie decyzyjnym dla urzędników zaangażowanych w przygotowania i sprawowanie prezydencji (również spoza Korpusu Prezydencji). Tematykę seminariów i warsztatów przedstawia poniższa tabela.

Tabela nr 8. Tematyka organizowanych seminariów i warsztatów

Tematyka seminariów i warsztatów	Organizowane we współpracy z:
Przewodniczenie grupom roboczym podczas prezydencji w Radzie UE	European Institute of Public Administration EIPA Antena w Warszawie
Przewodniczenie grupom roboczym Rady UE w kontekście sprawowania prezydencji - zadania przewodniczących grup roboczych oraz ich zastępców oraz symulacje negocjacji w instytucjach UE	Ecole Nationale d'Administration CEES-ENA w ramach projektu Międzynarodowej Organizacji Frankofonii
Koordynacja prezydencji w Radzie UE	Irish Institute of Public Administration IPA
Irlandzkie doświadczenia w przygotowaniu i sprawowaniu prezydencji Radzie UE	Irish Institute of Public Administration IPA
Praktyczne aspekty stosowania zwykłej procedury legislacyjnej w procesie decyzyjnym UE	Sekretariat Generalny Rady UE, Komisja Europejska oraz Parlament Europejski
Rola i zadania prezydencji po Traktacie z Lizbony	Ecole Nationale d'Administration CEES-ENA

Procedura kodecyzji oraz mechanizmy negocjacyjne w trakcie procesu decyzyjnego w instytucjach unijnych	Ecole Nationale d'Administration CEES-ENA
--	---

2.3.2.3. Staże i wizyty studyjne

W ramach przygotowań do prezydencji istniała możliwość uczestnictwa w stażach w ramach programów realizowanych przez instytucje unijne:

- program staży strukturalnych w Komisji Europejskiej;
- program staży w Sekretariacie Generalnym Rady UE.

W trosce o zebranie i zachowanie najistotniejszych informacji uzyskanych podczas staży i wizyt studyjnych, utworzono zestawienie dobrych praktyk, wymienianych w sprawozdaniach przez ich uczestników. Zestawienie to zostało umieszczone w Ekstranecie prezydencji, do którego dostęp mieli wszyscy członkowie Korpusu Prezydencji.

W 2009 r. zrealizowany został centralny program finansowania staży i wizyt studyjnych z rezerwy celowej budżetu państwa na 2009 r. Był on koordynowany przez Pełnomocnika Rządu ds. Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez RP Przewodnictwa w Radzie UE. W ramach tego programu zrealizowano łącznie 50 projektów stażowych dla 21 instytucji administracji publicznej.

Finansowanie kosztów związanych z pokryciem staży i wizyt studyjnych w 2010 r. i 2011 r. zostało ujęte w ramach programu wieloletniego w części resortowej. Poszczególne resorty sporządziły własne plany szkoleń specjalistycznych, wizyt studyjnych i staży przygotowujących pracowników do sprawowania prezydencji. Na tej podstawie zabezpieczono odpowiednie środki finansowe w ramach programu wieloletniego.

2.3.3. Wzmocnienie kadrowe administracji i placówek zagranicznych

Nowy charakter zadań oraz znaczne obciążenie personelu administracji, związane z przygotowaniem i sprawowaniem przewodnictwa, wykazała konieczność czasowego wzmocnienia kadrowego administracji krajowej i placówek dyplomatycznych. Celowość takiego wzmocnienia wskazywały również doświadczenia państw wcześniej sprawujących prezydencję. W tym celu przewidziano wzmocnienie administracji krajowej – poprzez oddelegowanie do niej pracowników instytucji unijnych, a także wzmocnienie placówek zagranicznych – poprzez oddelegowanie do nich dodatkowych ekspertów krajowych.

2.3.3.1. Oddelegowanie pracowników z instytucji UE do polskiej administracji na czas sprawowania przez Polskę przewodnictwa

Podczas sprawowania prezydencji w Radzie Unii Europejskiej istniała możliwość skorzystania ze wsparcia urzędników oddelegowanych z instytucji UE. Polska, podobnie jak inne kraje wcześniej sprawujące prezydencję, zdecydowała się skorzystać z tej możliwości.

Pod koniec 2010 r. KE podjęła decyzję o oddelegowaniu do polskiej administracji na czas przewodnictwa 10 urzędników, natomiast SG RUE oddelegowało 1 urzędnika. Osoby te realizowały zadania w Ministerstwie Finansów, Ministerstwie Gospodarki, Ministerstwie Sprawiedliwości, Ministerstwie Spraw Zagranicznych oraz SP RP przy UE.

2.3.3.2. Wzmocnienie Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE oraz innych placówek dyplomatycznych

Program Przygotowań Rzeczypospolitej Polskiej do Objęcia i Sprawowania Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej zakładał wzmocnienie kadrowe Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE oraz niektórych placówek dyplomatycznych. Wzmocnienie miało obejmować okres bezpośrednio przed prezydencją oraz w jej trakcie. Miało ono dotyczyć zarówno stanowisk merytorycznych, jak też sekretarsko-asystenckich. Dodatkowi pracownicy pozwolili na odpowiednie przygotowanie placówek do przewodnictwa oraz na zapewnienie niezbędnego poziomu realizacji zadań w trakcie przewodnictwa.

W przypadku placówek bilateralnych wzmocniono przede wszystkim placówki, które brały udział we wdrażaniu Partnerstwa Wschodniego, a także placówki, w których istniała konieczność wzmocnienia reprezentacji w regionach istotnych z punktu widzenia agendy UE. Ponadto wzmocnienia wymagały placówki w państwach, w których Polska sprawowała prezydencję lokalną, jak również tam, gdzie istniała konieczność wsparcia merytorycznego placówki w zakresie obsługi udziału w organizacjach międzynarodowych. Placówki dyplomatyczne objęte wzmocnieniem w postaci wsparcia merytorycznego, zostały wyszczególnione w poniższej tabeli.

Tabela nr 9. Wykaz placówek objętych wzmocnieniem kadrowym

Miejsce oddelegowania	Liczba delegatów
Ambasada RP w Addis Abebie	1
Ambasada RP w Phenianie	1
Ambasada RP w Teheranie	1
Ambasada RP w Astanie	1
Ambasada RP w Baku	1
Ambasada RP w Erywaniu	2
Ambasada RP w Pekinie	1
Ambasada RP w Pretorii	1
Ambasada RP w Rzymie	1
Ambasada RP w Skopje	1
Ambasada RP w Taszkencie	1
Ambasada RP w Tiranie	1
Przedstawicielstwo RP w Ramallah	1
SP RP przy Biurze ONZ w Genewie	13
SP RP przy Biurze ONZ oraz przy OBWE w Wiedniu	9
SP RP przy OECD w Paryżu	1
SP RP przy ONZ w Nowym Jorku	6
SP RP przy Radzie Europy w Strasburgu	1
SP RP przy UE w Brukseli	83

SP RP przy UNESCO w Paryżu	2
Razem	129

W 2010 r. podjęto prace mające na celu opracowanie szczegółowego modelu, trybu a także wielkości wzmocnienia SP RP przy UE i placówek dyplomatycznych na czas prezydencji⁴¹. Szczególnie pożądanym był wyjazd przyszłych przewodniczących grup roboczych obsługiwanych z Brukseli, osób wspierających przewodniczących grup, a także koordynatorów danych obszarów tematycznych. Ustalono liczbę osób delegowanych przez resorty do SP RP przy UE i innych placówek dyplomatycznych, a także okres ich delegacji oraz funkcje pełnione w trakcie oddelegowania i zakres realizowanych zadań.

Na podstawie imiennych zgłoszeń resortów utworzono wykaz delegatów wzmacniających placówki dyplomatyczne. Wszyscy delegaci zostali objęci systemem szkoleń przedwyjazdowych, przygotowanych i prowadzonych przez MSZ. Pracownikom wyjeżdżającym do SP RP przy UE został udostępniony nieodpłatnie na czas delegacji służbowej sprzęt teleinformatyczny, kompatybilny z wyposażeniem informatycznym SP RP przy UE w celu sprawnej komunikacji i zapewnienia realizacji stawianych przed nimi zadań.

Osoby wzmacniające placówki w 2011 r. w zakresie zadań asystencko-sekretarskich, zostały zatrudnione na podstawie umów zlecenia zawieranych na okres roku (lub krótszy). Wzmocnienie placówek przez te osoby pozwoliło na odpowiednie wsparcie pracowników merytorycznych zaangażowanych m.in. w obsługę organów przygotowawczych Rady UE.

W ramach tego zadania do SP RP przy UE zostało oddelegowanych łącznie 83 osoby, natomiast 48 osób realizowało zadania o charakterze asystencko-sekretarskim. Pozostałe placówki dyplomatyczne zostały wzmocnione dodatkowo o 46 delegowanych osób oraz 17 osób realizujących zadania asystencko-sekretarskie.

2.4. Organizacja spotkań

2.4.1. Spotkania w kraju

W ramach przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej odbyły się 452 spotkania krajowe, ujęte w oficjalnym kalendarzu polskiej prezydencji, w tym 50, które miały miejsce w centrach konferencyjnych polskiej prezydencji. Do tej liczby należy dodać 273 wydarzenia objęte patronatem polskiej prezydencji, a także przedsięwzięcia realizowane w ramach oficjalnego programu kulturalnego (zobacz też rozdział 2.5.9. Program kulturalny).

2.4.1.1. Planowanie działań logistycznych

Przygotowania organizacyjne związane z obsługą mających odbyć się w Polsce spotkań oraz prace nad ich kalendarzem zostały rozpoczęte na ponad 2,5 roku przed objęciem przewodnictwa w Radzie UE.

W listopadzie 2008 r., Pełnomocnik skierował do przedstawicieli władz regionalnych zaproszenie do wskazania obiektów konferencyjnych, w których podczas polskiej prezydencji mogłyby

⁴¹ Dokumenty *Stale Przedstawicielstwo RP przy UE w Brukseli i inne placówki dyplomatyczne. Wzmocnienie kadrowe na czas Prezydencji. Część 1-4*, przyjęte przez KSE w dniach 19.03.2010 r., 2.06.2010 r., 6.07.2010 r., 21.12.2010 r.

się odbywać najważniejsze spotkania z udziałem przedstawicieli wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej. Spośród nadesłanych propozycji międzyresortowa komisja, utworzona w ramach zespołu opiniującego-doradczego ds. logistyki i bezpieczeństwa, w której skład weszli przedstawiciele Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (w tym Centrum Informacyjnego Rządu), Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (w tym Biura Ochrony Rządu, Policji, Państwowej Straży Pożarnej), Protokołu Dyplomatycznego, a także Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, dokonała wyboru miejsc w najwyższym stopniu spełniających kryteria jakości infrastruktury transportowej, zaplecza hotelowego, wyposażenia technicznego oraz bezpieczeństwa. Efektem jej prac był dokument pod nazwą *Obiekty rekomendowane jako miejsca spotkań krajowych podczas polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r.* Został on przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 29.06.2009 r. i stanowił podstawę do rozpoczęcia rozmów z dysponentami wytypowanych obiektów konferencyjnych. Negocjacje te zostały sfinalizowane poprzez podpisanie umów dotyczących wynajmu:

- Centrum Konferencyjnego Hotelu Sheraton w Sopocie;
- Hali Stulecia wraz z Regionalnym Centrum Turystyki Biznesowej we Wrocławiu;
- Audytorium Maximum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie;
- wybranych pawilonów Międzynarodowych Targów Poznańskich w Poznaniu;
- Centrum Nauki Kopernik w Warszawie.

Dokument *Obiekty rekomendowane (...)* określał również koncepcję organizacji głównych spotkań krajowych w różnych regionach kraju. Koncepcja ta polegała na wynajęciu wyżej wymienionych obiektów konferencyjnych w kolejnych miesiącach i przenoszeniu pomiędzy nimi centrum konferencyjnego polskiej prezydencji. Wynikała ona z jednej strony z chęci zwiększenia atrakcyjności polskiego przewodnictwa w oczach partnerów z Unii Europejskiej, a z drugiej strony z dążenia do możliwie pełnego wykorzystania tej sposobności do promocji polskich regionów. Harmonogram wykorzystania poszczególnych obiektów konferencyjnych przedstawia poniższa tabela.

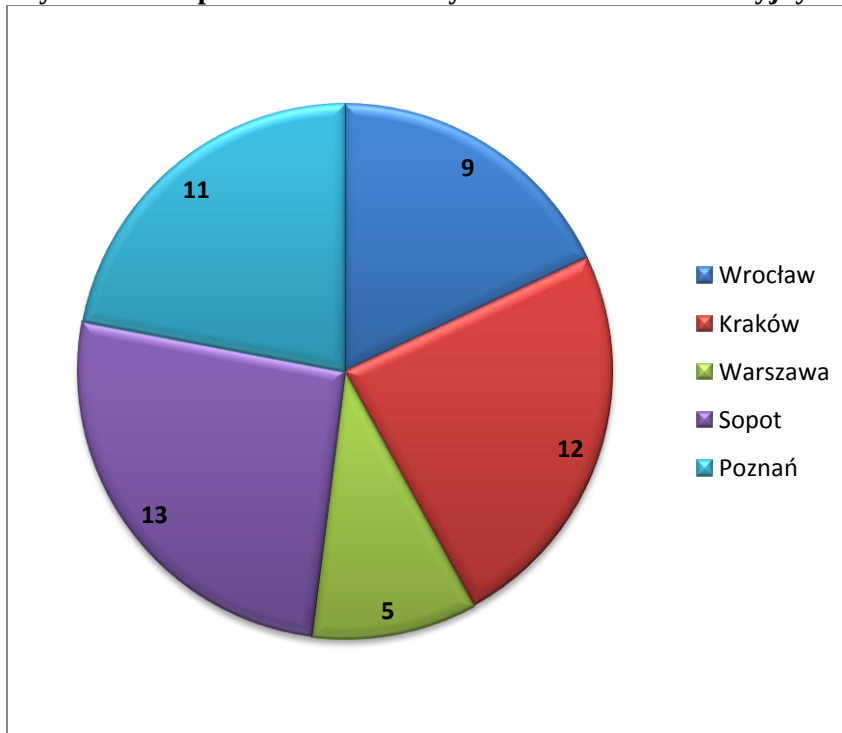
Tabela nr 10. Harmonogram wykorzystania obiektów konferencyjnych

Termin	Centrum konferencyjne
1 - 31.07.2011	Centrum Konferencyjne Hotelu Sheraton, Sopot
1 – 7.09.2011	Centrum Konferencyjne Hotelu Sheraton, Sopot
8 – 30.09.2011	Hala Stulecia, Wrocław
1 – 31.10.2011	Audytorium Maximum, Kraków
1 – 30.11.2011	Międzynarodowe Targi Poznańskie, Poznań
1 – 31.12.2011	Centrum Nauki Kopernik, Warszawa

Pozostałe obiekty i miasta wymienione w dokumencie *Obiekty rekomendowane (...)* stanowiły centra zapasowe, możliwe do wykorzystania w przypadku rezygnacji z utworzenia centrum konferencyjnego w jednej z wyżej wymienionych lokalizacji podstawowych lub w innej sytuacji nadzwyczajnej.

We wskazanych centrach konferencyjnych, ze względu na konieczność racjonalizacji kosztów organizacji spotkań, a także planowane scentralizowanie zamówień na usługi konferencyjne, odbywać się miały wszystkie spotkania rangi ministerialnej, a także wybrane duże konferencje, wymagające szczególnych nakładów logistycznych. Kierując się dążeniem do optymalnego wykorzystania wynajmowanych obiektów, dopuszczono możliwość organizacji w tych miejscach także innych wydarzeń prezydencji, w tym spotkań niższego szczebla, pod warunkiem, że pozwoli na to harmonogram wykorzystania danego obiektu. Wykres nr 1 przedstawia liczbę spotkań zorganizowanych w powyższych centrach konferencyjnych⁴².

Wykres nr 1. Spotkania w centralnych obiektach konferencyjnych

Jednocześnie ministerstwu, urzędowi centralnym oraz innym zainteresowanym podmiotom pozostawiona została możliwość dokonania samodzielnego wyboru lokalizacji na potrzeby spotkań organizowanych przez nie we własnym zakresie.

Szczegółowa *Lista spotkań krajowych i zagranicznych planowanych do organizacji podczas polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej*, została zatwierdzona przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 28.06.2011 r. Na liście tej znalazło się wówczas 447 spotkań zaplanowanych w Polsce. W tej liczbie ujęte zostały nieformalne posiedzenia Rady UE i spotkania ministrów, konferencje, spotkania eksperckie, (m.in. warsztaty, seminaria, wizyty attache) oraz wydarzenia towarzyszące, a także – w porozumieniu z Kancelarią Sejmu – spotkania w ramach parlamentarnego wymiaru prezydencji. W wyniku aktualizacji, dokonywanych na podstawie zgłoszeń poszczególnych ministerstw i urzędów centralnych, ostatecznie zrealizowane zostały 452 spotkania krajowe⁴³.

⁴² Pełna lista spotkań zorganizowanych w centralnych obiektach konferencyjnych prezydencji stanowi załącznik nr 1 do niniejszego dokumentu.

⁴³ W celu umożliwienia dokonywania zmian w oficjalnym kalendarzu prezydencji podczas jej trwania opracowana została procedura aktualizacyjna, zatwierdzona przez Komitet do Spraw Europejskich na posiedzeniu w dniu

Zespół do Spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa w Trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r., w ramach prac prowadzonych w 2010 r. w związku z określeniem założeń bezpieczeństwa spotkań planowanych do zorganizowania podczas polskiej prezydencji, dokonał podziału tych spotkań pod względem wymaganego poziomu bezpieczeństwa. W rezultacie przyjęty został podział na cztery następujące kategorie:

- Kategoria I - spotkania, w których uczestniczą szefowie państw lub rządów;
- Kategoria II - spotkania, w których uczestniczą ministrowie spraw wewnętrznych, spraw zagranicznych bądź obrony narodowej lub ich odpowiednicy;
- Kategoria III - spotkania, w których uczestniczą pozostali ministrowie;
- Kategoria IV - spotkania bez udziału ministrów (szczebel ekspercki).

2.4.1.2. Statystyki spotkań krajowych

Spośród 452 spotkań krajowych, wyodrębniono 9 wydarzeń (w tym 4 spotkania I kategorii bezpieczeństwa i 5 spotkań II kategorii bezpieczeństwa – spośród których jedno zabezpieczane było przez Żandarmerię Wojskową), które podlegały ochronie Biura Ochrony Rządu. Wśród spotkań zabezpieczanych siłami Policji w III kategorii bezpieczeństwa znalazło się 41 spotkań, a w IV kategorii bezpieczeństwa – 402 spotkania.

Najwięcej, bo ponad 250 spotkań, miało miejsce w Warszawie, a także w Krakowie (72), Trójmieście (45), Poznaniu (21) i Wrocławiu (17).

Najbardziej pracowitymi miesiącami okazały się wrzesień i październik, w których odbyło się odpowiednio 134 i 127 spotkań. W pozostałych miesiącach liczba oficjalnych wydarzeń prezydencji wyniosła kolejno: listopad – 90, lipiec – 68, grudzień – 31, sierpień – 2.

2.4.1.3. Spotkania pod patronatem prezydencji

W drugiej połowie 2011 r. odbywały się również wydarzenia pod patronatem polskiej prezydencji. Patronatem polskiej prezydencji zostały objęte projekty, których realizacja była związana z priorytetami polskiej prezydencji i przyczyniała się do jej promocji w Polsce i za granicą. Wydarzenia angażowały lokalne społeczności na rzecz prezydencji Polski, nie tylko wzbogacały jej program kulturalny i oprawę artystyczną, ale także prezentowały możliwości współdecydowania o kierunkach i kształcie procesu integracji europejskiej przez Polskę i Polaków. Istotnym czynnikiem branym pod uwagę przy rozpatrywaniu projektów było przyczynianie się do osiągania celów oraz priorytetów prezydencji Polski oraz prezentowanie szans i możliwości dla obywateli wynikających z integracji europejskiej.

Do Ministerstwa Spraw Zagranicznych wpłynęło łącznie 465 wniosków o przyznanie patronatu polskiej prezydencji, z których 286, w tym 13 dotyczących wydarzeń poza granicami kraju, zostało rozpatrzonych pozytywnie. Więcej informacji można znaleźć w punkcie 2.5.7 – patronaty polskiej prezydencji 2011.

1.04.2011 r. w dokumencie pod nazwą *Zasady dokonywania zmian w kalendarzu polskiej Prezydencji w Radzie UE w 2011 r.* Zgłoszenia w większości przypadków dotyczyły zmiany bądź doprecyzowania takich parametrów spotkań jak termin, nazwa, czy opis wydarzenia. W pojedynczych przypadkach zgłaszana była potrzeba odwołania lub dodania dodatkowego spotkania.

2.4.2. Logistyka spotkań krajowych

Zgodnie z dokumentem *Zasady organizacji spotkań planowanych podczas polskiego przewodnictwa w Radzie UE w 2011 r.* wszystkie spotkania krajowe, ujęte w kalendarzu prezydencji, zostały podzielone na trzy grupy, różniące się sposobem organizacji: spotkania centralne; spotkania, na potrzeby których udostępniono obiekt konferencyjny prezydencji oraz spotkania eksperckie. Spotkania centralne, do których zostały zaliczone wszystkie nieformalne posiedzenia Rady Unii Europejskiej oraz spotkania ministrów, były obsługiwane od strony logistycznej przez urząd obsługujący Pełnomocnika. Spotkania, na potrzeby których udostępniono obiekt konferencyjny, były co do zasady obsługiwane przez urząd zgłaszający, przy wsparciu zespołu Pełnomocnika. Spotkania eksperckie były, co do zasady, organizowane samodzielnie przez urzędy zgłaszające. Mogły one jednak skorzystać z zapewnionych przez urząd obsługujący Pełnomocnika systemów akredytacji uczestników i rezerwacji hotelowych. Na wybrane spotkania (głównie centralne) zapewnione zostały upominki i materiały informacyjno-promocyjne, natomiast na potrzeby wszystkich pozostałych spotkań materiały informacyjno-promocyjne oraz piśmiennicze z identyfikacją wizualną polskiej prezydencji. Informacja o planowanym wydarzeniu publikowana była na oficjalnym portalu internetowym www.pl2011.eu.

W ramach organizacji spotkań najwyższej rangi urząd obsługujący Pełnomocnika zapewniał:

- internetowy system akredytacji uczestników;
- system dostępu do obiektów konferencyjnych, w tym wydruk identyfikatorów;
- rezerwację pokoi hotelowych;
- opiekę ze strony Oficerów Łącznikowych;
- obsługę VIP na lotniskach;
- środki transportu i przewóz uczestników;
- aranżację obiektów konferencyjnych i ich wyposażenie w meble, sprzęt techniczny i IT;
- przygotowanie i bieżącą obsługę konferencyjną spotkań;
- stałą pomoc protokolarną ze strony Protokołu Dyplomatycznego;
- obsługę tłumaczeniową, w szczególności tłumaczenia symultaniczne wraz z niezbędnym wyposażeniem;
- organizację uroczystych kolacji oraz catering w obiekcie konferencyjnym;
- organizację programu kulturalno-artystycznego dla uczestników spotkań oraz ewentualnego programu dla osób towarzyszących;
- materiały konferencyjne, upominki, publikacje i elementy identyfikacji wizualnej.

2.4.2.1. Akredytacja uczestników i dostęp do obiektów konferencyjnych

System akredytacji uczestników i dostępu do obiektów konferencyjnych, poza spotkaniami centralnymi zapewniono również na większość pozostałych spotkań odbywających się w obiektach konferencyjnych prezydencji oraz 20 spotkań eksperckich. Na spotkania prezydencji odbywające się w jej głównych obiektach konferencyjnych akredytowało się 23 783 uczestników oraz 2 150 przedstawicieli mediów. Wytworzono łącznie ponad 17 tys.

identyfikatorów imiennych (w tym ok. 1 400 dla przedstawicieli mediów), a także kilkaset przepustek dla samochodów. Na potrzeby spotkań zabezpieczanych przez Biuro Ochrony Rządu wydruku identyfikatorów dokonywał BOR, na podstawie list dostarczonych przez urząd obsługujący Pełnomocnika.

2.4.2.2. Rezerwacja pokoi hotelowych⁴⁴

W okresie od lipca do grudnia 2011 r. z systemu rezerwacji polskiej prezydencji skorzystało łącznie niemal 5 000 uczestników spotkań. Systemem rezerwacji hotelowych objętych zostało 96 spośród 452 wydarzeń krajowych.

Co do zasady, polska prezydencja pokrywała koszt wynajmu pokoju dla przewodniczącego delegacji (ewentualnie wraz z osobą towarzyszącą) oraz dla jednego członka delegacji (tzw. format 1+1).

2.4.2.3. Oficerowie Łącznikowi

Przewodniczącemu każdej oficjalnej delegacji przybywającej na organizowane centralnie spotkanie najwyższego szczebla przydzielany był oficer łącznikowy, który witał szefa delegacji w saloniku VIP na lotnisku (oraz odprowadzał go tam podczas wyjazdu), zapewniał sprawną organizację transportu delegacji, towarzyszył szefowi delegacji podczas wszystkich punktów oficjalnego programu spotkania, pozostając jednocześnie w bezpośrednim kontakcie z osobami odpowiedzialnymi za poszczególne aspekty organizacyjne.

Na powyższe potrzeby przeprowadzona została rekrutacja 80 oficerów łącznikowych, biegle posługujących się językiem polskim i angielskim, a także językami oficjalnymi krajów reprezentowanych przez poszczególne delegacje uczestniczące w spotkaniach podczas polskiej prezydencji.

W maju i czerwcu 2011 r. odbyły się szkolenia dla koordynatorów operacyjnych oraz oficerów łącznikowych obsługujących delegacje zagraniczne podczas polskiej prezydencji. Udział w nich wzięło 80 oficerów łącznikowych oraz koordynatorzy organizacyjni.

Celem szkoleń było przedstawienie oficerom łącznikowym praktycznych wskazówek dotyczących ich zadań oraz roli w trakcie polskiej prezydencji z uwzględnieniem spraw związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa spotkań i delegatów, obsługą transportową delegacji, kwestiami protokolarnymi, obsługą medialną, promocją prezydencji, spotkań w zielonym standardzie (*greening*).

Prelegentami w trakcie spotkań byli przedstawiciele Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz służb mundurowych (BOR, KGP, KGSG, ABW), Ministerstwa Środowiska, a także były oficer łącznikowy obsługujący delegacje polskie w trakcie prezydencji hiszpańskiej i portugalskiej.

Oficerowie Łącznikowi byli zaangażowani w obsługę 31 spotkań.

⁴⁴ Rezerwacja oznacza dokonanie za pośrednictwem systemu rezerwacji eu.odkryjpolске.pl lub eu.discover-poland.pl zapewnionego przez Polish Travel Quo Vadis rezerwacji indywidualnej dokonanej przez gościa lub rezerwacji dokonanej przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych (dotyczy przypadku pokrywania kosztu noclegu gościa przez prezydencję) zrealizowanej tzn. nieanulowanej przez gościa lub MSZ przed rozpoczęciem się spotkania prezydencji.

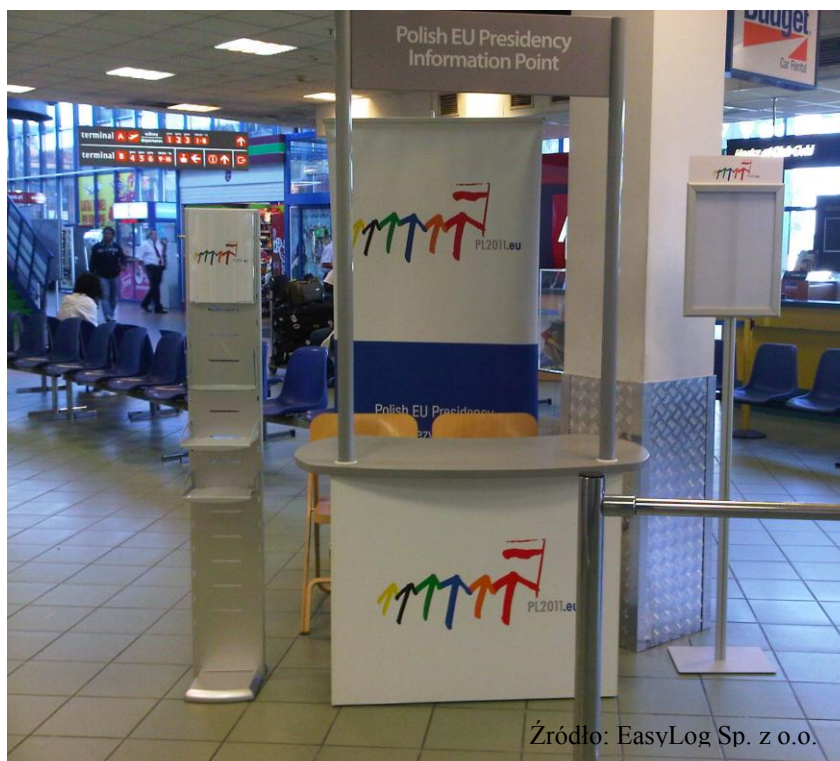
2.4.2.4. Lotniska i saloniki VIP

Oficjalnym delegacjom przybywającym na najważniejsze spotkania polskiego przewodnictwa w Radzie UE, przy przylocie i wylocie, oferowana była możliwość skorzystania na lotnisku z saloniku VIP. Polska prezydencja pokrywała koszt obsługi i skorzystania z saloniku przez przewodniczącego oraz członków towarzyszącej mu delegacji w formie właściwej dla danego spotkania.

Osoby, którym nie została zapewniona obsługa VIP, przechodziły zwykłą ścieżkę odprawy celnej i paszportowej. Do ich dyspozycji pozostawał punkt informacji polskiej prezydencji zlokalizowany w części ogólnodostępnej lotniska, gdzie pomocą i wsparciem organizacyjnym służyli wolontariusze.

Delegaci mieli również możliwość skorzystania z bezprzewodowego Internetu. Dostęp do hot-spotów na lotniskach w Gdańsku, Wrocławiu, Krakowie, Poznaniu i Warszawie umożliwiła należąca od Grupy TP firma Contact Center Sp. z o. o. – oficjalny partner polskiej prezydencji. Służące do tego celu tokeny były dostępne w punkcie informacji polskiej prezydencji.

Łącznie odnotowano 4 075 przejść przez salonik VIP, w tym około 2 100 w Gdańsku, około 1 100 we Wrocławiu, 314 w Krakowie, 387 w Poznaniu, oraz 174 w Warszawie. Najwięcej osób podczas jednego spotkania zostało obsłużonych w saloniku VIP podczas nieformalnej rady JHA w Sopocie (około 400).

Punkt informacji polskiej prezydencji na Lotnisku im. L. Wałęsy w Gdańsku

2.4.2.5. Transport

Transport był zapewniony członkom oficjalnych delegacji w przyjętym dla danego spotkania formacie (maksymalnie 1+5) na trasie lotnisko – hotel – obiekt konferencyjny – obiekt na kolację

– lotnisko. Co do zasady delegacja miała do dyspozycji 1 limuzynę (dla przewodniczącego delegacji) i 1 bus (dla pozostałych członków delegacji). W przypadku wspólnych przejazdów, na przykład na uroczystą kolację, uczestnicy przewożeni byli autokarami w podziale na poszczególne kategorie uczestników (przewodniczący delegacji, delegaci, oficerowie łącznikowi etc.). Podczas niektórych spotkań, w szczególności konferencji ministerialnych organizowany był również transport wahadłowy (typu *shuttle buses*). Przewodniczący delegacji objęci ochroną Biura Ochrony Rządu przemieszczali się pojazdami ochronnymi BOR.

Flota pojazdów, wykorzystywana na potrzeby obsługi spotkań organizowanych w Polsce w ramach sprawowania prezydencji w Radzie Unii Europejskiej, została użyczona MSZ nieodpłatnie przez firmy Peugeot Polska Sp. z o. o. i Scania Polska S.A. – oficjalnych partnerów polskiej prezydencji. W jej skład weszły: 52 samochody Peugeot 508 Limuzyna Active, 52 samochody Expert Tepee (8-osobowe), 5 samochodów Peugeot 4007 z napędem 4x4, 5 samochodów Peugeot Partner Tepee Trendy, 3 samochody Peugeot iOn wyposażone w silniki w 100% elektryczne oraz 6 autokarów turystycznych Scania Touring HD. Z kolei firma PKN Orlen S.A. przekazała nieodpłatnie 150 przedpłaconych kart paliwowych umożliwiających bezkosztowe tankowanie pojazdów wchodzących w skład floty pojazdów prezydencji, również uzyskując status oficjalnego partnera polskiej prezydencji. Na potrzeby floty pojazdów prezydencji Ministerstwo Obrony Narodowej bezkosztowo udostępniło miejsca parkingowe w niektórych miastach, w których zlokalizowane zostały obiekty konferencyjne prezydencji. Łącznie samochody floty prezydencji przejechały 798 985 km (w tym 754 707 km samochody osobowe i 44 278 km autokary) i zużyły 100 622,44 litrów paliwa.

2.4.2.6. Aranżacja i wyposażenie obiektów konferencyjnych

W każdym z pięciu centralnych obiektów konferencyjnych wykorzystywanych podczas polskiej prezydencji zapewniona została aranżacja i wyposażenie wnętrz, niezbędnych na potrzeby odbywających się w nich spotkań (z uwzględnieniem charakteru spotkania, liczby uczestników i funkcjonalności poszczególnych pomieszczeń). Uwzględniono w szczególności konieczność zapewnienia następujących funkcjonalności:

- punkt akredytacji;
- wejścia – w miarę istniejących możliwości osobne dla przewodniczących, delegatów, publiczności (w przypadku dużych konferencji z osobnym programem dla zwiedzających);
- strefa spotkań i odpoczynku;
- punkt informacyjny i *help desk*;
- sala plenarna;
- inne sale konferencyjne oraz sale na panele tematyczne (w zależności od potrzeb);
- sala konferencji prasowych i/lub specjalnie zaaranżowane miejsca do przeprowadzania wywiadów (*conference press corners*);
- pokoje do spotkań bilateralnych;
- pokój prezydencji (pokój dla polskiego ministra i jego obsługi);
- wydzielone i specjalnie dla tego celu zaaranżowane miejsce na zdjęcie (tzw. *family photo*);

- sale odsłuchu dla delegatów (opcjonalnie);
- biura dla delegacji narodowych;
- biura dla przedstawicieli instytucji UE (w zależności od potrzeb);
- biura dla tłumaczy;
- pomieszczenia dla oficerów łącznikowych;
- biuro Sekretariatu Prezydencji (pomieszczenie dla organizatorów - przedstawicieli DKP oraz resortu będącego gospodarzem spotkania);
- pomieszczenia dla pracowników obsługi, tj. dla kierowców, pracowników ochrony, pomieszczenia magazynowe, techniczne, itp.;
- miejsca na potrzeby przerw kawowych, lunchy oraz kolacji dla poszczególnych kategorii uczestników, w tym zaplecze dla wykonawców cateringowych;
- pomieszczenia dla prasy i dziennikarzy;
- pomieszczenia sanitarne;
- punkt medyczny;
- szatnie.

Wszystkie obiekty zostały wyposażone w sprzęt konferencyjny, zapewniający odpowiedni standard oświetlenia i nagłośnienia oraz możliwość odtwarzania prezentacji multimedialnych. Na salach obrad plenarnych ustawione były monitory, wyświetlające obraz osób zabierających głos. W każdym z obiektów na potrzeby organizatorów, delegatów oraz dziennikarzy zapewniona została infrastruktura informatyczno-telekomunikacyjna. Do ich dyspozycji oddane zostały stanowiska pracy wyposażone w laptopy z oprogramowaniem biurowym i dostępem do internetu oraz możliwością korzystania z urządzeń biurowych (telefon stacjonarny, drukarka, faks, kopiarka, niszczarka). Firma Microsoft Sp. z o. o. Poland nieodpłatnie dostarczyła 400 licencji na system operacyjny Windows 7 w wersji ULTIMATE oraz 400 licencji na pakiet biurowy MS Office Professional 2010, uzyskując tytuł partnera polskiej prezydencji. Firma Contact Center Sp. z o.o. – kolejny partner polskiej prezydencji – nieodpłatnie użyczyła ponad 100 telefonów komórkowych z aktywnymi kartami SIM w sieci Orange oraz 40 zestawów składających się z notebooka, modemu i aktywnej karty SIM pozwalających na korzystanie z mobilnego Internetu w sieci Orange.

Podczas przygotowań i w trakcie trwania spotkań zapewniona była odpowiednia aranżacja obiektu, stała obsługa konferencyjna, w tym techniczna, a także obecność hostess. Ponadto pracownicy Protokołu Dyplomatycznego Ministerstwa Spraw Zagranicznych czuwali nad oprawą protokolarną obrad oraz uroczystych kolacji.

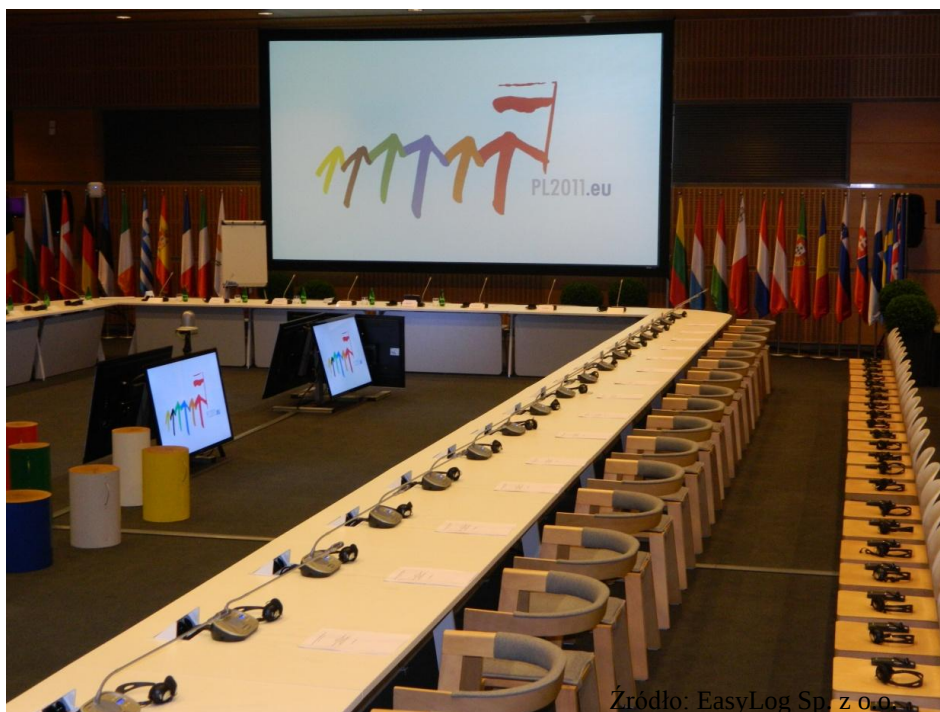
Obiekty wyposażone zostały w sprzęt do tłumaczeń symultanicznych wraz z odbiornikami dźwięku, mikrofonami i kabinami tłumaczy z wyposażeniem zgodnym z międzynarodowymi normami dla urządzeń do tłumaczenia i normami wymaganymi przez Dyрекcję Generalną ds. Tłumaczeń Ustnych w Komisji Europejskiej.

- rozlokowanie materiałów promocyjnych w pomieszczeniach obiektów, jak również oznakowanie pomieszczeń oraz dróg dojścia do oznakowanych pomieszczeń;
- tymczasowa zabudowa pomieszczeń, w szczególności zapewnienie i montaż ścianek działowych, zapewnienie boksów na potrzeby transmisji radiowych i telewizyjnych, ekspozycji i wystaw, dostarczenie i instalacja namiotów w celu zapewnienia dodatkowej powierzchni przy niektórych obiektach konferencyjnych;
- montaż, demontaż, serwis techniczny, magazynowanie, transport do i pomiędzy obiektami konferencyjnymi;
- przygotowanie punktów informacyjnych na lotniskach w Warszawie i Poznaniu;
- obsługa, tj.: praca hostess oraz personelu pomocniczego i technicznego.

Wykonawca usług konferencyjnych został zobowiązany w umowie do współpracy z wykonawcami innych zadań oraz partnerami prezydencji w zakresie realizacji zadań podczas przygotowań do spotkań w danym obiekcie oraz w czasie ich trwania. Wszystkie działania wykonawcy były na bieżąco koordynowane przez DKP MSZ.

W zakresie multimediiów wykonywano następujące prace:

- Montaż i demontaż okablowania oraz wszystkich urządzeń;
- Obsługa techniczna w trakcie spotkań;
- Sprawdzenie otrzymanych od resortów prezentacji multimedialnych;
- Udostępnienie sygnałów audio i wideo innym podmiotom (HB, dziennikarze, streaming);
- Dystrybucję materiałów wewnętrznym systemem telewizji wysokiej rozdzielczości.

Wygląd sali konferencyjnej na potrzeby spotkań polskiej prezydencji

2.4.2.8. Obsługa tłumaczeniowa spotkań

Obsługa tłumaczeniowa obejmowała: tłumaczenia symultaniczne posiedzenia plenarnego w ustalonym dla danego spotkania reżimie językowym, tłumaczenie podczas ewentualnego lunchu roboczego, tłumaczenie konferencji prasowej, a także możliwość skorzystania przez polskich ministrów z tłumaczeń konsekutywnych podczas spotkań bilateralnych i uroczystych kolacji. W przypadku niektórych rad nieformalnych programy towarzyszące również wymagały zapewnienia tłumaczenia konsekutywnego.

Łącznie zapewniono obsługę tłumaczeniową 32 najważniejszych odbywających się w Polsce spotkań. Większość z nich odbywała się z tłumaczeniem symultanicznym z 6 na 6 języków UE (polski, angielski, francuski, niemiecki, hiszpański, włoski). Dwie nieformalne Rady (JHA i AGRIFISH) przeprowadzono w reżimie 22 na 6 języków. Podczas szczytu Partnerstwa Wschodniego w Warszawie sesje plenarne tłumaczone były z 28 na 13 języków. Zestawienie reżimów językowych stosowanych na poszczególnych spotkaniach przedstawia załącznik nr 2 do niniejszego raportu.

W ramach tłumaczeń pisemnych, przełożono na języki francuski, angielski i niemiecki ok. 10 000 stron tekstu. Okolicznościowo, kilka artykułów ukazało się także w języku esperanto. Wszystkie tłumaczenia zostały zweryfikowane przez rodzimych użytkowników tych języków. Większość tłumaczeń to przekłady opracowań, kalendarzy, artykułów oraz bieżących komunikatów przeznaczonych na stronę serwisu informacyjnego prezydencji www.pl2011.eu. Ministerstwo Spraw Zagranicznych przygotowało pomoce językowe takie jak czterojęzyczny glosariusz terminów związanych ze sprawowaniem prezydencji oraz komplet kilkudziesięciu szablonów komunikatów prasowych w czterech językach. Materiały te służyły zachowaniu poprawności i spójności terminologicznej przekładanych tekstów.

Najważniejsze spotkania organizowane w ramach przewodnictwa Polski w Radzie UE, tj. nieformalne rady ministrów, a także Szczyt Partnerstwa Wschodniego oraz Szczyt Równości, tłumaczone były przez tłumaczy z Komisji Europejskiej. Wykonawca zewnętrzny był odpowiedzialny za tłumaczenia symultaniczne podczas konferencji ministerialnych oraz zapewniał tłumaczy konsekutywnych na potrzeby kolacji uroczystych, spotkań bilateralnych oraz programów towarzyszących w ramach wszystkich spotkań prezydencji, dla których zgłoszone było zapotrzebowanie na tego typu tłumaczenia. Spotkanie wysokiego szczebla dla krajów południowego sąsiedztwa oraz Europejskie Dni Rozwoju tłumaczone były wspólnie przez tłumaczy z SCIC oraz zewnętrzną firmę tłumaczeniową.

Źródło: EasyLog Sp. z o.o.

Infrastruktura do tłumaczeń symultanicznych podczas spotkań polskiej prezydencji

2.4.2.9. Uroczyste kolacje i catering w obiektach konferencyjnych

Dla uczestników spotkań centralnych organizowano oficjalne kolacje, które, co do zasady, odbywały się poza obiektami konferencyjnymi i catering na terenie obiektów w postaci przerw kawowych oraz lunchy. W ramach uroczystych kolacji zapewniano również oprawę muzyczną.

Oficjalne kolacje organizowane były na potrzeby każdego ze spotkań centralnych. 4 z nich miały charakter roboczy, a 27 uroczyste. W większości uroczyste kolacje odbywały się poza obiektem konferencyjnym, a ich uczestnikami byli przewodniczący delegacji narodowych wraz z osobami towarzyszącymi oraz członkowie oficjalnych delegacji. Odbywając się po obradach merytorycznych stanowiły możliwość przedstawienia unijnym delegatom polskiej gościnności, kultury i tradycji kulinarnych w miejscach historycznie ważnych i ciekawych architektonicznie. W trosce o właściwą promocję Polski podczas prezydencji, oferta menu podczas uroczystych kolacji, ale także lunchy i przerw kawowych, skupiała się niemal wyłącznie wokół tradycyjnej kuchni polskiej, podkreślając dania regionalne w każdym z miast prezydencji.

Obiekty zewnętrzne prezydencji, w których odbywały się oficjalne kolacje to: Centrum Stocznia Gdańska, Centralne Muzeum Morskie, Filharmonia Bałtycka, Dwór Artusa w Gdańsku, Ratusz Miejski we Wrocławiu, Opera Narodowa we Wrocławiu, Kopalnia Soli w Wieliczce, Muzeum Narodowe w Krakowie (Sukiennice), Restauracja Wierzynek w Krakowie, Muzeum Narodowe w Poznaniu, Iglica (Pawilon 11) w Międzynarodowych Targach Poznańskich oraz Centrum Nauki Kopernik.

Podczas uroczystych kolacji zapewniano program artystyczny, głównie w postaci występów pianistów, zespołów smyczkowych, zespołów regionalnych, skupiających młodych i zdolnych artystów, reprezentujących dany region prezydencji (np. Chopin na Jazzowo na 3 fortepiany

w Sopocie, Występ Lajkonika w Krakowie, grupy kabaretowe). Poza wrażeniami artystycznymi uroczystym kolacjom towarzyszyły np. podróż katamaranem po Bałtyku, zwiedzanie Kopalni Soli w Wieliczce, prezentacja filmu o Solidarności.

Podczas spotkań organizowanych w systemie centralnym, w ramach cateringu w obiektach konferencyjnych, wydanych zostało 57 135 posiłków, w tym 24 950 przerw kawowych, 23 462 lunche, 10 723 kolacje w obiektach konferencyjnych.

Partner polskiej prezydencji, Coca-Cola Poland Services Sp. z o.o. właściciel marki „Kropla Beskidu”, przekazał około 105 000 litrów napojów na najważniejsze spotkania prezydencji.

Catering podczas spotkań polskiej prezydencji

2.4.2.10. Upominki dla uczestników spotkań

Uczestnikom odbywających się w Polsce wydarzeń wręczono szereg upominków, publikacji oraz materiałów informacyjno-promocyjnych, w tym:

- 9 555 tzw. zestawów Basic;
- 1 432 zestawów dla uczestników VIP;
- 4 941 zestawów dla delegatów;
- 977 zestawów dla osób towarzyszących;
- 1 281 zestawów dla przedstawicieli mediów.

Więcej informacji o upominkach i materiałach promocyjnych polskiej prezydencji, znajduje się w punkcie 2.5.2.

2.4.3. Klub Przyjaciół Prezydencji

Zaangażowanie sektora prywatnego w działania wspierające polskie przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej nie ograniczyło się do oficjalnych partnerów biznesowych polskiej prezydencji. Nieodpłatne wsparcie w ramach „Klubu Przyjaciół Prezydencji” zadeklarowały również: Bank Gospodarstwa Krajowego, DHL Express, EurActive, Klub Polskiej Rady Biznesu, Lotnisko Chopina, Polskie Linie Lotnicze LOT, nk.pl, Onet.pl, Polskie Radio dla Zagranicy, ProxyAd, Zarząd Transportu Miejskiego w Warszawie, City Channel, Multikino, Pekaes oraz Fundacja Aeris Futuro. Każdy z członków Klubu, z którymi Pełnomocnik w imieniu MSZ podpisał porozumienia o nieodpłatnej współpracy, wspierał prezydencję w ramach swoich statutowych działań, np. emitując informacje o działaniach prezydencji (Polskie Radio dla Zagranicy, magazyn pokładowy „Kaleidoscope” LOT, EurActive, Onet.pl, nk.pl), wzmacniając

widoczność prezydencji w miejscach publicznych (Lotnisko Chopina, ZTM, BGK), realizując transport materiałów promocyjnych i elementów wyposażenia obiektów (DHL, Pekaes), czy koordynując recykling materiałów pozostałych po spotkaniach prezydencji (Fundacja Aeris Futuro).

Informacja o partnerach biznesowych i członkach Klubu Przyjaciół Prezydencji wyeksponowana była w specjalnej zakładce na portalu www.pl2011.eu. Jednocześnie podmioty współpracujące informowały o swoim wsparciu dla prezydencji we własnej komunikacji korporacyjnej.

2.4.4. Zielona prezydencja

Polska prezydencja w Radzie UE starała się ograniczać negatywny wpływ na środowisko poprzez efektywne wykorzystywanie zasobów takich jak energia, woda i papier w ramach działań logistycznych, produkcji upominków i gadżetów, doboru partnerów biznesowych oraz podwykonawców, edukacji, a także uwzględniając prośrodowiskowe kryteria w procesie zamówień publicznych. Dołożono starań, aby wydarzenia prezydencji organizowane w tzw. Zielonym Standardzie korzystały z potencjału lokalnych społeczności i były efektywne ekonomicznie. Wśród działań, jakie zostały podjęte w celu „zazielenienia” prezydencji, znalazły się:

- **zarządzanie i zielone zamówienia**

Koordinacja „zielonych” aspektów prezydencji leżała w gestii Ministerstwa Środowiska, które poza prowadzeniem grup roboczych związanych z aspektami środowiskowymi prac Unii Europejskiej przygotowało specjalne działania skierowane do polskiej administracji. Ich celem było zachęcanie osób odpowiedzialnych za prezydencję do organizowania wydarzeń i prowadzenia przetargów zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju. W ten sposób prace nad przygotowaniem prezydencji stały się okazją do wprowadzenia w ramach szkoleń Korpusu Prezydencji tematyki zielonych zamówień publicznych.

Ministerstwo Środowiska przygotowało elektroniczny poradnik dot. „zielonych” spotkań, a w czasie szkoleń członków Korpusu Prezydencji dystrybuowano poradnik *Organizacja wydarzeń w zielonym standardzie* autorstwa Fundacji Aeris Futuro⁴⁵.

- **partnerstwa**

Prezydencja współpracowała z organizacjami pozarządowymi, które specjalizują się w budowie proekologicznych postaw obywatelskich. Wsparcia udzielano w ramach konkursów dotacyjnych organizowanych przez MSZ i MŚ w 2010 i 2011 roku, wśród których kilka dotyczyło kwestii ekologicznych. Dodatkowo, prezydencja świadomie realizowała projekt „Zielonej Prezydencji” w symbiozie z organizacjami pozarządowymi, m.in. z Fundacją Aeris Futuro, powiększając w ten sposób grono odbiorców przekazu o akcjach wspierających ochronę środowiska i edukację w tym zakresie⁴⁶.

- **podróże i transport**

Prezydencja promowała transport zbiorowy (busy, autokary) oraz miejski, o ile nie kolidowało to z zasadami bezpieczeństwa. Korzystano także z jednego autokaru z napędem na baterie słoneczne oraz 3 elektrycznych samochodów osobowych. Dzięki rozsądnemu zarządzaniu flotą

⁴⁵ http://zielonewydarzenia.pl/sites/default/files/imagecache/Organizacja_wydarzen_w_zielonym_standardzie.pdf

⁴⁶ <http://pl2011.eu/content/zielona-prezydencja-0>

samochodową prezydencji udało się zaoszczędzić 481 838,44 PLN z przekazanych przez partnera prezydencji PKN Orlen kart paliwowych o łącznej wartości 1 mln PLN. Dzięki temu zaoszczędzono 90 500 kg CO₂ – tyle, ile 12 000 drzew pochłania w ciągu roku. Wszystkie pojazdy floty prezydencji były nieodpłatnie użyczone przez partnerów.

- **obiekty konferencyjne i hotelowe**

Wykorzystywane obiekty były zlokalizowane w większości w centrach miast, nowo wybudowane lub modernizowane, przystosowane dla niepełnosprawnych.

W ramach dekoracji obiektów – zakupiono wykładzinę oraz jednolite meble z włókien naturalnych, nie łatwopalnych, które przewożono do kolejnych obiektów. Sale dekorowano roślinami doniczkowymi (bukszpany i sadzonki drzew iglastych), które również były przewożone po Polsce, a po zakończeniu prezydencji wróciły do szkółki ogrodniczej. Prowadzono recykling poprzez ustawianie w obiektach pojemników na papier, szkło i plastik oraz aluminium.

- **catering**

W przetargach dla firm cateringowych prezydencja wskazywała preferencję dla kuchni polskiej i regionalnej oraz dla lokalnych dostawców. Stosowano opakowania zbiorcze dla artykułów spożywczych i wyposażenia, do każdego posiłku i przerw podawano świeże owoce i warzywa, starano się planować zakupy i porcje na podstawie danych z systemu akredytacji, by uniknąć marnotrawienia pożywienia. Serwowanie potraw z lokalnych plonów, poza aspektem proekologicznym, pozwoliło również na promocję zdrowej żywności, pochodzącej z gospodarstw ekologicznych. Prezydencja promowała również polską kuchnię na bazie tradycyjnych polskich produktów w specjalnej publikacji *Cuisine PL* wydanej w językach angielskim, francuskim, rosyjskim i polskim.

- **komunikacja, promocja i edukacja**

W komunikacji wewnętrznej Korpusu Prezydencji stworzono specjalny system wymiany dokumentów i aktualności (Extranet). W komunikacji zewnętrznej – korzystano głównie ze strony internetowej oraz elektronicznego systemu akredytacji. Korespondencja mailowa i rozmowy telefoniczne stanowiły podstawowe kanały porozumiewania się. Organizowano również regularne telekonferencje, szczególnie w kontaktach ze Stałym Przedstawicielstwem RP przy UE w Brukseli.

W miarę możliwości wykorzystywano sprzęt i materiały wystawiennicze wielokrotnego użytku (np. standy, roll-upy) i łatwe w transporcie. W zakresie materiałów piśmienniczych MSZ wyprodukował tylko ołówki nadające się do recyklingu. Gadżety i prezenty wytworzone zostały przez polskich artystów i rzemieślników. Pod koniec prezydencji publikacje promocyjne *About Polsk* i *Cuisine PL* zostały wydane w formie aplikacji na tablety, dzięki czemu zwiększono zasięg dotarcia bez konieczności zlecenia druku.

Ważnym elementem standardu Zielone Wydarzenia jest zrozumienie idei Zielonych Wydarzeń oraz celów zastosowania proekologicznych rozwiązań na etapie organizacji spotkań. W związku z tym MŚ przeszkoliło około 120 urzędników odpowiedzialnych za przygotowanie polskiej prezydencji z tematyki zielonych zamówień publicznych.

Odbyły się dwie konferencje zgodne z Zielonym Standardem – w Gdańsku realizowana przez Forum Odpowiedzialnego Biznesu i Ministerstwo Gospodarki we współpracy z Fundacją Aeris Futuro oraz Konferencja w Ojcowie, która poza tematyką dotyczącą środowiskowych aspektów

prezydencji wdrażała zrównoważone rozwiązania.

- **odpady**

Materiały informacyjno-promocyjne, które nie nadawały się po prezydencji do dalszego użytku zostały przekazane do ekologicznej utylizacji. W tym celu MSZ podpisał porozumienie z krakowską Fundacją AERIS FUTURO, która dołączyła do grona członków Klubu Przyjaciół Prezydencji. Fundacja zajęła się koordynacją zbiórki odpadów pozostałych po spotkaniach prezydencji oraz ich recyklingiem. Zbiórkę odpadów przeprowadziło, wskazane przez Fundację, warszawskie stowarzyszenie "Niepełnosprawni dla Środowiska EKON". Poza MSZ do projektu przyłączyły się Ministerstwa Zdrowia, Środowiska i Edukacji Narodowej. Na wiosnę 2012 r. zaplanowano symboliczne posadzenie drzew w ilości odpowiadającej wartości poddanych recyklingowi odpadów.

W ramach zbiórki uzyskano 3 800 kilogramów materiałów, z czego 3 330 kg zostanie ponownie wykorzystane i nie trafi na składowisko odpadów. Wśród nich znalazły się:

- 2 310 kg makulatury - papiery i kartony trafiły do papierni;
- 300 kg złomu (metale i aluminium) - trafiły do hut;
- 140 kg banerów – po pocięciu na wąskie paski zostały zbelowane z przeznaczeniem na paliwo alternatywne.

Wg opracowania amerykańskiej Agencji Środowiska⁴⁷, dzięki ponownemu wykorzystaniu zasobów naturalnych w procesie recyklingu, tj. na wykonanie innych materiałów nie będzie konieczności wydobywania i przetworzenia kolejnych surowców, co pozwala na znaczne oszczędności energetyczne, nie zostanie wyemitowane do powietrza 8 400 kg gazów cieplarnianych – tyle, ile 1 120 drzew pochłania średnio w ciągu roku.

- **inne**

Prezydencja zwracała uwagę na estetykę krajobrazu miejskiego. Przykładem jest zorganizowany przez MSZ konkurs „Warszawa w kwiatach i zieleni 2011” pod hasłem „Prezydencja w kwiatach”⁴⁸ oraz wsparcie festynu „Dzień Zielonej Prezydencji” przez MŚ, gdzie upominkami było 300 bratków w kolorach UE i Polski. Dbając o ochronę przyrody po zakończeniu spotkań prezydencji w Sopocie, przywrócono stan pierwotny plaży w Sopocie, w części, na której funkcjonował namiot z umieszczonym w nim Centrum Prasowym.

Podsumowanie

Okres prezydencji wykorzystany został do promocji idei zazieleniania polskiej administracji. Spotkania o charakterze międzynarodowym, przygotowane zgodnie z zasadami organizacji zielonych wydarzeń stanowiły pozytywną wizytówkę Polski jako kraju dbającego o stan środowiska. Prezydencji udało się wdrożyć wiele nowych „zielonych” standardów oraz promować kompleksowe spojrzenie na organizację spotkań, także w zakresie poszanowania zasad ochrony środowiska. Zdobyte doświadczenia będą przekazywane dalej w ramach szkoleń dla pracowników administracji centralnej i samorządowej (m.in. projekt „Zielone Wydarzenia – kampania informacyjno-promocyjna” Fundacji AERIS FUTURO w latach 2012-2013), a także

⁴⁷ Reducing Greenhouse Gas Emissions through Recycling and Composting, US Environmental Agency, maj 2011.

⁴⁸ www.tpww.org.pl/?Warszawa_w_kwiatach_i_zieleni:XXVIII_Konkurs_Warszawa_w_kwiatach_i_zieleni_2011_%26%238211%3B_%22Prezydencja_w_kwiatach%22:Regulamin_i_karty_zg%B3osze%F1

w ramach dzielenia się wiedzą z państwami członkowskimi UE przygotowującymi się do objęcia prezydencji w przyszłości.

2.4.5. Spotkania w Brukseli

W związku z polską prezydencją w Brukseli odbywały się zarówno regularne posiedzenia Rady UE i jej organów przygotowawczych, jak i szereg spotkań, mających na celu promowanie Polski, a także konferencji i seminariów dotyczących priorytetowych obszarów tematycznych polskiego przewodnictwa.

W ciągu 99 dni roboczych w Brukseli i Luksemburgu odbyło się 1 439 posiedzeń grup i 53 posiedzeń rad sektorowych. Na ich potrzeby zrealizowano 1 156 zleceń dotyczących tłumaczeń aktywnych oraz 390 pasywnych.

O oprawę wizualną spotkań oraz o dekorację i catering w SG RUE i siedzibie SP RP przy UE dbał zespół MPC (szerzej w rozdziale 1.3.4.1). Łącznie zostało wydanych ponad 410 roboczych lunchy (w siedzibie SP RP przy UE, SG RUE oraz innych instytucjach i restauracjach). Elementy dekoracji polskiej prezydencji w postaci mebli artystycznych, banerów i roll - upów prezentowane były w części głównej SG RUE – Atrium, przy wejściu głównym VIP, w pokojach polskiej prezydencji na 50 piętrze, w pokojach delegacji, biurze prasowym oraz w budynku Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE. Dzięki współpracy z ośrodkiem Polskiego Ośrodka Informacji Turystycznej (POIT) w Brukseli, Domem Polski Wschodniej oraz Przedstawicielstwem Województwa Małopolskiego w Brukseli, w korytarzach budynku SG RUE w Brukseli i Luksemburgu prezentowane były wystawy plakatów i zdjęć poszczególnych regionów Polski.

W czasie przewodnictwa w RUE, rozdystrybuowano ponad 9 tys. oficjalnych upominków polskiej prezydencji dla ponad 240 formacji grup roboczych, rad sektorowych oraz urzędników wysokiego szczebla SG RUE, KE, PE i innych instytucji.

Zespół MPC planował i realizował we współpracy z administracją rządową i samorządową, projekty promocyjne w SG RUE i w innych instytucjach unijnych. Jednym z istotnych elementów był cykl wydarzeń poświęconych Marii Skłodowskiej-Curie. Obok oficjalnego bogatego programu kulturalnego polskiej prezydencji zrealizowano szereg dodatkowych przedsięwzięć promocyjnych w instytucjach UE. Jednym z nich był promocja polskiej kuchni oraz polskich produktów - pod hasłem „Polska smakuje” - prezentująca żywność wysokiej jakości. W 14 restauracjach SG RUE i KE serwowane było polskie menu, przygotowane przez polskich szefów kuchni – Adama Chrzastowskiego (doświadczonego szefa reprezentującego sektor gastronomii) i Tomasza Dudę (kucharza SP RP przy UE). Wybrane elementy polskiego menu serwowane były na oficjalnych lunchach w trakcie rad sektorowych w Brukseli i Luksemburgu. We współpracy z Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi zaplanowano i zrealizowano w PE oraz SG RUE 3 akcje mające na celu prezentację produktów regionalnych, które otrzymały europejski certyfikat chronionych oznaczeń geograficznych, w tym truskawek kaszubskich/ kaszëbskô malëna, jabłek łąckich oraz rogali świętomarcińskich.

Po raz pierwszy w historii przewodnictwa państw członkowskich w Radzie UE, polska prezydencja zainicjowała aktywny udział w święcie personelu Rady UE (wzięło w nim udział ponad 2 000 urzędników), a polskie choinki z Lasów Państwowych zdobiły budynki SG RUE i PE przed i w okresie świąt Bożego Narodzenia.

W 2011 roku działania SP RP przy UE w zakresie dyplomacji publicznej były budowane wokół centralnego wydarzenia roku, tj. polskiego przewodnictwa Polski w Radzie UE i jego priorytetów. Podejmowane działania miały na celu wzmocnienie wizerunku Polski jako aktywnego, konstruktywnego, oddanego integracji europejskiej kraju członkowskiego oraz uzyskanie zrozumienia i poparcia dla polskiego punktu widzenia i zjednanie sobie przychylności kręgów decyzyjnych UE oraz środowisk opiniotwórczych i eksperckich w Brukseli. Zorganizowano szereg wydarzeń, których opis został ujęty w poniższej tabeli.

Tabela nr 11. Wydarzenia zorganizowane przez SP RP przy UE w ramach dyplomacji publicznej

Nazwa wydarzenia	Opis wydarzenia
Konferencja z cyklu <i>'Brussels Forum'</i>	Konferencja jest okrętem flagowym brukselskiego German Marshall Fund, w którym uczestniczą prezydenci i szefowie rządów, ministrowie i wysocy rangą urzędnicy centralni, szefowie think tanków i inni uznani intelektualiści oraz analitycy. Gościem głównym był Minister R. Sikorski
Seminarium eksperckie <i>'The EU & the East: migration and how to go forward'</i>	Seminarium poświęcone migracji mobilności krajów Partnerstwa Wschodniego w UE, które odbyło się w siedzibie European Policy Centre
Seminarium eksperckie <i>'EU Democracy Support: Instruments and Effectiveness'</i>	Seminarium na temat efektywności pomocy rozwojowej i demokratyzacji w UE z udziałem Ministra K. Stanowskiego, współorganizowane z European Partnership for Democracy (EPD)
Seminarium eksperckie <i>'Europe and its Neighbourhood: Towards a Renewed Partnership for Democracy'</i>	Seminarium o roli UE i Wspólnoty Demokracji w polityce demokratyzacyjnej wobec Południowego i Wschodniego Sąsiedztwa Europy w kontekście wydarzeń arabskiej wiosny. Wydarzenie zostało zrealizowane przy współpracy z European Partnership for Democracy (EPD) i Komitetu Strategicznego Wspólnoty Demokracji
Konferencja <i>'Think Global Act European'</i>	Konferencja z okazji prezentacji raportu <i>'Think Global Act European'</i> , który stanowi trzecią z kolei edycję kolaboracji europejskich think tanków (tym razem w przedsięwzięciu udział wzięła najliczniejsza jak dotąd grupa 16 think tanków), które w oparciu o własną analizę polityk unijnych formułują rekomendacje dla każdego kolejnego trio prezydenckiego, tym razem PL-DK-CY, i przedstawiają je w postaci wspólnego raportu. Ze strony polskich środowisk eksperckich w pisaniu raportu uczestniczył demosEUROPA
Konferencja European Policy Centre (EPC) <i>'The State of the Union'</i>	Doroczna konferencja, w której udział wziął Minister A. Jasser (KPRM)
Konferencja <i>'Eastern Partnership on the eve of the Warsaw summit – time to deliver'</i>	Konferencja z udziałem Ministra R. Sikorskiego poświęcona Partnerstwu Wschodniemu, zrealizowana przez European Policy Centre (EPC)
Seminarium eksperckie <i>'Shale Gas: Environmental Perspective'</i>	Seminarium o wpływie gazu łupkowego na środowisko, w szczególności emisji GHG związanych z produkcją gazu ziemnego ze złóż łupkowych na przykładzie Marcellus Shale w USA

Seminarium 'The Future of Europe – the Polish perspective'	Seminarium z udziałem Minister B. Stelmach, firmowane przez thin-tank Magazine, poświęcone promocji nowej polskiej przedsiębiorczości, prezentujące spojrzenie polskich przedsiębiorców na wyzwania europejskiej konkurencyjności oraz doświadczenia z polskiej transformacji i zarządzania zmianą wobec wyzwań rozwojowych Europy
Konferencja Friends of Europe 'State of Europe: Re-thinking the European project'	Doroczna konferencja poświęcona aktualnej problematyce i stanowi Europy, szansom i wyzwaniom stojącym przed UE oraz pomysłom na przyszłość Europy. Pod nieobecność Premiera RP, Pana D. Tuska w wydarzeniu uczestniczył Minister J. Rostowski
Konferencja Security and Defence Agenda 'Security and Defence Day: Re-thinking Europe's security priorities'	Doroczna konferencja poświęcona Europejskiej Polityce Bezpieczeństwa i Obrony. Pod nieobecność Ministra R. Sikorskiego w debacie uczestniczył Minister J. Borkowski
Seminarium eksperckie 'The New European Neighbourhood Policy: In Search of a Successful Transition Model'	Seminarium na temat szans i wyzwań stojących przed reprezentującą nowe podejście Europejską Polityką Sąsiedztwa w kontekście wypadków w Afryce Północnej oraz rozwoju Partnerstwa Wschodniego, zrealizowane przy współpracy z PISM
Seminarium 'Democracy promotion East and South after the Arab Spring: Re-evaluating the EU's Engagement with Authoritarian Regimes'	Seminarium poświęcone unijnej polityce demokratyzacyjnej wobec reżimów autorytarnych Wschodniego i Południowego Sąsiedztwa. SP RP przy UE wsparło panel poświęcony relacjom UE ze Wschodem i Rosją 'EU relations with Eastern Europe and the Russian Federation', w którym brał udział przedstawiciel Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia (CPRDiP)
Konferencja 'Towards an optimal cohesion policy for Europe'	Konferencja z udziałem Minister E. Bieńkowskiej i Komisarza ds. Polityki Regionalnej, J. Hahna, poświęcona reformowanej polityce spójności w nowej wieloletniej perspektywie finansowej oraz w kontekście kryzysu strefy euro i konieczności zapewnienia wzrostu gospodarczego UE; zorganizowana przez demosEUROPA
Konferencja 'The Rise of Asia: Perspectives from Eastern Europe'	Konferencja o polskim spojrzeniu na Azję, wykorzystujące fakt polskiego przewodnictwa w Radzie UE do zaprezentowania na forum w Brukseli polskiego - także jako reprezentanta Europy Środkowo-Wschodniej - punktu widzenia i podzielenia się naszymi doświadczeniami w relacjach z krajami Azji i identyfikacji potencjalnych obszarów współpracy. Konferencja została zorganizowana przez polskie Centrum Studiów Polska-Azja i brukselski European Institute for Asian Studies
Seminarium 'European Union and Russia – How to Deal with Strategic Conundrum'	Seminarium zorganizowane przez Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia (CPRDiP) przy współpracy z SP. Przyczynkiem do seminarium była prezentacja raportu CPRDiP 'Rethinking EU-Russia Relationship', który powstał pod kierunkiem Polsko-Rosyjskiej Grupy ds. Trudnych, który

	prezentował polsko-rosyjskie rekomendacje dla wzajemnych stosunków i relacji UE-Rosja
--	---

Wśród najlepiej ocenianych przedsięwzięć zorganizowanych przez SP RP przy UE należy wymienić liczne działania w obszarach o strategicznym znaczeniu dla Polski, jak te z zakresu Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa; Europejskiej Polityki Sąsiedztwa, w tym zwłaszcza Partnerstwa Wschodniego; unijnej polityki wspierania demokratyzacji i praw człowieka, w szczególności te poświęcone Funduszowi na rzecz Demokracji; polityki energetycznej, zwłaszcza gazu łupkowego; polityki gospodarczej i działaniom antykryzysowym, polityce spójności, czy też w tych mniej oczywistych dla zaangażowania Polski dziedzinach, jak relacje Polski i Europy z Azją.

Zrealizowane przez SP lub z jego udziałem inicjatywy i przedsięwzięcia pomogły umocnić wśród uczestników unijnego procesu decyzyjnego oraz w kręgach eksperckich, zwłaszcza wśród brukselskich kręgów eksperckich, obraz Polski jako proaktywnego i konstruktywnego – wychodzącego z inicjatywą i propozycjami – członka UE, który w duchu zaangażowania, dialogu i otwartości pragnie w pełni uczestniczyć w kształtowaniu europejskiego projektu i jego agendy oraz w procesie decyzyjnym UE.

Zadania realizowane przez Placówkę w ramach dyplomacji kulturalnej dotyczyły ogólnej promocji Polski w czasie przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej oraz obchodów rocznicowych Marii Skłodowskiej-Curie i Czesława Miłosa. Zrealizowanych zostało 17 przedsięwzięć promocyjnych:

- 1) Koncert w wykonaniu pianisty Marka Tomaszewskiego i Trio jazzowego „Trio Siergieja Wowkotruba” z towarzyszącą wystawą zorganizowaną przez Fundację im. Mariusza Kazany z okazji otwarcia nowej siedziby Stałego Przedstawicielstwa RP przy Unii Europejskiej przy rue Stevin 139;
- 2) Koncert z okazji beatyfikacji Jana Pawła II organizowany we współpracy z Nuncjaturą Apostolską w Brukseli;
- 3) Prezentacja wystawy pt: „Rysunki satyryczne” autorstwa Pawła Kuczyńskiego z kolekcji Muzeum Karykatury w Warszawie (nowa siedziba Stałego Przedstawicielstwa RP przy Unii Europejskiej, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, Komisja Europejska);
- 4) Prezentacja wystawy biograficznej przedstawiającej życie i dokonania Marii Skłodowskiej-Curie przygotowanej przez Muzeum im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie (Rada Unii Europejskiej, Europejski Trybunał Obrachunkowy w Luksemburgu, Biuro Promocji Nauki PAN (PolSCA), Uniwersytet Hasselt w Belgii, Ambasada RP w Brukseli, Kolegium Europejskie w Brugii, Gmina Saint-Gilles w Brukseli, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, Miasto Silly w Belgii, Hotel Metropole (miejsce XXV konferencji Solvay) w Brukseli, Ambasada RP w Luksemburgu, European Gender Summit w Brukseli, Uniwersytet Katolicki w Leuven (KUL) w Belgii, Międzynarodowy Rok Chemii w Brukseli, Dni Polskie w Breydel w Belgii, Uniwersytet Katolicki w Louvain-la-Neuve (UCL) w Belgii, Universite libre w Brukseli, Stałe Przedstawicielstwo RP przy UE w Brukseli);
- 5) Wieczór Polski w Europejskim Komitecie Ekonomiczno-Społecznym;
- 6) Inauguracja prezydencji polskiej z operą Karola Szymanowskiego „Król Roger” w Teatrze La Monnaie;

- 7) Przegląd Filmu Polskiego w Parlamencie Europejskim, współorganizowany z Biurem Poselskim Posła do PE Bogusława Sonika;
- 8) Wystawa poświęcona Marii Skłodowskiej-Curie, wystawa Polskiego Ośrodka Informacji Turystycznej, wystawa Narodowej Agencji Programu „Młodzież w działaniu” pod patronatem Ministra Edukacji Narodowej zatytułowana „Wolontariat zmienia świat” (budynek Rady Unii Europejskiej w Luksemburgu);
- 9) Kolacja „Jeudi Veggie” promująca polską kuchnię jarską we współpracy ze Stowarzyszeniem Planete Vie;
- 10) Wydanie publikacji pt: *Od horyzontu do przewodnictwa* autorstwa Dominiki Cosić, przybliżającej historię najnowszych dziejów Polski w Unii Europejskiej od okresu negocjacji po przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej;
- 11) Gala polska z okazji prezydencji polskiej z udziałem polskiego kompozytora Jana Kaczmarka współorganizowana ze Stowarzyszeniem Femmes d’Europe;
- 12) Konferencja pt: *The Native realm, or searching for the Europe of Czesław Miłosz* współorganizowana ze Stałym Przedstawicielstwem Litwy przy UE i Biurem Poselskim Posła do PE Leonidasa Donskisa w Parlamencie Europejskim;
- 13) Seminarium na temat wolontariatu w Parlamencie Europejskim, współorganizowane z Biurem Poselskim Posła do PE Jana Kozłowskiego;
- 14) Koncert polskiego Chóru Domino Cantes w Kościele Dominikanów w Brukseli;
- 15) Spektakl pt: „Maria Skłodowska-Curie: The Book of Genesis/ Naked to the bone” współorganizowany z Biurem Promocji Nauki PAN (PolSCA) i przedsiębiorstwem chemicznym BASF w Hotelu Metropole w Brukseli, miejscu XXV konferencji Solvay;
- 16) Koncert kolęd w wykonaniu polskiego zespołu „Spirituals Singers Band” z okazji zakończenia polskiej prezydencji w Radzie UE;
- 17) Prezentacja polskiej grafiki z Triennale Grafiki (Kraków) w Stałym Przedstawicielstwie RP przy Unii Europejskiej.

Ponadto placówka wspierała liczne przedsięwzięcia promujące Polskę i jej kulturę w instytucjach Unii Europejskiej i na terenie Belgii. Zorganizowano, głównie na terenie instytucji unijnych i w kraju urzędowania, stoiska promujące Polskę oraz dystrybucje materiałów promocyjnych tj. płyty, książki i inne specjalnie przygotowane na tę okoliczność gadżety. Odbiorcami materiałów promocyjnych byli głównie urzędnicy zatrudnieni w instytucjach UE.

Dzięki dogodnym warunkom do organizacji spotkań w salach nowego budynku SP RP, możliwe było przeprowadzenie wielu zaplanowanych na czas prezydencji konferencji/seminariów właśnie w siedzibie Stałego Przedstawicielstwa. Zorganizowano między innymi:

- 1) Nieformalne seminarium dla Ambasadorów PSC. Jego celem było omówienie jednego z priorytetów polskiej prezydencji dot. zewnętrznych aspektów bezpieczeństwa energetycznego Unii Europejskiej.
- 2) Konferencja MSZ nt. kontroli eksportu uzbrojenia, w której udział wzięli przedstawiciele Państw Członkowskich, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych oraz organizacji pozarządowych w celu omówienia m.in. kwestii związanych ze stanowiskiem UE ws. Traktatu o Handlu Bronią.

- 3) Uroczysta kolacja dotycząca tematyki rozszerzenia UE *Enlargement Forum*, w której uczestniczyli ministrowie spraw zagranicznych UE, Wysoki Przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton oraz Komisarz ds. Rozszerzenia i Polityki Sąsiedztwa Štefan Füle. Celem kolacji było nadanie impulsu polityce rozszerzenia.
- 4) Seminarium nt. *The New European Neighborhood Policy: In Search of a Successful Transition Model*. współorganizowane z Polskim Instytutem Spraw Międzynarodowych. Seminarium było poświęcone pierwszej ocenie przeglądu Europejskiej Polityki Sąsiedztwa w wymiarze południowym i wschodnim i skierowane było do ekspertów z Przedstawicielstw Państw Członkowskich w Brukseli, pracowników KE i ESDZ, naukowców i przedstawicieli think-tanków oraz ekspertów z regionu.
- 5) Seminarium nt. *Development of human capital in the context of the EU neighborhood policy* współorganizowane przez MEN i ETF (European Training Foundation), w którym uczestniczyli m.in. przedstawiciele Parlamentu Europejskiego, Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Edukacji i Kultury, Sekretariatu Generalnego Rady UE, państw objętych programem Partnerstwa Wschodniego oraz członkowie Komitetu Edukacji. Dyskutowano o możliwościach rozwoju kapitału ludzkiego poprzez działania w obszarze edukacji, zwłaszcza w szkolnictwie wyższym, w państwach Partnerstwa Wschodniego we współpracy z UE. Uczestnicy zapoznali się z dotychczasowym dorobkiem ETF oraz Komisji Europejskiej w tym zakresie.
- 6) Konferencja w siedzibie Komisji Europejskiej nt. ochrony lotnictwa cywilnego *Protecting civil aviation against terrorism*. Wzięli w niej udział przedstawiciele administracji publicznej, przemysłu lotniczego, firm transportowych, linii lotniczych oraz organizacji zajmujących się tematyką lotnictwa cywilnego. Celem konferencji była wymiana poglądów nt. poziomu zagrożenia terrorystycznego dla lotnictwa cywilnego, dotychczasowego rozwoju technik ochrony lotnictwa oraz możliwości ich poprawy w przyszłości.
- 7) Konferencja wysokiego szczebla *The State of Europe* oraz uroczysta kolacja *President's Dinner*, organizowane przez europejski think-tank *Friends of Europe* przy współpracy prezydencji polskiej. W gronie dyskutantów, którzy wzięli udział w konferencji znaleźli się czołowi przedstawiciele instytucji UE (m.in. KE, PE), państw członkowskich (w tym Polski), przedstawiciele tzw. *stakeholders* oraz dziennikarze czołowych mediów europejskich obecnych w Brukseli (m.in. FT, Euronews). Dyskusja odbyła się w ramach czterech następujących paneli: *The EU'S Three Ages: Rise, Decline and Fall?*, *Project Phoenix: Setting Out a Real Political Agenda for Europe*, *Retaining Europe's "Values" Leadership and Winning back Citizens*, *Europe's New Neighbourhood*. W uroczystej kolacji po zakończeniu konferencji, prezydencję polską reprezentował Minister Finansów J. Rostowski.
- 8) Konferencja polityczna nt. wieloletnich ram finansowych, dotycząca przyszłości budżetu Unii Europejskiej. Konferencja, otwarta przez Premiera RP, Pana D. Tuska, przewodniczącego PE J. Buzka i przewodniczącego KE J. M. Barroso. Zorganizowana we współpracy z Komisją Europejską oraz Parlamentem Europejskim, zgromadziła krajowych parlamentarzystów, ministrów i inne zainteresowane podmioty oraz przedstawicieli instytucji UE.

Inne wydarzenia zorganizowane przy udziale SP RP przy UE w Brukseli:

- 1) wystawy w SG RUE, KE prezentujące polskie regiony we współpracy z POIT oraz przedstawicielstwem Domu Polski Wschodniej oraz innych przedstawicielstw regionalnych;
- 2) rajdy rowerowe, konkursy wiedzy o Polsce w szkole europejskiej i szkołach belgijskich;
- 3) piknik prezydencji;
- 4) maraton z udziałem polskich urzędników (grupa Polan wystartowała w koszulkach z logo polskiej prezydencji);
- 5) dni polskie w klubach sportowych Royal Rasante.

2.4.6. Inne spotkania za granicą

Podczas polskiej prezydencji część spotkań i wydarzeń miała miejsce poza granicami Polski, w tym spotkania i wydarzenia, za które merytorycznie odpowiedzialne były resorty, spotkania i wydarzenia wynikające z pełnienia funkcji przedstawiciela dyplomatycznego Unii Europejskiej, czyli tzw. prezydencji lokalnej, jak również wydarzenia i projekty promujące Polskę i polską prezydencję za granicą. W organizację powyższych spotkań i wydarzeń zaangażowane zostały polskie placówki dyplomatyczne z całego świata – Ambasady, Stałe Przedstawicielstwa, Konsulaty i Instytuty Polskie, a wydarzenia były realizowane w ramach kilku obszarów zadaniowych.

Na wniosek resortów polskie placówki dyplomatyczne udzieliły wsparcia organizacyjnego i logistycznego niezbędnego przy organizacji przez poszczególne ministerstwa spotkań zagranicznych związanych z prezydencją. Wśród tych spotkań były przede wszystkim różnego typu konferencje i seminaria tematyczne, fora ministerialne, posiedzenia grup roboczych, rady, konsultacje merytoryczne, warsztaty, a także liczne wydarzenia okalające, np.: przyjęcia organizowane w związku z nieformalnymi konsultacjami w imieniu prezydencji, spotkania związane z obsługą organów przygotowawczych Rady UE, inne spotkania/przyjęcia okazjonalne związane z prezydencją. W związku z powyższym zadaniem prace przygotowawcze do organizacji spotkań były realizowane przez polskie placówki zagraniczne w ciągu całego 2011 roku, podczas gdy sama realizacja wydarzeń miała miejsce w II połowie 2011 roku, a więc w trakcie polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej. Wkład placówek w ramach powyższego obszaru polegał przede wszystkim na organizacyjnym i logistycznym wsparciu resortów. Placówki niejednokrotnie prowadziły negocjacje z lokalnymi wykonawcami i podwykonawcami, a także z władzami lokalnymi, były odpowiedzialne za rezerwację sal konferencyjnych, bazy noclegowej i transportowej oraz za zapewnienie niezbędnego sprzętu technicznego i cateringu na spotkania. Często konieczne okazywało się przeprowadzenie negocjacji, rozmów i konsultacji z partnerami biznesowymi w języku lokalnym, w związku z czym pomoc pracowników polskich placówek dyplomatycznych była niezbędna. Ponadto pracownicy placówek udzielali praktycznych wskazówek nt. lokalnych uregulowań prawnych i przepisów, zwyczajów i norm obowiązujących w danym kraju.

Jednym z najważniejszych spotkań zagranicznych zorganizowanych podczas polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej była *17 Konferencja Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (COP-17)*, za której organizację odpowiedzialny był

resort środowiska. Konferencja odbyła się w Durbanie (Republika Południowej Afryki) w dniach 28 listopada – 9 grudnia 2011 r., a poprzedzona była spotkaniami przygotowawczymi, np. w Kapsztadzie (tzw. *pre COP-17*). Przygotowanie powyższego spotkania było wyzwaniem zarówno pod kątem kwestii merytorycznych, jak również organizacyjnych i logistycznych (liczne trudności związane z lokalizacją spotkania w RPA oraz małą elastycznością i bardzo restrykcyjnymi warunkami współpracy narzuconymi przez tamtejsze władze lokalne).

Ponadto poza granicami kraju w ciągu całego II półrocza 2011 roku odbywały się liczne inne spotkania merytoryczne, za których organizację odpowiedzialne były resorty (w tym między innymi: środowiska, spraw zagranicznych, spraw wewnętrznych i administracji, sprawiedliwości, finansów czy też zdrowia), jak również wydarzenia okalające.

Kolejnym istotnym obszarem, w ramach którego placówki zobowiązane były do organizacji spotkań zagranicznych, była przydzielona wybranym placówkom rola reprezentacji Unii Europejskiej, czyli tzw. prezydencji lokalnej. W ramach tej funkcji polskie placówki dyplomatyczne w krajach wskazanych w dokumencie ESDZ *EU Diplomatic Representation in third countries – Second half of 2011* były zobligowane do realizowania zadań Delegatury UE nieposiadającej siedziby w danym kraju lub pozbawionej szefa w randze ambasadora. W okresie lipiec – grudzień 2011 r. Polska pełniła funkcję prezydencji lokalnej w Republice Białorusi, Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, Republice Kuby, Zjednoczonych Emiratach Arabskich, Islamskiej Republice Iranu, Państwie Kuwejt, Nowej Zelandii, Republice Uzbekistanu, Państwie Katar, Stolicy Apostolskiej oraz w Turkmenistanie. W związku z powyższym polskie placówki w tych krajach były odpowiedzialne m.in. za obsługę grup roboczych, w tym szefów placówek krajów UE (HoMs) oraz grup ds. politycznych, ekonomicznych, konsularnych i wizowych oraz kulturalnych, a także za organizację innych spotkań i wydarzeń związanych z prezydencją. Zaznaczyć należy, że z uwagi na brak przedstawicielstwa dyplomatycznego Węgier w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, Republice Iraku, Nowej Zelandii, Republice Uzbekistanu oraz w Turkmenistanie, Polska na podstawie decyzji Rady UE występowała w roli prezydencji lokalnej w tych krajach już podczas prezydencji węgierskiej (styczeń – czerwiec 2011 r.).

Ważnym obszarem aktywności polskich placówek zagranicznych w zakresie organizacji spotkań były inicjatywy w dziedzinie dyplomacji publicznej i kulturalnej, mające na celu promocję Polski i polskiej prezydencji poza granicami kraju oraz wzmocnienie przekazu politycznego polskiego przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej. Obszar ten cieszył się szczególnie dużym zainteresowaniem wśród placówek dyplomatycznych. Placówki były wyjątkowo zaangażowane w realizację tego typu projektów, chętnie wykazywały się własną inicjatywą, a przy tym dużą samodzielnością i pomysłowością. Wśród zrealizowanych projektów znalazły się seminaria, konferencje i debaty⁴⁹, konkursy dla szkół, informacyjne dodatki prasowe, koncerty, pokazy filmów, spotkania autorskie i wystawy, które odbywały się w wielu krajach europejskich, jak również poza Europą (USA, Kanada, Australia, Hongkong, Chiny, Katar, Korea Południowa, Wietnam, Malezja, Singapur, Armenia, Mołdowa, Liban, Etiopia, Kenia, RPA, Maroko, Pakistan, Iran, Irak, Egipt, Indie, Peru, Brazylia). Zrealizowane przez placówki inicjatywy wpisywały się w

⁴⁹ Dla przykładu: na Uniwersytecie Berkley w Kalifornii wykladał prof. M. Belka, w Sztokholmie odbył się wykład prof. Z. Baumana, okrągły stół „Europejska przyszłość Bałkanów” miał miejsce w Sofii, w Londynie odbyła się konferencja EUNIC na temat dyplomacji publicznej i kulturalnej, a w Sankt Petersburgu konferencja „Polska Prezydencja w UE – droga ku europejskiej polityce wschodniej”. Wiele wydarzeń poświęcono Partnerstwu Wschodniemu, zielonym technologiom i kobiecej przedsiębiorczości.

priority polskiej prezydencji, zarówno w rozumieniu nagłaśniania programu politycznego, realizacji programu kulturalnego oraz szeroko pojętej promocji Polski.

Podczas prezydencji ukazało się ponad 7,5 tysiąca informacji w europejskich, chińskich i japońskich mediach o polskich wydarzeniach kulturalnych, m.in. w tak opiniotwórczych tytułach jak „Der Tagespiegel”, „Le Soir”, „The Independent”, „The Times”, „El Kultura”, „El Pais”, „Frankfurter Allgemeine Zeitung”, „The Telegraph”, „El Mundo”, „Afisza”, „Rossiyskaya Gazeta”, „Libération”, „Le Figaroscope”, „Jazz Tokyo”.

Polska prezydencja koncentrowała się także na wspieraniu procesów transformacji w państwach Afryki Północnej oraz w innych krajach Południowego Sąsiedztwa UE. Polskimi doświadczeniami z okresu przemian dzielili się m.in. w Tunezji czołowi polscy eksperci w dziedzinie ekonomii, sądownictwa, konstytucjonaliści i politycy. Ministerstwo Spraw Zagranicznych podjęło również współpracę z największą siecią medialną w Afryce i na Bliskim Wschodzie - Al Jazeera. Ten bezprecedensowy projekt miał za zadanie dotarcie do jak najliczniejszej populacji państw regionu z ideami towarzyszącymi polskiej transformacji ustrojowej.

Zestawienie wybranych spotkań zagranicznych zrealizowanych przez polskie placówki dyplomatyczne w związku z pełnionym przez Polskę w II połowie 2011 roku przewodnictwem w Radzie Unii Europejskiej zawiera załącznik nr 3 do niniejszego raportu.

2.5. Promocja, informacja, kultura

2.5.1. Identyfikacja wizualna

2.5.1.1. System identyfikacji wizualnej

W celu wsparcia merytorycznych założeń polskiego przewodnictwa w Radzie UE konieczne było stworzenie spójnej koncepcji wizualizacji komunikatu prezydencji. Komunikacja wizualna odgrywa coraz większą rolę we współczesnym świecie, dlatego na nią został położony duży nacisk w kontekście promocji prezydencji. Identyfikacja wizualna została przemyślana i skonstruowana w taki sposób, aby jak najlepiej odpowiadała założeniom komunikacyjnym przewodnictwa.

Spójna komunikacja wizualna stanowiła indywidualny wyróżnik prezydencji. Koncepcja identyfikacji wizualnej prezydencji została stworzona i zrealizowana w następujących obszarach: logo – najważniejszy symbol wizualny polskiej prezydencji, gadżety i upominki, prezenty, materiały identyfikacji wizualnej takie jak banery czy roll-upy, publikacje, wystroj wybranych obiektów konferencyjnych (w Polsce i w Brukseli) z zastosowaniem polskiego wzornictwa.

Na potrzeby zapewnienia spójnej koncepcji wizualnej przygotowano dla administracji, komisji konkursowych oraz wszystkich podwykonawców i realizatorów projektów wizualnych *Podręcznik dot. komunikacji wizualnej prezydencji*. Zakres podręcznika obejmował między innymi wytyczne dotyczące wyboru projektów, gadżetów, prezentów, materiałów konferencyjnych promujących polską prezydencję oraz mebli i wyposażenia głównych budynków prezydencji. *Podręcznik* był pomocny w planowaniu zakupów i aranżacji miejsc spotkań. Chociaż nie miał mocy obowiązującej, korzystnie wpłynął na budowanie spójnego wizerunku polskiej prezydencji, odzwierciedlającego nowoczesność, transparentę i pomysłowość, cechy, jakie chcielibyśmy, aby kojarzyły się z polskim przewodnictwem

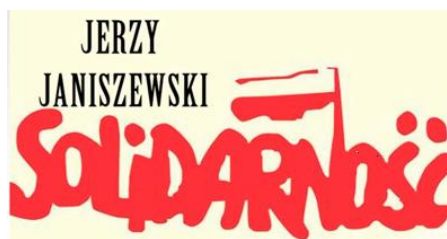
w Radzie UE. Podręcznik zrealizowany na potrzeby prezydencji był pierwszym, całościowym zestawieniem zawierającym wytyczne dot. komunikacji wizualnej w administracji publicznej.

2.5.1.2. Logo polskiej prezydencji

Jednym z najważniejszych elementów budowy identyfikacji wizualnej było zaprojektowanie unikalnego logo. Właściwie opracowany znak graficzny miał za zadanie trafnie oddawać wizję i podstawowe założenia prezydencji. Jednocześnie pozytywne skojarzenia z symbolem miały budować korzystny obraz prezydencji i Polski na świecie.

21.10.2009 roku Pełnomocnik ogłosił konkurs na logo prezydencji. Konkurs miał charakter zamknięty. Do udziału zaproszono zarówno uznanych grafików, jak i młode pokolenie projektantów komunikacji wizualnej i budowania marki. Doradztwo w ramach organizacji i przebiegu konkursu świadczył Instytut Wzornictwa Przemysłowego. W skład jury weszli eksperci z różnych specjalności: graficy, specjaliści od komunikacji wizualnej, budowania i wprowadzania marek na rynek, praktycy w dziedzinie strategii komunikacji oraz przedstawiciele administracji państwowej. Na czwartym, ostatnim etapie konkursu, decyzją Pełnomocnika Rządu z dnia 22.07.2010 r. konkurs zamknięty *Projekt logo jako element wizualizacji strategii komunikacyjnej Prezydencji Polski w UE w 2011 roku* zakończył się bez wyłonienia najlepszego projektu.

Do współpracy zaproszono znanego polskiego grafika, autora logo Solidarności – Jerzego Janiszewskiego. W listopadzie 2010 roku została przekazana przez wykonawcę ostateczna wersja księgi identyfikacji wizualnej znaku.

Logo prezydencji RP w Radzie UE oraz logo Solidarności autorstwa Jerzego Janiszewskiego

Praktyka kilku ostatnich lat pokazywała, iż państwa członkowskie ujawniały wybrane logo dopiero na krótki czas przed objęciem przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej. Projekt logo polskiej prezydencji przez długi okres objęty był tajemnicą, znała je tylko ograniczona ilość osób. Opracowano szczegółowe zasady przekazania logo resortom, placówkom oraz wykonawcom. Oficjalnie logo przedstawił 14.05.2011 roku na konferencji prasowej Premier RP, Pan Donald Tusk. Dynamika, pozytywna energia i solidarność – to główne przesłanie, które niesło logo polskiej prezydencji.

Logo było bardzo dobrze oceniane przez opinię publiczną w kraju i za granicą. Badania wykazały, że logo było najbardziej rozpoznawalnym symbolem prezydencji i stanowiło jej wizytówkę, a zatem spełniało swoje zadanie. Logo pokazywało Polskę jako kraj nowoczesny, kreatywny i mocno przywiązany do idei integracji europejskiej.

Po zakończeniu polskiego przewodnictwa Ministerstwo Spraw Zagranicznych przedstawiło inicjatywę wykorzystania znaku polskiej prezydencji jako logotypu *Polskiej Fundacji Międzynarodowej Współpracy na rzecz Rozwoju „Wiedzieć Jak”* (Fundacji Solidarności Międzynarodowej) z siedzibą w Warszawie. Uroczystość przekazania logotypu polskiej prezydencji na rzecz *Fundacji Solidarności Międzynarodowej* odbyła się w dniu 20 stycznia 2012 r. z udziałem Ministra Spraw Zagranicznych.

2.5.1.3. Materiały promocyjne i akcesoria konferencyjne

Na potrzeby spotkań polskiego przewodnictwa wyprodukowane zostały materiały promocyjne służące ekspozycji logo w obiektach spotkań. Stanowiły one wizualną część wyposażenia obiektów, były to akcesoria i materiały konferencyjne, a także drobne publikacje o charakterze informacyjnym, rozdawane gościom podczas spotkań. Ilości i rodzaj materiałów zostały ustalone na podstawie danych z poprzednich prezydencji, a także po uwzględnieniu przewidywanej ilości gości na poszczególnych spotkaniach polskiej prezydencji. Materiały te, poza podstawowymi zadaniami związanymi z funkcjonalnościami (np. tło do zdjęcia *family photo*) w obiektach, służyły przede wszystkim budowaniu przekazu wizualnego polskiej prezydencji poprzez ekspozycję logo, tytułów spotkań i konferencji, co podkreślało charakter spotkań w obiektach, a także jak np. tło konferencyjne służyły transmisjom telewizyjnym. Podstawowymi wytycznymi dla produkcji wszystkich materiałów była czytelność, funkcjonalność i spójność wizualna. Każdy z artykułów był opatrzony logo prezydencji, a jego kolorystyka była zgodna z pantonem logo.

MSZ zdecydował się na całościowe podejście do tego obszaru identyfikacji wizualnej obejmujące nie tylko spotkania organizowane centralnie w Polsce i pierwsze grupy robocze w Brukseli, ale również spotkania prezydencji organizowane przez resorty na poziomie eksperckim. Taka strategia wymagała dużego zaangażowania w zarządzanie przepływem informacji i w logistykę dystrybucji materiałów, ale gwarantowała utrzymanie spójności identyfikacji wizualnej na większą skalę, zapewniała wysoką jakość produktów i zgodność z wytycznymi komunikacyjnymi, które leżały u podstaw strategii promocyjnej polskiej prezydencji.

Wśród zamówionych na potrzeby prezydencji artykułów konferencyjnych znalazły się materiały użytkowe takie jak: notes, ołówek, miętówki, karteczki samoprzylepne, torba, smycz. Ważnym nośnikiem informacji dla gości spotkań były rozdawane na każdym spotkaniu standardowe podczas każdej prezydencji drobne publikacje jak przewodnik po spotkaniu, jego agenda i broszura „kto jest kim”, przygotowywane indywidualnie na każde spotkanie centralne.

Po zakończeniu polskiej prezydencji MSZ zadbało o racjonalne zagospodarowanie niewykorzystanych materiałów. Część z nich, która mogła zostać wykorzystana, została przekazana nieodpłatnie partnerom społecznym oraz przekazana na cele charytatywne. Pozostałe będą dalej wykorzystywane w bieżącej działalności ministerstwa i placówek zagranicznych lub zostały zutylizowane z zachowaniem „zielonych zasad”.

2.5.2. Upominki i prezenty prezydencji

Tradycją każdej prezydencji jest wręczanie gościom odwiedzającym kraj sprawujący prezydencję upominków. Jest to idealny moment do promocji kraju i okazja do zwrócenia uwagi na te aspekty kultury czy gospodarki, które są pożądane z punktu widzenia strategii promocji kraju. W związku z tym, wybór upominków oraz prezentów prezydencji, które były rozdawane uczestnikom wybranych spotkań (głównie centralnych) polskiej prezydencji, stanowił ważny element przygotowań. Przedmioty te miały na celu promocję polskiego wzornictwa, polskiej sztuki i kultury oraz miały przyczynić się do wykreowania pozytywnego wizerunku prezydencji i Polski.

Wskazówki i wytyczne dotyczące prezentów zostały zawarte w *Podręczniku dot. komunikacji wizualnej prezydencji*. Ponieważ polski rynek wzorniczy jest dobrze rozwinięty i dostępne są liczne, wysoko oceniane przedmioty użytkowe, MSZ zdecydowało się na ich zakup w drodze zamówień publicznych z oferty już istniejącej.

W wyniku postępowań trwających od połowy 2010 roku do połowy 2011 roku zostały wybrane następujące przedmioty:

- srebrne spinki do mankietów z krzemieniem pasiastym;
- drewniane, ręcznie malowane bączki;
- skórzana aktówka na dokumenty;
- zestaw Mleko&Miód;
- krawat i apaszka prezydencji.

Drewniane, ręcznie malowane bączki

Projekt: Monika Wilczyńska. Smaga Projektanci.

Zestaw czterech drewnianych ręcznie malowanych bączków to zabawka inspirowana polskimi strojami ludowymi, przywołuje miłe wspomnienia z dzieciństwa, a jednocześnie cieszy się niesłabnącą popularnością. Główną inspiracją dla projektu były wirujące w tańcu kobiety w tradycyjnych polskich strojach ludowych. Stąd kształt bączka - kręcąca się zabawka odzwierciedla tancerkę w ruchu, ukazując bogactwo kolorów polskich tradycyjnych strojów regionalnych. Wykonane tradycyjnie z malowanego drewna, napędzane są ręcznie.

Bączki

Zestaw Mleko&Miód

Projekt: Beza projekt.

Inspiracją dla produktu Mleko i Miód był związek frazeologiczny opisujący Polskę jako “Kraj mlekiem i miodem płynący”. Projekt zwraca uwagę na potencjał zasobów naturalnych i dziedzictwo naszego kraju. Bartnictwo, dawna forma pszczelarstwa leśnego w Polsce ma tradycję sięgającą XIV wieku. Polskie miody są naturalne i nieprzetworzone. Tradycyjny produkt podany jest w nowoczesny sposób w minimalistycznych w formie opakowaniach. W zestawie są: szklanka do mleka + łyżeczka + słoik z miodem, informacje o składzie, gatunku miodu etc. Szklanka posiada specjalny nadruk termiczny (logo), który sygnalizuje odpowiednią temperaturę mleka 40°- aby dodawany miód nie utracił swoich wartości odżywczych.

Zestaw Mleko& Miód

Oficjalny krawat i apaszka prezydencji

Z uwagi na duże znaczenie krawatów i apaszek w postrzeganiu i budowie wizerunku prezydencji przyłożono szczególną wagę do sposobu ich wykonania z materiałów najwyższej jakości. Zgodnie z tą strategią opracowanie projektów, a następnie produkcję krawatów i apaszek powierzono profesjonalnym wykonawcom. Krawaty i apaszki zostały zaprojektowane przez polską pracownię krawiecką "Zaremba" z długimi tradycjami. Upominki wyprodukowali producenci wyłonieni w 3 kolejnych przetargach, które były realizowane w czerwcu i sierpniu 2011. 25 tys. krawatów i 9 tys. apaszek powstało z najwyższej klasy jedwabiu w duchu nowoczesnego wzornictwa.

Krawaty i apaszka polskiej prezydencji

Koncepcja komunikacji wizualnej polskiej prezydencji opierała się na zapewnieniu materiałów wysokiej jakości, funkcjonalnych i nowoczesnych, w miarę możliwości pochodzących z recyklingu lub nadających się do ponownego przetworzenia. Jednym z głównych założeń było przedstawienie projektów stworzonych przez polskich designerów i wykonanych przez polskich producentów. Istotnym elementem koncepcji było też wykorzystanie różnorodności rodzimych materiałów. Upominki polskiej prezydencji miały pokazać, że w Polsce możemy znaleźć produkty, które wykonane są zgodnie z panującymi trendami w światowym wzornictwie, innowacyjne i wyprodukowane według nowoczesnych technologii. Prezenty były wręczane w opakowaniach łączących prostotę, minimalizm i użyteczność. Celem było także pokazanie, że Polska jest nowoczesnym krajem o dużym potencjale twórczym i kapitale intelektualnym, a nasi projektanci prezentują światowy poziom.

Odbiorcami prezentów i upominków byli szefowie państw i rządów, ministrowie i inni wysocy urzędnicy, pozostali członkowie delegacji, eksperci uczestniczący w pracach grup roboczych oraz przedstawiciele mediów. Na spotkania eksperckie urzędy zgłaszające mogły we własnym zakresie zapewnić upominek.

2.5.3. Publikacje

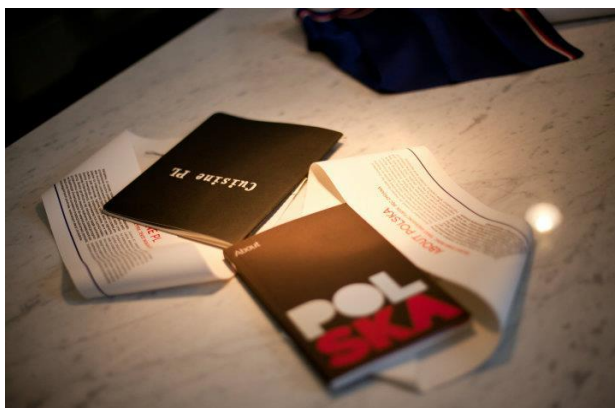
Oryginalnym wkładem prezydencji w promocję Polski było wydanie dwóch publikacji, stworzonych od podstaw jako element zestawów informacyjno-upominkowych dla uczestników spotkań prezydencji oraz mediów. Pierwsza z nich to nowoczesny i funkcjonalny przewodnik

w języku angielskim *About Polska*, który w atrakcyjny i przystępny sposób pomaga cudzoziemcom zrozumieć Polskę i Polaków, odkryć najciekawsze miejsca polecane przez grono osób publicznych i animatorów kultury. W 8 rozdziałach prezentuje spójny, przejrzysty i aktualny przegląd najważniejszych dziedzin życia gospodarczego, społecznego i kulturalnego Polski. Zwraca uwagę na te miejsca, ludzi i zjawiska, które potwierdzają, że Polska to kraj z bogatymi tradycjami, a jednocześnie kreatywny, nowoczesny i dynamiczny.

Drugą oficjalną publikacją prezydencji był zeszyt kulinarny *Cuisine PL* wydany w języku angielskim, francuskim, rosyjskim i polskim, promujący to, co najlepsze w polskiej kuchni. Tradycyjne polskie dania na bazie produktów spożywczych powszechnie kojarzonych z polską kuchnią (np. ogórek, kasza, mak, śledź) zostały zaaranżowane w sposób nowoczesny przez 16 znanych szefów kuchni. Każdy przepis poprzedza zrozumiały dla zagranicznego odbiorcy opis produktu, włącznie z jego kontekstem kulturowym.

About Polska i *Cuisine PL* były z założenia wydawnictwami niesztabowymi, inspirującymi do ponownego odwiedzenia Polski, inteligentnie uzupełniającymi pakiety upominkowo-informacyjne dla delegacji zagranicznych. Ich rolą było bardziej wzbudzenie apetytu na Polskę niż dostarczenie szerokiej wiedzy o aktualnym rozwoju politycznym, gospodarczym i kulturalnym kraju. Publikacje zwracały uwagę na te miejsca, ludzi i zjawiska, które potwierdzają wizerunek Polski i Polaków jako narodu z tradycjami i ambicjami, a jednocześnie kreatywnego, nowoczesnego i dynamicznego.

About Polska i *Cuisine PL* zostały wydane w zgodzie z identyfikacją wizualną prezydencji. Zadbano o minimalizm w formie, dobre wzornictwo i ilustracje oraz użyteczność. Obie publikacje cieszyły się dużą popularnością wśród delegatów i dziennikarzy. Prezydencja wydała w sumie 12 tys. egzemplarzy każdej z publikacji, ponadto polskie placówki zagraniczne wydrukowały 13 tys. egzemplarzy *About Polska* i 10 tys. *Cuisine PL*. Dodatkowo w grudniu 2011 r. MSZ zlecił stworzenie aplikacji na tablety na bazie obu publikacji, co było projektem pionierskim w skali całej administracji państwowej. Aplikacje można pobierać z dowolnego miejsca na świecie za darmo z platform AppStore i Android Market. W pierwszym miesiącu obecności w sieci *Cuisine PL* pobrana została ponad 7 tysięcy razy, stając się jedną najbardziej popularnych aplikacji w kategorii książek. Do zalet aplikacji należą możliwość regularnej aktualizacji, zwiększenie zasięgu dotarcia przy minimalizacji kosztów i negatywnego wpływu na środowisko. *About Polska* i *Cuisine PL*, z uwagi na dobre przyjęcie i uniwersalizm treści, wykorzystywane będą przez MSZ w projektach dyplomacji publicznej również w przyszłości, zarówno w wersji drukowanej, jak i w formie aplikacji na tablety.

Publikacje polskiej prezydencji

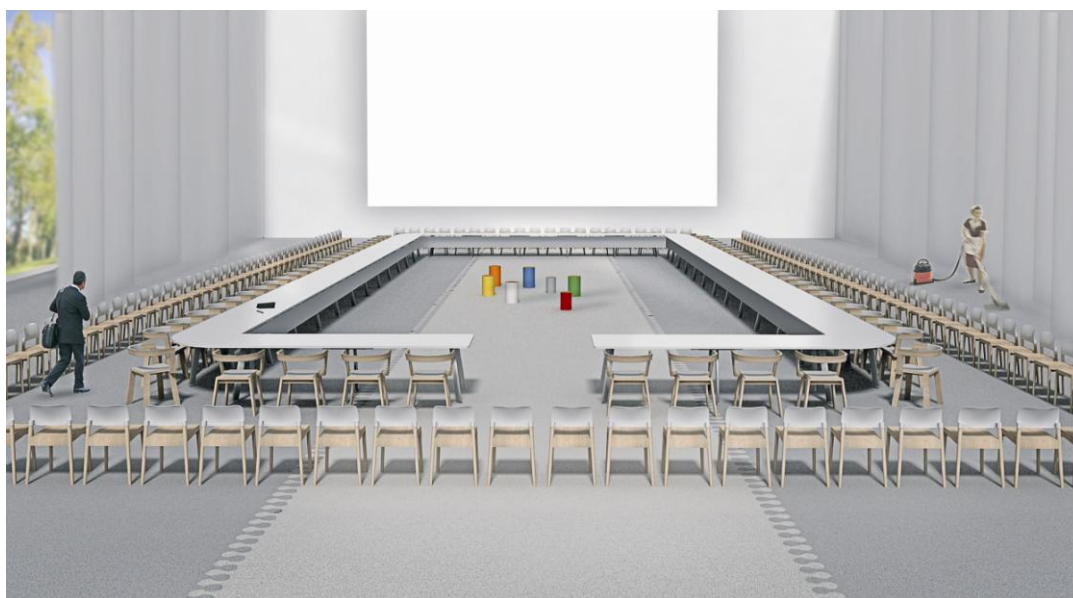
2.5.4. Meble prezydencji

Kluczowym filarem identyfikacji wizualnej polskiej prezydencji był projekt wyposażenia w meble wizerunkowe obiektów polskiej prezydencji w Polsce i w Brukseli. Polska jako 3. producent mebli w Europie i 4. na świecie ma ogromny potencjał projektowy i intelektualny w tej dziedzinie.

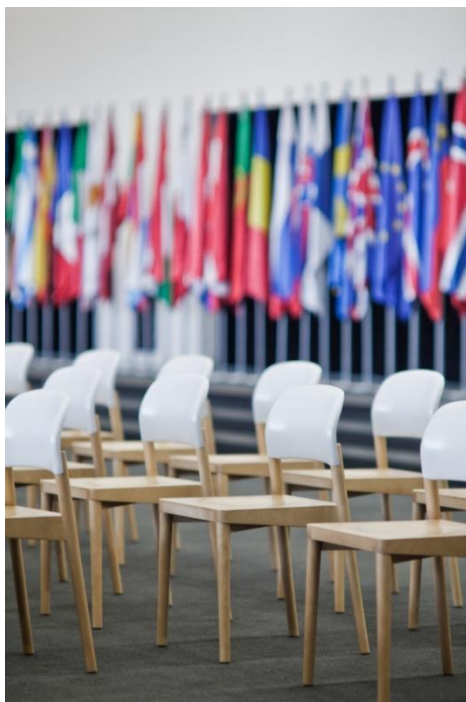
Prace nad aranżacją wybranych wnętrz w obiektach, w których odbywały się spotkania prezydencji rozpoczęły się na początku 2010 roku. Podstawowym wyzwaniem, jakie stanęło przed twórcami było zaprojektowanie mebli uniwersalnych, które umożliwiały dostosowanie do różnorodności zastanych wnętrz obiektów prezydencji i pozwoliły na dostosowanie aranżacji do różnych wymagań poszczególnych spotkań, a jednocześnie przedmiotów użytkowych wysokiej jakości - całość aranżacji była wykorzystywana wielokrotnie w różnych lokalizacjach zgodnie z formułą odbywania się spotkań „region po regionie”.

W efekcie prac powstał system mebli artystycznych o spójnym wyrazie oraz różnorodnym zastosowaniu, dających możliwość konfiguracji i komponowania poszczególnych elementów w zależności od potrzeb funkcjonalnych przestrzeni. Wspólnym mianownikiem elementów aranżacji jest połączenie naturalnych i tradycyjnych polskich materiałów tj. drewno bukowe, wełna ze świeżością współczesnego wzornictwa, przy zastosowaniu nowoczesnego przemysłu z zaawansowanymi technologicznie, innowacyjnymi rozwiązaniami.

Autorem projektów dużej części wyposażenia meblowego był Tomek Rygalik, przedstawiciel polskiego wzornictwa młodego pokolenia na świecie i rozpoznawalny projektant mebli i wnętrz w Polsce.

Przykład aranżacji sali plenarnej prezydencji

Meble konferencyjne

W drodze przetargów zakupiono również meble innych, polskich projektantów, w celu jak najszerzej promocji polskiego wzornictwa meblowego. Wśród nich znalazły się elementy bardziej dekoracyjne takie jak pieńki *Małego Laboratorium Formy Malafor* w kolorach logo lub system stołów konferencyjnych projektu Piotra Kuchcińskiego, wyróżniający się uniwersalnością i elastycznością zastosowań oraz wysokim komfortem użytkowania. Oryginalna i wyrafinowana estetyka wykładziny *Interfacefloor*, wspólnie z interaktywną instalacją lamp *Genotyp* stworzyły mocny akcent w jednym z najważniejszych wizerunkowo obiektów – budynku Justus Lipsius w Brukseli.

Pieńki Malafor

Wykładzina Interfacefloor w budynku Justus Lipsius w Brukseli

2.5.5. Spójność identyfikacji wizualnej prezydencji w całej administracji

W uzupełnieniu istniejących wytycznych dotyczących materiałów identyfikacji wizualnej polskiej prezydencji (pierwszy dokument szczegółowo mówiący o zasadach i celach identyfikacji wizualnej prezydencji i promocji Polski podczas prezydencji został przyjęty przez KSE 30.07. 2010 roku, pt: *Wytyczne dotyczące polityki komunikacyjnej polskiej prezydencji w Radzie UE w 2011 roku*) został stworzony dokument *Wytyczne dot. resortowych materiałów promocyjnych na spotkania odbywające się podczas Prezydencji*. Ujęto w nim zasady wyboru upominków resortowych, wytyczne w zakresie ekologicznego charakteru materiałów promocyjnych oraz ich opakowań. Podobny dokument dotyczący identyfikacji wizualnej prezydencji i zasad z jej korzystania został opracowany z myślą o regionach, w których odbywały się centralne spotkania prezydencji. Powyższe działania miały na celu zapewnienie spójności identyfikacji wizualnej polskiej prezydencji.

2.5.6. Komunikacja (NGO, Internet, działania społeczne)

2.5.6.1. Komunikacja wewnętrzna podczas prezydencji

- **sieć punktów kontaktowych**

W 2009 roku instytucje zaangażowane w przygotowania do polskiego przewodnictwa zostały poproszone o wskazanie w ramach swoich struktur tzw. Punktów Kontaktowych ds. prezydencji. W zakres zadań realizowanych przez Punkt Kontaktowy ds. prezydencji wchodziły:

- koordynacja przepływu informacji dot. przygotowań do prezydencji;
- ułatwianie wzajemnego kontaktu osobom bezpośrednio zaangażowanym w przygotowania do prezydencji zajmującym się określonymi obszarami tematycznymi (np. kwestią Programu Wieloletniego, kalendarzem itp.);
- udział w cyklicznych spotkaniach organizowanych przez MSZ dotyczących przeglądu działań bieżących na rzecz przygotowań do polskiej prezydencji.

Punkty Kontaktowe ds. prezydencji zostały wskazane w 66 instytucjach centralnych. Spotkania organizowane były średnio raz w miesiącu (im bliżej prezydencji tym rzadziej) – podczas ich trwania omawiane były bieżące przygotowania w obszarach: zasoby ludzkie, szkolenia, budżet, partnerstwo, logistyka, promocja i informacja, programowanie oraz tłumaczenia.

Punkty Kontaktowe ds. prezydencji miały obowiązek przekazywania uzyskanych na spotkaniu informacji wszystkim pracownikom swojego urzędu oraz jednostek podległych zaangażowanym w przygotowania do objęcia przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE.

Spotkania organizowane były od września 2009 roku. Łącznie odbyło się ich 20.

- **informacje bieżące**

Departament Koordynacji Przewodnictwa Polski w Radzie UE MSZ cyklicznie opracowywał tzw. informację bieżącą, która zawiera przegląd przygotowań do prezydencji w obszarach: programowanie, logistyka, budżet, HR i szkolenia, promocja i informacja oraz krótkie podsumowania wydarzeń towarzyszących przygotowaniom takich jak konferencje i seminaria. Informacja bieżąca przesyłana była bezpośrednio do dyrektorów poszczególnych departamentów w ministerstwach oraz Punktów Kontaktowych ds. prezydencji. Informacje publikowane były ponadto w Intranecie Ministerstwa Spraw Zagranicznych – dostęp do nich mieli zatem wszyscy pracownicy resortu, w tym pracownicy placówek dyplomatyczno-konsularnych.

- **Extranet Prezydencji**

W celu zapewnienia sprawnej i szybkiej komunikacji między instytucjami zaangażowanymi w przygotowanie polskiej prezydencji Ministerstwo Spraw Zagranicznych w maju 2010 r. uruchomiło EXTRANET POLSKIEJ PREZYDENCJI 2011. Serwis działał pod domeną extranet.prezydencjaue.gov.pl, a dostęp do niego był autoryzowany. Prowadzeniem serwisu zajmował się Departament Koordynacji Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej MSZ.

Extranet Prezydencji to narzędzie komunikacji, którego zadaniem było usprawnienie wymiany informacji o bieżących przygotowaniach do prezydencji poprzez zgromadzenie wszystkich materiałów dotyczących przygotowań w jednym miejscu. Dodatkowo wpływał na wzrost efektywności pracy pracowników oraz obniżenie kosztów administracyjnych (np. redukcja zużywanego papieru czy rozmów telefonicznych). Do serwisu dostęp miało ponad 120 instytucji, w tym ministerstwa, urzędy centralne i placówki zagraniczne. Różnorodne informacje w systemie były zamieszczane przez DKP MSZ, także na prośbę innych instytucji.

Użytkownikami Extranetu Prezydencji były punkty kontaktowe ds. prezydencji, członkowie korpusu prezydencji oraz inne wskazane przez resorty i placówki osoby zaangażowane w proces przygotowań do prezydencji – łącznie około 3000 osób. Dostęp do systemu został zagwarantowany poprzez utworzenie konta, do którego zalogowanie było możliwe za pomocą loginu i hasła.

W trakcie funkcjonowania serwisu dwukrotnie przeprowadzono badanie dot. funkcjonalności Extranetu Prezydencji. Pierwsze z nich odbyło się w lipcu 2010 r. wśród punktów kontaktowych ds. prezydencji, a drugie wśród pracowników administracji dysponującymi kontami w Extranecie w listopadzie 2010 r. W obu przypadkach respondenci uznali, że uruchomienie portalu było potrzebne (ponad 80%), a połowa z nich potwierdziła, że jego funkcjonowanie przyczyniało się do wzmocnienia komunikacji wewnętrznej między urzędami w procesie przygotowań do prezydencji. Ponad 60% użytkowników Extranetu Prezydencji oceniło, portal umożliwiał szybkie namierzenie poszukiwanych informacji. Co więcej szatę graficzną serwisu oraz jego przejrzystość doceniło ok. 80% badanych. Nie odnotowano problemów technicznych związanych z funkcjonowaniem portalu. Za najważniejszy dział serwisu 60% uczestników badania uznało „Kalendarz i logistyka” i 14% „Budżet”. Co trzeci badany chciałby, aby system był bardziej interaktywny. Pracownicy resortów wskazali też, że celowe byłoby umożliwienie im dodawania do „Biblioteki dokumentów”.

2.5.6.2. Działania społeczne - promocja polskiej prezydencji w internecie

Na potrzeby strategicznej realizacji działań internetowych w listopadzie 2010 r. został opracowany specjalny dokument *Wytyczne dot. promocji polskiej prezydencji w Internecie*. Znalazł się w nim opis etapów poszczególnych działań i kanałów, a także generalne zasady komunikowania w sieci. Najważniejszymi założeniami realizowanych zadań były:

- Zrozumiały język pozbawiony urzędniczego żargonu - prezydencja była skomplikowanym procesem politycznym, o którym dało się jednak pisać w przystępny i interesujący sposób.
- Otwarcie na dialog- obecność w Internecie wiąże się przede wszystkim z otwarciem na komunikację dwukierunkową i współtworzenie przez internautów treści. Celem było włączenie odbiorców w bezpośrednią rozmowę o różnych aspektach sprawowania prezydencji, a także umożliwienie im aktywnego wypowiedzania swoich pytań, pomysłów, a także krytyki.
- Zaproszenie do uczestnictwa - celem było wskazanie, że polska prezydencja to nie tylko działanie polityczne, ale także wielki projekt społeczno-kulturalny, w który każdy obywatel może się zaangażować.

2.5.6.3. Strony internetowe

➤ www.prezydencjaue.gov.pl

Polska jako pierwszy kraj przygotowujący się do prezydencji już w lutym 2009 roku uruchomiła stronę przedstawiającą i dokumentującą ten proces. Przez ponad 2 lata publikowane były na niej aktualności dotyczące różnorodnych aspektów przygotowań do polskiego przewodnictwa, a także dzięki współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz instytucjami akademickimi różnego rodzaju zaproszenia na konferencje i spotkania.

Polska Prezydencja w Radzie UE

Czym jest Prezydencja

Polskie przygotowania do Prezydencji

Media

Młodzież

Prezydencja w Radzie UE

Co sześć miesięcy kolejne państwo członkowskie Unii Europejskiej sprawuje Prezydencję, czyli przewodniczy pracom Rady Unii Europejskiej. W tym czasie państwo sprawujące Prezydencję staje się gospodarzem większości unijnych wydarzeń i gra kluczową rolę na wszystkich polach aktywności Unii Europejskiej. Jest odpowiedzialne za organizację spotkań UE, nadaje kierunek polityczny Unii, dba o jej rozwój, integrację oraz bezpieczeństwo.

1 lipca 2011 roku Polska obejmuje Przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej.

Najwięcej odwiedzin i odsłon strony poświęconej przygotowaniom do prezydencji odnotowano w okresie styczeń-czerwiec 2011 r., wraz ze wzrostem zainteresowania opinii publicznej rozpoczęciem polskiego przewodnictwa. Statystyki odwiedzin i odsłon strony w okresie jej funkcjonowania, a także liczbę jej użytkowników w poszczególnych miesiącach przedstawia poniższa tabela.

Tabela nr 12. Statystyki strony www.prezydencjaue.gov.pl

miesiąc	liczba odwiedzin	liczba użytkowników	liczba odsłon
lut-09	5 257	3 696	23 443
mar-09	5 011	3 436	17 361
kwi-09	3 958	2 710	12 563
maj-09	4 292	3 088	13 131
cze-09	4 316	2 699	12 928
lip-09	4 281	2 447	12 679
sie-09	3 600	2 039	12 750
wrz-09	5 544	3 332	17 150
paź-09	7 741	4 856	24 475
lis-09	8 391	5 835	23 621
gru-09	7 655	5 446	20 341
sty-10	10 149	7 346	31 712
lut-10	8 058	6 008	25 038
mar-10	8 916	6 471	29 233
kwi-10	9 245	6 775	42 033
maj-10	10 216	7 559	55 963
cze-10	10 943	7 821	50 865
lip-10	9 514	6 156	43 239
sie-10	9 220	5 824	44 722
wrz-10	12 433	8 541	54 650

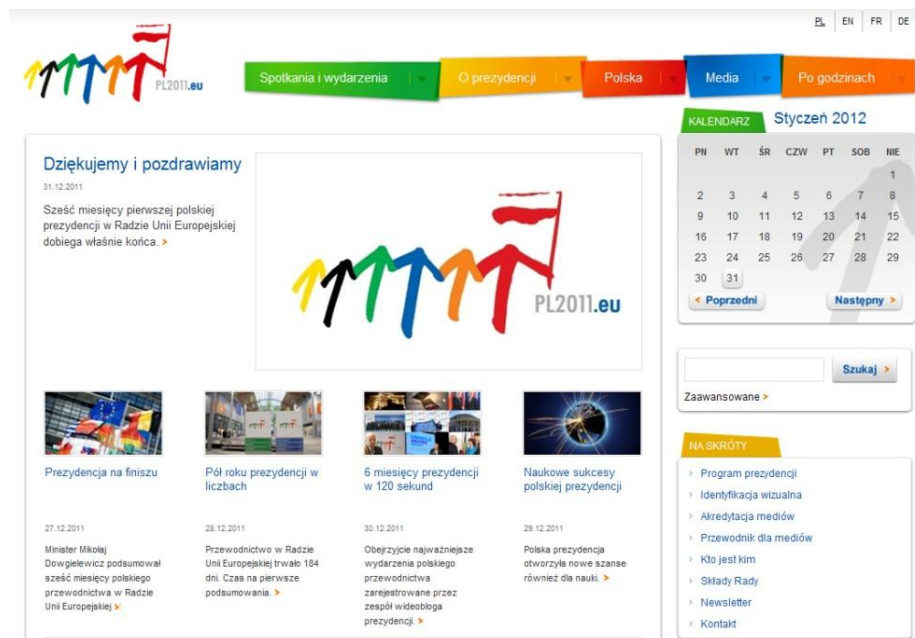
paź-10	14 484	10 119	67 785
lis-10	17 731	12 192	79 530
gru-10	19 747	13 863	85 744
sty-11	33 869	22 584	166 104
lut-11	38 686	25 923	197 369
mar-11	55 437	35 384	280 920
kwi-11	44 639	29 111	215 108
maj-11	74 501	52 391	356 595
cze-11	80 538	58 148	359 830

Strona oparta była na systemie zarządzania treścią CMS Joomla. Aktualizowana była do czerwca 2011 roku, czyli do momentu uruchomienia oficjalnego portalu prezydencji www.pl2011.eu. Obecnie można przeglądać jej archiwalną wersję.

➤ www.pl2011.eu

Oficjalny portal polskiej prezydencji www.pl2011.eu ruszył w dniu 22.06.2011 roku. Serwis został podzielony na sekcje: Spotkania i wydarzenia, O prezydencji, Polska, Media, Po godzinach, Program kulturalny. Strona oparta była na systemie zarządzania treścią CMS Drupal.

Użytkownicy najczęściej korzystali z takich zakładek jak: aktualności polityczne, kalendarz prezydencji, identyfikacja wizualna, program prezydencji, Polska–miasta oraz transmisje online.

Najwięcej odwiedzin i odsłon portalu odnotowano w lipcu 2011 r. wraz z rozpoczęciem prezydencji. Następnie wysoki poziom zainteresowania informacjami na portalu zarejestrowano we wrześniu, październiku i listopadzie. W okresie wakacyjnym – sierpień oraz u schyłku prezydencji – grudzień odnotowano znaczący spadek liczby odwiedzin i odsłon. Statystyki portalu w okresie czerwiec-grudzień 2011 r. oraz źródła odwiedzin przedstawiają poniższe tabele.

Tabela nr 13. Statystyki strony www.pl2011.eu

miesiąc	liczba odwiedzin	liczba użytkowników	liczba odsłon
cze-11	33 799	25 181	167 133
lip-11	197 610	128 243	765 165
sie-11	92 243	62 105	334 888
wrz-11	156 540	100 494	550 207
paź-11	126 901	80 361	416 451
lis-11	122 630	79 182	369 114
gru-11	88 339	59 539	254 525

Tabela nr 14. Źródła odwiedzin strony www.pl2011.eu

Kraj	Odwiedziny w %
Polska	60, 62%
Belgia	9,22%
Niemcy	4,04%
Francja	3,29%
Wielka Brytania	2,32%
USA	1,79%
Hiszpania	1,19%
Włochy	1,13%
Niderlandy	0,98%
Austria	0,82%

Integralną częścią portalu był także tzw. Wideoblog prezydencji. W jego ramach publikowane były krótkie, 2-3 minutowe relacje filmowe ze spotkań politycznych, wydarzeń kulturalno-społecznych, a także różnego rodzaju wywiady, np. z projektantami prezydencji. Najpopularniejsze spośród tych materiałów zostały wymienione w poniższej tabeli.

Tabela nr 15. Najpopularniejsze materiały na Wideoblogu prezydencji

Tytuł	Liczba odsłon
„TU Warszawa – fragmenty koncertu”	26 322
„Polska prezydencji – 6 miesięcy w 120 sekund” (2 wersje)	11 000
„Sopot podczas prezydencji”	6 200
„Wydarzenia kulturalne w Moskwie”	5 000
„Prezydencja na półmetku”	4 500
„Multimedialny pokaz fontann”	3 800
„Cuisine PL”	3 700

„Dizajnerskie gadżety prezydencji”	3 600
„Flota polskiej prezydencji”	3 500
„Chopin w Europie”	3 000

Portal funkcjonował w 4 wersjach językowych: polskiej, angielskiej, francuskiej oraz niemieckiej. Był także przystosowany dla potrzeb osób słabo widzących – serwis miał specjalny czytnik, który umożliwiał czytanie na głos publikowanych artykułów.

Przez cały okres funkcjonowania portalu łącznie zostało opublikowanych 693 artykułów w tym: 508 w zakładce Aktualności, 78 w Programie kulturalnym, 23 w Mediach oraz 84 w sekcji Po godzinach. Artykuły na portalu oraz filmy publikowane na wideoblogu promowane były za pośrednictwem narzędzi reklamowych Google Adwords oraz Promoted Videos.

➤ **www.culture.pl**

Stworzono również oficjalną stronę polskiego i zagranicznego programu kulturalnego prezydencji www.culture.pl (więcej o portalu w punkcie 2.5.12). Statystyki tej strony w III i IV kwartale 2011 r. przedstawia poniższa tabela.

Tabela nr 16. Statystyki strony www.culture.pl

Statystyki w III kwartale 2011 r.		
1	Unikalni użytkownicy	168 656
2	Odwiedziny	243 171
3	Odsłony	634 930
4	Średni czas spędzony w witrynie	00:03:15
5	Kraje/terytoria	156
Statystyki w IV kwartale 2011 r.		
1	Unikalni użytkownicy	560 692
2	Odwiedziny	774 523
3	Odsłony	1 276 786
4	Średni czas spędzony w witrynie	00:01:42
5	Kraje/terytoria	161

2.5.6.4. Media społecznościowe

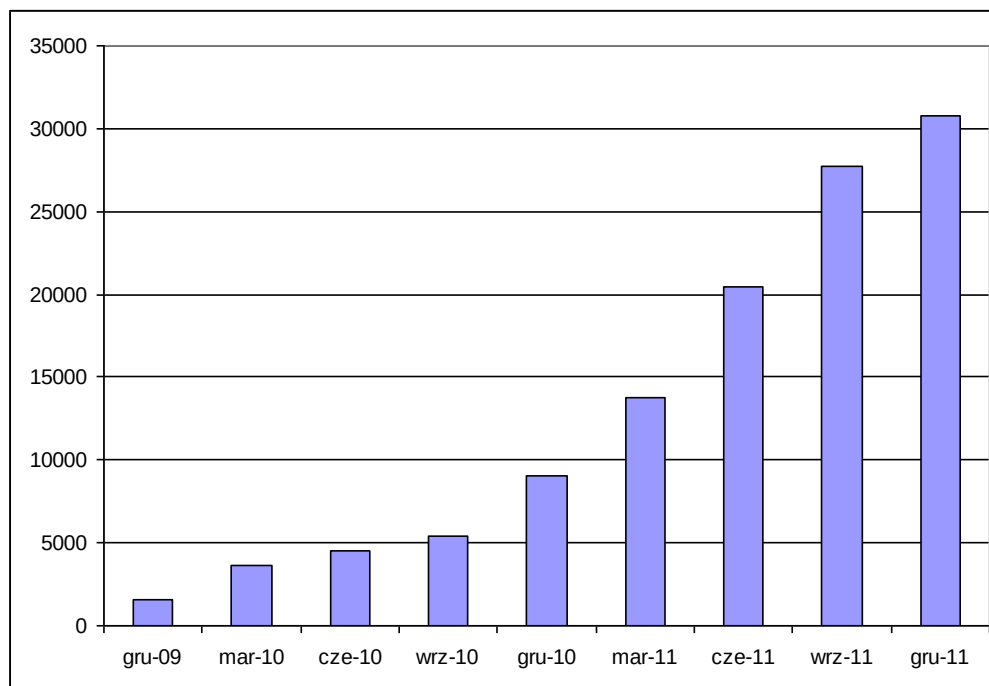
Kluczowym narzędziem w komunikacji internetowej polskiej prezydencji były kanały w mediach społecznościowych. Za ich pośrednictwem mogliśmy prowadzić bezpośrednie rozmowy z internautami, informować ich o wydarzenia związanych z prezydencją, jak również monitorować pozytywne i negatywne oceny dot. aktywności polskiego przewodnictwa.

➤ **Facebook**

Profil w serwisie facebook.com został uruchomiony w grudniu 2009 roku. W grudniu 2011 roku osiągnął poziom 30 500 fanów. Oprócz bieżącej komunikacji, na fanpage’u uruchomionych

zostało szereg aplikacji, dzięki czemu poprzez zabawę internauci mogli zdobywać wiedzę na temat polskiej prezydencji. Aplikacje dotyczyły m.in. planowania budżetu UE, quizu z wiedzy na temat polskiej prezydencji, a także projektowania plakatu prezydencji. Promocja profilu na facebooku wspierana była kampanią kontekstową. Liczbę fanów profilu prezydencji w serwisie facebook.com przedstawia wykres nr 2.

Wykres nr 2. Liczba fanów profilu prezydencji w serwisie facebook.com

Pierwszą dziesiątkę krajów pod względem liczby fanów profilu polskiej prezydencji przedstawia poniższa tabela.

Tabela nr 17. Kraje z największą liczbą fanów profilu polskiej prezydencji

Kraj	Liczba fanów
Polska	25 822
Belgia	636
Wielka Brytania	534
Niemcy	499
Stany Zjednoczone	320
Francja	307
Włochy	246
Węgry	189
Hiszpania	155
Niderlandy	122

Przekrój fanów profilu polskiej prezydencji ze względu na ich wiek przedstawia poniższa tabela.

Tabela nr 18. Wiek fanów profilu polskiej prezydencji

Wiek	% fanów
13-17 lat	9,5 %
18-24 lata	34 %
25-34 lata	38 %
35-44 lata	9,9 %
45-54 lata	4 %
55 +	4,6 %

➤ **Youtube**

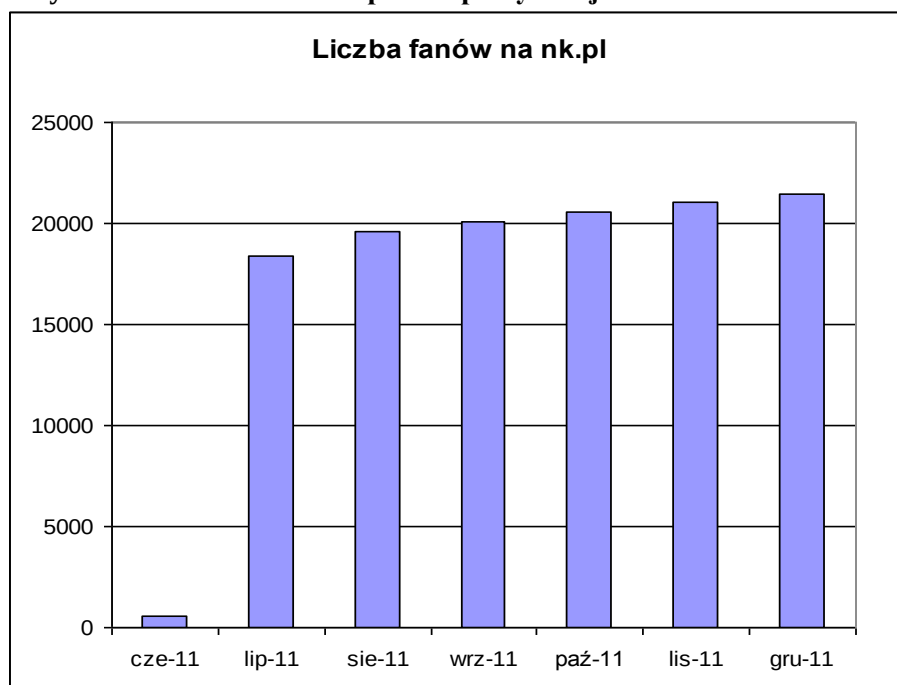
Na oficjalnym kanale prezydencji w serwisie Youtube publikowane były wszystkie materiały filmowe produkowane na potrzeby polskiego przewodnictwa: spoty, materiały wideoblogowe, sondy, wywiady, animacje. Łączna liczba odsłon opublikowanych filmów wyniosła 380 000.

➤ **Nk.pl**

Oficjalny profil polskiej prezydencji na nk.pl ruszył pod koniec czerwca 2011 roku. W ciągu 6 miesięcy liczba fanów osiągnęła poziom ponad 21 000. Użytkownicy serwisu zostawili łącznie ponad 13 500 komentarzy.

Liczbę fanów profilu prezydencji w serwisie nk.pl przedstawia wykres nr 3.

Wykres nr 3. Liczba fanów profilu prezydencji w serwisie nk

➤ **Pozostałe kanały**

Polska prezydencja prowadziła dwa oficjalne kanały w serwisie twitter. Pierwszy poświęcony był informowaniu o wydarzeniach politycznych i prowadzony był przez rzecznika prezydencji (1 700 osób śledzących posty). Drugi profil miał charakter społeczno-kulturalny i informował

o wydarzeniach skierowanych do społeczeństwa, a także przedstawiał kulisy sprawowania przewodnictwa w Radzie UE (500 osób śledzących). Prezydencja miała również profile w serwisie blip.pl oraz goldenline.pl.

2.5.6.5. Projekty specjalne

➤ Akcja na 1 lipca 2011 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwróciło się bezpośrednio do 3 czołowych portali internetowych w Polsce: Google Polska, Onet.pl oraz Nk.pl o zrealizowanie wspólnej akcji z okazji inauguracji polskiej prezydencji. W efekcie Nk.pl i Onet.pl w dniu 1 lipca wyświetliły na swoich stronach startowych logo przewodnictwa, a Google Polska specjalnego doodle'a, który został zaprojektowany w ramach konkursu plastycznego dla dzieci, którego MSZ było partnerem. Wspólny gest w przestrzeni internetowej symbolizował solidarność Polaków w czasie prezydencji i stanowił wspólną, społeczną celebrację tego historycznego wydarzenia.

➤ Filmy wiralowe

Wyprodukowane zostały 3 filmy wiralowe, których celem było pokazanie w humorystycznej konwencji praktycznych efektów prezydencji. Liczba odsłon filmów na kanale prezydencji na youtube.com przekroczyła 50 000.

➤ Film animowany

W dniu 27.06.2011 r. odbył się premierowy pokaz filmu animowanego promującego polską prezydencję, autorstwa Tomasza Bagińskiego. Film przygotowano w wersji 2D i 3D, w czterech wariantach czasowych: 30 sek., 60 sek., 90 sek. i 180 sek. W dniu inauguracji prezydencji film

został wyemitowany w środkach transportu publicznego oraz przestrzeni miejskiej w całej Polsce. Ponadto, podczas trwania polskiej prezydencji film emitowano wielokrotnie w telewizji, internecie, sieci kin „Multikino”, miejscach publicznych, podczas oficjalnych wydarzeń polskiej prezydencji w Radzie UE, a także w ramach projektów placówek. Film prezentowano również na festiwalach filmowych i muzycznych w Polsce i za granicą oraz podczas imprez masowych.

➤ **Znaczki i monety prezydencji**

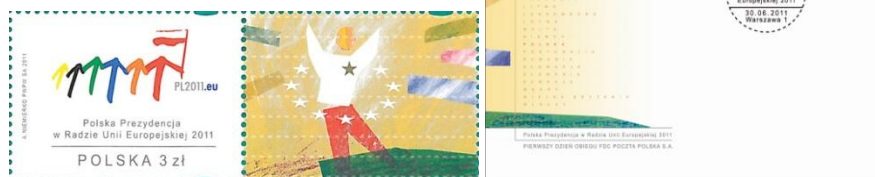
Na podstawie porozumienia o współpracy zawartego pomiędzy MSZ a NBP oraz na mocy porozumienia o współpracy pomiędzy MSZ a Poczta Polska S.A. ukazały się:

1.07.2011 r.:

- 4 tys. złotych monet kolekcjonerskich z logo polskiej prezydencji;
- 50 tys. srebrnych monet kolekcjonerskich z logo polskiej prezydencji;
- 800 tys. monet obiegowych o nominale 2 zł z logo polskiej prezydencji.

30.06.2011 r.:

- znaczek pocztowy w nakładzie 500 tys. z logo polskiej prezydencji;
- kartka pocztowa w nakładzie 50 tys. z logo polskiej prezydencji.

➤ Fotokody

Na potrzeby akcji „1500 wydarzeń na wyciągnięcie ręki”, popularyzującej program kulturalny prezydencji, zostały zaprojektowane specjalne fotokody, które po zeskanowaniu wyświetlały na smartfonach informacje o aktualnych wydarzeniach polskiej prezydencji. Fotokody w formie plakatów zostały rozdyskretuowane na uczelniach, w Regionalnych Centrach Informacji Europejskiej, w sieci Europe Direct, w bibliotekach oraz urzędach. Ponadto PKP Intercity, które było oficjalnym partnerem akcji, rozdyskretuowało 15 000 ulotek z fotokodem w swoich pociągach na trasach łączących miasta akademickie.

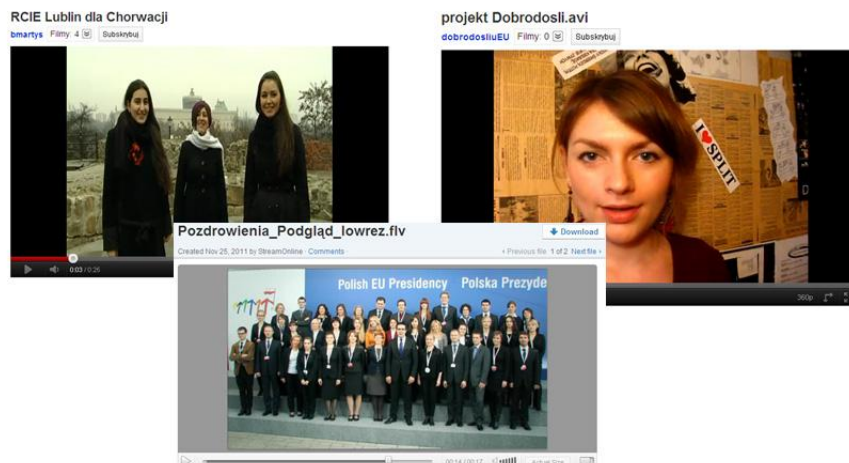

1500 WYDARZEŃ NA WYCIĄGNIĘCIE RĘKI

➤ Akcja „Dobrodośli”

Z okazji podpisania przez Chorwację traktatu akcesyjnego UE 9.12.2011 r. polska prezydencja przygotowała filmik powitalny „Dobrodośli”. Materiał składał się z pozdrowień nadesłanych przez internautów i nagranych na ulicach polskich miast. Filmik okazał się hitem chorwackiego Internetu – w przeciągu 48h odnotował 50 000 odsłon (stan na koniec stycznia 2012 roku: 80 000 odsłon). Opublikowały go również wszystkie czołowe portale internetowe w Chorwacji oraz wyemitowały krajowe telewizje.

W odpowiedzi na filmik „Dobrodošli” Chorwaci przygotowali nagranie „Zahvala Polsko”. W filmie, który został opublikowany w Internecie 23.12.2011 r., wystąpili studenci, mieszkańcy Zagrzebia, a także Minister Spraw Zagranicznych Chorwacji Vesna Pusić.

Filmik „Dobrodošli” spotkał się z bardzo pozytywnym odbiorem w Chorwacji, a tamtejsze władze zdecydowały się wykorzystać go w kampanii przed referendum akcesyjnym. Polskie MSZ przekazało kopię filmu, który następnie został wyemitowany przez ogólnokrajowe i lokalne stacje telewizyjne w Chorwacji.

2.5.7. Patronaty polskiej prezydencji 2011

Od 1.12.2009 do 15.04.2011 r. istniała możliwość ubiegania się o oficjalny patronat polskiej prezydencji. Mogły się o niego ubiegać podmioty publiczne i gospodarcze, organizacje społeczne, jednostki samorządowe i inne instytucje. Możliwość ta przysługiwała zarówno instytucjom krajowym, jak i zagranicznym.

Wydarzenia organizowane przez ministerstwa, urzędy centralne i organizacje pozarządowe, które były organizowane przy wsparciu grantów UKIE/MSZ nie mogły ubiegać się o patronat.

Objęcie przedsięwzięcia patronatem nie wiązało się z udzieleniem wsparcia finansowego przez urząd obsługujący Pełnomocnika Rządu ds. Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez RP Przewodnictwa w Radzie UE.

Patronatem polskiej prezydencji zostały objęte projekty, których realizacja była przewidziana na drugą połowę 2011 roku, które były związane z priorytetami polskiej prezydencji i przyczyniały się do promocji prezydencji Polski w Radzie UE w 2011 roku wśród społeczeństwa w Polsce i za granicą. Wydarzenia angażowały lokalne społeczności na rzecz prezydencji Polski, nie tylko wzbogacały jej program kulturalny i oprawę artystyczną, ale także prezentowały możliwości współdecydowania o kierunkach i kształcie procesu integracji europejskiej przez Polskę i Polaków. Istotnym czynnikiem branym pod uwagę przy rozpatrywaniu projektów było przyczynianie się do osiągania celów oraz priorytetów prezydencji Polski oraz prezentowanie szans i możliwości dla obywateli wynikających z integracji europejskiej.

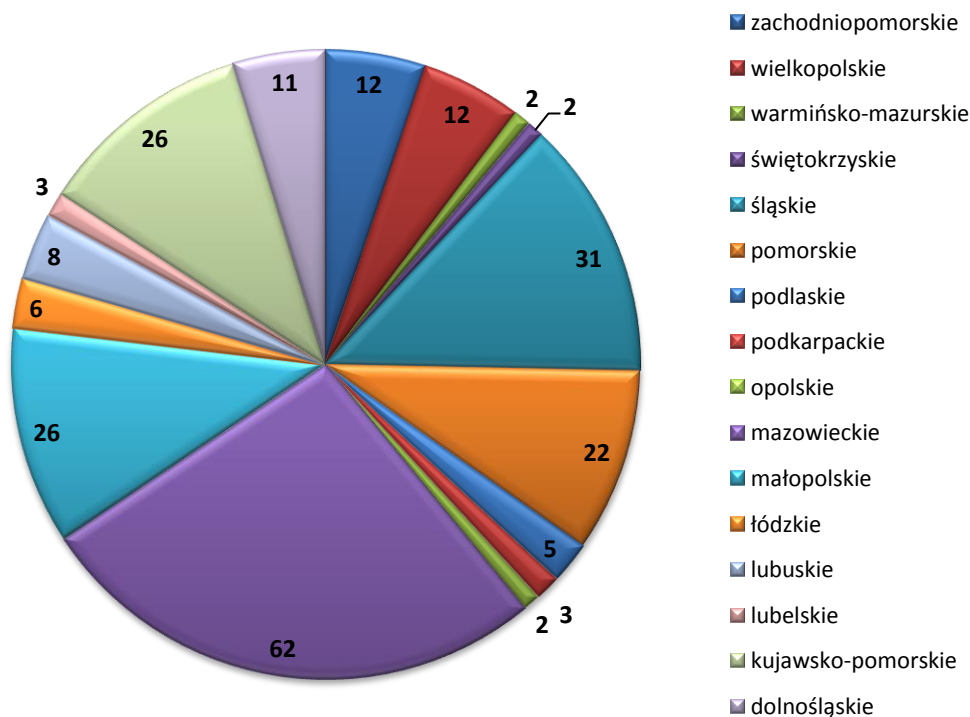
Do Ministerstwa Spraw Zagranicznych wpłynęło łącznie 465 wniosków o przyznanie patronatu polskiej prezydencji, z których 286 zostało rozpatrzonych pozytywnie na mocy decyzji

nr 4 Pełnomocnika Rządu do spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej z dnia 14.12.2009 r. w sprawie ustalenia Zasad przyznawania patronatu Prezydencji Polski w Radzie Unii Europejskiej w 2011 roku. Były to przedsięwzięcia o charakterze edukacyjnym, kulturalnym, naukowym, obywatelskim oraz sportowym, w przypadku których dominowało przekonanie, że będą aktywnie przyczyniać się do promocji oraz osiągania celów i priorytetów polskiego przewodnictwa w Radzie UE. Pod patronatem prezydencji odbywały się wydarzenia takie jak: wystawy, spektakle, konferencje, seminaria, targi, fora, festiwale, konkursy oraz maratony i turnieje sportowe. Zespół opiniujący przeanalizował 13 wniosków zza granicy (Belgii, Wielkiej Brytanii, Czech oraz Francji). Wszystkie zostały rozpatrzone pozytywnie.

Patronatem polskiej prezydencji nie mogły być objęte przede wszystkim te przedsięwzięcia, które były realizowane w terminie innym niż lipiec – grudzień 2011. Ponadto miały one charakter polityczny, religijny lub komercyjny oraz te, które miały wymiar typowo lokalny i nie nawiązywały do idei wspólnoty europejskiej bądź polskiej prezydencji w Radzie UE.

Wśród województw polskich, gdzie zorganizowano najwięcej projektów objętych patronatem polskiej prezydencji, prym wiodło województwo mazowieckie (83 złożone aplikacje, z czego 62 zaakceptowane). Najmniej wydarzeń objętych patronatem odbyło się w województwach opolskim, warmińsko-mazurskim i świętokrzyskim – po dwa wydarzenia w każdym. Poniższy wykres przedstawia liczbę wydarzeń objętych patronatem we wszystkich województwach.

Wykres nr 4. Liczba wydarzeń objętych patronatem polskiej prezydencji

2.5.8. Edukacja, informacja, dialog ze szkołami i organizacjami pozarządowymi w kraju

Na etapie przygotowań do prezydencji w *Wytycznych dot. działań komunikacyjnych* uznano, że działania edukacyjne i informacyjne są niezbędne do podniesienia poziomu świadomości i wiedzy społecznej dotyczącej problematyki związanej z prezydencją i UE. W tym celu zdecydowano się na szeroki dialog społeczny, który objął samorządy, organizacje pozarządowe, placówki edukacyjne oraz indywidualnych obywateli. Celem działań informacyjnych było zainicjowanie współpracy z grupami docelowymi oraz uzyskanie od nich poparcia, zrozumienia oraz zaangażowania. Fundamentami podjętych działań, które w szczegółach opisano w dalszej części tego rozdziału, były:

- działania wieloetapowe, budujące napięcie, kończące się finałami tuż przed lub podczas prezydencji;
- angażowanie wybranych grup docelowych, informowanie pozostałych;
- przygotowanie działań niekonwencjonalnych, z lekkim przymrużeniem oka i nutą autoironii, aczkolwiek bez utrwalania stereotypów.

2.5.8.1. Współpraca z organizacjami pozarządowymi

Współpraca ze środowiskiem polskich NGO w zakresie polskiej prezydencji została zainicjowana w lipcu 2009 r. podczas spotkania zorganizowanego przez Departament Informacji Europejskiej (UKIE). Zaproponowano formy współpracy i ustanowiono stałe kanały komunikacji. W drugiej połowie 2009 r. na zamówienie Departamentu Informacji Europejskiej UKIE wykonane zostały dwie ekspertyzy dot. współpracy z sektorem pozarządowym w zakresie informowania o prezydencji:

- *Aktywność polskich organizacji pozarządowych na szczeblu europejskim* autorstwa DemosEuropa;
- *Opracowanie koncepcji stałej współpracy pomiędzy administracją rządową a trzecim sektorem w Polsce w zakresie informowania społeczeństwa o polskim przewodnictwie w Radzie UE* autorstwa Instytutu Spraw Publicznych.

W grudniu 2009 roku zorganizowano ogólnopolską konferencję⁵⁰ dotyczącą zagadnień polskiego przewodnictwa w Radzie UE, w której wzięło udział ok. 150 przedstawicieli polskich NGO.

W dniu 27.12.2010 r. rozstrzygnięto konkurs dla organizacji pozarządowych na realizację projektów poświęconych polskiej prezydencji na terenie całej Polski. Przyznano 16 dotacji na łączną kwotę ok. 1.090 tys. zł. Projekty były realizowane od stycznia do lipca 2011 r.

Od stycznia 2011 r. do marca 2012 r. MSZ, we współpracy z największym w Polsce portalem organizacji pozarządowych www.ngo.pl, prowadziło serwis na temat polskiej prezydencji dla środowisk trzeciego sektora. Umożliwił on zainteresowanym NGO wymianę informacji dot. prezydencji, a także dał możliwość zaprezentowania własnych działań. Odnotowano ponad 20 tys. wejść na stronę, a newsletter rozsyłany był do ponad 500 odbiorców.

⁵⁰ <http://www.konferencjangop.pl>

Ministerstwo Spraw Zagranicznych współfinansowało konferencję NGOs towarzyszącą szczytowi Partnerstwa Wschodniego. Organizatorem konferencji, która odbyła się w dniu 29.09.2011 r. był Polski Instytut Spraw Międzynarodowych. Wzięło w niej udział ok. 200 przedstawicieli polskich i zagranicznych organizacji pozarządowych.

W prezydencję aktywnie włączona była sieć Regionalnych Centrów Informacji Europejskiej. W jej ramach przeprowadzono ok. 1 800 projektów, w tym:

- ponad 600 lekcji europejskich poświęconych polskiej prezydencji;
- ponad 330 spotkań i wykładów dla różnych grup odbiorców na temat polskiej prezydencji;
- ok. 150 stoisk informacyjnych promujących polską prezydencję podczas różnego rodzaju imprez, takich jak konferencje, dni otwarte, targi edukacyjne, wykłady;
- 110 konkursów na tematy związane z polską prezydencją;
- 148 artykułów w prasie regionalnej i lokalnej na tematy związane z polską prezydencją;
- ponad 20 szkoleń i warsztatów na temat polskiej prezydencji;
- ok. 40 lokalnych audycji radiowych/telewizyjnych związanych z polską prezydencją;
- ponad 30 konferencji i seminariów poświęconych polskiej prezydencji;
- szkolenie dla 35 trenerów Regionalnych Centrów Informacji Europejskiej.

2.5.8.2. Konkurs dla organizacji pozarządowych – promocja prezydencji

W kwietniu 2011 r. rozstrzygnięty został coroczny konkurs Ministra Spraw Zagranicznych skierowany do organizacji pozarządowych, instytutów badawczych oraz publicznych i niepublicznych szkół wyższych zatytułowany „Promocja wiedzy o Polsce – 2011”. W związku z prezydencją w 2011 r. wśród priorytetów konkursu uwzględniono działania z zakresu dyplomacji publicznej dotyczących przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej. Ponadto priorytetowo potraktowano projekty dotyczące współpracy z krajami Partnerstwa Wschodniego, umacniania stosunków polsko – rosyjskich i polsko – żydowskich. Z konkursu wyłączone były projekty polegające na jednorazowych wydarzeniach artystycznych. Preferencyjnie oceniane były inicjatywy podejmowane we współpracy z partnerami, w tym z partnerami zagranicznymi.

Budżet konkursu wyniósł 4 mln zł. Komisja Konkursowa nagrodziła kilkadziesiąt projektów, które realizowane były w Polsce oraz w kilku innych krajach (m.in. Ukraina, Rosja, Izrael, Belgia, kraje Partnerstwa Wschodniego i Bałkanów Zachodnich). Wśród nich znalazły się wizyty studyjne dziennikarzy, konferencje, seminaria i warsztaty, wymiana młodzieży, współpraca wyższych uczelni i ośrodków naukowych oraz wydanie publikacji.

2.5.8.3. Edukacja, projekty angażujące młodzież i nauczycieli

We wrześniu 2010 r. uruchomiono zakładkę młodzieżową na stronie internetowej prezydencji - www.prezydencjaue.gov.pl. W zakładce umieszczane były informacje o konkursach i wydarzeniach przeznaczonych dla młodych ludzi. Od lipca 2011 r. zakładka weszła w skład oficjalnej witryny polskiej prezydencji. 100 dni przed rozpoczęciem prezydencji, w dniu 23.03.2011 r. odbyła się multimedialna debata na Uniwersytecie Warszawskim, organizowana we współpracy z Komisją Europejską. Gościem debaty był Pełnomocnik - Minister Mikołaj Dowgielewicz, który odpowiadał na pytania studentów z ośrodków akademickich z całej Polski. Głównymi tematami poruszonymi na konferencji były priorytety polskiej prezydencji oraz wyzwania dla polskiego przewodnictwa. Po debacie odbył się spontaniczny flashmob z okazji 100-dniówki z udziałem młodzieży na Krakowskim Przedmieściu.

W styczniu 2011 r. rozstrzygnięto konkurs dla uczniów szkół plastycznych pod hasłem "Polska prezydencja dla Europy". Z 24 szkół plastycznych napłynęło 239 prac, spośród których nagrodzono 46. Na tej bazie powstała wystawa plakatów prezentowana podczas imprez okolicznościowych w Warszawie, Brukseli i Luksemburgu związanych z polską prezydencją. Patronat nad wystawą w gmachu KE w Brukseli objął Komisarz Janusz Lewandowski.

Na zlecenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych opublikowany zeszyt komiksowy promujący polską prezydencję autorstwa Przemysława Truścińskiego i Grzegorza Janusza. Komiks przeznaczony dla polskiej i europejskiej publiczności w wieku 15–60 lat został wydrukowany w wersji polskiej (14 tys. egzemplarzy) i angielskiej (6 tys. egzemplarzy), a także dostępny był online w wersji polskiej, angielskiej, niemieckiej, francuskiej i rosyjskiej. Komiks dystrybuowany był podczas spotkań prezydencji, wydarzeń programu kulturalnego polskiej prezydencji w kraju i za granicą, poprzez sieć placówek MSZ oraz sieć Regionalnych Centrów Informacji Europejskiej.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych ogłosiło także konkurs na esej dla studentów wyższych uczelni w Polsce. Spośród 70 prac z całego kraju komisja konkursowa (MSZ, Biuro Informacyjne PE, Przedstawicielstwo KE w Polsce) oraz dwóch niezależnych ekspertów z dziedziny europeistyki wyłoniła 30 laureatów, którzy w nagrodę wyjechali do siedziby Rady UE w Brukseli w celu rozegrania gry strategicznej. Każdy z uczestników wyjazdu wcielił się w rolę ministra spraw zagranicznych jednego z państw członkowskich UE, aby debatować na temat priorytetów polskiej prezydencji. Gra została przeprowadzona w dniu 15.12.2011r. w siedzibie Rady UE.

W październiku 2011 r. wręczono nagrody i wyróżnienia uczestnikom konkursu na scenariusz lekcji europejskiej skierowanego do nauczycieli szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych z całego kraju. Wpłynęło 99 scenariuszy lekcji historii, wiedzy o społeczeństwie, języka

polskiego, języka angielskiego, geografii, wychowania fizycznego, matematyki, wiedzy o kulturze i z zajęć pozalekcyjnych, w tym zajęć w Szkolnych Klubach Europejskich. Wyróżnione scenariusze zostały udostępnione on-line oraz wydane na płytach, które przesłano do Regionalnych Centrów Informacji Europejskiej w celu rozdawania podczas szkoleń dla nauczycieli.

Prezydencja była motywem przewodnim kolejnej edycji programu *Moja szkoła w Unii Europejskiej – Back to School*, która ruszyła we wrześniu 2011 r. Zadaniem młodzieży uczestniczącej w programie było organizowanie dyskusji, debat, wystaw, konkursów wiedzy oraz przygotowywanie gazetek szkolnych na tematy związane z wolontariatem i polską prezydencją. Szkoły, które zakwalifikowały się do etapu ogólnopolskiego konkursu, będą miały za zadanie zaproszenie polskiego urzędnika z Komisji Europejskiej lub posła do Parlamentu Europejskiego z wizytą i przesłanie do komisji oceniającej sprawozdania z tego wydarzenia. Nagrodą główną będzie wizyta studyjna w instytucjach europejskich w Brukseli. Konkurs będzie rozstrzygnięty w maju 2012 r.

W ramach programu *Back to School* Pełnomocnik odwiedził w dniu 4.11.2011 r. XI Liceum Ogólnokształcące im. Mikołaja Reja w Warszawie, gdzie poprowadził "lekcję europejską". Podobne wizyty w szkołach średnich w trakcie polskiej prezydencji odbyli również niektórzy członkowie Komitetu do Spraw Europejskich.

Europejska inicjatywa *Back to School* po raz pierwszy odbyła się w 2007 r. z inicjatywy Komisji i rządu niemieckiego, aby uświetnić obchody 50. rocznicy podpisania Traktatu Rzymskiego. Od tego czasu *Back to School* jest organizowany w krajach członkowskich podczas sprawowania przez nie przewodnictwa w Radzie UE.

Od grudnia 2011 r. do końca marca 2012 r. w całej Polsce zorganizowane zostały jednodniowe szkolenia (dwa w każdym województwie) dla 960 nauczycieli na tematy związane z polską prezydencją w Radzie UE oraz priorytetami komunikacyjnymi dotyczącymi funkcjonowania UE.

W Centrum Informacji Europejskiej podlegającym MSZ w 2011 r. ramach działalności bieżącej odbyło się:

- 7 wykładów otwartych poświęconych polskiej prezydencji;
- 94 lekcje europejskie dotyczące tematyki prezydencji, podczas których przedstawiono prezentację multimedialną nt. prezydencji;
- 2 specjalne spotkania w ramach cyklu „UE dla Seniorów” poświęcone prezydencji.

CIE MSZ zorganizowało siedem stoisk informacyjnych, gdzie m.in. prezentowano materiały informacyjno – promocyjne związane z prezydencją oraz udzielano konsultacji. Na potrzeby działań edukacyjnych MSZ opracowało następujące materiały informacyjne odnoszące się do prezydencji:

- *Rada Unii Europejskiej* – broszura na temat funkcjonowania Rady UE, w nakładzie 20 000 egz.;
- *Prezydencja w Radzie Unii Europejskiej* – broszura autorstwa prof. Jana Barcza przeznaczoną dla odbiorców zainteresowanych tematyką polskiej prezydencji, w nakładzie 30 000 egz.;
- *To i owo o Unii Europejskiej* – publikacja książkową prezentująca historię, instytucje i prawo UE, przeznaczona dla młodzieży szkolnej i nauczycieli, w nakładzie 10 000 egz.;

- *Prezydencja bez prezydenta* – broszura dla młodzieży szkolnej i nauczycieli, w nakładzie 20 000 egz.

2.5.8.4. Projekty realizowane w przestrzeni miejskiej

W dniu 2.07.2011 r. na pl. Zamkowym w Warszawie został ułożony z ok. 14 tys. kwiatów dywan prezentujący logo polskiej prezydencji. W oficjalnym otwarciu wzięli udział Prezydent M. St. Warszawy Hanna Gronkiewicz-Waltz i Pełnomocnik - Sekretarz Stanu w MSZ Mikołaj Dowgielewicz. Po zakończeniu projektu kwiaty zostały rozdane przechodniom. Szacuje się, że dywan na pl. Zamkowym w Warszawie obejrzało na żywo kilkanaście tysięcy osób. Układanie relacjonowane było przez stacje telewizyjne, radiowe oraz portale internetowe.

W związku z prezydencją konkurs Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy i Towarzystwa Przyjaciół Warszawy pod hasłem „Warszawa w kwiatkach i zieleni 2011” - z inicjatywy MSZ - poszerzono o komponent „Prezydencja w kwiatkach”. Mieszkańcy Warszawy zachęceni byli do ozdabiania balkonów, loggii, tarasów i ogródków, a także budynków użyteczności publicznej, osiedli mieszkaniowych, podwórek, dziedzińców, skwerów, ogródków gastronomicznych, witryn i okien należących do instytucji kompozycjami roślin w barwach Polski i UE. 28 warszawskich laureatów zostało nagrodzonych za piękne żółto-niebieskie i białoczerwone kompozycje kwiatowe.

Również we współpracy z Urzędem Miasta Stołecznego Warszawy, który w ramach rewitalizacji parku na Podzamczu uruchomił fontannę multimedialną zrealizowane zostały pokazy multimedialne o tematyce europejskiej na fontannach miejskich. Podczas inauguracji projektu w dniu 2.07.2011 r. zaprezentowano film animowany promujący polską prezydencję. W sumie odbyło się 8 pokazów o tematyce europejskiej (za każdym razem 5 do 10 tys. osób).

Na mocy porozumienia o współpracy MSZ z Ministerstwem Sportu i Turystyki, 37 imprez sportowych organizowanych na terenie całego kraju zostało objętych patronatem polskiej prezydencji. Ilość uczestników każdej z imprez wahała się od kilkudziesięciu do kilkunastu tysięcy. Uczestnicy imprez otrzymywali drobne upominki z logo polskiej prezydencji w postaci toreb bawełnianych, opasek na rękę, breloczków oraz długopisów.

W dniach 15-30.11.2011 roku z okazji Dnia Służby Zagranicznej na Placu Zamkowym w Warszawie udostępniono dla zwiedzających wystawę plenerową "Polska droga do prezydencji" przygotowaną przez MSZ we współpracy z Ośrodkiem KARTA (24 plansze przedstawiające przemiany, jakie zaszły w Polsce w okresie od 1956 r. do objęcia przez Polskę prezydencji). Opisy plansz zostały przygotowane w języku polskim i angielskim, a wersja elektroniczna wystawy przekazana została placówkom dyplomatycznym RP.

Od dnia 1.07 do końca 2011 r. na elewacji budynku MSZ przy Al. Szucha 21 od strony ul. Litewskiej umieszczony był wielkoformatowy baner o wymiarach 17x42 m. z logo prezydencji, a witryny frontowe budynku zostały wyklejone folią OWV z tymże logo. Podobny baner umieszczono na siedzibie Banku Gospodarstwa Krajowego przy Al. Jerozolimskich 7 w centrum Warszawy.

2.5.8.5. Projekty dla mediów

Centrum Informacji Europejskiej od 1.07 do 31.12.2011 r. pełniło rolę centrum prasowego polskiej prezydencji. W tym czasie w CIE odbyły się 24 briefingi prasowe. Zadanie zrealizowano we współpracy z Biurem Rzecznika Prasowego MSZ. W związku z projektem wprowadzono zmiany w wystroju i wyposażeniu Centrum.

Tygodnik „Wprost” 28.12.2011 r. opublikował dodatek redakcyjny poświęcony polskiej prezydencji, zawierający materiały dotyczące m.in. głównych osiągnięć i podsumowania prezydencji w liczbach. Dodatek ukazał się w nakładzie 172 000 tysięcy egzemplarzy.

Szkolenia dla mediów były jednym z czterech modułów szkoleń prowadzonych dla różnych grup multiplikatorów na temat polskiej prezydencji. Zakres tematyczny szkoleń i towarzyszącego im podręcznika zawierał informacje na temat Traktatu z Lizbony, procesu decyzyjnego w UE

i prezydencji w Radzie UE. W szkoleniach wzięło udział 737 osób, w tym 597 przedstawicieli organizacji pozarządowych oraz 140 przedstawicieli mediów.

2.5.8.6. Badania opinii publicznej

W związku ze sprawowaniem przez Polskę prezydencji w Radzie Unii Europejskiej Departament Informacji Europejskiej (DIE) Ministerstwa Spraw Zagranicznych monitorował stan opinii publicznej w tym zakresie poprzez badania ilościowe i jakościowe.

Badania ilościowe w formule omnibus realizowane były co dwa miesiące we współpracy z Instytutem Badań Opinii Publicznej GfK Polonia, na reprezentatywnej grupie około 1000 Polaków w wieku 15 lat lub więcej. Badania ilościowe służyły monitorowaniu poziomu poinformowania polskiego społeczeństwa na temat zasad, organizacji i zadań prezydencji, odbioru kampanii informacyjnej oraz stosunku do faktu sprawowania przez nasz kraj tej funkcji. Pierwszy pomiar dotyczący polskiej prezydencji przeprowadzono w grudniu 2009 r., a ostatni, podsumowujący w styczniu 2012 r.

Badanie jakościowe, stanowiące uzupełnienie badań ilościowych, realizowane było we współpracy z Ośrodkiem Badania Opinii Publicznej (TNS OBOP). W ramach projektu, przeprowadzono trzy fale badania jakościowego (w grudniu 2010 r. oraz w czerwcu i listopadzie 2011 r.), a każda z nich odbyła się w trzech różnych miastach Polski. W badaniu wykorzystano technikę zogniskowanych wywiadów grupowych (Focus Group Interviews), polegającą na rozmowie niewielkiej grupy uczestników badania z udziałem moderatora, który ukierunkowuje przebieg dyskusji na ustalone zagadnienia. W badaniu jakościowym skoncentrowano się przede wszystkim na poznaniu rzeczywistej wiedzy badanych na temat prezydencji w Radzie UE, zainteresowaniu tematem, obecności tematu w mediach, ocenie komunikacji, logo oraz oficjalnego portalu prezydencji.

Wyniki badań opinii publicznej pozwoliły m.in. na podsumowanie działań informacyjnych dotyczących polskiej prezydencji, a przede wszystkim pokazały ich skuteczność.

Na poparcie tej tezy można przytoczyć wyniki badań ilościowych dotyczące wiedzy Polaków na temat terminu sprawowania przez Polskę prezydencji. W grudniu 2009 r.⁵¹, kiedy po raz pierwszy zapytano o termin polskiej prezydencji, niespełna 1/5 ankietowanych Polaków (17%) potrafiła wskazać prawidłową datę objęcia przez nasz kraj przewodnictwa w Radzie UE. W trakcie sprawowania przez Polskę tej funkcji, w grudniu 2011 r.⁵² ponad 3/5 respondentów (63%) wiedziało, że w II półroczu 2011 r. prezydencję w Radzie UE sprawuje Polska.

Równocześnie badanie jakościowe⁵³ (pogłębione) pokazało, że na niespełna miesiąc (II fala) przed datą rozpoczęcia sprawowania przez nasz kraj tej funkcji uczestnicy grup fokusowych posiadali konkretną wiedzę na temat prezydencji w Radzie UE, podczas gdy jeszcze w grudniu 2010 r. (I fala) wiedza uczestników grup fokusowych na ten temat była niewielka.

Wyniki badań ilościowych⁵⁴ przeprowadzonych pod koniec polskiej prezydencji pokazują, że ponad 3/5 ankietowanych Polaków (63%) przyznało, że wiedza jaką posiadają na temat polskiej prezydencji w Radzie UE jest dla nich wystarczająca. Nieco ponad 1/3 badanych (34%) czuła się niedoinformowana.

⁵¹ GfK Polonia na zlecenie DIE/MSZ, grudzień 2009 r.

⁵² GfK Polonia na zlecenie DIE/MSZ, grudzień 2011 r.

⁵³ Badanie jakościowe, TNS OBOP na zlecenie DIE/MSZ, grudzień 2010 r. i czerwiec 2011 r.

⁵⁴ GfK Polonia na zlecenie DIE/MSZ, grudzień 2011 r.

Badania opinii publicznej pozwoliły także na poznanie stosunku Polaków do faktu sprawowania przez nasz kraj prezydencji w Radzie UE.

Wyniki badań ilościowych⁵⁵ pokazują, że zdecydowana większość badanych Polaków przywiązywała dużą wagę do faktu sprawowania przez nasz kraj przewodnictwa. Według pomiaru dokonanego w październiku 2011 r. 71% ankietowanych Polaków przyznało, iż prezydencja Polski w Radzie UE to sprawa ważna (w tym dla 14% bardzo ważna).

Badanie jakościowe⁵⁶ (pogłębione) potwierdza duże znaczenie, jakie przypisywano do faktu sprawowania przez nasz kraj prezydencji w Radzie UE. Podczas dyskusji w grupach podkreślano, że sprawowanie tej funkcji daje szansę na zbudowanie pozytywnego wizerunku Polski za granicą, zwiększa siłę głosu Polski na arenie europejskiej, stwarza szansę wypracowania bardziej korzystnych rozwiązań dla Polski w ramach UE lub przynajmniej umożliwia zwrócenie uwagi UE na kwestie ważne z punktu widzenia naszego kraju.

Szczegółowe informacje dotyczące badań opinii publicznej znajdują się w załączniku nr 8 do niniejszego raportu.

2.5.9. Program kulturalny

Prezydencja w Radzie UE stanowiła wyjątkową okazję do kształtowania pozytywnego wizerunku Polski, przede wszystkim w krajach UE, ale również na szerszym forum międzynarodowym. Państwa w Europie i na świecie osiągające dobre wyniki w dziedzinie kreowania i promocji własnego wizerunku stawiają głównie na kulturę. Ciekawy program artystyczny angażujący bezpośrednio artystów polskich i międzynarodowych w projekt prezydencji był doskonałą okazją na spotkanie europejskich twórców, intelektualistów i działaczy organizacji pozarządowych. Dlatego też promocja Polski poprzez kulturę została potraktowana jako osobny, duży obszar działań polskiej prezydencji. Po przeanalizowaniu programów kulturalnych poprzednich prezydencji podjęta została decyzja o stworzeniu Programu Kulturalnego Polskiej Prezydencji.

Zgodnie z decyzją Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 5.08.2009 r. zaakceptowaną przez MSZ, za przygotowanie i realizację Krajowego Programu Kulturalnego Polskiej Prezydencji odpowiadał Narodowy Instytut Audiowizualny, natomiast zadanie przygotowania i realizacji Zagranicznego Programu Kulturalnego Polskiej Prezydencji przypadło Instytutowi Adama Mickiewicza.

Ministerstwo Kultury, któremu został powierzony zadanie koordynacji realizacji programu powołało w 2009 roku Radę Programową ds. Oprawy Kulturalnej Polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w 2011 roku. Głównym zadaniem Rady było opiniowanie oraz rekomendowanie projektów i inicjatyw związanych z Programem Kulturalnym Polskiej Prezydencji. W skład Rady wchodziły dyrektorzy najważniejszych instytucji kultury: Instytutu Książki, Teatru Wielkiego – Opery Narodowej, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie, Instytutu Teatralnego im. Z. Raszewskiego, Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, Instytutu Adama Mickiewicza oraz Zamku Królewskiego w Warszawie.

⁵⁵ GfK Polonia na zlecenie DIE/MSZ, październik 2011 r.

⁵⁶ Badanie jakościowe, TNS OBOP na zlecenie DIE/MSZ, grudzień 2010 r. czerwiec 2011 r., listopad 2011 r.

2.5.10. Krajowy Program Kulturalny Polskiej Prezydencji 2011

Program kulturalny na terenie Polski realizowany był przez Narodowy Instytut Audiowizualny, a koordynowany przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Wiodącym hasłem i zarazem głównym przesłaniem Krajowego Programu Kulturalnego Polskiej Prezydencji 2011 była „**Sztuka dla zmiany społecznej**” (*Art for Social Change*). Hasło to wyraża przekonanie, że współcześnie kultura stanowi integralną część procesu społecznego. Tym samym Program miał za zadanie zachęcenie odbiorców i twórców sztuki do przyjęcia kreatywnej postawy, podnoszącej świadomość artystyczną i społeczną oraz podejmującej krytyczną refleksję nad kulturą i cywilizacją. Realizując to założenie Program podkreślał rolę organizacji pozarządowych, oddolnych inicjatyw kulturalnych, a także akcentował temat Partnerstwa Wschodniego.

Projekty realizowane były w ścisłej współpracy z organizacjami lokalnymi, pozarządowymi oraz partnerami europejskimi. Ponadto, niezwykle istotnym założeniem Programu była interdyscyplinarność, mająca swoje odzwierciedlenie nie tylko w łączeniu i wzajemnym przenikaniu się dziedzin, ale także w tworzeniu nowych powiązań między kulturą wysoką a popularną. W tym kontekście celem Programu było aktywizowanie lokalnych społeczności, zarówno artystów, jak i osób niemających na co dzień kontaktu z kulturą oraz przeciwdziałanie różnym formom społecznej dyskryminacji i wykluczenia.

Na Krajowy Program Kulturalny Polskiej Prezydencji złożyły się projekty specjalne realizowane w miastach goszczących spotkania wysokiego szczebla: Sopocie, Wrocławiu, Krakowie, Poznaniu i Warszawie oraz dodatkowo w Lublinie, Białymstoku, Katowicach i Krasnogrudzie.

2.5.10.1. Najważniejsze projekty realizowane w kraju

Krasnogruda - Europejska Agora (30.06)

W przeddzień oficjalnego rozpoczęcia polskiego przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej, a zarazem w 100. rocznicę urodzin Czesława Miłosza, w dawnym dworze rodzinnym poety w Krasnogrudzie o wspólnocie w różnorodności rozmawiali wybitni europejscy filozofowie, poeci i artyści.

Warszawa - Inauguracja przewodnictwa Polski w Radzie UE (1.07)

W Teatrze Wielkim-Operze Narodowej odbyła się uroczysta premiera opery Karola Szymanowskiego „Król Roger” w reżyserii Davida Pountneya. Przedstawienie poprzedziła część oficjalna, w trakcie której swoje wystąpienia wygłosili: Premier RP Donald Tusk, Premier Węgier Viktor Orbán, przewodniczący Komisji Europejskiej José Manuel Barroso, przewodniczący Parlamentu Europejskiego Jerzy Buzek oraz przewodniczący Rady Europejskiej Herman van Rompuy. Obecny był także Prezydent RP Bronisław Komorowski z Małżonką, członkowie rządu i parlamentu, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego i władz kościelnych, a także wybitne osobistości ze świata polityki i kultury.

Wielogodzinne koncerty muzyki inspirowanej kulturą europejskich mniejszości narodowych i etnicznych (EUharmonia) oraz interdyscyplinarna scena dziecięca (EUgeniusz) na Mariensztacie rozpoczęły się już w południe. Bardzo dużą popularnością cieszyły się również scena alternatywna (TrzeciE Ucho) w Centrum Nauki Kopernik i w Starej Elektrowni Powiśle. Melomani natomiast mogli spędzić wieczór w Filharmonii Narodowej słuchając skomponowanej specjalnie z okazji inauguracji polskiej prezydencji III Symfonii Pawła Mykietyna. Koncert ten transmitowany był na żywo przez Program 2 Polskiego Radia.

Dzień Inauguracji zakończył odbywający się na Placu Defilad finałowy koncert - TU WARSZAWA, w trakcie którego krajowi i zagraniczni artyści zaprezentowali najpopularniejsze utwory muzyki klasycznej, filmowej i rozrywkowej. Szczególnym zainteresowaniem publiczności cieszyły się nowe anglojęzyczne wersje polskich przebojów w wykonaniu zagranicznych gwiazd. Koncert zwieńczył pokaz sztucznych ogni w takt utworu Wojciecha Kilara „Orawa”. Telewizyjną transmisję koncertu na antenie TVP1 obejrzało blisko 900 tysięcy widzów. Na czterech warszawskich scenach oraz w Filharmonii Narodowej wystąpiło łącznie ponad 250 artystów.

Sopot - Otwarty Kurort Kultury (3-31.07)

W ramach projektu Otwarty Kurort Kultury w Sopocie zrealizowano 16 interdyscyplinarnych projektów artystycznych stanowiących oddolne inicjatywy lokalne. Publiczność zaproszono do przejażdżki ARTbusem - autobusową linią miejską przekształconą w mobilną galerię sztuki. Na trasie przejazdu autobusu można było zobaczyć dzieła trójmiejskich artystów. W ramach Otwartego Kurortu Kultury odbył się także Festiwal *Open Source Art (OSA)* oraz konferencja „Więcej kultury. WE ARE MORE”, zorganizowana we współpracy z Culture Action Europe, największą europejską siecią instytucji i organizacji pozarządowych aktywnych w sferze kultury. We wszystkich projektach zrealizowanych w Sopocie udział wzięło ponad 150 artystów, reprezentujących niemal wszystkie dziedziny sztuki oraz blisko 5 tysięcy aktywnych uczestników.

Katowice - TAKK! Tymczasowa Akcja Kulturalna Katowice oraz OFF Festival (lipiec-wrzesień)

TAKK! połączyła projekty z pogranicza architektury, designu i współczesnej muzyki. Artyści przeprowadzili serię akcji/interwencji w obrębie pięciu cykli: sztuka, design, warsztaty, koncerty oraz wykłady na żywej tkance miasta. Ukazały one różnorodność Śląska, sprowokowały do zadawania pytań oraz poszukiwania odpowiedzi na temat stereotypów związanych ze Śląskiem. W ramy Krajowego Programu Kulturalnego została również włączona szósta edycja OFF Festivalu, największego festiwalu muzyki alternatywnej w Europie Środkowo-Wschodniej, która przyciągnęła blisko 50 tysięcy uczestników. Festival otrzymał prestiżową nagrodę European Festival Award za rok 2011 w kategorii Najlepszy Festiwal Średniej Wielkości.

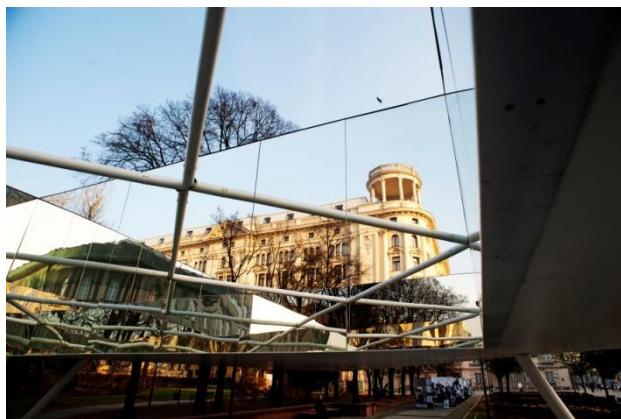
Białystok - Podróż na Wschód (5.08 - 30.09)

W dniu 5.08.2011 r. w Galerii Arsenał w Białymstoku uroczyste otwarto wystawę „Podróż na Wschód”, prezentującą sztukę współczesną z krajów Partnerstwa Wschodniego. Kuratorka wystawy zaprosiła do udziału w tym projekcie łącznie blisko 50 artystów z Armenii, Azerbejdżanu, Białorusi, Gruzji, Mołdawii, Ukrainy oraz Polski. Wystawę obejrzało ponad 300 tysięcy osób. Została ona także zaprezentowana Art Kyiv Contemporary oraz w krakowskim MOCaKu.

Warszawa - Pawilon Olafura Eliassona (wrzesień-listopad)

W dniu 6.09.2011 r., na skwerze u zbiegu ulic Krakowskie Przedmieście i Karowej w Warszawie miało miejsce uroczyste odsłonięcie instalacji duńskiego artysty Olafura Eliassona. Konstrukcja „Maszyna twojej rzeczywistości (Your Reality Machine)” stała się łatwym do zapamiętania znakiem przestrzennym, zmysłowym i rzeźbiarskim w formie, jednocześnie umożliwiającym przełamanie typowego postrzegania historycznego miejsca.

Wrocław - Europejski Kongres Kultury (EKK) (8-11.09)

Jednym z głównych zadań Kongresu było stworzenie przestrzeni do dyskusji na temat zmieniającej się definicji kultury i scenariuszy jej rozwoju. Debatom poruszającym najbardziej aktualne problemy współczesnej kultury towarzyszyły interdyscyplinarne projekty artystyczne realizowane w ramach Festiwalu Społeczno-Kulturalnego. Program Kongresu opierał się na czterech filarach: spotkaniu ministrów kultury i ds. audiowizualnych krajów UE, spotkaniach i dyskusjach czołowych europejskich intelektualistów, debatach w ramach inicjatywy *A Soul for Europe* oraz wydarzeniach artystycznych. Na Kongresie spotkali się teoretycy i praktycy, mistrzowie i alternatywni twórcy, przedstawiciele najwyższych władz państwowych, instytucji europejskich oraz organizacji pozarządowych, a także publicyści, animatorzy i aktywiści z Polski i zagranicy.

W ramach Kongresu odbyło się łącznie 13 debat, zrealizowano ponad 100 interdyscyplinarnych projektów, które wyróżniało problemowe podejście do kultury oraz interdyscyplinarna formuła. Program, który współtworzyło 550 kuratorów i artystów, wypełniło wiele wyjątkowych przedsięwzięć artystycznych. Brian Eno przygotował multimedialny projekt „Future Perfect” prezentowany na Wrocławskiej Fontannie, Mirosław Bałka stworzył instalację „Wege zur Behandlung von Schmerzen”, podczas bezprecedensowych spotkań Krzysztofa Pendereckiego z Jonnym Greenwoodem i Aphex Twinem zabrzmiały światowe prawykonania kompozycji: Aphex Twin "Threnody for the Victims of Hiroshima remix" oraz "Polymorphia Reloaded", a także Jonny Greenwood – "48 Responses to Polymorphia".

W systemie akredytacyjnym EKK zarejestrowało się około 15 tysięcy osób. Dodatkowo, wejściówki pobrało 5 tysięcy osób, a we wszystkich kongresowych wydarzeniach wzięło udział

blisko 200 tys. uczestników. W organizację Kongresu zaangażowanych było blisko 100 organizacji pozarządowych z Polski i Europy oraz ponad 550 wolontariuszy.

Lublin - „Mindware. Technologie dialogu”/”Najstarsze pieśni Europy - Tradycja i awangarda”/Międzynarodowy Festiwal „Konfrontacje Teatralne” (wrzesień-październik)

Na program zrealizowany w Lublinie złożyły się wspólne projekty artystów, animatorów i organizacji pozarządowych reprezentujących instytucje lokalne oraz partnerów ze Lwowa, Wilna, Mińska, Kijowa i Tbilisi. Współpraca w dużym stopniu miała charakter wymiany artystów, a jej tematem przewodnim były rozważania na temat granic Europy. Program „Mindware. Technologie dialogu” składał się z trzech części: rezydencyjnej, publicznej prezentacji prac artystycznych oraz części teoretycznej obejmującej wykłady, konwersatoria, spotkania i dyskusje z udziałem artystów i ekspertów poświęconym artystycznej refleksji na temat komunikacji społecznej w przestrzeni miejskiej. Do lubelskiej części Krajowego Programu Kulturalnego włączone zostały także XVI edycja festiwalu „Konfrontacje Teatralne” poświęcona analizie przemian w teatrze rosyjskim i teatrach dawnych republik radzieckich (ponad 20 tysięcy widzów) oraz specjalna edycja festiwalu „Najstarsze Pieśni Europy – Tradycja i awangarda” (blisko 3 tysięcy widzów).

Kraków - IETM Meeting/Krakowskie Reminiscencje Teatralne/ Unsound Festival (październik)

Wśród krakowskich wydarzeń Programu znalazł się, odbywający się po raz pierwszy w Polsce, zjazd *International Network For Contemporary Performing Arts*, największej w Europie organizacji skupiającej instytucje działające w obszarze sztuk performatywnych. Prawie 400 uczestników zjazdu, profesjonalistów reprezentujących polskie i zagraniczne instytucje kultury, wzięło udział w spektaklach Krakowskich Reminiscencji Teatralnych. W Krakowie odbył się również pierwszy zjazd otwierający działalność Wschodnioeuropejskiej Sieci Sztuk Performatywnych (*EEPAP, East European Performing Arts Platform*), międzynarodowej platformy wymiany dla twórców i kuratorów sztuk performatywnych z Europy Środkowej i Wschodniej. Trzecim wydarzeniem współtworzącym krakowski program prezydencki była 9. edycja festiwalu muzyki postępowej i pokrewnych sztuk wizualnych Unsound Festival.

Poznań – Poznań Baroque. Festiwal Muzyki Dawnej/Old Music – New Dance (listopad)

Festiwal Poznań Baroque w znacznej mierze opierał się na idei współpracy młodych twórców z wielkimi postaciami świata muzyki dawnej. Istotnym założeniem festiwalu było budowanie głębokich i trwałych relacji pomiędzy artystami z Polski i innych krajów w tak szczególnej dziedzinie, jaką jest muzyka dawna. Program miał bardzo mocny aspekt edukacyjny, nie tylko ze względu na nabór polskich młodych muzyków do formacji *Generation Baroque*, ale również darmowy dostęp do wszystkich koncertów dla szerokiej publiczności. W sumie w koncertach udział wzięło 10 tysięcy słuchaczy.

Nadrzędnym celem, który przyświecał tworzeniu programu tanecznego *Old Music New Dance* było uczynienie z muzyki dawnej źródła inspiracji dla najnowszych poszukiwań w obrębie współczesnej choreografii. Twórcze połączenie dwóch, odległych wydawałoby się dziedzin i estetyk, zaowocowało powstaniem trzech premier tanecznych pod kierownictwem artystek z Cypru, Polski i Danii.

Poza projektami specjalnymi opisanymi powyżej, w skład Krajowego Programu Kulturalnego Polskiej Prezydencji włączonych zostało około 60 najważniejszych polskich festiwali oraz przeszło

60 projektów rekomendowanych przez Radę Programową ds. Oprawy Kulturalnej Polskiego Przewodnictwa w Radzie UE.

2.5.11. Zagraniczny Program Kulturalny Polskiej Prezydencji 2011

Zagraniczny Program Kulturalny Polskiej Prezydencji 2011 obejmował ponad 400 wydarzeń zorganizowanych w 10 stolicach świata: Brukseli, Berlinie, Londynie, Paryżu, Madrycie, Moskwie, Kijowie, Mińsku, Tokio i Pekinie. Program zrealizował Instytut Adama Mickiewicza we współpracy z polskimi placówkami zagranicznymi podległymi Ministerstwu Spraw Zagranicznych, w tym Instytutami Polskimi, zagranicznymi partnerami i polskimi instytucjami kultury. Ważną część programu stanowiły projekty wyłonione w ramach programu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Polska Prezydencja 2011 - Promesa”. Uzupełnieniem Zagranicznego Programu Kulturalnego Polskiej Prezydencji, realizowanego w 10 priorytetowych stolicach, były projekty wyłonione przez MSZ w ramach konkursu wewnętrznego dla pozostałych polskich placówek zagranicznych.

2.5.11.1. Najważniejsze wydarzenia realizowane zagranicą

Trzon Programu, który przebiegał pod hasłem *I, Culture. Made in the EU. Powered by Poland*, tworzyło 6 filarów, wśród których znalazły się ikony współczesnej polskiej kultury. Proza Stanisława Lema była inspiracją do powstania plenerowego spektaklu „**Planeta Lem**” przygotowanego przez Teatr Biuro Podróży. Jego premiera miała miejsce 1.07.2011 r. na festiwalu *Watch This Space* w National Theatre w Londynie. Kolejne spektakle odbyły się w Brukseli, Berlinie, Paryżu, Madrycie, Kijowie, Mińsku oraz Moskwie. Przedstawienie zobaczyło 10,5 tysiąca widzów. Do rąk czytelników trafił także komiks oparty na dwóch opowiadaniach ze słynnych „Bajek robotów”, przygotowany przez rysowników Andrzeja Klimowskiego i Danutę Szejbal.

We współpracy z Instytutami Polskimi i polskimi placówkami dyplomatycznymi powstał projekt **Czesław Miłosz-Audiobook**. Wybrane wiersze poety zabrzmiały w dziesięciu językach w wykonaniu gwiazd światowego filmu i teatru (Stephen Fry, Toru Watanabe, Barbara Nusse, Tang Gougiang, Sergiej Jursky, Jose Luis Gomez i Aitane Sanchez Gijon) oraz pisarzy i poetów

(Sergiej Żadan, Taras Prohaško, Andriej Chadanowicz, Benno Barnard). Audiobooki były wkładkami do dzienników (*El Pais*), magazynów (*Magazine Littéraire*, *Times Literary Supplement*, *Ukraiński Tydzień*, *Inostrannaja Literatura*, *Dialog*, *Krytyka*, *Gendaishi-techo*, *Poetry*) lub tomików poezji *Czesław Miłosz - Gedichten's* (Holandia). Audiobooki dotarły do blisko pół miliona odbiorców. Wiersze we wszystkich wersjach językowych są dostępne w formacie MP3 do odsłuchania na portalu www.culture.pl oraz na stronach Instytutów Polskich i ambasad 10-ciu priorytetowych stolic. Audiobooki prezentowane były także przy okazji wydarzeń realizowanych przez Instytuty Polskie w ramach Roku Czesława Miłosza.

Karol Szymanowski, jeden z najwybitniejszych polskich kompozytorów, był kolejną ikoną polskiej prezydencji. Inscenizacja opery „Król Roger” w reżyserii Davida Pountney w Teatrze Wielkim-Operze Narodowej w Warszawie stanowiła uroczystą inaugurację prezydencji. Koncertowe i kameralne wykonania utworów kompozytora zabrzmiały w salach koncertowych Brukseli (*La Monnaie*, *Palais des Beaux-Arts*), Berlina (*Berliner Philharmonie*), Mińska (Białoruska Filharmonia Narodowa), Kijowa (*Filharmonia Narodowa* i *Narodowa Opera Ukrainy* im. *Tarasa Szewczenki*), Londynu (*Royal Festival Hall*, *Cadogan Hall*), Madrytu (*Teatro Real*), Paryża (*Theatre de Chatelet*, *Salle Pleyel*), Warszawy (*Filharmonia Narodowa*), Pekinu (*Centralne Konserwatorium Pekińskie*) i Tokio (*Asahi Koncert Hall*). W koncertach wzięło udział 45 tysięcy widzów.

Przewodnik do Polaków (ang. *Guide to the Poles*) to cykl filmów dokumentalnych (ang. *Beats of Freedom*, *Political Dress*, *Toys*, *Art of Freedom*, *Art of Disappearing*), które zabierają widzów w dokumentalną podróż do źródeł fenomenu współczesnej polskiej wolności i kreatywności. Filmy zostały przygotowane z myślą o tym, by w atrakcyjny a zarazem zaskakujący sposób pokazać światu Polaków i ich dokonania. Filmy zaprezentowano m.in. podczas festiwali w Mińsku, Tokio, Madrycie i Paryżu. Dotychczas w pokazach wzięło udział ponad 10 tysięcy widzów.

I, CULTURE Puzzle to interaktywny multimedialny projekt zrealizowany w przestrzeni publicznej 12 stolic (Berlin, Bruksela, Kijów, Kopenhaga, Londyn, Madryt, Mińsk, Moskwa, Paryż, Pekin, Tokio, Warszawa), których mieszkańcy wspólnie uszyli gigantyczne puzzle złożone z 12 kwadratów z wyszytym lokalnym wzorem. Połączone puzzle tworzą napis I, CULTURE. Ważną częścią projektu były badania i próba odpowiedzenia na pytanie o rolę rzemiosła we współczesnym świecie i współczesnej kulturze. I, Culture Puzzle odegrał też dużą rolę społeczną. Wokół projektu zaczęły tworzyć się społeczności inicjowane przez wolontariuszy i inicjatywy akcji artystycznych w przestrzeniach publicznych miast. Projekt stał się podsumowaniem międzynarodowej i międzykulturowej inicjatywy polskiej prezydencji, proklamując największe polskie atuty narodowe, takie jak kreatywność, niezłomność, otwartość i solidarność. W akcji animowanej przez artystkę Monikę Jakubiak uczestniczyło ponad 12 tysięcy osób i 240 wolontariuszy, a całość można było śledzić w Internecie.

I, CULTURE Orchestra, to pierwsza tego typu inicjatywa utworzona w ramach Partnerstwa Wschodniego. W jej skład wchodzi 110 młodych muzyków z Polski, Armenii, Azerbejdżanu, Białorusi, Gruzji, Mołdawii, Ukrainy. Pierwsze koncerty orkiestra zagrała w Gdańsku, mieście „Solidarności” i Sztokholmie. Honorowy patronat nad jesiennym tournée objął Prezydent RP Bronisław Komorowski. Pod dyrekcją Sir Nevilla Marrinera i Pawła Kotli orkiestra zagrała w Filharmonii Narodowej w Kijowie, Berliner Philharmonie, Conservatoire Royal de Bruxelles, Royal Festival Hall w Londynie, Teatro Real w Madrycie i Filharmonii Narodowej w Warszawie. W programie wszystkich koncertów znalazły się utwory Karola Szymanowskiego, których wysłuchało ponad 10 tysięcy osób.

Oprócz projektów filarowych w programie znalazły się pokazy najciekawszych spektakli, filmów, koncerty muzyki poważnej i współczesnej oraz wystawy i projekty realizowane w przestrzeni publicznej. Wiele z projektów przygotowanych specjalnie z okazji polskiej prezydentury zyskało ogromne uznanie widzów i krytyków, jak uznana przez Financial Times za wydarzenie roku wystawa *The Power of Fantasy. Modern and Contemporary Art from Poland* w brukselskim BOZAR, wystawa *Obok. Polska – Niemcy. 1000 lat historii w sztuce* w Martin Gropius Bau w Berlinie, wystawa *Złote czasy Rzeczypospolitej* w Pałacu Królewskim w Madrycie, czy wystawy Aliny Szapocznikow (Centrum Artystyczne WIELS, Bruksela) i Wilhelma Sasnala (Whitechapel, Londyn).

Polskie projekty prezentowane były w miejscach znanych i cenionych przez zagraniczną publiczność, jak m.in.: BOZAR (Bruksela), Palacio Real, Teatro Real (Madryt), Royal Festival Hall, Barbican (Londyn), Klub Pid Inn, Ahashi Concert Hall (Tokio), Konserwatorium Pekіńskie, Filharmonia Narodowa (Kijów, Mińsk), Muzeum Sztuk Pięknych im. Puszkina, Centrum Meyerholda (Moskwa). Z kolei projekty interdyscyplinarne i projekty w przestrzeni publicznej, prezentowane w centralnych punktach miast lub w metrze, pozwalały dotrzeć do szerokiej publiczności.

Równolegle do działań realizowanych przez Instytut Adama Mickiewicza oraz Instytuty Polskie i ambasady w 10 wskazanych stolicach, program kulturalny prezydencji był wprowadzany w życie przez pozostałe placówki MSZ na wszystkich kontynentach.

2.5.11.2. Oficjalny portal programu kulturalnego prezydencji

Na czas prezydencji **portal Culture.pl** przekształcony został w oficjalną stronę polskiego i zagranicznego Programu Kulturalnego Polskiej Prezydencji. Można było na nim znaleźć nie tylko zapowiedzi aktualnych wydarzeń, ale także bogato ilustrowane relacje będące jedną z najmocniejszych stron portalu. Jego oglądalność systematycznie rosła - od lipca do grudnia zwiększyła się sześciokrotnie. Łącznie odwiedziło go w tym czasie prawie milion użytkowników z całego świata. Ruszyła również przyjazna dla użytkowników aplikacja Hot culture na I Pad'a oraz I Phone'a. W uzupełnieniu do portalu Culture.pl uruchomiono także serwisy internetowe Krajowego Programu Kulturalnego (uwaganakulture.pl), specjalny portal dedykowany Europejskiemu Kongresowi Kultury (culturecongress.eu) oraz strony internetowe najważniejszych projektów Programu, takie jak: orchestra.iam.pl, czy przewodnikdopolakow.pl.

2.5.12. Dyplomacja publiczna i współpraca z mediami

W celu wzmocnienia przekazu politycznego polskiej prezydencji wobec kluczowych grup odbiorców w Brukseli i środowiskach opiniotwórczych w najważniejszych stolicach UE oraz zwiększenia widoczności prezydencji w mediach europejskich w sierpniu 2010 r. MSZ ogłosił konkurs na realizację *Kampanii Public Relations/Public Affairs skierowanej do środowiska międzynarodowego w Brukseli w związku z objęciem przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE*. Umowa, która realizowana była od kwietnia 2011 r. do końca marca 2012 r. podpisana została z międzynarodową agencją Burson-Martins z siedzibą w Brukseli. Traktując pracę konkursową jako punkt wyjścia, strony uzgodniły rodzaj, ilość i terminy projektów do realizacji, grupy docelowe, cele do osiągnięcia, a także metodykę ewaluacji. Przyjęte parametry zapisano w dokumencie bazowym (masterplan). Stworzona została również pogłębiona lista interesariuszy kluczowych z punktu widzenia priorytetowych tematów programu politycznego polskiej prezydencji. Wsparcie Burson-Martins miało miejsce w pięciu obszarach⁵⁷ (porządek według intensywności zaangażowania i poniesionych kosztów): Public Affairs; Media Relations; Koordynacja, planowanie, ewaluacja; Zarządzanie Kryzysem; Public Relations.

2.5.12.1. Public Affairs

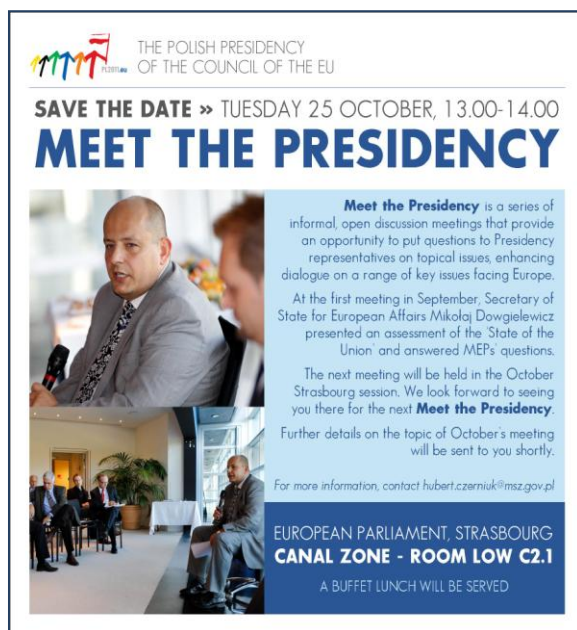
Zakres działań: bieżące doradztwo strategiczne (w tym konsultacje z Ministrami/Sekretarzami Stanu przed rozpoczęciem Prezydencji i przed wystąpieniami w komisjach PE; wkłady do przemówień Premiera RP oraz Pełnomocnika na forum PE; doradztwo w zakresie obchodów

⁵⁷ Szczegółowe rozliczenie współpracy i opis pojedynczych projektów dostępny jest w „Raporcie końcowym z kampanii PR/PA skierowanej do środowiska międzynarodowego W Brukseli w związku z objęciem przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE”.

rocznicy 11 września 2001 r. oraz nadania imienia Solidarności Esplanadzie przed PE, liczne wydarzenia w Parlamencie Europejskim (tematyczne śniadania *Breakfast briefing*, nieformalne spotkania prezydencji z europosłami *Meet the Presidency*, wystawa *Hello Poland!*, konferencja nt. Wieloletnich Ram Finansowych), recepcja dla uczestników konferencji Komitetu Regionów „EuropCom”, powitalny koktajl prezydencji dla polskiej społeczności w Brukseli, newsletter i elektroniczne powiadomienia o nadchodzących wydarzeniach prezydencji dla Polaków pracujących w instytucjach UE (tzw. alert polskiej prezydencji), film video *Polish Presidency in the European Parliament*, przygotowanie politycznej mapy drogowej polskiej prezydencji oraz zestawienia kluczowych interesariuszy (stakeholders mapping).

Elektroniczny newsletter o nadchodzących wydarzeniach prezydencji (Alert polskiej prezydencji)

Zaproszenie na jedno ze spotkań Meet the Presidency

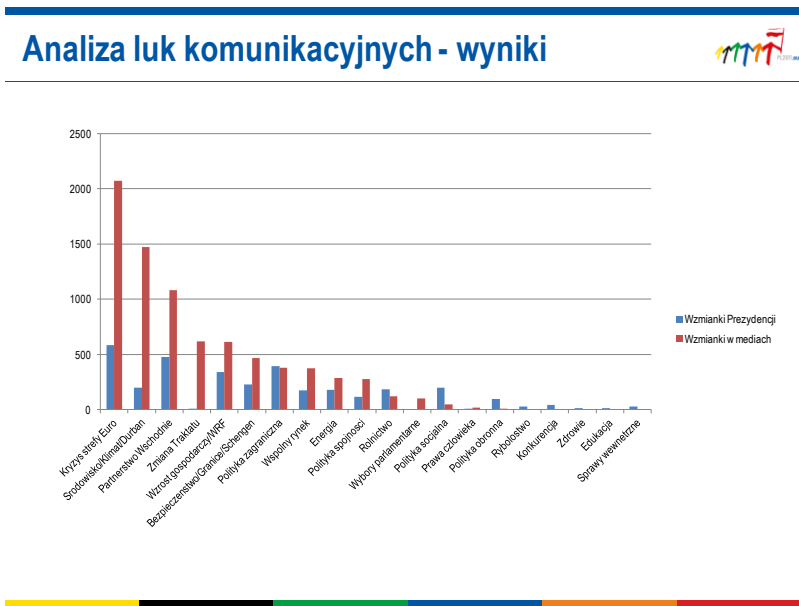
Kadr z filmu video podsumowującego działania prezydencji w Parlamencie Europejskim.

2.5.12.2. Media Relations

Zakres działań: bieżące strategiczne doradztwo medialne, w tym szkolenia dla rzeczników prezydencji i attaché prasowych ambasad RP; dzienny i tygodniowy monitoring mediów europejskich i blogów; miesięczne analizy luk komunikacyjnych (gap analysis); monitoring i ewaluacja wydarzeń z udziałem przedstawicieli prezydencji; tworzenie list kontaktowych mediów przed wydarzeniami prezydencji dot. środowiska i energetyki; przygotowanie raportu końcowego podsumowującego wizerunek prezydencji w mediach europejskich; organizacja czterech medialnych wizyt studyjnych do Polski (inauguracja prezydencji, Partnerstwo Wschodnie, budżet UE, polityka spójności); kształtowanie debaty poprzez publikację tekstów opiniotwórczych (Op-Eds) autorstwa głównych przedstawicieli prezydencji w kluczowych tytułach prasy europejskiej.

Poniższa tabela prezentuje wyciąg z miesięcznej analizy luk komunikacyjnych (gap analysis).

Tabela nr 19. Wyciąg z miesięcznej analizy luk komunikacyjnych

2.5.12.3. Koordynacja, planowanie, ewaluacja

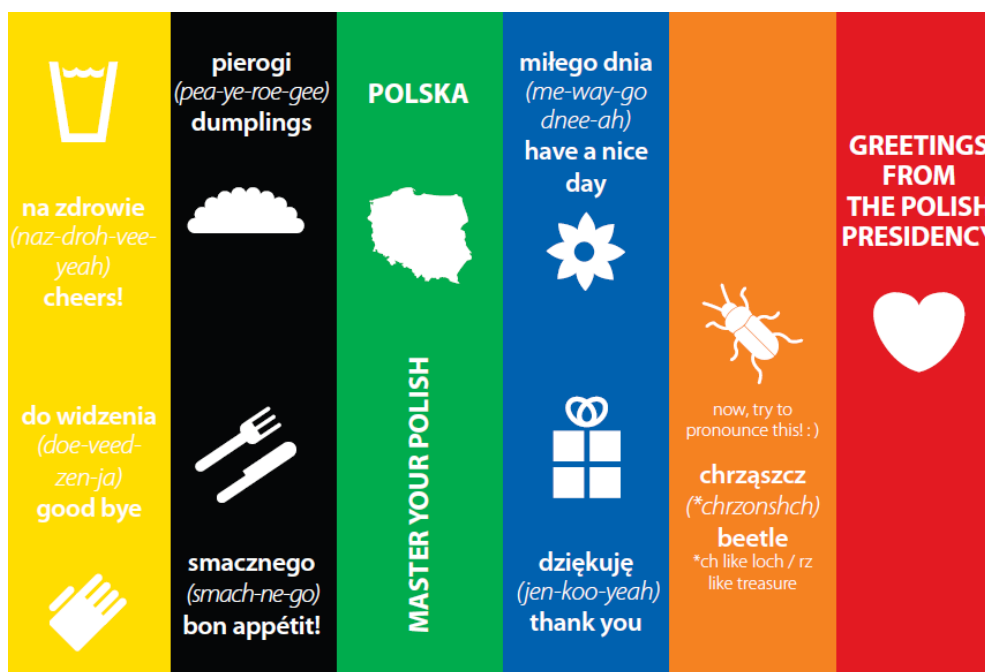
Zakres działań: wszelkie działania administracyjno-koordynacyjne mające na celu zapewnienie sprawnego przebiegu kampanii od jej rozpoczęcia do zakończenia, w tym przygotowanie miesięcznych i kwartalnych raportów, a także planów działań na kolejny miesiąc; przygotowanie prezentacji multimedialnej.

2.5.12.4. Zarządzanie Kryzysem

Zakres działań: opracowanie planu kryzysowego, w tym potencjalnych scenariuszy kryzysowych; bieżące doradztwo i wsparcie; trening praktyczny: symulacja sytuacji kryzysowej dla Pełnomocnika i wybranych pracowników MSZ oraz SP RP przy UE.

2.5.12.5. Public Relations

Zakres działań: produkcja i dystrybucja 2 rodzajów pocztówek prezydencji: powitalnej z polskimi słówkami oraz pożegnalnej skierowanej do Posłów PE.

Powitalna kartka pocztowa polskiej prezydencji

Pożegnalna pocztówka polskiej prezydencji skierowana do europosłów

Na zakończenie prezydencji, tj. w grudniu 2011 r. oraz w styczniu i lutym 2012 r., agencja opracowała na zamówienie MSZ serię materiałów mierzących rezultaty prezydencji, jak również informujących o nich. Wśród nich znalazły się:

- prezentacje multimedialne w języku angielskim „Highlights and achievements” w wersji krótszej i dłuższej oddane do dyspozycji placówek dyplomatycznych oraz przedstawicieli administracji;
- analiza kwestionariuszy rozesłanych do Komisji Europejskiej, Polaków zatrudnionych w instytucjach europejskich oraz brukselskich mediów (więcej informacji nt. wyników kwestionariuszy ujęto w punkcie 4.1);
- raport o wizerunku prezydencji w mediach europejskich (więcej informacji nt. wyników kwestionariuszy ujęto w punkcie 4.2);
- raport o wizerunku prezydencji w mediach polskich (więcej informacji ujęto w punkcie 4.3);
- film video informacyjno-szkoleniowy z wypowiedziami Pełnomocnika i innych przedstawicieli prezydencji (programowanie, koordynacja, logistyka, media, protokół, SP RP przy UE).

Współpracę z agencją Burson-Martseller, która w tej skali miała charakter pionierski dla administracji publicznej, należy ocenić jednoznacznie pozytywnie. Precyzyjne doradztwo strategiczne ekspertów agencji, szkolenia w obszarach zidentyfikowanych deficytów wiedzy po stronie przedstawicieli prezydencji, dostęp do rozbudowanej sieci kontaktów medialnych, a także odciążenie w sprawach organizacyjnych i technicznych stanowiły istotną wartość dodaną, która zwiększała siłę dotarcia najważniejszych komunikatów polskiej prezydencji. Nawiązane podczas prezydencji kontakty oraz zdobyte know-how będą profitować w kolejnych latach.

3. Przygotowanie i realizacja programu prezydencji

3.1. Przygotowania programowe

3.1.1. Przygotowania analityczne

Merytoryczne przygotowanie prezydencji, które w znacznym stopniu skupiało się na pracach programowych było ważnym i niezwykle wymagającym zadaniem. Spoczywało ono na Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej i Ministerstwie Spraw Zagranicznych, które były odpowiedzialne za międzyresortową koordynację tych przygotowań.

Kluczową część przygotowań programowych w pierwszym etapie stanowiły prace analityczne, które stały się punktem wyjścia do dalszych działań, w szczególności prac nad dokumentami programowymi (wstępną listą priorytetów, programem 6-miesięcznym i 18-miesięcznym programem trio Polska-Dania-Cypr). Celem prac analitycznych było wypracowanie metodologii przygotowań programowych, identyfikacja agendy UE i ogólnego kontekstu, w jakim miała się odbywać polska prezydencja. Znaczenie tych prac było tym większe, że Polska miała po raz pierwszy stanąć przed zadaniem sprawowania przewodnictwa w Radzie UE.

3.1.1.1. Ekspertyza CEPS

Na samym początku prac nad programowaniem prezydencji UKIE zamówiło w *Center for European Policy Studies* ekspertyzę *Moving Europe Forward. Programming the Polish Presidency 2011*, którą opracowali Piotr Maciej Kaczyński i Sebastian Kurpas. Ekspertyza skupia się na zagadnieniach dotyczących procesu programowania polskiej prezydencji oraz określenia jej priorytetów. Pierwsza jej część poświęcona jest ogólnym uwarunkowaniom określania kryteriów wyboru priorytetów, ramom czasowym oraz współpracy z instytucjami UE i innymi interesariuszami. W drugiej części omówiono konkretne zagadnienia o charakterze politycznym, które musiała uwzględnić polska prezydencja. Opracowanie zawiera również liczne studia przypadku, które pokazują powody sukcesów lub niepowodzeń, które były udziałem wcześniejszych prezydencji.

Ekspertyza była wszechstronnie wykorzystywana w trakcie programowania prezydencji – dostarczyła informacji na temat kryteriów wyboru priorytetów, sprawdzonych wzorców możliwych do zastosowania przez Polskę oraz konkretnych propozycji dotyczących obszarów, w których należałoby poszukiwać priorytetów dla polskiej prezydencji. Wiele wątków ujętych w ekspertyzie zostało później poddanych bardziej szczegółowej analizie.

3.1.1.2. Wizyty studyjne

W okresie przygotowań do przewodnictwa w Radzie UE organizowano zagraniczne wizyty studyjne w celu zapoznania się z procesem programowania prezydencji w innych państwach i wykorzystania ich doświadczeń. Przedstawiciele UKIE i MSZ odbyli wizyty studyjne w Szwecji (luty 2010 r.), Hiszpanii (listopad 2010) i Belgii (styczeń 2011 r.). Uczestniczyli również w rozmowach z przedstawicielami Republiki Czeskiej i Danii. Tematem tych spotkań były doświadczenia wspomnianych państw w zakresie przygotowań i organizacji prezydencji. Szczegółowe kwestie dotyczyły takich zagadnień, jak uwarunkowania sprawowania przewodnictwa w Radzie UE; narracja polityczna i percepcja przewodnictwa; koordynacja współpracy prezydencji z instytucjami UE. Ważnym tematem rozmów była metodologia pracy nad dokumentami programowymi oraz koordynacja polityki europejskiej w trakcie prezydencji. Omawiano również aspekty o charakterze wewnętrznym: wzmocnienie zaangażowania kancelarii premiera w proces przygotowań programowych; koordynacja międzyresortowa prac przed

objęciem przewodnictwa i w jego trakcie m.in. poprzez utworzenie międzyresortowego zespołu do spraw przygotowań programowych. Z każdego ze spotkań została sporządzona notatka, która zawiera szczegółowe informacje odzwierciedlające przebieg dyskusji oraz wnioski dla Polski.

Omawiane spotkania pozwoliły na pozyskanie bardzo przydatnych informacji z zakresu „działania w warunkach prezydencji” i rozwiązań stosowanych przez inne państwa. Zagadnienia te zostały poddane przez UKIE i MSZ dalszej analizie pod kątem wykorzystania na potrzeby polskiej prezydencji.

3.1.1.3. Prace analityczne

W ramach przygotowań merytorycznych opracowywano analizy i notatki analityczne poświęcone różnym aspektom sprawowania prezydencji. Przy ich opracowywaniu wykorzystano wszelkie dostępne informacje, które mogły się okazać przydatne w kontekście przygotowań i sprawowania prezydencji, w szczególności wnioski ze spotkań z przedstawicielami innych państw, które już wcześniej sprawowały prezydencje, informacje zawarte w różnorodnych opracowaniach dotyczących przewodnictwa w Radzie UE systematycznie gromadzone i analizowane od 2008 r., analizę dokumentów programowych, wnioski z wcześniejszych prac. Opracowania analityczne opierały się przede wszystkim na własnych przemyśleniach i ocenie powyższych źródeł. Prezentowały spostrzeżenia i wnioski dotyczące szerokiego spektrum spraw ważnych z punktu widzenia programowania i sprawowania prezydencji, zarówno o charakterze ściśle merytorycznym (propozycje tematów, które mogłyby znaleźć odzwierciedlenie w programie prezydencji i kryteria ich kwalifikacji), jak również technicznym i logistycznym (proces programowania).

Przygotowywano analizy poświęcone dokumentom programowym wcześniejszych prezydencji. Na podstawie zebranego materiału sformułowano wnioski dotyczące prawidłowości doboru priorytetów, prawdopodobieństwa odniesienia sukcesu, podejmowania i realizacji inicjatyw autorskich, wpływu nieprzewidzianych wydarzeń (w szczególności konfliktów i kryzysów) na przebieg prezydencji i stopień realizacji programu oraz wyboru hasła.

Jednym z przykładów może być notatka na temat programowania priorytetów prezydencji, w której omówione zostały kryteria doboru priorytetów, etapy procesu programowania i ich realizacja, mechanizm wypracowywania priorytetów przewodnictwa przez Polskę. Notatka zawiera wstępny ogólny zarys harmonogramu procesu programowania, wstępne propozycje priorytetów i najważniejsze wnioski dotyczące dalszych prac. Do notatki załączone zostały materiały analityczne zawierające ocenę obszarów będących w kompetencji UKIE (negocjacje nowej perspektywy finansowej i strategia UE dla regionu Morza Bałtyckiego) z perspektywy przyszłej prezydencji polskiej.

3.1.1.4. Publikacje

W 2009 r. Departament Analiz i Strategii opublikował Biuletyn Analiz UKIE pt. *Prezydencja Polski w Unii Europejskiej – 2011 r.*, który odzwierciedlał zakres i wyniki prac prowadzonych w tej dziedzinie. Kluczowe miejsce w publikacji zajął tekst poświęcony zmianom, jakie traktat z Lizbony wprowadził do systemu sprawowania przewodnictwa w Unii Europejskiej jak również zakresu kompetencji prezydencji rotacyjnej. Artykuły składające się na Biuletyn dotyczyły kilku wymiarów przygotowań w zakresie programowania i wyboru priorytetów: uwarunkowań dla agendy, które należy uwzględniać w pracach programowych, analizy doświadczeń poprzednich prezydencji, szczegółowej analizy wybranych propozycji tematycznych na polską prezydencję. W kontekście tych ostatnich opracowano analizy przypadku w poszczególnych obszarach, w tym

migracji, perspektywy finansowej po 2013 roku, polityki energetycznej UE, strategii UE dla regionu Morza Bałtyckiego, polityki wschodniej UE oraz przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości. Podjęto też zagadnienie legitymizacji demokratycznej priorytetów polskiej prezydencji.

Biuletyn miał na celu przede wszystkim ukierunkowanie debaty nad priorytetami polskiej prezydencji (jego adresatami były przede wszystkim podmioty zaangażowane w przygotowania do niej, jednak jak zaznaczono, proces sprawowania prezydencji budził żywe zainteresowanie opinii społecznej i mediów). Autorzy zwrócili uwagę, że przewodniczenie pracom Rady UE w 2011 r. to jedno z priorytetowych zadań i wyzwań dla Polski jako państwa członkowskiego. Prezydencja to najpoważniejszy instrument oddziaływania na UE, jakim Polska będzie dysponowała w najbliższych latach.

W wyniku prac analitycznych przeprowadzonych przez UKIE/MSZ wypracowano metodologię, która została wykorzystana w dokumentach programowych z lipca 2009 r.

3.1.1.5. Współpraca z Zespołem Doradców Zewnętrznych

W celu zoptymalizowania procesu przygotowań do prezydencji i uwzględnieniu w nim perspektywy zewnętrznej powołany został Zespół Ekspertów Zewnętrznych do spraw Programowania Prezydencji Rzeczypospolitej Polski w Radzie Unii Europejskiej. Zespół ten powołany został na mocy decyzji Pełnomocnika Rządu ds. prezydencji polskiej z 5.05.2009 roku. Zespół tworzyli przedstawiciele europejskich *think tanków* i uniwersytetów: Laurent Cohen-Tanugi (przewodniczący Europe and Globalization Taskforce), Dieter Helm (profesor Uniwersytetu w Oxfordzie), Paul Hofheinz (prezes The Lisbon Council), Alan Mayhew (profesor z Uniwersytetu w Sussex), Jean Pisani-Ferry (dyrektor instytutu Bruegel), Gaëtane Ricard-Nihoul (sekretarz generalna Notre Europe), Daniela Schwarzer (dyrektor wydziału ds. badań w Stiftung Wissenschaft und Politik) oraz Paweł Świeboda (prezes demosEUROPA).

Zespół pełnił funkcję organu opiniodawczo-doradczego Pełnomocnika, a do jego głównych zadań należało m.in.: opiniowanie dokumentów Pełnomocnika związanych ze sposobem programowania i wyboru priorytetów prezydencji polskiej, opracowywania analiz dotyczących programowania prezydencji oraz analityczne i doradcze wsparcie działań Pełnomocnika w procesie przygotowań programowych Polski do objęcia prezydencji.

Współpraca z Zespołem Ekspertów determinowana była przez logikę przygotowań Polski do objęcia przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej. Współpraca prowadzona była w dwóch formach: regularnych spotkań i dyskusji⁵⁸ w Warszawie oraz pisemnych kontrybucji członków Zespołu na zlecane tematy.

Wątkiem przewodnim wszystkich spotkań było programowanie priorytetów polskiej prezydencji w kontekście agendy UE i uwarunkowań zewnętrznych. Poruszane na spotkaniach zagadnienia koncentrowały się na tematach takich, jak: uwarunkowaniach polskiej prezydencji wynikających głównie z kryzysu gospodarczego, agendy Unii Europejskiej na lata 2011 – 2012, aspektach gospodarczych i społecznych prezydencji, pomysłach konkretnych działań, które Polska mogła podjąć w ramach swojego przewodnictwa oraz narracji polskiej prezydencji. Ważnym punktem dyskusji były konsultacje prowadzone przez Zespół Ekspertów z przedstawicielami administracji rządowej dotyczące kolejnych etapów programowania priorytetów – począwszy od konsultacji

⁵⁸ Pierwsze spotkanie zespołu odbyło się dniami 27-28.05.2009 r., drugie 16.10.2009 r., trzecie 14.10.2010 r., a ostatnie 8-9.06. 2011r.

nt. perspektyw polskiej prezydencji z punktu widzenia potencjalnej agendy na lata 2011-2012 na pierwszym spotkaniu w maju 2009 r., aktualizacji uwarunkowań i konkretnych propozycji dla prezydencji pod koniec 2010 r., a skończywszy na konsultacjach dotyczących stopnia przygotowania poszczególnych priorytetów polskiej prezydencji podczas spotkania w czerwcu 2011 r.

Istotnym uzupełnieniem i rozwinięciem dyskusji na tematy poruszane podczas spotkań były wypowiedzi przygotowywane w formie pisemnej (m.in. ekspertyzy, komentarze) przez Zespół Ekspertów na zlecenie DPE MSZ. Wypowiedzi te poruszały wybrane wątki poszczególnych spotkań i służyły pogłębieniu refleksji w obrębie tych obszarów. Powyżej wymienione formy konsultacji dotyczących programowania priorytetów polskiej prezydencji były głównym aspektem współpracy z Zespołem Ekspertów. Współpraca ta dostarczyła istotnych wskazówek w kontekście programowania prezydencji przez Polskę – programu prezydencji, a w szczególności jej priorytetów.

3.1.2. System fiszek

3.1.2.1. Inwentaryzacja spraw na agendzie polskiej prezydencji

Jednym z pierwszych etapów programowania polskiej prezydencji było stworzenie międzyresortowego ***Katalogu spraw, które mogą pojawić się w drugiej połowie 2011 r. na agendzie polskiej prezydencji*** (tzw. inwentaryzacja)⁵⁹. Katalog ten stał się jednym z głównych instrumentów programowania prac i identyfikacji priorytetów oraz przygotowań ram programu prac polskiej prezydencji.

Prace nad ww. dokumentem zostały zainicjowane w 2009 r., tj. 2 lata przed rozpoczęciem polskiej prezydencji. Do realizacji zadania zostały zaangażowane wszystkie resorty i urzędy centralne odpowiedzialne za prowadzenie prac w grupach roboczych oraz przygotowywanie posiedzeń poszczególnych formacji Rady w ścisłej współpracy ze Stałym Przedstawicielstwem. Od samego początku została podkreślona konieczność pracy w tzw. klastrach (bliska współpraca różnych resortów w ramach tej samej rady).

Koordynatorem prac i podmiotem zapewniającym spójność procesu inwentaryzacji został Departament Analiz i Strategii UKIE (po fuzji UKIE z MSZ - Departament Polityki Ekonomicznej MSZ).

Inwentaryzacja polegała *de facto* na dokonaniu przeglądu i analizy spraw (*policy issues*), które mogły pojawić się na agendzie w trakcie polskiej prezydencji. Proces inwentaryzacji rozpoczął się przeglądem spraw we wszystkich konfiguracjach Rady UE, obejmującym analizę takich dokumentów, jak wieloletnie dokumenty strategiczne (strategie, programy, białe księgi i zielone księgi), klauzule rewizyjne we wspólnotowych aktach prawnych, komunikaty KE, konkluzje Rady UE i Rady Europejskiej, sprawozdania z posiedzeń poszczególnych formacji Rady, grup ekspertów Rady, komitetów wspierających prace KE oraz dokumentów Parlamentu Europejskiego. Ponadto w tabeli zostały uwzględnione nowe sprawy, ważne z punktu widzenia polskiej prezydencji.

⁵⁹ Potrzeba stworzenia takiego kompleksowego dokumentu została uwzględniona w dokumencie „Programowanie polskiej prezydencji w Radzie UE – aspekty operacyjne” przyjętym w lipcu 2009 r.

Wzór tabeli do przeprowadzenia inwentaryzacji oraz wytyczne do przygotowania takiego zestawienia zostały załączone do dokumentu *Programowanie polskiej prezydencji w Radzie UE – aspekty operacyjne*.

W wyniku wyteżonych prac administracji publicznej zaangażowanej w przygotowania, pierwsza wersja katalogu została przyjęta do wiadomości przez Komitet Europejski Rady Ministrów (KERM) w dniu 2.12.2009 r. Dokument ten zawierał 544 pozycje. Po przyjęciu dokumentu KERM zobowiązał resorty i urzędy centralne do dokonania aktualizacji katalogu po opublikowaniu wieloletniego programu prac Komisji Europejskiej. Program ten został opublikowany w dniu 31.03. 2010 r., a aktualizacja katalogu, w oparciu o wyżej wymieniony dokument, została przeprowadzona przez resorty do końca kwietnia 2010 r. W jej wyniku liczba spraw w katalogu wzrosła do ok. 720. Od lutego 2011 r. na forum Komitetu do Spraw Europejskich prezentowane były kolejne aktualizacje Katalogu.

W celu przyspieszenia prac nad przyjęciem zaktualizowanego Katalogu została podjęta decyzja, że tabele inwentaryzacyjne poszczególnych Rad będą przedkładane pod obrady Komitetu ds. Spraw Europejskich indywidualnie. Po przyjęciu przez KSE poszczególnych części (odzwierciedlających prace Rad) poszczególne resorty zostały zobowiązane do podjęcia prac nad fiskami programowymi. Docelowo bowiem system fiszek miał obejmować wszystkie sprawy, które zostały zidentyfikowane w Katalogu spraw (z wyjątkiem sytuacji, w których dana sprawa została wycofana). Przyjęcie przez KSE tabel dla poszczególnych Rad nie oznaczało zakończenia prac resortów nad tabelami. Ze względu na dynamiczny charakter spraw wszystkie resorty zostały zobowiązane we własnym, roboczym zakresie do aktualizacji tabeli. W związku z pojawieniem się dużej ilości dodatkowych spraw na wiosnę 2011 r. został przyjęty przez KSE aneks do ww. Katalogu.

3.1.2.2. Budowa systemu fiszek programowych

Na podstawie wypracowanego na wiosnę 2011 r. *Katalogu spraw, które mogą pojawić się w drugiej połowie 2011 r. na agendzie polskiej prezydencji* zostały sporządzone **fiszki programowe**.

Wstępny wzór fiszki – po konsultacjach międzyresortowych - został zaakceptowany jeszcze w 2009 r. przez Komitet Europejski Rady Ministrów jako załącznik do dokumentu *Programowanie polskiej prezydencji w radzie UE – aspekty operacyjne*. Każda fiszka przedstawiała krótką charakterystykę (tzw. metryczkę) sprawy, a także informacje na temat genezy sprawy, jej kontekstu prawnego, dotychczasowego przebiegu prac i podmiotów uczestniczących w procesie decyzyjnym. Oprócz tego znowelizowana w oparciu o przeprowadzone analizy wersja fiszki zawierała informacje o strategii negocjacyjnej polskiej prezydencji odnośnie do danej sprawy (w tym opis znaczenia sprawy dla polskiej prezydencji i dla Polski) oraz o stanowisku innych uczestników procesu decyzyjnego. Fiszka przewidywała również opisanie koniecznych działań do podjęcia wobec instytucji europejskich, innych państw członkowskich oraz działań wewnętrznych, na poziomie polskiego rządu. Dodatkowo szablon fiszki został uzupełniony o informacje na temat ministra, wiceministra, dyrektora oraz eksperta odpowiedzialnych za obszary objęte poszczególnymi fiskami, wraz ze szczegółowymi informacjami teled adresowymi. W czasie prac przygotowawczych do prezydencji ww. wzór był modyfikowany i uzupełniany o istotne z punktu widzenia prezydencji pola. W lipcu 2010 r. KSE przyjęło dokument *Programowanie polskiej prezydencji w Radzie UE – system fiszek: koncepcja i dane techniczne*. Dokument był wynikiem kompromisu i współpracy wszystkich resortów.

Praktycznie fiszki programowe jako instrumenty programowe wykorzystywane w trakcie prezydencji, były gotowe na około miesiąc przed jej rozpoczęciem. Do momentu rozpoczęcia prezydencji opracowane fiszki podlegały systematycznemu przeglądowi i aktualizacji przez odpowiedzialne resorty. Ponadto wszystkie fiszki zostały zweryfikowane przez DPE MSZ, DKSE MSZ i SP zarówno pod względem merytorycznym, jak i technicznym. W trakcie przeglądów i w miarę zbliżania się okresu sprawowania przewodnictwa zmienił się charakter fiszek, z informacyjnego na bardziej operacyjno-programowy (negocjacyjny). Warto podkreślić, że przeglądy pozwoliły na identyfikację najczęściej pojawiających się problemów (zarówno formalnych, organizacyjnych, jak i merytorycznych)⁶⁰ i szybką reakcję na nie.

W czerwcu 2011 r. wszystkie fiszki zostały przekazane Komitetowi do Spraw Europejskich w celu zatwierdzenia mandatu negocjacyjnego dla spraw na agendzie polskiej prezydencji. Zatwierdzenie mandatu negocjacyjnego dotyczyło stanowiska negocjacyjnego w części określającej cele strategiczne i rezultaty jakie polska prezydencja zamierzała osiągnąć.

Przyjęcie przez KSE oznaczało dla wszystkich resortów konieczność wprowadzenia fiszek do specjalnie przygotowanego w tym celu systemu on-line.

Idea systemu fiszek oparta została na doświadczeniach innych krajów członkowskich sprawujących prezydencję w Radzie UE⁶¹. W każdym przypadku wdrożenie takiego systemu przynosiło wymierne korzyści w zakresie poprawienia przepływu informacji, zacieśnienia współpracy międzyresortowej, polepszenia koordynacji działań czy też wzmocnienia procesu decyzyjnego każdego z tych krajów. Jakkolwiek zdobytą wiedzę dotyczącą doświadczenia tych krajów uznać należy za pożyteczną, przy konstrukcji polskiego Systemu fiszek należało uwzględnić specyfikę i realia polskiej administracji. Wszelkie działania dotyczące systemu miały zatem pionierski charakter, ponieważ nie można było skorzystać w pełni z gotowego już rozwiązania. Ponadto priorytetem, jaki został postawiony przed Departamentem Analiz i Strategii UKIE (później Departamentem Polityki Ekonomicznej MSZ) było stworzenia prostego, taniego systemu, opartego na platformie umożliwiającej łatwą adaptację do infrastruktury informatycznej wszystkich jednostek administracji państwowej, zakwalifikowanych jako odbiorcy aplikacji. Należy tu zauważyć, że żaden z poznanych systemów nie spełniał tych wymagań, ponieważ w większości przypadków były to aplikacje albo o znacznie bardziej rozbudowanym charakterze albo oparte na specyficznej technologii rozpowszechnionej w administracji danego kraju. Całość procesu związana z wdrożeniem systemu od chwili podjęcia decyzji o potrzebie jego przygotowania, poprzez proces opracowania koncepcji, jego budowy, konsultacji z resortami, testów i wreszcie jego uruchomienia wymagała przygotowania starannego procesu planistycznego oraz rozwiązywania wielu niestandardowych problemów. Wszystkie podejmowane działania dotyczące systemu fiszek wymagały wykazania się własną inicjatywą, a sam proces z uwagi na brak gotowych rozwiązań uznać należy za wysoce innowacyjny.

Ostatecznie koncepcja systemu została przyjęta przez KSE w lipcu 2010 r. Po opracowaniu adresu systemu w sieci internetowej, rozpoczęto prace certyfikacyjne w celu jego zabezpieczenia i ochrony przyszłych danych. Konieczne było także skojarzenie systemu z Extranetem Prezydencji, tak by maksymalnie ułatwić użytkownikom przyszłą pracę na obu platformach. Po wdrożeniu ostatecznej wersji systemu z początkiem września 2010 roku rozpoczął się proces

⁶⁰ Częstym błędem było niekonsultowanie treści fiszki z SP RP przy UE oraz innymi resortami w ramach tzw. klastrów, źle wypełnione poszczególne rubryki (np. nierozróżnianie stanowiska Polski od stanowiska polskiej prezydencji).

⁶¹ Wizyty studyjne m.in. w Szwecji, Hiszpanii i Czechach.

przyznawania i dystrybucji kont użytkownikom systemu zgłoszonym wcześniej przez poszczególne jednostki administracji publicznej.

W listopadzie 2010 r. uruchomiony został etap zapoznawania użytkowników z systemem oraz pilotażowy projekt uzupełniania fiszek. Pilotaż pozwolił zweryfikować przyjęte założenia, zapoznał użytkowników z Systemem fiszek, pozwolił na wychwycenie błędów aplikacji a także problemów, jakie mogli mieć jego przyszli użytkownicy. Po jego zakończeniu wdrożono zebrane doświadczenia, tak by system w jak największym stopniu odpowiadał oczekiwaniom użytkowników. W celu usprawnienia funkcjonowania systemu zostały przeprowadzone przez DPE MSZ spotkania instruktażowe, związane z obsługą systemu. Przez cały ten okres resorty miały możliwość testowania platformy za pomocą sieci Internet.

Z końcem roku 2010 System został ostatecznie otwarty i rozpoczął się proces uzupełniania fiszek. Od tej pory zadanie DPE MSZ polegało na merytorycznej weryfikacji wprowadzonych fiszek, administrowaniu systemu oraz reagowaniu na pojawiające się problemy. Ciągłej rozbudowie podlegała też baza użytkowników oraz rozbudowa systemu o nowe funkcjonalności (np. nowe pola, ulepszenia, itp.).

3.1.2.3. Obsługa systemu fiszek w trakcie prezydencji

Wszystkie aspekty operacyjne i techniczno-prawne związane z funkcjonowaniem systemu fiszek podlegały bieżącej aktualizacji po rozpoczęciu polskiej prezydencji. W szczególności od dnia 1.07.2011 r. były prowadzone przez DPE MSZ prace weryfikacyjne odnośnie stanu wprowadzenia do systemu on-line (<https://fiszki.msz.gov.pl>) fiszek przyjętych w czerwcu przez KSE. Wyniki weryfikacji były na bieżąco przekazywane Komitetowi Wspomagającemu do spraw prezydencji RP w Radzie Unii Europejskiej (tzw. ZWIAD) oraz telefonicznie i mailowo do poszczególnych departamentów w MSZ lub w resortach. W raportach zamieszczano m.in. informację na temat katalogu uchybień oraz wytyczne dla resortów. W pierwszych miesiącach prezydencji obok drobnych uchybień często o charakterze stricte technicznym (np. niewprowadzenie nazw załączników sprawozdań z grup roboczych) zostały zidentyfikowane przez MSZ kwestie mające bardziej złożony charakter – dotyczące głównie braku bieżącej aktualizacji fiszek. W tych przypadkach były podejmowane konkretne działania mające na celu zdyscyplinowanie resortów odpowiedzialnych merytorycznie za dane fiszki. W kontekście ilości wszystkich fiszek programowych i odpowiedzialnych za nie edytorów ważnym instrumentem w koordynacji systemu fiszek podczas prezydencji było powołanie koordynatorów resortowych, jako jednolitego kanału horyzontalnej komunikacji MSZ z poszczególnymi ministerstwami w kwestii zarządzania fiszkami (aktualizacja).

W omawianym okresie zostały uruchomione wypracowane i wdrożone nowe procedury mające na celu sprawne funkcjonowanie wyżej omawianego systemu. Zostały przygotowane, a następnie przesłane do wszystkich użytkowników systemu i jednocześnie zamieszczone on-line instrukcje dotyczące załączania sprawozdań wstępnych lub końcowych z grup roboczych, wprowadzania zmian w fiszkach, przygotowywania i przedkładania nowych fiszek na KSE oraz wycofywania fiszek z systemu. W przypadku zamieszczania w fiszkach sprawozdań z posiedzeń grup roboczych należy zaznaczyć, że działanie takie w istotny sposób przyczyniło się do poprawy obiegu informacji w ramach jednostek administracji publicznej. Umożliwiło to wszystkim uczestnikom procesu decyzyjnego, przede wszystkim poszczególnym resortom, szybkie i sprawne dotarcie do najważniejszych informacji na temat konkretnej sprawy, a także zapewniło spójność podejmowanych działań z programem polskiej prezydencji.

Ze względu na dużą ilość fiszek na bieżąco były opracowywane zestawienia, wewnętrzne analizy okresowe, które odzwierciedlały zmiany zachodzące w systemie fiszek a tym samym zaawansowanie prac resortów w ramach prezydencji. W konsekwencji powstały zestawienia dotyczące liczby spraw zakończonych podczas polskiej prezydencji, całkowitej liczby spraw na agendzie polskiego przewodnictwa, liczby fiszek nowych (tj. nieuwzględnionych w tabeli inwentaryzacyjnej) i wycofanych (tj. spraw, którymi prezydencja się nie zajmowała).

Oprócz nadzoru merytorycznego nad systemem DPE MSZ zapewniało także wsparcie wszystkim użytkownikom systemu w zakresie jego obsługi technicznej. Wsparcie techniczne dotyczyło także administrowania kont w systemie, w tym odblokowywania haseł, modyfikacji danych teleadresowych, wprowadzania nowych użytkowników. Stały nadzór pozwalał jednak przede wszystkim na bieżąco rozwiązywać wszelkie zgłaszane problemy. Pomoc ta polegała często na rozbudowie wewnętrznych słowników systemu czy też samego procesu wprowadzania lub aktualizacji fiszek. Zdarzało się także, że pracownicy DPE MSZ, w sytuacjach zgłoszonych przez edytorów problemów technicznych wprowadzali za nich dane do wskazanych fiszek. Na podstawie monitoringu dokonywano także zmian rozwojowych systemu dostosowujących go do pojawiających się w trakcie jego użytkowania potrzeb, np. w zakresie zamieszczania w nim wspomnianych wyżej sprawozdań z grup roboczych.

W okresie od 1.12.2010 r. do 31.12.2011 r. zanotowano 11 807 logowań edytorów oraz użytkowników do systemu fiszek (wraz z logowaniami administratorów było to 12 528 wejść do systemu on-line). W systemie fiszek od chwili jego uruchomienia zarejestrowanych zostało 2 153 użytkowników: użytkowników i edytorów. Największa aktywność w systemie miała miejsce w lipcu oraz wrześniu 2011 r. Średnio, w 2011 r. miało miejsce 966 logowań do systemu miesięcznie. Statystyki logowań do systemu fiszek przedstawia poniższa tabela.

Tabela nr 20. Statystyki logowań do systemu fiszek

miesiąc	liczba logowań
grudzień 2010	211
styczeń 2011	278
luty 2011	240
marzec 2011	324
kwiecień 2011	528
maj 2011	511
czerwiec 2011	1 078
lipiec 2011	1 842
sierpień 2011	603
wrzesień 2011	1 762
październik 2011	1 645
listopad 2011	1 259
grudzień 2011	1 526
SUMA	11 807

3.2. Współpraca w trio i program 18-miesięczny

Zgodnie z Traktatem z Lizbony, trio ma ważną rolę do spełnienia w zagwarantowaniu spójności i ciągłości działań UE. Wzmocnienie współpracy w ramach półtorarocznych prac trio służy zapewnieniu większej efektywności działań (w porównaniu z horyzontem 6-miesięcznym) oraz strategicznemu planowaniu. Programy trio są przedstawieniem faktów i fotografią działań Rady UE, jakie będą najprawdopodobniej podejmowane w ciągu kolejnych 18-miesięcy. Dodatkową zaletą programów trio jest współpraca państw członkowskich, co stanowi dobrą lekcję przed objęciem prezydencji rotacyjnej i pozytywnie wpływa na stan zaawansowania prac przygotowawczych.

Głównym celem współpracy merytorycznej w ramach trio jest opracowanie programu 18-miesięcznego⁶². Niezbędnym elementem opracowywania programu jest także współpraca z przewodniczącym Rady Europejskiej oraz Wysoką Przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa. Polska, rozpoczynająca prezydencję w lipcu 2011 r., była pierwszym i największym państwem trio, w skład którego wchodzi także Królestwo Danii i Republika Cypryjska. Trio PL-DK-CY jest pierwszym w pełni sprawującym przewodnictwo w ramach Traktatu z Lizbony, dlatego też zadaniem tria było wprowadzenia w życie niektórych postanowień Traktatu, w tym pogłębienie współpracy w dziedzinach Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony, polityki energetycznej, polityki sąsiedztwa.

Strona polska rozpoczęła współpracę w ramach trio z Danią oraz Cyprem już w 2008 r. Współpraca ta była kontynuowana na bieżąco zarówno na poziomie Ministrów Spraw Zagranicznych i ministrów sektorowych, jak i Dyrektorów MSZ oraz dyrektorów innych resortów właściwych. W efekcie zacieśnionej współpracy odbyło się 9 spotkań na poziomie Koordynatorów trio. Szerzej na temat tych spotkań w rozdziale 1.5.1. Współpraca z państwami członkowskimi.

W lipcu 2010 r. odbyło się także w Warszawie seminarium szkoleniowe, zorganizowane dla polskich przedstawicieli resortów, dotyczące praktycznych aspektów pisania 18-miesięcznego programu trio (oraz 6-miesięcznego programu prezydencji), przeprowadzone przez Jurgena Neisse z Sekretariatu Generalnego Rady UE.

W trakcie kolejnych spotkań koordynatorów trio opracowywane były ramy wzajemnej współpracy, wstępne harmonogramy, jak też analizowane były potencjalnie kluczowe wyzwania trio Polska-Dania-Cypr. Ponieważ zbyt wczesne rozpoczęcie prac nad programem trio nie pozwoliłoby na uwzględnienie wszystkich spraw do podjęcia, wstępny harmonogram prac nad programem został skorygowany podczas spotkania w Nikozji w kwietniu 2010 r. Ustalono także, że program trio, wzorem poprzednich trio (FR-CZ-SE oraz ES-BE-HU) zostanie opracowany w podziale na część strategiczną i operacyjną (która zawiera priorytety w poszczególnych radach sektorowych).

⁶² Zgodnie art. 2 Regulaminu Rady UE: *Co 18 miesięcy uprzednio ustalona grupa trzech państw członkowskich sprawujących prezydencję Rady w tym okresie zgodnie z art. 1 ust. 4 przygotowuje projekt programu działań Rady w tym okresie. Projekt ten jest przygotowywany wraz z przewodniczącym Rady do Spraw Zagranicznych w zakresie dotyczącym działalności tego składu Rady we wspomnianym okresie. Projekt programu przygotowywany jest w ścisłej współpracy z Komisją i przewodniczącym Rady Europejskiej oraz po odpowiednich konsultacjach. Jest on przedstawiany w jednym dokumencie nie później niż miesiąc przed rozpoczęciem danego okresu, co umożliwi zatwierdzenie tego programu przez Radę do Spraw Ogólnych.*

Każde z państw przygotowywało indywidualnie projekt swojego wkładu do programu 18-miesięcznego i przesłało do Sekretariatu Generalnego Rady UE w celu opracowania przez SG RUE wspólnego dokumentu. Polska przekazała partnerom z trio i SG RUE swój wkład 21.09.2010 r.⁶³, Dania – 17.09. 2010 r., zaś Cypr – 15.10.2010 r.

Następnie w październiku SG RUE przesłał propozycję struktury Programu 18-miesięcznego trio. Strona polska zaakceptowała ją z niewielkimi uwagami (dotyczącymi m.in. przydziału poszczególnych tematów do określonych rad), DK i CY nie zgłosiły komentarzy. W listopadzie odbyło się spotkanie trio w Brukseli (22.11.2010 r.), którego gospodarzem była Polska. Poza partnerami z Danii i Cypru, wzięli w niej też udział przedstawiciele SG RUE. Spotkanie służyło pogłębionej dyskusji na temat merytorycznej zawartości Programu 18-miesięcznego (głównie omówienie wkładów do części strategicznej programu) oraz jego formalnej struktury. Ustalono, że SG RUE przedstawi pierwszy projekt złożonego tekstu w styczniu 2011 r. SG RUE przekazał pierwszy projekt programu 18-miesięcznego trio w dniu 31.01.2011 r. Został on napisany na podstawie wkładów nadesłanych przez 3 prezydencje. Dokument ten nie zawierał części handlowej, rozwojowej oraz związanej z rozszerzeniem, zostały one przesłane w późniejszym terminie⁶⁴. Do przesłanego projektu, strona polska, cypryjska oraz duńska zgłosiły w formie pisemnej swoje uwagi. Dyskusji nad poszczególnymi zapisami w pierwszym projekcie było też poświęcone spotkanie 30.03.2011 r. w Brukseli.

Znaczna część uwag została uwzględniona w drugim projekcie Programu 18-miesięcznego, który został przesłany do państw trio przez SG RUE w dniu 21.04.2011 r. Również do tego projektu, na początku maja 2011 r., wszystkie 3 prezydencje zgłosiły swoje uwagi. Następnie 17.05.2011 r. odbyło się techniczne spotkanie trio w sprawie drugiego projektu programu 18-miesięcznego trio. Na spotkaniu tym nie była omawiana część związana z ze sprawami zagranicznymi, ponieważ nie została wtedy jeszcze zaakceptowana przez ESDZ. Decyzji politycznej wymagały wciąż zapisy dotyczące kwestii stoczniowych, związanych z rozszerzeniem (Turcja), czy choćby kwestii podatkowych. Ostatnie, decydujące spotkanie koordynatorów prezydencji w sprawie zapisów Programu 18-miesięcznego odbyło się pod koniec 27.05.2011 r. na Cyprze.

Prezentacja programu 18-miesięcznego nastąpiła w dniu 16.06.2010 r. na forum COREPER II, zaś w dniu 21.06.2011 r. Rada GAC przyjęła bez uwag program 18 miesięczny, zatwierdzając tym samym ostateczne brzmienie dokumentu. W ocenie państw trio dokument ten odzwierciedla zarówno wyzwania stojące przed UE, jak też obszary priorytetowe dla wszystkich 3 prezydencji. Ponadto, zapewnia ciągłości działań UE, poprzez ukazanie przyszłych działań dla kolejnych Prezydencji oraz stanowi dobrą podstawę do zaprogramowania działań Rady UE.

Mając świadomość, że w czasie sprawowania przewodnictwa przez trio Polska-Dania-Cypr zostaną podjęte decyzje *de facto* definiujące rozwój Unii do roku 2020, w programie 18-miesięcznym zostały zidentyfikowane następujące wyzwania:

- negocjacje w sprawie nowych wieloletnich ram finansowych, które muszą być zawarte do końca 2012 r.;

⁶³ Polski wkład do programu 18-miesięcznego trio był uprzednio przedmiotem prac międzyresortowych, dokument został następnie przesłany do członków Zespołu ds. Przygotowań Prezydencji, a wniesione uwagi zostały uwzględnione w tekście przekazanym do SG RUE.

⁶⁴ Pierwszy projekt programu 18-miesięcznego, uzupełnionego o kwestie Enlargement, Commercial Policy oraz Development, został przekazany przez SG 21.02.2011 r.

- inteligentny i zrównoważony wzrost gospodarczy (m.in. wspieranie efektywnej pod względem zasobów i opartej na wiedzy gospodarki, inwestycji w badania i innowacje, edukację i szkolenia);
- wyzwania demograficzne i społeczne oraz globalne zmiany, takie jak: degradacja środowiska, zmiany klimatu, ograniczone zasoby, nacisk na różnorodność biologiczną, migracje międzynarodowe, ubóstwo;
- w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych: realizacja programu sztokholmskiego; realizacja Europejskiego paktu w sprawie migracji i azylu;
- demokratyzacja w sąsiedztwie UE, zarówno tym wschodnim jak i południowym, a także kluczowy dla dalszego rozwoju Europy postęp w procesie rozszerzenia.

Powyższe zadania były realizowane przez prezydencję polską w II półroczu 2011 r., będą także kontynuowane przez prezydencję duńską (I poł. 2012 r.) oraz cypryjską (II poł. 2012 r.).

3.3. Priorytety

W dniu 13.01.2009 r., Rada Ministrów przyjęła dokument *Program przygotowań Rzeczypospolitej Polskiej do objęcia i sprawowania przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej*⁶⁵. Dokument ten, poza m.in. analizą prawno-traktatową, czy aspektami logistycznymi, zawierał część dotyczącą **dyskusji nad polską polityką w UE w kontekście wypracowania priorytetów polskiej prezydencji**: analizował mechanizm wypracowywania priorytetów, wskazywał na konieczność przeprowadzenia debaty dotyczącej prezydencji, podkreślał współpracę w ramach trio oraz opisywał założenia wymiaru parlamentarnego w kontekście prezydencji. Dokument *Program przygotowań Rzeczypospolitej Polskiej*.. wskazywał także, iż „niezbędne jest uzgodnienie mechanizmu wypracowania priorytetów przez Polskę, tak aby ich pierwszy zarys był gotowy już w 2009 roku”.

W nawiązaniu do tego zobowiązania, w UKIE podjęte zostały intensywne prace, które zaowocowały powstaniem dokumentu ***Priorytety i programowanie polskiej prezydencji w Unii Europejskiej w 2011 r.*** Wskazywał on zadania i cele polskiej prezydencji oraz nakreślał różnego rodzaju uwarunkowania, które rząd RP powinien uwzględnić w pracach nad programowaniem prezydencji i określeniem priorytetów polskiego przewodnictwa, a także zarysował ich możliwe kierunki.

Wraz z przyjęciem dokumentu *Programowanie polskiej prezydencji w Radzie UE – aspekty operacyjne* przez Komitet Europejski Rady Ministrów w dniu 21.07.2009 r. oraz po dyskusji nad dokumentem *Priorytety i programowanie polskiej prezydencji w Unii Europejskiej w 2011 r.*, został *de facto* zainicjowany proces przygotowań do wypracowania 6-miesięcznego programu narodowego prezydencji oraz wyboru priorytetów polskiego przewodnictwa w Radzie UE.

Jednocześnie, zgodnie z ustaleniami KERM z 21.07.2009 r., resorty zostały zobowiązane do przygotowania notatek, będących syntetycznym podsumowaniem dokonanej analizy agendy i ewentualnych propozycji priorytetów polskiego przewodnictwa w Radzie UE wraz z ich

⁶⁵ „Program przygotowań Rzeczypospolitej Polskiej do objęcia i sprawowania przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej” został wcześniej, w dniu 28.10.2008 r. przyjęty przez Komitet Europejski Rady Ministrów.

uzasadnieniem oraz z uwzględnieniem uwarunkowań, specyfiki zadań i wytycznych sformułowanych w dokumencie *Priorytety i programowanie ...*, przyjętym przez KERM⁶⁶.

W dokumencie ***Programowanie polskiej prezydencji w Radzie UE – aspekty operacyjne***, analizie zostały poddane operacyjne aspekty programowania prezydencji, takie jak:

- **etapy prac**, których realizacja jest konieczna dla opracowania programu 6-miesięcznego oraz Programu 18-miesięcznego trio;
- **system instrumentów, który miał wspierać poszczególne etapy prac** (m.in. monitoring stanu prac nad propozycjami legislacyjnymi w instytucjach UE, inwentaryzacja spraw (*policy issues*), które pojawią się na agendzie w trakcie polskiej prezydencji, fiskalnego programu);
- **partnerzy, z którymi konieczne będzie podjęcie współpracy**: głównie SG RUE, Komisja Europejska, Parlament Europejski, Dania i Cypr (partnerzy z trio), Węgry jako poprzedzająca prezydencja (oraz całe poprzedzające trio) oraz pozostałe państwa członkowskie.

Dokument operacyjny zawierał także listę ośmiu zadań do wykonania, wraz ze wskazaniem podmiotów odpowiedzialnych za ich realizację oraz pożądanym terminem ich wykonania.

W ***Priorytetach i programowaniu polskiej prezydencji w Unii Europejskiej w 2011 r.***⁶⁷ główny nacisk został położony na **analizę uwarunkowań**, jakie powinny zostać wzięte pod uwagę w trakcie programowania prac prezydencji polskiej oraz wstępne propozycje obszarów, które mogłyby stanowić priorytety polskiej prezydencji.

Za najważniejsze uwarunkowanie sprawowania prezydencji przez Polskę uznano **kryzys gospodarczy**. Mimo, iż trudno było przewidzieć skalę problemów, z jakimi będzie się mierzyć UE w II połowie 2011 r., przewidywano, że kryzys zdeterminuje agendę europejską i że przeciwdziałanie jego skutkom będzie jednym z wiodących tematów podczas polskiego przewodnictwa. Wskazywano także na konieczność opracowania strategii przezwyciężania jego skutków, wspierania wzrostu gospodarczego oraz wypracowaniu skutecznych metod reagowania na podobne kryzysy w przyszłości.

Drugim istotnym czynnikiem, który został nakreślony w dokumencie jako determinujący proces programowania, była **długofalowa agenda UE**, czyli projekty i przedsięwzięcia unijne, których realizacja przypadnie na okres polskiej prezydencji ze względu na cykliczność pewnych procesów. Wskazywano tutaj przede wszystkim na negocjacje Nowej Perspektywy Finansowej na lata 2014-2020, oraz powiązane z nimi, m.in.: dyskusja o kształcie Wspólnej Polityki Rolnej oraz polityki spójności, a przegląd Wspólnej Polityki Rybackiej.

Kolejnym uwarunkowaniem, które jak przewidywał dokument, istotnie wpłynie na proces sprawowania przewodnictwa było **wejście w życie Traktatu z Lizbony**. Podkreślano nie tylko implikacje dla agendy unijnej, ale także zmieniony sposób sprawowania prezydencji, nowe otoczenie instytucjonalne: współpracę z przewodniczącym RE, ograniczenie kompetencji w zakresie spraw zagranicznych, większe zaangażowanie we współpracę z PE a także nowy

⁶⁶ Materiały te miały zostać przekazane do dnia 30.09.2009 r., a zatem 21 miesięcy przed objęciem prezydencji. Realizując to zobowiązanie, resorty przesłały swoje propozycje, które następnie zostały poddane weryfikacji, także pod kątem wcześniej wyznaczonych kryteriów.

⁶⁷ Formalnie przyjęty przez KERM w dniu 22.09.2009 r., a następnie ponownie 16.10.2009 r., po uzupełnieniu o część dot. EPBiO.

model współpracy w ramach trio. Dodatkowo, w dokumencie wskazywano na **debaty o zasięgu globalnym** (np. na temat handlu światowego, zmian klimatycznych), **wydarzenia związane z dynamiką procesu integracji** a także **ogólny kontekst polityczny** (wybory w wielu państwach Unii Europejskiej).

W ramach identyfikacji obszarów priorytetowych polskiego przewodnictwa w UE, postulowano uwzględnienie dwóch kryteriów, takich jak: **atrakcyjność** (zbieżność z polskimi racjami przy jednoczesnym uzyskaniu dla nich poparcia wśród innych państw członkowskich) oraz **prawdopodobieństwo osiągnięcia założonych celów** (unikanie takich wyborów, w których nie jest możliwy postęp).

Jako propozycje obszarów priorytetowych, które zostały po raz pierwszy wstępnie sformułowane w ww. dokumencie, wskazywano początkowo na takie zagadnienia jak:

- Rynek wewnętrzny – nowe sposoby na ożywienie wzrostu gospodarczego po kryzysie;
- Stosunki ze Wschodem;
- Polityka energetyczna UE / bezpieczeństwo energetyczne;
- Negocjacje nowej perspektywy finansowej.

Jednocześnie podkreślono ich wstępny charakter, który może ulec zmianie oraz akcentowano konieczność skoncentrowania się wokół takich pojęć-kluczy jak solidarność, konkurencyjność, spójność, otwartość i wspólnotowość.

W dniu 22.09.2009 r. został także przyjęty przez KERM dokument **Kryteria wyznaczania priorytetów sektorowych polskiego przewodnictwa w Radzie UE**. Wskazywał on na specyficzne uwarunkowania, które powinny być łącznie brane pod uwagę, przy dokonywaniu przez resort wyboru danego zagadnienia na priorytet sektorowy polskiego przewodnictwa w tym:

- **konieczność zachowania zgodności priorytetów sektorowych z ogólnymi priorytetami strategicznymi** – polegający na skorelowaniu priorytetów sektorowych z hasłami polskiego przewodnictwa oraz obszarami wskazywanymi jako potencjalne priorytety strategiczne;
- **wymóg zgodności z długofalowym interesem kraju** – czyli uwzględnienie krajowych dokumentów strategicznych, w których wytyczono kierunki działań w dłuższej perspektywie;
- **wymóg atrakcyjności priorytetów** – rozumianej jako wpisywanie się w ogólnoeuropejski interes oraz możliwość uzyskania dla nich poparcia wśród innych krajów;
- **prawdopodobieństwo osiągnięcia założonego celu** – analiza możliwości realizacji danego priorytetu sektorowego;
- **związek z agendą prac UE** jako kryterium sprzyjające (ewentualne działania w kierunku wprowadzenia na agendę danego priorytetu sektorowego);
- **specjalizacja** – wybór takich tematów, w których z racji doświadczeń i wiedzy, Polska aspiruje do roli lidera i może wnieść do polityki europejskiej wartość dodaną;
- **(dodatkowo) szczegółowy cel** – określenie pożądanego rezultatu do osiągnięcia w trakcie 6 miesięcy prezydentury.

Dokumenty: *Priorytety i programowanie polskiej prezydencji w Unii Europejskiej w 2011 r.* oraz *Kryteria wyznaczania priorytetów sektorowych polskiego przewodnictwa w Radzie UE* zostały przedstawione Radzie Ministrów w dniu 27.10.2009 r., która wstępnie zapoznała się z dokumentami⁶⁸.

Następnie, w okresie marzec-maj 2010 r. miało miejsce przedstawienie przez resorty na KSE propozycji priorytetów w ramach poszczególnych rad sektorowych, do których zgłaszane były uwagi⁶⁹.

W dniu 2.07.2010 r. Ministerstwo Spraw Zagranicznych przedstawiło do akceptacji członków KSE dokument dotyczący programu polskiej prezydencji (według stanu na czerwiec 2010 r.), tj. ***Wstępna lista priorytetów polskiego przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r.*** Dokument ten został opracowany przez międzyresortowy Zespół ds. Programowych Prezydencji.

Wstępna lista... zawierała także część dotyczącą możliwych uwarunkowań polskiej prezydencji w RUE, spośród których, podobnie jak we wcześniejszym dokumencie (*Priorytety i programowanie polskiej prezydencji w Unii Europejskiej w 2011 r.*) wskazywano głównie na: **unijną agendę, rolę prezydencji po Traktacie z Lizbony, kryzys gospodarczy oraz kontekst globalny.**

Obszary wskazane jako wstępne priorytetowe kierunki, w ramach których sprecyzowane zostaną priorytety polskiej prezydencji, stanowiły efekt dotychczasowych prac resortów. Były one także omawianych w grudniu 2009 r. przez Radę Ministrów. *Wstępna lista...* wskazywała na:

- rynek wewnętrzny;
- stosunki ze Wschodem;
- wzmocnienie zewnętrznej polityki energetycznej UE;
- Wspólna Polityka Bezpieczeństwa i Obrony;
- negocjacje Wieloletnich Ram Finansowych na lata 2014-2020 r.;
- pełne wykorzystanie kapitału intelektualnego Europy.

Ponadto, *Wstępna lista...* zawierała część poświęconą priorytetom i programom rad sektorowych, także w kontekście specyfiki tych rad oraz ewentualnych implikacji po wejściu w życie Traktatu z Lizbony. Propozycje priorytetów dla każdej z 10 formacji Rady UE były wcześniej przedmiotem międzyresortowej debaty na forum Komitetu do Spraw Europejskich

Zgodnie z założeniami, dokument nie miał charakteru ostatecznego, lecz był przede wszystkim opisem stanu prac, na podstawie którego Komitet do Spraw Europejskich oraz następnie Rada Ministrów wydały kierunkowe polityczne wytyczne dla dalszych prac. *Wstępna lista...* stanowiła podstawę, która na dalszym etapie była modyfikowana zgodnie ze zmieniającymi się warunkami. Po przyjęciu *Wstępnej listy...* przez KSE 2.07.2009 r., dokument ten został następnie przedłożony pod obrady Rady Ministrów 21.07.2010 r., gdzie uzyskał akceptację. Jednocześnie z poparciem dla zaproponowanych priorytetów, obranych kierunków i metod prac, rekomendowano dalsze

⁶⁸ Dodatkowo, dokument „*Priorytety i programowanie polskiej prezydencji w Unii Europejskiej w 2011 r.*” został – po uzupełnieniu o EPBiO, które to kwestie miały formułę zastrzeżoną – ponownie przedłożony na KERM, gdzie uzyskał akceptację 16.10.2009 r.

⁶⁹ Propozycje priorytetów sektorowych zostały następnie włączone do części dotyczącej rad sektorowych we „*Wstępnej liście...*”.

działania ministerstw i urzędów centralnych zgodnie z obraną metodologią w grupach odpowiadających formacjom Rady UE.

3.4. Proces przygotowania programu 6-miesięcznego

W dniu 27.01.2011 r. Członkowie KSE otrzymali informację od Pełnomocnika o harmonogramie prac nad *Programem 6-miesięcznym polskiej prezydencji w Radzie UE w II połowie 2011 r.* Przedstawiona została także propozycja struktury *Programu 6-miesięcznego...* oraz wytyczne do opracowania poszczególnych rozdziałów. Zgodnie z zaproponowaną strukturą, *Program 6-miesięczny...* miał – podobnie jak programy innych prezydencji⁷⁰ – opierać się na części strategicznej (priorytety strategiczne) oraz części operacyjnej (10 rozdziałów dotyczących 10 rad sektorowych). Na końcu dokumentu, zgodnie ze strukturą, przewidywano aneks, w którym miał się znaleźć kalendarz posiedzeń Rad i spotkań ministerialnych. Struktura części strategicznej przewidywała trzy obszary priorytetowe, w ramach których wskazane zostały priorytety:

- **UE wychodząca z kryzysu:** osiąganę poprzez pogłębienie rynku wewnętrznego, ambitny budżet UE (Wieloletnie Ramy Finansowe 2014-20) oraz pełne wykorzystanie Kapitału intelektualnego UE;
- **UE i jej partnerzy zewnętrzni/sąsiedztwo,** rozumiane jako wzmocnienie Partnerstwa Wschodniego oraz rozszerzenie UE;
- **Bezpieczna Europa** – realizowane poprzez Wspólną Politykę Bezpieczeństwa i Obrony oraz zewnętrzną politykę energetyczną UE.

Resorty zostały zobligowane do przesyłania wkładów do „*Programu 6-miesięcznego...*” do MSZ w terminie do 14.02.2011 r. Nadesłane materiały były następnie scalane i konsultowane (weryfikowane) w Departamencie Polityki Ekonomicznej MSZ. Zostały one także ujednolicone oraz zaktualizowane.

Pierwszy projekt *Programu 6-miesięcznego...* został sfinalizowany na przełomie lutego oraz marca 2011 r. Dokument ten opierał się w znacznej części na zaproponowanej wcześniej strukturze, niemniej jednak w toku prac wyklarowały się nowe priorytety – przede wszystkim wzrost gospodarczy – przez co część strategiczna koncentrowała się wokół:

- **Integracji europejska jako źródło wzrostu z kryzysu** – czyli głównie **wzrost gospodarczy**, a także wskazywane wcześniej pogłębienie rynku wewnętrznego, negocjacje Wieloletnich Ram Finansowych 2014-20 oraz pełne wykorzystanie kapitału intelektualnego UE;
- **Bezpieczna Europa** – czyli bezpieczeństwo energetyczne, zdolności obronne (Wspólna Polityka Bezpieczeństwa i Obrony) oraz dodatkowo **wzmocnienie zarządzania gospodarczego w UE** oraz **bezpieczeństwo żywnościowe**;
- **Otwarta Europa** – dodatkowo oprócz wzmocnienia Partnerstwa Wschodniego i rozszerzenia UE, pojawiła się kwestia **Południowego Sąsiedztwa** oraz **polityki handlowej**.

⁷⁰ Ten model struktury programu prezydencji został zastosowany wcześniej przez prezydencję węgierską, belgijską, hiszpańską, szwedzką oraz czeską.

Oprócz części strategicznej, dokument zawierał – zgodnie z zaproponowaną strukturą – część operacyjną, opisującą poszczególne priorytety sektorowe, które miały być realizowane w ramach poszczególnych rad sektorowych.

Dokument stanowiący pierwszą wersję *Programu 6-miesięcznego...* został przedstawiony i przyjęty na forum KSE w dniu 8.03.2011 r. Po naniesieniu uwag i autopoprawek zgłoszonych w trybie KSE, został on przedłożony pod obrady Rady Ministrów, gdzie uzyskał kierunkową akceptację (15.03.2011 r.). *Program 6-miesięczny...* był także jednym z elementów expose Ministra Spraw Zagranicznych (16.03.2011 r.).

Na przełomie marca, kwietnia oraz maja 2011 r. trwał dalszy proces konsultacji wewnętrznych i zewnętrznych nad dokumentem i zawartymi w nim priorytetami, głównie w ramach Zespołu ds. Programowych Prezydencji. Wtedy też program został po raz pierwszy przetłumaczony (tylko na język angielski). Zgłaszane przez resorty zmiany miały charakter aktualizacji o najnowsze informacje, dodatkowo uwzględniona została znaczna część uwag postulowanych przez Komisję Europejską i SG RUE (często o charakterze stylistycznym).

Przedłożenie drugiej wersji dokumentu na forum KSE nastąpiło w dniu 17.05.2011 r., zaś po naniesieniu zmian i uwag zgłoszonych w trybie KSE, został on ponownie przedłożony pod obrady Rady Ministrów (31.05.2011 r.), gdzie został przyjęty. Jedną z najbardziej istotnych zmian było rozwiniecie drugiego z priorytetów (bezpieczna Europa) jako **Bezpieczna Europa: żywność, energia, obronność**.

Następnie priorytety polskiej prezydencji zostały przedstawione w Sejmie RP (8.06.2011 r. na posiedzeniu sejmowej Komisji do Spraw Unii Europejskiej oraz senackiej Komisji Spraw Unii Europejskiej).⁷¹ Następnie, w dniu 28.06.2011 r. podczas 95. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiona została *Informacja Rady Ministrów na temat priorytetów polskiej prezydencji w związku ze sprawowaniem w okresie 1.07 - 31.12.2011 r. przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej*.

Zgodnie ze specyfiką sprawowania prezydencji w II połowie roku oraz wobec faktu, że na kształt kolejnej prezydencji mogły mieć także wpływ wyniki czerwcowej Rady Europejskiej (oraz prace węgierskiej prezydencji), harmonogram zakładał od początku konieczność uwzględnienia ich w programie. W połowie czerwca 2011 r., po przedstawieniu projektu konkluzji Rady Europejskiej, resorty zostały zobligowane do przesłania informacji, jakie zmiany należy wprowadzić w *Programie*. Zmiany te znalazły swoje odzwierciedlenie w aneksie przyjętym przez KSE w dniu 21.06.2011 r. – *Zmiany do Programu 6-miesięcznego polskiej prezydencji w Radzie UE w II połowie 2011 r. (w stosunku do dokumentu przyjętego przez Radę Ministrów w dniu 31.05.2011 r.)*. Pozostałe wyniki Rady Europejskiej (23-24.06.2011 r.) zostały naniesione na dokument *Program 6-miesięczny...*, który był już wtedy przekazany do składu i druku⁷². Analogiczne zmiany zostały dokonane we wszystkich czterech elektronicznych wersjach językowych.

⁷¹ Zgodnie z Ustawą z dnia 8.10.2010 r. (o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej) nie później niż na miesiąc przed rozpoczęciem sprawowania prezydencji priorytety powinny zostać przedstawione w Sejmie RP.

⁷² Na posiedzeniu w dniach 23-24.06.2011 r. podjęto ważne decyzje w sprawie polityki gospodarczej, imigracji, stosunków z krajami Afryki Północnej i przystąpienia Chorwacji do UE. Podobnie uczyniła Prezydencja belgijska, która ze względu na czerwcową Radę Europejską i ewentualne zmiany do Programu, opracowała Program w formie dokumentu wewnętrznego (po Radzie Europejskiej wprowadzono do niego nieznaczne poprawki).

Ostatecznie dokument pt. *Program polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej* w wersji elektronicznej (w polskiej oraz angielskiej wersji językowej) został udostępniony na stronie internetowej prezydencji w dniu 1.07.2011 r., zaś niedługo potem – w pozostałych dwóch wersjach językowych (niemiecka 19.07.2011 r., francuska 21.07.2011 r.).

Od połowy lipca 2011 r. publikacja *Program of the Polish Presidency of the Council of the European Union* w ilości ponad 2 000 sztuk dystrybuowana podczas najważniejszych spotkań w trakcie polskiej prezydencji.

3.5. Realizacja programu

Realizacja programu polskiej prezydencji przebiegała sprawnie i efektywnie. Mimo kryzysu finansowego, który wyraźnie zdominował unijną agendę, powodując przesunięcie akcentów w debacie na temat przyszłości UE, Polska osiągnęła większość z założonych celów.

Cele te zostały zawarte w *Programie polskiej prezydencji*. W wymiarze strategicznym, dążenia prezydencji zostały skupione wokół trzech priorytetów. Po pierwsze, było to dążenie do większej integracji, inwestowanie w Europę i sprzyjanie wzrostowi gospodarczemu. Po drugie – prezydencja postawiła sobie za cel rozwijanie bezpieczeństwa, rozumianego wielowymiarowo – jako bezpieczeństwo energetyczne, wewnętrzne, bezpieczeństwo żywności oraz wzmacnianie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony. Trzecim priorytetem strategicznym było dążenie do stabilnych i przejrzystych stosunków z sąsiadami, otwartość na innych, zacieśnianie współpracy.

Niniejsza część przedstawia konkretne działania, podjęte w celu realizacji tych priorytetów. O efektywności prac polskiej prezydencji świadczą także liczby. W II połowie 2011 r. przyjętych zostało 48 konkluzji i rezolucji, 54 akty legislacyjne, a w 64 sprawach osiągnięty został duży postęp, pozwalający na doprowadzenie prac do ważnego etapu. Ponadto, w wyniku realizacji programu polskiego przewodnictwa wypracowanych zostało kilkanaście różnego rodzaju deklaracji, raportów oraz sprawozdań przyjętych w Radzie UE.

3.5.1. Proces legislacyjny i inne elementy realizacji programu

Polskiej prezydencji szczególnie bliska była idea „więcej Europy”, podejście wspólnotowe i integralność UE. Wyznaczone cele były nie tylko ambitne, ale też oparte na podejściu, w którym interes europejski przeważa nad optyką narodową.

Realizacja tych celów przypadła na wyjątkowo trudny okres dla UE. Kryzys skierował debatę ogóлноeuropejską w kierunku problemu zadłużeniowego w strefie euro, odsuwając często na dalszy plan wiele innych kwestii. W związku z tym działania Polski były w znacznym stopniu podyktowane sytuacją na światowych rynkach i zawirowaniami wokół wspólnej waluty europejskiej. Pomimo tych uwarunkowań polska prezydencja podejmowała działania wykraczające poza optykę kryzysu, realizując przyjęte priorytety i cele strategiczne.

Polskie przewodnictwo przekazywało silny sygnał: **Europa działa wspólnie**. Opierając się na założeniu, że najskuteczniejszą walką z kryzysem jest wspieranie **działań pro wzrostowych**, polska prezydencja zwracała szczególną uwagę na ten aspekt, jako niezbędny element strategii antykryzysowej. Na podstawie raportu prezydencji zainicjowano debatę polityczną o wzroście gospodarczym, której celem było zawarcie ogóлноeuropejskiego konsensusu na rzecz realizacji inicjatyw sprzyjających wzrostowi.

W wyniku aktywności polskiej dyplomacji, w konkluzjach czerwcowej Rady Europejskiej wezwano Komisję Europejską do złożenia w październiku 2011 r. sprawozdania na temat obszarów sprzyjających wzrostowi. Posunięcie to pozwoliło prezydencji na przeprowadzenie dyskusji nt. niezbędnych inicjatyw pobudzających wzrost, której wnioski, zawarte w przyjętych konkluzjach, stanowiły silny impuls polityczny do realizacji tych inicjatyw.

W dniu 6.10.2011 r. polska prezydencja wraz z Komisją Europejską zorganizowały konferencję polityczną na temat źródeł wzrostu w Europie. Postawę do dyskusji stanowił raport prezydencji *Europejski konsensus na rzecz wzrostu* oraz wstępne wyniki raportu Banku Światowego nt. europejskiego modelu wzrostu *Golden Growth. Restoring the lustre of European economic model*.

Deбата zainicjowana konferencją zachęciła KE do większego zaangażowania i przygotowania sprawozdania w formie pisemnej. W rezultacie Komisja Europejska opublikowała komunikat „Mapa drogowa do stabilności i wzrostu”, zaprezentowany przez przewodniczącego KE przed Parlamentem Europejskim 12.10.2011 r.

Następnie wnioski z konferencji oraz rekomendacje raportu prezydencji zostały przedstawione do dyskusji podczas posiedzenia Rady ds. Ogólnych (11.10.2011 r.) a także podczas mini-sesji Parlamentu Europejskiego (13.10.2011 r.). Rada ds. Ogólnych uzgodniła wstępny konsensus w sprawie zapisania w konkluzjach Rady Europejskiej odniesienia do konferencji oraz szeregu inicjatyw zaproponowanych przez prezydencję w raporcie.

Zgodnie z intencjami polskiej prezydencji, październikowa Rada Europejska (23.10.2011 r.) wypracowała ostateczne porozumienie w kwestii wzrostu gospodarczego. W konkluzjach odniesiono się do rezultatów konferencji politycznej nt. źródeł wzrostu gospodarczego w Europie. Potwierdzono również znaczenie pobudzania wzrostu w strategii antykryzysowej oraz przyjęto ambitny tekst konkluzji wzywając do nadania priorytetowego znaczenia realizacji wybranych inicjatyw wskazanych przez polską prezydencję (m.in. realizacja inicjatyw w ramach *Single Market Act*, pełna implementacja dyrektywy usługowej, zbudowanie cyfrowego rynku do 2015 roku, zmniejszenie obciążeń administracyjnych zwłaszcza w odniesieniu do MŚP).

W swoich działaniach, prezydencja starała się wyjść poza optykę kryzysu. Nadrzędnym dążeniem przewodnictwa była **długookresowa wizja silnej, efektywnej, ambitnej i dostatniej Europy**.

Podczas polskiej prezydencji rozpoczęto negocjacje kolejnych **Wieloletnich Ram Finansowych UE na lata 2014-20 (WRF)**. Prezydencja zakończyła pierwszy etap tych negocjacji tj. fazę wyjaśnień. Celem prezydencji było:

- szczegółowe omówienie propozycji Komisji Europejskiej;
- stworzenie możliwości artykulacji interesów dla wszystkich państw członkowskich;
- rozpoznanie wszystkich kwestii negocjacyjnych.

Wszystkie założone cele zostały zrealizowane, co znalazło swoje odzwierciedlenie w raporcie prezydencji nt. postępów z negocjacji ram finansowych. W raporcie prezydencja zidentyfikowała kwestie, których negocjacji będzie się musiała podjąć kolejna prezydencja duńska. Raport prezydencji, odnotowany w konkluzjach grudniowej Rady Europejskiej, pozwoli więc na szukanie w I półroczu 2012 r. kompromisu w Radzie w sprawie wieloletnich ram finansowych.

Ponadto, raport obiektywnie oddając przebieg przeprowadzonych w Radzie debat orientacyjnych, wskazuje, że polityka spójności zyskała szerokie poparcie wielu państw członkowskich.

W czasie prowadzonych przez polską prezydencję debat w Radzie wykształciły się dwie grupy państw członkowskich o sprzecznych postulatach. Z jednej strony osiem państw będących płatnikami netto zaprezentowało wspólny list w sprawie ograniczenia budżetu UE. Z drugiej, 13 państw zaprezentowało wspólne podejście do polityki spójności – popierające mocną i należycie finansowaną politykę kohezyjną.

Prezydencja polska zapewniła integralność procesu negocjacji ram finansowych – wszelkie kwestie o charakterze finansowym są dyskutowane na Radzie ds. Ogólnych.

Prezydencja, bazując na założeniu, że debata o ramach finansowych to *de facto* debata o kształcie Unii i jej polityk na kolejne lata, otworzyła dyskusję o ramach finansowych dla wszystkich zainteresowanych stron. Polityczna konferencja wysokiego szczebla w sprawie przyszłości budżetu UE współorganizowana przez polską prezydencję, Komisję Europejską i Parlament Europejski, zebrała przedstawicieli parlamentów narodowych, rządów, instytucji UE, instytucji społeczeństwa obywatelskiego. Sukces konferencji został potwierdzony przez decyzję przyszłej prezydencji duńskiej, która wyraziła wolę zorganizowania podobnego wydarzenia także w przyszłym półroczu. Polska prezydencja, realizując wcześniejsze zobowiązania prezydencji węgierskiej i zobowiązania traktatowe, zaangażowała w prace nad WRF także Parlament Europejski.

Państwa członkowskie, mimo dążeń płatników netto do ogólnego ustalenia wysokości ram finansowych, uznały propozycję przygotowaną przez Komisję za dobrą podstawę do dalszych negocjacji. Korzystna dla Polski propozycja Komisji, mimo że krytykowana przez niektóre państwa, nie została *a priori* odrzucona, tak jak miało to miejsce przy poprzednich negocjacjach.

Polska prezydencja, nawiązując do przypadającej w 2012 r. 20. rocznicy ustanowienia jednolitego rynku UE, a także odwołując się do ważnych inicjatyw ustawodawczych Komisji Europejskiej, uczyniła jednym ze swoich głównych celów podjęcie konkretnych **działań na rzecz rzeczywistego zakończenia budowy jednolitego rynku**. Efektywnie funkcjonujący jednolity rynek stanowi kluczowy instrument umacniania wzrostu gospodarczego, co jest szczególnie ważne w długofalowych działaniach antykryzysowych UE.

Głównym wydarzeniem wpisującym się w promocję jednolitego rynku UE podczas polskiej prezydencji było zorganizowane wspólnie przez KE, PE i prezydencję Forum Jednolitego Rynku (SIMFO, Kraków, 2-4. 10. 2011 r.). Forum zgromadziło około 1200 osób: polityków, przedsiębiorców, pracodawców, przedstawicieli związków zawodowych i organizacji pozarządowych. Założonym i zrealizowanym celem SIMFO było podniesienie świadomości przedsiębiorców i obywateli o dostępnych dla nich korzyściach, które wynikają z czterech swobód jednolitego rynku, a także zaangażowanie uczestników jednolitego rynku w dalszy jego rozwój. Dyskusja toczyła się zarówno podczas 8 równoległych warsztatów tematycznych, jak również podczas Jarmarku Jednolitego Rynku, gdzie przez 3 dni obywatele (zainteresowanych było ponad 10.000 osób) mogli zasięgnąć informacji na temat kompetencji poszczególnych instytucji UE czy też sieci informacyjno – doradczych wspierających funkcjonowanie jednolitego rynku. Uczestnicy SIMFO wypracowali wspólnie „Deklarację Krakowską”, która stała się podstawą przyjętych na posiedzeniu Rady UE ds. Konkurencyjności 5 .12. 2011 r. konkluzji Rady ws. rezultatów SIMFO.

W wymiarze legislacyjnym polska prezydencja popierała inicjatywy i działania Komisji dotyczące rynku wewnętrznego i prowadziła prace nad siedmioma inicjatywami w ramach *Single Market Act*. Polskiej prezydencji, ze względu na brak przedstawienia przez Komisję Europejską w II półroczu 2011 r. komunikatu w sprawie handlu elektronicznego, nie udało się zrealizować planów w zakresie rozwoju rynku usług elektronicznych w UE.

Zgodnie z założeniami, polska prezydencja zainicjowała natomiast dyskusję nad możliwymi działaniami mającymi na celu ułatwienie zawierania transgranicznych umów sprzedaży.

Od samego początku polskiej prezydencji dużo uwagi poświęcono polityce przemysłowej. 29.09.2011 r. przyjęte zostały konkluzje Rady ws. konkurencyjnej gospodarki europejskiej, a wcześniej, w dn. 21-22.07, odbyło się nieformalne posiedzenie Rady ds. Konkurencyjności, będące debatą wprowadzającą do formalnych rozmów. W debacie, oprócz tematu efektywnego wykorzystania zasobów, poruszono także bardziej ogólne kwestie wpływu regulacji dotyczących ochrony środowiska na przemysł. Dyskusja pokazała szeroką zgodę co do tego, że ważna jest równowaga pomiędzy przemysłem a ochroną środowiska, tak aby czynniki związane z polityką klimatyczną nie przekreślały konkurencyjności przemysłu, zwłaszcza w obliczu licznych wyzwań globalnych, takich jak przede wszystkim wzrost konkurencji ze strony gospodarek wschodzących. Znalazło to odzwierciedlenie w tekście konkluzji Rady, podobnie jak pomysł badania wpływu ważnych inicjatyw na konkurencyjność (*competitiveness proofing*). Prezydencja także przy innych okazjach podkreślała - przy dużym wsparciu innych państw członkowskich - jak istotne jest sprawdzanie wpływu każdej inicjatywy legislacyjnej na konkurencyjność UE zawsze, gdy możliwe jest, że taki wpływ, nawet pośrednio, może mieć miejsce.

Mając na uwadze wspieranie europejskich przedsiębiorców, prezydencja prowadziła prace nad konkluzjami Rady UE nt. inicjatywy flagowej ws. polityki przemysłowej – wzmacnianie wdrażania polityki przemysłowej w UE. W konkluzjach wskazano priorytetowe działania z zakresu polityki przemysłowej mające na celu poprawę konkurencyjności UE, a także kierunek działań w zakresie wspierania MŚP w wykorzystaniu szans na światowych rynkach (jako odpowiedź m.in. na propozycje KE wskazane w komunikacie ws. internacjonalizacji MŚP). Konkluzje przewidują m.in. przeprowadzenie kompleksowej inwentaryzacji (*mapping exercise*) instrumentów wsparcia MŚP na światowych rynkach w celu identyfikacji potencjalnych luk w systemie lub niepotrzebnie nakładających się działań. Konkluzje zostały przyjęte na posiedzeniu Rady UE ds. Konkurencyjności w dn. 5.12.2011 r. Prezydencja aktywnie uczestniczyła też w inicjatywach KE w zakresie ułatwiania dostępu do rynków kapitałowych oraz funduszy wysokiego ryzyka, a także wsparcia MŚP na rynkach krajów trzecich, m.in. wspierając takie wydarzenia jak *SME Week* (7.10.2011 r.) oraz *SME Finance Forum* (18.10.2011 r.).

Jednym z kluczowych priorytetów prezydencji w obszarze rynku wewnętrznego było zakończenie toczących się od 30 lat prac nad systemem jednolitej ochrony patentowej, na który składają się: rozporządzenie ws. utworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej; rozporządzenie w dziedzinie utworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do rozwiązań językowych oraz projekt umowy międzynarodowej w sprawie utworzenia Jednolitego Sądu Patentowego. Sukcesem polskiej prezydencji jest osiągnięcie porozumienia pomiędzy PE a Radą, a tym samym zamknięcie negocjacji w ramach I czytania w odniesieniu do projektów rozporządzeń patentowych. Ponadto, prezydencja znacznie zaawansowała negocjacje nad projektem umowy o Jednolitym Sądzie Patentowym. Po posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności w dn. 5.12.2011 r. do uzgodnienia pozostała jedynie kwestia o charakterze politycznym - siedziba Oddziału Centralnego Sądu.

Głównymi osiągnięciami polskiej prezydencji w zakresie otwierania się rynku europejskiego na kontakty handlowe z partnerami zewnętrznymi, były działania mające na celu unormowanie relacji gospodarczo-handlowych w najbliższym otoczeniu UE, w tym ramach Polityki Sąsiedztwa, zarówno w jej wschodnim, jak i południowym wymiarze.

Realizacja priorytetu **pełne wykorzystanie kapitału intelektualnego Europy** stanowiła przykład działania długookresowego, podejmowanego z myślą o wspólnym, europejskim interesie. Wiązało się to z podjęciem i przeprowadzeniem na forum Unii Europejskiej pogłębionej debaty na temat roli kapitału intelektualnego m.in. w kontekście globalnych wyzwań oraz globalnego kryzysu finansowego i spowolnienia gospodarczego. Ramy tej debaty wyznaczyły zalecenia Rady Europejskiej z lutego 2011 r., która wezwała do wdrożenia strategicznego i zintegrowanego podejścia służącego pobudzaniu innowacji i pełnego wykorzystania kapitału intelektualnego Europy z pożytkiem dla obywateli, przedsiębiorstw – zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw – oraz naukowców. Działania na rzecz wzmocnienia spójności i synergii między politykami i inicjatywami Unii Europejskiej, które będą sprzyjały pełnemu wykorzystaniu kapitału intelektualnego Europy, były omawiane w trakcie prac dotyczących funkcjonowania partnerstw na rzecz badań i innowacji (opracowanie i przyjęcie konkluzji Rady ds. Konkurencyjności dotyczących partnerstw na rzecz badań i innowacji), modernizacji uczelni (opracowanie i przyjęcie konkluzji Rady ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu w sprawie modernizacji szkolnictwa wyższego), kompetencji kulturowych i kreatywnych (opracowanie i przyjęcie konkluzji Rady ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu w sprawie roli kompetencji kulturowych i kreatywnych w budowaniu kapitału intelektualnego Europy).

Pełne wykorzystanie kapitału intelektualnego Europy było również tematem konferencji ministerialnej *European Research Area pt. Intellectual Capital – Creative Impact*, która odbyła się w dniu 20.07.2011 r. w Sopocie. Wnioski z tej dyskusji zostały przedstawione na konferencji organizowanej przez Komisję Europejską zatytułowanej *Innovation Convention*, która odbyła się w dniach 5-6.12.2011 r. i poświęcona była realizacji inicjatywy przewodniej *Unia Innowacji*. Do tematyki kapitału intelektualnego nawiązywały także liczne konferencje zorganizowane przez polską prezydencję, w tym: *Trzeci Europejski Szczyt Innowacyjności. W kierunku Europejskiego Ekosystemu Innowacji: Strategie w zakresie badań i innowacji dostosowane do uwarunkowań krajowych i regionalnych* (10-12.10.2011 r., Warszawa – Bruksela), *European integration process in the new regional and global settings* (19-20.10.2011 r.), *Corporate governance. Perennial Issues? New ideas* (14-16.11.2011 r., Warszawa), *European Forum on Forward Looking Activities* (17.11.2011 r., Warszawa), *Knowledge transfer from universities and public research organisations in Poland - contribution to the smart growth* (3.11.2011 r., Warszawa).

Wzmocnienie zarządzania gospodarczego w UE było głównym priorytetem polskiej prezydencji w obszarze gospodarczym i finansowym. Założenie to podyktowane było faktem, że realizacja strategicznego celu UE, tj. budowanie wzrostu gospodarczego, nie jest możliwa bez zapewnienia bezpieczeństwa i stabilizacji finansów publicznych.

Rozpoczęty przez poprzednie prezydencje proces kształtowania nowego systemu zarządzania gospodarczego w UE jest zjawiskiem dynamicznym i złożonym. Jego pierwszym ważnym etapem, a zarazem dużym sukcesem polskiego przewodnictwa w Radzie UE, było przyjęcie tzw. *sześciopaku*, czyli pakietu sześciu aktów prawnych (pięciu rozporządzeń i dyrektywy) wzmacniających koordynację polityk gospodarczych w UE, w tym w szczególności w państwach strefy euro. Wszedł on w życie 13.12.2011 r. Cztery z sześciu projektów dotyczą finansów

publicznych i m.in. reformują zarówno prewencyjną, jak i korygującą część Paktu Stabilności i Wzrostu.

W wyniku potęgowania się kryzysu zadłużeniowego podjęto dalsze reformy zarządzania gospodarczego. Rozpoczęto pracę nad tzw. „duo pakiem” (projekt dwóch rozporządzeń przedstawiony przez Komisję Europejską 30.11.2011 r.), który dodatkowo wzmacnia nadzór nad polityką budżetową państw członkowskich strefy euro oraz nadzór nad polityką gospodarczą i budżetową państw strefy euro, które są niestabilne gospodarczo, lub którym taka niestabilność zagraża.

Październikowa Rada Europejska uzgodniła konieczność wzmocnienia konwergencji gospodarczej w ramach strefy euro, dalszego wzmocnienia dyscypliny fiskalnej oraz pogłębienia unii gospodarczej, co stanowiło zapowiedź prac nad umową fiskalną. Jednocześnie podkreślono potrzebę zagwarantowania integralności Unii Europejskiej jako całości. W odpowiedzi polska prezydencja wystąpiła z inicjatywą polityczną mającą na celu zapewnienie spójnego oraz inkluzywnego charakteru wyłaniającej się struktury zarządzania gospodarczego. Opracowywano *non-paper Preserving integrity of the European Union*, który podkreślał konieczność zachowania przejrzystości oraz inkluzywności procesów decyzyjnych w ramach strefy euro oraz przedstawiał konkretne rozwiązania proceduralne. *Non-paper* prezydencji był przedmiotem dyskusji podczas Rady ds. Ogólnych (5.12.2011 r.). Inicjatywa odniosła skutek. Uzgodnienia przywódców strefy euro podjęte 9.12.2011 r. przewidywały opracowanie przez przewodniczącego Rady oraz przewodniczącego Komisji Europejskiej raportu nt. relacji między strefą euro a UE, który towarzyszyłby raportowi nt. dalszego pogłębienia integracji fiskalnej. W efekcie dalszych prac zrezygnowano jednak z przygotowania ww. raportu i zamiast tego uzgodniono treść Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej. Został on podpisany w dn. 2.03.2012 r. przez 25 państw członkowskich UE. Tematyka relacji UE-strefa euro będzie kontynuowana przez prezydencję duńską.

Dążąc do zwiększenia stabilizacji i poczucia bezpieczeństwa, prezydencja polska podjęła się prowadzenia prac w zakresie wzmocnienia **bezpieczeństwa energetycznego**.

Działania w obszarze polityki energetycznej, w szczególności w jej wymiarze zewnętrznym, stanowiły jeden z priorytetów programowych polskiej prezydencji, gdyż w obliczu aktualnego kryzysu ekonomicznego zapewnienie pewnych źródeł taniej energii stanowi istotne źródło wzrostu i element budowania przewagi konkurencyjnej UE w świecie. Polska prezydencja osiągnęła założony cel, którym było wypracowanie i przyjęcie przez ministrów ds. energii konkluzji ws. wzmocnienia zewnętrznego wymiaru polityki energetycznej. Podstawą projektu konkluzji był opublikowany przez Komisję Europejską w dn. 7.09.2011 r. *Komunikat ws. bezpieczeństwa dostaw energii i międzynarodowej współpracy energetycznej - Polityka energetyczna UE: stosunki z partnerami spoza UE*. Ważnym wkładem w przygotowanie konkluzji Rady była wstępna dyskusja państw UE ws. zewnętrznego wymiaru polityki energetycznej UE zorganizowana przez polską prezydencję na nieformalnym posiedzeniu ministrów ds. energii we Wrocławiu w dn. 19-20.09.2011 r. Konkluzje zostały przyjęte na posiedzeniu Rady ds. Energii w dn. 24.11.2011 r. Podkreślono w nich, że zewnętrzna polityka energetyczna UE powinna opierać się na zasadach solidarności, przejrzystości, współpracy i koordynacji działań UE i jej państw członkowskich. Ponadto, powinna przyczyniać się do zapewnienia pewnej, bezpiecznej, trwałej i przystępnej cenowo energii. W konkluzjach zawarte zostały następujące priorytety działań na rzecz wzmocnienia zewnętrznego wymiaru polityki energetycznej:

- Wzmocnienie koordynacji zewnętrznego wymiaru polityki energetycznej, m.in. poprzez większe zaangażowanie formalnych i nieformalnych spotkań ministrów ds. energii w wymiar zewnętrzny polityki energetycznej, synchronizację pracy różnych składów Rady oraz zaangażowanie Wysokiego Przedstawiciela UE ds. WPZiB, koordynację stanowiska UE na forach międzynarodowych, m.in. MAE, IRENA, TKE i Wspólnota Energetyczna, G8 i G20;
- Wzmocnienie współpracy UE z państwami trzecimi w oparciu o wewnętrzny rynek energii poprzez wzmacnianie i rozszerzanie Wspólnoty Energetycznej, wzmacnianie Traktatu Karty Energetycznej, rozwój infrastruktury energetycznej na rzecz dywersyfikacji dostawców, dróg dostaw i źródeł energii dla UE;
- Pogłębianie partnerstw energetycznych (określenie spójnego katalogu zasad ich kształtowania), szczególnie z Rosją, USA, Japonią, koordynację działań UE względem Chin, Indii, Brazylii i RPA w celu promocji bezpiecznej, zrównoważonej i przyjaznej dla klimatu polityki energetycznej;
- Wsparcie dla krajów rozwijających się, w szczególności Afryki, w ramach unijnej polityki rozwojowej, m.in. poprzez propagowanie energii odnawialnej i efektywności energetycznej dla ograniczenia ubóstwa.

Ww. konkluzje zostały potwierdzone następnie przez szefów państw i rządów w konkluzjach Rady Europejskiej z dn. 9.12.2011 r., dzięki czemu ustaleniom nadano strategiczny wymiar. Przyjęcie konkluzji stanowi także ważny impuls polityczny w realizacji wytycznych zawartych w konkluzjach Rady Europejskiej z 4.02.2011 r. oraz przyjętej przez Radę Strategii energetycznej UE na lata 2011 – 2020. Jednocześnie, poprzez przyjęcie ww. konkluzji polska prezydencja, zgodnie z ambicjami, wniosła konkretny wkład w zdefiniowanie zewnętrznej polityki energetycznej UE, oraz zwięździła wysiłki podejmowane przez Polskę jeszcze w okresie poprzedzającym prezydencję.

Wraz z przedstawieniem ww. *Komunikatu ws. bezpieczeństwa dostaw energii i międzynarodowej współpracy energetycznej* KE przedłożyła także projekt decyzji Rady i Parlamentu Europejskiego ustanawiającej mechanizm wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami trzecimi. Propozycja KE wprowadza m.in. procedurę oceny *ex ante* projektu danej umowy pod kątem jej zgodności z prawem UE. Projekt decyzji wpisuje się w priorytet polskiej prezydencji, gdyż stanowi ważny element w operacjonalizacji wytycznych zawartych w przyjętych konkluzjach i wzmacnia pozycję poszczególnych państw członkowskich i UE jako całości w międzynarodowym dialogu energetycznym. Polska prezydencja przeprowadziła intensywną dyskusję na szczeblu roboczym, wypracowując zaawansowaną nową wersję dokumentu, która została przekazana duńskiej prezydencji do dalszych prac.

Poza uzgodnieniem zawartych w konkluzjach generalnych wytycznych w zakresie wzmocnienia zewnętrznego wymiaru polityki energetycznej, polska prezydencja doprowadziła również do formalnego przyjęcia przez Radę (12.09.2011 r.) mandatu dla Komisji Europejskiej do negocjacji umowy z Turkmenistanem i Azerbejdżanem ws. ram prawnych dla budowy gazociągu transkaspjskiego. Prowadzone przez KE negocjacje mają przygotować ramy polityczne i prawne ułatwiające budowę gazociągu transkaspjskiego łączącego Azerbejdżan z Turkmenistanem, co pozwoli – w powiązaniu z realizacją projektów Południowego Korytarza – na import kaspjskiego gazu do UE. Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z 4.02.2011 r., Południowy

Korytarz jest priorytetowym korytarzem importu dużych ilości gazu dla UE, gdyż ma zapewnić Europie dywersyfikację źródeł dostaw (obok źródła norweskiego, rosyjskiego oraz algierskiego).

Priorytet strategiczny **Bezpieczna Europa - żywność, energia, obronność** został ustalony także celem podkreślenia znaczenia, jakie, zdaniem polskiej prezydencji, stanowi dla europejskich obywateli **bezpieczeństwo żywnościowe** i polityka rolna. Priorytet ten powstał w odpowiedzi na prognozowany wzrost liczby ludności na świecie, celem zaznaczenia potrzeby zrównoważonego rozwoju zdolności produkcyjnych Europy, który powinna zapewniać zreformowana Wspólna Polityka Rolna.

Polska prezydencja wniosła istotny wkład w budowanie zreformowanej Wspólnej Polityki Rolnej, która powinna zapewnić bezpieczeństwo żywnościowe, utrzymywać orientację na rynek, uwzględniać dobra publiczne oraz wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich. Działania przeprowadzone w czasie polskiej prezydencji podkreślały w szczególności znaczenie dobrych rozstrzygnięć dotyczących płatności bezpośrednich i wsparcia rozwoju obszarów wiejskich, jak również polityki jakości produktów rolnych. Prezydencja rozpoczęła intensywne prace nad projektami legislacyjnymi Komisji dotyczącymi Wspólnej Polityki Rolnej do 2020 r. Pomimo późnej publikacji przez KE projektów, prezydencja zaawansowała prace zarówno na szczeblu politycznym, międzyinstytucjonalnym, jak i w zakresie analizy technicznej. Osiągnięty postęp w pracach nad projektami powinien umożliwić kolejnym państwom trio sprawne przeprowadzenie procesu wypracowania stanowiska Rady oraz kontynuację dialogu z Parlamentem Europejskim.

Nadrzędnym celem polskiej prezydencji w zakresie **Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony** było podniesienie skuteczności tej polityki oraz wzmocnienie wizerunku Polski jako państwa zaangażowanego w jej rozwój. Prezydencja zmierzała także do wyznaczenia nowej, aktywnej roli prezydencji narodowej w post-lizbońskiej architekturze instytucjonalnej.

Specyfika WPBiO wymagała rozpoczęcia działań na wiele miesięcy przed polską prezydencją. Kluczowym elementem przygotowań był wspólny list ministrów spraw zagranicznych i obrony państw Trójkąta Weimarskiego do WP C. Ashton, przekazany 6.12.2010 r. Mimo pewnego opóźnienia prac na początku polskiej prezydencji (brak uzgodnienia konkluzji FAC), udało się przełamać impas uzyskując silne poparcie partnerów, w tym Włoch i Hiszpanii.

Polska prezydencja podjęła starania na rzecz wzmocnienia zdolności wojskowych UE, w szczególności do zwiększenia użyteczności Grup Bojowych UE, rozwoju inicjatywy wspólnego pozyskiwania i wykorzystania zdolności obronnych (*Pooling and Sharing*) oraz usprawnienia struktury planowania operacji UE. W rezultacie, ESDZ zobowiązana została do opracowania w 2012 r. konkretnych propozycji działań wzmacniających użycie Grup Bojowych i przyjęta została Deklaracja Rady w sprawie wspólnego finansowania transportu strategicznego Grup Bojowych w latach 2012-2013. Rada przyjęła również katalog 11 projektów *Pooling and Sharing* oraz podjęła decyzję o aktywacji Centrum Operacyjnego na potrzeby operacji WPBiO w Rogu Afryki.

Prezydencja podejmowała działania na rzecz umocnienia zdolności cywilnych WPBiO, w tym głównie w odniesieniu do wdrażania dwóch Cywilnych Celów Operacyjnych (Civilian Headline Goals) oraz współpracy między zewnętrznym i wewnętrznym obszarem bezpieczeństwa Unii Europejskiej (tzw. relacje między WPBiO a Przestrzenią Wolności Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (PWBiS) jako element szerszych wysiłków na rzecz promocji synergii między wewnętrznym i zewnętrznym wymiarem bezpieczeństwa).

Prezydencja podjęła starania służące wzmocnieniu współpracy UE z partnerami. Zainicjowała dyskusję na temat zacieśniania praktycznej współpracy UE z partnerami wschodnimi, proponując konkretne rozwiązania. Wspierała również Wysoką Przedstawiciel na rzecz wzmocnienia dialogu między UE a NATO.

Zwieńczeniem wysiłków prezydencji było przyjęcie grudniowych konkluzji Rady ds. Zagranicznych (FAC) dot. WPBiO, odnoszących się do wszystkich polskich propozycji, tj.:

- usprawnienia procesu planowania i prowadzenia operacji UE poprzez aktywację Centrum Operacyjnego;
- potwierdzenia użyteczności Grup Bojowych i uznania potrzeby wspólnego finansowania transportu strategicznego;
- przyjęcia przez państwa członkowskie zobowiązań do realizacji wielonarodowych projektów *Pooling and Sharing*;
- potwierdzenie politycznego znaczenia bliskiej współpracy UE-NATO oraz współpracy UE z partnerami wschodnimi (po raz pierwszy w dokumencie o randze konkluzji Rady).

Polskiej prezydencji przyświecała idea otwartej Europy. Punktem wyjścia było założenie, że zaangażowanie państw członkowskich w politykę zagraniczną UE oraz zdolność Unii do skutecznej promocji swoich wartości i interesów w świecie powinny odzwierciedlać skalę globalnych wyzwań dla Europy oraz polityczną wizję, która legła u podstaw integracji kontynentu.

Podczas polskiej prezydencji realizowana była nowa, wzmocniona **oferta UE dla sąsiedztwa**, zarówno w Europie Wschodniej, jak i w wymiarze południowym. Rozwój Europejskiej Polityki Sąsiedztwa był jednym z ważnych celów prezydencji polskiej, w ramach priorytetu *Europa korzystająca na otwartości*. Działania prezydencji polskiej w tej dziedzinie przebiegały w trzech zasadniczych nurtach:

- 1) realizacja uzgodnień przeglądu Europejskiej Polityki Sąsiedztwa dokonanego w latach 2010-11, w tym w dziedzinie finansowej;
- 2) wzmocnienie Partnerstwa Wschodniego;
- 3) rozwój stosunków Unii Europejskiej z regionem Południowego Sąsiedztwa w następstwie wydarzeń „Arabskiej Wiosny”.

Podczas polskiej prezydencji rozpoczęła się wstępna dyskusja na temat finansowania polityki sąsiedztwa w okresie 2014-20, wraz z opublikowaniem przez Komisję Europejską projektu rozporządzenia o ustanowieniu Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa.

W ramach priorytetu „Europa korzystająca na otwartości” polska prezydencja znacząco przyczyniła się do rozwoju współpracy ze wschodnimi sąsiadami UE poprzez intensywne działania w zakresie polityki Partnerstwa Wschodniego. II Szczyt **Partnerstwa Wschodniego** (29-30.09.2011 r.) w Warszawie na szczęblu szefów państw i rządów był najważniejszym wydarzeniem z obszaru stosunków zewnętrznych Unii Europejskiej w trakcie polskiej prezydencji. Służył podsumowaniu dotychczasowych działań i określeniu nowych ambitnych celów dot. kolejnych etapów politycznego stowarzyszenia oraz integracji gospodarczej krajów partnerskich z UE oraz dostosowywania krajów partnerskich do standardów UE. Był jednym z najbardziej widocznych wydarzeń polskiej prezydencji, pokazując jej sprawność organizacyjną i

przede wszystkim służąc uzyskaniu postępu w ważnym dla Polski obszarze stosunków UE z państwami Europy Wschodniej.

Przyjęta na Szczycie Wspólna Deklaracja, stanowiąca polityczny sygnał w sprawie dalszego pogłębiania integracji krajów partnerskich z UE, zawiera ambitne zapisy dotyczące: oparcia Partnerstwa na wspólnych wartościach i uznania europejskich aspiracji krajów partnerskich; zapowiedzi pełnej integracji państw partnerskich z wewnętrznym rynkiem UE i w przyszłości stworzenia wspólnego obszaru gospodarczego UE-PW; potwierdzenia dążenia do ustanowienia reżimu bezwizowego, a także pogłębienia współpracy sektorowej. W Deklaracji znalazła się również zapowiedź otwarcia programów UE dla obywateli państw partnerskich. Zgodnie z decyzjami Deklaracji Warszawskiego Szczytu PW zainaugurowano negocjacje umów o strefach wolnego handlu (DCFTA) z Gruzją i Mołdawią oraz zakończono negocjacje Umowy Stowarzyszeniowej UE – Ukraina, obejmującej DCFTA. Sukcesem zakończyły się także starania prezydencji o powołanie Forum Biznesu PW (spotkanie założycielskie odbyło się w Sopocie 30.09.2011 r.). Prezydencja wsparła ponadto organizację III Forum Społeczeństwa Obywatelskiego w Poznaniu (28-30.11.2011 r.), który był także miejscem inauguracyjnego posiedzenia Konferencji Władz Lokalnych i Regionalnych PW (8.09.2011 r.). W trakcie polskiej prezydencji odbyło się pierwsze formalne posiedzenie Zgromadzenia Parlamentarnego PW – Euronest. Ponadto, z inicjatywy Komisji Europejskiej we współpracy z polską prezydencją (MEN, MKiDN, MNiSW, MSiT) zorganizowana została konferencja „Wschodni Wymiar Mobilności” (Warszawa, 6–7.07.2011 r.) Konferencja wniosła ważny wkład w Europejską Politykę Sąsiedztwa, w szczególności akcentując znaczenie Partnerstwa Wschodniego. Szczególną uwagę poświęcono mobilności studentów, nauczycieli, naukowców, młodzieży, podmiotów sektora sportowego i kulturalnego. W konferencji uczestniczyła pani Androulla Vassiliou, Komisarz UE ds. Edukacji, Kultury, Wielojęzyczności i Młodzieży. W przyjętych konkluzjach uczestnicy zaapelowali m.in. o wzmocnienie uczestnictwa podmiotów z krajów partnerskich w obecnych i przyszłych programach Unii Europejskiej.

Prezydencja, zmierzając do pogłębienia współpracy sektorowej Partnerstwa Wschodniego, zorganizowała szereg spotkań na szczeblu ministerialnym, wyższych urzędników oraz eksperckim w tym m.in.: konferencję ministrów gospodarki, transportu i rolnictwa PW; debatę ministrów szkolnictwa wyższego PW, konferencję szefów służb celnych PW i spotkanie szefów służb statystycznych PW, konferencje eksperckie w obszarze migracji, zwalczania przestępczości narkotykowej i handlu ludźmi, współpracy klimatycznej (w tym dwudniowe warsztaty klimatyczne dla państw PW), walki z korupcją; energetyki, bezpieczeństwa, edukacji; kultury, cel i własności przemysłowej. Komisja Europejska pracuje obecnie nad dalszym rozwojem współpracy sektorowej, na bazie działań zainicjowanych przez polską prezydencję.

W ramach dążenia do idei otwartej Europy, polska prezydencja podjęła się zadania wypracowania kompromisu w kwestiach dotyczących **rozszerzenia**. W toku prac, prezydencja kierowała się dewizą ruchu „Solidarność” – *Odważnie, ale z rozważą*. Problematyka rozszerzenia UE zajmowała wysokie miejsce w agendzie prezydencji, zgodnie z dotychczasowym stanowiskiem Polski wskazującym na strategiczne znaczenie tego procesu dla umacniania bezpieczeństwa i stabilności w Europie. Założony cel, jakim było zapewnienie postępu w realizacji strategii rozszerzenia został zrealizowany.

Zapoczątkowane na przełomie 2010 i 2011 r. wydarzenia *arabskiej wiosny*, które objęły większość państw Afryki Północnej i Bliskiego Wschodu (tzw. **Poludniowego Sąsiedztwa UE** w ramach Europejskiej Polityki Sąsiedztwa) oraz częściowo Półwyspu Arabskiego, zdominowały

agendę unijną w zakresie stosunków zewnętrznych w 2011 r. i ukształtowały priorytety polskiej prezydencji w II poł. 2011 r. Z jednej strony, wyzwaniem dla bieżącej polityki UE było dążenie do stabilizacji i bezpieczeństwa w swoim otoczeniu i reagowanie na dynamicznie zmieniającą się sytuację w regionie. Z drugiej strony, celem było przedstawienie Państwom Południa nowej, efektywnej oferty współpracy oraz wsparcie procesów transformacji demokratycznych. W związku z powyższym, działania polskiej prezydencji, w wymiarze strategicznym, miały na celu wspieranie instytucji unijnych oraz intensyfikację działań bilateralnych, ukierunkowanych na realizację *nowego podejścia/nowego partnerstwa* w stosunkach z państwami Południowego Sąsiedztwa, poprzez wypracowanie nowej oferty współpracy oraz elastycznego instrumentarium wsparcia transformacji demokratycznej, a także pomocy krótkoterminowej w odpowiedzi na bieżące wydarzenia. Celem polskiej prezydencji było doprowadzenie do utworzenia elastycznego mechanizmu finansowego wsparcia dla budowy instytucji demokratycznych i społeczeństwa obywatelskiego, w postaci Europejskiego Funduszu na rzecz Demokracji (*European Endowment for Democracy*), a w relacjach bilateralnych - podzielenie się z państwami Południowego Sąsiedztwa własnymi doświadczeniami transformacyjnymi z okresu ostatnich dwudziestu lat.

Podczas polskiej prezydencji Unia Europejska kontynuowała wsparcie dla przemian demokratycznych w Tunezji i Egipcie, a także rekonstrukcji państwowości libijskiej. Zaoferowała też rozpoczęcie negocjacji pogłębionej i wszechstronnej strefy wolnego handlu z czterema państwami regionu (Egipt, Jordania, Tunezja, Maroko). Unia Europejska uruchomiła inicjatywę *SPRING*, w ramach której zaprogramowano dodatkowe środki pomocowe dla Południowego Sąsiedztwa o wysokości 350 mln euro. Rozpoczęto proces tzw. dialogów ds. migracji z wybranymi państwami Południowego Sąsiedztwa, które mają doprowadzić do zawarcia partnerstw nt. migracji.

W zakresie **Wspólnej Polityki Handlowej UE** istotne dla polskiej prezydencji były działania mające na celu unormowanie relacji gospodarczo-handlowych w najbliższym regionie UE, w tym w ramach Polityki Sąsiedztwa – zarówno w jej wymiarze wschodnim, jak i południowym.

Do najważniejszych osiągnięć prezydencji w wymiarze wschodnim należą:

- uzgodnienie warunków akcesji Rosji do Światowej Organizacji Handlu (ang. WTO) oraz akcesji Rosji do WTO;
- podpisanie porozumienia UE z Federacją Rosyjską normalizującego kwestie przelotów nad Syberią – sprawy ważnej dla europejskich przewoźników (istotnej także dla LOT-u);
- finalizacja negocjacji umowy o pogłębionej i całościowej strefie wolnego handlu (DCFTA) UE – Ukraina, będącej częścią Umowy Stowarzyszeniowej UE-Ukraina, negocjacje której sfinalizowano w grudniu 2011 r.;
- rozpoczęcie analogicznych negocjacji DCFTA z Gruzją i Mołdawią, co KE ogłosiła oficjalnie w dniu 12.12.2011 r.

W wymiarze południowym polityki handlowej udało się doprowadzić do przyjęcia mandatu na negocjacje umów DCFTA UE z krajami Afryki Płn. tj. z Egiptem, Jordanią, Marokiem i Tunezją.

Ponadto doprowadzono do akcesji Czarnogóry do WTO oraz do przyjęcia unijnych autonomicznych preferencji handlowych dla Bałkanów Zachodnich.

Wobec braku realnych możliwości zakończenia negocjacji w ramach Rundy Doha WTO prezydencja, w porozumieniu z Komisją Europejską, skoncentrowała swoje wysiłki na

doprowadzeniu do przyjęcia uzgodnień, które podtrzymają wiarygodność WTO. W rezultacie VIII Konferencji Ministerialnej WTO (15-17.12.2011 r.), przyjęto pakiet ułatwień dla krajów najsłabiej rozwiniętych (kraje LDC). Istotnym elementem tego pakietu jest przyjęcie tzw. waiveru w usługach dla LDC pozwalającego na preferencyjne traktowanie tych krajów w handlu usługami, przyjęcie uproszczonej ścieżki akcesji krajów LDC do WTO, przyjęcie w kontekście tych krajów moratorium w zakresie stosowania Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS WTO) oraz moratorium w zakresie handlu elektronicznego (e-commerce). Ponadto, pomimo trwającego impasu, przesądzono o kontynuacji negocjacji rundy Doha. Wymiernym osiągnięciem Konferencji jest zakończenie 12-letnich negocjacji WTO ws. pogłębienia dostępu do rynku zamówień publicznych poprzez rewizję Porozumienia ws. Zamówień Rządowych (ang. GPA – *Government Procurement Agreement*), dzięki czemu znacząco wzrosła wartość wymiany handlowej objętej zamówieniami publicznymi

3.6. Rada ds. Ogólnych

3.6.1. Rozszerzenie

Podczas polskiej prezydencji podjęte zostały istotne decyzje dotyczące realizacji polityki rozszerzenia Unii Europejskiej. 5.12.2011 r. zaakceptowane zostało przez Radę do Spraw Ogólnych „**nowe podejście**” do negocjacji, polegające na możliwie najwcześniejszym otwieraniu negocjacji w rozdziałach najtrudniejszych (wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe oraz sprawiedliwość, wolność i bezpieczeństwo).

Polska prezydencja zamknęła ostatni etap procesu akcesji Chorwacji do UE. Sfinalizowane zostały prace nad tekstem **Traktatu Akcesyjnego z Chorwacją**, który został podpisany 9.12. 2011 r. Przystąpienie Chorwacji do UE stanowić będzie pozytywny przykład i inspirację dla pozostałych państw Bałkanów Zachodnich we wprowadzaniu europejskich reform.

Zapewniliśmy znaczący postęp w **negocjacjach akcesyjnych z Islandią**. Podczas dwóch konferencji akcesyjnych w październiku i grudniu 2011 r. otworzyliśmy siedem rozdziałów negocjacyjnych i zamknęliśmy negocjacje w sześciu rozdziałach.

Utrzymany został proces negocjacji akcesyjnych z **Turcją**. Brak postępu w rozwiązaniu kwestii cypryjskiej oraz opóźnienia Ankary w realizacji reform (m.in. w wyniku związanego z wyborami osłabienia tempa prac parlamentu) uniemożliwiły otwarcie negocjacji w kolejnych rozdziałach. Niemniej jednak, mimo poważnych trudności w relacjach Turcja-Cypr, niesprzyjającej atmosfery wokół akcesji Turcji do UE w niektórych europejskich stolicach oraz rosnącej asertywności Ankary w polityce zagranicznej, polskiej prezydencji udało się doprowadzić do przyjęcia wyważonego tekstu konkluzji GAC.

Prezydencji udało się zapewnić postęp w procesie integracji europejskiej państw **Bałkanów Zachodnich**. Otwarta została droga do rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych z **Czarnogórą** w czerwcu 2012 r. Konkluzje Rady do Spraw Ogólnych przyjęte w grudniu 2011 r. oznaczają także znaczące wzmocnienie relacji UE z **Kosowem**.

We wrześniu 2011 r. polskiej prezydencji udało się uzgodnić wyważony tekst konkluzji Rady do Spraw Ogólnych ws. Mechanizmu Współpracy i Weryfikacji (CVM) dla **Rumunii i Bułgarii**. W połowie 2012 r. dokonany zostanie całościowy przegląd 5-letniego okresu funkcjonowania CVM.

Polska prezydencja zrealizowała również szereg ważnych przedsięwzięć wspierających dyplomatycznie proces osiągania celów w dziedzinie rozszerzenia UE. Dnia 14.11.2011 r. zorganizowane zostało w Brukseli *Enlargement Forum* na szczeblu ministrów spraw zagranicznych państw członkowskich. We wrześniu 2011 r. odbyły się w Warszawie dwie konferencje: *The Future of Enlargement – Opportunities and Challenges* oraz *The Western Balkans on the path to the European Union*.

3.6.2. Wieloletnie Ramy Finansowe

Na forum Rady ds. Ogólnych omawiano wszelkie aspekty finansowe i horyzontalne Wieloletnich Ram Finansowych. Niewątpliwym osiągnięciem polskiej prezydencji jest fakt, że państwa członkowskie zaakceptowały przedstawioną przez prezydencję metodologię prac, m.in. wiodącą rolę Rady ds. Ogólnych, oraz uznały propozycje Komisji w sprawie WRF jako podstawę do dalszej dyskusji.

Prezentacji propozycji ram finansowych Komisja Europejska dokonała 18.07.2011 r., natomiast w dniach 28-29.07.2011 r. odbyło się w Sopocie nieformalne posiedzenie ministrów ds. europejskich, które rozpoczęło debatę na poziomie politycznym nad kolejną perspektywą finansową UE na lata 2014-2020.

Prace na poziomie technicznym były prowadzone w ramach Grupy Przyjaciół Prezydencji ds. WRF 2014-2020, a także na forach innych grup roboczych, m.in. Grupy Roboczej ds. Środków Własnych UE, w ramach której, obok dyskusji na forum grupy, prezydencja zorganizowała także dwa seminaria techniczne ws. metodologii obliczeń alokacji polityki spójności i Wspólnej Polityki Rolnej.

Na kolejnych posiedzeniach Rady ds. Ogólnych przeprowadzono szereg debat orientacyjnych. W czasie debaty 12.09.2011 r. wszystkie państwa członkowskie wyraziły zgodę co do okresu trwania ram finansowych. Z kolei na listopadowej Radzie ds. Ogólnych odbyła się debata orientacyjna nt. polityki spójności, instrumentu *Łącząc Europę*, Wspólnej Polityki Rolnej oraz Wspólnej Polityki Rybackiej. Przedmiotem debaty w zakresie polityki spójności były także kwestie takie jak: makrowarunkowość, nowa kategoria regionów przejściowych oraz limit alokacji z polityki spójności. We Wspólnej Polityce Rolnej, kwestia zrównania poziomu płatności bezpośrednich nie została przez państwa członkowskie oceniona jednoznacznie.

23.11.2011 r. COREPER II przeprowadził debatę orientacyjną o zasobach własnych UE. Większość państw członkowskich opowiedziała się za reformą obecnego systemu i sprzeciwiła się jakimkolwiek mechanizmom korekcyjnym. Dyskusja w sprawie podatku od transakcji finansowych i nowego zasobu opartego na podatku VAT nie przyniosła konkluzji i wymaga dalszej dyskusji i wyjaśnień ze strony Komisji.

Podczas grudniowej Rady ds. Ogólnych prezydencja podsumowała prace nad WRF – przedstawiono raport z postępów prac, który został uznany za dobrze oddający balans opinii i nie wzbudził szerszych kontrowersji. Raport prezydencji nt. WRF, odnotowany w konkluzjach grudniowej Rady Europejskiej, ma szansę stać się podstawą do dalszych negocjacji za prezydencji duńskiej.

3.6.3. Polityka spójności jako skuteczna, efektywna i terytorialnie zróżnicowana odpowiedź na wyzwania rozwojowe Unii Europejskiej

Naczelnym celem polskiej prezydencji w obszarze polityki spójności było zainicjowanie i jak najdalsze zaawansowanie negocjacji propozycji Komisji w zakresie rozporządzeń dla tej polityki na okres 2014-2020.

Pomimo wczesnego etapu negocjacji kolejnych Wieloletnich Ram Finansowych oraz pakietu legislacyjnego polityki spójności na lata 2014-2020, polska prezydencja zapewniła, że zagadnienia związane z tą polityką były podnoszone na wysokim szczeblu politycznym. Przyszły kształt polityki spójności był trzy razy tematem obrad Rady do Spraw Ogólnych (11.10, 15.11 oraz 16.12.2011 r.).

W ciągu dwóch miesięcy od rozpoczęcia negocjacji, polskiej prezydencji udało się przedstawić propozycje kompromisowe w zakresie strategicznego programowania oraz koncentracji tematycznej, na których prezydencja duńska oprze dalsze prace w celu wypracowania ostatecznego konsensusu.

Najważniejszym spotkaniem politycznym wysokiego szczebla było pierwsze w historii formalne spotkanie ministrów odpowiedzialnych za politykę spójności, zorganizowane w ramach Rady do Spraw Ogólnych 16.12.2011 r. Podstawą dyskusji był *Raport prezydencji z negocjacji pakietu legislacyjnego polityki spójności na lata 2014-2020*. Obejmował on okres do końca listopada 2011 r. i wskazywał obszary osiągniętego konsensusu oraz kwestie wymagające dalszych prac w zakresie czterech tematycznych bloków negocjacyjnych (programowanie strategiczne, koncentracja tematyczna, warunkowość oraz rozwój terytorialny). Na jego podstawie polska prezydencja zidentyfikowała kluczowe kwestie dotyczące strategicznego programowania i koncentracji tematycznej, które powinny zostać poddane pod debatę orientacyjną ministrów.

Podczas spotkania ministrów ww. raport prezydencji został bardzo dobrze przyjęty przez państwa członkowskie, a debata była bardzo owocna i wskazała preferencje większości państw członkowskich w ww. kwestiach. Wnioski z debaty, zebrane przez prezydencję w *Raporcie podsumowującym debatę orientacyjną na temat polityki spójności po 2013 r. w ramach spotkania Rady ds. Ogólnych (Bruksela, 16.12.2011 r.)*, zostały przekazane państwom członkowskim i będą stanowić podstawę do dalszych prac, finalizujących dyskusje w tych dwóch blokach negocjacyjnych podczas następnych prezydencji.

Równocześnie, w agendzie prac Rady pojawiły się kwestie związane z obecnym okresem programowania polityki spójności, konieczne było przeprowadzenie dwóch nowelizacji obecnego rozporządzenia ogólnego 1083/2006: w zakresie pomocy zwrotnej i instrumentów inżynierii finansowej oraz nowelizacji tego samego rozporządzenia w zakresie podwyższenia dofinansowania dla krajów w ciężkiej sytuacji finansowej. Polskiej prezydencji udało się sprawnie wypracować stanowisko Rady do tych propozycji oraz zakończyć cały unijny proces legislacyjny do końca 2011 r.

3.6.4. Pierwszy przegląd Strategii UE dla regionu Morza Bałtyckiego

Prezydencja polska zakończyła przegląd Strategii UE dla regionu Morza Bałtyckiego (SUE RMB). 15.11.2011 r. Rada do Spraw Ogólnych przyjęła konkluzje w tej kwestii. Obejmują one szereg praktycznych rekomendacji mających na celu usprawnienie wdrażania SUE RMB, która po dwóch latach funkcjonowania boryka się z wieloma problemami (m.in. poprawę zarządzania

Strategią poprzez wzmocnienie roli KE i silniejsze zaangażowanie polityczne państw członkowskich na różnych szczeblach administracji; zalecenie ustanowienia jasnych celów i wskaźników SUE RMB, ułatwiających jej ewaluację; zapewnienie odpowiedniego poziomu finansowania poprzez włączenie w realizację SUE RMB nie tylko polityki spójności, ale i innych polityk sektorowych). W dn. 24-26.10.2011 r. prezydencja była również współgospodarzem odbywającego się w Gdańsku pod hasłem „Nowe ambicje dla regionu Morza Bałtyckiego” (*New Ambitions for the Baltic Sea Region*) II Forum SUE RMB, połączonego z XIII Szczytem Bałtyckiego Forum Rozwoju.

3.6.5. Europejski Obszar Gospodarczy, współpraca z krajami EFTA

W trakcie polskiej prezydencji powołana została **nieformalna grupa negocjacyjna UE-Szwajcaria**, która przeprowadziła dwie rundy spotkań ekspertów wysokiego szczebla o charakterze horyzontalnym, celem rozwiązania kwestii spornych w odniesieniu do odmiennego podejścia UE i Szwajcarii do sposobu prowadzenia negocjacji i wyboru obszarów negocjacyjnych. Równolegle do tych działań Komisja Europejska i Europejska Służba Działań Zewnętrznych prowadziły negocjacje dotyczące Kodeksu postępowania w obszarze podatków od przedsiębiorstw i wymiany informacji podatkowych ze Szwajcarią i Liechtensteinem.

W wyniku debaty dotyczącej pogłębiania relacji z mikropaństwami 30.11.2011 r. zostało podpisane **porozumienie walutowe z Księstwem Monako**.

Grupa robocza ds. EFTA przeprowadziła przegląd poziomu wdrażania Mechanizmów Finansowych EOG/EFTA oraz Programu Szwajcarskiej Pomocy Finansowej na rzecz ograniczania różnic społecznych i gospodarczych w nowych państwach członkowskich UE, dyskusję przygotowawczą przed Przeglądem Umowy o EOG, zaplanowanym przez KE na wiosnę 2012 r., a także dyskusję na temat przebiegu oraz perspektyw negocjacji liberalizacyjnych w obszarze produktów rolnych przetworzonych z Norwegią. Polska prezydencja przeprowadziła dyskusję w zakresie podstaw do negocjacji kolejnej perspektywy Mechanizmów Finansowych EOG/EFTA oraz potencjalnych rozmów ze Szwajcarią dotyczących kontynuacji pomocy finansowej.

Podczas 36. posiedzenia Rady Europejskiego Obszaru Gospodarczego 15.11.2011 r. odbyła się debata kierunkowa nt. środków na rzecz przeciwdziałania kryzysowi ekonomiczno-finansowemu, a także przyjęto konkluzje podsumowujące bieżący stan współpracy UE z państwami EOG spoza UE. Przedmiotem dyskusji była również kwestia funkcjonowania Umowy o EOG, ze szczególnym uwzględnieniem stanu implementacji *acquis communautaire* w państwach EOG.

3.6.6. Zagadnienia jądrowe

Wieńcząc wysiłki prezydencji węgierskiej, polska prezydencja doprowadziła do przyjęcia przez Radę 19.07.2011 r. dyrektywy ustanawiającej ramy wspólnotowe w zakresie odpowiedzialnego i bezpiecznego **gospodarowania wypalonym paliwem jądrowym oraz odpadami promieniotwórczymi**.

W ramach realizacji zagadnień jądrowych w grupie roboczej ds. kwestii atomowych (WPAQ) podjęto dyskusję i doprowadzono do pełnego porozumienia co do projektu dyrektywy ustanawiającej podstawowe wymagania w zakresie **ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do**

substancji promieniotwórczych zawartych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Rozpoczęto także dyskusję nad rewizją dyrektywy ustanawiającej podstawowe **normy bezpieczeństwa w odniesieniu do promieniowania jonizującego.** Polska prezydencja przeprowadziła pierwszą wymianę poglądów ws. podstawowych (kluczowych) zagadnień regulowanych w projektowanej dyrektywie i zaproponowała strukturę dalszej dyskusji, zaaprobowaną przez Danię.

Realizując wnioski z konkluzji Rady Europejskiej z 24–25.03.2011 r. w ramach WPAQ śledzono postępy w procesie **przeglądów bezpieczeństwa w elektrowniach jądrowych zlokalizowanych w Unii Europejskiej** (*stress tests*) w odniesieniu do bezpieczeństwa jądrowego (*safety*) i ochrony fizycznej (*security*) – zadanie to realizowano w powołanej *ad hoc* grupie AHGNS (*Ad Hoc Group on Nuclear Security*).

Odnosząc się do promocji bezpieczeństwa w wymiarze globalnym uzgodniono treści odpowiedzi Wspólnoty Euratom na inicjatywy Federacji Rosyjskiej w sprawie uaktualnienia *Konwencji bezpieczeństwa jądrowego* i *Konwencji o wczesnym powiadamianiu o awarii jądrowej*, uznając inicjatywy za wartościowe i mogące się przyczynić do zwiększenia bezpieczeństwa w skali międzynarodowej.

Ze względu na brak zgody producentów, dostawców i odbiorców radioizotopów co do przyszłych form prawnych zabezpieczających dostawę radioizotopów na potrzeby medyczne, nie udało się doprowadzić do porozumienia w sprawie, postulowanego przez Komisję Europejską, powołania *Wspólnego Przedsięwzięcia* (*Joint Undertaking*). To zagadnienie będzie wymagało dalszych konsultacji pomiędzy wszystkimi zainteresowanymi stronami.

3.6.7. Integracja i optymalizacja Europejskiego Systemu Statystycznego

W zakresie rozporządzenia dotyczącego **europejskiej statystyki upraw trwałych** oraz przekształcenia rozporządzenia w sprawie **sprawozdań statystycznych w odniesieniu do transportu drogowego rzeczy**, polska prezydencja w wyniku negocjacji z Parlamentem Europejskim wypracowała propozycje kompromisowe, na podstawie których zakończono procedurę legislacyjną i wymienione akty ustawodawcze zostały zatwierdzone przez PE i Radę w pierwszym czytaniu.

Jednocześnie osiągnięto znaczący postęp w uzgadnianiu, ważnego dla podejmowania kluczowych decyzji w UE, rozporządzenia dotyczącego **Europejskiego Systemu Rachunków Narodowych i Regionalnych w Unii Europejskiej** (ESA 2010).

Ponadto, do prac Rady włączono rozporządzenie w sprawie **europejskiej statystyki zagrożenia przestępczością**. Opracowano tekst kompromisowy dokumentu, który został zaakceptowany przez znaczącą większość państw członkowskich.

Z uwagi na fakt, że wniosek Komisji dotyczący projektu rozporządzenia w sprawie **Europejskiego Programu Statystycznego 2013-2017** wpłynął do Rady 21.12.2011 r., nie mógł być przedmiotem prac polskiej prezydencji.

3.6.8. Zintegrowana polityka morska

Polska prezydencja doprowadziła do przyjęcia w pierwszym czytaniu rozporządzenia ustanawiającego **Program na rzecz dalszego rozwoju zintegrowanej polityki morskiej**.

Uruchomienie Programu w latach 2011–2013 przyczyni się do dalszego rozwoju gospodarczego sektora morskiego, a w konsekwencji do podniesienia jakości życia mieszkańców UE. Przyjęte rozporządzenie przewiduje na wdrożenie Programu 40 000 000 EUR z realokacji i z budżetu bieżącego na okres od 1.01.2011 r. do 31.12.2013 r.

Środki przewidziane w rozporządzeniu składają się z kwoty 23,14 mln EUR, pochodzącej z budżetu na rok 2011, z kwoty 16,66 mln EUR, w tym przydziału na pomoc techniczną, włączonej do projektu budżetu i zaakceptowanej przez Radę podczas czytania budżetu na rok 2012, oraz z kwoty 200 000 EUR przeznaczonej na pomoc techniczną, która ma być włączona do budżetu na rok 2013.

Podczas polskiej prezydencji Rada UE przyjęła konkluzje w sprawie zintegrowanej polityki morskiej UE. W konkluzjach odnotowano wkład zintegrowanej polityki morskiej w osiąganie celów określonych w strategii „Europa 2020” przez wykorzystywanie potencjału europejskiej gospodarki morskiej i przybrzeżnej przy udziale zaawansowanej wiedzy i innowacji oraz przez wspieranie tworzenia lepszych miejsc pracy i kwalifikacji w celu sprostania potrzebom większej konkurencji w skali globalnej.

Dodatkowo, poza działaniami przewidzianymi w agendzie prezydencji, udało się doprowadzić do przyjęcia porozumienia w sprawie obowiązku sporządzania przez państwa członkowskie UE i przekazywania do Komisji Europejskiej **dokumentów wyjaśniających stopień zbieżności pomiędzy dyrektywami przyjmowanymi na poziomie UE a krajowymi środkami transpozycji**, tj. dokumentów stanowiących syntetyczne zestawienie poszczególnych przepisów dyrektyw oraz odpowiadających im przepisów prawa krajowego w każdym z państw członkowskich. Tym samym zakończyły się wielomiesięczne dyskusje w gronie ekspertów z państw członkowskich oraz Komisji Europejskiej, które z przyczyn proceduralnych hamowały proces legislacyjny w instytucjach UE. Uzgodniona została treść dwóch wspólnych deklaracji politycznych w sprawie dokumentów wyjaśniających, które zostały potwierdzone przez państwa członkowskie 29.09.2011 r. oraz przez Parlament Europejski na posiedzeniu plenarnym w dniu 27.10.2011 r.

Zgodnie z deklaracjami, KE ma za zadanie wskazać i odpowiednio uzasadnić, które z dyrektyw, ze względu na swój charakter, wymagają po przyjęciu przedstawienia dokumentów zawierających informacje na temat sposobu transpozycji danego aktu prawnego przez państwa członkowskie. Równocześnie, państwa członkowskie zobowiązują się w takich uzasadnionych przypadkach – co zostaje odzwierciedlone w tekście preambuły danej dyrektywy – do opracowania dokumentów wyjaśniających i ich przekazania Komisji.

Podczas polskiej prezydencji udało się rozpocząć i znacznie zaawansować dyskusję w sprawie **reformy zasad funkcjonowania Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej**, tj. zmian legislacyjnych w statucie Trybunału Sprawiedliwości oraz w załączniku I do tego statutu, zaproponowanych we wniosku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28.03.2011 r. Po zainicjowaniu przez polską prezydencję pierwszej dyskusji w sprawie proponowanej reformy, na szczepku ministrów do spraw europejskich na posiedzeniu Rady do Spraw Ogólnych 18.07.2011 r.,

powołana grupa robocza ds. Trybunału Sprawiedliwości przeprowadziła szczegółowe badanie techniczne proponowanych zmian – omówiono kwestie składu Wielkiej Izby Trybunału Sprawiedliwości, utworzenia stanowiska zastępcy prezesa Trybunału Sprawiedliwości, wewnętrzne zasady organizacyjne, w tym Sądu, postulat wzrostu liczby sędziów Sądu, jak również kwestie dotyczące wyboru dodatkowych sędziów. Prace nad reformą Trybunału Sprawiedliwości będą kontynuowane.

3.7. Rada ds. Zagranicznych

3.7.1. Stosunki zewnętrzne UE

Bliska współpraca prezydencji z przewodniczącym Rady Europejskiej, wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) i Komisją Europejską pozwoliła na sprawną koordynację kwestii dotyczących polityki zewnętrznej UE.

Jednym z głównych celów polskiej prezydencji było wzmocnienie roli Unii Europejskiej na arenie międzynarodowej i podkreślenie jej skuteczności, jako organizacji korzystającej z potencjału państw członkowskich i instytucji unijnych. Realizacja polskich priorytetów w zakresie stosunków zewnętrznych UE odbywała się w porozumieniu i przy wsparciu działań Wysokiej Przedstawiciel C. Ashton, jako przewodniczącej Rady do Spraw Zagranicznych.

Prezydencja przypadła na okres kształtowania się ESDZ i wyzwań związanych z wypracowywaniem zasad jej funkcjonowania. Dotyczyło to zarówno wymiaru wewnątrzunijnego (budowa struktury organizacyjnej Służby, doprecyzowanie relacji ESDZ z instytucjami europejskimi i państwami członkowskim), jak i zewnętrznego (realizacja priorytetów działań Służby na arenie międzynarodowej).

Wypracowany przez Polskę kooperatywny model współdziałania z Wysoką Przedstawiciel oraz ESDZ miał m.in. na celu podkreślenie obopólnych korzyści płynących z zaangażowania dyplomacji państwa prezydencji w działania ESDZ. Tym samym sprzyjał uwzględnieniu interesów prezydencji rotacyjnej w procesie kształtowania agendy polityki zewnętrznej UE. Mimo bardziej aktywnego – w porównaniu z poprzednimi prezydencjami – modelu współpracy z ESDZ, Polska nie wychodziła w swych działaniach poza ramy nakreślone przez postanowienia traktatu z Lizbony. Podkreślić należy, że uzgodniona z ESDZ praktyka zastępowania w określonych przypadkach Wysokiej Przedstawiciel przez polską prezydencję w kontaktach z partnerami trzecimi i na forum Parlamentu Europejskiego znalazła uznanie samej Służby, która zwróciła się do prezydencji duńskiej o kontynuację tego modelu działania.

Polskie priorytety związane z pogłębianiem stosunków z krajami Partnerstwa Wschodniego (PW), wzmocnianiem procesów stabilizacji i demokratyzacji w regionach sąsiadujących z Unią Europejską oraz rozwojem Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (WPBiO) stanowiły w minionym półroczu istotny element dyskusji w trakcie poszczególnych posiedzeń Rady do Spraw Zagranicznych, w tym nieformalnej Rady Gymnich zorganizowanej we wrześniu 2011 r. w Sopocie.

Założony **program rozwoju i wzmocnienia Partnerstwa Wschodniego** należy uznać za zrealizowany. Z sukcesem przeprowadzono II Szczyt Partnerstwa Wschodniego w Warszawie, a w przyjętej przez jego uczestników Wspólnej Deklaracji znalazły się – zgodnie z postulatami prezydencji – zapisy potwierdzające intencję dalszego pogłębiania integracji krajów partnerskich

z UE, uznające ich europejskie aspiracje, dążenie do integracji gospodarczej z unijnym rynkiem oraz do ustanowienia reżimu bezwizowego, a także dotyczące pogłębienia współpracy sektorowej oraz otwierania agencji i programów UE dla obywateli krajów partnerskich. Dokument ponadto powoływał się na zobowiązanie UE do przeznaczenia na realizację celów PW środków w wysokości 1,9 mld euro w latach 2010-2013, która to kwota została dodatkowo zwiększona przez UE o alokowane na okres do 2013 r. 150 mln euro. Dzięki intensywnym zabiegom Polski, w trakcie prezydencji została utrzymana jedność UE ws. warunkowości polityki wobec Białorusi.

Działania te zostały uzupełnione zainicjowaniem Forum Biznesu PW, organizacją Forum Społeczeństwa Obywatelskiego PW, uruchomieniem współpracy regionalnej (CORLEAP) i parlamentarnej (EURONEST) oraz kilkunastoma spotkaniami sektorowymi z partnerami wschodnimi.

Owocem debat, inspirowanych przez prezydencję, a popieranych przez Wysoką Przedstawiciel, było przyjęcie na forum Rady w grudniu 2011 r. konkluzji dotyczących polskiej inicjatywy utworzenia **Europejskiego Funduszu na rzecz Demokracji** (*European Endowment for Democracy*). Przedstawiona po raz pierwszy przez Polskę w styczniu 2011 r. propozycja utworzenia Funduszu stanowić będzie – po planowanym uruchomieniu w 2012 r. – nowatorski element wspierania przez UE działań demokratycznych i stabilizujących w sąsiedztwie UE, a w konsekwencji zbliżenia w relacjach UE z krajami trzecimi. Fundusz umożliwi elastyczne i szybkie reagowanie na potrzeby rodzących się demokracji. Idea utworzenia Funduszu stanowiła główną inicjatywę prezydencji na rzecz wzmacniania procesów demokratyzacyjnych w sąsiedztwie UE.

Polska prezydencja była aktywna na polu **wspierania demokratyzacji i budowy nowoczesnych struktur państwowych w krajach Afryki Północnej**. Udzielała również niezbędnej pomocy humanitarnej. Polska obecność w regionie na szczeblu politycznym – w tym w imieniu i w porozumieniu z Wysoką Przedstawiciel – stanowiła uzupełnienie polskich inicjatyw o charakterze doradczo-szkoleniowym. Jej promocji służyła m.in. warszawska konferencja na szczeblu wyższych urzędników, poświęcona współpracy z krajami Południowego Sąsiedztwa.

W ramach priorytetu dot. rozwoju **Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony** prezydencja doprowadziła do przyjęcia konkluzji Rady ds. Zagranicznych odnoszących się do wszystkich wprowadzonych do dyskusji propozycji. Podjęta została decyzja w sprawie lepszego wykorzystania istniejących struktur oraz poprawy zdolności do planowania operacji i misji WPBiO na poziomie strategicznym, w tym uruchomienia Centrum Operacyjnego dla operacji w Rogu Afryki (po raz pierwszy w historii WPBiO). Przyjęte rozwiązania, zakładające m.in. wzmocnienie planowania wyprzedzającego, mają przyspieszyć podejmowanie decyzji na poziomie politycznym, poprawić wymianę informacji, zapewnić lepszą synergii cywilno – wojskową oraz poprawić współpracę z innymi organizacjami międzynarodowymi.

Dzięki staraniom polskiej prezydencji, omówiono kwestie kluczowe dla dalszego rozwoju zdolności obronnych UE. Polska utrzymała zainteresowanie państw członkowskich tematem zwiększenia użyteczności Grup Bojowych, a struktury ESDZ zobowiązane zostały do przedstawienia w 2012 r. konkretnych propozycji działań służących wykorzystaniu Grup Bojowych. Przyjęta została również deklaracja w sprawie zwiększenia zakresu wspólnego finansowania transportu strategicznego Grup Bojowych dyżurujących w latach 2012 – 2013. Rada przyjęła 8.12.2011 r. deklarację w sprawie finansowania z mechanizmu *Athena* wszystkich

rodzajów transportu strategicznego Grup Bojowych UE w obie strony. Podczas polskiego przewodnictwa podjęta została decyzja o rozpoczęciu przez państwa członkowskie realizacji jedenastu konkretnych programów w ramach inicjatywy *Pooling and Sharing*. Ustalono również, że realizacja tych programów powinna przebiegać w spójności z pracami NATO, prowadzonymi w ramach inicjatywy *Smart Defence*.

Prezydencja po raz pierwszy wprowadziła do dyskusji Rady ds. Zagranicznych temat wzmocnienia współpracy w obszarze WPBiO ze wschodnimi sąsiadami UE - państwami Partnerstwa Wschodniego i Rosją. Przedstawiliśmy szereg konkretnych propozycji w tej sprawie, dotyczących m.in. współpracy szkoleniowej, systematycznego dialogu politycznego, współpracy z UE w reformie sektora bezpieczeństwa, zwiększenia zaangażowania partnerów w misje i operacje UE, współpracy w zakresie rozwoju zdolności obronnych.

Ze względu na uwarunkowania natury politycznej, polska prezydencja nie proponowała nowych inicjatyw w zakresie relacji UE-NATO. Skupiła się na wspieraniu dialogu Wysokiej Przedstawiciel z Sekretarzem Generalnym i rozwijaniu współpracy na poziomie eksperckim.

3.7.2. Współpraca rozwojowa i pomoc humanitarna

Z uwagi na dzielony charakter kompetencji Unii i państw członkowskich w obszarze współpracy rozwojowej oraz nowy porządek instytucjonalny UE (rola ESDZ) Polska dokładała starań, aby rola prezydencji była odpowiednio uwzględniana.

Służyło temu m.in. **nieformalne spotkanie ministrów ds. rozwoju** w Sopocie w dn. 14-15.07. 2011 r., które zostało zwołane z wyłącznej inicjatywy prezydencji w celu przedyskutowania najważniejszych kwestii agendy rozwojowej UE, w tym tak istotnych z punktu widzenia Polski, jak rola demokracji w rozwoju oraz strategia rozwojowa dla krajów regionu Azji Centralnej. Warto zauważyć, że program prezydencji duńskiej nie przewiduje zwołań Rady nieformalnej ds. rozwoju.

Polska brała aktywny udział w przygotowaniach do **IV Forum Wysokiego Szczebla ds. efektywności pomocy w Pusan**, w dn. 29.11 - 1.12.2011 r. Dzięki intensywnym zabiegom przedstawiciel prezydencji uczestniczył w charakterze obserwatora w posiedzeniach Grupy Szerpów, której zadaniem było wypracowanie projektu dokumentu końcowego Forum. W trakcie Forum prezydencja pełniła rolę koordynatora stanowiska i działań UE.

Polska była również gospodarzem **IV edycji Europejskich Dni Rozwoju**, które odbyły się w Warszawie, w dniach 15 i 16.12.2011 r. Tematami przewodnimi wydarzenia były rozwój i demokracja. W trakcie konferencji poświęcono także dużo uwagi kwestii skuteczności pomocy w związku z zakończonym IV Forum Wysokiego Szczebla nt. Skuteczności Pomocy w Pusan, w Korei (29.11 – 1.12.2011 r.).

Prezydencja na bieżąco reagowała na forum unijnym na pogarszającą się **sytuację humanitarną w Rogu Afryki**. Prezydencja polska zwołała 18.07.2011 r. nadzwyczajne posiedzenie grupy roboczej ds. pomocy humanitarnej i żywnościowej w Brukseli, podczas którego przedstawiciele największych organizacji humanitarnych (m.in. UNHCR, UNICEF, Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża, Lekarze bez Granic i Oxfam) apelowali do 27 krajów członkowskich UE i Komisji Europejskiej o wsparcie dla ofiar kryzysu w Rogu Afryki.

3.7.3. Polityka handlowa

W zakresie Wspólnej Polityki Handlowej UE prezydencja podejmowała działania mające na celu unormowanie relacji gospodarczo-handlowych w ramach polityki sąsiedztwa, zarówno w wymiarze wschodnim jak i południowym.

W grudniu 2011 r. zakończone zostały negocjacje **umowy o pogłębionej i całościowej strefie wolnego handlu UE – Ukraina (DCFTA)**, będącej częścią umowy stowarzyszeniowej UE – Ukraina, która była strategicznym celem polskiej prezydencji w relacjach handlowych. Zawarcie umowy przyczyni się do większego powiązania gospodarczo-handlowego UE z Ukrainą. Oczekujemy jak najszybszego paraflowania, a następnie podpisania umowy stowarzyszeniowej i zintegrowanej z nią umowy *DCFTA*.

Jednocześnie polska prezydencja doprowadziła do rozpoczęcia analogicznych negocjacji *DCFTA* z Gruzją i Mołdawią, a także – we współpracy z Komisją Europejską – do uzgodnienia, po 18 latach negocjacji, warunków akcesji Rosji do Światowej Organizacji Handlu (WTO) i podjęcia podczas **VIII Konferencji Ministerialnej WTO** w Genewie decyzji ws. akcesji Rosji do WTO.

W rezultacie VIII Konferencji Ministerialnej WTO (15-17.12.2011 r.), prezydencja w porozumieniu z Komisją Europejską, skoncentrowała swoje wysiłki na doprowadzeniu do przyjęcia **pakietu ułatwień dla krajów najsłabiej rozwiniętych** (kraje LDC). Uzgodnienia te podtrzymują wiarygodność WTO wobec braku realnych możliwości zakończenia negocjacji w ramach Rundy Doha WTO.

Podczas polskiej prezydencji podpisano **porozumienie UE z Rosją** normalizujące kwestie przelotów nad Syberią, co jest istotną kwestią dla europejskich przewoźników, w tym także dla PLL LOT.

W wymiarze południowym Rada przyjęła mandat dla Komisji Europejskiej do **negocjacji umów DCFTA z krajami Afryki Północnej**, tj. z Egiptem, Jordanią, Marokiem i Tunezją. Przy okazji działań skierowanych na południe Europy, należy także wskazać na decyzję ws. akcesji Czarnogóry do WTO oraz doprowadzenie do przyjęcia unijnych autonomicznych preferencji handlowych dla Bałkanów Zachodnich.

Podczas polskiej prezydencji osiągnięto także postępy w zakresie **relacji handlowych UE z innymi państwami trzecimi**. Doprowadzono do rewizji mandatu negocjacyjnego KE w zakresie włączenia kwestii ochrony inwestycji do umów ws. strefy wolnego handlu z Indiami i Singapurem oraz Całościowej Umowy Gospodarczo-Handlowej z Kanadą.

Rozbieżność interesów stron w negocjacjach handlowego filaru umowy stowarzyszeniowej UE – Mercosur w odniesieniu do wzajemnego dostępu do rynku, w tym zwłaszcza w kwestii otwarcia rynku rolnego, sprawia, że negocjacje są trudnym procesem i wpływa na powolne tempo tych prac. Podczas polskiej prezydencji negocjacje te były kontynuowane. W listopadzie 2011 r. odbyła się ich 7. runda w Montevideo.

Po przyjęciu przez Komisję wniosków dotyczących podpisania i zawarcia Wielostronnej Umowy o Handlu UE z Kolumbią i Peru oraz Umowy Stowarzyszeniowej UE z krajami Ameryki Środkowej rozpoczął się proces prawnolingwistycznej weryfikacji tekstów tych umów. Po zakończeniu tych prac Rada będzie mogła podjąć decyzję o podpisaniu umów i tymczasowym stosowaniu części ich postanowień oraz zatwierdzi projekty decyzji o zawarciu umów. W przypadku Wielostronnej Umowy o Handlu z Kolumbią i Peru polska prezydencja doprowadziła do uzgodnienia docelowego kształtu stanowiska Rady UE w kwestii charakteru

prawnego umowy. W związku z podjętymi ustaleniami dotyczącymi mieszanego statusu umowy prowadzono prace nad przygotowaniem zrewidowanego wniosku dotyczącego decyzji Rady ws. podpisania umowy i tymczasowego stosowania części jej postanowień. Rozpoczęto również prace w Radzie ws. rozporządzeń wykonawczych w zakresie klauzul ochronnych do ww. umów.

Polska prezydencja zaawansowała prace nad **nowym systemem jednostronnych preferencji celnych** UE dla krajów rozwijających się i najsłabiej rozwiniętych (*Generalized System of Preferences*). Ustalono kluczowe kierunki reformy, w szczególności maksymalne skupienie pomocy handlowej UE na krajach najbardziej potrzebujących wsparcia, co w efekcie oznaczało, oprócz konsolidacji systemu i poprawy jego funkcjonalności, znaczną redukcję liczby beneficjentów.

W ramach działań na rzecz **redukcji barier w handlu międzynarodowym** przyjęty został przez Radę raport na temat kluczowych barier w handlu i inwestycjach. Raport skierowano pod obrady Rady Europejskiej z zaleceniem podnoszenia tych kwestii w ramach spotkań i szczytów z określonymi krajami trzecimi, stosującymi te bariery.

Ważnym osiągnięciem było zakończenie w ramach Światowej Organizacji Handlu 12-letnich negocjacji ws. **pogłębienia dostępu do rynku zamówień publicznych** (*The Agreement on Government Procurement*).

3.7.4. Sprawy konsularne

Pomimo, że obszar Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa zarządzany jest przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, kierowanie kilkoma organami przygotowawczymi Rady ds. Zagranicznych pozostawiono – na zasadzie wyjątku – w kompetencjach prezydencji rotacyjnej. Jedną z grup roboczych działających w tym systemie była grupa robocza ds. konsularnych (GR COCON). Głównym celem polskiej prezydencji w zakresie spraw konsularnych było zapewnienie właściwej **koordynacji działań państw członkowskich w sprawach opieki konsularnej**, z uwzględnieniem wniosków wyciągniętych z ostatnich kryzysów światowych.

Prezydencji polskiej udało się uzgodnić założenia projektu funkcjonalnego modelu współpracy służb konsularnych państw członkowskich w czasie dużych imprez sportowych ze szczególnym uwzględnieniem zbliżających się Mistrzostw Europy w piłce nożnej w 2012 r. Prezydencja dokonała także przeglądu modeli konsularnego reagowania kryzysowego pod kątem zidentyfikowania najlepszych praktyk działania oraz przeprowadziła wstępną dyskusję na temat opublikowanego przez Komisję Europejską 14.12.2011 r. projektu dyrektywy Rady na temat **opieki konsularnej dla obywateli Unii za granicą**.

Prezydencji udało się również wypracować kompromis przy określeniu treści odniesień konsularnych **Umowy Ramowej między UE a Australią**, przeprowadzić dyskusję na temat możliwości wykorzystania w operacjach konsularnych wsparcia finansowo-operacyjnego ze strony unijnego Centrum Monitoringu i Informacji (MIC).

W II połowie 2011 r. 86 polskich urzędów konsularnych na całym świecie formalnie pełniło rolę **lokalnej prezydencji konsularnej**, realizując zindywidualizowane programy działania. W wielu miejscach stworzono po raz pierwszy wspólne plany awaryjne i ewakuacyjne przedstawicielstw państw członkowskich UE w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej. Z uwagi na słabą reprezentację zewnętrzną pozostałych partnerów trio prezydencji, część polskich urzędów

konsularnych zadeklarowała gotowość kontynuowania obowiązków wynikających z przewodnictwa lokalnego po 1.01.2012 r. (między innymi w Ammanie, Bagdadzie, Kuwejcie, Reykjaviku i Tunisie).

3.8. Rada ds. Gospodarczych i Finansowych

Podczas polskiej prezydencji odbyło się sześć formalnych posiedzeń Rady ds. Gospodarczych i Finansowych (w tym jedno posiedzenie poświęcone kwestiom budżetowym) oraz jedno posiedzenie nieformalne we Wrocławiu. Przez cały czas prezydencji miały miejsce aktywne prace na rzecz rozwiązania bieżącego kryzysu zadłużeniowego, w tym wprowadzenia skutecznych rozwiązań mających na celu zapobieżenie rozprzestrzenianiu się problemów zadłużeniowych w strefie euro oraz wzmocnienia koordynacji polityki gospodarczej w UE.

Polskiej prezydencji udało się doprowadzić do przyjęcia **pakietu sześciu aktów prawnych wzmacniających zarządzanie gospodarcze w UE**, a szczególnie w strefie euro. Cztery z nich dotyczą finansów publicznych i reformują prewencyjną i korekcyjną część Paktu Stabilności i Wzrostu. Nowa dyrektywa o wymogach dla ram budżetowych zapewni, że krajowe rozwiązania będą sprzyjać wzmocnieniu dyscypliny fiskalnej w UE. Ponadto, nadzór nad politykami gospodarczymi państw zostanie zwiększony poprzez wprowadzenie mechanizmu zapobiegania i korygowania nadmiernych nierównowag makroekonomicznych. Została ustanowiona nowa „procedura nadmiernej nierównowagi” z potencjalnymi sankcjami za brak dyscypliny. Nowe przepisy, które weszły w życie jeszcze w trakcie polskiej prezydencji, w długoterminowej perspektywie niewątpliwie przyczynią się do poprawy dyscypliny budżetowej i wzmocnienia stabilności gospodarki UE.

Kolejnym sukcesem było **przyjęcie budżetu UE na 2012 r.** zgodnie z nowymi uregulowaniami prawnymi zapisanymi w traktacie z Lizbony. Umiejętne prowadzenie trudnych prac negocjacyjnych przez polską prezydencję w praktyce od marca 2011 r., doprowadziło do przyjęcia kompromisu w postaci zrównoważonego budżetu rocznego, opartego na zbilansowanym podejściu w stosunku do finansowania zwiększonych potrzeb w zakresie polityk prorozwojowych UE, przy uwzględnieniu trwającego kryzysu i związanej z nim konieczności zachowania niezbędnej dyscypliny finansowej. Zgodnie z intencją Rady poziom płatności przyszłorocznego budżetu został ustalony w wysokości 129,088 mld EUR, co oznacza niewielki wzrost wobec budżetu na 2011 r. Jednocześnie uzgodniono istotny wzrost zobowiązań – do poziomu 147,232 mld EUR, który uwzględnia wiele postulatów zaproponowanych przez Parlament Europejski związanych z realizacją strategii *Europa 2020* oraz wynikających z zewnętrznych wyzwań UE. Warto nadmienić, że po raz pierwszy po wejściu w życie TFUE budżet roczny został przyjęty w terminach przewidzianych w traktacie, co dodatkowo stanowi dowód sprawnego działania instytucji unijnych w trakcie kryzysu.

Ponadto, sfinalizowano szereg **inicjatyw w zakresie usług finansowych**, które wymagały współpracy z Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską. Przyjęto wspólne ramy prawne i wprowadzono wspólne wymogi dotyczące przejrzystości w sprawie krótkiej sprzedaży (*short selling*) i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (CDS). Zharmonizowane zostały uprawnienia w zakresie działań podejmowanych w sytuacjach nadzwyczajnych, stanowiących poważne zagrożenie dla stabilności finansowej. Osiągnięte porozumienie z jednej strony ogranicza zawieranie niepokrytych transakcji swapów ryzyka kredytowego dotyczących długu państwowego, z drugiej strony zapewnia odpowiedni poziom

elastyczności dla organów nadzoru w państwach członkowskich, przyznając im uprawnienie do zawieszenia zakazu dotyczącego ww. transakcji i przeciwdziałania negatywnym skutkom tego zakazu. Dodatkowo porozumienie zawiera wyłączenia w zakresie stosowania ww. zakazu dla takich praktyk rynkowych jak „proxy hedging” oraz dla głównych dealerów i animatorów rynku.

Rada przyjęła także ogólne podejście w sprawie **pozagiełdowych instrumentów pochodnych, partnerów centralnych oraz repozytoriów transakcji (EMIR)**. Celem projektu jest zwiększenie bezpieczeństwa rynku instrumentów pochodnych oraz zwiększenie transparentności i stabilności tego rynku, co ma zostać osiągnięte poprzez zwiększenie przejrzystości transakcji, ograniczenie ryzyka kontrahenta oraz ograniczenie ryzyka operacyjnego. Nowe rozwiązania przewidują m.in. przekazywanie przez firmy inwestycyjne repozytorium transakcji informacji o pozagiełdowych kontraktach dotyczących instrumentów pochodnych oraz rozliczanie zestandaryzowanych pozagiełdowych kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych za pośrednictwem partnerów centralnych.

Udało się także osiągnąć porozumienie polityczne dot. projektu rozporządzenia ustanawiającego **wymogi techniczne dla poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro (Jednolity Obszar Płatności w Euro, SEPA)**. Projekt rozporządzenia zawiera regulacje nakładające na wszystkie państwa członkowskie określone wymogi techniczne dla realizacji transakcji polecenia przelewu i polecenia zapłaty wykonywanych w walucie euro. Została w nim także wyznaczona data końcowa migracji na standard SEPA oraz określono kilka innych zasad (m. in. dostępności, osiągalności i interoperacyjności schematów płatniczych).

W trakcie polskiej prezydencji Rada osiągnęła także ogólne podejście w sprawie **systemów rekompensat dla inwestorów** (*The Investor Compensation Schemes Directive*), które dotyczy zwiększenia ochrony inwestora w przypadku niemożliwości firmy inwestycyjnej do zwrotu aktywów. Kompromis harmonizuje przedział kwotowy rekompensaty i zasady finansowania systemu rekompensaty oraz wprowadza możliwość częściowej wypłaty rekompensaty.

W zakresie Omnibus II, dyrektywy zmieniającej Prospectus i Solvency II, przyjęto ogólne podejście. Wyżej wymienione dyrektywy stanowią **aktualizację przepisów w sprawie prospektu emisyjnego** publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, konieczną ze względu na powstanie 1.01.2011 r. nowej unijnej struktury nadzoru finansowego.

Ponadto, Rada zaakceptowała raport z postępu prac w sprawie **wymogów kapitałowych (CRD IV)**, który obejmuje projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi.

Rada przyjęła także **nowelizację dyrektywy o konglomeratach finansowych** w celu zlikwidowania luk prawnych i zapewnienia odpowiedniego dodatkowego nadzoru nad podmiotami konglomeratu finansowego. Główne elementy dyrektywy mają na celu zapewnienie zwiększenia skuteczności dodatkowego nadzoru nad dużymi i złożonymi grupami finansowymi w UE przy jednoczesnym utrzymaniu pozycji konkurencyjnej tych grup, wzmocnienie zarządzania ryzykiem związanym z konglomeratami finansowymi, wyeliminowanie możliwości arbitrażu nadzorczego, zmniejszenie obciążenia związanego z przestrzeganiem przepisów oraz poprawę w zakresie równości szans.

Udało się także rozpocząć negocjacje dotyczące **obowiązków sprawozdawczych spółek** oraz w zakresie projektu dyrektywy i rozporządzenia w sprawie **rynków instrumentów finansowych (MiFID i MiFIR)**. Rozpoczęcie prac pozwoliło na zidentyfikowanie kontrowersyjnych zagadnień (handel algorytmiczny; włączenie do listy instrumentów finansowych uprawnień do emisji; limity pozycji w odniesieniu do pochodnych instrumentów towarowych; zasady konsolidacji danych i raportowania), co ułatwi kolejnej prezydencji dalsze prace w tym zakresie.

W dziedzinie podatków bezpośrednich kontynuowano prace nad propozycją Komisji Europejskiej w sprawie **wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania**.

W obszarze statystyki osiągnięto znaczący postęp w uzgadnianiu wniosku legislacyjnego w sprawie **rewizji Europejskiego Systemu Rachunków Narodowych i Regionalnych w Unii Europejskiej (ESA 2010)**, będącego podstawą kluczowych decyzji w zakresie koordynacji i konwergencji polityk gospodarczych państw członkowskich. Opracowano finalną wersję podręcznika metodycznego ESA 2010 oraz uzgodniono zakres tablic programu transmisji danych. Prace nad projektem rozporządzenia w sprawie ESA powinny zakończyć się w okresie prezydencji trio Polska-Dania-Cypr.

Dodatkowo, poza działaniami przewidzianymi w agendzie prezydencji, które wynikły z bieżącej sytuacji, doprowadzono do przyjęcia kompromisowej propozycji Rady ds. Gospodarczych i Finansowych ws. **pakietu bankowego**, dotyczącego działań zapewniających średnioterminowe finansowanie oraz kapitalizację banków w UE, który następnie stał się częścią konkluzji Rady Europejskiej.

Prezydencja przedstawiła także własne propozycje dotyczące **oceny skutków ekonomicznych i finansowych nowych unijnych inicjatyw (impact assesment)**, mając na uwadze, że naprawa finansów publicznych jest naczelnym zadaniem państw członkowskich UE w dobie obecnego kryzysu.

Ponadto, prezydencja prezentowała skoordynowane i jednolite stanowisko UE na **spotkaniach G-20** na szczeblu ministrów finansów i prezesów banków centralnych.

3.9. Rada ds. Konkurencyjności

3.9.1. Rynek wewnętrzny

Prezydencja kontynuowała lub rozpoczęła prace nad wnioskami legislacyjnymi dotyczącymi siedmiu spośród dwunastu dźwigni zawartych w **Akcie o Jednolitym Rynku (Single Market Act)** – były to: jednolity system ochrony patentowej (dźwignia nr 3), alternatywne metody rozstrzygania sporów (dźwignia nr 4), europejski system normalizacji (dźwignia nr 5), infrastruktura energetyczna i transportowa (dźwignia nr 6), wzajemne uznawanie elektronicznej identyfikacji i uwierzytelnienia, podpis elektroniczny (dźwignia nr 7), opodatkowanie energii (dźwignia nr 9), standardy rachunkowości (dźwignia nr 11). W przypadku pozostałych pięciu inicjatyw nastąpiły opóźnienia w publikacji projektów legislacyjnych przez Komisję Europejską, w związku z czym polska prezydencja nie mogła rozpocząć prac nad nimi.

Polska prezydencja rozpoczęła **proces sprawdzania skuteczności rynku usług (performance check)**, który polega na badaniu praktycznego funkcjonowania przepisów krajowych państw UE dot. usług w trzech wybranych sektorach: turystycznym, usług dla biznesu (doradcy podatkowi) oraz budowlanym. Prezydencji udało się doprowadzić do usprawnienia metodologii procesu,

którego zakończenie planowane jest w 2012 r., po przedstawieniu przez KE raportu podsumowującego proces i wynikające z niego wnioski.

Ponadto, prezydencja prowadziła intensywne prace w zakresie zwiększenia funkcjonalności **Pojedynczych Punktów Kontaktowych** (realizacja przepisów dyrektywy o usługach) oraz w zakresie punktu informacyjnego dot. Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Prezydencja aktywnie uczestniczyła w pracach nad dalszą realizacją inicjatyw dotyczących *Small Business Act* (SBA), w tym związanych z większym dostępem **małych i średnich przedsiębiorstw** (MSP) do rynków oraz funduszy *venture capital*. Przedstawienie przez KE nowych komunikatów dotyczących m.in. internacjonalizacji MSP znalazło odzwierciedlenie w przyjętych 5.12.2011 r. konkluzjach Rady ds. Konkurencyjności w sprawie inicjatywy przewodniej dotyczącej polityki przemysłowej – wzmocnienie realizacji polityki przemysłowej w UE. Prezydencja współorganizowała w dniach 17-18.10.2011 r. konferencję nt. europejskiej inicjatywy „Erasmus dla młodych przedsiębiorców”. MG włączyło się ponadto w prace sieci Pełnomocników ds. MSP.

W ramach redukcji obciążeń administracyjnych dla małych i średnich przedsiębiorstw w UE prezydencja osiągnęła kompromis z PE w drugim czytaniu ws. projektu zmiany Czwartej Dyrektywy Prawa Spółek w sprawie **rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek (78/660/EWG) w odniesieniu do mikropodmiotów**. PE przyjął swoje stanowisko na sesji plenarnej w dniu 13.12.2011 r., natomiast Rada UE powinna formalnie przyjąć projekt na jednym z pierwszych posiedzeń w 2012 r.

Ustanowienie taniego i łatwo dostępnego systemu patentowego było jednym z priorytetów prezydencji w obszarze konkurencyjności. Prezydencja, dążąc do finalizacji toczących się od ponad 30 lat prac nad systemem **jednolitej ochrony patentowej**, doprowadziła do uzgodnienia części pakietu patentowego, tj. projektu rozporządzenia ustanawiającego jednolity system ochrony patentowej oraz rozporządzenia w sprawie rozwiązań językowych w zakresie jednolitej ochrony patentowej. 5.12.2011 r. podczas posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności nie udało się osiągnąć porozumienia co do ostatniego elementu pakietu – projektu umowy międzyrządowej ws. Jednolitego Sądu Patentowego. Pomimo sukcesu w uzgodnieniu wielu jej elementów, negocjacje zostały zablokowane ze względu na brak zgody w odniesieniu do lokalizacji siedziby Oddziału Centralnego Sądu Pierwszej Instancji.

Mimo braku uzgodnienia w Radzie kwestii siedziby oddziału centralnego Jednolitego Sądu Patentowego, PE nie widział przeszkód do przyjęcia w Komisji JURI wypracowanego z polską prezydencją kompromisu. Niemniej jednak, głosowanie plenarne w PE będzie możliwe dopiero po uzgodnieniu ww. kwestii.

Prezydencja duńska zamierza kontynuować intensywne prace nad dossier patentowym tak, aby jak najszybciej doprowadzić do zakończenia prac nad umową. Większość państw członkowskich oczekuje na zakończenie prac nad pakietem do końca 2012 r., podkreślając konieczność utrzymania politycznego *momentum* i traktuje priorytetowo utworzenie jednolitego systemu sądowego rozstrzygania sporów patentowych.

W ramach inicjatywy *Smart Regulation*, w zakresie działań na rzecz **poprawy środowiska regulacyjnego dla przedsiębiorców** przyjęto konkluzje Rady ds. Konkurencyjności ws. oceny wpływu (kompleksowej oceny różnych aspektów projektowanej legislacji UE – *Impact Assessment*), w których wzmocniono rolę państw członkowskich przy opracowywaniu ocen

wpływu oraz opracowano harmonogram dalszych działań. Prezydencja sporządziła ponadto raport przedstawiający postęp w realizacji celu redukcji obciążeń administracyjnych o 25% do 2012 r. Uzyskano także deklarację KE ws. dalszych działań.

W kontekście zapewnienia większej przejrzystości zasad prowadzenia działalności gospodarczej, prezydencja prowadziła prace nad wnioskiem dotyczącym stworzenia ram prawnych umożliwiających **połączenie niektórych rejestrów gospodarczych**. Podczas Rady ds. Konkurencyjności 5.12.2011 r., prezydencja doprowadziła do przyjęcia podejścia ogólnego do projektu. Dyrektywa umożliwi szybki i tani dostęp do miarodajnych informacji i dokumentów dotyczących spółek i ich oddziałów położonych w innych państwach członkowskich, zamieszczonych w rejestrach handlowych państw członkowskich. Powinna więc zachęcić przedsiębiorców do zawierania transakcji z podmiotami z innych państw członkowskich i w ten sposób przyczynić się do dalszego rozwoju rynku wewnętrznego UE. Dyrektywa usprawni również wymianę informacji między rejestrami łączących się spółek z różnych państw UE.

Zgodnie z założeniem polska prezydencja rozpoczęła i zaawansowała na szczeblu roboczym proces negocjacji projektu rozporządzenia ws. **systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI)**. Do wyjaśnienia pozostają następujące kwestie: akty delegowane, udział państw trzecich oraz aktorów zewnętrznych w wymianie informacji poprzez system IMI, kwestie ochrony danych osobowych.

Z uwagi na opóźnienie w prezentacji przez Komisję Europejską projektu legislacyjnego w zakresie **koncesji na usługi** (co nastąpiło dopiero 20.12.2011 r.) nie było możliwe podjęcie prac w ramach grupy roboczej ds. zamówień publicznych. Prace w tym zakresie zostaną rozpoczęte przez prezydencję duńską. Zamówieniom publicznym (*Improving functioning of EU public procurement legislation*) poświęcony był natomiast jeden z warsztatów w ramach Forum Jednolitego Rynku. Ponadto, prezydencja zorganizowała w Warszawie w dn. 2.12.2011 r. konferencję międzynarodową na temat zrównoważonych zamówień publicznych. Celem konferencji była popularyzacja aspektów środowiskowych i społecznych w zamówieniach publicznych.

Prezydencja doprowadziła do formalnego przyjęcia 10.10.2011 r. przez Radę dyrektywy o **prawach konsumentów**. Ta ważna inicjatywa, wzmacniająca pozycję konsumentów na rynku, ma być wdrożona do przepisów prawa krajowego państw członkowskich do 13.12.2013 r. Nowy instrument ma w swych założeniach przyczynić się do rozwoju rynku wewnętrznego, zapewniając konsumentom komfort dokonywania zakupów w całej UE, bez obaw o swoje prawa i odpowiednią ochronę oraz zwiększyć ich zaufanie do transgranicznych transakcji *online*.

29.11.2011 r. KE przedstawiła pakiet legislacyjny obejmujący dyrektywę w sprawie **alternatywnych metod rozstrzygania sporów (ADR)** oraz rozporządzenie w sprawie **internetowego systemu rozstrzygania sporów (ODR)**. Pakiet ten został przedstawiony na Radzie ds. Konkurencyjności 5.12.2011 r. Nowy instrument ma zapewnić, że konsumenci będą mieli możliwość rozwiązywania sporów bez konieczności wkraczania na drogę sądową. Polska prezydencja rozpoczęła na szczeblu roboczym debatę ws. propozycji KE.

Polska prezydencja, mimo planów, nie podjęła prac nad nowelizacją dyrektywy 90/314/EWG w sprawie **zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (package travel)** z uwagi na zmianę podejścia KE do nowelizacji. Wniosek legislacyjny ma zostać przedłożony przez Komisję dopiero w drugiej połowie 2012 r.

W dziedzinie własności intelektualnej prezydencja doprowadziła do wypracowania kompromisowej propozycji tekstu rozporządzenia ws. powierzenia Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (*The Office of Harmonization for the Internal Market*) zadań związanych z **Obserwatorium ds. podrabiania i piractwa**. Wypracowany tekst będzie przedmiotem głosowania na posiedzeniu plenarnym PE.

Polska prezydencja rozpoczęła, i w znacznym stopniu zaawansowała, prace nad przedstawionym w maju 2011 r. projektem dyrektywy ws. **niektórych dozwolonych możliwości wykorzystywania utworów osieroconych**. Raport z postępu prac przedstawiono na posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności 5.12.2011 r. Prace nad dyrektywą będą kontynuowane podczas prezydencji duńskiej, która będzie dążyć do ich zakończenia.

Ponadto, na szczeblu roboczym prezydencja przeprowadziła prezentację i dyskusję na temat przedstawionej przez Komisję w lipcu 2011 r. **Zielonej Księgi dotyczącej dystrybucji utworów audiowizualnych w Internecie w Unii Europejskiej**.

3.9.2. Bardziej konkurencyjna gospodarka europejska

Nawiązując do komunikatu KE ws. inicjatywy przewodniej „**Europa efektywnie korzystająca z zasobów**” prezydencja przeprowadziła debatę na nieformalnym spotkaniu ministrów ds. przemysłu, które odbyło się w dn. 21-22.07.2011 r. w Sopocie. Deбата, oprócz tematu efektywnego wykorzystania zasobów, dotyczyła także bardziej ogólnych kwestii wpływu regulacji dotyczących ochrony środowiska na przemysł. W toku dyskusji wyraźnie zarysowała się potrzeba zachowania równowagi pomiędzy przemysłem a ochroną środowiska, tak, aby działania związane z polityką klimatyczną nie przekreślały konkurencyjności przemysłu. Znalazło to swoje formalne odzwierciedlenie w konkluzjach Rady UE nt. Konkurencyjnej Gospodarki Europejskiej: *Konkurencyjność przemysłu w świetle efektywnego wykorzystania zasobów*, które zostały przyjęte na posiedzeniu Rady ds. Konkurencyjności 29.09.2011 r. Prezydencja, odnosząc się do inicjatywy przewodniej *Zintegrowana polityka przemysłowa w erze globalizacji* przeprowadziła ponadto prace na rzecz szeroko rozumianego wsparcia dla przedsiębiorstw. Ich efektem są przyjęte przez Radę ds. Konkurencyjności konkluzje nt. inicjatywy flagowej ws. polityki przemysłowej – *Wzmacnianie wdrażania polityki przemysłowej w UE*. Konkluzje dotyczące m.in. internacjonalizacji małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), społecznej odpowiedzialności biznesu oraz normalizacji dają jasne przesłanie, że przemysł jest i powinien pozostać kluczowym elementem budowania dobrobytu Europy.

Prezydencja prowadziła intensywne działania w dziedzinie **polityki kosmicznej**, organizując m.in. seminarium *Space Situational Awareness* (SSA - zapewnienie bezpieczeństwa infrastruktury satelitarnej). Konkluzje z dyskusji posłużyły m.in. do opracowania i przyjęcia przez Radę ds. Przestrzeni Kosmicznej (wspólne posiedzenie Rady ds. Konkurencyjności i Rady Ministrów Europejskiej Agencji Kosmicznej) 6.12.2011 r. rezolucji *Orientations concerning added value and benefits of space to the security of European citizens*. Rezolucja Rady ma duże znaczenie w szczególności w kontekście negocjacji przyszłej perspektywy finansowej, w czasie których państwa UE będą musiały zdecydować o przyszłości finansowania programów kosmicznych, w tym programu GMES.

W zakresie harmonizacji technicznej prezydencja rozpoczęła prace nad projektem rozporządzenia w sprawie **normalizacji europejskiej**. Pierwsza wymiana poglądów na szczeblu ministrów odbyła się podczas posiedzenia Rady ds. Konkurencyjności 29.09.2011 r. Debatę ukierunkowały

pytania prezydencji dotyczące trzech kwestii: możliwości przyspieszenia procesu normalizacji, uznawania norm „*de facto*” w dziedzinie ICT dla celów zamówień publicznych i polityk UE oraz skutecznego zaangażowania w proces normalizacji MŚP i innych tzw. słabszych interesariuszy. Stan zaawansowania prac przez polską prezydencję powinien umożliwić przyjęcie projektu w I czytaniu w trakcie duńskiej prezydencji. Rozporządzenie umożliwi skuteczniejsze wykorzystanie norm do modernizacji i wzmocnienia przewagi konkurencyjnej przedsiębiorstw.

W ramach działań prezydencji w zakresie harmonizacji technicznej należy odnotować prace nad **pakiem dostosowawczym do Nowych Ram Prawnych** (*New Legislative Framework*), który ma uprościć i ujednolicić otoczenie regulacyjne dotyczące produktów, a także zagwarantować wyłącznie bezpieczne produkty na rynku UE. W celu zapewnienia spójności regulacji prezydencja prowadziła prace nad pakietem dziewięciu dyrektyw sektorowych jako całością, omawiając poszczególne zagadnienia (notyfikacja jednostek oceniających zgodność, obowiązki podmiotów gospodarczych) w dostosowywanych dyrektywach. Zaproponowana przez prezydencję forma prac nad pakietem okazała się efektywna i będzie kontynuowana przez prezydencję duńską. Duże opóźnienie ze strony KE, która przedstawiła pakiet w dn. 21.11.2011 r., uniemożliwiło jednak osiągnięcie zakładanego wcześniej istotnego zaawansowania prac w czasie polskiej prezydencji.

Podczas prezydencji polskiej znaczącemu przyspieszeniu uległy prace nad projektami aktów prawnych dot. pojazdów silnikowych, prowadzone w ramach podgrupy ds. pojazdów silnikowych w grupie roboczej Rady UE ds. harmonizacji technicznej. Prezydencja zawarła z Parlamentem Europejskim porozumienie w pierwszym czytaniu, a następnie przyjęła na posiedzeniu Rady UE ds. Gospodarczych i Finansowych 8.11.2011 r. projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego dyrektywę 2000/25/WE w odniesieniu do **zastosowania etapów emisji zanieczyszczeń do ciągników o wąskim rozstawie kół**.

Ponadto, prezydencja polska kontynuowała - rozpoczętą przez prezydencję węgierską - analizę projektu **rozporządzenia ws. homologacji typu pojazdów rolniczych i leśnych (pojazdy kategorii T)** oraz projektu **rozporządzenia ws. homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (pojazdy kategorii L)**. Efektywne działania na forum grupy roboczej i współpraca zainteresowanych stron pozwoliły polskiej prezydencji na uzgodnienie projektów dot. pojazdów kat. L i T w możliwie największym stopniu i doprowadzenie prac do etapu umożliwiającego nawiązanie pierwszych nieformalnych rozmów z Parlamentem Europejskim.

W ramach prac legislacyjnych dla przemysłu chemicznego przyjęty został w I czytaniu projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 648/2004 w odniesieniu do **stosowania fosforanów i innych związków fosforu w detergentach piorących wykorzystywanych w gospodarstwach domowych oraz detergentach do zmywarek przeznaczonych do użytku konsumenckiego**. Projekt rozporządzenia przyczyni się do ograniczenia emisji do wód fosforanów stosowanych w detergentach codziennego użytku, a co za tym idzie ograniczy proces eutrofizacji, powodującej nadmierny rozwój glonów i sinic w jeziorach i morzach. Ustanawiając jednakowe maksymalne limity zawartości fosforanów w detergentach do użytku domowego rozporządzenie przyczyni się do harmonizacji wymogów dla tego typu produktów na rynku UE, likwidując bariery w ramach rynku wewnętrznego związane z dotychczasowym zróżnicowaniem wymogów obowiązujących w poszczególnych państwach członkowskich.

Odrębnym zagadnieniem były prace nad projektem rozporządzenia ws. **prekursorów materiałów wybuchowych**. Projekt jest odpowiedzią na problem niewłaściwego używania niektórych, powszechnie dostępnych substancji chemicznych do sporządzania w warunkach domowych materiałów wybuchowych. Prezydencja podjęła negocjacje z Parlamentem Europejskim (odbyły się trzy trilogi). Prace nad projektem rozporządzenia będą kontynuowane przez duńską prezydencję.

W kontekście 5. rocznicy przyjęcia **pakietu REACH** w dn. 23-24.11.2011 r. w Warszawie odbyła się konferencja „On the REACH road”. Rozporządzenie REACH jest jednym z najbardziej ambitnych systemów zarządzania chemikaliami i ma na względzie minimalizację do 2020 r. negatywnych skutków dla zdrowia ludzkiego i środowiska. Konferencja służyła zarówno wymianie doświadczeń administracji zdobytych w trakcie prac nad rozporządzeniem oraz podczas ostatnich pięciu lat funkcjonowania systemu REACH, jak również przyszłości rozporządzenia REACH.

Prezydencja zaawansowała w znacznym stopniu prace nad projektem dyrektywy w sprawie **rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych**. Przedstawiony przez KE w lipcu 2011 r. dokument zawiera propozycje zmian zapisów merytorycznych jak i dostosowujących tekst dyrektywy do przyjętych w 2008 r. Nowych Ram Legislacyjnych (głównie decyzji 768/2008/WE). Przyjęcie ww. regulacji prawnych stworzy lepsze możliwości działania dla przedsiębiorców UE (w tym także dla polskich).

Polska prezydencja prowadziła działania na rzecz wzmocnienia widoczności i konkurencyjności turystyki zgodnie z przyjętym priorytetem w tym obszarze: *Konkurencyjność europejskiej gospodarki turystycznej. Diagnoza i rekomendacje działań*. Głównym instrumentem realizacji tego priorytetu była organizacja Europejskiego Forum Turystyki w Krakowie w dniach 5-7.10.2011 r. pod hasłem *Stymulowanie konkurencyjności w europejskim sektorze turystyki*. W trakcie debaty ustalono, iż poprawa konkurencyjności wymaga w szczególności konsolidacji bazy wiedzy społeczno-ekonomicznej i zapewnienia dostępu do tej bazy wszystkim interesariuszom. Niezbędne są także działania na rzecz innowacyjności projektów turystycznych, zwiększenia wiedzy i umiejętności kadr w turystyce. Należy również kontynuować działania na rzecz uświadamiania ekonomicznego i społecznego znaczenia turystyki. Forum towarzyszyły ponadto Spotkanie Regionów Europy (NECSTour) oraz prezentacja *Kodeksu dobrych praktyk w dziedzinie zrównoważonego rozwoju przyjaznego dla środowiska*.

Prezydencja podjęła również debatę dotyczącą turystyki na szczepie ministrów, organizując w Krakowie 6.10.2011 r. nieformalne spotkanie Ministrów UE odpowiedzialnych za turystykę. Spotkanie poświęcone było głównie sprawom promocji Europy jako atrakcyjnego kierunku turystycznego na rynkach państw trzecich, w szczególności państw BRIC. Podczas spotkania podpisano deklarację o współpracy w tym zakresie pomiędzy Komisją Europejską a Europejską Komisją Turystyki (ETC). W toku dyskusji ministrowie podkreślili, iż turystyka odgrywa istotną rolę społeczno-gospodarczą, posiada duży potencjał umożliwiający jej dalszy wzrost i tworzenie miejsc pracy. Uzgodnili, że promocja hasła *Kierunek Europa* poprawi atrakcyjność kontynentu i wpłynie na wzrost liczby turystów przyjeżdżających do Europy. Działania promocyjne powinny być podejmowane w zgodzie i poszanowaniu Europy jako miejsca, proponując jednocześnie kształtowanie wizerunku Europy jako zbioru zróżnicowanych, zrównoważonych i wysokiej jakości kierunków turystycznych na świecie. Zaznaczono również konieczność wspierania działań na rzecz łagodzenia polityki wizowej, stanowiącej obecnie jedną z największych barier dla rozwoju turystyki przyjazdowej do Europy.

Mając na uwadze konkurencyjność europejskiej gospodarki turystycznej prezydencja zorganizowała w Stałym Przedstawicielstwie RP w Brukseli (we współpracy z Europejską Federacją Cyklistów (ECF)) warsztaty poświęcone transeuropejskim szlakom rowerowym *EuroVelo*. W grudniu 2011 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję, w której wzywa do włączenia *EuroVelo* do sieci TEN-T.

3.9.3. Europejska Przestrzeń Badawcza

Podczas polskiej prezydencji w obszarze badań dążono do zwrócenia uwagi na różne aspekty związane z budowaniem zrównoważonej i zintegrowanej **Europejskiej Przestrzeni Badawczej** (*European Research Area – ERA*) – od idei kapitału intelektualnego poprzez inicjatywy wspólnego programowania i partnerstwa w badaniach i innowacjach do kształtu nowego programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji. Kluczowym wydarzeniem w tym zakresie była pierwsza konferencja ministerialna ERA pt. *Intellectual Capital – Creative Impact*.

Podczas polskiego przewodnictwa w Radzie UE kontynuowano dyskusję nt. kształtu kolejnego **programu ramowego Horyzont 2020** w dziedzinie badań naukowych i innowacji. Przy projektowaniu tego strategicznego programu wsparcia, bardzo silnie zaakcentowany został postulat pełnego wykorzystania kapitału intelektualnego Europy, który był podstawą do sformułowania dwóch priorytetowych dla Polski kierunków interwencji odnoszących się do prac nad programem *Horyzont 2020*, tj. prostszego i bardziej zharmonizowanego charakteru nowego programu oraz synergii programu ramowego z instrumentami polityki spójności. Debata ministrów ds. badań podczas posiedzenia Rady UE ds. Konkurencyjności w dniu 6.12.2011 r. pokazała daleko idącą identyfikację większości państw członkowskich z ambicjami zgłaszanymi przez polską prezydencję w odniesieniu do programu ramowego, w tym, m.in. uproszczenia zasad i procedur, współdziałania programu ramowego z instrumentami polityki spójności celem wzmocnienia potencjału regionów, wsparcia dla mniejszych zespołów badawczych.

W obszarze badań, głównym osiągnięciem prezydencji było przyjęcie pakietu aktów prawnych dotyczących **programu Euratom w latach 2012-13**. Dyskusja na temat programu Euratom 2012-2013 toczyła się równolegle na dwóch płaszczyznach, tj. merytorycznej i finansowej oraz w różnych kontekstach (badania nad energią jądrową, projekt ITER, Wieloletnie Ramy Finansowe UE oraz budżet UE na 2012 r.). Tym samym, w negocjacje włączone były według właściwości różne grupy robocze zapewniając spójność prowadzonych działań.

Przeciwdziałanie fragmentacji ERA było omawiane w związku z **tworzeniem inicjatyw wspólnego programowania badań**, będących przedmiotem prac grupy wysokiego szczebla ds. wspólnego programowania. Szczególną uwagę skierowano na kwestie udziału we wspólnym programowaniu krajów o mniejszej intensywności badań, mierzonej głównie wysokością środków przekazywanych na badania jako procent PKB (do krajów tych należy Polska). Mała aktywność tych krajów stwarza ryzyko niepełnego wykorzystania kapitału intelektualnego Europy, co może skutkować z jednej strony duplikacją badań o charakterze strategicznym, a z drugiej „drenażem mózgów” do krajów o dużej intensywności badań. Dlatego w odniesieniu do krajów o małej intensywności badań naukowych postulowano, aby umożliwić finansowanie badań prowadzonych na poziomie ponadnarodowym także ze środków unijnych, a w szczególności z funduszy strukturalnych.

W ramach budowania zintegrowanej ERA podczas polskiej prezydencji przyjęto ponadto konkluzje ws. zaleceń KE ws. **6 inicjatyw wspólnego programowania**, tj. „More Years – Better

Lives”, „Healthy and Productive Seas and Oceans”, “The Microbial Challenge - An Emerging Threat to Human Health”, “Connecting Climate Knowledge for Europe (Clik'EU)”, “Urban Europe - Global Urban Challenges, Joint European Solutions”, “Water Challenges for a Changing World”. Przyjęcie konkluzji oznacza uruchomienie wszystkich 6 inicjatyw i tym samym stworzenie podstaw do współpracy zainteresowanych państw w danym obszarze.

Rada UE ds. Konkurencyjności przyjęła także porozumienie polityczne w sprawie **Rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 521/2008 ustanawiające wspólne przedsiębiorstwo na rzecz technologii ogniwi paliwowych i technologii wodorowych.**

W konkluzjach ws. **partnerstw w badaniach i innowacjach** przyjętych przez Radę UE ds. Konkurencyjności 6.12.2011 r. wskazano kierunki działań w zakresie partnerstw publiczno-prywatnych, jak i publiczno-publicznych oraz nakreślono zakres działań przy tworzeniu Europejskich Partnerstw Innowacji (EIPs). Tym samym, polska prezydencja włączyła się w prace w zakresie wdrażania strategii *Europa 2020*, a zwłaszcza inicjatywy flagowej *Unia Innowacji*.

3.10. Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii

3.10.1. Transport

Polska prezydencja zakończyła formalnie w II czytaniu proces legislacyjny dot. projektu dyrektywy w sprawie **pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe** (eurowinieta) oraz dyrektywy wprowadzającej **ułatwienia w transgranicznym egzekwowaniu prawa dotyczącego bezpieczeństwa drogowego** (*cross-border*). Dyrektywa o eurowiniecie będzie miała istotne znaczenie dla wszystkich państw członkowskich UE i stanowi ważny element unijnej polityki transportowej. Ma na celu ograniczenie negatywnego wpływu sektora transportu drogowego na środowisko oraz stopniowe wyrównywanie stawek opłat z tytułu korzystania z infrastruktury. Zamierzeniem dyrektywy w sprawie *cross-border* jest natomiast utworzenie unijnej, elektronicznej sieci wymiany danych, która służyć będzie ustalaniu tożsamości właściciela pojazdu, tak aby organy w państwie członkowskim, w którym zostało popełnione wykroczenie lub przestępstwo, mogły wysłać właścicielowi pojazdu, z udziałem którego doszło do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia, zawiadomienie o jego popełnieniu.

Głównym priorytetem polskiej prezydencji w obszarze transportu był projekt rozporządzenia dotyczącego **rewizji unijnych wytycznych w sprawie sieci TEN-T**. Pomimo bardzo późnej publikacji projektu rozporządzenia (przekazanie do Rady 24.10.2011 r.), prezydencja polska prowadziła intensywne prace i konsekwentnie dążyła do realizacji założonego celu, jakim było przyjęcie podejścia ogólnego. Wysiłki prezydencji zaowocowały przygotowaniem kompromisowego tekstu projektu rozporządzenia. Jednakże, z uwagi na podnoszone przez KE i liczne państwa członkowskie zastrzeżenia odnośnie zbyt dużego tempa prac oraz braku możliwości szybkiego reagowania administracji krajowych, na posiedzeniu Rady TTE 12.12. ograniczono się do przyjęcia raportu z postępu prac i tym samym przekazania prezydencji duńskiej tekstu wypracowanego przez prezydencję polską. Wśród najważniejszych pozostających do wyjaśnienia kwestii są: sprawa subsydiarności i proporcjonalności, założenia koncepcji korytarzy sieci bazowej, administracyjne i finansowe obciążenia, potrzeba wyłączeń i większej elastyczności w kwestii wymogów, sposób zarządzania projektami.

Na posiedzeniu Rady TTE 12.12.2011 r. prezydencja doprowadziła także do przyjęcia częściowego podejścia ogólnego do projektu rozporządzenia w sprawie **tachografów**, mającego na celu poprawę bezpieczeństwa użytkowników dróg. Ze względu na zbyt późno przedstawioną propozycję KE w sprawie dyrektywy zmieniającej prawo jazdy oraz jej nierozdzielne połączenie z projektem dot. tachografów (art. 27) nie było możliwości przyjęcia podejścia ogólnego całościowego. Wprowadzenie nowego systemu ograniczy naruszanie przepisów socjalnych przez kierowców, co wpłynie na poprawę bezpieczeństwa na drogach i przyczyni się do zmniejszenia kosztów społecznych wypadków.

Prezydencja doprowadziła do przekształcenia przyjętego przez prezydencję węgierską podejścia ogólnego Rady ws. **rewizji I pakietu kolejowego** w porozumienie polityczne. Jednym z najważniejszych elementów projektu dyrektywy jest ujednolicenie sposobu kalkulacji stawek dostępu do infrastruktury kolejowej. W treści projektu udało się utrzymać kompromisowe rozwiązanie gwarantujące rozłożenie w czasie dodatkowych kosztów, jakie będą musiały być ponoszone z tego tytułu przez budżety państw członkowskich.

W zakresie transportu morskiego na posiedzeniu Rady TTE 12 grudnia polska prezydencja doprowadziła do przyjęcia podejścia ogólnego do projektu znowelizowanej dyrektywy w sprawie **minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy**. Zmiana dyrektywy ma przede wszystkim zapewnić szybkie wejście w życie przepisów zmienionej międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht (tzw. konwencji STCW). Transpozycja zmian Konwencji STCW do prawa europejskiego przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa morskiego.

Drugim dossier z zakresu polityki transportu morskiego, którym zajmowała się polska prezydencja na posiedzeniu Rady TTE 12.12.2011 r. był projekt rozporządzenia w sprawie **przyspieszonego wprowadzania konstrukcji podwójnokadłubowej lub równoważnego rozwiązania konstrukcyjnego w odniesieniu dla tankowców pojedynczokadłubowych** (przekształcenie). Prezydencja doprowadziła do przyjęcia podejścia ogólnego w tej sprawie. Przyjęcie projektu rozporządzenia przyczyni się do lepszej ochrony środowiska morskiego przed zanieczyszczeniem olejami.

Prezydencja doprowadziła do przyjęcia konkluzji Rady odnośnie do komunikatu Komisji Europejskiej „**UE i jej regiony sąsiednie: nowe podejście do współpracy transportowej**”, które potwierdzają znaczenie spójnych połączeń transportowych dla pogłębienia integracji gospodarczej i politycznej z regionami sąsiednimi. Ponadto, na konferencji ministerialnej w sprawie Partnerstwa Wschodniego (Kraków, 24-25.10.2011 r.) przyjęto wspólną deklarację na temat współpracy transportowej pomiędzy Unią Europejską a krajami Partnerstwa Wschodniego.

Polska prezydencja doprowadziła do formalnego przyjęcia decyzji Rady dotyczącej przystąpienia Unii Europejskiej do Protokołu z 2002 r. do Konwencji ateńskiej z 1974 r. w sprawie **przewozu morzem pasażerów i ich bagażu**. Protokół ten przewiduje podwyższenie limitów odpowiedzialności w stosunku do Konwencji ateńskiej z 1974 r., a w konsekwencji wypłatę wyższych odszkodowań poszkodowanym pasażerom. Przewiduje również obowiązkowe ubezpieczenie przewoźnika oraz umożliwienie wystąpienia o odszkodowanie bezpośrednio do takiego ubezpieczyciela.

Prezydencja rozpoczęła również prace w celu udzielenia mandatu KE do otwarcia negocjacji dotyczących tzw. **umowy Interbus**. Z uwagi na negatywne stanowisko KE oraz kilku państw członkowskich wobec mandatu geograficznego nie było możliwości osiągnięcia wymaganej

jednomyślności, w związku z czym ostatecznie wycofano sprawę z agendy grudniowej Rady TTE i przekazano prace nad dossier przyszłym prezydentom.

W zakresie transportu lotniczego priorytetem polskiej prezydencji był tzw. **pakiet lotniskowy**. Jednakże z uwagi na opóźnienie w jego przygotowaniu przez KE (został opublikowany dopiero w grudniu 2011 r.), w trakcie polskiej prezydencji możliwa była jedynie prezentacja pakietu przez KE i wstępna wymiana zdań w gronie państw członkowskich. W obszarze lotnictwa cywilnego prace prezydencji skoncentrowały się zatem głównie na stosunkach zewnętrznych: prezydencja doprowadziła do udzielenia KE mandatu do prowadzenia negocjacji w sprawie **umowy na wysokim szczeblu między Unią Europejską a Europejską Organizacją ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL)** oraz mandatu do prowadzenia negocjacji w sprawie **kompleksowej umowy o transporcie lotniczym z Republiką Azerbejdżanu**. Dodatkowo prezydencja w bliskiej współpracy z KE doprowadziła do wymiany listów między UE i Rosją ws. warunków znoszenia opłat za przeloty nad Syberią oraz monitorowała rozwój sytuacji międzynarodowej w kontekście włączenia lotnictwa do unijnego systemu handlu emisjami. Ponadto, prezydencja zorganizowała w dniu 28.11.2011 r. w Warszawie Konferencję Wysokiego Szczebla **„Wdrożenie jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej oraz jej rozszerzenie na kraje trzecie”**, w wyniku której przyjęto tzw. Deklarację Warszawską.

3.10.2. Telekomunikacja i społeczeństwo informacyjne

Priorytetem polskiej prezydencji w zakresie łączności elektronicznej było uzgodnienie wspólnego stanowiska Parlamentu Europejskiego i Rady ws. **utworzenia Programu Polityki Widma Radiowego (RSPD)**. Prezydencja osiągnęła porozumienie w tej sprawie. Zgodnie z oczekiwaniami Rada ds. Telekomunikacji (13.12.2011 r.) określiła swoje stanowisko w pierwszym czytaniu odnośnie do programu polityki widma radiowego. Parlament Europejski zaakceptował porozumienie 15.02.2012 r., zgodnie z ustaleniami poczynionymi w trakcie trilogów prowadzonych przez polską prezydencję. Wejście w życie Programu pozwoli przede wszystkim na szybsze upowszechnienie bezprzewodowego, szerokopasmowego dostępu internetu w UE, nawet na terenach trudnodostępnych i słabiej zaludnionych.

Zagadnieniu widma radiowego była poświęcona również **konferencja ministerialna pt. „Perspektywy rozwoju rynku łączności elektronicznej w UE”**, która odbyła się w dniach 19-20.10.2011 r. w Warszawie. Konferencja zakończyła się jednomyślnym przyjęciem przez 35 państw deklaracji w sprawie lepszego wykorzystania widma radiowego. Ma ona charakter otwarty dla nowych sygnatariuszy.

Kolejnym priorytetem w zakresie telekomunikacji była nowelizacja rozporządzenia o **roamingu w publicznych sieciach łączności elektronicznej**. Celem rozporządzenia jest stymulowanie konkurencji na rynku usług roamingu międzynarodowego. Prezydencja doprowadziła do wymiany poglądów ministrów na podstawie zaproponowanych pytań, jak również sporządziła raport z postępu prac, odnotowany przez Radę ds. TTE. Wnioski z debaty, jak również sam raport, umożliwią prezydencji duńskiej zakończenie prac nad tym zagadnieniem. Jest to tym bardziej istotne, że obowiązujące aktualnie rozporządzenie roamingowe wygaśnie 30.06.2012 r.

Ponadto, prezydencja wypracowała konkluzje do komunikatu KE ws. **neutralności sieci**, które zostały przyjęte przez Radę ds. TTE. Dokument, koncentruje się na zarządzaniu ruchem w sieci, tak aby zagwarantować efektywne korzystanie z niej oraz zapewnić wysoką jakość usług.

Z uwagi na znaczne opóźnienie w publikacji komunikatu Komisji Europejskiej ws. **usługi powszechnej w sektorze telekomunikacyjnym** polska prezydencja podczas posiedzenia Rady ds. TTE przeprowadziła jedynie dyskusję ministrów. Tym niemniej, ministrowie ds. telekomunikacji przekazali wyraźne polityczne wskazówki co do dalszych prac nad tym dossier na szczeblu grupy roboczej.

Mimo wysiłków prezydencji Rada TTE nie osiągnęła porozumienia w sprawie **Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA)**. Podczas posiedzenia 13.12.2011 r. przyjęto raport z postępu prac. Dalsze prace nad ENISA prowadzić będzie prezydencja duńska, jednak ich efekt uzależniony jest w dużej mierze od uwarunkowań „zewnętrznych” (koncepcja KE w zakresie polityki cyberbezpieczeństwa oraz przebieg procesu w PE).

Polska prezydencja wspólnie z Komisją Europejską zorganizowała 6. Europejską **Konferencję Ministerialną nt. elektronicznej administracji pt. Transgraniczne usługi e-Administracji dla Europejczyków (eGov2011)**, która odbyła się w dniach 17-18.11.2011 r., w Poznaniu. Konferencji towarzyszyły również nieformalne spotkanie ministrów odpowiedzialnych za sprawy administracji elektronicznej w krajach europejskich oraz wystawa najciekawszych projektów w zakresie usług i aplikacji administracji elektronicznej.

Ponadto, prezydencja uczestniczyła na szczeblu ministerialnym w **6. spotkaniu Forum Zarządzania Internetem**, które odbyło się we wrześniu 2011 r., w Nairobi (Kenia). W związku z powyższym, zostało przygotowane opracowanie (tzw. *Presidency Paper*), uzgodnione pomiędzy wszystkimi państwami członkowskimi UE.

3.10.3. Energia

Najważniejszym dossier legislacyjnym w zakresie energii podczas polskiej prezydencji był projekt dyrektywy ws. **efektywności energetycznej**. Prace nad dyrektywą, w oparciu o projekt KE z czerwca 2011 r., zostały podjęte w kontekście komunikatu *Plan efektywności energetycznej 2011* oraz przyjętych przez Radę ds. Energii w czerwcu 2011 r. konkluzji zawierających szereg wytycznych w zakresie promocji efektywności energetycznej. W toku intensywnych pracach na szczeblu roboczym prezydencja kierowała się zasadą pogłębiania elastyczności mechanizmów i środków zaproponowanych przez Komisję Europejską, przy jednoczesnym utrzymaniu proponowanego poziomu ambicji w celu uzgodnienia elastycznych ram prawnych umożliwiających osiągnięcie celu zwiększenia efektywności energetycznej o 20% do 2020 r. Dla prezydencji polskiej, podobnie jak dla duńskiej, absolutnym priorytetem w odniesieniu do dyrektywy o efektywności energetycznej jest art. 6 wprowadzający tzw. systemy zobowiązujące do oszczędności energii (na poziomie 1,5% rocznie), które w szczególności mogą być oparte na mechanizmie tzw. białych certyfikatów. Podsumowaniem prac na szczeblu roboczym nad projektem regulacji był przedłożony przez prezydencję raport o postępach, który został przyjęty przez ministrów ds. energii 24.11.2011 r. W grudniu 2011 r. polska prezydencja przedstawiła nową wersję projektu dyrektywy, stanowiącą efekt 6-miesięcznych prac. Zgodnie z wytycznymi zawartymi w konkluzjach Rady Europejskiej z 9.12.2011 r. porozumienie ws. projektu dyrektywy powinno zostać osiągnięte do końca duńskiej prezydencji.

Projektem legislacyjnym o dużym znaczeniu, rozpatrywanym podczas polskiej prezydencji, był projekt rozporządzenia ws. **infrastruktury energetycznej**. Przed oficjalnym przedstawieniem przez KE projektu legislacyjnego polska prezydencja przeprowadziła wstępną dyskusję ws. infrastruktury energetycznej podczas nieformalnej Rady ds. Energii (Wrocław 19-20.09.2011 r.)

W toku dyskusji ministerialnej wyraźnie zarysowało się poparcie państw członkowskich dla dynamicznego rozwoju europejskiej infrastruktury energetycznej, stanowiącej warunek konieczny do ustanowienia efektywnego rynku wewnętrznego energii, gwarantującego wysoki poziom bezpieczeństwa dostaw. Ponadto, szczególne znaczenie ma współpraca regionalna w ramach UE w zakresie wyboru strategicznych projektów infrastrukturalnych. 19.10.2011 r. Komisja Europejska przedstawiła projekt rozporządzenia ws. wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej i uchylającego decyzję nr 1364/2006/WE. Jego generalnym założeniem jest przyspieszenie realizacji priorytetowych projektów infrastrukturalnych poprzez: koncentrację zasobów, uproszczenie procedur legalizacyjnych i wykorzystanie innowacyjnych instrumentów finansowych. Podczas Rady TTE 24.11.2011 r. prezydencja przeprowadziła wstępną dyskusję nad projektem. Nieodłącznym elementem propozycji Komisji Europejskiej w zakresie infrastruktury energetycznej jest projekt nowego instrumentu *Łącząc Europę* (*Connecting Europe Facility*), który ma zastąpić dotychczasowe rozporządzenie ws. Transeuropejskich Sieci Energetycznych (TEN-E). Instrument *Łącząc Europę* wpisywać się będzie w nową, zintegrowaną koncepcję finansowania projektów energetycznych, wbudowaną w negocjowane obecnie Wieloletnie Ramy Finansowe UE na lata 2014-2020. Szczegółowe informacje w tym zakresie Komisja zaprezentowała również 19.10.2011 r. w postaci pakietu złożonego z komunikatu ws. pakietu na rzecz wzrostu w zakresie zintegrowanej europejskiej infrastruktury oraz projektu rozporządzenia ustanawiającego instrument *Łącząc Europę*.

Ważnym osiągnięciem polskiej prezydencji w wymiarze rynku wewnętrznego energii było przyjęcie rozporządzenia Rady i Parlamentu Europejskiego ws. **integralności i przejrzystości rynku energii (tzw. REMIT)**. Polska prezydencja przejęła dossier od przewodnictwa węgierskiego na bardzo zaawansowanym etapie prac, koncentrując się na przeprowadzeniu kluczowego dialogu politycznego z PE. Po przeprowadzeniu przez prezydencję trilogu, Parlament Europejski 14.09.2011 r. przyjął rozporządzenie REMIT w I czytaniu, a Rada zaakceptowała projekt 14.10.2011 r. Rozporządzenie ma na celu stworzenie ram określających spójne przepisy dostosowane do specyfiki rynków energii, sformułowane w celu skutecznego wykrywania nadużyć na rynku i zapobiegania im. W rozporządzeniu przewidziano przyznanie szerszych uprawnień Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) i jej ścisłą współpracę z krajowymi organami regulacyjnymi w celu monitorowania rynków energii elektrycznej i gazu oraz zapewnienia podejmowania skutecznych i skoordynowanych działań egzekwujących przepisy. REMIT przyczyni się istotnie do budowy rynku wewnętrznego energii, zwiększenia jego przejrzystości, co realnie wpłynie na poprawę konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw oraz spadek cen dla odbiorców detalicznych.

Ponadto polska prezydencja rozpoczęła prace nad projektem rozporządzenia ws. **bezpieczeństwa działalności związanej z poszukiwaniem, badaniem i eksploatacją podmorskich złóż ropy naftowej i gazu ziemnego**. Komisja Europejska przedstawiła na posiedzeniu Rady w dn. 24.11.2011 r. projekt, który stanowi odpowiedź UE na katastrofę ekologiczną, która miała miejsce w kwietniu 2010 r. na platformie wiertniczej *Deepwater Horizon* w Zatoce Meksykańskiej. Celem projektu jest ograniczenie ryzyka poważnych wypadków w zakresie eksploatacji instalacji podmorskiego wydobywania ropy naftowej i gazu ziemnego oraz ograniczanie negatywnych konsekwencji, także dla środowiska naturalnego, w przypadku, gdyby do tego rodzaju wypadków doszło. Znaczenie projektu wynika z faktu, iż większość europejskiego gazu ziemnego i ropy naftowej jest pozyskiwana na szelfie morskim. Polska prezydencja przeprowadziła na przełomie listopada i grudnia na forum grupy roboczej ds. energii intensywną wstępną dyskusję nad ww.

projektem. Jednak z uwagi na opóźnienie w przedstawieniu przez Komisję Europejską projektu rozporządzenia większość prac na projektem przypadnie na duńską prezydencję UE.

W odniesieniu do **koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych *Energy Star***, polska prezydencja doprowadziła do osiągnięcia porozumienia Rady z KE w sprawie techniczno-prawnych korekt zapisów do projektu nowej umowy UE – USA, zgłoszonych przez stronę amerykańską, w szczególności dotyczących kwestii nadzoru rynku. Istniało bowiem wątpliwości, czy ustalenia negocjacyjne prowadzone przez KE nie wykraczały poza mandat negocjacyjny przyznany podczas węgierskiej prezydencji. 29.11.2011 r. Komisja Europejska parafowała z USA nowe, 5-letnie porozumienie ws. *Energy Star*. Ma ono wejść w życie w I połowie 2012 r., po akceptacji przez państwa członkowskie. Jednak podczas polskiej prezydencji KE nie przedłożyła wniosku w sprawie decyzji Rady dotyczącej zawarcia umowy między Rządem USA a UE w sprawie *Energy Star* oraz wniosku w sprawie rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 106/2008. W związku z tym, wbrew pierwotnym założeniom prezydencji, nie było możliwe zawarcie nowej umowy w sprawie programu *Energy Star*. Uzgodnienie stanowiska Rady w tej sprawie nastąpi podczas duńskiej prezydencji.

W ramach prac na rzecz przygotowania długofalowej strategii UE w zakresie polityki energetycznej polska prezydencja, w oczekiwaniu na publikację przez Komisję Europejską **Planu działania w zakresie energii do 2050 r.** (co nastąpiło dopiero 15.12.2011 r.) zorganizowała w dn. 13-15.07.2011 r. w Belchatowie debatę państw członkowskich na szczepku dyrektorów generalnych. Wśród głównych wniosków dyskusji należy wyróżnić:

- 1) trzy równoważne cele zrównoważonej polityki energetycznej – konkurencyjność, zrównoważony rozwój i bezpieczeństwo dostaw;
- 2) swobodę państw UE co do wyboru własnego *energy mix*;
- 3) efektywność energetyczną jako najtańsze rozwiązanie w kierunku ograniczania emisji;
- 4) energię jądrową pozostającą istotną opcją redukcji emisji.

3.11. Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Podstawą dla priorytetów polskiej prezydencji w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości były **cele wyznaczone przez Program Sztokholmski**, w tym w szczególności działania na rzecz ochrony obywateli oraz ułatwianie im dostępu do wymiaru sprawiedliwości, z zakresu zarządzania granicami, polityki migracyjnej i azylowej, bezpieczeństwa wewnętrznego, zwalczania przestępczości zorganizowanej oraz ochrony ludności.

3.11.1. Sprawy wewnętrzne

Polska w pełni zrealizowała priorytet prezydencji dotyczący wzmocnienia współpracy na rzecz zwalczania przestępczości narkotykowej. Przyjęty został **Europejski Pakt na rzecz zwalczania narkotyków syntetycznych**, a także konkluzje Rady w sprawie współpracy pomiędzy UE i Europą Wschodnią w obszarze narkotyków oraz konkluzje w sprawie zwalczania nowych substancji psychoaktywnych.

Kontynuując prace nad wdrożeniem **Strategii Bezpieczeństwa Wewnętrznego**, prezydencja polska skutecznie zakończyła w ramach COSI (*Standing Committee on Operational Cooperation on Internal Security*; Stały Komitet ds. Współpracy Operacyjnej w Obszarze Bezpieczeństwa Wewnętrznego) prace nad *Cykle polityki UE dot. przestępczości poważnej i zorganizowanej*, poprzez przyjęcie celów strategicznych oraz opracowanie dla każdego z nich rocznych planów operacyjnych. W trakcie polskiej prezydencji zrealizowano także szereg inicjatyw dotyczących rozwoju współpracy policyjnej w UE, m.in. w zakresie poprawy wymiany informacji (monitoring implementacji Decyzji z Prüm oraz tzw. Inicjatywy Szwedzkiej, rozwój i wykorzystanie SIS i SIRENE), zwalczania wykorzystywania seksualnego dzieci i pornografii dziecięcej w cyberprzestrzeni, fałszerstw pieniędzy, w szczególności Euro, zjawiska przestępczości przeciwko dobrom kultury, poprawy bezpieczeństwa imprez sportowych, utworzenia Europejskiego Obszaru Nauk Sądowych.

Przyspieszono prace nad dyrektywą o **europejskim systemie PNR** (*Passenger Name Record*; dane dotyczące przelotu pasażera), a także nad umowami pomiędzy UE a państwami trzecimi w sprawie przetwarzania i przekazywania danych PNR: z Australią (w trakcie ratyfikacji przez stronę australijską), z USA (podpisana 14.12.2011 r.), z Kanadą (negocjacje w toku). Przeprowadzono debatę strategiczną nad *TFTS* (*Terrorist Finance Tracking System*; system śledzenia środków finansowych należących do terrorystów), wyznaczając kierunki dalszych prac. W zakresie współpracy policyjnej udało się przyjąć wszystkie zaplanowane konkluzje Rady.

W związku z 10. rocznicą ataków terrorystycznych na USA podsumowano zmiany strukturalne i legislacyjne w **polityce antyterrorystycznej UE**. Przyjęto *Aneks do Podręcznika współpracy podczas ważnych imprez międzynarodowych przeznaczony dla policji i organów bezpieczeństwa*.

Przeprowadzono debatę kierunkową w zakresie **Wspólnotowego Mechanizmu Ochrony Ludności i Instrumentu Finansowego Ochrony Ludności**. Jednocześnie, przyjęto konkluzje w sprawie komunikacji kryzysowej oraz dokonano przeglądu procedur i wskazano nowe kierunki rozwoju koordynacji kryzysowej Unii Europejskiej (CCA).

COREPER II przyjął decyzję o przedłużeniu mandatów działania Komitetów CATS (*The Article 36 Committee*; Komitet Artykułu 36) i SCIFA (*Strategic Committee on Immigration, Frontiers and Asylum*; Strategiczny Komitet ds. Imigracji, Granic i Azylu) wraz z załącznikiem zawierającym zalecenia dotyczące usprawnienia działania obu Komitetów.

3.11.2. Migracje, azyl i zarządzanie granicami

Prezydencja kontynuowała prace związane z formalnym przyjęciem wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE w sprawie **jednolitej procedury wnioskowania o jednolite zezwolenia na pracę i pobyt na terytorium państwa członkowskiego dla obywateli państw trzecich oraz w sprawie zakresu praw pracowników z państw trzecich, legalnie przebywających w państwie członkowskim**.

Dyrektywa stawia za cel stworzenie porównywalnych warunków uzyskiwania decyzji umożliwiających pobyt i pracę (w formie jednego zezwolenia), jak też w zakresie praw imigrantów jako pracowników. Projekt dotyczy dwóch zasadniczych obszarów:

- 1) wprowadzenia, jako zasady, procedury jednolitego zezwolenia na pracę i pobyt, które byłyby uzyskiwane w oparciu o jeden wniosek i miało formę jednej decyzji administracyjnej;
- 2) określenia zakresu praw pracowników z państw trzecich w państwach członkowskich.

Ostatecznie stanowisko Rady w pierwszym czytaniu zostało przyjęte 24.11.2011 r. Tekst dyrektywy został przyjęty bez poprawek na posiedzeniu plenarnym Parlamentu Europejskiego 13.12.2011 r. Tym samym cel prezydencji, zakładający przyjęcie dyrektywy w trakcie polskiego przewodnictwa, został osiągnięty.

Znaczący postęp osiągnięto w pracach nad dwoma aktami prawnymi odnoszącymi się do zarządzania migracją legalną: wnioskiem **dotyczącym dyrektywy w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy sezonowej** oraz wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie **warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa**.

Wraz z partnerami z trio prezydencja przygotowała wspólny dokument odnoszący się do przedstawionego 18.11.2011 r. przez KE komunikatu ***Globalne Podejście do Migracji i Mobilności***, celem którego jest ukierunkowanie dyskusji strategicznej nad tym komunikatem.

Podczas konferencji ministerialnej w Poznaniu w dn. 4.11.2011 r. przyjęto **Plan Działania Procesu Praskiego** (*Building Migration Partnerships*) na lata 2012-2016.

Prowadzono intensywne prace w Radzie oraz polityczny dialog z Parlamentem Europejskim w sprawach odnoszących się do kluczowych zagadnień **Wspólnego Europejskiego Systemu Azylowego** (WESA). 24.11.2011 r. uchwalona została dyrektywa kwalifikacyjna (pierwszy z pięciu aktów prawnych WESA). Znacznie zaawansowano prace nad tekstem nowego wniosku dyrektywy recepcyjnej. W kwestii dyrektywy proceduralnej udało się osiągnąć postęp w odniesieniu do szeregu trudnych kwestii. Prezydencja w wyniku wielomiesięcznych negocjacji doprowadziła do odblokowania prac nad rozporządzeniem PE i Rady ustanawiającym kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca (rozporządzenie Dublin), poprzez osiągnięcie porozumienia w sprawie odrzucenia klauzuli zawieszenia transferów i zastąpienie jej mechanizmem wczesnego ostrzegania, przygotowania i zarządzania kryzysami migracyjnymi. Nie rozpoczęto negocjacji nad projektem rozporządzenia PE i Rady w sprawie ustanowienia systemu EURODAC do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (WE) sygn. COM (2008) 825 [kryteria i mechanizmy ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego lub bezpaństwowca], ponieważ Komisja Europejska nie opublikowała dotychczas tekstu umożliwiającego bezpośredni dostęp służb ochrony prawa i porządku publicznego do systemu, co jest warunkiem koniecznym podjęcia prac ze strony państw członkowskich.

W ramach **Zintegrowanego Zarządzania Granicami** wykonano zadania założone w pilotażu *EUROSUR* i osiągnięto postęp prac, pozwalający na wejście w praktyczną fazę projektu. Na grupie roboczej zakończono II czytanie projektu w sprawie zmiany *Kodeksu granicznego Schengen*, a także uzgodniono zdecydowaną większość proponowanych przez Komisję zmian. Ponadto, doprowadzono do przyjęcia zmiany rozporządzenia *Frontex*.

Zgodnie z założeniami przeprowadzono **ewaluację Schengen** w państwach nordyckich (SE, FI, DK, NO, IS), ewaluację w ES, PT w obszarze SIS – SIRENE oraz ewaluację Liechtensteinu, co umożliwiło zakończenie procesu przystąpienia Liechtensteinu do strefy Schengen. Rozszerzenie strefy nastąpiło w dniu 19.12.2011 r. Wypracowano harmonogram ewaluacji Schengen w latach 2012 – 2013 obejmujący państwa członkowskie, które przystąpiły do strefy w 2007 r.

W sprawie **przystąpienia Rumunii i Bułgarii do strefy Schengen**, pomimo konkluzji Rady z 9.06.2011 r., które potwierdziły, że państwa te wypełniły wymogi techniczne co do stosowania dorobku prawnego Schengen, nie udało się doprowadzić do decyzji o terminie zniesienia kontroli na ich granicach wewnętrznych wskutek sprzeciwu Królestwa Niderlandów (początkowo również Finlandii) prezydencja polska sformułowała kompromisowy projekt etapowego przystąpienia Rumunii i Bułgarii, który obecnie stanowi podstawę dalszych negocjacji.

Dodatkowo, poza 6-miesięcznym programem polskiej prezydencji, przeprowadzono debatę nt. pakietu dot. **wzmocnienia mechanizmów zarządzania strefą Schengen**: 1) uaktualnionej propozycji nowego mechanizmu ewaluacji Schengen oraz 2) zmiany Kodeksu Granicznego Schengen w zakresie przywracania kontroli na granicach wewnętrznych w sytuacjach wyjątkowych. Osiągnięto porozumienie dot. dalszego kierunku prac. Przeprowadzono również pogłębioną debatę na poziomie ministerialnym nad wzmocnionym politycznym zarządzaniem strefą Schengen w ramach Komitetu Mieszanego. Prezydencja doprowadziła do określenia głównych elementów i kierunków możliwego kompromisu w ramach pakietu wzmocnienia zarządzania Schengen, co jest kontynuowane obecnie przez prezydencję duńską.

3.11.3. Mobilność

W obszarze **polityki wizowej** prezydencji polskiej udało się przeprowadzić skuteczne działania mające na celu wspieranie procesu liberalizacji wizowej z państwami trzecimi, a zwłaszcza z krajami objętymi programem Partnerstwa Wschodniego oraz Federacją Rosyjską. Prezydencja zdołała zakończyć proces oceny wyników renegocjacji porozumień o ułatwieniach wizowych prowadzonych przez Komisję Europejską z Ukrainą, Mołdową i Rosją, a tym samym doprowadzić do przyjęcia uzgodnionych tekstów umów przez COREPER II 12.12.2011 r. Dzięki działaniom konsekwentnie prowadzonym przez prezydencję, Rada przyjęła 19.12.2011 r. mandaty negocjacyjne ws. porozumień o ułatwieniach wizowych i umów o readmisji z Armenią i Azerbejdżanem.

Dzięki staraniom prezydencji polskiej przyspieszony został proces technicznej modyfikacji rozporządzenia Rady UE nr 539/2001 z dnia 15.03.2001 r. wymieniającego państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu. Aktywne prezentowanie rozwiązań kompromisowych w celu uzyskania większości kwalifikowanej przyczyniło się do wypracowania ogólnego podejścia w najtrudniejszej kwestii klauzuli bezpieczeństwa, które zostało formalnie przyjęte przez Radę UE w dniu 13.12.2011 r.

Dzięki zabiegom prezydencji udało się również doprowadzić do przyspieszonego trybu publikacji w Dzienniku Urzędowym UE decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej listę dokumentów podróży uprawniających ich posiadaczy do przekraczania zewnętrznych granic UE, w których może być umieszczona wiza oraz w sprawie ustanowienia mechanizmu sporządzania takiej listy, a w rezultacie umożliwić rozpoczęcie prac nowego Komitetu ds.

dokumentów podróży. Decyzja, formalnie przyjęta 25.10.2011 r. (nr 1105/2011/EU), weszła w życie 24.11.2011 r.

Zainicjowanie przez prezydencję polską dyskusji nad przyszłością Wspólnych Centrów Aplikacji Wizowych wpisało się w kontekst przewidzianej na 2012 r. szerszej nowelizacji Kodeksu Wizowego. W dniu 2.12.2011 r. prezydencja opublikowała dokument *Common Application Centres and cooperation in the field of the issuance of visas*, który stał się podstawą wymiany opinii między państwami członkowskimi a Komisją Europejską.

Prezydencja doprowadziła także do osiągnięcia porozumienia z Parlamentem Europejskim w pierwszym czytaniu projektu nowelizacji Kodeksu Wizowego w zakresie stosowania tranzytowej wizy lotniskowej oraz rozpoczęła proces rozpatrywania wyników prowadzonych przez KE negocjacji umowy o ułatwieniach wizowych z Republiką Zielonego Przylądka.

Warto odnotować, iż w trakcie polskiego przewodnictwa, 11.10.2011 r., doszło do uruchomienia Systemu Informacji Wizowej (VIS) w pierwszym regionie wdrażania – Afryce Północnej.

12.12.2011 r. udało się przyjąć rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1931/2006 w odniesieniu do **włączenia Obwodu Kaliningradzkiego i niektórych powiatów polskich do obszaru uznawanego za strefę przygraniczną**. Nowelizacja została opublikowana w Dzienniku Urzędowym UE 20.12.2011 r. Był to jeden z głównych priorytetów prezydencji polskiej.

3.11.4. Wymiar sprawiedliwości

Główny priorytet polskiej prezydencji w zakresie wymiaru sprawiedliwości – ochrona praw obywateli w Unii Europejskiej, realizowany był w obszarze współpracy sądowej w sprawach cywilnych, współpracy sądowej w sprawach karnych oraz szeroko pojętego prawa gospodarczego.

W zakresie **współpracy sądowej w sprawach cywilnych**, w ramach działań mających na celu uproszczenie wykonywania przysługujących obywatelom praw w sferze majątkowej, prezydencji udało się zakończyć prace w formie:

- przyjęcia podejścia ogólnego do projektu rozporządzenia w sprawie dziedziczenia i spadków międzynarodowych, które znacząco uprości transgraniczne postępowania spadkowe;
- przyjęcia wytycznych politycznych dla dalszych prac nad projektem zmiany rozporządzenia Bruksela I, które określa zasady jurysdykcji, uznawania orzeczeń oraz ich wykonywania w przeważającej większości spraw cywilnych i handlowych;
- zainicjowania dyskusji nad rozporządzeniem w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży podczas nieformalnej Rady JHA w lipcu 2011 r. w Sopocie. Udało się potwierdzić potrzebę prowadzenia na poziomie UE prac nad instrumentem, który ułatwiłby zawieranie umów w ramach jednolitego rynku. Dało to zielone światło dla rozpoczęcia prac i przedstawienia przez KE inicjatywy legislacyjnej. Ponadto, aby lepiej przygotować prace w Radzie i grupie roboczej, w dniach 9-10.11.2011 prezydencja zorganizowała w Warszawie konferencję międzynarodową poświęconą przyszłości Europejskiego Prawa Sprzedaży;

- zakończenia pierwszego czytania w Radzie projektów dwóch rozporządzeń dotyczących ustrojów majątkowych: a) małżeńskich, b) związków partnerskich. Podjęto prace nad rozporządzeniem o zabezpieczeniu na rachunku bankowym dłużnika.

W zakresie **współpracy sądowej w sprawach karnych** priorytety państw członkowskich koncentrowały się wokół dwóch kwestii: wzmocnienia praw procesowych i pozaprocesowych ofiar przestępstw, jak również umocnienia praw procesowych osób podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniach karnych. W tym zakresie prezydencja prowadziła z sukcesem intensywne negocjacje nad:

- projektem dyrektywy w sprawie europejskiego nakazu ochrony w sprawach karnych (tzw. EPO karne). Instrument wzmacnia ochronę ofiar przed próbami ponownych działań ze strony sprawców przestępstw, na wypadek ich przemieszczenia się do innego kraju członkowskiego UE w ślad za ofiarą. Dyrektywa weszła w życie 10.01.2012 r.
- projektem dyrektywy ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw – osiągnięto porozumienie ogólne;
- projektem dyrektywy w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym, której celem jest wprowadzenie, jednakowych w całej UE, zasad udzielania podejrzany i oskarżonym informacji o przysługujących im uprawnieniach w postępowaniach karnych - osiągnięto kompromis z PE oraz formalnie potwierdzono przyjęcie instrumentu;
- projektem dyrektywy o prawie dostępu do adwokata w postępowaniu karnym oraz prawa do powiadomienia osoby trzeciej o zatrzymaniu, której celem jest ustanowienie jednolitych dla UE wspólnych standardów w zakresie dostępu podejrzanego i oskarżonego do adwokata.

Prezydencja zorganizowała również **konferencję poświęconą pomocy prawnej z urzędu**, która odbyła się w dn. 5-6.12.2011 r. w Warszawie.

Prezydencja zakończyła także prace nad:

- przyjęciem podejścia ogólnego do projektu dyrektywy w sprawie **Europejskiego Nakazu Dochodzeniowego**, którego celem jest stworzenie kompleksowego mechanizmu, służącego uzyskiwaniu w ramach postępowania karnego materiału dowodowego znajdującego się w innym państwie członkowskim UE;
- dyrektywą w sprawie **zwalczania seksualnego wykorzystywania dzieci oraz pornografii dziecięcej**, zatwierdzonej przez Radę 15.11.2011 r.;
- podręcznikiem dla użytkowników **Europejskiego Systemu Przekazywania Informacji z Rejestrów Karnych (ECRIS)**, określającego procedurę wymiany informacji o wyrokach skazujących obywateli UE.

Ponadto, wykraczając poza program prezydencji, Rada przyjęła zalecenia dla Komisji Europejskiej dotyczące kształtu **programów wsparcia finansowego dla wymiaru sprawiedliwości** gwarantujących dostęp do mniejszych, ale jakościowo dobrych projektów oraz lepszej dyscypliny naboru.

Przyjęto konkluzje Rady w sprawie szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości oraz raport Rady dotyczący przeglądu stosowania Rezolucji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie ustanowienia **sieci współpracy legislacyjnej ministerstw sprawiedliwości** państw członkowskich Unii Europejskiej.

Rada przyjęła również *III raport implementacyjny dotyczący stosowania przepisów decyzji ramowej w sprawie Europejskiego Nakazu Aresztowania*.

Po raz pierwszy zorganizowano obchody *Europejskiego Dnia Pamięci Ofiar Reżimów Totalitarnych*, ustanowione na dzień 23 sierpnia. Podczas szczytu jego uczestnicy podpisali *Deklarację Warszawską*, podkreślającą konieczność pielęgnowania pamięci ofiar reżimów totalitarnych.

3.11.5. Wymiar zewnętrzny Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości

W ramach wymiaru zewnętrznego PWBIS grupa JAIEX przygotowała dokument zawierający rekomendacje dot. wzmacniania komplementarności działań podejmowanych przez UE i poszczególne państwa członkowskie w relacjach z państwami trzecimi, który zawiera sugestie dla KE w sprawie przygotowania raportu na ten temat.

W ramach współpracy strategicznej z państwami trzecimi zorganizowano spotkania wyższych urzędników UE – USA, oraz spotkania na poziomie ministerialnym: UE – Bałkany Zachodnie, UE – Rosja oraz UE – USA.

W zakresie działań dotyczących Partnerstwa Wschodniego zrealizowano wszystkie zaplanowane cele. KE opublikowała komunikat dot. **współpracy w obszarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych w ramach Partnerstwa Wschodniego**, a 13.11.2011 r. Rada przyjęła konkluzje w tym zakresie, wskazując na priorytetowe kierunki dalszej współpracy z krajami PW. We wrześniu KE przedstawiła raport oceniający stan przygotowań Mołdawii i Ukrainy do zniesienia reżimu wizowego, zgodnie z *Planami Działania na rzecz liberalizacji wizowej*.

Przyjęto projekt konkluzji Rady w sprawie współpracy pomiędzy UE i Europą Wschodnią w zakresie zwalczania przestępczości narkotykowej. Zorganizowano seminarium eksperckie „Modele zarządzania w zakresie zwalczania i zapobiegania handlowi ludźmi w krajach UE i krajach Partnerstwa Wschodniego. Możliwości rozwoju współpracy”.

Prezydencja polska przedstawiła dokument dotyczący zewnętrznego wymiaru polityki unijnej w zakresie wymiaru sprawiedliwości, który stał się podstawą dyskusji w grupach roboczych zajmujących się współpracą sądową w sprawach cywilnych i karnych.

Pomimo starań prezydencji nie udało się osiągnąć kompromisu w sprawie negocjacji umowy akcesyjnej UE do *Europejskiej Konwencji Praw Człowieka*.

3.12. Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa

3.12.1. Reforma Wspólnej Polityki Rolnej

Publikacja 12.10.2011 r. przez Komisję Europejską projektów legislacyjnych dotyczących **Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2014-2020** rozpoczęła formalne negocjacje na forum UE. Polska prezydencja rozpoczęła intensywne prace w Radzie UE nad projektami Komisji, które będą kontynuowane przez kolejne prezydencje. Zgodnie z postanowieniami traktatu z Lizbony ostateczne rozstrzygnięcia co do treści pakietu rozporządzeń będą podejmowane wspólnie przez Radę i Parlament Europejski w ramach tzw. zwykłej procedury prawodawczej.

Na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniach 20-21.10.2011 r., ministrowie odbyli pierwszą ogólną **debatę polityczną na temat kierunków reformy**, określonych

w propozycjach prawnych. 14.11.2011 r. tematem dyskusji ministrów rolnictwa były płatności bezpośrednie. Na posiedzeniu Rady w dniach 15-16.12.2011 r. miała miejsce debata nt. rozwoju obszarów wiejskich. W ramach Specjalnego Komitetu ds. Rolnictwa przeprowadzono debatę na temat oceny skutków reformy (tzw. *Impact Assessment*), przedstawionych przez Komisję w dokumentach analitycznych towarzyszących pakietowi legislacyjnemu. Na forach grup roboczych, w trakcie około 20 spotkań, zakończono pierwszą analizę techniczną 6 z 7 projektów rozporządzeń znajdujących się w pakiecie przedstawionym przez Komisję.

Pierwsze reakcje polityczne na propozycje Komisji dotyczące reformy WPR zostały wyrażone przez ministrów rolnictwa UE podczas posiedzenia Rady w dniach 20-21.10.2011 r. Po prezentacji Komisarza D. Ciolosa, ministrowie przedstawiali wstępną ocenę propozycji. Ich zdaniem, projekty rozporządzeń zawierają wiele rozwiązań, które wychodzą naprzeciw oczekiwaniom państw członkowskich, są jednak i takie, które budzą wątpliwości i wymagać będą zmian. Dużo miejsca w dyskusji ministrowie poświęcili tzw. **zazielenieniu wspólnej polityki rolnej**. Pojawiło się wiele głosów krytycznych związanych z dalszym skomplikowaniem wdrażania WPR zamiast oczekiwanego jej uproszczenia.

W pierwszych wystąpieniach większość ministrów odniosła się również do propozycji **wyrównywania poziomu płatności bezpośrednich**. Z jednej strony można było zauważyć zdecydowane niezadowolenie związane z brakiem wyrównania dopłat, które prezentowali ministrowie państw członkowskich UE-12, natomiast przeciw obniżeniu wsparcia w ramach wyrównywania dopłat protestowali ministrowie z państw członkowskich UE-15. Ponadto, podkreślano potrzebę pozostawienia państwom członkowskim elastyczności we wspieraniu niektórych kierunków produkcji (utrzymanie płatności powiązanych z produkcją). W większości wystąpień ministrowie krytykowali także takie nowe elementy polityki, jak płatności dla aktywnych rolników, czy też ograniczenie górnych limitów płatności.

W zakresie **wsparcia obszarów wiejskich** (tzw. II filar) jednym z częściej poruszanych zagadnień było większe powiązanie II filaru WPR z polityką regionalną. Ponadto, wielu ministrów odnosiło się, w większości pozytywnie, do propozycji związanych z zarządzaniem ryzykiem w rolnictwie. W wypowiedziach dotyczących II filaru WPR pojawiały się także inne zagadnienia, jak np. obawy dotyczące nowej delimitacji obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarki rolnej (ONW), czy kwestie o szczególnym znaczeniu dla poszczególnych państw członkowskich (np. wsparcie nawodnień – Portugalia; środowisko, dobrostan zwierząt i wdrożenie innowacji – Szwecja; wsparcie kobiet – Hiszpania). Jednocześnie kilku ministrów w swoich wypowiedziach łączyło kwestię zmiany dystrybucji wsparcia w I filarze z nową alokacją w II filarze WPR.

Ministrowie wnioskowali również o **utrzymanie interwencji na rynkach rolnych** jako siatki bezpieczeństwa. Uproszczenie WPR było tematem wystąpień wszystkich ministrów. Państwa członkowskie wyraziły opinię, iż pakiet legislacyjny wymaga jeszcze wiele pracy, aby zreformowana WPR stała się narzędziem do zbudowania silnego, konkurencyjnego i zrównoważonego europejskiego rolnictwa, odpowiadającego na globalne wyzwania.

Kolejna, bardziej szczegółowa debata w zakresie przyszłości WPR, miała miejsce na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniu 14.11.2011 r. Dotyczyła ona propozycji Komisji w zakresie **płatności bezpośrednich**. Dyskusję ukierunkowały pytania przygotowane przez prezydencję – dotyczyły struktury płatności bezpośrednich na lata 2014-2020 oraz dystrybucji płatności bezpośrednich. W trakcie lunchu roboczego ministrowie dyskutowali kwestię

zazielenienia. W czasie debaty niektóre państwa członkowskie zgłosiły zastrzeżenia w odniesieniu do definicji aktywnego rolnika oraz niektórych elementów zazielenienia. Natomiast propozycje dotyczące małych gospodarstw i młodych rolników generalnie spotkały się z akceptacją, przy czym wiele delegacji zwróciło uwagę na potrzebę zapewnienia większej subsydiarności państw członkowskich przy stosowaniu tego rodzaju wsparcia.

Na grudniowej Radzie polska prezydencja przeprowadziła debatę na temat propozycji Komisji w zakresie **rozwoju obszarów wiejskich** – zarówno podczas obrad Rady jak i w trakcie lunchu roboczego. Także tę debatę ukierunkowały pytania przygotowane przez prezydencję. Ministrowie wyrazili opinię na temat realizacji nowych wyzwań poprzez działanie II filaru oraz wypowiedzieli się na temat ewentualnego doprecyzowania instrumentów zaproponowanych w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich. Państwa członkowskie przychylają się do opinii, że polityka ta powinna sprzyjać innowacyjności, inwestycjom w różnorodność gospodarstw oraz konkurencyjności. Polityka rozwoju obszarów wiejskich powinna być polityką stawiającą czoła wyzwaniom, przed jakimi staje rolnictwo europejskie.

Biorąc pod uwagę postanowienia traktatu z Lizbony decyzje dotyczące prawa w obszarze WPR są przedmiotem porozumienia między Parlamentem Europejskim i Radą UE w ramach zwykłej procedury prawodawczej. Polska prezydencja, dostrzegając potrzebę pogłębienia współpracy między obiema instytucjami, zaproponowała przeprowadzenie cyklu otwartych debat nad propozycjami Komisji Europejskiej dotyczącymi reformy WPR do 2020 roku w formule **wspólnej wymiany poglądów przedstawicieli PE, Rady UE oraz KE**. Zważywszy na fakt, iż traktat nie narzuca konieczności współpracy pomiędzy instytucjami na tak wczesnym etapie prac, inicjatywa prezydencji była nowatorskim podejściem. Pierwsza debata z udziałem ministrów rolnictwa państw członkowskich UE, członków Komisji Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich PE oraz Komisarzem UE ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich odbyła się 7.11.2011 r. w Parlamencie Europejskim. Podstawą do rozmów były propozycje KE zawarte w pakiecie projektów rozporządzeń opublikowanych 12.10.2011 r. Kolejna debata w podobnej formule, tym razem z udziałem przedstawicieli organizacji rolniczych i organizacji pozarządowych, odbyła się 23.11.2011 r. Trzecie spotkanie z udziałem instytucji naukowych i badawczych odbyło się 19.12.2011 r.

Na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 20.09.2011 r. prezydencja zainicjowała dialog na temat możliwości poprawy konkurencyjności wspólnotowego rolnictwa poprzez wykorzystanie **odnawialnych źródeł energii na obszarach wiejskich** oraz roli rolnictwa w realizacji celów strategii *Europa 2020* w zakresie zmian klimatu. Debata była oparta na wynikach konferencji zorganizowanej 16.07.2011 r. w Sopocie oraz dyskusji przeprowadzonej w trakcie lunchu roboczego ministrów rolnictwa podczas Rady 19.07.2011 r. Państwa członkowskie pozytywnie odniosły się do inicjatywy prezydencji i podjęcia dyskusji na forum UE na temat **energetycznego wykorzystania biomasy**. W opinii państw członkowskich rolnictwo może odegrać kluczową rolę w realizowaniu celów środowiskowych UE, jednak głównym zadaniem rolnictwa, również w nowej WPR, powinna być zrównoważona produkcja żywności. Do celów energetycznych należy wykorzystywać produkty uboczne i pozostałości z produkcji rolniczej. Wskazano, iż nie jest uzasadniony, ekonomicznie ani ekologicznie, transport biomasy na duże odległości oraz jej import z krajów trzecich. Podkreślono, że importowana do UE biomasa powinna spełniać takie same kryteria jak ta pochodząca z UE. Wyniki przeprowadzonych dyskusji w zakresie wspierania działań związanych z rozwojem odnawialnych źródeł energii na

obszarach wiejskich będą wykorzystane w dalszych pracach nad propozycjami legislacyjnymi KE dotyczącymi Wspólnej Polityki Rolnej po 2013 roku.

Polska prezydencja, w związku z projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do stosunków umownych w **sektorze mleka i przetworów mlecznych** (tzw. „pakiet mleczny”), podjęła prace mające na celu wypracowanie ostatecznego stanowiska Rady, jak również stanowiska do poprawek Parlamentu Europejskiego. Porozumienie udało się uzyskać podczas trilogu 6.12.2011 r. Najważniejsze kwestie zawarte w kompromisowym tekście to:

- wzmocnienie siły przetargowej producentów mleka;
- umocowanie państwa członkowskiego do wprowadzenia na jego terenie obowiązku zawierania pisemnych umów na dostawy;
- umocowanie państwa członkowskiego do wprowadzenia minimalnej długości umowy wynoszącej co najmniej 6 miesięcy;
- umożliwienie tworzenia organizacji międzybranżowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych;
- monitorowanie ilości skupionego mleka po zniesieniu systemu kwotowania;
- zarządzanie podażą serów jakościowych.

Na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 19.07.2011 r. Komisja dokonała prezentacji komunikatu dotyczącego „**Zielonej Księgi w sprawie działań promocyjnych i informacyjnych dotyczących produktów rolnych**”, która rozpoczęła debatę na temat zmiany zasad określających te działania. Dla polskiej prezydencji była to niezwykle istotna kwestia, gdyż promocja europejskich artykułów rolno-żywnościowych na rynkach UE i poza nimi jest bardzo ważna dla zapewnienia konkurencyjności europejskiego rolnictwa. Oprócz dyskusji politycznych w związku z opublikowaniem Zielonej Księgi Komisja prowadziła również konsultacje publiczne, w ramach których wszystkie zainteresowane strony w tym konsumenci, producenci, handlowcy i przedstawiciele administracji zostali zaproszeni do dyskusji zmierzającej do określenia ram precyzyjnie ukierunkowanej i ambitnej polityki promocyjnej i informacyjnej, która pomoże lepiej wykorzystywać bogate zasoby europejskich sektorów rolnego i rolno-spożywczego tak, aby lepiej odpowiadały potrzebom europejskiego i światowego rynku. Podsumowanie konsultacji nastąpiło 29.11.2011 r. w Warszawie podczas konferencji „Promocja europejskiego rolnictwa – nowe podejście”. Wynikiem powyższych debat były przyjęte na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniach 15-16.12.2011 r. konkluzje, które odzwierciedliły wyniki konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym również wnioski ze wspomnianej wyżej konferencji oraz dyskusję podczas nieformalnego spotkania Ministrów Rolnictwa i Rybołówstwa Unii Europejskiej 13.09.2011 r.

W trakcie polskiej prezydencji zakończono na poziomie grupy roboczej Rady prace nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie **systemów jakości produktów rolnych**. Specjalny Komitet Rolny przyznał prezydencji mandat do rozpoczęcia rozmów z Parlamentem Europejskim i Komisją. Odbyły się trzy trójstronne posiedzenia, podczas których wypracowano wspólne stanowisko między Parlamentem Europejskim a Radą w odniesieniu do znacznej części dokumentu, w tym jego najważniejszych elementów. Osiągnięto porozumienie w kwestii rozwiązań wzmacniających i usprawniających działanie systemu Chronionych Nazw Pochodzenia (ChNP) i Chronionych Oznaczeń Geograficznych

(ChOG) oraz utrzymania i usprawnienia systemu Gwarantowanych Tradycyjnych Specjalności (GTS), a także wypracowanie ostatecznego kształtu nowej definicji produktu rolnictwa górskiego. Dossier przekazano prezydencji duńskiej do dalszego procedowania.

Na posiedzeniu Rady w dniach 20-21.10.2011 r. zostały przyjęte cztery rozporządzenia mające na celu **uproszczenie Wspólnej Polityki Rolnej** poprzez uchylenie zbędnych aktów prawnych. Potwierdziło to porozumienie osiągnięte z Parlamentem Europejskim. Prawodawstwo rolne UE „oczyszczone” zostało dzięki temu z 46 aktów prawnych Rady i Parlamentu, które straciły praktyczne zastosowanie, ale nadal pozostawały w mocy prawnej.

Uproszczenie WPR było też stałym elementem debat w ramach dyskusji nad pakietem dotyczącym reformy WPR do 2020 roku.

Poza kwestiami priorytetowymi wynikającymi z programu prezydencji istotną kwestią omawianą na forum Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa była **przyszłość Programu Pomocy dla Osób Najbardziej Potrzebujących w UE**. Polska prezydencja wprowadziła ten temat do agendy posiedzeń Rady w dniach 20.09, 20-21.10 i 14.11.2011 r. Tak intensywne procedowanie związane było z trudnością w osiągnięciu kompromisu. Prezydencja traktowała kwestię programu priorytetowo, przekonana, że w związku z obserwowanym obecnie w Europie wysokim bezrobociem i powszechnym wykluczeniem społecznym należy okazać solidarność z najbardziej potrzebującymi oraz zapewnić skuteczną kontynuację programu przynajmniej w latach 2012 i 2013. Aktywność prezydencji w kwestii Programu wpłynęła na przedstawiony przez KE 3.10.2011 r. wniosek, który zawiera dwie większe zmiany w stosunku do poprzedniej wersji – dopuszczenie możliwości pozyskiwania towarów niezbędnych do realizacji programu z rynku oraz rezygnację z wymogu współfinansowania.

Impas związany z brakiem wspólnego stanowiska ministrów spowodowany utworzeniem się mniejszości blokującej w sprawie przedłużenia programu na kolejne dwa lata udało się przełamać dopiero na posiedzeniu w dniu 14.11.2011 r., co formalnie potwierdzono na posiedzeniu Rady 15.12.2011 r.

3.12.2. Reforma Wspólnej Polityki Rybackiej

Pierwszą debatę na temat przyszłości Wspólnej Polityki Rybackiej w ramach Rady polska prezydencja przeprowadziła na posiedzeniu w dniu 19.07.2011 r. Przed wymianą poglądów ministrów, Komisja przedstawiła założenia reformy, w których stwierdziła, iż reforma Wspólnej Polityki Rybackiej zmierza do zapewnienia zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza przy jednoczesnym dążeniu do dobrych wyników gospodarczych, rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu i większej spójności w regionach przybrzeżnych. We wstępnych komentarzach na temat kształtu reformy ministrowie państw członkowskich najczęściej odnosili się do zaproponowanych przez KE zasad eliminacji odrzutów w rybołówstwie, obowiązkowego wprowadzenia wieloletnich koncesji na połowy, regionalizacji procesu decyzyjnego oraz zapewnienia akwakulturze odpowiednich warunków rozwoju. Mówiono także o potrzebie powiązania celów reformy z nowym funduszem na rzecz wsparcia rybołówstwa.

Kolejny raz kwestia przyszłości Wspólnej Polityki Rybackiej została podniesiona na posiedzeniu Rady w dniu 14.11.2011 r., na którym omówiono jej zewnętrzny wymiar. Większość państw członkowskich podkreśliła znaczenie wymiaru zewnętrznego Wspólnej Polityki Rybackiej dla

współpracy międzynarodowej w obszarze rybołówstwa oraz dwustronnych porozumień UE z państwami trzecimi dla zrównoważonej eksploatacji zasobów mórz. Większość państw członkowskich opowiedziała się także za wypracowaniem zapisów odnoszących się do kluczowych kwestii wymiaru zewnętrznego Wspólnej Polityki Rybackiej w ramach projektu nowego rozporządzenia podstawowego regulującego zasady prowadzenia rybołówstwa.

Ponadto, na Radzie ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniach 15-16.12.2011 r. Komisja Europejska zaprezentowała projekt Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybołówstwa (EFMR). Na lata 2014-2020 budżet funduszu EMFR ma wynieść 6,5 mld euro, natomiast cała koperta na rybołówstwo i gospodarkę morską ma wynieść 7,4 mld euro (w cenach bieżących), wliczając środki na umowy o partnerstwie z krajami trzecimi oraz wkłady do regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem. Zgodnie z propozycją Komisji cztery główne filary tego funduszu to akwakultura, rybactwo, zrównoważone rybołówstwo oraz zintegrowana gospodarka morska.

Na posiedzeniu Rady w dniach 20-21.10.2011 r. zostało osiągnięte porozumienie polityczne odnośnie **kwot połowowych dla Bałtyku na 2012 r.**, natomiast na posiedzeniu w dniach 15-16.12.2011 r. osiągnięto porozumienie polityczne odnośnie do trzech projektów rozporządzeń ustalających uprawnienia do połowów na 2012 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowanych na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na niektórych wodach nienależących do UE – oddzielnie dla stad wewnętrznych i zewnętrznych oraz rozporządzenia dotyczącego możliwości połowowych na Morzu Czarnym na rok 2012.

W ramach prowadzonych prac prezydencja zajmowała się kwestiami dotyczącymi **umów i bieżących konsultacji w zakresie rybołówstwa** m.in. z Norwegią, Grenlandią, Marokiem, Mauretanią. Ponadto, polska prezydencja uzgodniła stanowisko na szereg corocznych spotkań regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem (tj. NEAFC, NAFO, CCAMLR, ICCAT).

3.12.3. Kwestie weterynaryjne i fitosanitarne

Po przekazaniu Radzie przez KE 30.08.2011 r. projektów: rozporządzenia dotyczącego **elektronicznej identyfikacji bydła** oraz dyrektywy w odniesieniu do **komputerowych baz danych** prezydencja zakończyła analizę tekstów na poziomie ekspertów technicznych. Przygotowane teksty kompromisowe zostały przekazane prezydencji duńskiej.

Polska prezydencja kontynuowała współpracę z Komisją w zakresie przygotowywania założeń nowej **Wspólnotowej Strategii Zdrowia Roślin**. Przewidywany termin przedłożenia projektów aktów prawnych przez Komisję to wrzesień 2012 r. Istotne znaczenie miało także posumowanie 6. Sesji Komisji ds. Środków Fitosanitarnych oraz wypracowanie stanowiska UE do projektów *Międzynarodowych Konwencji Ochrony Roślin*.

Ponadto prezydencja koordynowała i opracowała wspólne stanowisko UE dotyczące długoterminowego planu działania dotyczącego ewaluacji wspólnotowego prawodawstwa w zakresie ochrony prawnej odmian oraz współuczestniczyła w przygotowaniu i przeprowadzeniu seminarium, zorganizowanego przez DG SANCO, nt. *Wspólnotowego prawa do odmian roślin w XXI wieku*.

3.12.4. Bezpieczeństwo żywności

29.09.2011 r. Rada UE przegłosowała rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie **przekazywania konsumentom informacji na temat żywności**. Celem dostarczenia konsumentom rzetelnych informacji o produkcie rozporządzenie ujednolica i upraszcza przepisy w sprawie znakowania żywności, ogranicza przypadki powtarzania się uregulowań wspólnotowych. Odpowiadając na oczekiwania konsumentów rozporządzenie wprowadza ponadto obowiązek zamieszczania wartości odżywczej na wszystkich produktach spożywczych.

Dzięki porozumieniu horyzontalnemu między instytucjami w kwestii dokumentów wyjaśniających (tabel zbieżności) udało się doprowadzić do przyjęcia dyrektywy w odniesieniu do szczepień przeciw **chorobie niebieskiego języka**. KE poinformowała, że nie będzie uznawała za uzasadnione wymaganie takich tabel dla przedmiotowej dyrektywy.

3.13. Rada ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych, Zdrowia i Ochrony Konsumentów

3.13.1. Zatrudnienie i polityka społeczna

W dniach 7-8.07.2011 r. odbyło się nieformalne spotkanie ministrów ds. zatrudnienia i polityki społecznej, które było wydarzeniem otwierającym prezydencję w obszarze zatrudnienia i spraw społecznych. Głównym tematem dyskusji były **wyzwania demograficzne** oraz poszukiwanie odpowiedzi na pytanie, jak państwa członkowskie UE rozumieją te wyzwania i jak sobie z nimi radzą. Posiedzenie ministrów poprzedziło spotkanie trio z przedstawicielami europejskich partnerów społecznych oraz Platformą Społeczną.

Podczas nieformalnego spotkania ministrów ds. rodziny i równości płci w dniu 21.10.2011 r. prezydencja zaprosiła ministrów do debaty i wymiany dobrych praktyk na temat rozwiązań prawnych **sprzyjających godzeniu życia zawodowego i prywatnego** – z perspektywy dyrektywy macierzyńskiej. Podczas tego spotkania przedstawiciele tria prezydencji Polska-Dania-Cypr podpisali także wspólną deklarację na rzecz działań w zakresie promowania **równości płci**. Posiedzenie ministrów poprzedziła konferencja, podczas której miała miejsce oficjalna prezentacja raportu na temat Przeglądu Stanu Wdrażania Pekinńskiej Platformy Działania, pt.: „Kobiety a gospodarka: godzenie życia zawodowego z rodzinnym jako warunek równego uczestnictwa w rynku pracy”, przygotowanego dla prezydencji przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn.

Debaty przeprowadzone podczas dwóch formalnych spotkań Rady EPSCO (3.10 oraz 1.12) związane były z realizacją strategii *Europa 2020*. Dyskutowano nad **rolą Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) w realizacji strategii Europa 2020**. Ministrowie przedstawili swoje doświadczenia dotyczące EFS, wskazywali priorytety UE na przyszłość oraz dyskutowali w jaki sposób można poprawić skuteczność funkcjonowania i korzystania ze środków Funduszu. Podkreślano m.in. konieczność uproszczenia procedur korzystania z EFS, ograniczenia biurokracji i uproszczenia procedur, włączenia partnerów na szczeblu lokalnym i regionalnym, większej elastyczności EFS. Wyniki debaty zostały przekazane do wiadomości Rady do Spraw Ogólnych do uwzględnienia podczas negocjacji na temat polityki spójności w kolejnym okresie budżetowym UE.

Drugim blokiem tematycznym była **realizacja strategii Europa 2020 w obszarze zatrudnienia i polityki społecznej**. Ministrowie przeanalizowali pierwszy rok doświadczeń z realizacji strategii oraz wymienili opinie na temat oczekiwań na przyszłość. Podczas debaty wykazano zrozumienie dla potrzeby konsolidacji finansowej oraz zmniejszenia zadłużenia, przy

jednoczesnym wzroście konkurencyjności i zatrudnienia. Pomimo kryzysu, priorytetem UE pozostaje wzrost zatrudnienia oraz zapewnienie podstawowych standardów spójności społecznej. Państwa członkowskie zwracały uwagę, iż konieczne są m.in. reformy strukturalne rynku pracy, system zachęt podatkowych motywujących do podjęcia pracy, odpowiednie wsparcie dla przedsiębiorców, systemowe dopasowanie edukacji i szkoleń do potrzeb rynku pracy w zakresie umiejętności. Wskazano na potrzebę wzmocnienia roli Rady EPSCO w zakresie zarządzania gospodarczego w Unii Europejskiej.

Podczas roboczego lunchu Ministrów przy okazji Rady EPSCO 3.10.2011 r. omówiono wyzwania w zakresie migracji i mobilności. Dyskusja ministrów dotyczyła różnych aspektów procesów migracyjnych oraz mobilności, z uwzględnieniem skutków ekonomicznych, społecznych i kulturowych. Poruszono zagadnienia obecnego poziomu bezrobocia na rynku pracy, niedoborów siły roboczej w kraju, przedstawiono także pozytywne przykłady polityki skierowanej do pracowników migrujących oraz odnoszącej się do mobilności, które wychodzą naprzeciw zapotrzebowaniu na rynku pracy. Zastanawiano się również, jak skorzystać z potencjału społecznego, kulturowego i ekonomicznego, jaki niosą za sobą migracje i mobilność w przyszłości.

W trakcie polskiej prezydencji kontynuowane były prace nad projektem dyrektywy w sprawie **wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną**. Celem dyrektywy jest wprowadzenie w życie poza rynkiem pracy zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. We wniosku określa się ramy zakazu dyskryminacji ze względu na wyżej wymienione powody oraz ustala jednolity minimalny poziom ochrony w obrębie Unii Europejskiej dla osób, które doznały takiej dyskryminacji. Wniosek ten uzupełnia istniejące wspólnotowe ramy prawne, zgodnie z którymi zakaz dyskryminacji ze względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną ma zastosowanie jedynie w zakresie zatrudnienia, pracy i szkolenia zawodowego. Podczas grudniowej Rady EPSCO przedstawiony został raport z postępu prac nad wnioskiem. Wskazano w nim, iż pomimo osiągnięcia podczas polskiej prezydencji znacznych postępów w precyzowaniu zapisów dot. wieku jako czynnika dyskryminacji, istnieje wyraźna potrzeba dalszych prac nad projektem.

W październiku 2008 r. Komisja Europejska przedstawiła propozycję zmiany dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19.10.1992 r. w sprawie **wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły i pracownic karmiących piersią**. Głównym założeniem przedmiotowej propozycji jest wydłużenie urlopu macierzyńskiego z 14 do 18 tygodni, a także wprowadzenie dodatkowych urlopów macierzyńskich w określonych przypadkach (np. porodu mnogiego). Propozycja zmierza także do poprawy praw pracowniczych grup kobiet wymienionych w tytule dyrektywy. Stanowisko PE do projektu zostało przyjęte w dniu 20.10.2010 r. W toku prac nad projektem prezydencja podjęła ten temat podczas nieformalnego spotkania ministrów ds. rodziny i równości płci w szerszym kontekście godzenia życia zawodowego i prywatnego, a także reprezentowała Radę w debacie plenarnej w Parlamencie Europejskim, której przebieg wskazał na pewne oznaki elastyczności i otwartości ze strony PE. Uwzględniając ten fakt, prezydencja przeprowadziła na szczepku grupy roboczej ds. kwestii społecznych dyskusję dotyczącą kluczowych zagadnień związanych z projektem zmiany dyrektywy 92/85/EWG, tj. różnych wariantów wydłużenia i płatności urlopu macierzyńskiego. Prezydencja przedstawiła raport

z postępu prac na grudniowej Radzie EPSCO wskazujący, że elastyczne podejście ze strony PE może pozwolić na dalszy konstruktywny dialog pomiędzy współtawodawcami i ewentualny przyszły kompromis.

Prezydencja kontynuowała prace nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie **koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego** oraz rozporządzenie (WE) nr 987/2009 dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 tzw. „Zmiany różne 2010”. Jego podstawowym celem jest aktualizacja powyższych rozporządzeń w taki sposób, aby uwzględniały one zmiany w ustawodawstwach państw członkowskich w zakresie zabezpieczenia społecznego oraz zmiany realiów społecznych, które mają wpływ na koordynację systemów zabezpieczenia społecznego, a także aby zawierały one rozwiązania bieżących problemów prawnych, jakie pojawiły się w toku ich stosowania. Powyższy projekt miał również na celu wyeliminowanie niekorzystnych następstw, jakie mogłyby stać się udziałem pracownika/osoby wykonującej pracę na własny rachunek w związku z podejmowaniem i kontynuowaniem aktywności zawodowej w różnych państwach członkowskich. Ostatecznie polskiej prezydencji udało się wypracować konsensus i przyjąć podejście ogólne w zakresie rozporządzenia „Zmiany różne 2010” podczas grudniowej Rady EPSCO.

Prezydencja polska rozpoczęła prace nad projektem dyrektywy w sprawie wymagań w zakresie **ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (polami elektromagnetycznymi)**. Potrzeba rewizji wymagań dyrektywy związana jest przede wszystkim z koniecznością dostosowania dyrektywy do nowych danych naukowych dotyczących zagrożeń elektromagnetycznych oraz ograniczenia niekorzystnego wpływu regulacji prawnych na działalność niektórych sektorów gospodarki poprzez zaproponowanie bardziej elastycznych wymagań dotyczących ochrony pracowników przed niepożądanym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych. Zamiarem polskiej prezydencji było przyjęcie podejścia ogólnego, jednakże z uwagi na złożoność, techniczny charakter dossier, rozbieżność opinii państw członkowskich i Komisji Europejskiej oraz w konsekwencji konieczność dalszych prac nad wnioskiem, prezydencja przedstawiła jedynie raport z postępu prac na grudniowej Radzie EPSCO.

Podczas polskiego przewodnictwa rozpoczęły się także prace nad projektem wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające **Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG)**. Celem proponowanego rozporządzenia było przedłużenie do 31.12.2013 r. odstępstwa związanego z możliwością ubiegania się o środki z EFG przy wskazywaniu kryzysu gospodarczego jako podstawy takiego wniosku oraz odstępstwa związanego w podwyższeniu współfinansowania z Funduszu do 65%. Odstępstwa te zostały wprowadzone w 2009 r. i wygasły 31.12.2011 r. W dyskusji państwa członkowskie przedstawiały rozbieżne stanowiska. Pomimo podjętego przez prezydencję wysiłku i przedstawienia łącznie czterech propozycji kompromisowych, żadna nie uzyskała wymaganej większości głosów. W wyniku braku rozstrzygnięcia sprawy na poziomie Rady EPSCO w dniu 1.12.2011 r., prezydencja podjęła decyzję o przedstawieniu Radzie tylko raportu z postępu prac.

Prezydencja doprowadziła również do przyjęcia konkluzji Rady w kwestii:

- stawiania czoła **wyzwaniom demograficznym**: współpraca instytucjonalna państw członkowskich w zakresie zagadnień demograficznych oraz godzenia pracy z życiem

rodzinnym – przyjęte konkluzje wzywają do wzmocnienia na poziomie europejskim i krajowym współpracy instytucjonalnej i wymiany informacji w zakresie zagadnień związanych z wpływem aktualnych wyzwań demograficznych (m.in. starzenia się społeczeństw) na kształtujące się praktyki godzenia życia zawodowego z rodzinnym. Rada UE wezwała państwa członkowskie do wpisania zalecanych przez konkluzje działań do Krajowych Programów Reform w związku z drugim Semestrem Europejskim.

- roli **wolontariatu w polityce społecznej**; Konkluzje podkreślają rolę i znaczenie wolontariatu dla wzmacniania wspólnych europejskich wartości dotyczących spójności społecznej, solidarności i aktywnego obywatelstwa wyrażonych w traktatach Unii Europejskiej. Wskazują również na potencjał wolontariatu w kontekście wyzwań demograficznych oraz realizacji strategii Europa 2020. Przyjęty dokument jest też wezwaniem do podjęcia konkretnych działań ze strony Komisji Europejskiej i państw członkowskich ukierunkowanych na rozwój wolontariatu w Europie oraz poza jej granicami.
- **starzenia jako szanse dla rynku pracy** oraz rozwoju usług społecznych i działań wspólnotowych; Konkluzje odnoszą się do zjawiska starzenia się społeczeństw jako procesu, który w coraz większym stopniu będzie determinował funkcjonowanie społeczeństw i gospodarek państw członkowskich UE. W konkluzjach zawarto zobowiązanie do przyjęcia w nadchodzącym roku wspólnych zasad na rzecz aktywnego starzenia. Mają one przyczynić się m.in. do ograniczenia przedwczesnego wychodzenia z rynku pracy, wykorzystania potencjału osób starszych do działań o charakterze społecznym, zwalczania dyskryminacji i promowania inwestycji w naukę przez całe życie.
- przeglądu wdrażania Pekińskiej Platformy Działania: **godzenie życia zawodowego z rodzinnym jako warunek wstępny równego udziału w rynku pracy**; W ramach przeglądu wdrażania Pekińskiej Platformy Działania Rada UE przyjęła konkluzje, w których wzywa państwa członkowskie i Komisję Europejską do podjęcia działań na rzecz godzenia pracy z życiem rodzinnym i prywatnym. W szczególności zwraca uwagę na zagadnienia takie jak: usługi opiekuńcze, regulacje dotyczące urlopów macierzyńskich i ojcowskich, elastyczne warunki zatrudnienia, równouprawnienie kobiet i mężczyzn. Konkluzjom Rady towarzyszył raport przygotowany dla prezydencji przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn.
- **działania następcze w wyniku pierwszego Semestru Europejskiego i nadzoru tematycznego w dziedzinie polityk zatrudnienia i polityk społecznych** (przygotowane we współpracy z Komitetem ds. Zatrudnienia oraz Komitetem Ochrony Socjalnej). W związku z ewaluacją pierwszego Semestru Europejskiego i przygotowaniem do kolejnego, Rada UE przyjęła konkluzje wskazujące działania jakie powinny zostać podjęte przez państwa członkowskie, Komisję Europejską, Komitet ds. Zatrudnienia (EMCO) i Komitet Ochrony Socjalnej (SPC) w 2012 roku. W świetle dokumentu realizacja Krajowych Programów Reform, rekomendacji dla poszczególnych państw oraz zobowiązań wynikających z Paktu Euro Plus powinna uwzględniać opinie partnerów społecznych oraz programy konsolidacji fiskalnej. Wskazane w konkluzjach instytucje doradcze UE wezwano do wspierania państw członkowskich i KE w projektowaniu rozwiązań sprzyjających równowadze makroekonomicznej oraz zapobiegających negatywnym zjawiskom społecznym.

3.13.2. Zdrowie

Realizacja priorytetu w obszarze zdrowia publicznego w aspekcie zmniejszania różnic w zdrowiu społeczeństw Europy znalazła odzwierciedlenie w opracowaniu przez prezydencję polską trzech konkluzji.

Pierwsze z nich dotyczyły profilaktyki, wczesnego wykrywania i leczenia **przewlekłych chorób układu oddechowego u dzieci**. Zawarte w tekście konkluzji propozycje działań dotyczyły m.in.: uwzględniania chorób dróg oddechowych u dzieci w krajowych programach zdrowia oraz tworzenia europejskiego systemu kontroli nad zachorowaniami w tym obszarze. Drugim ważnym tematem podjętym przez polską prezydencję była kwestia wczesnego wykrywania i leczenia **zaburzeń komunikacyjnych u dzieci**, z uwzględnieniem stosowania narzędzi e-zdrowia i innowacyjnych rozwiązań. Tematem, któremu poświęcono szczególną uwagę, było umocnienie współpracy międzynarodowej w obszarze zaburzeń komunikacyjnych, poprzez tworzenie Europejskich Sieci Referencyjnych umożliwiających wymianę wiedzy i dobrych praktyk, prowadzenie statystyk oraz gromadzenie danych epidemiologicznych. Trzecią kwestią było zmniejszanie różnic zdrowotnych w UE poprzez zorganizowane działania na rzecz **promowania zdrowego stylu życia**. Wskazane w konkluzjach propozycje działań dotyczyły m.in.: kontynuacji i rozwoju polityk, programów i działań mających na celu promocję zdrowego stylu życia oraz przeciwdziałanie głównym czynnikom ryzyka, tj. paleniu tytoniu, nadmiernemu spożywaniu alkoholu, niewłaściwej diecie oraz braku aktywności fizycznej.

Dodatkowo, działania prezydencji w zakresie zdrowie dotyczyły poszukiwania rozwiązań na rzecz zwalczania negatywnych skutków starzenia się populacji. Jednym z priorytetów zdrowotnych polskiej prezydencji było przeciwdziałanie chorobom neurodegeneracyjnym, w tym chorobie Alzheimera. Zagadnienie aktywnego i zdrowego starzenia się jest ściśle powiązane z tym priorytetem. Szeroko pojęty temat starzenia się jest przedmiotem prac Komisji i Rady w trzech obszarach: innowacyjność i konkurencyjność, zdrowie publiczne oraz sprawy społeczne. Celem prezydencji było zwrócenie w szczególności uwagi na zwiększenie nakładów na badania nad chorobami mózgu, w tym prowadzenie i większą koordynację badań naukowych w obrębie całej UE, rozpoznanie potrzeb i zebranie wiarygodnych danych epidemiologicznych na temat tych chorób i poprawy możliwości ich użycia, poprawienie opieki nad pacjentami z chorobami mózgu, wymagającej interdyscyplinarnego, profesjonalnego i wielosektorowego podejścia integrującego obszar zdrowia i pomocy społecznej, ustanowienie dodatkowych usług dla lepszego zaspokajania potrzeb chorych i ich opiekunów, rozwiązywanie problemów etycznych spowodowanych chorobą, promowanie bliskości i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu oraz wzmocnienie ochrony prawnej pacjentów dotkniętych tymi schorzeniami.

W ramach realizacji wyzwań w obszarze zdrowia publicznego dotyczącego zapobiegania chorobom mózgu, chorobom neurodegeneracyjnym, w tym chorobie Alzheimera, podczas konferencji eksperckiej *Pierwszy Europejski Dzień Mózgu. Starzenie się, udar mózgu i choroba Alzheimera – w poszukiwaniu innowacyjnych rozwiązań* dyskutowano na temat priorytetyzacji badań nad mózgiem, innowacyjnej diagnostyki leczenia, a także organizacji opieki i społecznej integracji osób starszych dotkniętych tymi chorobami.

Prezydencja rozpoczęła prace w grupie roboczej nad nowym projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie **informacji kierowanych do ogółu społeczeństwa dotyczących produktów leczniczych wydawanych na receptę lekarską oraz w odniesieniu do**

nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii. Dalsze prace nad projektami będą prowadzone przez prezydencję duńską. Niewątpliwym osiągnięciem prezydencji polskiej w omawianym zakresie było doprowadzenie w krótkim czasie do podjęcia przez Komisję Europejską prac nad podziałem propozycji na dwie części (osobnych przepisów dotyczących informacji oraz przepisów dotyczących monitorowania działań niepożądanych produktów leczniczych), co umożliwi sprawne zakończenie w Radzie pracy nad przepisami dotyczącymi nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii i rozważne podejście do kwestii dalszych prac nad przepisami dotyczącymi informacji o lekach na receptę.

Prezydencja doprowadziła do osiągnięcia porozumienia z Parlamentem Europejskim w I czytaniu w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 2001/112/WE odnoszącą się do **soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi**. Zmiana dyrektywy ma na celu uwzględnienie postępu technicznego w metodach produkcji soków owocowych i niektórych wyrobów podobnych, jaki nastąpił po roku 2001. Prezydencja rozpoczęła prace nad projektem rozporządzenia PE i Rady w sprawie **żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego**. Zgodnie z propozycją prezydencji wprowadzono zmiany dotyczące żywności paczkowanej oraz rozpowszechniania informacji. Polska prezydencja przedstawiła raport z postępu prac na posiedzeniu Rady EPSCO 2.12.2011 r.

Jednym z ważnych punktów programu posiedzenia Rady była również wymiana poglądów ministrów zdrowia na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia **programu „Zdrowie na rzecz wzrostu gospodarczego” na lata 2014-2020**, podkreślającego związek między stanem zdrowia obywateli UE a wzrostem gospodarczym.

Priorytet zmniejszania różnic z zdrowiu między państwami UE stał się tematem przewodnim konferencji ministerialnej w Poznaniu: *Solidarność w zdrowiu – wyrównywanie różnic zdrowotnych między państwami Unii Europejskiej*. Podczas konferencji debatowano nt. przyczyn różnic w stanie zdrowia ludności państw członkowskich UE oraz problemów zdrowotnych występujących w poszczególnych państwach i wynikających z nich wyzwaniach dla twórców polityk zdrowotnych. Delegacje zgodziły się, iż należy wzmocnić działania na rzecz promocji zdrowia i zmniejszenia różnic zdrowotnych oraz skupić uwagę na różnicach zdrowotnych pomiędzy państwami członkowskimi i w ich obrębie, a także między różnymi regionami i grupami społecznymi w UE. Zauważono też potrzebę lepszego wykorzystania dostępnych danych oraz danych porównawczych, jak również informacji o niezdrowym stylu życia, uwarunkowaniach stanu zdrowia i niezakaźnych chorobach przewlekłych. Informacje te powinny być uzyskiwane z już działających trwałych systemów monitorowania zdrowia lub systemów, które mogłyby zostać wprowadzone na poziomie UE.

3.13.3. Ochrona konsumentów

Prezydencja polska planowała rozpoczęcie prac nad **Strategią Polityki Konsumentckiej**, która określi wyzwania UE w zakresie ochrony konsumentów na lata 2014-2020. Dokument ten został ujęty w planach prac KE na rok 2011, niemniej prace nad projektem opóźniły się, gdyż KE zamierza zmienić formułę dokumentu i wprowadzić zmiany zarówno w warstwie merytorycznej, jak i sposobie prowadzenia prac nad jego przygotowaniem. Zgodnie z Programem Prac KE na

rok 2012 dokument ma zostać przyjęty w drugim kwartale 2012 r. pod nazwą Agenda Konsumentka (*European Consumer Agenda*).

W zakresie wzmocnienia współpracy w dziedzinie ochrony i egzekwowania praw konsumentów w okresie polskiej prezydencji planowano kontynuowanie prowadzonych przez Komisję Europejską negocjacji w sprawie dwóch porozumień między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi dotyczących **egzekwowania prawa ochrony konsumentów oraz współpracy w zakresie wymiany informacji w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów**. Plany te nie zostały jednak zrealizowane. KE poinformowała, że w kwestii egzekwowania prawa ochrony konsumentów nadal nierozwiązany pozostaje problem ochrony danych osobowych oraz zwróciła uwagę, że na brak postępu w negocjacjach wpływają czynniki polityczne. W odniesieniu do porozumienia o współpracy w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów i wymiany informacji, prace zostały zawieszone z powodu braku możliwości wynegocjowania równego dostępu do informacji przez jego strony. Ze względu na przepisy wewnętrzne obowiązujące w Stanach Zjednoczonych, nie ma bowiem możliwości zapewnienia państwom członkowskim UE takiego samego dostępu do informacji posiadanych przez administrację amerykańską, jakie uzyskalaby strona amerykańska za pośrednictwem systemu RAPEX.

3.14. Rada ds. Środowiska

3.14.1. Zmiany klimatu

Prezydencja wypracowała trudny kompromis i uzgodniła stanowisko negocjacyjne UE na **Konferencję Stron Konwencji ONZ ws. zmian klimatu UNFCCC - (COP 17) w Durbanie** (pomimo znacznych różnic stanowisk państw członkowskich, m.in. odnośnie przystąpienia UE do drugiego okresu zobowiązań protokołu z Kioto, a także przenoszenia i wykorzystania nadwyżki AAU), zatwierdzone konkluzjami przez Radę ds. Środowiska 10.10.2011 r. W czasie COP 17 w Durbanie w dniach 28.11-10.12.2011 r. dzięki aktywności polskiej prezydencji, udało się osiągnąć następujące cele:

- przyjęcie drugiego okresu rozliczeniowego Protokołu z Kioto, a tym samym zapewnienie kontynuacji zobowiązań redukcyjnych państw po roku 2012;
- uzgodnienie planu dojścia do nowego, prawnie wiążącego globalnego porozumienia o ochronie klimatu, obejmującego wszystkie strony Ramowej Konwencji NZ ws. Zmian Klimatu, które ma zostać przyjęte nie później niż w 2015 r. i wejść w życie w roku 2020.
- przyjęcie decyzji o operacjonalizacji Komitetu Adaptacyjnego dla Ram Działania w zakresie Adaptacji z Cancun (*Cancun Adaptation Framework*).

3.14.2. Ochrona różnorodności biologicznej

Prace prezydencji koncentrowały się na kontynuacji prac na rzecz wdrażania strategii różnorodności biologicznej UE w perspektywie roku 2020 oraz koordynacji stanowisk krajowych, odzwierciedlających interesy UE w dziedzinie różnorodności biologicznej, związanych z wdrażaniem decyzji przyjętych podczas 10. Posiedzenia Konferencji Stron CBD (COP 10) w Nagoi i przygotowujących projekty decyzji COP 11. Prezydencja doprowadziła do przyjęcia 19.12.2011 r. przez Radę ds. Środowiska pogłębionych konkluzji do komunikatu KE dot. **Strategii różnorodności biologicznej do 2020 r.** Konkluzje formułują wytyczne dla

Komisji Europejskiej i państw członkowskich odnośnie do wdrażania nowej Strategii do 2020 r. Zawarto w nich ambitne i konkretne wskazania dotyczące spraw horyzontalnych oraz działań realizujących sześć celów Strategii. Prezydencja osiągnęła ponadto postęp w zakresie realizacji zobowiązań wynikających z **Konwencji o różnorodności biologicznej (CBD)**, w tym tzw. decyzji pakietowych przyjętych podczas COP 10 w Nagoi.

Dodatkowo, prezydencja dokonała znaczącego postępu w zakresie realizacji licznych konwencji i porozumień międzynarodowych. Podczas pierwszego posiedzenia **Międzrządowej Platformy ds. Różnorodności Biologicznej i Usług Ekosystemowych (IPBES)** podjęto decyzje dotyczące zasad jej działania, rozważono zasady i procedury regulujące pracę platformy IPBES, jak i omówiono reguły członkostwa w Platformie, funkcje sesji plenarnej, liczbę przewodniczących oraz ich funkcje, a także kwestie związane z organami dodatkowymi. Spotkanie miało charakter roboczy, a jego celem było przygotowanie decyzji, które będą podjęte na kolejnym posiedzeniu plenarnym w 2012 roku.

Na siódmym posiedzeniu Grupy Roboczej ds. Artykułu 8 (j) Konwencji o różnorodności biologicznej (Montreal, 31.10-4.11.2011r.) dotyczącego **poszanowania i zachowania tradycyjnej wiedzy i praktyk społeczności rdzennych (tubylczych) i lokalnych związanych z ochroną i zrównoważonym użytkowaniem różnorodności biologicznej**, dzięki prezydencji polskiej przyjęto szereg rekomendacji, które pomogą w podjęciu ambitnych i realnych decyzji podczas CBD COP11 związanych z poszanowaniem i zachowaniem tradycyjnej wiedzy społeczności rdzennych i lokalnych w odniesieniu do różnorodności biologicznej.

Ponadto, prezydencja znacząco przyczyniła się do postępu prac podczas 10. sesji **Konferencji Stron Konwencji w sprawie zwalczania pustynnienia**, na której omówiono najważniejsze zagadnienia dotyczące zwalczania pustynnienia, a także dyskutowano nt. usprawnienia mechanizmów finansowania i funkcjonowania Konwencji (program prac Konwencji na lata 2012-2013) oraz wdrożenie 10-letniego planu strategicznego do 2018 roku.

Na 10. posiedzeniu **Konferencji Stron Konwencji Bońskiej o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt** zawarto dwa porozumienia dotyczące ochrony ptaków drapieżnych oraz ochrony rekinów, z uwagi na to, iż gatunki te przekraczają granice jurysdykcji państwowej w różnych cyklach życiowych i dlatego niezbędne dla celów ich ochrony są zgodne wysiłki wszystkich państw, w których te gatunki przebywają.

Dodatkowo, prezydencja dokonała znaczącego postępu w zakresie realizacji innych konwencji i porozumień międzynarodowych. W dniach 11-14 .07.2011 r. na Wyspie Jersey (UK) odbyło się **63. spotkanie Międzynarodowej Komisji Wielorybniczej – IWC63**. Polskiej prezydencji udało się – po raz pierwszy w historii funkcjonowania IWC – doprowadzić do uzgodnienia wspólnego stanowiska UE w sprawie ulepszenia zasad działania.

3.14.2.1. Proces zrównoważonego rozwoju (Rio+20)

Polska prezydencja w Radzie UE zdynamizowała proces wypracowywania wspólnego stanowiska UE i państw członkowskich na konferencję Rio+20. Prezydencja doprowadziła do **wypracowania konkluzji Rady z 10.10.2011 r.**, będących pierwszym politycznym stanowiskiem UE w ramach przygotowań do procesu Rio+20 – konferencji mającej na celu odnowienie zobowiązań politycznych w obszarze zrównoważonego rozwoju. Przyjęte konkluzje zawierają polityczny przekaz UE i państw członkowskich odnośnie wizji i oczekiwań wobec pierwszego procesu Rio+20 i rezultatów Konferencji. Wymiernym efektem prac prezydencji było dodatkowo **wypracowanie i przekazanie do UNDESA w terminie do 1.11.2011 r. wkładu UE**

i 27 państw członkowskich do dokumentu zero draft, stanowiącego podstawę do negocjacji dokumentu końcowego Konferencji. Wkład ten bazuje na politycznych ramach wyznaczonych przez konkluzje Rady w sprawie Rio+20, odnosząc się jednak bardziej szczegółowo do konkretnych zagadnień, propozycji rozwiązań i obecnych w globalnej debacie opcji reform. Efektem prac prezydencji było ponadto **wypracowanie stanowiska UE i państw członkowskich do stanowiska regionu paneuropejskiego na konferencję Rio+20** podczas Regionalnego Spotkania Przygotowawczego do Rio+20 w ramach Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ.

Na gruncie krajowym prezydencja **zorganizowała w Warszawie w dn. 11-12.10.2011 r. konferencję *Sharing Green Economy Best Practices – towards Rio+20*** z udziałem krajów UE i kluczowych w procesie krajów pozaunijnych – Brazylii, Chin, Indii, USA, Japonii i innych: przedstawicieli instytucji/organizacji międzynarodowych (UNEP, World Bank) oraz Sekretarza Generalnego ONZ ds. Rio+20 Sha Zukang. Dobre praktyki zaprezentowane na konferencji zostały umieszczone na oficjalnej stronie Rio+20 prowadzonej przez UNDESA, jako wkład do globalnej dyskusji nt. zielonej gospodarki w kontekście Rio+20.

3.14.3. Efektywne wykorzystywanie zasobów

Pomimo późnego terminu opublikowania przez KE Komunikatu „**Plan działań na rzecz zasobooszczędnej Europy**” (*Roadmap to a resource efficient Europe*), (20.09.2011 r.), będącym uzupełnieniem inicjatywy flagowej w zakresie doboru odpowiednich celów i narzędzi jej realizacji „Europa efektywnie korzystająca z zasobów – inicjatywa przewodnia strategii „Europa 2020”, prezydencja podjęła prace mające na celu ukierunkowanie dalszych działań Komisji w zakresie doboru celów i instrumentów ich realizacji, wstępnie proponowanych przez KE w mapie drogowej, zakończone przyjęciem konkluzji Rady UE ds. Środowiska 19.12. 2011 r.

Przyjęte konkluzje miały na celu wyznaczać kierunki działań Europy w celu osiągnięcia zrównoważonej i konkurencyjnej gospodarki. Ważną kwestią poruszoną w konkluzjach jest wezwanie KE do sporządzenia ocen wpływu instrumentów polityk na rzecz efektywnego wykorzystania zasobów. Istotne jest również odniesienie się do wskaźników, które KE ma zaproponować do końca 2013 roku oraz do procesu ich wypracowania, który powinien odbywać się z udziałem wszystkich interesariuszy (m.in. biznes, NGOs, środowiska naukowe, przedstawiciele administracji).

3.14.4. Bieżące prace dotyczące instrumentów polityki ochrony środowiska

Jednym z priorytetowych działań polskiego przewodnictwa była debata nad kierunkiem przyszłej polityki środowiskowej. Prezydencja doprowadziła do wypracowania i przyjęcia 10.10.2011 r. przez Radę ds. Środowiska konkluzji dotyczących oceny **6. Programu Działań na Rzecz Środowiska**. Państwa członkowskie opowiedziały się za kontynuacją kształtowania polityki środowiskowej przez jak najszybsze przyjęcie **7. Programu Działań na Rzecz Środowiska**. Konkluzje stanowią podstawę do działań prezydencji duńskiej w zakresie prac nad kolejnym programem.

Dużym sukcesem prac prezydencji było doprowadzenie do zamknięcia prac legislacyjnych nad projektem rozporządzenia ws. **udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych**. Nowe rozporządzenie ma na celu zastąpienie dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16.02.1998 r. Zawiera rozwiązania uzupełniające luki w dyrektywie oraz

korygujące niektóre zapisy dyrektywy, które w wyniku oceny dotychczasowych skutków jej wdrażania okazały się niezadawalające. Zapisy projektu rozporządzenia precyzują także nieopisane w dyrektywie zasady wydawania pozwoleń na wprowadzenie do obrotu produktów biobójczych, a także zawierają szereg uproszczeń i wyjaśnień, dla zapewnienia bardziej zharmonizowanego podejścia w całej Europie, obniżenia kosztów dla przemysłu oraz zapewnienia większej ochrony środowiska oraz zdrowia ludzi i zwierząt.

Drugim ważnym aktem prawnym był projekt przekształcenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/96/WE w sprawie **zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE)**. Nowa wersja dyrektywy przewiduje objęcie jej zakresem, a więc obowiązkiem odpowiedniego zagospodarowania, wszystkich zużytych urządzeń elektrycznych i elektronicznych, z wyłączeniem jedynie ściśle określonych przypadków, co wzmocni dotychczasowy poziom ochrony środowiska i zdrowia przed niebezpiecznymi substancjami, jak i zapewni odzyskiwanie cennych materiałów nadających się do ponownego użycia. Dla producentów sprzętu wprowadzono np. możliwość wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, bez obowiązku posiadania siedziby w każdym państwie UE czy ujednolicenie wymogów rejestrowania i raportowania działalności producentów sprzętu we wszystkich państwach członkowskich. Zmieniono również sposób obliczania poziomu zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, rezygnując z dotychczasowego sztywnego poziomu, co pozwoli uwzględnić zróżnicowania rynku sprzętu elektrycznego i elektronicznego w państwach członkowskich. Dyrektywa wprowadza również nowy obowiązek organizowania w dużych sklepach prowadzących sprzedaż urządzeń elektrycznych i elektronicznych punktów zbiórki zużytego sprzętu o małych rozmiarach. Dzięki temu niesprawne małe urządzenia elektryczne i elektroniczne będzie można oddać w sklepie, bez konieczności zakupu nowego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, jak to miało miejsce dotychczas.

Polskiej prezydencji niestety nie udało się zakończyć prac legislacyjnych nad **dyrektywą SEVESO** (dotyczącą kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi) ze względu na brak porozumienia w Radzie co do dwóch kwestii: zakresu dyrektywy (kategoria 3 część H2 zagrożenia dla zdrowia załącznika I) oraz dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

Polskiej prezydencji niestety nie udało się zakończyć prac legislacyjnych nad projektem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie **wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (PIC)**, choć trwały one praktycznie do ostatniego dnia sprawowania przewodnictwa. Pomimo że nie udało się doprowadzić do porozumienia państw członkowskich w tym zakresie, projekt tekstu rozporządzenia przygotowany przez polską prezydencję jest praktycznie gotowy do trilogu i w dalszej kolejności do zamknięcia dossier w I kwartale 2012 r.

W kontekście globalnym a uwagę zasługują dodatkowo wyniki 10. Konferencji Stron Konwencji Bazylejskiej (COP 10), która miała miejsce w Kartagenie w Kolumbii (17-21.10.2011). Sukcesem COP było przełamanie długoletniego impasu dotyczącego interpretacji art. 17, paragraf 5 Konwencji Bazylejskiej, co otworzyło drogę do wdrożenia tzw. „Ban Amendment” tj. zakazu wywozu odpadów niebezpiecznych z krajów należących do OECD do państw, które do tej organizacji nie należą. Celem zakazu jest ochrona ww. państw, które z reguły nie dysponują wystarczającym zapleczem technologicznym do zagospodarowywania odpadów niebezpiecznych w sposób bezpieczny dla środowiska oraz zdrowia ludzi. Podczas konferencji uzgodniono szereg decyzji dotyczących dalszego zarządzania działaniami konwencji, w tym uzgodniono plan pracy

Konwencji Bazylejskiej na lata 2012-2021, który wyznacza cele strategiczne oraz precyzuje środki ich realizacji.

3.15. Rada ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu

3.15.1. Kompetencje dla Europy

Wkładem w rozwój Partnerstwa Wschodniego jako horyzontalnego priorytetu polskiej prezydencji była konferencja *Wschodni Wymiar Mobilności* (Warszawa, 6-7.07.2011 r.), poświęcona kwestii mobilności studentów, nauczycieli, naukowców, młodzieży, podmiotów sektora sportowego i kulturalnego. Konferencję wspólnie z Komisją Europejską zorganizowały resorty: edukacji narodowej, nauki i szkolnictwa wyższego, kultury i dziedzictwa narodowego oraz sportu i turystyki. W przyjętych konkluzjach uczestnicy zaapelowali, m.in. o wzmocnienie uczestnictwa podmiotów z krajów partnerskich w obecnych i przyszłych programach Unii Europejskiej.

3.15.2. Edukacja (oświata i szkolnictwo wyższe)

W ramach realizacji priorytetu *Edukacja na rzecz mobilności* prezydencja zorganizowała szereg wydarzeń, podczas których przyjęto dokumenty końcowe: deklarację w sprawie **wspierania nauki języków i wielojęzyczności** na zakończenie konferencji „Kompetencje językowe podstawą sukcesu zawodowego i społecznego w Europie” (Warszawa, 28-29.09.2011 r.), deklarację dotyczącą **mobilności w nowej generacji programów edukacyjnych UE** jako rezultat konferencji „Mobilność sposobem zdobywania i rozwijania kompetencji: od juniora do seniora” (Sopot, 17-19.10.2011 r.), a także wnioski na temat **zwiększania efektywności narzędzi wspierających kompetencje młodych ludzi** przyjęte w trakcie konferencji „Skuteczność polityk na rzecz rozwoju kompetencji młodzieży w Europie” (Warszawa, 16-18.11.2011 r.). Tematy te poruszyli także ministrowie ds. kształcenia obowiązkowego na konferencji poświęconej znaczeniu kompetencji językowych dla mobilności w aspekcie uczenia się przez całe życie i przyszłego zatrudnienia (Gdańsk, 11.10.2011 r.). Wszystkie te wydarzenia wniosły wkład w opracowanie przyjętych podczas posiedzenia Rady ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu 28.11.2011 r. konkluzji Rady dotyczących kompetencji językowych pozwalających zwiększać mobilność, konkluzji na temat poziomu odniesienia dla mobilności edukacyjnej, a także rezolucji Rady w sprawie odnowionej europejskiej agendy w zakresie uczenia się dorosłych.

W rezultacie debat zainicjowanych przez prezydencję na temat skutecznego inwestowania w kształcenie i szkolenie w czasach kryzysu, prowadzonych na forum Grupy Wysokiego Szczebla ds. Edukacji i Szkolenia oraz przez ministrów podczas posiedzenia Rady, uzyskano jednoznaczny przekaz od państw członkowskich o konieczności dalszego inwestowania w edukację, jako warunku rozwoju kapitału ludzkiego i społecznego. Prezydencja podkreśliła także konieczność **pełniejszego wykorzystania kapitału intelektualnego Europy oraz wzmocnienia mobilności naukowców i studentów**, m.in. poprzez organizację Zjazdu Stypendystów Marie Curie „NAUKA: pasja, misja, zobowiązanie” (Warszawa, 25-27.09.2011 r.), podczas którego Komisja Europejska uruchomiła platformę internetową Marie Curie Alumni. Prezydencji udało się także doprowadzić do zmiany nazwy programu na *Marie Skłodowska-Curie Actions*. Ponadto, w ramach działań na rzecz wspierania wschodniego wymiaru mobilności, odbyła się debata ministrów UE i krajów Partnerstwa Wschodniego „Go

East, Erasmus!” (Białystok, 28.09.2011 r.), która dotyczyła zwiększenia udziału krajów Partnerstwa w unijnych programach mobilności akademickiej.

W zakresie priorytetu *modernizacja szkolnictwa wyższego* prezydencja doprowadziła do przyjęcia 28.11.2011 r. konkluzji Rady w sprawie **modernizacji szkolnictwa wyższego**, w których podkreślono m.in. potrzebę podjęcia działań na rzecz zwiększenia liczby absolwentów uczelni, podniesienia jakości kształcenia, dostosowania kompetencji absolwentów do wymagań rynku pracy, a także wzmocnienia powiązań w ramach trójkąta wiedzy „edukacja - badania naukowe - innowacje”. Najważniejszymi wydarzeniami w tym kontekście były: konferencja „Modernizacja szkolnictwa wyższego” (Sopot, 23 – 25.10.2011 r.) oraz spotkanie Dyrektorów Generalnych ds. Szkolnictwa Wyższego (Kraków, 11-12.10.2011 r.). Uzupełnieniem tej tematyki była także konferencja „Rozwijanie współpracy pomiędzy kształceniem zawodowym, szkolnictwem wyższym i uczeniem się dorosłych w odpowiedzi na wyzwania uczenia się przez całe życie” (Warszawa, 23.09.2011 r.).

3.15.3. Młodzież

W ramach przyjętego priorytetu *Młodzież i Świat*, prezydencja zrealizowała przyjęte cele, koncentrując się na problematyce związanej z mobilnością oraz ze wschodnim wymiarem uczestnictwa młodzieży. Prezydencja kontynuowała usystematyzowany **dialog z młodzieżą**. W debacie, prowadzonej również z wykorzystaniem mediów społecznościowych, bezpośredni głos zabrało ponad dwanaście tysięcy młodych ludzi. Jej podsumowaniem była Europejska Konferencja Młodzieżowa (Warszawa, 5-7 .09.2011 r.) z udziałem przedstawicieli młodzieży z całej Europy, krajów Partnerstwa Wschodniego i Rosji. Rekomendacje z konferencji stanowiły wkład w przyjęte 28.11.2011 r. konkluzje Rady w sprawie **wschodniego wymiaru zaangażowania młodzieży i jej mobilności**, w których podkreślono m.in. osiągnięcia istniejących programów na rzecz mobilności oraz wskazano na potrzebę zwiększania dostępu do wiz dla młodych ludzi, głównie z krajów sąsiadujących z Unią. W konkluzjach Komisja Europejska zobowiązała się również do **intensyfikacji prac nad otwarciem tzw. Okna Partnerstwa Wschodniego Programu Młodzież w Działaniu**, co nastąpi w 2012 r. Wypracowany przez prezydencję dokument stanowi podstawę do uwzględniania sąsiedzkiego wymiaru uczestnictwa i mobilności młodzieży podczas negocjacji nowej generacji unijnych programów w obszarze młodzieży, rozwijania współpracy z Radą Europy na rzecz wspólnych działań służących lepszej integracji młodych ludzi z Unii Europejskiej i spoza niej.

3.15.4. Kultura

Najważniejszym osiągnięciem polskiej prezydencji było przyjęcie 29.11.2011 r. konkluzji Rady ws. **kompetencji kulturowych i kreatywnych oraz ich roli w budowaniu kapitału intelektualnego Europy**. Konkluzje ukazują rolę, jaką kompetencje te odgrywają w pozyskiwaniu kompetencji kluczowych na rzecz uczenia się przez całe życie, przeciwdziałaniu przedwczesnemu porzucaniu nauki szkolnej, promowaniu zatrudnienia i wspieraniu innowacyjności. Wskazano także na kluczową rolę tworzenia i wspierania partnerstw kreatywnych pomiędzy sektorami kultury i edukacji, badań, czy biznesu. Temat ten był szczegółowo omawiany podczas konferencji „Kompetencje w Kulturze” (Warszawa, 18-20.07. 2011 r.).

Ponadto, Prezydencja doprowadziła do końca prace związane z **ustanowieniem Znak Dziaidictwa Europejskiego**, przyspieszając procedurę przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w tej sprawie, a także wypracowując decyzję Rady ws. praktycznych aspektów wyboru przez Radę członków europejskiego panelu ekspertów Znak. Podczas posiedzenia Rady prezydencja przeprowadziła debatę ministrów kultury na temat roli **europejskich statystyk w obszarze kultury** i konieczności wsparcia ich powstawania. Prezydencja przywiązywała także dużą wagę do **roli i miejsca kultury w relacjach zewnętrznych Unii Europejskiej** przeprowadzając w tym celu szereg działań informacyjnych na temat współpracy w obszarze kultury z krajami objętymi Partnerstwem Wschodnim oraz organizując nieformalne spotkanie wyższych urzędników ministerstw kultury i urzędników odpowiedzialnych za kulturę w ministerstwach spraw zagranicznych (Lublin, 12-15.10.2011 r.) poświęcone roli dyplomacji publicznej i kulturalnej UE.

3.15.5. Sprawy audiowizualne

Polskiej prezydencji udało się doprowadzić do przyjęcia konkluzji Rady ws. **ochrony dzieci w świecie cyfrowym**, które zwracają uwagę na konieczność upowszechniania wiedzy dzieci, rodziców, nauczycieli i opiekunów nt. bezpieczeństwa w sieci oraz budowania kompetencji cyfrowych. W dokumencie zalecono także stosowanie szeregu środków technicznych w celu skuteczniejszej ochrony dzieci przed treściami nielegalnymi i potencjalnie szkodliwymi.

Przyjęto także decyzję Rady ws. podpisania **Europejskiej Konwencji o prawnej ochronie usług opartych lub polegających na dostępie warunkowym**, która pozwoli Unii Europejskiej i państwom członkowskim na przystąpienie do Konwencji Rady Europy, zwiększającej skuteczność ochrony przed piractwem usług oferowanych odpłatnie takich, jak Pay-TV czy Wideo-na-Żądanie (VoD).

Podczas nieformalnego spotkania ministrów ds. audiowizualnych Unii Europejskiej (Wrocław, 9.09.2011 r.), które odbyło się w ramach Europejskiego Kongresu Kultury, ministrowie dyskutowali o **digitalizacji dorobku kulturowego oraz ochronie zasobów cyfrowych**, w tym przyszłości portalu Europeana. Temat ten omawiany był także podczas konferencji „Kompetencje w Kulturze” (Warszawa, 18-20.07.2011 r.).

3.15.6. Sport

W ramach realizacji priorytetu *Rozwój nowych europejskich inicjatyw w obszarze sportu*, prezydencja podjęła temat **zagrożeń dla integralności sportu, polityki sportowej opartej na faktach ekonomicznych oraz społecznego wymiaru sportu**. Zagadnienia te były dyskutowane, m.in. podczas Spotkania Dyrektorów ds. Sportu UE (Gdańsk, 14-16.12.2011 r.), podczas konferencji „Od wolontariusza do lidera sportu” (Warszawa, 13-14.09) oraz „Wyrównywanie szans poprzez sport jako element polityki społecznej” (Wrocław, 18-19.07.2011 r.).

Sukcesem prezydencji było zapoczątkowanie dialogu z szeroko rozumianym ruchem sportowym na temat **walki z „ustawianiem” wyników zawodów sportowych** (tzw. match-fixing) oraz przyjęcie w tym aspekcie konkluzji Rady. Kwestię tę szczegółowo omawiano podczas nieformalnego spotkania ministrów sportu (Kraków, 13-14.10.2011 r.), w którym udział wzięli również przedstawiciele świata sportu.

W dniu 29.11.2011 r. przyjęto konkluzje Rady ws. roli **wolontariatu sportowego** w promowaniu aktywności obywatelskiej oraz rezolucję Rady ws. reprezentacji państw członkowskich UE w Radzie Założycielskiej Światowej Organizacji Antydopingowej (WADA) i koordynacji stanowiska państw członkowskich UE przed posiedzeniami WADA.

4. Wizerunek i ocena prezydencji w kraju oraz za granicą

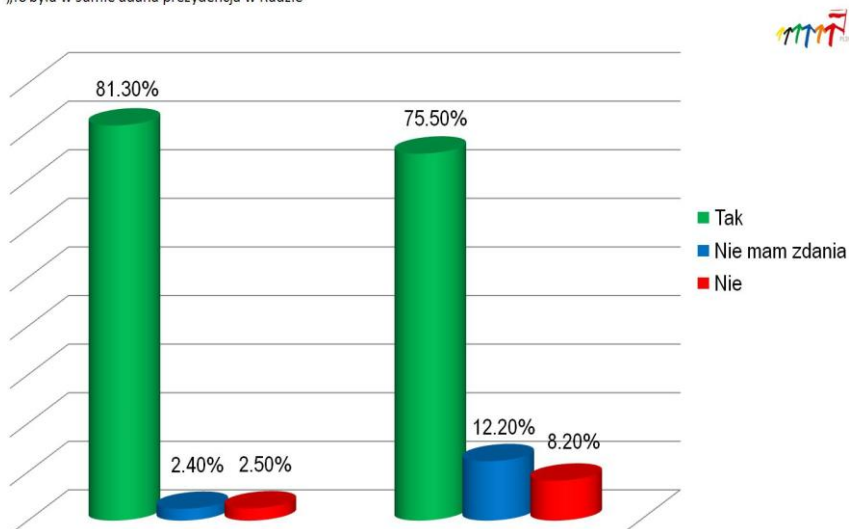
4.1. Polska prezydencja oczami kluczowych interesariuszy w Brukseli

W styczniu 2012 r. MSZ we współpracy z agencją konsultingową Burson-Marsteller rozesłał kwestionariusze online do gabinetów komisarzy oraz ponad 2000 Polaków zatrudnionych w instytucjach europejskich celem uzyskania informacji nt. postrzegania polskiej prezydencji przez ww. grupy. Przeprowadzono ponadto nieformalne szczegółowe wywiady telefoniczne z sześcioma wiodącymi dziennikarzami wyspecjalizowanymi w sprawach unijnych.

Dwie pierwsze badane grupy udzieliły polskiej prezydencji wysokiej oceny (ponad 75% wskazań), chwaląc dobrą komunikację, przywództwo i współpracę z instytucjami UE.

Wykres nr 5. Ocena prezydencji – wyniki ankiet

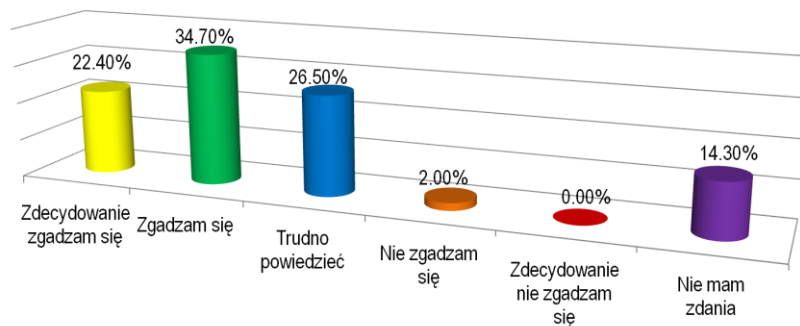
„To była w sumie udana prezydencja w Radzie”

Wykres nr 6. Ocena prezydencji – wyniki ankiet

BADANIE: Komisja Europejska

4: „Prezydencja wykorzystała potencjał promocji Polski, polskiej kultury i designu”

49 odpowiedzi

Wśród mocnych stron polskiej prezydencji wymieniano także promocję Polski i polskiego designu.

Z kolei dziennikarze cenili sobie dobry dostęp do ministrów rządu RP oraz punktualne i rzetelne otrzymywanie informacji. **Doceniono profesjonalizm przedstawicieli prezydencji**, szczególnie w kontekście aktualnych trudności politycznych i gospodarczych Europy. Niektórzy byli pod wrażeniem sposobu, w jaki Polska przeprowadziła wybory parlamentarne bez negatywnego wpływu na jakość prezydencji.

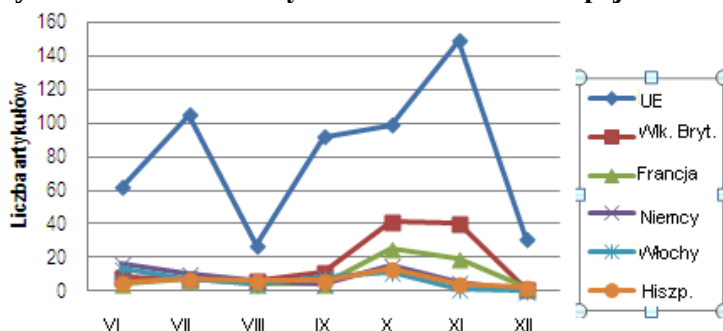
Głosy krytyczne skupiły się przede wszystkim na pewnych aspektach logistycznych oraz ograniczonym dostępie do ministrów podczas rad nieformalnych w Polsce, przy czym należy dodać, że jest to uwaga mediów powtarzająca się podczas niemal wszystkich prezydencji.

4.2. Wizerunek prezydencji w mediach europejskich

Na zlecenie MSZ agencja Burson Marsteller przeprowadziła analizę wizerunku polskiej prezydencji w mediach europejskich, która objęła 887 doniesień medialnych z ponad 60 tytułów prasowych oraz najważniejszych blogów w 5 krajach UE i w Brukseli. **Zdecydowana większość z nich pojawiła się w mediach specjalizujących się w tematyce unijnej lub mających zasięgu paneuropejski.** Najczęściej były to Agence Europe, Europolitics, EurActiv, EUObserver i European Voice, kilka istotnych artykułów zamieściły także Wall Street Journal Europe i International Herald Tribune.

Stosunkowo niewiele o prezydencji pisały media narodowe – poniższy wykres przedstawia dane dot. liczby publikacji w mediach z Niemiec, Francji, Wielkiej Brytanii, Włoch i Hiszpanii na tle mediów wyspecjalizowanych w tematyce UE. Największe zainteresowanie mediów polską prezydencją zostało odnotowane wokół inauguracji w lipcu oraz podczas nasilenia prac programowych w październiku i listopadzie. **Przeważały komentarze neutralne i pozytywne.** Ukazało się także kilka publikacji krytycznych, które miały jednak charakter odosobniony i nie tworzyły szerszej tendencji.

Wykres nr 7. Liczba artykułów w mediach europejskich

Wśród najczęściej komentowanych tematów podczas polskiego przewodnictwa znalazły się kryzys w strefie euro, kwestia Ukrainy w powiązaniu z aresztowaniem b. Premiera Ukrainy J. Tymoszenko, Partnerstwo Wschodnie, *sześciopak*, szczyt w Durbanie oraz przemówienia Premiera RP D. Tuska w Parlamencie Europejskim oraz Ministra Spraw Zagranicznych R. Sikorskiego w Berlinie.

Z inicjatywy prezydencji w wybranych tytułach europejskich wydrukowano **14 artykułów autorstwa przedstawicieli prezydencji** (Op-Eds), m.in. Premiera D. Tuska w „El Pais”,

Ministra Spraw Zagranicznych R. Sikorskiego w „Guardian”, „Le Soir”, „The Irish Time”, „European Voice”, Pełnomocnika M. Dowgielewicza w „FAZ”, „European Voice”, „Politiken” i „Le Monde”.

Prezydencja zorganizowała **cztery wizyty studyjne** dla przedstawicieli mediów europejskich wokół kluczowych tematów i wydarzeń prezydencji (inauguracja/program polityczny, budżet UE, szczyt Partnerstwa Wschodniego, polityka spójności).

Wartościowym elementem analizy mediów europejskich jest porównanie przekazu prezydencji dot. własnych priorytetów ze skutecznością jego dotarcia do mediów i opinii publicznej (*gap analysis*) (szerzej na ten temat w rozdziale 2.5.12. Dyplomacja publiczna i współpraca z mediami). Potwierdza on ograniczoną rolę prezydencji w lizbońskim systemie instytucjonalnym: o ile Premier i ministrowie byli chętnie cytowani, to jednak media rzadko odnosiły się bezpośrednio do prezydencji.

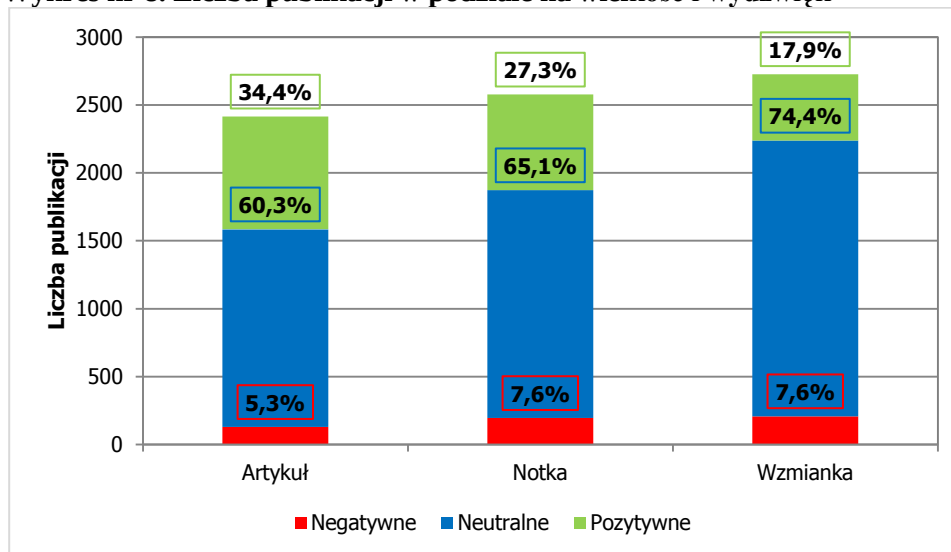
Z drugiej strony za sukces należy uznać, że **media pisały o tematach priorytetowych z punktu widzenia polskiej prezydencji** (Partnerstwo Wschodnie, wzrost gospodarczy, Wieloletnie Ramy Finansowe, Wspólny Rynek, polityka energetyczna i polityka spójności), **mimo że nie zawsze rola prezydencji była w nich eksponowana**. Wynikało to w dużej mierze ze zdominowania agendy UE przez tematykę kryzysu gospodarczego. W tej sytuacji niewiele miejsca pozostało dla inicjatyw w obszarze edukacji, zdrowia, rolnictwa czy polityki społecznej – tutaj zainteresowanie przejawiały prawie wyłącznie tytuły specjalistyczne jak EU Observer i Agence Europe.

4.3. Wizerunek prezydencji w mediach polskich

Na zlecenie MSZ agencja Burson Marsteller dokonała analizy wizerunku prezydencji w mediach polskich. W okresie od lipca do grudnia 2011 r. w polskich mediach pojawiło się 3795 publikacji poświęconych prezydencji w prasie drukowanej oraz 3921 emisji telewizyjnych. Analiza objęła ponad 1000 tytułów prasy ogólnopolskiej, regionalnej, branżowej i specjalistycznej oraz główne kanały RTV. Wśród badanych haseł uwzględniono m.in. ogólną ocenę i pozycjonowanie polskiej prezydencji, program i priorytety prezydencji, organizację i logistykę, Partnerstwo Wschodnie, turystykę i promocję regionów, program kulturalny, patronaty i sponsoring, promocję i obecność w mediach, spotkania i konferencje oraz zasoby ludzkie.

Co czwarty materiał w mediach polskich przedstawiał prezydencję w pozytywnym świetle. **Dominował natomiast przekaz neutralny o charakterze informacyjnym**. Publikacje negatywne stanowiły zaledwie 7% całości.

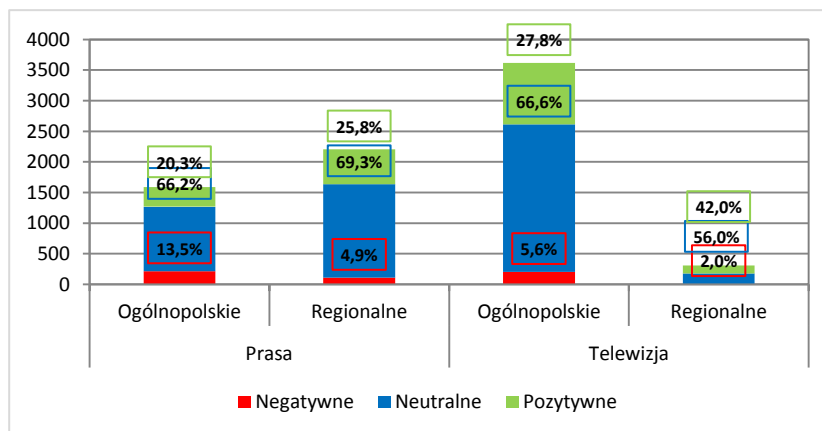
Wykres nr 8. Liczba publikacji w podziale na wielkość i wydźwięk

W prasie przeważały artykuły i notki średniej wielkości. Statystyczny Polak w ciągu 6 miesięcy miał szansę spotkać się ponad 37 razy z wiadomościami dot. prezydencji. Merytoryczne relacje o prezydencji najczęściej pojawiały się w lipcu, a w dalszej kolejności we wrześniu i grudniu. W październiku natomiast przekaz niemerytoryczny przeważał nad merytorycznym.

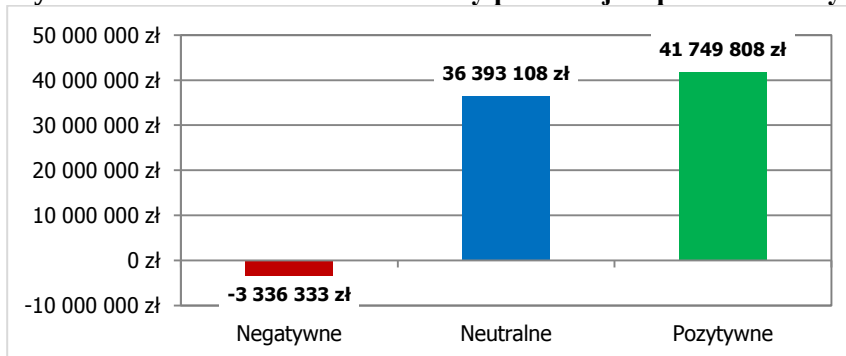
Większość publikacji miała zasięg ogólnopolski – szczególnie w telewizji, pozostałe głównie wojewódzki lub lokalny. Najbardziej aktywne były media z województw, w których miasta były gospodarzami spotkań prezydencji (małopolskie, mazowieckie, pomorskie i wielkopolskie), z wyjątkiem mediów dolnośląskich, które pisały o prezydencji trzykrotnie rzadziej niż w Małopolsce czy Mazowszu, a nawet mniej intensywnie niż w Kujawsko-Pomorskim i Zachodniopomorskim.

Wykres nr 9. Liczba publikacji w podziale na kanał, zasięg i wydźwięk

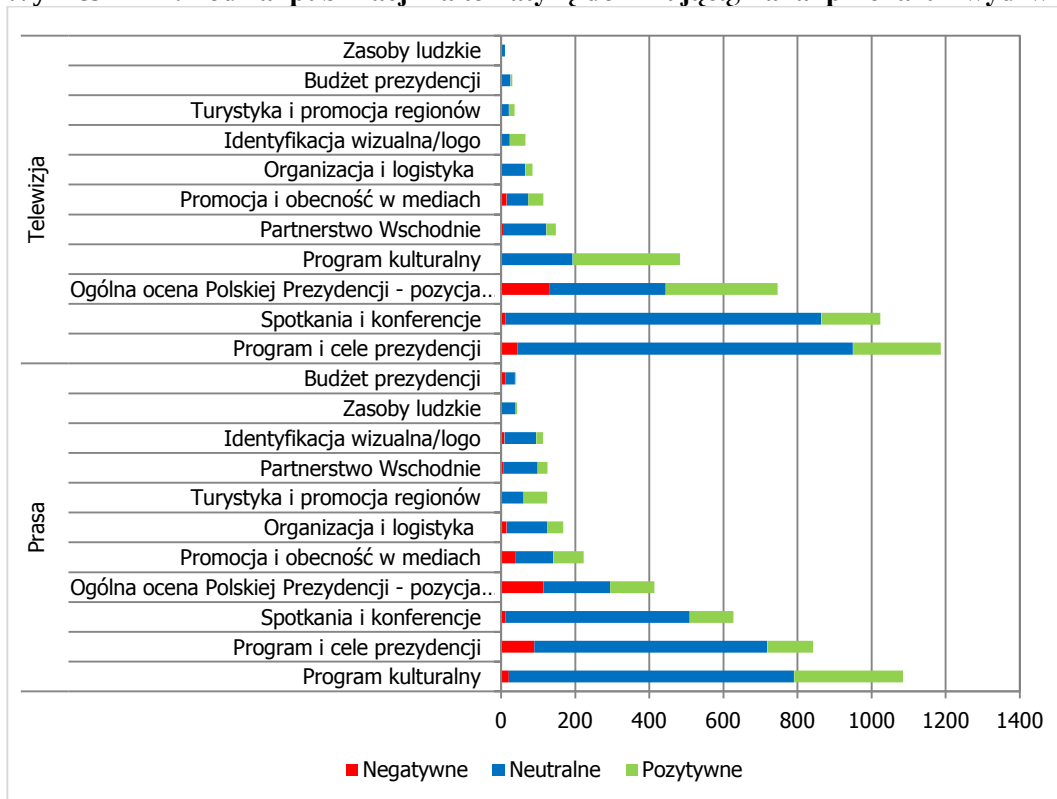
Wartość wszystkich publikacji o prezydencji w mediach polskich wyniosła prawie 75 mln zł (tzw. ekwiwalent reklamowy AVE). Na tę wartość złożyły się w pierwszym rządzie emisje telewizyjne, choć zdecydowanie częściej prezydencją zajmowały się tytuły drukowane.

Wykres nr 10. Ekwiwalent reklamowy publikacji w podziale na wydźwięk

Jeśli chodzi o dobór tematów, **zauważalna była koncentracja na trzech wątkach: programie i celach prezydencji, spotkaniach i konferencjach oraz programie kulturalnym (w sumie 68% przekazu)**. Dwa pierwsze z nich dominowały w telewizji, natomiast prasa upodobała sobie program kulturalny, przede wszystkim w kontekście informacji o aktualnych wydarzeniach kulturalnych.

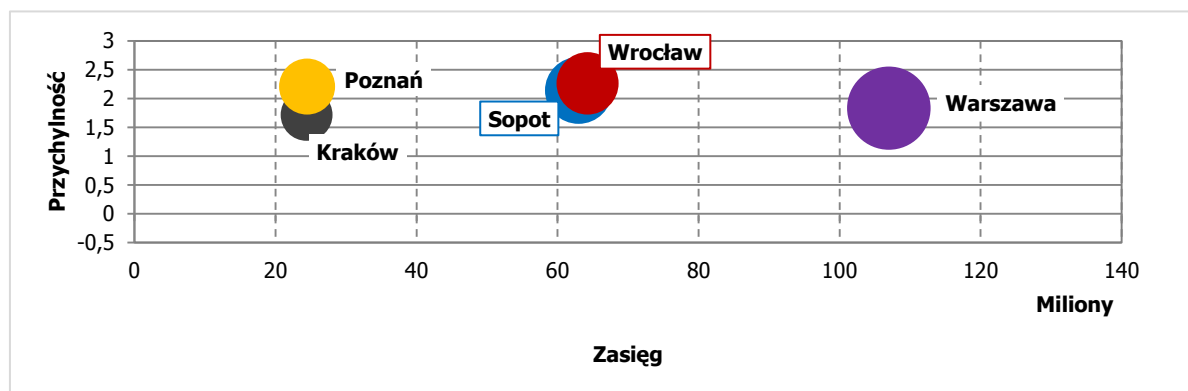
Wykres nr 11. Podział publikacji na tematykę dominującą, kanał przekazu i wydźwięk

Program kulturalny był najbardziej przychylnie przyjmowanym przez media wymiarem prezydencji. Natomiast **najwięcej opinii krytycznych dotyczyło ogólnej oceny prezydencji, jej znaczenia i skuteczności**. Temat ten pod względem liczby publikacji ułożył się na miejscu czwartym.

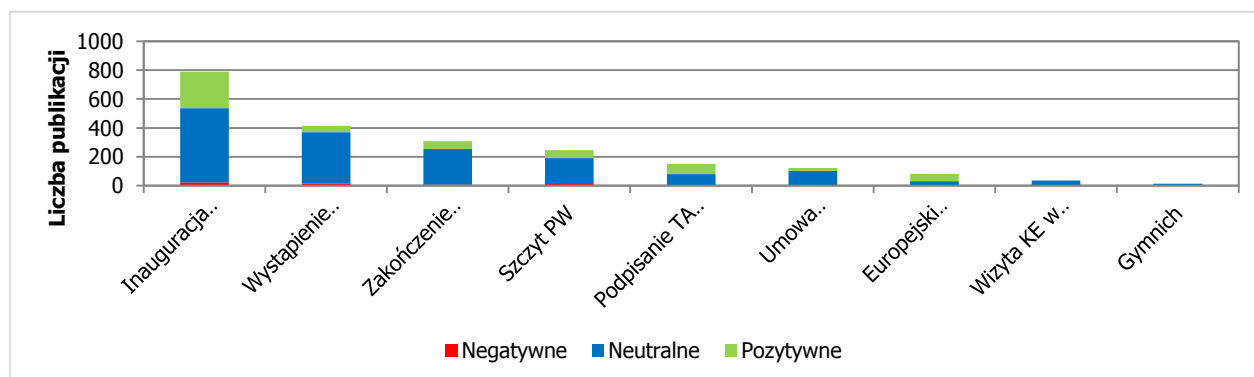
Na współpracy z prezydenturą wizerunkowo zyskały miasta, w których odbywały się kluczowe spotkania, szczególnie Sopot, o którym media pisały w drugiej kolejności zaraz po Warszawie. W sumie w analizowanym okresie o miastach ukazało się ponad 1,6 tys. przede wszystkim pozytywnych informacji, najczęściej na początku lipca, gdy omawiano plany spotkań i wydarzeń. Pod względem potencjalnych kontaktów z odbiorcami statystyka wygląda następująco: Warszawa ponad 100 mln, Sopot i Wrocław 62-64 mln, Poznań i Kraków 22-24 mln.

Wykres nr 12. Wizerunek medialny głównych miast Polski w kontekście prezydencji

W kategorii wydarzenia polskiej prezydencji pod względem liczby publikacji dominowała inauguracja prezydencji (789 materiałów), a następnie lipcowe wystąpienie Premiera RP, Pana D. Tuska w Parlamencie Europejskim (415). Najmniejszym zainteresowaniem cieszyło się zakończenie prezydencji (309). Również w tej kategorii jedynie 3% stanowiły wiadomości o zabarwieniu negatywnym, przy 25% wiadomości pozytywnych. Sprawą, którą media podnosiły w najdłuższym okresie czasu było podpisanie umowy stowarzyszeniowej z Ukrainą, co wynikało zapewne z faktu, że wydarzenie zaplanowano na koniec prezydencji.

Wykres nr 13. Liczba publikacji na temat najważniejszych wydarzeń prezydencji

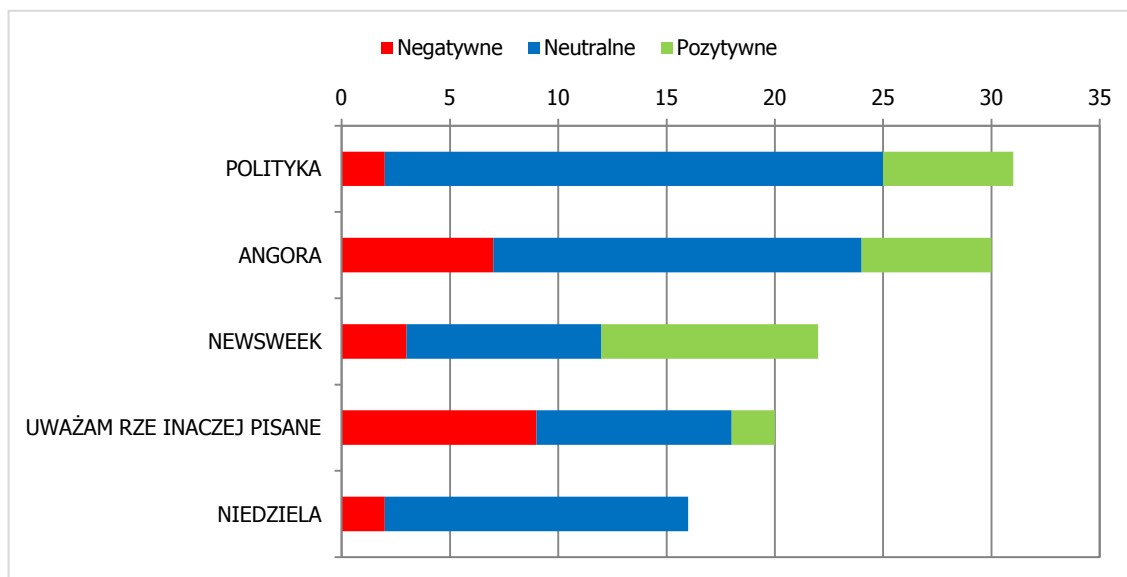
Raport uwzględnia ponadto wypowiedzi 350 osób w 5705 publikacjach które wypowiadały się o polskiej prezydencji, przy czym najczęściej cytowanych było 49 (średnio po 20 wypowiedzi). W tej grupie zdecydowanym liderem jest Premier D. Tusk, dalej Prezydent B. Komorowski, przewodniczący Komisji Europejskiej J. M. Barroso, przewodniczący Parlamentu Europejskiego J. Buzek i Minister Spraw Zagranicznych R. Sikorski. Często i przychylnie o prezydencji wypowiadali się również politycy zagraniczni, tj. przewodniczący frakcji **Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów w Parlamencie Europejskim**, M. Schulz, przewodniczący Rady Europejskiej H. van Rompuy, Premier Węgier V. Orban i przewodniczący frakcji Europejskiej

Partii Ludowej w PE J. Daul. Natomiast do czołowych krytyków prezydencji należeli polscy eurodeputowani Jacek Kurski, Tomasz Poręba i Zbigniew Ziobro.

Raport szczegółowo analizuje przekaz kanałów Telewizji Polskiej, która pełniła rolę Host Broadcastera polskiej prezydencji. W programach TVP Info, TVP1 i TVP2 o prezydencji mówiono w sumie 1212 razy, głównie w pasmach informacyjnych na temat spotkań i konferencji, rzadziej o kwestiach programowych. Na trzecim miejscu pod względem ilości emisji znalazł się program kulturalny. Wśród wydarzeń pierwsza trójka pokrywa się z kolejnością przekazu we wszystkich polskich mediach (inauguracja, wystąpienie Premiera RP w PE, zakończenie prezydencji). Najaktywniejszym medium okazał się TVP Info, na następnych miejscach uplasowały się Polsat News i TVN24 – razem w tych trzech kanałach zamieszczono prawie 30% wszystkich materiałów pochodzących z mediów telewizyjnych.

Wśród 20 najaktywniejszych mediów, najwięcej niekorzystnych materiałów opublikowała „Gazeta Polska” (ponad 50% materiałów krytycznych). Najkorzystniejszy obraz prezydencja miała w TVP2 (44 % wszystkich doniesień).

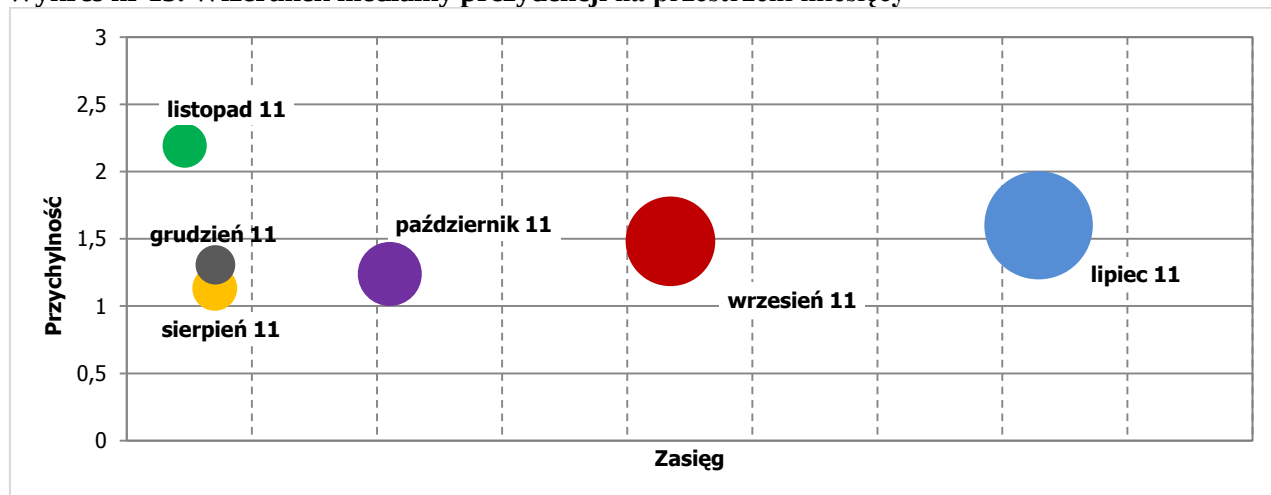
Wykres nr 14. Najaktywniejsze tygodniki opinii – liczba publikacji w podziale na wydźwięk

W publikacjach poświęconych ocenie polskiej prezydencji dziennikarze rozważali przede wszystkim wagę i rzeczywisty wpływ polskiej prezydencji na politykę UE. Początkowo media głównego nurtu próbowały wskazywać na obszary, w których Polska może – mimo ograniczeń Traktatu z Lizbony – mieć realny wpływ, wskazywać kierunek, czy odgrywać rolę bezstronnego arbitra. Akcentowano jednocześnie duże możliwości i korzyści, które prezydencja może przynieść Polsce. Z drugiej strony w tytułach nieprzychylnych rządowi pisano, że działania prezydencji nie wnoszą nic znaczącego do funkcjonowania UE, a służą przede wszystkim propagandzie sukcesu w trakcie kampanii wyborczej.

W kolejnych miesiącach również media bezstronne stawały się coraz bardziej zachowawcze w swoich ocenach dotyczących roli prezydencji. Niejako dla usprawiedliwienia wskazywano na trudny czas, na który przypadła polska prezydencja. Podkreślano jednocześnie, że biorąc pod uwagę ograniczone możliwości decyzyjne oraz bieżącą sytuację, polską prezydencję można uznać za udaną.

Wykres nr 15. Wizerunek medialny prezydencji na przestrzeni miesięcy

Wykaz tabel

Tabela nr 1. Dokumenty dotyczące przygotowań do prezydencji.....	14
Tabela nr 2. Zespoły resortowe powołane w celu przygotowania prezydencji.....	18
Tabela nr 3. Raporty sprawozdawcze.....	22
Tabela nr 4. Spotkania zespołów opiniująco-doradczych Pełnomocnika	29
Tabela nr 5. Terminy wizyt grup politycznych oraz Konferencji Przewodniczących PE w Polsce.....	53
Tabela nr 6. Posiedzenia wyjazdowe, konferencje i wydarzenia promocyjne KR i EKES.....	59
Tabela nr 7. Szkolenia centralne dla Korpusu Prezydencji	70
Tabela nr 8. Tematyka organizowanych seminariów i warsztatów.....	73
Tabela nr 9. Wykaz placówek objętych wzmocnieniem kadrowym	75
Tabela nr 10. Harmonogram wykorzystania obiektów konferencyjnych.....	77
Tabela nr 11. Wydarzenia zorganizowane przez SP RP przy UE w ramach dyplomacji publicznej	94
Tabela nr 12. Statystyki strony www.prezydencjaue.gov.pl	113
Tabela nr 13. Statystyki strony www.pl2011.eu	115
Tabela nr 14. Źródła odwiedzin strony www.pl2011.eu	115
Tabela nr 15. Najpopularniejsze materiały na Wideoblogu prezydencji.....	115
Tabela nr 16. Statystyki strony www.culture.pl	116
Tabela nr 17. Kraje z największą liczbą fanów profilu polskiej prezydencji.....	117
Tabela nr 18. Wiek fanów profilu polskiej prezydencji	118
Tabela nr 19. Wyciąg z miesięcznej analizy luk komunikacyjnych.....	143
Tabela nr 20. Statystyki logowań do systemu fiszek.....	153

Wykaz wykresów

Wykres nr 1. Spotkania w centralnych obiektach konferencyjnych.....	78
Wykres nr 2. Liczba fanów profilu prezydencji w serwisie facebook.com.....	117
Wykres nr 3. Liczba fanów profilu prezydencji w serwisie nk.....	118
Wykres nr 4. Liczba wydarzeń objętych patronatem polskiej prezydencji.....	123
Wykres nr 5. Ocena prezydencji – wyniki ankiet.....	224
Wykres nr 6. Ocena prezydencji – wyniki ankiet.....	224
Wykres nr 7. Liczba artykułów w mediach europejskich	225
Wykres nr 8. Liczba publikacji w podziale na wielkość i wydźwięk.....	227
Wykres nr 9. Liczba publikacji w podziale na kanał, zasięg i wydźwięk	227
Wykres nr 10. Ekwiwalent reklamowy publikacji w podziale na wydźwięk.....	228
Wykres nr 11. Podział publikacji na tematykę dominującą, kanał przekazu i wydźwięk.....	228
Wykres nr 12. Wizerunek medialny głównych miast Polski w kontekście prezydencji	229
Wykres nr 13. Liczba publikacji na temat najważniejszych wydarzeń prezydencji	229
Wykres nr 14. Najaktywniejsze tygodniki opinii – liczba publikacji w podziale na wydźwięk	230
Wykres nr 15. Wizerunek medialny prezydencji na przestrzeni miesięcy	231

Wykaz załączników

Załącznik nr 1. Lista spotkań zorganizowanych w centralnych obiektach konferencyjnych polskiej prezydencji

Załącznik nr 2. Zestawienie zastosowanych układów tłumaczeniowych

Załącznik nr 3. Wybrane wydarzenia i spotkania zagraniczne zrealizowane w związku z prezydencją Polski w Radzie UE

Załącznik nr 4. Dokumenty dotyczące przygotowania i sprawowania przez RP przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. procedowane w ramach Komitetu Europejskiego Rady Ministrów oraz Komitetu do Spraw Europejskich

Załącznik nr 5. Harmonogram wystąpień ministrów polskiej prezydencji w komisjach PE na początku oraz na zakończenie przewodnictwa Polski w Radzie

Załącznik nr 6. Wystąpienia Premiera i ministrów polskiej prezydencji w imieniu Rady podczas sesji plenarnych PE w Strasburgu i Brukseli w II połowie 2011 r.

Załącznik nr 7. Kalendarz posiedzeń Rady Europejskiej, Rady Unii Europejskiej oraz wybranych innych spotkań ministerialnych podczas polskiej prezydencji w 2011 r.

Załącznik nr 8. Opis badań opinii publicznej

Załącznik nr 1. Lista spotkań zorganizowanych w centralnych obiektach konferencyjnych polskiej prezydencji

Lp.	Termin	Przyjazd / Wyjazd	Miejsce	Kategoria	Zabezpieczenie	Wydarzenie	Urząd	Formuła
1	5-6.07	4.07 - przyjazd 6.07 - wyjazd	Sopot	MIM	III KATEGORIA	Nieformalne spotkanie ministrów ds. zdrowia	MZ	Organizacja centralna
2	7-8.07	6.07 - przyjazd 9.07 - wyjazd	Sopot	MIM	III KATEGORIA	Nieformalne spotkanie ministrów ds. zatrudnienia i polityki społecznej	MPiPS	Organizacja centralna
3	11-12.07	10.07 - przyjazd 12.07 - wyjazd	Sopot	MIM	III KATEGORIA	Nieformalne spotkanie ministrów ds. środowiska	MŚ	Organizacja centralna
4	15.07	14.07 - przyjazd 15.07 - wyjazd	Sopot	MIM	III KATEGORIA	Nieformalne spotkanie ministrów ds. rozwoju	MSZ	Organizacja centralna
5	16.07	15.07 - przyjazd 16/17.07 - wyjazd	Sopot	CFR / MIM	IV KATEGORIA	„Energetyczne wykorzystanie biomasy pochodzenia rolniczego ważnym elementem Wspólnej Polityki Rolnej”	MRiRW	Tylko obiekt
6	18-19.07	MSWiA: 17.07 - przyjazd 18.07 - wyjazd MS: 18.07 - przyjazd 19.07 - wyjazd	Sopot	MIM	II KATEGORIA	Nieformalna Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (JHA)	MSWiA/MS	Organizacja centralna
7	20.07	19.07 - przyjazd 21.07 - wyjazd	Sopot	CFR / MIM	III KATEGORIA	Konferencja poprzedzająca nieformalne posiedzenie Rady UE ds. Konkurencyjności na temat Europejskiej Przestrzeni Badawczej	MNiSW	Organizacja centralna
8	20-21.07	19 i 20.07 - przyjazd, 21.07 - wyjazd	Sopot	MIM	III KATEGORIA	Nieformalna Rada ds. Konkurencyjności (COMPET) /kompetencje MNiSW/	MNiSW	Organizacja centralna
9	21-22.07	21.07 - przyjazd, 22.07 - wyjazd	Sopot	MIM	III KATEGORIA	Nieformalna Rada ds. Konkurencyjności (COMPET) /kompetencje MG/	MG	Organizacja centralna
10	25-26.07	25.07 - przyjazd 26.07 - wyjazd	Sopot	HLV	IV KATEGORIA	Spotkanie Dyrektorów Generalnych ds. Rybołówstwa Państw Członkowskich UE	MRiRW	Tylko obiekt

11	28-29.07	28.07 - przyjazd 29.07 - wyjazd	Sopot	MIM	II KATEGORIA	Nieformalne spotkanie ministrów i sekretarzy stanu ds. europejskich	MSZ	Organizacja centralna
12	2-3.09	1.09 - przyjazd 3.09 - wyjazd	Sopot	MIM	II KATEGORIA	Nieformalne spotkanie ministrów spraw zagranicznych (Gymnich)	MSZ	Organizacja centralna
13	5-6.09	5.09 - przyjazd 6.09 - wyjazd	Sopot	MIM	III KATEGORIA	Nieformalne spotkanie ministrów transportu	MI	Organizacja centralna
14	8-11.09	8.09 - przyjazd 11.09 - wyjazd	Wrocław	CFR / MIM	IV KATEGORIA	Europejski Kongres Kultury	MKiDN	Tylko obiekt
15	9.09	8.09 - przyjazd 10.09 - wyjazd	Wrocław	MIM	III KATEGORIA	Nieformalne spotkanie ministrów kultury i spraw audiowizualnych	MKiDN	Organizacja centralna
16	12-13.09	11.09 - przyjazd 13.09 - wyjazd	Wrocław	MIM	III KATEGORIA	Nieformalna Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (AGRIFISH)	MRiRW	Organizacja centralna
17	12-13.09	11.09 - przyjazd 13.09 - wyjazd	Wrocław	CMT	IV KATEGORIA	Wyjazdowe posiedzenie Specjalnego Komitetu ds. Rolnictwa (SCA)	MRiRW	Tylko obiekt
18	16-17.09	15.09 - przyjazd 17.09 - wyjazd	Wrocław	MIM	III KATEGORIA	Nieformalna Rada ds. Ekonomicznych i Finansowych (ECOFIN)	MF/NBP	Organizacja centralna
19	19-20.09	19.09 - przyjazd 20.09 - wyjazd	Wrocław	MIM	III KATEGORIA	Nieformalna Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii - Energia (TTE - Energy)	MG	Organizacja centralna
20	22-23.09	22.09 - przyjazd 23.09 - wyjazd	Wrocław	MIM	II KATEGORIA	Nieformalne spotkanie ministrów obrony państw UE	MON	Organizacja centralna
21	26.09	25.09 - przyjazd 28.09 - wyjazd	Wrocław	CFR / MIM	IV KATEGORIA	„Innowacyjność a społeczne skutki kryzysu”	MPiPS	Tylko obiekt
22	27.09	25.09 - przyjazd 28.09 - wyjazd	Wrocław	CMT	IV KATEGORIA	Spotkanie Komitetu ds. Ochrony Socjalnej	MPiPS	Tylko obiekt
23	29-30.09	29.09 - przyjazd 30.09 - wyjazd	Warszawa	HSG	I KATEGORIA	Szczyt Partnerstwa Wschodniego	KPRM	Organizacja centralna
24	3-4.10	3.10 - przyjazd 5.10 - wyjazd	Kraków	CFR / MIM	III KATEGORIA	Forum Jednolitego Rynku (SIMFO)	MG	Tylko obiekt
25	5-7.10	5.10 - przyjazd 7.10 - wyjazd	Kraków	CFR / MIM	IV KATEGORIA	Europejskie Forum Turystyki 2011	MSiT	Tylko obiekt
26	6.10	5.10 - przyjazd 6.10 - wyjazd	Kraków	MIM	III KATEGORIA	Nieformalne spotkanie ministrów UE ds. turystyki	MSiT	Organizacja centralna

27	10-11.10	9/10.10 - przyjazd 11/12.10 - wyjazd	Kraków	CFR / MIM	III KATEGORIA	Konferencja ministerialna w zakresie polityki energetycznej „Konkurencyjny i zintegrowany rynek jako gwarant bezpieczeństwa energetycznego”	MG/MSP/UR E/MSZ	Organizacja centralna
28	12.10	11.10 - przyjazd 13.10 - wyjazd	Kraków	CFR	IV KATEGORIA	Spotkanie dyrektorów ds. strategii i planowania	MSZ	Tylko obiekt
29	13-14.10	13.10 - przyjazd 14.10 - wyjazd	Kraków	MIM	III KATEGORIA	Nieformalne spotkanie ministrów ds. sportu	MSiT	Organizacja centralna
30	17-18.10	16.10 - przyjazd 18.10 - wyjazd	Kraków	CFR / MIM	III KATEGORIA	Doroczna Konwencja Europejskiej Platformy Przeciwdziałania Ubóstwu i Wykluczeniu Społecznemu	MPiPS	Tylko obiekt
31	18-19.10	18.10 - przyjazd 20.10 - wyjazd	Kraków	CFR / MIM	III KATEGORIA	„Rozwój Europejskiego Systemu Statystycznego w świetle Partnerstwa Wschodniego – kierunki i strategia”	GUS	Organizacja centralna
32	20.10	19.10 - przyjazd 21.10 - wyjazd	Kraków	CFR	IV KATEGORIA	„Mechanizmy godzenia ról zawodowych i rodzinnych dla kobiet i mężczyzn szansą na aktywne uczestnictwo w rynku pracy”	MPiPS	Tylko obiekt
33	21.10	20.10 - przyjazd 21.10 - wyjazd	Kraków	MIM	III KATEGORIA	Nieformalne spotkanie ministrów ds. rodziny i równości płci	MPiPS	Organizacja centralna
34	24-25.10	24.10 - przyjazd 25.10 - wyjazd	Kraków	CFR / MIM	III KATEGORIA	Spotkanie ministrów transportu nt. Partnerstwa Wschodniego	MI	Organizacja centralna
35	26-28.10	26.10 - przyjazd 28.10 - wyjazd	Kraków	CFR / MIM	III KATEGORIA	„Zbliżanie przepisów państw objętych inicjatywą Partnerstwa Wschodniego z prawem UE w zakresie kwestii weterynaryjnych, fitosanitarnych oraz bezpieczeństwa i jakości żywności”	MRiRW	Organizacja centralna
36	3-4.11	2,3 i 4.11 - przyjazd 4 i 5.11 - wyjazd	Poznań	CFR / MIM	III KATEGORIA	II Konferencja Ministerialna Procesu Praskiego - Building Migration Partnerships in Action	MSWiA	Organizacja centralna

37	7-8.11	6.11 - przyjazd 8.11 - wyjazd	Poznań	CFR / MIM	III KATEGORIA	„Solidarność w zdrowiu. Wyrównywanie różnic zdrowotnych między krajami Unii Europejskiej.”	MZ	Organizacja centralna
38	14-15.11	13.11 - przyjazd 16.11 - wyjazd	Poznań	CFR / MIM	III KATEGORIA	V Europejski Szczyt Równości	KPRM	Tylko obiekt
39	17-18.11	16.11 - przyjazd 18.11 - wyjazd	Poznań	CFR / MIM	II KATEGORIA	6. Europejska Konferencja Ministerialna i Wystawa nt. E- administracji: "Borderless eGovernment Services for Europeans"	MSWiA	Organizacja centralna
40	17.11	16.11 - przyjazd 18.11 - wyjazd	Poznań	CFR / MIM	II KATEGORIA	Spotkanie ministrów ds. administracji elektronicznej	MSWiA	Organizacja centralna
41	21-22.11	21.11 - przyjazd 22.11 - wyjazd	Poznań	HLV	IV KATEGORIA	Spotkanie Krajowych Koordynatorów ds. Narkotyków	MZ	Tylko obiekt
42	23.11	22.11 - przyjazd 24.11 - wyjazd	Poznań	CFR / MIM	III KATEGORIA	Zintegrowane podejście do rozwoju – klucz do inteligentnej, zrównoważonej i sprzyjającej włączeniu Europy	MRR	Tylko obiekt
43	24-25.11	23.11 - przyjazd 25.11 - wyjazd	Poznań	CFR / MIM	III KATEGORIA	Europejski Dzień Konkurencji i Konsumentów	UOKiK	Organizacja centralna
44	25.11	23.11 - przyjazd 25.11 - wyjazd	Poznań	MIM	III KATEGORIA	Nieformalne spotkanie ministrów ds. polityki spójności UE (polityki regionalnej), rozwoju terytorialnego oraz rozwoju miast	MRR	Organizacja centralna
45	28-29.11	27.11 - przyjazd 29.11 - wyjazd	Poznań	CFR	IV KATEGORIA	Forum Społeczeństwa Obywatelskiego Partnerstwa Wschodniego	MSZ	Tylko obiekt
46	30.11	29.11 - przyjazd 1.12 - wyjazd	Poznań	HLV	IV KATEGORIA	Spotkanie Zarządu Frontex	MSWiA	Tylko obiekt
47	1-2.12	1.12 - przyjazd 2.12 - wyjazd	Warszawa	MIM	II KATEGORIA	„Unia Europejska i Państwa Południowego Sąsiedztwa nowe perspektywy wzajemnej współpracy w zmieniającym się otoczeniu”	MSZ	Organizacja centralna
48	5-6.12	4.12 - przyjazd 6.12 - wyjazd	Warszawa	CFR / MIM	IV KATEGORIA	Pomoc prawna z urzędu w postępowaniu karnym w Unii	MS	Tylko obiekt

						Europejskiej		
49	12-13.12	11.12 - przyjazd 13.12 - wyjazd	Warszawa	HLV	IV KATEGORIA	57. Spotkanie Dyrektorów Generalnych właściwych ds. administracji publicznej (EUPAN)	KPRM	Tylko obiekt
50	15-16.12	14.12 - przyjazd 16.12 - wyjazd	Warszawa	CFR / MIM	II KATEGORIA	Europejskie Dni Rozwoju	MSZ	Organizacja centralna

Załącznik nr 2. Zestawienie zastosowanych układów tłumaczeniowych

Nazwa spotkania	Układ tłumaczeniowy
Nieformalnie spotkanie ministrów zdrowia	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT
Nieformalne spotkanie ministrów ds. zatrudnienia i polityki społecznej	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT oraz symultaniczna obsługa tłumaczeniowa równolegle odbywających się warsztatów
Nieformalne spotkanie ministrów ds. środowiska	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT
Nieformalne spotkanie ministrów ds. rozwoju	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT
Nieformalna Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (JHA)	tłumaczenie symultaniczne z 22 języków urzędowych UE na sześć języków: FR-DE-EN-IT-ES-NL-PT-EL-DA-FI-SV-CS-ET-LV-LT-HU-MT-PL-SK-SL-BG-RO na PL-EN-FR-DE-ES-IT
Konferencja poprzedzająca nieformalną Radę ds. Konkurencyjności	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT
Nieformalna Rada ds. Konkurencyjności (COMPET)	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT
Nieformalne spotkanie ministrów i sekretarzy stanu ds. europejskich	tłumaczenie symultaniczne z pięciu na pięć języków EN-FR-DE-ES-IT
Nieformalne spotkanie ministrów spraw zagranicznych w formule GYMNICH	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na dwa języki: PL-EN-FR-DE-ES-IT na EN-FR
Nieformalne spotkanie ministrów transportu	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT
Nieformalne spotkanie ministrów kultury i spraw audiowizualnych	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT
Nieformalna Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (AGRIFISH)	tłumaczenie symultaniczne z 22 języków urzędowych UE na sześć języków: FR-DE-EN-IT-ES-NL-PT-EL-DA-FI-SV-CS-ET-LV-LT-HU-MT-PL-SK-SL-BG-RO na PL-EN-FR-DE-ES-IT
Nieformalna Rada ds. Ekonomicznych i Finansowych (ECOFIN)	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT
Spotkanie Eurogrupy towarzyszące nieformalnej radzie ds. ekonomicznych i finansowych	tłumaczenie symultaniczne z pięciu na pięć języków EN-FR-DE-ES-IT
Nieformalna Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii - Energia (TTE - Energy)	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT
Nieformalne spotkanie ministrów obrony państw UE	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT

Szczyt Partnerstwa Wschodniego	W trakcie sesji plenarnych tłumaczenie symultaniczne z 22 języków urzędowych UE, języków państw Partnerstwa Wschodniego oraz rosyjskiego na 13 języków (6 języków UE, 6 języków Partnerstwa Wschodniego i rosyjski)
Nieformalne spotkanie ministrów UE ds. turystyki	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT
Konferencja ministerialna w zakresie polityki energetycznej „Konkurencyjny i zintegrowany rynek jako gwarant bezpieczeństwa energetycznego”	tłumaczenie symultaniczne z czterech na cztery języki PL-EN-DE-FR (tłumaczenie obejmowało kilka paneli równoległych)
Nieformalne spotkanie ministrów ds. sportu	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT
„Rozwój Europejskiego Systemu Statystycznego w świetle Partnerstwa Wschodniego – kierunki i strategia”	tłumaczenie symultaniczne z trzech na trzy języki PL-EN-RU
Nieformalne spotkanie ministrów ds. rodziny i równości płci	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT
Spotkanie ministrów transportu nt. Partnerstwa Wschodniego	tłumaczenie symultaniczne z trzech na trzy języki PL-EN-RU
„Zbliżanie przepisów państw objętych inicjatywą Partnerstwa Wschodniego z prawem UE w zakresie kwestii weterynaryjnych, fitosanitarnych oraz bezpieczeństwa i jakości żywności”	tłumaczenie symultaniczne z trzech na trzy języki PL-EN-RU (tłumaczenie obejmowało kilka paneli równoległych)
„Solidarność w zdrowiu. Wyrównywanie różnic zdrowotnych między krajami Unii Europejskiej.”	tłumaczenie symultaniczne w reżimie PL-EN (tłumaczenie obejmowało kilka paneli równoległych)
V Europejski Szczyt Równości	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT (tłumaczenie obejmowało kilka paneli równoległych)
6. Europejska Konferencja Ministerialna i Wystawa nt. E-administracji: "Borderless eGovernment Services for Europeans"	tłumaczenie symultaniczne w reżimie PL-EN (tłumaczenie obejmowało kilka paneli równoległych)
Spotkanie ministrów ds. administracji elektronicznej	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT
Europejski Dzień Konkurencji i Konsumentów	tłumaczenie symultaniczne w reżimie PL-EN
Nieformalne spotkanie ministrów ds. polityki spójności UE (polityki regionalnej), rozwoju terytorialnego oraz rozwoju miast	tłumaczenie symultaniczne z sześciu na sześć języków PL-EN-FR-DE-ES-IT
„Unia Europejska i Państwa Południowego Sąsiedztwa nowe perspektywy wzajemnej współpracy w zmieniającym się otoczeniu”	tłumaczenie symultaniczne z czterech na cztery języki PL-EN-FR-AR (tłumaczenie obejmowało kilka paneli równoległych)
Europejskie Dni Rozwoju	tłumaczenie symultaniczne w reżimie PL-EN-FR z pasywnym hiszpańskim, rosyjskim i niemieckim (tłumaczenie obejmowało trzy panele równoległe)

Załącznik nr 3. Wybrane wydarzenia i spotkania zagraniczne zrealizowane w związku z prezydencją Polski w Radzie UE

Spotkanie	Data	Placówka	Resort
7. Konferencja Ministerialna procesu "Środowisko dla Europy"	20-23.09.2011	Ambasada RP w Astanie	MŚ
Open-Ended Working Group (OEWG)	13-18.11.2011	Ambasada RP w Belgradzie	MZ
Berlińska Konferencja Bezpieczeństwa / Europejski Kongres Bezpieczeństwa i Obrony	8-9.11.2011	Ambasada RP w Berlinie	MSZ
10. Konferencja Stron Konwencji Bazylejskiej	17-21.10.2011	Ambasada RP w Bogocie	MŚ
Sesje i międzysesje Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych ws. Zmian Klimatu (UNFCCC)	1-7.10.2011		
Konferencja dot. Wieloletnich Ram Finansowych "Nowy wieloletni budżet UE - jak pobudzić wzrost gospodarczy i zmniejszyć różnice między regionami?"	21.09.2011	Ambasada RP w Bukareszcie	MSZ
Konferencja Ministerialna WTO	14.12.2011	SP RP przy Biurze NZ w Genewie	MG
61. Spotkanie Stałego Komitetu CITES	14-19.08.2011		MŚ
29 sesja Organu Wykonawczego konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości (EB CLRTAP)	12-16.12.2011		
Spotkanie Grupy Roboczej stron Protokołu PRTR	28.11.2011		
Grupa Robocza ds. Strategii i Przeglądów	11-16.09.2011		
"Dzień Polski" w Europolu	2.12.2011	Ambasada RP w Hadze	MSWiA
Spotkanie Oficerów Łącznikowych na Ukrainie Komenda Główna Straży Granicznej	12.07.2011	Ambasada RP w Kijowie	MSWiA
Spotkanie Oficerów Łącznikowych na Ukrainie Komenda Główna Policji	14.09.2011		
Seminarium wysokiego szczebla nt. Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony UE	3-4.11.2011		MSZ
Forum Europa-Mołdowa	29-31.03.2011	Ambasada RP w Kiszyniowie	MSZ
Konferencja "Źródła wzrostu w Polsce, Danii i Europie w horyzoncie do 2020 r."	26-27.05.2011	Ambasada RP w Kopenhadze	MSZ
Seminarium ekonomiczne „New market opportunities in Poland”	14.12.2011		

Międzynarodowa konferencja naukowa "Od Rewolucji Goździków do Solidarności" - debata	25.11.2011; 6-7.12.2011	Ambasada RP w Lizbonie	MSZ
Konferencja nt. bezpieczeństwa energetycznego	14.06.2011	Ambasada RP w Londynie	MSZ
Konferencja "Europa/Ameryka - państwo/stan - region/hrabstwo w kryzysie: konsekwencje - stan - metody zaradcze - rekomendacje"	3.11.2011	KG RP w Los Angeles	MSZ
Seminarium nt. doświadczeń krajów Europy Środkowo-Wschodniej w UE	12.07.2011	Ambasada RP w Meksyku	MSZ
Siódme Posiedzenie Grupy Roboczej ds. Artykułu 8(j) Konwencji o różnorodności biologicznej	30.10- 5.11.2011	KG RP w Montrealu	MŚ
Piętnaste Posiedzenie Organu Doradztwa Naukowego i Technicznego Konwencji o różnorodności biologicznej	7-11.11.2011		
31. spotkanie Otwartej Grupy Roboczej Protokołu Montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową	1-5.08.2011		
Spotkanie Oficerów Łącznikowych w Moskwie Komenda Główna Straży Granicznej	26.10.2011	Ambasada RP w Moskwie	MSWiA
Spotkanie Oficerów Łącznikowych w Moskwie Komenda Główna Policji	12.10.2011		MSZ
Konferencja "Europejskie doświadczenia przebudowy gospodarek na przełomie XX/XXI wieku a modernizacja Rosji"	20-23.09.2011; 14-18.11.2011		
3. Sesja Międzyrządowego Komitetu Negocjacyjnego (INC-3) w sprawie konwencji dla rtęci	31.10.- 4.11.2011	Ambasada RP w Nairobi	MŚ
Seminarium nt. przyszłości rynku energetycznego w ramach EOG w świetle implementacji III pakietu liberalizacyjnego	30.11.2011	Ambasada RP w Oslo	MSZ
Forum Gospodarcze Polska-Czechy	17.06.2011	KG RP w Ostrawie	MSZ
17 Konferencja Stron Ramowej Konwencji NZ w sprawie zmian klimatu	28.11.- 9.12.2011	Ambasada RP w Pretorii	MŚ
Seminarium dot. zmian klimatycznych	10.10.2011		MSZ
Seminarium ws. współpracy gospodarczej w regionie Morza Bałtyckiego	3.11.2011	Ambasada RP w Rydze	MSZ
Bośnia na rozdrożu – najważniejsze wyzwania dla jej aspiracji europejskich	24-25.10.2011	Ambasada RP w Sarajewie	MSZ

X Konferencja Stron Konwencji UNCCD (ws. pustynnienia)	6-23.10.2011	Ambasada RP w Seulu	MŚ
Forum ministerialne UE-Balkany Zachodnie	3-4.10.2011	Ambasada RP w Skopje	MSWiA / MS
Konferencja nt. rozszerzenia pt.: "Europejskie perspektywy Bałkanów Zachodnich"	14.12.2011	Ambasada RP w Sofii	MSZ
Spotkanie ekspertów ds. programu Partnerstwa Wschodniego w ramach unijnego programu Partnerstwa Wschodniego	27-28.07.2011	Ambasada RP w Tbilisi	MF
Trzydniowe warsztaty nt. polskich doświadczeń transformacyjnych w budowie instytucji demokratycznych	4-6.10.2011	Ambasada RP w Tunisie	MSZ
Konferencja nt. sprawiedliwości w okresie transformacji	9-10.12.2011		
Grupa robocza ds. Maghrebu i Mieszreku (MaMa) oraz spotkanie z CMD w Tunisie	13.12.2011		

Załącznik nr 4. Dokumenty dotyczące przygotowania i sprawowania przez RP przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. procedowane w ramach Komitetu Europejskiego Rady Ministrów oraz Komitetu do Spraw Europejskich

L.p.	Data posiedzenia/ przyjęcia lub przekazania dokumentu	Tytuł dokumentu	Autor dokumentu
-------------	--	------------------------	------------------------

Komitet Europejski Rady Ministrów

1.	31.07.2007 r.	Założenia przygotowań administracji polskiej do sprawowania przez RP Prezydencji w Radzie UE w II połowie 2011 r.	UKIE/MSZ
2.	15.07.2008 r.	Raport w sprawie stanu przygotowań administracji publicznej do objęcia prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
3.	19.09.2008 r.	Przygotowania Polski do objęcia przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej – informacja bieżąca.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
4.	16.10.2008 r.	Informacja nt. staży strukturalnych w Komisji Europejskiej dla pracowników administracji publicznej państw członkowskich UE w pierwszej połowie 2009 roku. **	UKIE
5.	28.10.2008 r.	Program Przygotowań Rzeczypospolitej Polskiej do Objęcia i Sprawowania Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
6.	04.11.2008 r.	Informacja o wynikach procedury naboru kandydatów na program staży strukturalnych w Komisji Europejskiej dla pracowników administracji publicznej państw członkowskich UE w pierwszej połowie 2009 roku.	UKIE
7.	28.11.2008 r.	Informacja na temat sposobu obsługi organów przygotowawczych Rady Unii Europejskiej – określenie modelu prezydencji polskiej w 2011 r.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
8.	10.12.2008 r.	Informacja w sprawie wdrożenia systemu Elektronicznej Wymiany Dokumentów – Polska w okresie od .07. 2006 roku do .10. 2008 r. wraz z propozycją dalszych działań w kontekście przygotowań Polski do objęcia i sprawowania przewodnictwa w Radzie UE.	UKIE
9.	02.02.2009 r.	Informacja nt. staży w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej dla pracowników polskiej administracji publicznej w 2009 roku.	UKIE
10.	02.02.2009 r.	Przygotowania Polski do objęcia przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej – informacja bieżąca.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
11.	02.02.2009 r.	Informacja nt. obiegu dokumentów Unii Europejskiej w kontekście przygotowań do objęcia przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
12.	02.03.2009 r.	Wytyczne dla ministerstw i urzędów centralnych w sprawie szacowania kosztów związanych z organizacją i obsługą polskiego przewodnictwa w Radzie UE w II poł. 2011 r.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>

13.	24.02.2009 r.	Informacja o wynikach procedury naboru kandydatów na staże w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej dla pracowników polskiej administracji publicznej w 2009 roku.	UKIE
14.	10.03.2009 r.	Informacja na temat wizyt studyjnych i staży dla członków korpusu prezydencji Polski w Radzie UE.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
15.	24.04.2009 r.	Informacja na temat staży strukturalnych w Komisji Europejskiej dla pracowników administracji publicznej państw członkowskich UE w drugiej połowie 2009 roku.	UKIE
16.	12.05.2009 r.	Przygotowania Polski do objęcia przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej – informacja bieżąca.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
17.	12.05.2009 r.	Informacja w sprawie określenia dla instytucji uczestniczących w przygotowaniach do przewodnictwa w Radzie UE limitów zgłoszeń do korpusu prezydencji, objętego systemem szkoleń centralnych.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
18.	12.05.2009 r.	Informacja na temat podziału środków z rezerwy celowej budżetu państwa część 83, poz. 9 „Koszty związane z przygotowaniem administracji do objęcia przez Polskę Prezydencji w UE oraz reprezentacją przed ETS” na realizację staży i wizyt studyjnych w roku 2009 w ramach przygotowań do prezydencji Polski w Radzie UE.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
19.	19.05.2009 r.	Informacja o wynikach procedury naboru kandydatów na staże strukturalne w Komisji Europejskiej dla pracowników administracji publicznej państw członkowskich UE w drugiej połowie 2009 roku.	UKIE
20.	09.06.2009 r.	Program Wieloletni – przygotowanie, obsługa i sprawowanie przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 roku.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
21.	21.07.2009 r.	Katalog dobrych praktyk – wytyczne dotyczące umów partnerskich na potrzeby organizacji polskiej prezydencji.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
22.	21.07.2009 r.	Priorytety i programowanie polskiej prezydencji w Unii Europejskiej w 2011 r. (aspekty operacyjne).	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
23.	30.07.2009 r.	Przygotowania Polski do objęcia przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej – informacja bieżąca.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
24.	28.08.2009 r.	Strategiczne założenia programu kulturalnego polskiej prezydencji w II połowie 2011 r.	MKiDN
25.	08.09.2009 r.	Harmonogram formalnych i nieformalnych spotkań w czasie polskiej prezydencji w Radzie UE. (Przygotowania do polskiej Prezydencji w Radzie UE - prace nad kalendarzem spotkań Prezydencji).	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
26.	08.09.2009 r.	Informacja na temat dodatkowego podziału środków z rezerwy celowej budżetu państwa część 83, poz. 9 „Koszty związane z przygotowaniem administracji do objęcia przez Polskę Prezydencji w UE oraz reprezentacją przed ETS” na realizację staży i wizyt studyjnych.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
27.	22.09.2009 r.	Priorytety i programowanie polskiej prezydencji w Unii Europejskiej w 2011 r.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>

28.	22.09.2009 r.	Kryteria wyznaczania priorytetów sektorowych polskiego przewodnictwa w Radzie UE.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
29.	22.09.2009 r.	Kalendarz spotkań Premiera w okresie poprzedzającym objęcie przez Polskę przewodnictwa w Radzie UE.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
30.	22.09.2009 r.	Europejska Polityka Bezpieczeństwa i Obrony jako propozycja priorytetu podczas przewodnictwa Polski w UE.	MSZ
31.	13.10.2009 r.	Informacja nt. wyboru stolic dziesięciu państw w których realizowany będzie program kulturalny towarzyszący polskiej prezydencji w Radzie UE w II połowie 2011 r.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
32.	16.10.2009 r.	Priorytety i programowanie polskiej prezydencji w Unii Europejskiej w 2011 r.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
33.	20.10.2009 r.	Informacja na temat działań związanych z realizacją Partnerstwa Wschodniego w perspektywie polskiej prezydencji w Radzie UE.	MSZ
34.	20.10.2009 r.	Informacja nt. staży w Komisji Europejskiej dla pracowników administracji publicznej państw członkowskich UE w pierwszej połowie 2010 r.	UKIE
35.	27.10.2009 r.	Projekt kalendarza spotkań ministerialnych i spotkań wysokiego szczebla w czasie polskiej prezydencji. (<i>Przygotowania do polskiej Prezydencji w Radzie UE - prace nad kalendarzem spotkań Prezydencji cz.2</i>)	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
36.	30.10.2009 r.	Projekt nowelizacji Programu Wieloletniego – przygotowanie, obsługa i sprawowanie przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
37.	06.11.2009 r.	Informacja o wynikach procedury naboru kandydatów na program staży w Komisji Europejskiej dla pracowników administracji publicznej państw członkowskich UE w pierwszej połowie 2010 roku. **	UKIE
38.	16.11.2009 r.	Informacja nt. przeglądu kluczowych wydarzeń artystycznych odbywających się cyklicznie w Polsce i za granicą pod kątem włączenia ich w program kulturalny kalendarza polskiej prezydencji w II połowie 2011 r.***	MKiDN
39.	24.11.2009 r.	Weryfikacja stanu przygotowań administracji publicznej do objęcia Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
40.	30.11.2009 r.	Informacja ws. procedury pisemnej przyjęcia decyzji Rady Europejskiej ws. sprawowania prezydencji w Radzie (zgodnie z Deklaracją nr 9 do Traktatu z Lizbony). **	MSZ
41.	01.12.2009 r.	Informacja nt. inwentaryzacji spraw (policy issues) przypadających na drugą połowę 2011 r. – katalog spraw, które pojawią się na agendzie polskiej prezydencji wg stanu na listopad 2009 r.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
42.	22.12.2009 r.	Dokument wykonawczy do programu wieloletniego pn. Przygotowanie, obsługa i sprawowanie Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
43.	22.12.2009 r.	Organizacja obsługi tłumaczeniowej spotkań odbywających się podczas Prezydencji Polski.	UKIE - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>

Komitet do Spraw Europejskich

44.	18.01.2010	Informacja nt. staży w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej dla pracowników polskiej administracji publicznej w 2010 roku. **	MSZ
45.	29.01.2010 r.	Sprawozdanie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego za rok 2009 z prac nad Programem Kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie UE w 2011 roku.	MKiDN
46.	09.02.2010 r.	Stan realizacji prac nad programem kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 roku w Polsce i w Brukseli.	MKiDN
47.	12.02.2010 r.	Kalendarz spotkań planowanych podczas polskiego przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
48.	12.02.2010 r.	Koncepcja serwisu kulturalnego polskiego Przewodnictwa w Radzie UE.	MKiDN
49.	12.02.2010 r.	Stan realizacji prac nad program kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 roku w stolicach europejskich (poza Brukselą) i pozaeuropejskich.	MKiDN
50.	17.02.2010 r.	Harmonogram prezentacji priorytetów sektorowych na forum Komitetu do Spraw Europejskich – I kwartał 2010 r. ***	MSZ <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
51.	23.02.2010 r.	Raport na temat stanu przygotowań do Prezydencji polskiej w 2011 r. – mapa ryzyk i propozycje działań zaradczych.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
52.	23.02.2010 r.	Informacja o wynikach procedury naboru kandydatów na staż w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej dla pracowników polskiej administracji publicznej w 2010 roku.	UKiE
53.	02.03.2010 r.	Priorytety sektorowe polskiej Prezydencji – Rada ds. Gospodarczych i Finansowych.	MF
54.	05.03.2010 r.	Rekomendacje dla ministrów dot. współpracy z Parlamentem Europejskim w okresie przygotowań oraz sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
55.	09.03.2010 r.	Zasady finansowania i organizacji spotkań organizowanych w kraju podczas polskiej prezydencji.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
56.	10.03.2010 r.	Informacja na temat doświadczeń Szwecji w zakresie przygotowań programowych i zarządzania procesem Prezydencji. ***	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
57.	12.03.2010 r.	Priorytety sektorowe polskiej Prezydencji – Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa.	MRiRW
58.	19.03.2010 r.	Stałe Przedstawicielstwo RP przy UE w Brukseli i inne placówki dyplomatyczne – wzmocnienie kadrowe na czas Prezydencji.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
59.	19.03.2010 r.	Priorytety sektorowe polskiej Prezydencji – Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii (w zakresie kompetencji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji).	MSWiA
60.	19.03.2010 r.	Priorytety sektorowe polskiej Prezydencji – Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych.	MSWiA/MS
61.	26.03.2010 r.	Priorytety sektorowe polskiej Prezydencji – Rada ds. Zatrudnienia,	MPiPS/MZ/

		Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich.	MRR/UOKiK
62.	09.04.2010 r.	Lista spotkań na które przewiduje się udostępnienie obiektu Prezydencji.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
63.	09.04.2010 r.	II nowelizacja programu wieloletniego pn. Przygotowanie, obsługa i sprawowanie Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
64.	13.04.2010 r.	Priorytety sektorowe polskiej Prezydencji - Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii (w obszarze energii).	MG
65.	20.04.2010 r.	Priorytety sektorowe polskiej Prezydencji - Rada ds. Edukacji, Młodzieży i Kultury.	MEN/MKiDN /MNiSW/ MSiT
66.	20.04.2010 r.	Priorytety sektorowe polskiej Prezydencji – Rada ds. Konkurencyjności.	MG/MNiSW
67.	23.04.2010 r.	Priorytety sektorowe polskiej Prezydencji – Rada do Spraw Ogólnych.	MSZ
68.	27.04.2010 r.	Informacja o stanie realizacji programu kulturalnego polskiej Prezydencji w Radzie UE w 2011 r.	MKiDN
69.	11.05.2010 r.	Lista spotkań organizowanych w kraju podczas Polskiej Prezydencji dla których przewiduje się udzielenie wsparcia finansowego w ramach centralnej części Programu Wieloletniego (w ramach puli 30 mln).	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
70.	11.05.2010 r.	Informacja na temat współpracy z instytucjami doradczymi UE w kontekście przygotowań do sprawowania przez Polskę Przewodnictwa w Radzie UE.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
71.	11.05.2010 r.	Informacja nt. staży w Komisji Europejskiej dla pracowników administracji publicznej państw członkowskich UE w drugiej połowie 2010 roku.	MSZ
72.	13.05.2010 r.	Kapitał intelektualny dla zrównoważonego wzrostu. Kapitał intelektualny jako długookresowy priorytet Polski z perspektywy członkostwa w UE oraz Prezydencji Polski w Radzie UE w 2011.	MNiSW
73.	13.05.2010 r.	Priorytety sektorowe polskiej Prezydencji - Rada ds. Konkurencyjności (w obszarze dotyczącym przemysłu i rynku wewnętrznego).	MG
74.	25.05.2010 r.	Aktualizacja dokumentu wykonawczego do programu wieloletniego pn. Przygotowanie, obsługa i sprawowanie Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
75.	28.05.2010 r.	Informacja ws. dokumentu <i>Lista spotkań organizowanych w kraju podczas Polskiej Prezydencji dla których przewiduje się udzielenie wsparcia finansowego w ramach centralnej części Programu Wieloletniego (w ramach puli 30 mln)</i>	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
76.	28.05.2010 r.	Informowanie społeczeństwa polskiego o Prezydencji Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 roku.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
77.	28.05.2010 r.	Priorytety strategiczne polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w ramach Rady do Spraw Zagranicznych.	MSZ
78.	28.05.2010 r.	Priorytety strategiczne polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w ramach Rady do Spraw Zagranicznych. Wstępna lista zgłoszonych przez Polskę oraz potencjalnych działań, projektów i programów do realizacji w ramach Partnerstwa	MSZ

		Wschodniego.	
79.	02.06.2010 r.	Wzmocnienie kadrowe na czas Prezydencji. Stałe Przedstawicielstwo RP przy UE w Brukseli i inne placówki dyplomatyczne. Część 2.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
80.	02.06.2010 r.	Informacja o wynikach procedury naboru kandydatów na staże w Komisji Europejskiej dla pracowników administracji publicznej państw członkowskich UE w drugiej połowie 2010 roku.	MSZ
81.	08.06.2010 r.	Sprawozdanie z działalności Pełnomocnika Rządu ds. Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez RP Przewodnictwa w Radzie UE za rok 2009 i I kwartał 2010.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
82.	15.06.2010 r.	Informacja w sprawie podziału szkoleniowych miejsc rezerwowych dla korpusy Prezydencji.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
83.	22.06.2010 r.	Aneks do <i>Mapy ryzyk związanych z przygotowaniami i obsługą polskiej Prezydencji w Radzie UE.</i>	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
84.	02.07.2010 r.	Wstępna lista priorytetów polskiego przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
85.	6.07.2010 r.	Stałe Przedstawicielstwo RP przy UE w Brukseli i inne placówki dyplomatyczne. Wzmocnienie kadrowe na czas Prezydencji. Część 3.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
86.	6.07.2010 r. / 5.11.2010 r.	Informacja na temat zapewnienia obsługi rezerwacji hotelowych w Brukseli dla przedstawicieli polskiej administracji w trakcie sprawowania przez Polskę Przewodnictwa Polski w Radzie UE w II połowie 2011 r.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
87.	13.07.2010 r.	Programowanie polskiej Prezydencji w Radzie UE. System fiszek: koncepcja i dane techniczne projektu.	MSZ
88.	16.07.2010 r.	III nowelizacja Programu Wieloletniego pod nazwą „Przygotowanie, obsługa i sprawowanie Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.”	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
89.	30.07.2010 r.	Przygotowania Polski do objęcia Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej – informacja o działalności Pełnomocnika w II kwartale 2010 r.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
90.	30.07.2010 r.	Wytyczne dotyczące polityki komunikacyjnej polskiej Prezydencji w Radzie UE w 2011 roku.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
91.	30.07.2010 r.	Informacja nt. inwentaryzacji spraw (policy issues) przypadających na drugą połowę 2011 r. – katalog spraw, które pojawiają się na agendzie polskiej Prezydencji.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
92.	30.07.2010 r.	Sprawozdanie z prac nad programem kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie UE w 2011 roku. (za II kwartał 2010 r.).	MKiDN
93.	14.09.2010 r.	Program prezydencji trio Polska-Dania-Cypr – część strategiczna. Wkład Polski. **	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
94.	05.10.2010 r.	Programowanie polskiej Prezydencji w Radzie UE – informacja nt. oceny zasadności objęcia systemem fiszek spraw będących przedmiotem prac Rady do Spraw Zagranicznych.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>

95.	8.10.2010 r.	Projekt stanowiska Polski w sprawie reprezentacji Unii wobec państw trzecich i organizacji międzynarodowych oraz koordynacji wewnętrznej przy organizacjach międzynarodowych po wejściu w życie Traktatu z Lizbony. **	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
96.	26.10.2010 r.	Informacja o stanie realizacji programu kulturalnego polskiej Prezydencji w Radzie UE w 2011 r.	MKiDN
97.	10.11.2010 r.	Informacja nt. staży w Komisji Europejskiej dla pracowników administracji publicznej państw członkowskich UE w pierwszej połowie 2011 r. **	MSZ
98.	19.11.2010 r.	Informacja w sprawie zgłoszenia tematów opinii rozpoznawczych do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno – Społecznego i Komitetu Regionów z inicjatywy polskiej Prezydencji w Radzie UE.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
99.	19.11.2010 r.	Zasady organizacji spotkań planowanych podczas polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w 2011 r.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
100.	16.12.2010 r.	Kalendarz spotkań planowanych podczas polskiego przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r. **	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
101.	30.11.2010 r.	Informacja w sprawie uaktualnienia wytycznych dotyczących współpracy z partnerami nieodpłatnie wspierającymi organizację Prezydencji Polski w Radzie UE w drugiej połowie 2011 r.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
102.	30.11.2010 r.	Kalendarz spotkań planowanych podczas polskiego przewodnictwa w Radzie unii Europejskiej w 2011 r.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
103.	03.12.2010 r.	Informacja o wynikach procedury naboru kandydatów na staże w Komisji Europejskiej dla pracowników administracji publicznej państw członkowskich UE w pierwszej połowie 2011 roku. **	MSZ
104.	14.12.2010 r.	Informacja nt. aktualnych działań podejmowanych w celu realizacji priorytetu polskiej Prezydencji pn. „Kapitał intelektualny”.	MNiSW
105.	21.12.2010 r.	Stałe Przedstawicielstwo RP przy UE w Brukseli i inne placówki dyplomatyczne. Wzmocnienie kadrowe na czas Prezydencji. Część 4.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
106.	21.12.2010 r.	II aktualizacja dokumentu wykonawczego do programu wieloletniego pn. <i>Przygotowanie, obsługa i sprawowanie Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.</i>	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
107.	21.01.2011 r.	Sprawozdanie z działalności Pełnomocnika do Spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa w trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczypospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r. (za II półrocze 2010 r.).	MSWiA
108.	21.01.2011 r.	Program zabezpieczenia spotkań w trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczypospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r.	MSWiA
109.	28.01.2011 r.	Przygotowania Polski do objęcia przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej – informacja o działalności Pełnomocnika w IV kwartale 2010 r.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
110.	01.02.2011 r.	Aktualizacja katalogu spraw, które mogą pojawić się w drugiej połowie 2011 r. na agendzie polskiej Prezydencji – część I. Rada ds. Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN) i Rada Edukacji,	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>

		Młodzieży, Kultury i Sportu (EYCS).	
111.	04.02.2011 r.	Informacja nt. aktualnych działań podejmowanych w celu realizacji priorytetu polskiej Prezydencji pn. „Kapitał intelektualny”.	MNiSW
112.	08.02.2011 r.	Aktualizacji katalogu spraw, które mogą pojawić się w drugiej połowie 2011 r. na agendzie polskiej Prezydencji – część II. Rada ds. Ogólnych (GAC) i Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii (TTE).	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
113.	11.02.2011 r.	Aktualizacja katalogu spraw, które mogą pojawić się w drugiej połowie 2011 r. na agendzie polskiej Prezydencji – część III. Rada ds. Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (JHA), Rada ds. Konkurencyjności (COMPET) oraz Rada ds. Środowiska (ENVI).	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
114.	11.02.2011 r.	Sprawozdanie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego za IV kwartał 2010 r. z prac nad Programem Kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie UE w 2011 r.	MKiDN
115.	18.02.2011 r.	Aktualizacja Katalogu spraw, które mogą pojawić się w drugiej połowie 2011 r. na agendzie polskiej Prezydencji – część IV. Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (AGRI).	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
116.	22.02.2011 r.	Aktualizacja Katalogu spraw, które mogą pojawić się w drugiej połowie 2011 r. na agendzie polskiej Prezydencji – część V. Rada ds. Zatrudnienia, Pracy i Polityki Społecznej (EPSCO).	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
117.	01.03.2011 r.	Informacja nt. spotkań ministrów i członków kierownictwa ministerstw z kluczowymi przedstawicielami Parlamentu Europejskiego w okresie poprzedzającym sprawowanie przez Polskę Prezydencji w Radzie UE.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
118.	08.03.2011 r.	Program 6-miesięczny polskiej Prezydencji w Radzie UE w II połowie 2011 r.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
119.	22.03.2011 r.	Aktualizacji stanowiska Polski ws. reprezentacji Unii wobec państw trzecich i organizacji międzynarodowych oraz koordynacji wewnętrznej przy organizacjach międzynarodowych po wejściu w życie Traktatu z Lizbony.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
120.	22.03.2011 r.	Informacja nt. współpracy z Parlamentem Europejskim – przygotowania do Prezydencji Polski w Radzie UE.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
121.	01.04.2011 r.	Zasady dokonywania zmian w kalendarzu polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
122.	19.04.2011 r.	Sprawozdanie z działalności Pełnomocnika Rządu do Spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa w trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczypospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r. (za okres od 1.01 do 31.03. 2011 r.).	MSWiA
123.	19.04.2011 r.	Aneks do Programu Zabezpieczenia Spotkań w Trakcie Przygotowania i Sprawowania Przewodnictwa RP w Radzie Unii Europejskiej w 2011 roku – „Koncepcja zabezpieczenia przeciwpożarowego spotkań ministerialnych”.	MSWiA
124.	29.04.2011 r.	IV nowelizacja programu wieloletniego pod nazwą „Przygotowanie, obsługa i sprawowanie Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.”	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>

125.	10.05.2011 r.	Przygotowania Polski do objęcia przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej – informacja o działalności Pełnomocnika w I kwartale 2011 r.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
126.	10.05.2011 r.	Aktualizacja informacji nt. współpracy z Parlamentem Europejskim – przygotowania do Prezydencji Polski w Radzie UE.	MSZ <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
127.	10.05.2011 r.	Informacja na temat aktualnych działań podejmowanych w celu realizacji priorytetu polskiej Prezydencji pn. „Kapitał intelektualny”.	MNiSW
128.	10.05.2011 r.	Informacja w sprawie zasad podziału środków finansowych na dodatkowe wynagrodzenie członków korpusu Prezydencji oraz innych osób zaangażowanych w przygotowania i sprawowanie Prezydencji Polski w Radzie Unii Europejskiej.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
129.	13.05.2011 r.	Podział środków finansowych na dodatkowe wynagrodzenie członków korpusu Prezydencji oraz innych osób zaangażowanych w przygotowania i sprawowanie Prezydencji Polski w Radzie Unii Europejskiej w 2012 r. **	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
130.	17.05.2011 r.	Informacja o stanie realizacji programu kulturalnego polskiej Prezydencji w Radzie UE w 2011 r.	MKiDN
131.	17.05.2011 r.	Wprowadzanie kwestii finansowych związanych z negocjacjami Wieloletnich Ram Finansowych na agendę rad sektorowych podczas Prezydencji polskiej.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
132.	17.05.2011 r.	Aktualizacja Programu 6-miesięcznego polskiej Prezydencji w Radzie UE w II połowie 2011 r.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
133.	17.05.2011 r.	Informacja nt. prezentacji przez ministrów programu Prezydencji w komisjach Parlamentu Europejskiego w lipcu 2011 r.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
134.	17.05.2011 r.	Aktualizacja Katalogu spraw, które mogą pojawić się w drugiej połowie 2011 r. na agendzie polskiej Prezydencji - część VI. Rada do Spraw Zagranicznych (FAC).	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
135.	24.05.2011 r.	Informacja w sprawie wdrożenia systemu Elektroniczna Wymiana Dokumentów – Polska w okresie od .01. 2009 roku do .01. 2011 roku wraz z propozycją dalszych działań w kontekście przygotowań Polski do objęcia i sprawowania przewodnictwa w Radzie UE.	MSZ
136.	24.05.2011 r.	Aneks do „Katalogu spraw, które mogą pojawić się w drugiej połowie 2011 r. na agendzie polskiej Prezydencji”.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
137.	24.05.2011 r.	Kalendarz Polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej 2011.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
138.	26.05.2011 r.	Informacja w sprawie przewodniczących rad sektorowych podczas polskiej prezydencji. **	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
139.	31.05.2011 r.	Aneksowanie Katalogu spraw, które mogą pojawić się w drugiej połowie 2011 r. na agendzie polskiej Prezydencji (część II: COMPET, EPSO, ENVI, GAC, EYCS).	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
140.	07.06.2011 r.	Wstępna lista Grup Roboczych, które będą zorganizowane oficjalnie w Polsce w ramach Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>

141.	15.06.2011 r.	Nowy tekst „Informacji na temat prezentacji przez ministrów programu prezydencji w komisjach Parlamentu Europejskiego w lipcu 2011 r.” **	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
142.	21.06.2011 r.	Informacja w sprawie środków na sfinansowanie dodatkowych wynagrodzeń rocznych w 2012 r. dla pracowników wzmacniających SP RP przy UE oraz inne placówki dyplomatyczne na czas Prezydencji.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
143.	21.06.2011 r.	Fiszki programowe polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. (część I: Rada EPSCO, Rada GAC, Rada AGRI, Rada ENVI, WRF). Przyjęto mandat negocjacyjny.	Instytucje wiodące w sprawie/MSZ
144.	21.06.2011 r.	Fiszki programowe polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. (część II: Rada JHA, Rada ECOFIN). Przyjęto mandat negocjacyjny.	Instytucje wiodące w sprawie/MSZ
145.	21.06.2011 r.	Zmiany do Programu 6-miesięcznego polskiej prezydencji w Radzie UE w II połowie 2011 r. (w stosunku do dokumentu przyjętego przez Radę Ministrów w dniu 31.05.2011 r.).	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
146.	28.06.2011 r.	Fiszki programowe polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. (część III: Rada TTE, Rada EYCS, Rada COMPET, Rada FAC). Przyjęto mandat negocjacyjny.	Instytucje wiodące w sprawie/MSZ
147.	28.06.2011 r.	Fiszki programowe polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. (część II: Rada JHA, Rada ECOFIN). - Przyjęto mandat negocjacyjny.	Instytucje wiodące w sprawie/MSZ
148.	28.06.2011 r.	Fiszki programowe polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. (część I: Rada EPSCO, Rada GAC, WRF). - Przyjęto mandat negocjacyjny.	Instytucje wiodące w sprawie/MSZ
149.	28.06.2011 r.	Lista spotkań krajowych i zagranicznych planowanych do organizacji podczas polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
150.	28.06.2011 r.	Informacja nt. aktualnych działań podejmowanych w celu realizacji priorytetu polskiej prezydencji „Pełne wykorzystanie kapitału intelektualnego Europy”.	MNiSW
151.	28.06.2011 r.	Wstępne porządki obrad poszczególnych formacji Rady w trakcie polskiej prezydencji.	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
152.	28.06.2011 r.	Przygotowania Polski do objęcia przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej – informacja o działalności Pełnomocnika w II kwartale 2011 r. **	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
153.	01.07.2011	Sprawozdanie z działalności Pełnomocnika Rządu do Spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa w Trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r. (za okres od 1.04 do 30.06. 2011 r.) ****	MSWiA
154.	05.07.2011 r.	Nowy tekst fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu WRF ws. <i>Rozporządzenia dotyczącego Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji.</i> **	MRR/MSZ
155.	11.07.2011 r.	Nowe teksty fiszek programowych polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady EPSCO, pozostających we właściwości Głównego Inspektoratu Sanitarnego/	GIS/MZ/MSZ

		Ministerstwa Zdrowia, w sprawie: – Projektu dyrektywy Rady zmieniającej Dyrektywę 76/768/EWG dotyczącą produktów kosmetycznych w celu dostosowania jej załącznika III do postępu technicznego (wyroby do wybielania zębów), – Rewizji dyrektywy 2001/112/WE odnoszącej się do soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi. **	
156.	13.07.2011 r.	Nowa fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady COMPET ws. Wniosku dotyczącego dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2000/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymagań dotyczących poziomów emisji w ciągnikach rolniczych i leśnych o wąskim rozstawie kół. **	MI/MSZ
157.	15.07.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady EPSCO ws. Projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego. **	GIS/MZ/MSZ
158.	20.07.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady GAC ws. Ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, które dotyczą przenoszenia uprawnień emerytalnych. **	MSZ
159.	25.07.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady EPSCO ws. projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenie (WE) nr 987/2009 dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004. **	MPiPS/MSZ
160.	26.07.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady ECOFIN ws. mianowania nowych członków Komitetu Nadzoru Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). **	MF/MSZ
161.	02.08.2011 r.	Program 18-miesięczny Prezydencji trio Polska-Dania-Cypr. ***	MF/MSZ - Pełnomocnik Rządu *
162.	03.08.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady FAC ws. Wielostronnych negocjacji w ramach Rundy Rozwojowej Doha DDA WTO. **	MG/MSZ
163.	03.08.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady ECOFIN ws. dyrektywy 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek. **	MF/MSZ
164.	03.08.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady GAC ws. projektu decyzji Rady zmieniającej decyzję 2002/546/WE w odniesieniu do okresu jej stosowania. **	MRR/MSZ

165.	05.08.2011 r.	Nowe fiszki programowe polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady AGRI ws.: – <i>Komunikatu Komisji - Wnioski w sprawie stosowania środków w ramach planu odnowy morszczuka i homara,</i> – <i>Rozporządzenia delegowanego KE wydanego na podstawie art. 5 (1) rozporządzenia PE i Rady 998/2003 w sprawie niehandlowego przemieszczania zwierząt towarzyszących,</i> – <i>Rozporządzenia delegowane KE wydane na podstawie art. 19a (2) rozporządzenia PE i Rady 998/2003 w sprawie niehandlowego przemieszczania zwierząt towarzyszących. **</i>	MRiRW/MSZ
166.	10.08.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady TTE ws. komunikatu <i>Unia Europejska i sąsiednie regiony: nowa koncepcja współpracy w dziedzinie transportu.</i>	MI/MSZ
167.	10.08.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady ECOFIN ws. <i>Projektu wprowadzenia Wspólnej Skonsolidowanej Podstawy Opodatkowania (CCCTB). **</i>	MF/MSZ
168.	26.08.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady COMPET ws. <i>Planu działania w zakresie zwalczania przemytu papierosów i alkoholu na wschodniej granicy Unii Europejskiej. **</i>	MF/MSZ
169.	26.08.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady ECOFIN ws. <i>Rewizji wieloletniej perspektywy finansowej UE na lata 2007-13 – dodatkowe potrzeby projektu ITER (demonstracyjny reaktor syntezy termojądrowej). **</i>	MF/MSZ
170.	30.08.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady GAC ws. <i>Projektu zmiany rozporządzenia Rady Nr 1083/2006 z dnia 11.07.2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących zarządzania finansowego dla niektórych państw członkowskich doświadczających poważne trudności w zakresie stabilności finansowej lub nimi zagrożonych. **</i>	MRR/MSZ
171.	01.09.2011 r.	Podział środków finansowych na dodatkowe wynagrodzenie członków korpusu prezydencji oraz innych osób zaangażowanych w przygotowania i sprawowanie prezydencji Polski w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r. **	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
172.	01.09.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady GAC ws. <i>projektu zmiany rozporządzenia Rady nr 1083/2006 z dnia 11.07.2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 w zakresie nowych form wsparcia zwrotnego, instrumentów inżynierii finansowej oraz rozliczeń finansowych z KE. **</i>	MRR/MSZ

173.	02.09.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady GAC ws. <i>projektu decyzji Rady zmieniającej decyzję 2007/569/WE dotyczącą obniżonej stawki podatku akcyzowego na rum tradycyjny produkowany we francuskich regionach najbardziej oddalonych.</i> **	MRR/MSZ
174.	02.09.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady TTE ws. <i>Zalecenia Komisji dla Rady w sprawie upoważnienia Komisji do otwarcia negocjacji w temacie porozumienia rozszerzającego zakres umowy w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerskich autokarami i autobusami (umowa Interbus) dodatkowo o regularne międzynarodowe przewozy pasażerów.</i> **	MI/MSZ
175.	02.09.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady COMPET ws. <i>Konkluzji Rady UE ws. sprawozdania specjalnego Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczącego kontroli SMEG (SME guarantee facility).</i> **	MG/MSZ
176.	05.09.2011 r.	Fiszki programowe polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady GAC dotyczące: – <i>Projektu zmian statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz załącznika I do tego statutu,</i> – <i>Projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sędziów ad interim Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej,</i> – <i>Projektu regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości.</i> **	MSZ
177.	07.09.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady TTE ws. <i>zmiany rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym.</i> **	MI/MSZ
178.	12.09.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady ECOFIN ws. <i>Sprawozdania ministrów finansów państw członkowskich, które przystąpiły do Paktu Euro Plus, na temat postępów w usystematyzowanych dyskusjach o kwestiach polityki podatkowej.</i> **	MF/MSZ
179.	12.09.2011 r.	Informacja ws. fiszek programowych polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady ECOFIN, będących w kompetencji MF, usuniętych z systemu on-line. **	MF/MSZ
180.	15.09.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady AGRI w sprawie <i>Projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących zarządzania finansowego dla niektórych państw członkowskich doświadczających poważnych trudności w zakresie ich stabilności finansowej lub nimi zagrożonych.</i> **	MRiRW/MSZ
181.	16.09.2011 r.	Informacja ws. fiszek programowych polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady GAC, będących w kompetencji GUS, usuniętych z systemu on-line. **	GUS/MSZ

182.	20.09.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady FAC w sprawie <i>instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie.</i> **	MSZ
183.	21.09.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady AGRI w sprawie <i>Przygotowań spotkań koordynacyjnych poprzedzających nadzwyczajne Zgromadzenie Generalne Międzynarodowej Organizacji Wina i Winorośli (OIV), które odbędzie się w dniu 28.10. br. W Montpellier we Francji oraz ewentualnego wniosku KE dot. decyzji Rady w przedmiotowej sprawie.</i> **	MRiRW/MSZ
184.	21.09.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady JHA na temat <i>akcesji UE do Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.</i> **	MSZ
185.	26.09.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady COMPET na temat <i>europejskiej polityki kosmicznej.</i> **	MG/MSZ
186.	26.09.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady ECOFIN w sprawie <i>opcjonalnego, terminowego mechanizmu odwrotnego obciążenia podatkiem VAT (ang. reverse charge) na niektóre towary „podatne” na oszustwa podatkowe.</i> **	MF/MSZ
187.	26.09.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady AGRI na temat <i>Zielonej Księgi w sprawie działań promocyjnych i informacyjnych dotyczących produktów rolnych: strategia o dużej europejskiej wartości dodanej w celu promowania smaków Europy.</i> **	MRiRW/MSZ
188.	26.09.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady GAC na temat <i>rozporządzenia Rady dotyczącego ustalenia współczynników korygujących stosowanych od dnia 1.07.2010 r., do wynagrodzeń urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych Unii Europejskiej pełniących służbę w państwach trzecich.</i> **	MSZ
189.	26.09.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady FAC ws. <i>Deklaracji politycznej II Szczytu Partnerstwa Wschodniego.</i> **	MSZ
190.	27.09.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady JHA ws. <i>projektu konkluzji Rady na temat poprawy wydajności przyszłych programów finansowych UE wspierających współpracę sądową.</i> **	MS/MSZ
191.	29.09.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady AGRI ws. <i>Wniosku dot. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Rady 64/432/EWG w odniesieniu do komputerowych baz danych stanowiących część sieci nadzoru w państwach członkowskich.</i> **	MRiRW/MSZ
192.	29.09.2011 r.	Zaktualizowane fiszki programowe polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady AGRI ws.: – <i>Rozporządzenia delegowanego KE wydanego na podstawie art.</i>	MRiRW/MSZ

		5 (1) rozporządzenia PE i Rady 998/2003 w sprawie niehandlowego przemieszczania zwierząt towarzyszących, – Rozporządzenia delegowanego KE wydanego na podstawie art. 19a (2) rozporządzenia PE i Rady 998/2003 w sprawie niehandlowego przemieszczania zwierząt towarzyszących, – Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 w zakresie wprowadzenia elektronicznej identyfikacji bydła i skreślającego przepisy dotyczące dobrowolnego etykietowania wołowiny. **	
193.	07.10.2011 r.	Informacja ws. fiszek programowych polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady JHA, będących w kompetencji MSWiA, usuniętych z systemu on-line. **	MSWiA/MSZ
194.	07.10.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady AGRI na temat <i>Wniosku w sprawie rozporządzenia PE i Rady w sprawie statystyk europejskich dotyczących upraw trwałych.</i> **	GUS/MSZ
195.	07.10.2011 r.	Zaktualizowane fiszki programowe polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady GAC na temat: – <i>Wniosku w sprawie decyzji PE i Rady dotyczącego Europejskiego programu statystycznego na lata 2013-2017 inicjatywa legislacyjna,</i> – <i>Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do transportu drogowego rzeczy.</i> **	GUS/MSZ
196.	07.10.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady ENVI ws. <i>Stanowiska UE na negocjacje międzynarodowe w ramach Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC), tzw. Konwencji Klimatycznej.</i> **	MŚ/MSZ
197.	10.10.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady JHA na temat <i>Wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym.</i> **	MS/MSZ
198.	10.10.2011 r.	Sprawozdanie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego za drugi kwartał 2011 roku z prac nad programem kulturalnym Przewodnictwa Polski w Radzie UE w 2011 roku. **	MKiDN
199.	12.10.2011 r.	Informacja ws. fiszek programowych polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady ECOFIN, będących w kompetencji MF, usuniętych z systemu on-line. **	MF/MSZ
200.	13.10.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady TTE ws. <i>Priorytetu centralnego polskiej Prezydencji: Wzmocnienie zewnętrznej polityki energetycznej.</i> **	MG/MSZ
201.	20.10.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady ECOFIN ws. <i>Podatku od transakcji finansowych.</i> **	MF/MSZ

202.	21.10.2011 r.	Sprawozdanie z działalności Pełnomocnika Rządu do Spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa w Trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r. (za okres od 1.07 do 30.09. 2011 r.) ***	MSWiA
203.	24.10.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady JHA ws. <i>akcesji UE do Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.</i> **	MSZ
204.	26.10.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady JHA dot. <i>Wniosku ws. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych.</i> **	MS/MSZ
205.	26.10.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady JHA ws. <i>Projektu raportu dotyczącego przeglądu stosowania Rezolucji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie ustanowienia sieci współpracy legislacyjnej ministerstw sprawiedliwości państw członkowskich Unii Europejskiej.</i> **	MS/MSZ
206.	27.10.2011 r.	Informacja ws. fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady FAC, będącej w kompetencji MG, usuniętej z systemu on-line. **	MG/MSZ
207.	02.11.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady EPSCO ws. <i>Wystąpienia UE z okazji Światowego Dnia AIDS.</i> **	MZ/MSZ
208.	02.11.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady TTE ws. <i>Wniosku dotyczącego Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przyspieszonego wprowadzania konstrukcji podwójnokadłubowej lub równoważnego rozwiązania konstrukcyjnego w odniesieniu dla tankowców pojedynczokadłubowych.</i> **	MI/MSZ
209.	02.11.2011 r.	Zaktualizowana fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady FAC ws. <i>Deklaracji politycznej II Szczytu Partnerstwa Wschodniego.</i> **	MSZ
210.	02.11.2011 r.	Informacja ws. fiszek programowych polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rad COMPET i EPSCO, będących w kompetencji UOKiK, usuniętych z systemu on-line. **	UOKiK/MSZ
211.	04.11.2011 r.	Zaktualizowana fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady TTE dot. <i>Planów Komisji Europejskiej w sprawie przeglądu okresowego zakresu usługi powszechnej w sieciach i usługach łączności elektronicznej, zgodnie z art. 15 dyrektywy 2002/22/WE.</i> **	MI/MSZ
212.	07.11.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady EPSCO ws. <i>Programu Unii Europejskiej na rzecz przemian i innowacji społecznych.</i> **	MPiPS/MSZ

213.	09.11.2011 r.	Zaktualizowane fiszki programowe polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady ENVI ws.: – <i>Działań dotyczących ochrony różnorodności biologicznej po CBD COP10,</i> – <i>Komunikatu KE „Plan działań na rzecz Europy efektywnie korzystającej z zasobów”. **</i>	MŚ/MSZ
214.	16.11.2011 r.	Nowy tekst fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady ENVI ws. <i>Komunikatu KE „Plan działań na rzecz Europy efektywnie korzystającej z zasobów”. **</i>	MŚ/MSZ
215.	14.11.2011 r.	Fiszki programowe polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady JHA dotyczące: – <i>Decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Roku Obywateli (2013),</i> – <i>SIRENE MIGRATION – opracowania koncepcji przeprowadzenia procesu,</i> – <i>Dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę Rady 93/109/WE z dnia 6.12.1993 r. ustanawiającej szczegółowe warunki wykonywania prawa głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego przez obywateli Unii mających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, którego nie są obywatelami,</i> – <i>Wdrożenia Systemu Informacyjnego Schengen II (aktualizacja). **</i>	MSWiA/MSZ
216.	16.11.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady ENVI ws. <i>przekształcenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/96/WE z dnia 27.01.2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE). **</i>	MŚ/MSZ
217.	17.11.2011 r.	Informacja ws. fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady COMPET, będącej w kompetencji MNiSW, usuniętej z systemu on-line. **	MNiSW/MSZ
218.	17.11.2011 r.	Fiszki programowe polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady COMPET ws.: – <i>Zalecenia Komisji Europejskiej w sprawie Joint Programming Initiatives „Healthy and Productive Seas and Oceans”, „The Microbial Challenge - An Emerging Threat to Human Health”, „Connecting Climate Knowledge for Europe (Clik'EU)”, „Urban Europe - Global Urban Challenges, Joint European Solutions”, „Water Challenges for a Changing World” (aktualizacja),</i> – <i>Unowocześnienia systemu uznawania kwalifikacji zawodowych (zakres dyrektywy 2005/36/WE). **</i>	MNiSW/MSZ
219.	17.11.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady JHA ws. <i>Debaty na temat ostatnich wydarzeń w Norwegii i ich konsekwencji w zakresie zwalczania ataków o charakterze terrorystycznym i ekstremistycznym. **</i>	MSWiA/MSZ
220.	21.11.2011 r.	Informacja o działalności Pełnomocnika Rządu ds. Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej	MSZ - <i>Pełnomocnik Rządu *</i>

		w III kwartale 2011 r. **	
221.	23.11.2011 r.	Informacja ws. fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady COMPET, będącej w kompetencji MG, usuniętej z systemu on-line. **	MG/MSZ
222.	24.11.2011 r.	Zaktualizowana fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady TTE dotycząca <i>Rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa działalności związanej z poszukiwaniem, badaniem i eksploatacją podmorskich złóż ropy naftowej i gazu ziemnego.</i> **	MG/MSZ
223.	25.11.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady COMPET dot. <i>Wniosku KE dotyczącego Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie programu konsumenckiego na lata 2014-2020.</i> **	UOKiK/MSZ
224.	28.11.2011 r.	Fiszki programowe polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady GAC dotyczące: – propozycji Federacji Rosyjskiej zmian w Konwencji bezpieczeństwa jądrowego, – propozycji Federacji Rosyjskiej zmian w Konwencji o wczesnym powiadamianiu o awarii jądrowej. **	PAA/MSZ
225.	29.11.2011 r.	Aktualizacja Informacji w sprawie przewodniczących rad sektorowych podczas polskiej Prezydencji. **	MSZ - Pełnomocnik Rządu *
226.	30.11.2011 r.	Fiszki programowe polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady TTE ws.: – zmiany dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie praw jazdy, – zmiany rozporządzenia (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (aktualizacja). **	MTBiGM/ MSZ
227.	30.11.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady EPSCO ws. projektu Konkluzji Rady UE ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw nt. realizacji pierwszego Semestru Europejskiego i przeglądu tematycznego w zakresie polityki zatrudnienia i polityki społecznej. **	MPiPS/MSZ
228.	01.12.2011 r.	Informacja ws. fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady EYCS, będącej w kompetencji MEN, usuniętej z systemu on-line. **	MEN/MSZ
229.	01.12.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady ECOFIN ws. Komunikatu KE w sprawie Roczego Sprawozdania Gospodarczego (Annual Growth Survey 2012). **	MG/MSZ - Pełnomocnik Rządu *
230.	06.12.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady FAC dotycząca <i>Procesu rozszerzenia OECD.</i> **	MSZ
231.	06.12.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady COMPET dotycząca <i>Rewizji Dyrektyw ws. rachunkowości.</i> **	MF/MSZ

232.	08.12.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady COMPET dotycząca <i>zmniejszenia obciążeń regulacyjnych dla sektora MŚP.</i> **	MG/MSZ
233.	09.12.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady ECOFIN dotycząca <i>dokumentu konsultacyjnego (green paper) Komisji Europejskiej na temat możliwości wprowadzenia obligacji stabilizacyjnych – inicjatywa pozalegisłacyjna.</i> **	MF/MSZ
234.	06.12.2011 r.	Projekt stanowiska RP w odniesieniu do dokumentu UE <i>Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie programu ochrony konsumentów na lata 2014–2020 (COM(2011) 707).</i> **	UOKiK
235.	09.12.2011 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady TTE dotycząca <i>rewizji wytycznych UE w sprawie Trans-Europejskiej Sieci Transportowej (TEN-T) – inicjatywa legislacyjna.</i> **	MTBiGM/ MSZ
236.	19.12.2011 r.	Fiszki programowe polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady JHA ws.: – <i>Skoordynowanego rozmieszczania doradców ds. dokumentów,</i> – <i>Udzielenia dostępu do systemu iFADO członkom Konwencji o Współpracy Policyjnej ds. Południowo – Wschodniej Europy, którzy nie należą do grona Państw Członkowskich Unii Europejskiej.</i> **	MSW/MSZ
237.	19.12.2011 r.	Fiszka programowa polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady GAC ws. <i>Stosowania przez instytucje w 2010 r. rozporządzeń: w sprawie pracy ciągłej lub zmianowej, w sprawie pozostawiania w gotowości do pracy oraz w sprawie pracy o charakterze uciążliwym.</i> **	MSZ
238.	20.12.2011 r.	Informacja ws. fiszek programowych polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rad TTE, GAC oraz COMPET, będących w kompetencji MTBiGM, usuniętych z systemu on-line. **	MTBiGM/ MSZ
239.	22.12.2011 r.	Projekt stanowiska RP w odniesieniu do dokumentu UE <i>Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego (COM(2011) 779).</i> **	MF
240.	27.12.2011 r.	Informacja ws. fiszek programowych polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r., będących w kompetencji MRR, UZP, MG, UOKiK oraz MPiPS, usuniętych z systemu on-line. **	MRR/UZP/ MG/MPiPS/ UOKiK/MSZ
241.	28.12.2011 r.	Informacja ws. fiszek programowych polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r., będących w kompetencji MRiRW, MŚ, MKiDN, MS, MG, MSZ oraz GUS, usuniętych z systemu on-line. **	MRiRW/MŚ/ MKiDN/MS/ MG/GUS/ MSZ
242.	03.01.2012 r.	Aktualizacja fiszki programowej polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r. z pakietu Rady JHA ws. <i>Rozporządzenia dotyczącego Wspólnych Europejskich Przepisów dotyczących Sprzedaży.</i> **	MS/MSZ

243.	03.01.2012 r.	Informacja ws. fiszek programowych polskiego Przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r., będących w kompetencji MŚ, MZ, MSW, MAiC oraz MSZ, usuniętych z systemu on-line. **	MŚ/MZ/MSW /MAiC/MSZ
244.	12.01.2012 r.	Informacja ws. fiszek programowych polskiego przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r., będących w kompetencji MF oraz MSZ, usuniętych z systemu on-line. **	MF/MSZ
245.	11.01.2012 r.	Sprawozdanie z działalności Pełnomocnika Rządu do Spraw Zapewnienia Bezpieczeństwa w Trakcie Przygotowania i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w 2011 r. za okres od 1.10. do 31.12. 2011 r. ***	MSW
246.	13.01.2012 r.	Sprawozdanie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego z realizacji Programu Kulturalnego Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w 2011 roku. Lipiec – wrzesień 2011 **	MKiDN
247.	26.01.2012 r.	Informacja ws. fiszek programowych polskiego przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r., będących w kompetencji MG, usuniętych z systemu on-line. **	MG/MSZ
248.	2.02.2012 r.	Informacja ws. fiszek programowych polskiego przewodnictwa w Radzie UE w II połowie 2011 r., będących w kompetencji PAA, usuniętych z systemu on-line. **	PAA/MSZ
249.	20.02.2012 r.	V nowelizacja programu wieloletniego pod nazwą <i>Przygotowanie, obsługa i sprawowanie Przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r.</i> **	MSZ <i>Pełnomocnik Rządu *</i>
250.	9.03.2012 r.	Informację o działalności Pełnomocnika Rządu do Spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w IV kwartale 2011 r. **	MSZ <i>Pełnomocnik Rządu *</i>

* *Pełnomocnik Rządu do spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej i Sprawowania przez Rzeczpospolitą Polską Przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej*

** *Dokument przyjęty w trybie obiegowym*

*** *Dokument przekazany do wiadomości*

Załącznik nr 5. Harmonogram wystąpień ministrów polskiej prezydencji w komisjach PE na początku oraz na zakończenie przewodnictwa Polski w Radzie

Data (2011)	Komisja	Minister prezydencji
Prezentacja sektorowych priorytetów polskiej prezydencji w Radzie UE		
12.07	Komisja ds. Handlu Międzynarodowego (INTA)	Wicepremier, Minister Gospodarki, Waldemar Pawlak
4.07.	Komisja ds. Konstytucyjnych (AFCO)	Sekretarz Stanu ds. Europejskich w MSZ, Mikołaj Dowgielewicz
4.07	Komisja ds. Gospodarczych i Monetarnych (ECON)	Minister Finansów, Jacek Rostowski
12.07	Komisja ds. Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (EMPL)	Minister Pracy i Polityki Społecznej, Jolanta Fedak Minister Rozwoju Regionalnego, Elżbieta Bieńkowska
13-14.07	Komisja ds. Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI)	Minister Zdrowia, Ewa Kopacz Minister Środowiska, Andrzej Kraszewski Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Marek Sawicki
12-13.07	Komisja ds. Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (ITRE)	Wicepremier, Minister Gospodarki, Waldemar Pawlak Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Barbara Kudrycka Minister Infrastruktury, Cezary Grabarczyk Podsekretarz Stanu w MSWiA, Piotr Kołodziejczyk
12.07	Komisja ds. Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (IMCO)	Wicepremier, Minister Gospodarki, Waldemar Pawlak Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Małgorzata Kransodębska-Tomkiel
12.07	Komisja ds. Transportu i Turystyki (TRAN)	Minister Infrastruktury, Cezary Grabarczyk Podsekretarz Stanu w MSiT, Katarzyna Sobierajska
12.07	Komisja ds. Rozwoju Regionalnego (REGI)	Minister Rozwoju Regionalnego, Elżbieta Bieńkowska

12.07	Komisja ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi (AGRI)	Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Marek Sawicki
13.07	Komisja ds. Rybołówstwa (PECH)	Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Marek Sawicki
13.07	Komisja ds. Kultury i Edukacji (CULT)	Minister Edukacji Narodowej, Katarzyna Hall Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Barbara Kudrycka Minister Sportu i Turystyki, Adam Giersz Sekretarz Stanu w MKiDN, Piotr Żuchowski
12.07	Komisja ds. Prawnych (JURI)	Minister Sprawiedliwości, Krzysztof Kwiatkowski Sekretarz Stanu w MKiDN, Piotr Żuchowski Podsekretarz Stanu w MG, Marcin Korolec
12.07	Komisja ds. Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE)	Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, Jerzy Miller Minister Sprawiedliwości, Krzysztof Kwiatkowski
13.07	Komisja ds. Prawa Kobiet i Równouprawnienie (FEMM)	Minister Pracy i Polityki Społecznej, Jolanta Fedak Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania, Elżbieta Radziszewska
Podsumowanie osiągnięć polskiej prezydencji w Radzie		
23.11	Komisja Spraw Zagranicznych (AFET)	Minister Spraw Zagranicznych Radosław Sikorski
5.12	Komisja ds. Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE)	Podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, Igor Działuk Podsekretarz stanu w Ministerstwie Administracji, Piotr Stachančzyk
19.12	Komisja ds. Prawnych (JURI)	Podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, Igor Działuk Podsekretarz w Ministerstwie Spraw zagranicznych, Maciej Szpunar (ws. patentu europejskiego)

19.12	Komisja ds. Rozwoju Regionalnego (REGI)	Minister Rozwoju Regionalnego, Elżbieta Bieńkowska
20.12	Komisja ds. Gospodarczych i Monetarnych (ECON)	Minister Finansów, Jacek Rostowski
20.12	Komisja ds. Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (ITRE)	Podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki, Maciej Kaliski Podsekretarz stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Magdalena Gaj
20.12	Komisja ds. Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (IMCO)	Podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki, Grażyna Henclewska Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Małgorzata Kransodębska-Tomkiel
20.12	Komisja ds. Handlu Międzynarodowego (INTA)	Podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki, Hanna Trojanowska
23.01. 2012 r.	Komisja ds. Transportu i Turystyki (TRAN)	Minister Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, Sławomir Nowak Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki, Katarzyna Sobierajska
24.01. 2012 r.	Komisja ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi (AGRI)	Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Marek Sawicki

Załącznik nr 6. Wystąpienia Premiera i ministrów polskiej prezydencji w imieniu Rady podczas sesji plenarnych PE w Strasburgu i Brukseli w II połowie 2011 r.

Data (2011)	Cel wystąpienia	Premier/ Minister polskiej prezydencji
<u>6.07</u>	<u>Prezentacja programu prezydencji</u>	<u>Premier RP, Donald Tusk</u>
5.07	Udział w debacie z przewodniczącym Komisji J.M. Barroso nt. Wieloletnich Ram Finansowych	Sekretarza Stanu ds. Europejskich w MSZ, Mikołaj Dowgielewicz
5.07	Oświadczenie Rady nt. „Transgranicznej wymiany informacji nt. przestępstw lub wykroczeń związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego”	Minister Infrastruktury, Cezary Grabarczyk
6.07	Oświadczenie Rady nt. „Kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego: zalecenia dotyczące środków i inicjatyw do podjęcia”	Minister Finansów, Jacek Rostowski
6.07	Udział w debacie nt. „Przekazywania konsumentom informacji na temat żywności”	Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Marek Sawicki
13.09	Udział w debacie nt. Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (FRONTEX)	Minister Spraw Wewnętrznych, Jerzy Miller
13.09	Udział w debacie nt. Integralności i przejrzystości rynku energii	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Marcin Korolec
13.09	Udział w debacie nt. Lepszego stanowienia prawa	Podsekretarz Stanu ds. prawnych i traktatowych w MSZ, Maciej Szpunar
14.09	Oświadczenie w imieniu Rady nt. Kryzys gospodarczy a euro	Minister Finansów, Jacek Rostowski
14.09	Prezentacja stanowiska Rady ws. projektu budżetu UE na 2012 r.	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów, Jacek Dominik
14.09	Udział w debacie nt. Zmniejszania przepaści między prawem antykorupcyjnym a rzeczywistością	Minister Spraw Wewnętrznych, Jerzy Miller
14.09	Udział w debatach nt. 1. Sytuacji w Libii 2. Sytuacji w Syrii 3. Stanu procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie	Sekretarz Stanu ds. europejskich w MSZ, Mikołaj Dowgielewicz w zastępstwie Wysokiej Przedstawiciel ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, Catherine Ashton

12.10	Oświadczenie w imieniu Rady nt. przygotowań do Rady Europejskiej w dniach 17-18 .10. br.	Sekretarz Stanu ds. Europejskich w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Mikołaj Dowgielewicz
12.10	Udział w debacie nt. wejścia Bułgarii i Rumuni do strefy Schengen	Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji Jerzy Miller
25.10	Udział w debacie nt. European semester 2011: first lessons	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Dominik
25.10	Udział w debacie nt. State of play of the maternity leave directive	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie pracy i Polityki Społecznej Radosław Mleczko
26.10	Udział w debacie nt. Parliament's position on the 2012 draft budget as modified by the Council (all sections))	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Dominik
26.10	Wystąpienie nt. Establishment of a joint EU resettlement programme	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Piotr Stachañczyk
26.10	Wystąpienie nt. Public health threat of antimicrobial resistance	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Adam Fronczak
26.10	Udział w debacie nt. Sexual abuse of children - children's rights	Minister Sprawiedliwości Krzysztof Kwiatkowski
26.10	Udział w debacie nt. Qualification and status of third country nationals or stateless persons as beneficiaries of international protection	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Piotr Stachañczyk
15.11	Udział w debacie nt. Konferencji Klimatycznej w Durbanie	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska, Joanna Maćkowiak-Pandera
15.11	Udział w debacie nt. EU Accountability Report on Financing for Development	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Krzysztof Stanowski
16.11	Udział w debacie nt. Situation of the Roma in Member States	Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania, Elżbieta Radziszewska
16.11	Udział w debacie nt. The open Internet and net neutrality in Europe	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Magdalena Gaj

30.11	Oświadczenie w imieniu Rady nt. przygotowań do Rady Europejskiej w dniach 8-9.12. br.	Sekretarz Stanu ds. Europejskich w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Mikołaj Dowgielewicz
30.11	Udział w debacie nt. Accession of the Republic of Croatia	Sekretarz Stanu ds. Europejskich w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Mikołaj Dowgielewicz
30.11	Udział w debacie nt. European semester for economic policy coordination	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Dominik
1.12	Udział w debacie nt. EU global response to HIV/AIDS w zw. ze Światowym Dniem AIDS	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Adam Fronczak
1.12	Udział w debacie nt. 2012 budget: outcome of budgetary conciliation	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Dominik
<u>14.12</u>	<u>Podsumowanie polskiej prezydencji</u>	<u>Premier RP, Donald Tusk</u>
14.12	Udział w debacie nt. warunków osadzenia w UE	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Maciej Szpunar
15.12	Udział w przemówienia przewodniczącego PE, Pana Jerzego Buzka w zw. z zakończeniem kadencji przewodniczącego PE	Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Maciej Szpunar

Załącznik nr 7. Kalendarz posiedzeń Rady Europejskiej, Rady Unii Europejskiej oraz wybranych innych spotkań ministerialnych podczas polskiej prezydencji w 2011 r.

Lipiec

5-6.07	Nieformalne spotkanie ministrów ds. zdrowia, Sopot
6-7.07	Konferencja „Wschodni Wymiar Mobilności”, Warszawa
7-8.07	Nieformalne spotkanie ministrów ds. zatrudnienia i polityki społecznej, Sopot
8.07	Spotkanie członków Rady Ministrów RP z Kolegium Komisarzy UE, Warszawa
11-12.07	Nieformalne spotkanie ministrów ds. środowiska, Sopot
12.07	Rada ds. Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN), Bruksela
13-15.07	Spotkanie wysokiego szczebla ds. energii, Bełchatów
14-15.07	Nieformalne spotkanie ministrów ds. rozwoju, Sopot
16.07	Konferencja ministerialna „Energetyczne wykorzystanie biomasy pochodzenia rolniczego ważnym elementem Wspólnej Polityki Rolnej”, Sopot
18.07	Rada ds. Ogólnych (GAC), Bruksela
18.07	Rada ds. Zagranicznych (FAC), Bruksela
19.07	Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (AGRIFISH), Bruksela
18-19.07	Nieformalna Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (JHA), Sopot
18 – 19.07	Konferencja „Wyrównywanie szans poprzez sport jako element polityki społecznej”, Wrocław
18-20.07	Konferencja „Kompetencje w Kulturze”, Warszawa
20.07	Konferencja poprzedzająca nieformalne posiedzenie Rady UE ds. Konkurencyjności na temat Europejskiej Przestrzeni Badawczej, Sopot
20-22.07	Nieformalna Rada ds. Konkurencyjności (COMPET), Sopot
28-29.07	Nieformalne spotkanie ministrów ds. europejskich, Sopot

Wrzesień

2-3.09	Nieformalne spotkanie ministrów spraw zagranicznych w formule GYMNICH, Sopot
5.09	Konferencja nt. Społecznej Odpowiedzialności Biznesu, Gdańsk
5-6.09	Nieformalne spotkanie ministrów ds. transportu, Sopot
8.09	Konferencja ministrów ds. gospodarczych Partnerstwa Wschodniego, Krynica Zdrój
8-11.09	Europejski Kongres Kultury, Wrocław
9.09	Nieformalne spotkanie ministrów ds. kultury i spraw audiowizualnych, Wrocław
12.09	Rada ds. Ogólnych (GAC), Bruksela
12.09	Rada ds. Zagranicznych (FAC), Bruksela
11-13.09	Nieformalna Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (AGRIFISH), Wrocław
15.09	Konferencja ministerialna „Transformacja własnościowa w Polsce - ewaluacja i plany na przyszłość”, Warszawa
15.09	Konferencja ministerialna Ministerstwa Gospodarki z okazji 15-lecia członkostwa Polski w Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, Warszawa
16-17.09	Nieformalna Rada ds. Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN), Wrocław

20.09	Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (AGRIFISH), Bruksela
19-20.09	Nieformalna Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii - Energia (TTE - Energy), Wrocław
22-23.09	Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (JHA), Bruksela
22-23.09	Nieformalne spotkanie ministrów obrony narodowej, Wrocław
26.09	Rada ds. Zagranicznych (FAC) w formacie ministrów handlu, Bruksela
26.09	Formalny lunch ministrów ds. handlu, Bruksela
26.09	Konferencja ministerialna MPiPS nt. priorytetu społecznego "Społeczne skutki kryzysu gospodarczego: Krótko i długookresowe działania w ramach polityki antykryzysowej", Wrocław
28-29.09	Konferencja ministerialna "Leśnictwo dla klimatu i różnorodności biologicznej" wraz z połączonym spotkaniem dyrektorów ds. leśnictwa i ochrony przyrody, Ryn
29-30.09	Szczyt Partnerstwa Wschodniego, Warszawa
29-30.09	Rada ds. Konkurencyjności (COMPET), Bruksela

Październik

3.10	Rada ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO), Luksemburg
2-4.10	Forum Rynku Wewnętrznego (SIMFO), Kraków
4.10	Rada ds. Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN), Luksemburg
5-6.10	Nieformalne spotkanie ministrów ds. turystyki, Kraków
5-7.10	Europejskie Forum Turystyki, Kraków
6.10	Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii - transport (TTE - Transport), Luksemburg
10.10	Rada ds. Środowiska (ENVI), Luksemburg
10-11.10	Stała Rada Współpracy Unia Europejska - Rosja w obszarze Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, Warszawa
10-11.10	Konferencja ministerialna MPiPS Wyzwania i szanse dla zatrudnienia wobec zmian demograficznych, Warszawa
10-11.10	Konferencja Ministrów UE ds. Kształcenia Obowiązkowego, Gdańsk
11-12.10	Konferencja ministerialna „Sharing Green Economy Best Practices – towards Rio+20”, Warszawa
13.10	Rada ds. Ogólnych (GAC), Luksemburg
13.10	Rada ds. Zagranicznych (FAC), Luksemburg
13-14.10	Nieformalne spotkanie ministrów sportu, Kraków
17.10	Trójstronny Szczyt Społeczny, Bruksela
17-18.10	Konwencja Europejskiej Platformy Przeciw Ubóstwu, Kraków
17-18.10	RADA EUROPEJSKA, Bruksela
18-19.10	Konferencja ministerialna „Rozwój Europejskiego Systemu Statystycznego w świetle Partnerstwa Wschodniego - kierunki i strategia”, Kraków
19-20.10	Konferencja ministerialna "Perspektywy rozwoju rynku łączności elektronicznej w Unii Europejskiej", Warszawa
19-21.10	Konferencja Szefów Służb Celnych w ramach unijnego programu Partnerstwa Wschodniego, Kraków

20-21.10	Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (AGRIFISH), Luksemburg
20-21.10	Spotkanie wyższych urzędników Unii dla Śródziemnomorza, Kraków
20- 21.10	Nieformalne spotkanie ministrów ds. rodziny i równości płci, Kraków
24-25.10	Spotkanie ministrów transportu nt. Partnerstwa Wschodniego, Kraków
27-28.10	Konferencja ministerialna „Zbliżanie przepisów państw objętych inicjatywą Partnerstwa Wschodniego z prawem Unii Europejskiej w zakresie kwestii weterynaryjnych, fitosanitarnych oraz bezpieczeństwa i jakości żywności”, Kraków
27-28.10	Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (JHA), Luksemburg

Listopad

3-4.11	II Konferencja Ministerialna Procesu Praskiego - <i>Building Migration Partnerships in Action</i> , Poznań
7-8.11	Konferencja ministerialna „Solidarność w zdrowiu - Zmniejszanie różnic w zdrowiu pomiędzy państwami Unii Europejskiej”, Poznań
7-9.11	Konferencja ministerialna „Planowanie na rzecz ochrony różnorodności biologicznej”, Warszawa
8.11	Rada ds. Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN), Bruksela
9-10.11	Konferencja nt. Common Frame of Reference, Warszawa
10.11	Rada ds. Zagranicznych w formacie ministrów ds. rozwoju (FAC), Bruksela
14.11	Nieformalne spotkanie ministrów ds. równości, Poznań
14-15.11	Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (AGRIFISH), Bruksela
14-15.11	V Europejski Szczyt Równości, Poznań
17.11	Spotkanie ministrów ds. administracji elektronicznej, Poznań
17-18.11	6. Europejska Konferencja Ministerialna i Wystawa nt. E-administracji: "Borderless eGovernment Services for Europeans", Poznań
18.11	Rada ds. Gospodarczych i Finansowych - budżet (ECOFIN budget), Bruksela
30.11	Rada ds. Zagranicznych w formacie ministrów obrony (FAC), Bruksela
21.11	Rada ds. Zagranicznych w formacie ministrów ds. zagranicznych (FAC), Bruksela
21.11	Spotkanie ministerialne UE – USA w obszarze spraw wewnętrznych i wymiaru sprawiedliwości, Waszyngton
22.11	Rada Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) na marginesie Rady ds. Ogólnych (GAC), Bruksela
22.11	Rada ds. Ogólnych (GAC) , Bruksela
23-24.11	Konferencja „5-lecie REACH”, Warszawa
24.11	Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii - energia (TTE - Energy), Bruksela
24.11	Konferencja ministerialna „Zintegrowane podejście do rozwoju – klucz do inteligentnej, zrównoważonej i sprzyjającej włączeniu Europy, Poznań
24-25.11	Europejski Dzień Konkurencji i Konsumentów, Poznań
25.11	Nieformalne spotkanie ministrów ds. polityki spójności, UE (polityki regionalnej), rozwoju terytorialnego i rozwoju miast, Poznań
28-29.11	Rada ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu (EYCS), Bruksela

30.11 Rada ds. Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN), Bruksela

Grudzień

1.12 Rada ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO), Bruksela

1.12 Rada ds. Zagranicznych (FAC), Bruksela

1-2.12 Konferencja wysokiego szczebla dla krajów południowego sąsiedztwa, Warszawa

2.12 Rada ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów - Zdrowie (EPSCO - Health), Bruksela

5.12 Rada ds. Ogólnych (GAC), Bruksela

5-6.12 Rada ds. Konkurencyjności (COMPET), Bruksela

5-6.12 „Europejska konferencja – pomoc prawna z urzędu”, Warszawa

8-9.12 RADA EUROPEJSKA, Bruksela

12.12 Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii - transport (TTE - Transport), Bruksela

13.12 Rada ds. Transportu, Telekomunikacji i Energii - telekomunikacja (TTE – Telecom.), Bruksela

13-14.12 Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (JHA), Bruksela

15-16.12 Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa (AGRIFISH), Bruksela

15-16.12 Europejskie Dni Rozwoju, Warszawa

16.12 Spotkanie ministrów odpowiedzialnych za politykę spójności w ramach formacji Rady, Bruksela

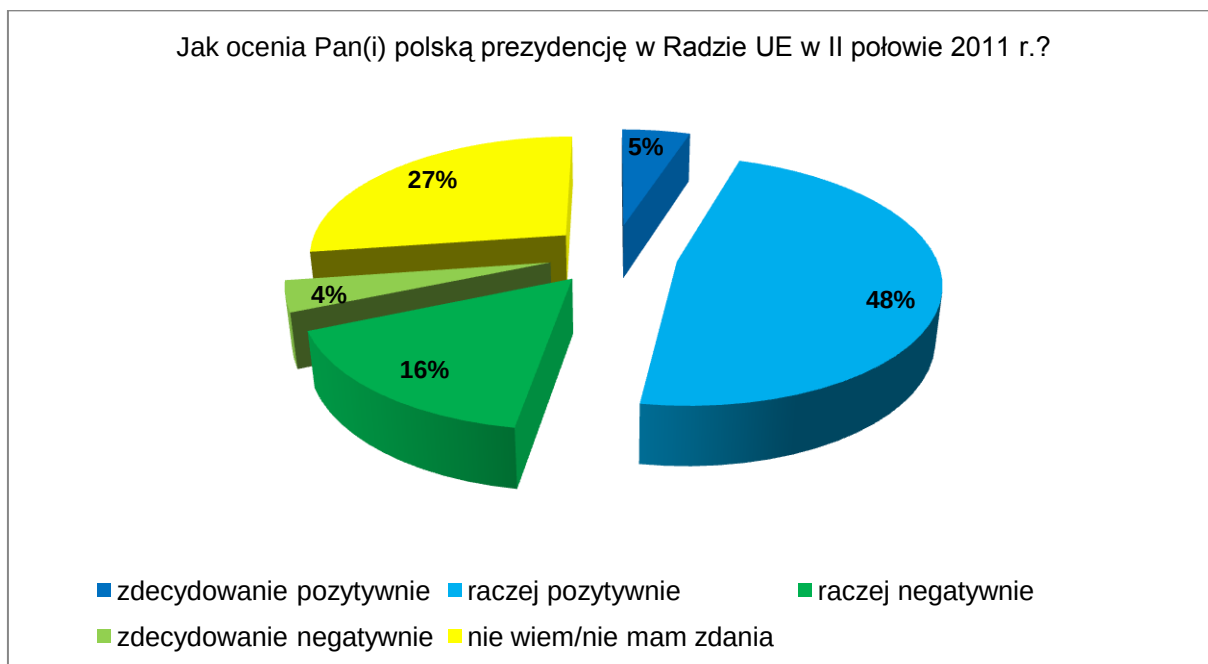
19.12 Rada ds. Środowiska (ENVI), Bruksela

Załącznik nr 8. Opis badań opinii publicznej

1. Ocena polskiej prezydencji

Ponad połowa badanych Polaków (53%) pozytywnie ocenia polską prezydencję⁷³. Około 1/4 badanych (27%) nie potrafi dokonać jednoznacznej oceny, a kolejne 20% respondentów wystawia prezydencji ocenę negatywną.

Wykres 1

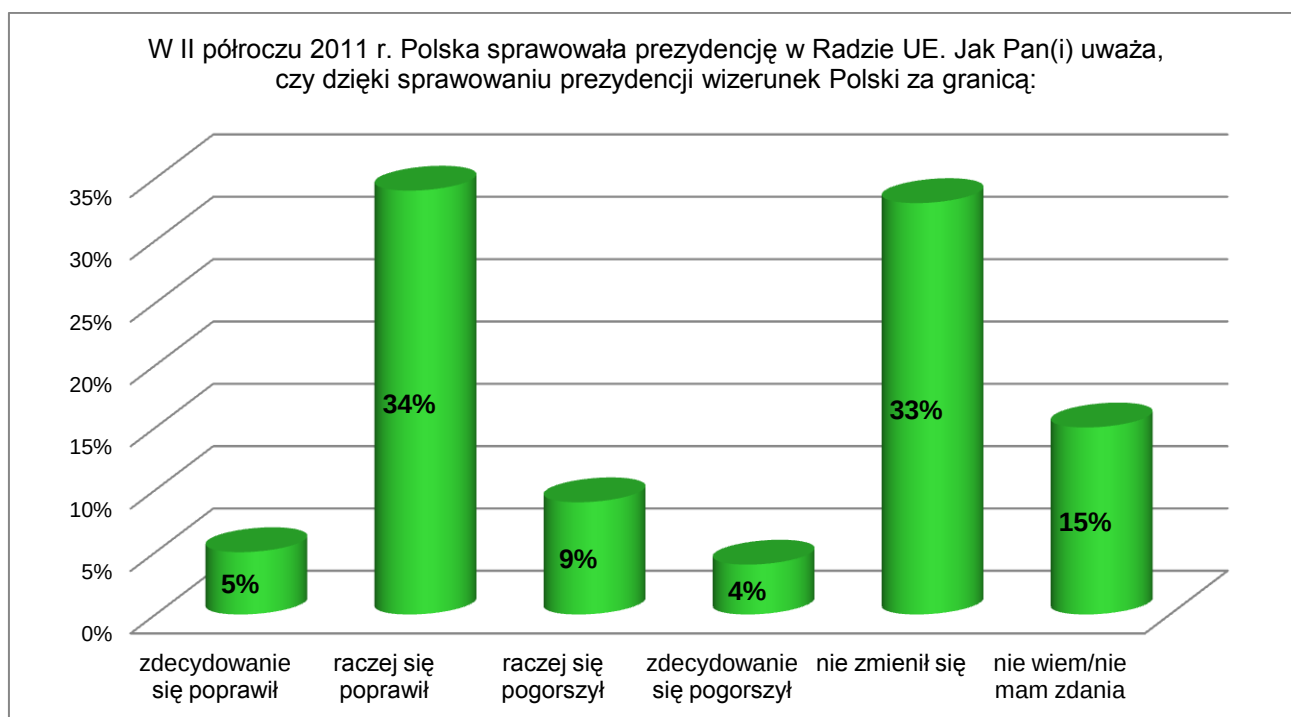

⁷³ GfK Polonia na zlecenie DIE/MSZ, styczeń 2012 r.

2. Wpływ prezydencji na wizerunek Polski za granicą

Największy odsetek ankietowanych (39%)⁷⁴ jest zdania, iż w wyniku prezydencji w Radzie UE wizerunek naszego kraju za granicą poprawił się. 1/3 ankietowanych Polaków uważa, że sprawowanie przez nasz kraj tej funkcji nie miało wpływu na wizerunek Polski. Najmniejszy odsetek respondentów (13%) jest zdania, iż wizerunek Polski pogorszył się.

Wykres 2

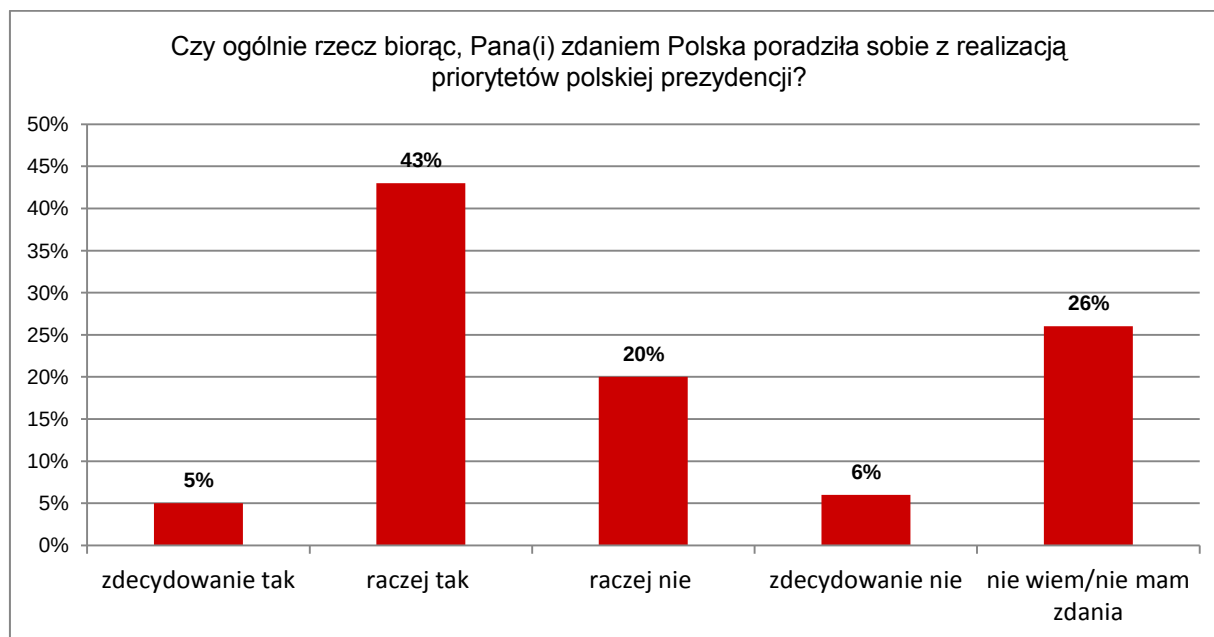
3. Realizacja priorytetów polskiej prezydencji

Blisko połowa badanych Polaków (48%)⁷⁵ jest zdania, że Polska poradziła sobie z realizacją priorytetów polskiej prezydencji. Negatywną opinię w tej kwestii wyraża nieco ponad 1/4 ankietowanych (26%) i tyle samo badanych nie ma jednoznacznego zdania w przedmiotowej kwestii.

⁷⁴ GfK Polonia na zlecenie DIE/MSZ, styczeń 2012 r.

⁷⁵ GfK Polonia na zlecenie DIE/MSZ, styczeń 2012 r.

Wykres 3

4. Wiedza na temat prezydencji w Radzie UE

Badania pokazują, że od grudnia 2009 r.⁷⁶, kiedy po raz pierwszy zapytano o termin polskiej prezydencji, do grudnia 2011 r.⁷⁷ znacząco wzrosła wiedza Polaków w tym zakresie. W grudniu 2009 r. niespełna 1/5 ankieterowanych Polaków (17%) potrafiła wskazać prawidłową datę objęcia przez nasz kraj prezydencji. W trakcie sprawowania przez Polskę tej funkcji, w grudniu 2011 r. już ponad 3/5 respondentów (63%) wiedziało, że w II półroczu 2011 r. prezydencję w Radzie UE sprawuje Polska.

Ponadto pod koniec polskiej prezydencji 3/5 ankieterowanych Polaków (63%)⁷⁸ przyznało, że wiedza jaką posiadają na temat polskiej prezydencji w Radzie UE, jest dla nich wystarczająca. Nieco ponad 1/3 badanych (34%) czuła się niedoinformowana.

Konkretną wiedzę na temat prezydencji, a przede wszystkim jej zadań potwierdzają badania jakościowe⁷⁹ (pogłębione). Podczas dyskusji w grupach badani potrafili wymienić zadania państwa sprawującego prezydencję w Radzie UE. Pojawiały się także prawidłowe odpowiedzi na temat trio prezydencji – badani wiedzieli, że Dania i Cypr tworzą trio z Polską.

⁷⁶ GfK Polonia na zlecenie DIE/MSZ, grudzień 2009 r.

⁷⁷ GfK Polonia na zlecenie DIE/MSZ, grudzień 2011 r.

⁷⁸ GfK Polonia na zlecenie DIE/MSZ, grudzień 2011 r.

⁷⁹ Badanie jakościowe, TNS OBOP na zlecenie DIE/MSZ, grudzień 2010 r. czerwiec 2011 r., listopad 2011 r.

5. Znaczenie polskiej prezydencji

Za pomocą badań opinii publicznej monitorowano także postawy społeczeństwa wobec faktu objęcia przez nasz kraj prezydencji w Radzie UE.

Według pomiaru dokonanego w październiku 2011 r.⁸⁰ 71% ankietowanych Polaków przyznało, iż prezydencja Polski w Radzie UE to sprawa ważna (w tym dla 14% badanych bardzo ważna). Przeciwnego zdania było 22% ankietowanych.

Od kwietnia 2010 r.⁸¹, kiedy po raz pierwszy zapytano Polaków o stosunek do prezydencji naszego kraju w Radzie UE, do października 2011 r. o dwa punkty procentowe zwiększył się odsetek ankietowanych, dla których polska prezydencja była sprawą ważną. W kwietniu 2010 r. 69% respondentów uważało, że objęcie przewodnictwa w Radzie UE jest sprawą ważną, w październiku 2010 r.⁸² twierdziło tak 66% badanych, w kwietniu 2011 r.⁸³ – 64% ankietowanych, podczas gdy w październiku 2011 r. uważało tak 71% Polaków. Równocześnie w badanym okresie o punkt procentowy wzrósł odsetek ankietowanych, dla których polska prezydencja była sprawą nieważną (z 21% w kwietniu 2010 r. do 22% w październiku 2011 r.).

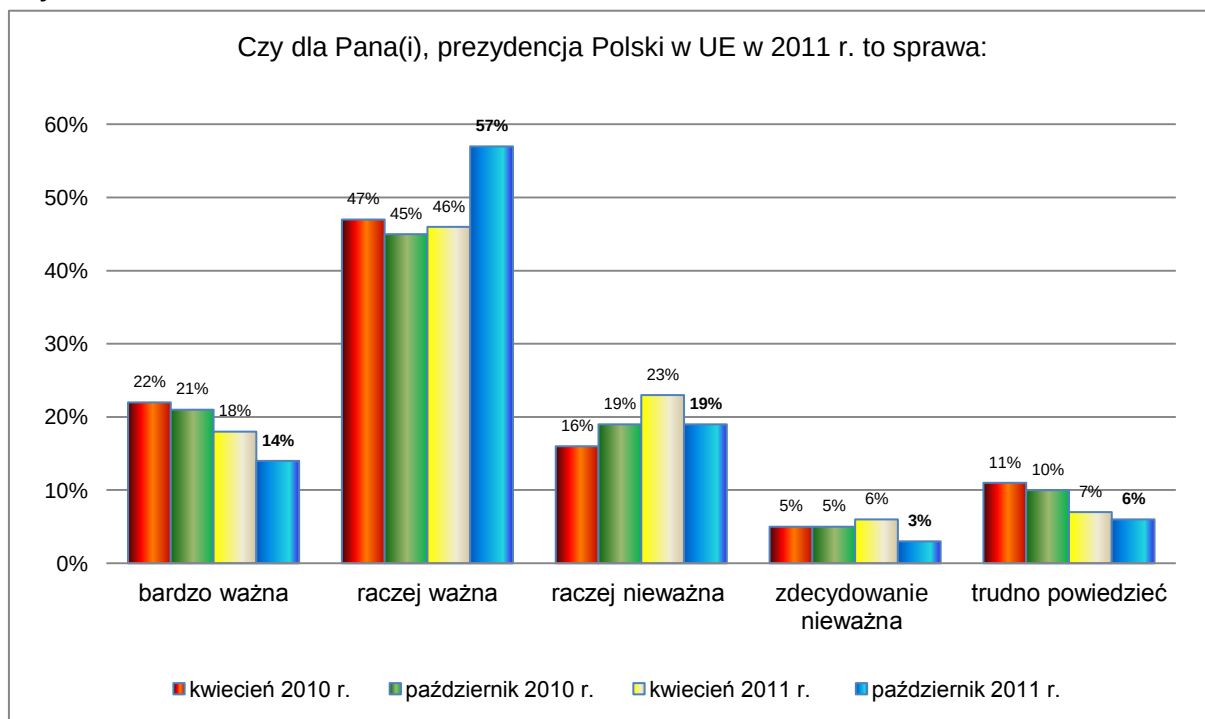
⁸⁰ GfK Polonia na zlecenie DIE/MSZ, październik 2011 r.

⁸¹ GfK Polonia na zlecenie DIE/MSZ, kwiecień 2010 r.

⁸² GfK Polonia na zlecenie DIE/MSZ, październik 2010 r.

⁸³ GfK Polonia na zlecenie DIE/MSZ, kwiecień 2011 r.

Wykres 4

Badanie jakościowe⁸⁴ (pogłębione) potwierdza duże znaczenie polskiej prezydencji. Uczestnicy grup fokusowych podkreślali, że sprawowanie tej funkcji daje szansę na zbudowanie pozytywnego wizerunku Polski za granicą, zwiększa siłę głosu Polski na arenie europejskiej, stwarza szansę wypracowania bardziej korzystnych rozwiązań dla Polski w ramach UE, a przede wszystkim umożliwia promocję naszego kraju za granicą.

⁸⁴ Badanie jakościowe, TNS OBOP na zlecenie DIE/MSZ, grudzień 2010 r. czerwiec 2011 r., listopad 2011 r.